

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 14

தருமராஜன் யதிஷ்டிரார் பாகம்-1
(1-11 பருவங்கள்: ஆதி பருவம் முதல் ஸ்திரீ பருவம் வரை)

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 14

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர் பாகம்-1

(1-11 பருவங்கள்: ஆதி பருவம் முதல் ஸ்திரீ பருவம் வரை)

ஆதிரா

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர் பாகம்-1

பக்க எண்

23

1. ஆதி பருவம்
- 1.1 யுதிஷ்டிரர் பிறப்பு
- 1.2 யுவராஜ அபிஷேகம்
- 1.3 வாரணாவதம் செல்லுதல்
- 1.4 விதுரரின் எச்சரிக்கை
- 1.5 சுரங்கம் அமைத்தல்
- 1.6 அரக்கு மாளிகைக்குத் தீயிட்டு வெளியேறுதல்
- 1.7 இடும்பி சந்திப்பு
- 1.8 வியாசரின் தரிசனம்
- 1.9 பகாசுரன் வதம்
- 1.10 திரௌபதி சுயம்வரம்
- 1.11 திரௌபதியுடன் திருமணம்
- 1.12 யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகம்
- 1.13 இந்திரப்பிரஸ்த நிர்மாணம்
- 1.14 நாரதர் கூறிய அறிவுரை
- 1.15 பாண்டவர்கள் நியமம் ஏற்றல்
- 1.16 அர்ஜுனன் நியமம் மீறி வனவாசம் செல்லுதல்
- 1.17 அர்ஜுனன் சுபத்ராவை மணந்து திரும்புதல்
- 1.18 புதல்வர்கள் தோற்றம்

2. சபா பருவம்

- 2.1 மயன் மண்டபம் அமைத்தல்
- 2.2 யுதிஷ்டிரர் மயன் சபையில் பிரவேசித்தல்
- 2.3 யுதிஷ்டிரர் சபைக்கு நாரதர் வருகை; வினா வடிவில் உபதேசம்
- 2.4 நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் தீவ்ய சபைகளை விவரித்தமை
- 2.5 நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய பாண்டுவின் செய்தி
- 2.6 யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்ய, தம்பியர் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், முனிவர், அமைச்சருடன் ஆலோசனை மேற்கொள்ளுதல்
- 2.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தன் பற்றிக் கூறுதல்; ராஜகூய யாகத்திற்கு அனுமதி அளித்தல்; ஜராசந்தன் வதம்
- 2.8 சகோதரர்களின் திக் விஜயம்
- 2.9 யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்யத் தீர்மானித்தல்
- 2.10 ராஜகூய யாக ஏற்பாடுகள்
- 2.11 ராஜகூய யாகத் தொடக்கம்; பலதேச மன்னர்கள் பங்கேற்றல்
- 2.12 யாக நிகழ்வுகள்
- 2.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முதல் மரியாதை
- 2.14 சிசுபாலன் எதிர்ப்பு; சிசுபால வதம்
- 2.15 ராஜகூய யாகச் சிறப்பு
- 2.16 வியாசரின் எதிர்காலக் கணிப்பு
- 2.17 யுதிஷ்டிரரை விதுரர் திருதராஷ்டிரர் கட்டளைப்படி அழைத்தல்
- 2.18 யுதிஷ்டிரர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல். சூது தொடக்கம்
- 2.19 யுதிஷ்டிரரின் தயக்கம்; சகுனியின் தூண்டுதல்

- 2.20 யுதிஷ்டிரர் சூதில் படிப்படியாகத் தோல்வி; செல்வம் இழத்தல்
- 2.21 யுதிஷ்டிரர் செல்வம், ராஜ்யம், சகோதரர், தன்னுடன் திரௌபதியையும் இழத்தல்
- 2.22 திரௌபதியை யுதிஷ்டிரர் பணயத்தில் தோற்ற பின் அவை நிகழ்வுகள்
- 2.23 திருதராஷ்டிரர் கூற்று; பாண்டவர் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புதல்
- 2.24 மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் சூதாட அழைப்பு; யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொள்ளுதல்
- 2.25 யுதிஷ்டிரர் புதிய நிபந்தனையை ஏற்றுச் சூது விளையாடித் தோல்வியடைதல்
- 2.26 பாண்டவர் சபதம்; யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம் விடைபெறுதல். விதுரர் கூற்று
- 2.27 பாண்டவர் பதில்; விதுரர் உபதேசம்.
- 2.28 குந்தியிடம் விடை பெறுதல்; மக்கள் பேச்சு

3. வன பருவம்

53

- 3.1 பாண்டவர்களின் வனவாசம் தொடங்குதல்
- 3.1.1 பாண்டவர் வனம் ஏகுதல்; நகர மக்கள் பின் தொடருதல்; யுதிஷ்டிரர் வேண்டியவாறு பெரும்பான்மையினர் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 3.1.2 பாண்டவர் வனம் செல்லும்போது, பிசுஷு ஏற்று உண்ணும் பிராமணர் உடன் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் கவலை
- 3.1.3 யுதிஷ்டிரரிடம் செளனகர் கூறுவது; யுதிஷ்டிரர் பதில் உரை
- 3.1.4 செளனகர் ஆலோசனைப்படி சூரியனை உபாசித்து யுதிஷ்டிரர் அக்ஷய பாத்திரம் பெறுதல்

- 3.1.5 அக்டுய பாத்திரம் கொண்டு யுதிஷ்டிரர் அனைவருக்கும் உணவளித்தல்
- 3.1.6 விதுரர் காம்யக வனத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்து உபதேசம் செய்தல்
- 3.1.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காம்யக வனம் வருகை; யுதிஷ்டிரரிடம் சூதாட்ட சமயத்தில் தான் ஹஸ்தினாபுரம் வரமுடியாத காணத்தைத் தெரிவித்தல்
- 3.1.8 பாண்டவர்கள் காம்யகவனம் நீங்கி த்வைத வனம் செல்லுதல்
- 3.1.9 மார்க்கண்டேய முனிவர் வருகை; யுதிஷ்டிரருக்குத் தருமம் குறித்துக் கட்டளையிடுதல்
- 3.1.10 தல்ப புத்திரர் பகன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பிராமணரின் சிறப்பைக் கூறுதல்
- 3.1.11 யுதிஷ்டிரரைப் பகைவரிடம் கோபம் கொள்ளும்படி வேதனையுடன் திரௌபதி கூறுதல்
- 3.1.12 யுதிஷ்டிரர் கோபத்தை இகழ்ந்து பொறுமையைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 3.1.13 திரௌபதி பதில்
- 3.1.14 யுதிஷ்டிரர் சமாதானம்; ஈஸ்வரனை நிந்திக்கலாகாது எனல்
- 3.1.15 பீமன் திரௌபதியின் கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பேசுதல்
- 3.1.16 யுதிஷ்டிரர் தன் சபதத்தில், தருமத்தில் உறுதியாக இருப்பதை அறிவித்தல்
- 3.1.17 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீமனுக்குப் பதிலுரைத்தல்
- 3.1.18 வியாசர் வருகை; யுதிஷ்டிரருக்குப் ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி வித்யா உபதேசம்
- 3.1.19 பாண்டவர் காம்யகவனம் திரும்புதல்; யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு உரைப்பவை
- 3.1.20 வனத்தில் பாண்டவர்களின் ஆகாரம்
- 3.1.21 பீமன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்; பிரகஸ்தவ மகரிஷி வருகை

3.1.22 பிரகஸ்தவ முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நளனின் வரலாறு கூறுதல்

3.1.23 யுதிஷ்டிரர் பிரகஸ்தவ முனிவரிடம் சூதுக்கலையை அறிதல்;
அர்ஜுனன் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டல்

3.1.24 நாரதர் வருகை; தீர்த்தயாத்திரையின் பலன்களை பீஷ்மர்-
புஸஸ்தியர் உரையாடல் வழி தெரிவித்தல்

3.1.25 யுதிஷ்டிரர் தெளம்யரிடம் வேறு வனம் செல்ல விருப்பம்
தெரிவித்தல்

3.1.26 யுதிஷ்டிரரிடம் லோமஷ முனிவர் வருகை; அர்ஜுனன் பற்றிய
செய்திகளுடன் இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்த செய்தியையும்
தெரிவித்தல்

3.1.27 யுதிஷ்டிரர் தீர்த்த யாத்திரைக்குத் தயாராகுதல்;
அதிகப்படியானவர்களை ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்புதல்

3.2 பாண்டவர்களின் தீர்த்த யாத்திரை

3.2.1 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் தீர்த்த யாத்திரை புறப்படுதல்

3.2.2 யுதிஷ்டிரர் லோமஷ முனிவரிடம் கேட்ட வினா; லோமஷர் பிற
மன்னர்களை உதாரணம் காட்டி ஆறுதல் கூறுதல்

3.2.3 பாண்டவர்கள் நைமிஷாரண்யம், பிரயாகை கயாவை தரிசித்தல்

3.2.4 யுதிஷ்டிரர் அகஸ்தியாஸ்ரமம் செல்லுதல்; பிருகு தீர்த்தம் தரிசனம்

3.2.5 யுதிஷ்டிரர் லோமஷரிடம் அகஸ்தியர் வரலாற்றை விரிவாகக்
கேட்டறிவது

3.2.6 யுதிஷ்டிரர் வேண்டியவாறு லோமஷர் பகீரதன் மூலம் கங்கை
நீரால் கடல் நிரம்பியதைக் கூறுதல்

3.2.7 யுதிஷ்டிரர் நந்தா கௌசிகியில் நீராடுதல்; ஹேமகூட மலையின்
சிறப்பு

3.2.8 யுதிஷ்டிரர் கௌசிகி, காங்காசாகரம், வைதரணி வழியாக மகேந்திர
பர்வதம் அடைதல்

- 3.2.9 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள், திரௌபதியுடன் பல்வேறு தீர்த்தங்களில் நீராடுதல்
- 3.2.10 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமனுடன் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 3.2.11 பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி சொற்கள்; யுதிஷ்டிரர் கூற்று
- 3.2.12 பயோஷ்ணி, கயன் யாகம் செய்த இடம் வைநூரிய மலை அடைதல்
- 3.2.13 பல்வேறு புண்ணிய ஷேத்திரங்களின் தரிசனம்
- 3.2.14 லோமஷர் அஷ்டாவக்ரர் பற்றிக் கூறுதல்
- 3.2.15 லோமஷர் பரத்வாஜர், யவக்ரீதர், ரைப்பியர் அவரது புதல்வர்கள் பற்றிக் கூறுதல்; உத்திரா கண்ட யாத்திரை
- 3.2.16 பாண்டவர்கள் சபாகுவின் ராஜ்யம் அடைதல்
- 3.2.17 அர்ஜுனனைக் காணாமல் துயர் உறுதல்; கந்த மாதன மலை மீது செல்லத் தீர்மானித்தல்
- 3.2.18 பாண்டவர்கள் காங்கையை வணங்குதல்; நரகாசுர வதம், வராக அவதாரம் பற்றி அறிதல்
- 3.2.19 கந்தமாதன மலையில் பாண்டவர்கள் புயல், மழையை எதிர் கொள்ளுதல்
- 3.2.20 திரௌபதி மயக்கம்; யுதிஷ்டிரர் வருத்தம்; பீமன் கடோதகஜனை வரவழைத்தல்
- 3.2.21 பத்ரிகாஸ்ரம தரிசனம்
- 3.2.22 கந்தமாதன மலை மீது உபத்திரவங்கள் ஏற்படுதல்; யுதிஷ்டிரர் கவலை; அனைவரும் பீமன் இருந்த சௌகந்திக வனம் வருதல்
- 3.2.23 அசரீரியின் கட்டளை; பாண்டவர் நர-நாராயணர் ஆசிரமம் திரும்புதல்
- 3.2.24 ஜடாசுரன் யுதிஷ்டிரர், திரௌபதி நகுல சகதேவர்களை அபகரித்தல்
- 3.2.25 பீமன் ஜடாசுரரை வதம் செய்தல்

- 3.2.26 பாண்டவர்கள் வருஷபர்வாவின் ஆசிரமம் அடைதல்
- 3.2.27 பாண்டவர்கள் ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமம் அடைதல்
- 3.2.28 ஆர்ஷ்டிசேனர் யுதிஷ்டிரரிடம் வினா வடிவில் உபதேசம் செய்தல்
- 3.2.29 ஆர்ஷ்டிசேனர் அறிவுரை
- 3.2.30 யுதிஷ்டிரர் பீமனைத்தேடி மலை மீது ஏறுதல்; பீமனிடம் கூறியவை
- 3.2.31 கந்தமாதன மலையில் குபேரன்-யுதிஷ்டிரர் சந்திப்பு
- 3.2.32 தௌமயர் யுதிஷ்டிரருக்கு மேரு பர்வதம் பற்றிக் கூறுதல்
- 3.2.33 அர்ஜுனன் வருகை
- 3.2.34 இந்திரன் வருகையும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆசி அளித்தலும்
- 3.2.35 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அவரது யாத்திரை மற்றும் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்
- 3.2.36 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் பாதாள உலகின் நிவாத கவசர்கள், பௌலோமர், காலகேயர்களை வென்றதைத் தெரிவித்தல்
- 3.2.37 யுதிஷ்டிரர் வாழ்த்து; திவ்யாஸ்திர தரிசன விருப்பம்
- 3.2.38 திவ்யாஸ்திரத்தைக் காண முயன்றபோது நிகழ்ந்தவை
- 3.2.39 கந்தமாதன மலையில் வசித்தல்; பீமன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 3.2.40 பாண்டவர்கள் விசாகயூபம் என்னும் வனம் அடைதல்
- 3.2.41 யுதிஷ்டிரர் அபசகுனங்களைக் கண்டு பீமனைத் தேடிச் செல்லுதல்
- 3.2.42 யுதிஷ்டிரர்-நகுஷன் உரையாடல்
- 3.2.43 யுதிஷ்டிரர் சர்ப்பத்தின் வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்; பீமன் விடுவிப்பு

- 3.3 பாண்டவர்களின் 12 ஆம் ஆண்டு வனவாசம்
- 3.3.1 பாண்டவர்கள் த்வைத வனத்தில் இருந்து காம்யகவனம் செல்லுதல்
- 3.3.2 பாண்டவர்களிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், மார்க்கண்டேயர், நாரதர் ஆகியோரின் வருகை
- 3.3.3 பாண்டவர்கள் விரும்பியவாறு மார்க்கண்டேயர் பல வரலாறுகளைத் தெரிவித்தல்
- 3.3.4 யுக முடிவு காலத்தில் கலியுகத்தின் இயல்பும், கல்கி அவதார வருணனையும்
- 3.3.5 மார்க்கண்டேயரின் தரும உபதேசம்
- 3.3.6 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களின் மகிமையைக் கூறுமாறு மார்க்கண்டேயரிடம் வேண்டுதல்
- 3.3.7 பாண்டவர்கள் கூடித்திரியர்களின் மகிமையைக் கூறுமாறு மார்க்கண்டேயரிடம் வேண்டுதல்
- 3.3.8 யுதிஷ்டிரர் சிரஞ்சீவி பிராணிகளைப் பற்றிக் கூற வேண்டுதல்
- 3.3.9 மார்க்கண்டேயரிடம் பல்வேறு விஷயங்களின் விளக்கங்களை யுதிஷ்டிரர் கேட்டறிதல்
- 3.3.10 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் இஷ்வாகு குல மன்னன் குவலாஸ்வன் துந்துமாறன் எனப் பெயர் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்
- 3.3.11 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் பெண்களுக்கான சூட்சுமமான தருமத்தைக் கேட்டறிதல்
- 3.3.12 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் அக்னி பற்றிய வரலாறு கேட்டறிதல்
- 3.3.13 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் கார்த்திகேயனின் பிறப்பு வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்

- 3.3.14 யுதிஷ்டிரரிடத்தில் துரியோதனன் அபயம் வேண்டுகை;
பாண்டவர்கள் துரியோதனனைக் காப்பாற்றுகை
- 3.3.15 துரியோதனனின் யாக அழைப்பு; கர்ணனின் சபதச்
செய்தி; யுதிஷ்டிரரின் கவலை
- 3.3.16 யுதிஷ்டிரரின் கனவு; த்ருண பிந்து குளக்கரைக்குச்
செல்லுகை
- 3.3.17 வியாசரின் வருகை; பாண்டவர்களுக்குத் தானத்தின்
மகிமையைக் கூறுதல்
- 3.3.18 ஜயத்ருதன் திரௌபதியை அபகரித்தல்; யுதிஷ்டிரர்
கருணையால் விடுதலை செய்யப்படுதல்
- 3.3.19 யுதிஷ்டிரர் வருத்தத்துடன் மார்க்கண்டேயரிடம் வினவுதல்
- 3.3.20 மார்க்கண்டேயர் ஸ்ரீ ராமனின் வரலாற்றைக் கூறி ஆறுதல்
அளித்தல்
- 3.3.21 மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரருக்கு சாவித்திரியின் வரலாறு
கூறுதல்
- 3.3.22 பிராமணனின் அரணிக்கட்டையைத் தேடச் சென்ற
பாண்டவர் நிலை
- 3.3.23 யக்ஷன்-யுதிஷ்டிரர் வினா-விடை; பாண்டவர் நால்வரும்
உயிர் பெறுதல்
- 3.3.24 தருமராஜன் தோன்றுதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு வரமளித்தல்
- 3.3.25 அஞ்ஞாத வாசத்திற்கான ஆலோசனை; தெளம்யர் கூற்று

4. விராட பருவம்

126

- 4.1 யுதிஷ்டிரர் அஞ்ஞாத வாசத்திற்குரிய தேசத்தைச் சிந்தித்தல்
- 4.2 பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியும் தாங்கள் ஏற்கும் பணி
பற்றிக் கூறுதல்

- 4.3 யுதிஷ்டிரர் தெளம்யர், மற்றும் பணியாட்களை அனுப்புதல் தெளம்யரின் அறிவுரை
- 4.4 பாண்டவர்கள் விராட நகரத்தின் அருகில் மயானத்தில் 'ஷமீ' விருஷத்தின் மீது அஸ்திர சஸ்திரங்களை மறைத்து வைத்தல்
- 4.5 யுதிஷ்டிரர் துர்காதேவியைத் துதித்தலும், தேவி வரமளித்தலும்
- 4.6 யுதிஷ்டிரர் அரசவையில் விராடனைச் சந்தித்து மதிப்போடு வசித்தல்
- 4.7 விராடர் சபையில் திரௌபதிக்கு அவமானம்; யுதிஷ்டிரரின் சகிப்புத் தன்மை
- 4.8 யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவால் பிடிக்கப்பட்ட விராடரை மீட்பது
- 4.9 யுதிஷ்டிரர் விராடருடன் கூதாடுதல்; பிரகன்னளாவைப் புகழ்தல்; விராடர் கோபம்; யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தி மன்னிப்பு வேண்டுதல்
- 4.10 பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்; உத்தரா-அபிமன்யு திருமணம்

5. உத்தியோக பருவம்

139

- 5.1 விராட சபையில் ஆலோசனை; போருக்கான ஆயத்தம்
- 5.2 சல்யமன்னர்-யுதிஷ்டிரர் சந்திப்பு; யுதிஷ்டிரரின் கோரிக்கை
- 5.3 யுதிஷ்டிரர் சேனை விவரம்
- 5.4 திருதராஷ்டிரரிடமிருந்து சஞ்ஜயன் தூது வருதல்; சஞ்ஜயன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்
- 5.5 யுதிஷ்டிரர் இந்திரப் பிரஸ்தத்தைத் திருப்பி அளித்தால் அமைதி நிலவும் எனக் கூறுதல்
- 5.6 சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சித்தல்; யுதிஷ்டிரரின் பதில்
- 5.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சஞ்ஜயனிடம் கூறும் செய்தி; யுதிஷ்டிரர் ஐந்து கிராமங்களைத் தர வேண்டும் எனத் தெரிவித்தல்

- 5.8 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதியின் தூதுவனாகக் கௌரவர் சபை செல்ல ஆயத்தம்; யுதிஷ்டிரர்-ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்
- 5.9 ஹஸ்தினாபுரம் சென்று திரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரர் அங்கு நடந்தவற்றைக் கூறுமாறு வேண்டுகல்
- 5.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பீஷ்மர், துரோணர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் ஆகியோர் தூரியோதனனுக்கு அறிவுறுத்தியதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
- 5.11 தூரியோதனனிடம் சாம, பேத, தான நீதிகள் வெற்றி பெறாததால் தண்ட நீதியைப் பிரயோகிக்கும்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 5.12 பாண்டவர்கள் சேனாதிபதியைத் தேர்வு செய்தல்
- 5.13 பாண்டவர்கள் சேனை குருக்ஷேத்திரம் புறப்பாடு
- 5.14 பாண்டவர்கள் தங்கும் இடத்தைத் தெரிவு செய்து கூடாரம் அமைத்தல்
- 5.15 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தனது சமயத்திற்கேற்ற கடமையைக் கேட்பதும், பகவானின் பதிலுரையும்
- 5.16 சேனாதிபதிகளுக்கு அபிஷேகம்
- 5.17 பலராமர் வருகை; தீர்த்த யாத்திரை செல்ல இருப்பதைத் தெரிவித்தல்
- 5.18 பாண்டவரிடத்தில் உலூகன் தூது வருதல்; தூரியோதனனின் நிஷ்டிரமான சொற்களைத் தெரிவித்தல்
- 5.19 யுதிஷ்டிரர் பதிலுரை
- 5.20 யுதிஷ்டிரர் கேள்வியும் அர்ஜுனன் பதிலும்
- 5.21 பாண்டவ சேனை போருக்குப் புறப்படுதல்

6. பீஷ்ம பருவம்
- 6.1 போர்க்கள வருணனை
- 6.2 நியமங்களை வகுத்தல்
- 6.3 யுதிஷ்டிரர் வியூகம் குறித்து அர்ஜுனனுடன் ஆலோசனை
- 6.4 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனன் ஆறுதல்
- 6.5 யுதிஷ்டிரர் போருக்குப் புறப்படுதல்
- 6.6 யுதிஷ்டிரர் பிதாமகர், துரோணர், கிருபர், சல்யன் ஆகியோரிடம் ஆசி பெறுதல்
- 6.7 போர் முனையில் யுதிஷ்டிரர் அழைப்பு; யுயுத்சு பாண்டவர் பக்கம் வருதல்
- 6.8 முதல் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் கவலை
- 6.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல்; யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் உரைப்பது
- 6.10 ஐந்தாம் நாள் போர்
- 6.11 ஆறாம் நாள் போர்
- 6.12 ஏழாம் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் ச்ருதாயுவை வெல்லுதல்
- 6.13 யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியைச் சினந்து கூறுதல்
- 6.14 பீஷ்மர்-யுதிஷ்டிரர் போர்
- 6.15 எட்டாம் நாள் போர்
- 6.16 ஒன்பதாம் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் சிந்தனை
- 6.17 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் மகாரதிகளுடன் ஆலோசனை
- 6.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 6.19 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுவது
- 6.20 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ஆலோசனை வேண்டிச் செல்லுதல்

- 6.21 யுதிஷ்டிரர்-பீஷ்மர் உரையாடல்
- 6.22 பத்தாம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 6.23 யுதிஷ்டிரரிடம் பீஷ்மர் தன்னைத் தாக்கக் கட்டளையிடுதல்
- 6.24 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு தன் சேனைக்கு ஆணையிடுதல்
- 6.25 பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

7. துரோண பருவம்

182

- 7.1 பதினோராம் நாள் போர்
- 7.2 யுதிஷ்டிரர் கவலை கொள்ளுதல்; அர்ஜுனன் ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.3 துரோணர்-யுதிஷ்டிரர் போர்; துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயற்சி
- 7.4 பன்னிரண்டாம் நாள் போர்
- 7.5 யுதிஷ்டிரர்-அர்ஜுனன் உரையாடல்
- 7.6 துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்புதல்; சத்யஜித் வதம்
- 7.7 யுதிஷ்டிரரின் உதவியாளர்களைத் துரோணர் வதம் செய்தல்
- 7.8 பதின்மூன்றாம் நாள் போர்
- 7.9 யுதிஷ்டிரர்-அபிமன்யு உரையாடல்; அபிமன்யு சூளுரை
- 7.10. அபிமன்யு மரணம்
- 7.11 பாண்டவர்கள் துயரம்; யுதிஷ்டிரர் அழுகை
- 7.12 வியாசரின் வருகை; யுதிஷ்டிரர்-வியாசர் உரையாடல்
- 7.13 யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் ராஜரிஷிகளைப் பற்றிக் கேட்பது
- 7.14 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய 16 ராஜரிஷிகள்

- 7.15 வியாச முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்து விடை பெறுதல்
- 7.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வருகை; அர்ஜுனன் கோபம் யுதிஷ்டிரர் கூற்று
- 7.17 யுதிஷ்டிரர் காலையில் நீராடி, தானமளித்து ஆடையணிகலன்களுடன் அரியணையில் அமர்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜித்தல்
- 7.18 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பிரார்த்தனை செய்தல்
- 7.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூற்று
- 7.20 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் ஆசி; அர்ஜுனன் கூற்று
- 7.21 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் தோல்வி
- 7.22 யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி கேட்டுச் சாத்யகியிடம் கூறுதல்
- 7.23 சாத்யகி பதிலுரைத்தல்
- 7.24 யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியிடம் வற்புறுத்திக் கூறுதல்
- 7.25 சாத்யகி யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்று அர்ஜுனனிடம் புறப்படுதல்
- 7.26 பாண்டவர்களோடு துரியோதனன் போர்
- 7.27 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனனையும் சாத்யகியையும் தேடப் பீமனை அனுப்ப எண்ணுதல்
- 7.28 யுதிஷ்டிரர்-பீமசேனன் உரையாடல்
- 7.29 பீமனின் கர்ஜனை; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி
- 7.30 யுதிஷ்டிரர் யோசனை
- 7.31 ஜயத்ருத வதம் முடிந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் முதலிய அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதித்தல்

- 7.32 யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனுடன் போரிடுதல்
- 7.33 இரவு நேரப் போர்; பாண்டவர்கள் சேனையுடன் துரோணரைத் தாக்குதல்
- 7.34 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி
- 7.35 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமராஜரை விலகிச் செல்லக் கட்டளையிடுதல்
- 7.36 பாண்டவர் சேனையில் ஒளியேற்றப்படுதல்
- 7.37 பாண்டவ, கௌரவ மகாரதிகள் த்வந்த யுத்தம்
- 7.38 யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவிடம் தோல்வியடைதல்
- 7.39 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 7.40 கடோதகஜன் வதம்; பாண்டவர்கள் சோகம்
- 7.41 யுதிஷ்டிரரின் துயரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதலும்
- 7.42 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுபவை
- 7.43 வியாச மகரிஷி வருகை; அவர் அளித்த ஆறுதல்
- 7.44 யுதிஷ்டிரர் போரில் இருந்து விலகுதல்; த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் துரோணரை வதைக்கக் கூறுதல்
- 7.45 அர்ஜுனன் சேனைகளை ஓய்வெடுக்கச் சொல்லுதல்
- 7.46 யுதிஷ்டிரர் சேனை வீரர்களிடம் கூறுதல்
- 7.47 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் ஆலோசனை; பீமனின் சொற்கள்
- 7.48 துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் உண்மையைக் கூறுமாறு கேட்பது
- 7.49 தொடர் நிகழ்வுகள்
- 7.50 கௌரவ சேனையின் உற்சாகத்தைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் காரணம் கேட்டல்
- 7.51 அர்ஜுனன் பதில்; யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்

- 7.52 பீமன், த்ருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனை நிந்தனை செய்தல்; த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகி மோதல்; பாண்டவர்கள் சமாதானம் செய்வித்தல்
- 7.53 மீண்டும் போர் தொடக்கம். அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பது
- 7.54 நாராயணாஸ்திரத்தைக் கண்டும், அர்ஜுனன் போரிடாமல் நிற்பதையும் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கூறுவது
- 7.55 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வீரர்களிடம் நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வழியைக் கூறுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பீமனைக் காப்பாற்றுதல்
- 7.56 போர் தொடர்ந்து நடைபெறுதல்

8. கர்ண பருவம்

226

- 8.1 கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியானதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் கூற்று
- 8.2 இரு சேனைகளின் கோர யுத்தம்
- 8.3 பாண்டிய, சோழ சேனையின் சிறப்பு
- 8.4 இரு சேனைகளின் கடும் யுத்தம்
- 8.5 யுதிஷ்டிரர்-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி
- 8.6 17 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 8.7 யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பார்த்து அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 8.8 கர்ணன்-யுதிஷ்டிரர் போர்; யுதிஷ்டிரர் போரிலிருந்து விலகுதல்
- 8.9 கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசுதல்
- 8.10 யுதிஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்
- 8.11 கௌரவ சேனை யுதிஷ்டிரரைத் தாக்குதல்; கர்ணன்-யுதிஷ்டிரர் போர்

- 8.12 யுதிஷ்டிரர், நகுல-சுகதேவருடன் கர்ணனிடம் தோல்வியுறுதல்
- 8.13 யுதிஷ்டிரர் நகுல-சுகதேவருடன் கூடாரம் திரும்புதல்
- 8.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 8.15 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் என்று கேட்டல்
- 8.16 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணனைக் கொல்ல இயலாததைக் கூறி, அவனைக் கொன்றுவிடச் சபதம் செய்தல்
- 8.17 யுதிஷ்டிரர் சினத்துடன் அர்ஜுனனை அவமானப்படுத்தும் வகையில் பேசுதல்
- 8.18 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்யத் தயாராதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதிப்படுத்துதல்
- 8.19 அர்ஜுனன் கத்தியை உயர்த்தியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 8.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு தர்மத்தின் நுட்பத்தை எடுத்துரைத்தல்
- 8.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்தற்கான காரணத்தைக் கூறி ஆலோசனை வழங்குதல்
- 8.22 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நீ என்று அழைத்துப் பேசுதல்
- 8.23 அர்ஜுனன் அடைந்த அளப்பரிய துயரம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய அடுத்த உபாயம்
- 8.24 யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் தற்புகழ்ச்சி செய்து கூறுதல்
- 8.25 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுதல்; தருமராஜர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்
- 8.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் அவரை அவமதித்தற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 8.27 உண்மையறிந்த யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுதல்
- 8.28 பகவான் அர்ஜுனனிடம் கூறுவது; அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி

- 8.29 யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்; அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்ல உறுதி
- 8.30 யுதிஷ்டிரர் போர்க்களம் வருதல்
- 8.31 கர்ணவதம் நிகழ்ந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைக் காண வருதல்
- 8.32 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்துப் போர்க்களக் காட்சியைக் காணச் செல்லுதல்
- 8.33 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் ரண பூமியில் கிடந்த கர்ணனைப் பார்த்தல்

9. சல்ய பருவம் 258
- 9.1 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை வேண்டித் தலைநிலைபெற்று உரையாடல்;
- 9.2 18 ஆம் நாள் போர்
- 9.3 யுதிஷ்டிரர்-சல்ய மன்னர் போர்
- 9.4 யுதிஷ்டிரரின் சங்கல்பம்; சல்யருடன் போருக்கான ஆயத்தம்
- 9.5 மகாரதிகளுக்கிடையிலான போர்
- 9.6 யுதிஷ்டிரர்-சல்ய மன்னர் போர்
- 9.7 யுதிஷ்டிரர் மத்ரராஜன் சல்யரை வதம் செய்தல்
- 9.8 மத்ர தேச வீரர்களின் வதம்
- 9.9 பாண்டவப் படைவீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தும் திருதராஷ்டிரரை இகழ்ந்தும் பேசியது
- 9.10 கௌரவ மகாரதிகளுடன் யுதிஷ்டிரர் போரிடுதல்
- 9.11 சகுனி பாண்டவ வீரர்கள் போர்
- 9.12 கௌரவ சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுதல்; துரியோதனன் ஓட்டம்

- 9.13 ராஜகுலப் பெண்களை யுயுத்சு அஸ்தினாபுரத்தில் சேர்த்தல்
- 9.14 பாண்டவர்கள் துரியோதனனைத் தேடுதல்; வேடர்கள் வருகை
- 9.15 வேடர்களின் செய்தியைக் கேட்டுப் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சி
- 9.16 யுதிஷ்டிரரும், பாண்டவர்களும் த்வைபாயன் குளத்தை அடைதல்
- 9.17 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்
- 9.18 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடன் உரையாடுதல்
- 9.19 துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தல்
- 9.20 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் போருக்கு அழைத்தல்; துரியோதனன் ராஜ்யம் வேண்டாம் எனல்
- 9.21 யுதிஷ்டிரர் போரில் வென்றே பூமியைப் பெற விரும்புவதாகக் கூறுதல்
- 9.22 துரியோதனன் குளத்திலிருந்தவாறே யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 9.23 யுதிஷ்டிரர்-துரியோதனன் இருவரும் போர் பற்றித் தீர்மானித்தல்
- 9.24 யுதிஷ்டிரர் தங்களில் ஒருவரோடு மட்டும் போரிடுமாறு துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 9.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரை வைதல்
- 9.26 பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் துரியோதனனை வெல்வேன் என உறுதியளித்தல்
- 9.27 பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்கோத்திரம் அடைதல்
- 9.28 யுதிஷ்டிரரிடம் பீமசேனன் கூறுதல்
- 9.29 பீமன்-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தொடைகள் உடைக்கப்படுதல்
- 9.30 பீமன் துரியோதனனை அவமதித்தல்; யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனைத் தடுத்துக் கூறுதல்
- 9.31 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கண்ணீருடன் கூறியவை.

- 9.32 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 9.33 பீமசேனன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 9.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சமாதானப்படுத்துதல்
- 9.35 பாண்டவர்கள் சங்கநாதம் செய்தல்
- 9.36 பாண்டவர்கள் கௌரவர் கூடாரத்திற்குச் செல்லுதல்
- 9.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 9.38 யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அஸ்தினாபுரம் அனுப்பியதற்கான காரணம்

10. ஸௌப்திக பருவம் 289
- 10.1 த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரோட்டி மூலம் புதல்வர் மற்றும் பாஞ்சாலர்கள் வதம் பற்றி அறிந்த யுதிஷ்டிர மன்னனின் துயரம்
- 10.2 திரௌபதி அழகையுடன் அஸ்வத்தாமாவின் வதத்தை விரும்பிக் கூறுதல்
- 10.3 அஸ்வத்தாமாவிடம் பெற்ற மணியை யுதிஷ்டிரர் தன் தலையில் தரித்தல்
- 10.4 யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைத்த பதில்
11. ஸ்த்ரீ பருவம் 293
- 11.1 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்து வணங்குதல்
- 11.2 காந்தாரியின் கடைக்கண்பட்டு யுதிஷ்டிரரின் கால் நகங்கள் கருத்தல்
- 11.3 பாண்டவர்கள் குந்தியிடம் செல்லுதல்; குந்தியின் பரிவு
- 11.4 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள், திருதராஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் அரச குலப் பெண்களுடன் போர்க்களம் செல்லுதல்; காந்தாரியின் சாபம்

- 11.5 திருதராஷ்டிரர் கொல்லப்பட்டவர் எண்ணிக்கை, அவர்கள் அடைந்த கதி பற்றிக் கேட்பது; யுதிஷ்டிரரின் பதில்
- 11.6 யுதிஷ்டிரர் அனைவருக்குமான இறுதிச் சடங்குகளை ஏற்பாடு செய்தல்.
- 11.7 இறந்தவர்களுக்கு ஜல அஞ்சலி
- 11.8 குந்தி தேவி கர்ணன் தன் மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிடுதல்
- 11.9 யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுக்காக நீர் அஞ்சலி; பெண்களுக்குச் சாபம்

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர்-I

1. ஆதி பருவம்

1.1 யுதிஷ்டிரர் பிறப்பு

யுதிஷ்டிரர் பாண்டு, குந்தி இவர்களின் முத்த புதல்வன். இந்தம முனிவரின் சாபத்தினால் மனைவியரிடம் பாண்டு புதல்வரைப் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. மகன் வேண்டும் என்ற பாண்டுவின் விருப்பம் நிறைவேற திருமணத்திற்கு முன் தூர்வாச முனிவரிடம் பெற்ற மந்திர உபதேசத்தின் மூலம் தான் மகன் பெற முடியும் என்பதைக் குந்தி பாண்டுவிற்குத் தெரிவிக்கிறாள். ஆனந்தம் அடைந்த பாண்டு தர்மதேவன் மூலம் புதல்வரைப் பெற விரும்புகிறார். குந்தியும் முறைப்படி மந்திரத்தை ஜபிக்கிறாள். தர்மதேவன் தோன்றி குந்திக்குப் புத்திரனை அளிக்கிறார். ஜேஷ்டா (கேட்டை) நட்சத்திரத்தில், துலா ராசியில் சுக்கிலபக்ஷ பஞ்சமி திதியில் அபிஜித் என்னும் சிறந்த முகூர்த்தத்தில் பெரும் புகழ் படைத்த மகனைப் பெற்றாள். அவன் பிறந்ததும் “யுதிஷ்டிரன் என்ற இந்தப் புதல்வன் மூவுலகிலும் புகழும் பிரசித்தியும் பெற்றுத் திகழ்வான். தேஜஸ்வியான இவன் நன்னடத்தை உடையவனாகத் திகழ்வான் என்று அசுரீரி கூறியது.

1.2 யுவராஜ அபிஷேகம்

பாண்டுவின் மரணத்திற்குப் பின் குந்தி பாண்டவர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறாள். பீஷ்மர் கௌவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் முதலில் கிருபரையும் பின் துரோணரையும் குருவாக நியமித்து அரச குமாரர்கள் அனைத்துக் கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற ஏற்பாடு செய்கிறார். கல்வி முடிந்ததும் போர்க்கலை அரங்கேற்றம் நடைபெறுகிறது. யுதிஷ்டிரர் தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவராக அதிரதனாக விளங்குகின்றார். அரங்கேற்றம் முடிந்து ஓராண்டு கழிந்தது.

திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரின் பொறுமை, கருணை முதலிய நற்குணங்களைக் கண்டு வியக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் மக்களால் மிகவும் விரும்பப்படுகிறார். மன்னர் யுதிஷ்டிரருக்கு யுவராஜனாக அபிஷேகம் செய்விக்கிறார். பாண்டவர்கள் பல மன்னர்களை வென்று பெரும் புகழோடு விளங்குகிறார்கள். குருதேசத்தின் செல்வமும் புகழும் பெருகியது. நகர மக்கள் தாங்கள் கூடும் சபைகளில் எல்லாம் பாண்டவரைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். யுதிஷ்டிரர் ஒழுக்க சீலர். முதியவரைப் போன்ற அறிவும் விவேகமும் நிறைந்தவர். அவருக்கே முறைப்படி பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். யுதிஷ்டிரர் தருமம் அறிந்தவர். அவர் பீஷ்மரையும்,

திருதராஷ்டிரரையும், கௌரவர்களையும் மதித்து நடத்துவார், என்று யுதிஷ்டிரரிடத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு அவரே மன்னராக இருக்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகின்றனர்.

1.3 வாரணாவதம் செல்லுதல்

இந்நிலையில் கௌரவர்களே நாட்டை ஆள வேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் திருதராஷ்டிரர் ஆலோசனை செய்கிறார். துரியோதனனும் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் கௌரவர்கள் நாட்டை ஆள்வதற்கான வழியை ஏற்படுத்துமாறு வேண்டுகிறான். திருதராஷ்டிரர் யோசனை செய்து பாண்டவர்களை வாரணாவதம் செல்லுமாறு ஆணையிடுகின்றார். முன்னரே பீமனைக் கொல்லுவதற்காகத் துரியோதனன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும், பாண்டவர்கள் மீது கௌரவர்கள் கொண்டிருக்கும் பகையையும் உணர்ந்திருந்த யுதிஷ்டிரர் இது பாண்டவர்களாகிய தங்களைக் கொல்லுவதற்காக செய்யப்படும் சதி என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுகிறார். விதுரரின் அறிவுரைப்படி எதையும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

1.4 விதுரரின் எச்சரிக்கை

மன்னரின் ஆணைப்படி பாண்டவர்கள் தாய் குந்தியுடன் வாரணாவதம் செல்லப் புறப்பட்டனர். பெரியோர் அனைவரையும் வணங்கி ஆசி பெற்று, மக்களிடம் விடை பெற்றுத் தமது பரிவாரங்களுடன் வாரணாவதம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் உடன் சிறிது தூரம் சென்ற விதுரர் யாரும் அறியாத வண்ணம் மிலேச்ச மொழியில் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் சில செய்திகளைச் சொல்லலானார். பகைவனால் உண்டாகும் துன்பத்திலிருந்து தப்பிக்க உபாயம் செய்ய வேண்டும். புல், வைக்கோல், காய்ந்த மரம் காட்டையே எரித்து விடும். காடு முழுதும் எரிந்தாலும் வளையில் வாழும் எலி தப்பித்து விடும். மனிதன் அலைந்து திரிந்து வழியைக் கண்டு கொள்கிறான். நட்சத்திரங்களால் திசைகளை அறிகிறான், என்பதே அவர் தெரிவித்த செய்தி. துரியோதனன் பாண்டவர்களைத் தீயிலிட்டுக் கொல்ல இருக்கிறான் என்பதையும் சுரங்கம் தோண்டி அதன் வழியாகத் தப்பிக்க வேண்டும் என்பதையும், முன்பே திசைகளை அறிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் விதுரர் குறிப்பாக உணர்த்துகிறார். யுதிஷ்டிரரும் அதனைப் புரிந்து கொள்ளுகிறார். பாண்டவர்கள் பங்குனி மாதம் சுகல அஷ்டமி, ரோகிணி நட்சத்திரத்தன்று யாத்திரை தொடங்கி உரிய காலத்தில் வாரணாவதம் சென்று அடைகின்றனர்.

வாரணாவத மக்கள் பாண்டவர்களின் வருகையை அறிந்து மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலப் பொருட்களுடன் அவர்களை எதிர் கொண்டு

வரவேற்றனர். பிறகு பாண்டவர்கள் நகரத்தின் அதிகாரிகளான கூத்திரியர்களையும் முக்கிய வைஸ்ய, சூத்திரர்களையும் சந்தித்தனர். பின் தங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட முகாமிற்குச் சென்று அங்கு பத்து நாட்கள் தங்கினர். அதன் பின் புரோசனன் துரியோதனன் ஆணையால் தான் அமைத்த ‘சிவபவனம்’ என்னும் மாளிகையைப் பற்றிக் கூறிப் பாண்டவர்களை அங்கு தங்குமாறு அழைத்துச் சென்றான். அதன்படி பாண்டவர்களும் அங்கு சென்றனர்.

1.5 சுரங்கம் அமைத்தல்

மாளிகைக்குள் நுழைந்து அதனைப் பார்வையிட்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் அம்மாளிகை தீப்பிடிக்கும் பொருட்களால் கட்டப்பட்டுள்ளதைத் தெரிவிக்கிறார். விதுரர் இதுபற்றித் தன்னிடம் ஏற்கனவே குறிப்பாக எச்சரித்ததையும் தெரிவிக்கிறார். பீமன் இவ்வீட்டை விட்டு வெளியேறி விடலாம் எனக் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர், “அவ்வாறு செய்தால் நமக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. நாம் இம்மாளிகையைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்துவிட்டதை வெளிப்படுத்தாமல் இங்கிருந்து தப்புவதற்கான வழியைக் கண்டுபிடித்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். தற்போது துரியோதனன் அதிகாரத்தோடு உள்ளான். அவனிடம் பெரும் பொக்கிஷம் உள்ளது. எனவே அவனால் பல உபாயங்களாலும் நம்மைக் கொல்ல முடியும். நாமோ எந்த அதிகாரமும் செல்வமும் இல்லாமல் இருக்கிறோம். துரியோதனனையும் புரோசனனையும் ஏமாறச் செய்து இந்நகரத்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் சுற்றித் தப்புவதற்குரிய பல வழிகளையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் பூமிக்கடியில் உடனடியாக ஒரு சுரங்கம் வெட்ட வேண்டும். அது நம்மைத் தீயினின்றும் காப்பாற்றும், புரோசனனும், நகர மக்களும் அறியாமல் இதைச் செய்ய வேண்டும்” என்று தன் கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறார். அதன்படி விதுரரால் அனுப்பப்பட்டு தன்னிடம் வந்த சுரங்கம் வெட்டுபவனைக் கொண்டு இரகசியமாகச் சுரங்கம் அமைக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

மாளிகையின் நடுப்பகுதியிலிருந்து சுரங்கம் தோண்டப்படுகிறது. வெளியே செல்லும் கதவுகளும் அமைக்கப்பட்டு வாயில் மறைக்கப்படுகிறது. பாண்டவர்கள் ஆயுதங்களுடன் இரவில், வாயிலிலேயே புரோசனன் பார்வையிலேயே இருந்தனர். அதனால் அவனால் மாளிகைக்குத் தீயிட முடியவில்லை. பகலில் வேட்டையாடும் சாக்கில் நகருக்கு வெளியே இருந்த காடுகளில் சுற்றித் தப்பும் வழியை ஆராய்ந்து வந்தனர். புரோசனன் நம்பும்படி மிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பதுபோல மாளிகையில் வாசம் செய்தனர். இதனைக் கண்டு புரோசனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். இவ்வாறு ஓராண்டுக்காலம் கழிந்தது. யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியரை அழைத்து தப்பிவிட வேண்டிய நேரம்

வந்துவிட்டதைத் தெரிவிக்கிறார். ஒருநாள் இரவு குந்தி பிராமண போஜனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து உணவு அளித்தாள். அதற்கு நிறையப் பெண்களும் வந்தனர். நல்ல உணவு சாப்பிடும் ஆசையோடு மலைவாசிப் பெண் ஒருத்தி தன் ஐந்து புதல்வர்களோடு அங்கு வந்து அதிக உணவும் மதுவும் அருந்தி அந்த மாளிகையிலேயே உறங்கிவிட்டாள்.

1.6 அரக்கு மாளிகைக்குத் தீயிட்டு வெளியேறுதல்

இரவு புயல்போல் காற்று வீசியது. பீமசேனன் புரோசனன் உறங்கிய இடத்தில் தீ வைத்தார். மாளிகையின் வாயிலுக்கும் நான்கு திசைகளிலும் தீ வைக்கப்பட்டது. மாளிகை மிகுந்த ஓசையோடு பற்றி எரியலாயிற்று. ஒலியைக் கேட்டு உறக்கத்திலிருந்து விழித்த மக்கள் பெரும் துயர் அடைந்தனர். பாண்டவர்கள் ஐவரும் தம் தாயாகிய குந்தியுடன் யாரும் அறியாமல் சுரங்கத்தின் வாயிலாக வெளியேறி விரைவாக நகரை விட்டு வெகு தொலைவிற்குச் சென்றனர். விரைந்து நடந்து செல்ல இயலாததால் பீமன் அனைவரையும் சுமந்து கொண்டு கானகத்தில் வழி ஏற்படுத்திச் சென்றார். அவர்கள் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர். அங்கு விதுரரால் அனுப்பப்பட்ட படகோட்டியின் உதவியுடன் கங்கையைக் கடந்து மறுகரை அடைந்தனர். வனத்தில் அவர்கள் அனைவரும் களைப்போடு உறங்குகின்றனர். அவர்களுக்காக பீமன் நீர் கொண்டு வருகிறார். இடும்பனால் அனுப்பப்பட்ட இடும்பியும் தனது அரக்க உருவை விடுத்து அழகிய பெண்ணாக உருமாறி வருகிறாள். இடும்பன் அவர்களைக் கொல்ல நினைப்பதைத் தெரிவிக்கிறாள். இடும்பனுக்கும் பீமனுக்கும் போர் நடைபெறுகிறது. இடும்பன் பீமனால் கொல்லப்படுகின்றான். அனைவரும் அவ்விடத்தை விட்டு மேலே விரைந்து நடந்து செல்லுகின்றனர்.

1.7 இடும்பி சந்திப்பு

இடும்பி பீமனிடம் தன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு மீண்டும் வேண்டுகிறாள். பீமன் கோபத்துடன் அவளைக் கொல்ல முற்படுகிறான். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் பெண்ணைக் கொல்லக்கூடாது என்று தடுத்து விடுகிறார். இடும்பி யுதிஷ்டிரரையும் குந்தியையும் வணங்கிக் கூறலானாள். “நான் என் இனத்தவர், உறவினர், ஸ்வதர்மம் அனைத்தையும் துறந்து பீமரைப் பதியாக வரித்துள்ளேன். தாங்கள் என்னை ஏற்காவிட்டால் நான் உயிர் வாழமாட்டேன். நான் அரக்க இனத்தில் சீலமுள்ள பெண். என் பெயர் ‘சாலகடங்கடி’ என்பதாகும். நான் உங்கள் அனைவருக்கும் சேவை செய்வேன். ஆபத்துக்களில் உதவுவேன். நீங்கள் விரும்பிய இடத்திற்கு விரைந்து சுமந்து செல்வேன். நான் எனது ஞானத்தால் எதிர்கால

நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கிறேன். இங்கிருந்து சிறிது தூரத்தில் உள்ள குளத்தில் நீராடி ஓய்வெடுங்கள். சிறிது காலத்தில் புண்ணியாத்மா வியாசரைத் தரிசித்து துயரம் நீங்குவீர்கள். துரியோதனன் மூலம் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, வாரணாவதத்தில் தீயில் தப்பி விதுரர் மூலம் காப்பாற்றப்பட்டது அனைத்தும் அவர் அறிவார்.” என்று கூறுகிறாள்.

இடும்பி இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர், “நீ சத்தியத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். பகல் முழுவதும் நீ பீமனுக்குச் சேவை செய்யலாம். ஆனால் தினமும் இரவு பீமனை எங்கனோடு கொண்டு வந்து சேர்த்து விட வேண்டும். இந்த நிபந்தனைப்படி நீ பீமனோடு சுகமாக இருக்கலாம். அதற்கும் காலவரையறை உண்டு. நீ ஒரு மகனை அடையும் வரை பீமன் உன்னோடிருக்கலாம்.” என்று நிபந்தனையுடன் அனுமதிக்கிறார். அதன்படி பீமன் இடும்பியைக் காந்தர்வ மணம் பூரிகிறான். கடோதகஜன் பிறந்த பின் இடும்பி பீமனைப் பிரிகிறாள்.

1.8 வியாசரின் தரிசனம்

இதன்பின் பாண்டவர் மரவுரியும், மான் தோலும் அணிந்து தலையில் ஜடாமுடி தரித்து தவசி வேடம் கொண்டனர். பல காடுகளில் சுற்றினர். மத்ஸ்ய, திரிகர்த்த, பாஞ்சால, கீசக தேசங்களின் கானகங்களையும் பார்த்தவாறு சென்றனர். இடும்பி கூறியவாறு ஒரு நாள் அவர்களுக்கு வியாசரின் தரிசனம் கிடைத்தது. பாண்டவர்கள், தாயுடன் வியாசரை வணங்கி நின்றனர். வியாசர் அவர்களை நோக்கி, “பாண்டுவின் புதல்வர்களே, உங்களுக்கு நேர்ந்த ஆபத்து அனைத்தையும் அறிவேன். நான் உங்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்புகிறேன். அருகில் உள்ள நகரத்தில் பயமில்லை. நீங்கள் அங்கு மறைந்து வாழுங்கள்” என்று கூறுகிறார். குந்தியை நோக்கி உன் புதல்வர்கள் தர்ம பராயணர்கள். இப்புதியை வென்று பெரும் தகூழினையுடன் ராஜசூயம், அசுவமேதம் போன்ற யாகங்களால் பகவானை பூஜிப்பார்கள். சிறந்த ஐசுவரியம் பெற்று முன்னோர்களின் அரசைப் பரிபாலனம் செய்வார்கள்.” என்று கூறுகிறார். அவர்களை ஏகசக்ரா நகரம் என்ற அந்நகரில் ஒரு பிராமணன் வீட்டில் தங்கச் செய்து ஒரு மாத காலம் வரை இங்கிருந்து எனக்காகக் காத்திருங்கள். நான் மீண்டும் வருவேன் என்று கூறிச் செல்லுகிறார். அந்நகரில் பிசுஷ ஏற்று பாண்டவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தம் உத்தம குணத்தால் மக்களின் அன்பைப் பெறுகிறார்கள்.

1.9 பகாசுரன் வதம்

பாண்டவரது லட்சணமான தோற்றத்தைக் கண்டு இவர்கள் அந்தணர்கள் அல்ல; ஏதோ காரியமாக தவசி வேடத்தினைத் தரித்துள்ளனர் என்று

எண்ணிய மக்கள் அவர்களுக்கு உணவுப் பொருட்களைத் தாராளமாக அளித்தனர். பாண்டவர்கள் பெற்ற பிசைஷயைக் குந்தியிடம் அளிப்பர். சரிபாதி உணவு பீமனுக்கும் பாதி உணவு எஞ்சியவர்களுக்குமாக பங்கிடப்பட்டது. இவ்வாறு இருக்கும்போது பீமனும் குந்தியும் மட்டும் வீட்டில் இருந்தபோது அவர்கள் தங்கியிருந்த பிராமணன் வீட்டில் ஏதோ அவலக்குரல் கேட்டது. அதன் காரணத்தைக் கேட்டறிந்த குந்தி பீமனை அந்தணனுக்குப் பதிலாக அரக்கனிடம் செல்லக் கட்டளையிடுகிறாள். இதையறிந்த யுதிஷ்டிரர், “பீமனே நமக்குப் பலமும் பாதுகாப்பும் ஆவார். அவ்வாறு இருக்கையில் எவ்விதம் பீமனை அரக்கனிடம் அனுப்புவதற்குத் துணிந்தாய்?” எனக் குந்தியிடம் கேட்கிறார். குந்தி பீமனின் பலத்தில் தனக்கு நம்பிக்கையுள்ளதையும், அந்தணரிடம் நாம்பட்ட கடன் தீரும் என்பதையும், நகரவாசிகளின் துன்பம் துடைக்கப்படும் என்பதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துக் கூறிச் சம்மதிக்க வைக்கிறாள். பீமன் பகன் என்ற அரக்கனைக் கொன்று திரும்புகிறார்.

1.10 திரௌபதி சுயம்வரம்

அங்கு வந்த அந்தணர் ஒருவரது அறிவுரைப்படியும், வியாசர் குந்தியிடம் பாஞ்சாலம் செல்லும்படி கூறியதாலும் அனைவரும் குந்தியுடன் பாஞ்சாலம் சென்று திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் பங்கேற்கின்றனர். பல தேசத்து மன்னர்களும் துரியோதனாதியரும் அங்கு வந்திருந்த போதும் அந்தணர்கள் வடிவில் இருந்த பாண்டவர்களை ஒருவரும் அடையாளம் காணவில்லை. சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற்ற அர்ஜுனன் திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு தாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வந்து பிசைஷயுடன் வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறான். திரௌபதியுடன் அர்ஜுனன் வந்திருப்பதை அறியாத குந்தி அனைவரும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள் எனச் சொல்லி விடுகிறாள். அதன்படி பாண்டவர் அனைவரும் திரௌபதியைத் தம் மனைவியாக ஏற்கத் தீர்மானிக்கின்றனர்.

1.11 திரௌபதியுடன் திருமணம்

இச்சமயத்தில் அர்ஜுனைப் பின் தொடர்ந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்கள் பாண்டவர்கள் என யுகித்து துருபதனிடம் தெரிவிக்க, பாண்டவர்கள், குந்தி, திரௌபதியுடன் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். அங்கே துருபதன் திரௌபதியை அர்ஜுனுக்கு மணமுடித்து வைக்கும் விருப்பத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரரோ தாங்கள் ஐவரும் தாய் குந்தியின் கட்டளைப்படி திரௌபதியை மணமுடிக்க வேண்டும் எனத் தெரிவிக்கிறார். இது தர்மத்திற்கு மாறானது. ஒரு பெண் ஐவரை மணப்பது

பொருந்தாது என துருபதன் கூறுகிறார். தாயின் ஆணையையும் மீறாமல் தருமத்தையும் மீறாமல் இருக்க என்ன செய்வது என யோசிக்கின்றனர். இந்நிலையில் அங்கு வந்த வேதவியாசர் துருபதனிடத்தில் பாண்டவர் மற்றும் திரௌபதியின் பூர்வ பிறப்பு பற்றிய செய்திகளையும், சிவன் திரௌபதிக்கு ஐந்து கணவர்களைப் பெற வரமளித்ததையும் தனியாகத் தெரிவிக்கிறார். எனவே யுதிஷ்டிரர் கூறியபடி துருபதன் திரௌபதியை ஐவருக்கும் மணமுடிக்க உடன்படுகிறார். அதன்படி திருமண மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு திரௌபதி ஒரு நாளுக்கு ஒருவராகப் பாண்டவர் ஐவருடனும் முறைப்படி மணம் செய்து வைக்கப்படுகிறாள். பாண்டவர்கள் தம் தாயுடனும் திரௌபதியுடனும் பாஞ்சால நாட்டிலேயே மகிழ்ச்சியுடன் இருந்து வரலாயினர்.

1.12 யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகம்

ஹஸ்தினாபுரத்தில் அனைவருடனும் ஆலோசனை செய்த திருதராஷ்டிரர் பாண்டவருக்கு பாதி ராஜ்யம் அளிக்கத் தீர்மானிக்கிறார். விதூரை அனுப்பி துருபதன் அனுமதியுடன் பாண்டவர், திரௌபதி, குந்தி அனைவரையும் உரிய மரியாதையுடன் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வரச் செய்கிறார். பாண்டவர் வந்ததும் யுதிஷ்டிரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை விதூரைக் கொண்டு மேற்கொள்ளுகிறார். மன்னனுக்குரிய அணிகலன்களை அணிந்து யானையில் மீது அமர்ந்து வெண்கொற்றக்குடை விளங்க, சாமரம் வீசப்பட, மக்கள் வாழ்த்த யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகத்திற்கு அழைத்து வரப்படுகிறார். இச்சமயம் வியாசபகவானும் அங்கு வருகை தருகிறார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சம்மதத்துடன் வியாசர் அபிஷேகச் சடங்கினைச் செய்தார். கிருபர், துரோணர், பீஷ்மர், தெளமயர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், வாஹ்லீகர், சோமதத்தன் அனைவரும் பீடத்தில் அடக்கத்துடன் அமர்ந்திருந்த யுதிஷ்டிரருக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். ஆசி வழங்கினர். யுதிஷ்டிரர் நிறைந்த செல்வத்தைத் தானமாக வழங்கினார். யுதிஷ்டிரர் யானை மீது அமர்ந்து, வெண்குடையுடன், பெரும் கூட்டம் பின் தொடர இந்திரனைப் போல ஹஸ்தினாபுரம் நகரை வலம் வந்தார்.

1.13 இந்திரப்பிரஸ்த நிர்மாணம்

பட்டாபிஷேகம் செய்து பாதி ராஜ்யத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்த திருதராஷ்டிரர் அவரிடம், “இன்றே காண்டவப்ரஸ்தம் செல். புருரவா, நஹுஷன், யயாதி போன்ற பௌரவ முன்னோர்களின் தலைநகரமாக காண்டவப்ரஸ்தமே இருந்தது. நால்வகை வருணத்தவரும், உன்னிடம் அன்பு கொண்டவர்களும் உன்னுடன் வர உத்தேசித்துள்ளனர். எனவே நீ

உன் சகோதரர்கள் மனைவி, மற்றும் தாயுடன் அங்கு செல்” என்று ஆணையிடுகிறார். அதன்படி பாண்டவர்கள் அனைவரும் அங்கு செல்லுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் ஆணையிடப்பட்ட இந்திரன் காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் சிறந்த நகரை நிர்மாணிக்க விசுவகர்மாவுக்குக் கட்டளையிடுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விசுவகர்மாவிடம் அமராவதியைப் போலச் சிறந்த நகரை நிர்மாணம் செய்ய உத்தரவிடுகிறார். அத்துடன் இனி இந்நகர் இந்திரப் பிரஸ்தம் என்று அழைக்கப்படட்டும் என அருளுகிறார். யுதிஷ்டிரர் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தங்களின் கருணையால் இன்று அரியணையில் அமர்ந்துள்ளோம். தாங்களே எங்களின் தந்தையும் இஷ்ட தெய்வமும் ஆவீர். தாங்களே எங்களுக்குத் துணையாகக் காரியங்களை நடத்திச் செல்ல வேண்டும்” எனத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் “தீய நடத்தை உடைய துரியோதனாதியர் உங்களை என்ன செய்வார்கள்? பிராமண சேவையுடன் எப்போதும் தர்மத்தையே பரிபாலித்து வாருங்கள். இன்றே நாரதர் உங்களிடம் வருவார். அவரை உபசரித்து அவரது சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறி அனைவரிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு பலராமருடன் துவாரகை திரும்புகிறார்.

1.14 நாரதர் கூறிய அறிவுரை

பாண்டவர்கள் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் இருந்து நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தவாறு எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படும் தேவரிஷி நாரதர் அங்கு வந்தார். பாண்டவர்களுக்கும் திரௌபதிக்கும் ஆசிகளை வழங்கினார். பின் பாண்டவர்களிடம் தனிமையில் உரையாடுகிறார். “புகழ் மிக்கவர்களே. பாஞ்சாலி உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரே தர்மபத்தினி. எனவே நீங்கள் அவர் குறித்து உங்களுக்குள் ஒருபோதும் விரோதம் உண்டாகாதவாறு நியமம் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். முன்பு சுந்த-உபசுந்தரென்ற சகோதரர்கள் இருந்தனர். மிகுந்த ஒற்றுமையுடன் மற்றவரால் வதைக்கப்பட முடியாதவாறு ஒரே படுக்கையில் படுத்து, ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்து ஒன்றாக உணவு உண்டு பரஸ்பரம் பிரியாத அன்புடன் இருந்தனர். அவ்வாறு இருந்தும் திலோத்தமா என்ற அப்சரசுக்காகப் போரிட்டு ஒருவரை ஒருவர் கொன்றுவிட்டனர். எனவே யுதிஷ்டிரா, உங்களுக்குள் அன்பை அதிகரிக்கும் நல்லெண்ணத்தைக் காப்பாற்று. திரௌபதியின் பொருட்டு உங்களுக்குள் பகையோ, விரோதமோ நேராதபடி நியமத்தை அமைத்துக் கொள்” என்று நாரதர் பாண்டவர்களிடம் கூறினார்.

1.15 பாண்டவர்கள் நியமம் ஏற்றல்

சுந்த-உபசுந்தரின் வரலாற்றை நாரதரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட

பாண்டவர்கள் தேவரிஷியான நாரதர் முன்னிலையிலேயே “எங்களில் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் தூயவளான கிருஷ்ணா ஒவ்வொரு ஆண்டு வசிக்கட்டும். திரௌபதியோடு தனிமையில் இருக்கும்போது நம்மில் ஒரு சகோதரனை மற்றொருவன் பார்த்துவிட்டால் அவன் 12 ஆண்டுகள் பிரம்மசரியம் மேற்கொண்டு காட்டில் வாசம்புரியட்டும்” என்ற நியமத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். தருமப்படி நடக்கும் பாண்டவர் மூலம் இந்த நியமம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் நாரதர் அவர்களிடமிருந்து மகிழ்ச்சியுடன் விடை பெற்றார். இவ்வாறு நாரதரது தூண்டுதலால் பாண்டவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே நியமத்தை அமைத்துக் கொண்டு விட்டதால் அவர்களுக்குள் பகைமை ஏற்படவில்லை.

1.16 அர்ஜுனன் நியமம் மீறி வனவாசம் செல்லுதல்

இந்நிலையில் திருடர்களிடம் பசுவை இழந்த பிராமணன் ஒருவன் அபயம் வேண்டி அர்ஜுனனிடம் வருகிறான். பசுக்களை மீட்க முறையிடுகிறான். தன் ஆயுதங்கள் யுதிஷ்டிரரும், திரௌபதியும் தனித்திருந்த வீட்டில் இருந்ததால் சற்றே சிந்தித்த அர்ஜுனன் நியமம் தவறினாலும் பசுவும் பிராமணனும் காக்கப்பட வேண்டும் தர்மம் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து உள்ளே சென்று ஆயுதங்களுடன் வந்து பிராமணனுக்குப் பசுக்களை மீட்டுத் தருகிறார். நியமத்தை மீறியதால் வனவாசம் செல்ல விரும்புகிறார். யுதிஷ்டிரரோ தம்பி மனைவியுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது அண்ணன் அங்கு செல்வதே அதர்மம். அண்ணன் மனைவியோடு இருக்கும்போது தம்பி அங்கு வருவது அதர்மம் அல்ல எனத் தெரிவித்தும் அதனை ஏற்காத அர்ஜுனன் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் புறப்பட்டு விடுகிறார்.

1.17 அர்ஜுனன் சுபத்ராவை மணந்து தீரும்புதல்

வனவாசம் முடிந்து வந்த அர்ஜுனன் யாதவ குலத்தைச் சேர்ந்தவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தங்கையுமான சுபத்ராவை மணமுடித்து அழைத்து வருகிறார். அதன் பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கான வரதக்ஷிணையாக, சாரதிகளுடன் கூடிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஆயிரம் தேர்கள், ஆயிரம் யானைகள், சிறந்த ஜாதிக் குதிரைகள் 1000, கோவேறு கழுதைகள் ஆயிரம். வாஹ்லீக தேசக் குதிரைகள் 1 லட்சம், பணிப்பெண்கள் என அனைத்தையும் அளிக்கிறார். நதியின் வெள்ளம் கடலில் கலப்பதுபோல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அளித்த செல்வம் யுதிஷ்டிரரின் செல்வத்தில் சேருகிறது. யுதிஷ்டிரர் நகுல சகாதேவரைக் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அவருடன் வந்த அக்ரூரர், உத்தவர், சாத்யகி, க்ருதவர்மா, ப்ரத்யுமனன் ஆகியோரையும் மிகச்

சிறப்பாக வரவேற்று கௌரவித்தார். அவர்கள் பாண்டவர்களால் விமரிசையாக உபசாரம் செய்யப்பட்டு நீண்ட காலம் அவர்களது உபசரிப்பை ஏற்று இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் தங்கிக் களித்தனர். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தவிர ஏனையோர் துவாரகை திரும்பினர்.

1.18 புதல்வர்கள் தோற்றம்

இந்நேரத்தில் பாண்டவர்களிடத்தில் திரௌபதிக்கு ஐந்து குமாரர்கள் தோன்றினர். முறையே பிரதிவிந்தியன், சுதசோமன், ச்ருதகர்மா, சதானீகன், ச்ருதசேனன் என்பவர் அவர். அவர்களுக்கு குருவான தெளமயர், சிறுவர்களின் ஜாதகர்மம், உபநயனம் முதலிய சடங்குகளை நிறைவேற்றி வைத்தார். தெளமயரிடமும் அர்ஜுனனிடமும் தனுர்வேத அறிவையும் அஸ்திர அறிவையும் பெற்றனர். இப்புதல்வர்களோடு பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்து இருந்தனர்.

திருதராஷ்டிரரும் பீஷ்மரும் கட்டளையிட்டவாறு இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வாழ்ந்த பாண்டவர் பகை மன்னர்கள் பலரைக் கொன்று வெற்றி பெற்றனர். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் தர்ம அர்த்தங்களை நியாயமாகவும் சமமாகவும் பயன்படுத்தினார். மாசில்லாத நிலவைப்போல யுதிஷ்டிரர் அனைவருக்கும் ஆனந்தம் அளித்தார். அவரைக் கண்டதுமே மக்களின் கண்களும் முகமும் மலர்ந்தன. மக்களுக்குப் பிடித்தமானவற்றையே யுதிஷ்டிரர் நிறைவேற்றினார். எப்போதும் இனிமையாகப் பேசி வந்தார். ஒருபோதும் உசிதமற்ற பொய்ச்சொல் சொன்னதில்லை. பிரியமற்ற சொல் அவரிடத்திலிருந்து வந்ததில்லை. மக்களுக்கும் தனக்கும் நன்மை தரும் செயல்களிலேயே ஈடுபட்டு வந்தார். இவ்வாறு பாண்டவர்கள் பகைவருக்கு நெருப்பாகி கவலையற்றவர்களாகவும், ஆனந்தமாகவும் வாழ்ந்து வரலாயினர்.

2. சபா பருவம்

2.1 மயன் மண்டபம் அமைத்தல்

காண்டவ வனத்தை தகனம் செய்து மயனுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் இந்திரப் பிரஸ்தம் திரும்பினர். மயன் பகவானுக்காக ஏதேனும் செய்ய விரும்ப, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்காக இதுவரை உலகில் யாரும் கண்டிராத ஒரு சபா மண்டபத்தை அமைக்கக் கூறுகிறார். மயனை யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை செல்ல விரும்புகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிந்ததும் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமர்ந்திருந்த தேரைச் செலுத்த, அர்ஜுனன் அவர் அருகில் நின்று வெண்சாமரம் வீச, பீமன் வெண் கொற்றக் குடை ஏந்த, நகுல சகதேவர்கள் சாமரம், விசிறி வீசி அவருக்குக் கௌரவம், மரியாதை செய்கின்றனர். நான்கு மைல் தூரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் செல்லுகின்றனர். பின் பகவான் பாண்டவர்களைத் திருப்பி அனுப்பித் தான் துவாரகை நோக்கிப் பயணம் தொடருகின்றார். யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், மற்றவர்களோடும் நகரத்திற்குத் திரும்பினார். மயனும் யுதிஷ்டிரருக்கான சபா மண்டபம் நிர்மாணிப்பதற்கான சிந்தனையை மேற்கொண்டான். கயிலைக்கு வடகிழக்கே அமைந்திருந்த மைநாக மலையில் வருஷபர்வா சபையினருகில் தான் வைத்திருந்த ரத்தினக் குவியல்களை எடுத்து வந்து 14 மாதங்களில் அற்புதமான சபா மண்டபத்தைக் கட்டி, அதனை யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்துத் தன் இடத்திற்குத் திரும்பினான்.

2.2 யுதிஷ்டிரர் மயன் சபையில் பிரவேசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் மயன் அமைத்த சபையில் பிரவேசிக்கும் நிகழ்ச்சியைக் கோலாகலமாக நடத்தினார், பிராமணர்களின் புண்யாக வாசனத்தின் கம்பீர கோஷம் சுவர்க்கம் வரை எதிரொலித்தது. நெய், தேன், பாயசம், கிச்சடி, கரும்புச்சாறு முதலிய சிறந்த பொருட்கள் சேர்ந்த உணவை 10000 பிராமணர்களுக்கு போஜனமாக அளித்தார். உயர்ந்த புத்தாடைகளும், அணிகலன்களும் தானமாக வழங்கப்பட்டன. பசுக்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டன. சபா மண்டபத்தில் தேவர்களை ஸ்தாபித்துப் பூஜை செய்து பின் உள்ளே பிரவேசித்தார். இசை, ஆடல், பாடல் கலைஞர்களும், போர் வீரர்களும் வந்தனர். தேவஸ, சத்ய, மைத்ரேய, சுமந்து, ஜைமினி, தெளம்ய, யாக்ஞவல்ய, அணிமாண்டவ்ய, கௌசிக, மார்கண்டேய, கௌதம, கௌசிக, ப்ருகு, கௌண்டின்ய, கிருஷ்ணத்வைபாயன முதலிய தர்மம் அறிந்தவர்களும் ஜிதாத்மாக்களும், ஜிதேந்திரிய முனிவர்களும் சபையில் எழுந்தருளியிருந்தனர். தர்மம் அறிந்த பவித்ராத்மாவான மாசற்ற மகரிஷிகள்

யுதிஷ்டிரருக்கு ஆசியளித்தனர். கூடித்திரியர்களில் சிறந்த மன்னர்களும், தர்மராஜரை துதித்து வணங்கினர். மந்த்ரராஜன் சல்யன், குந்திபோஜன், அங்க, வங்க, பங்க, சுமித்ர, புண்ட்ரக, பாண்டிய, ஆந்திர மன்னர்களும் சிசுபாலன், தந்தவக்ரன், அக்ருரர், க்ருதவர்மா, துருபதன், கேதுமான், வசுமான், ருக்மணி குமாரன் ப்ரத்யும்னன், ஜாம்பவதி புதல்வன் சாம்பன், சத்யக புத்ரன் சாத்யகி, சுதர்மா, அநிருத்தன் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். கின்னர, தும்புரு, கந்தர்வர்களும், மற்ற கலைஞர்களும் திவ்ய இசை இசைத்து அனைவரையும் ஆனந்தப்படுத்தினர். யுதிஷ்டிரர் இந்திரன் சுவர்க்கத்தில் இருப்பதுபோல் அச்சபையில் இருந்தார்.

2.3 யுதிஷ்டிரர் சபைக்கு நாரதர் வருகை; வினா வடிவில் உபதேசம்

ஒரு நாள் பல்வேறு மகாபுருஷர்களோடும், கந்தர்வர்களோடும் பாண்டவர் சபையில் அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது வேத உபநிஷதங்களை நன்கறிந்தவரும், இதிகாச புராணத்தின் இரகசியமறிந்தவரும், முன் கல்பத்தின் விசேஷங்களில் தேர்ந்தவரும், ஆறு அங்கங்களின் பண்டிதருமான (அரசியலில் அரசன் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆறு விஷயங்கள்) நாரத மகரிஷி பாரிஜாதர், பர்வதர், ஸௌம்யர் முதலிய பல ரிஷிகளோடு பாண்டவர்களைச் சந்திக்க வந்தார். பாண்டவர் அனைவரும் வினயத்துடனும், பணிவுடனும் நாரதரை வணங்கித் தகுந்த ஆசனம் அளித்து அர்க்யம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்து வரவேற்றனர். யுதிஷ்டிரர் முறைப்படி நாரத மகரிஷியைப் பூஜித்தார் அதன் பிறகு யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அவர் அரசனுக்குரிய அனைத்தையும் பின்பற்றுகிறாரா என வினவி, வினாக்கள் மூலம் அரச நீதியை உபதேசிக்கிறார்.

“மன்னா! உன் செல்வம் உனது சகல நிர்வாகங்களுக்கும் போதுமானதாக உள்ளதா?

உன் மனம் தர்மத்தில் விருப்பத்தோடு ஈடுபடுகிறதா?

மன்னனுக்குரிய ஆறு குணங்களுடன் விளங்குகிறாயா?

ஏழு உபாயங்களைப் பின்பற்றுகிறாயா?

உனது அரசுக்கு உதவும் 14 பேர்களை நன்கு பரிசோதனை செய்கிறாயா?

பொக்கிஷத்தைப் பெருக்க 8 கர்மங்களைச் செய்கிறாயா?

உனது ஏழு ப்ரக்ருதிகள் பகைவருடன் சேராமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிறாயா?

நீ 18 பேரிடம் எப்போதும் கவனம் செலுத்துகிறாயா?

ரகசியங்கள் வெளியே பரவாமல் பாதுகாக்கிறாயா?

12 ராஜ மண்டலத்தில் உள்ளவரை அறிந்து கொள்கிறாயா?

உன் வருமானத்தில் 1/4 அல்லது 1/2 அல்லது 3/4 பாகத்தால் உன் செலவனைத்தும் நடந்து வருகிறதா?

நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நீர் நிரம்பிய குளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளனவா?

ஒவ்வொரு விவசாயியிடமும் அருளுடன் 1/100 வட்டியில் கடனளிக்கிறாயா?

ராஜ்ய சம்பந்தமான பதினான்கு குற்றங்களைத் துறக்கிறாயா?

உன்னிடம் உறக்கம், சோம்பல், பயம், கோபம், கொடுமை, தீர்க்ககுத்தரதா என்னும் ஆறு குற்றங்களும் இல்லாமல் விலக்கிவிட்டாயா?" என்ற இவற்றோடு மன்னன் மேற்கொள்ள வேண்டிய நீதிகள் பலவற்றையும் வினவி அவற்றை மேற்கொண்டு அரசு பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என உபதேசிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் அவர் உபதேசித்த நியாய அனுசூல கட்டளைகளை முடிந்தவரை கடைப்பிடிப்பேன் என உறுதியளிக்கிறார்.

2.4 நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் தீவ்ய சபைகளை விவரித்தமை

அதன்பின் யுதிஷ்டிரரிடம் அன்பு கொண்டு ஆசியளிக்கிறார். நாரதர் பிரம்மாவால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பல லோகங்களில் சஞ்சரிப்பவர். எனவே யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் தாங்கள் பல லோகங்களில் சஞ்சரிக்கும்போது மயன் சபையைப் போன்ற சபையினைக் கண்டதுண்டா என வினவுகிறார். நாரதர் மன்னனிடம் பூவுலகில் மயன் சபையைப் போல் ஒரு சபையைக் கண்டதில்லை எனத் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் பாண்டவர் விரும்பினால் இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் மற்றும் பிரம்மாவின் தீவ்ய சபைகளைப் பற்றிக் கூறுவதாகத் தெரிவிக்கிறார். பாண்டவர் விருப்பம் தெரிவித்ததும் நாரதர் தேவர்களும், கந்தர்வ, மஹரிஷிகளும் ஹரிச்சந்திரன் ஆகிய ராஜரிஷியும் இந்திர சபையில் இருப்பதைக் கூறுகிறார். பெரும்பாலான மன்னர்கள் இருக்கக்கூடிய சூரியபுத்ரன் யமனின் சபை, நாகங்களும், தைத்யர்களும், நதிகள், கடல்கள் உடைய வருண சபை, யக்ஷ குஹ்யக, அரக்க, கந்தர்வ, அப்சரஸ் மற்றும் சிவபெருமானும் விளங்கக்கூடிய செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரனின் சபை, எல்லா மகரிஷிகள் தேவர்கள். சகல சாஸ்திரங்களும் இருக்கக்கூடிய பிரம்மாவின் சபை பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும், சிறப்புகளையும் நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்துக் கூறினார்.

2.5 நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய பாண்டுவின் செய்தி

யுதிஷ்டிரர் இந்திரனின் சபையில் மகரிஷிகளோடு ராஜரிஷி ஹரிச்சந்திரன் மட்டுமே இடம் பெற்றதற்கான காரணத்தைக் கேட்கிறார். அத்துடன் பித்ரு லோகத்தில் சந்தித்த தன் தந்தை பாண்டு மன்னர் தங்களிடம் என்ன கூறினார் என்பதையும் அறிய விழைகிறார். நாரதர் இஷ்வாகு குலத்தில் பிரசித்தமான திரிசங்கு மன்னன் மகன் ஹரிச்சந்திரன் அசுவதேம யாகம் செய்ததையும், யார் எதைக் கேட்டாலும் அதை ஐந்து மடங்காகத் தானமாக அளித்தமையையும், மிகப்பெரிய செல்வத்தைப் பரிசாகப் பெற்ற பிராமணர்கள் ஹரிச்சந்திரனை ஆசிரவதித்ததையும் அதனால் இந்திரன் சபையில் ஹரிச்சந்திர மன்னன் இடம் பெற்றதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். ராஜகூய யாகம் செய்த பல மன்னர்களும் இந்திரன் சபையில் இருப்பதைக் கூறுகிறார் பாண்டு உன்னிடம் கூறுமாறு ஒரு செய்தி அனுப்பியுள்ளார். “உத்தம வீரரான சகோதரர்கள் யுதிஷ்டிரருக்குத் துணையாக உள்ளனர். எனவே ராஜகூய யாகம் என்னும் சிறந்த யாகத்தைச் செய்ய வேண்டும். புதல்வன் மூலம் ராஜகூய யாகம் செய்யப்படும்போது தானும் ஹரிச்சந்திரனைப் போல இந்திரனின் சபையில் ஆனந்தமாக இருப்பேன்” என்பதே பாண்டுவின் செய்தி என நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். பின் நாரதர் விடை பெறுகிறார்.

2.6 யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்ய, தம்பியர் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், முனிவர், அமைச்சருடன் ஆலோசனை மேற்கொள்ளுதல்

நாரதரின் பேச்சைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகத்தைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கலானார். யாகம் செய்த ஹரிச்சந்திரனின் வைபவத்தை நாரதரிடம் கேட்டதால் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகம் செய்யும் எண்ணம் மேலோங்கியது. யுதிஷ்டிரர் நாட்டில், அவரது தர்ம நெறியாலும், நன்னடத்தையாலும் மக்கள் அவரைத் தந்தைக்குச் சமமாக எண்ணினர். அவரை வெறுப்பவர் ஒருவருமில்லை. எனவே அஜாத சத்ரு என்ற பெயரில் புகழ் பெற்றார். யுதிஷ்டிரரின் அரசாட்சியில் பிணியோ, தீயின் கோபமோ, கொள்ளையர்களோ, ஏமாற்றுக்காரர்களோ மக்கள் மீது எந்தத் துன்பமும் செய்யவில்லை. மக்களும் தங்களுக்குள் பொய்யான விவரங்களைச் செய்து கொள்ளவில்லை.

யுதிஷ்டிரர் தன் மந்திரிகளையும், சகோதரர்களையும் அழைத்து அவர்களிடம் பலமுறை ராஜகூய யாகம் தொடர்பான கருத்துக்களைக் கேட்டு வந்தார். மந்திரிகள் மன்னருடைய ராஜகூய யாகம் செய்ய வேண்டும்

என்ற விருப்பத்தை உணர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். மன்னன் அந்த யாகத்தைச் செய்யும் திறனுடையவர். எந்த யோசனையும் செய்யாமல் யாகத்திற்கு வேண்டியவற்றைத் தொடங்கலாம் என அனுகூலமாகக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களிடமும், ரித்விஜர்களிடமும், தெளம்யர், வியாசர் முதலியோருடனும் பலமுறை கலந்தாலோசித்தார். ஆனாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கலந்து ஆலோசிக்க விரும்பி மனதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நினைத்து வணங்கி பகவானிடம் ஒரு தூதுவனை அனுப்பினார்.

தூதுவன் இந்திரசேனன் துவாரகை சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவர்களும், மகரிஷிகளும், துருபதன் ஆகியோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தரிசிக்க விரும்புவதைத் தெரிவிக்கிறான். பகவானும் தூதுவனோடு இந்திரப்ரஸ்தம் வந்தார். பாண்டவர்களின் உபசரிப்பை ஏற்று ஓய்வெடுத்த பின் யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்ய விரும்புவதைப் பகவானிடம் தெரிவிக்கிறார். ஆனாலும் “அன்பினால் மன்னருடைய குற்றம் குறைகளை யாரும் தெரிவிப்பதில்லை. எனக்கு விருப்பமானதையே கூறுகின்றனர். நீங்கள் எனக்கு உத்தமமான, செய்யத் தகுந்ததைச் சரியாகக் கூறியருள வேண்டும்” எனப் பணிவுடன் தெரிவிக்கிறார்.

2.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தன் பற்றிக் கூறுதல்; ராஜகூய யாகத்திற்கு அனுமதி அளித்தல்; ஜராசந்தன் வதம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், மகத மன்னனாகிய ஜராசந்தனின் வலிமையையும் அவன் வரலாற்றையும் தெரிவிக்கிறார். யாதவர்கள் ஜராசந்தனால் 17 முறை தாக்கப்பட்டு மதுராவை விட்டு மேற்கே கடற்கரை ஓரம் உள்ள ரைவதக மலைக்குச் சென்று துவாரகாபுரியை நிர்மாணித்து வாழ்வதையும் கூறுகிறார். “அவன் எல்லா மன்னர்களையும் வென்று கிரிவ்ரஜத்தில் சிறைப்படுத்தி வைத்துள்ளான். அவன் பரமேஸ்வரனை ஆராதித்துப் பெற்ற வரத்தின் மூலமாக அனைத்து மன்னர்களையும் வென்றுள்ளான். அவன் அந்த மன்னர்களைப் பலி கொடுத்து ஒரு யாகம் செய்ய விரும்புகிறான். அவன் தன் சபதத்தைக் கிட்டத்தட்ட நிறைவேற்றிவிட்டான். 86 மன்னர்களைக் கைதியாக்கிவிட்டான். 14 பேர் மட்டுமே மீதம் உள்ளனர். அவர்களையும் வென்று கைது செய்தபின் அவர்களைப் பலி கொடுக்கும் கொடிய காரியத்தில் ஈடுபடுவான். ஜராசந்தன் உயிரோடிருக்கும் வரை யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்து முடிக்க முடியாது என்பதையும், எனவே ஜராசந்தனை வதைக்க உபாயம் தேடுங்கள் என்றும் அறிவுரை கூறுகிறார். கூடித்திரியர்கள் சமுதாய உருவில் “நம்மில் எல்லா கூடித்திரியர்களையும் வெல்பவனே சாம்ராட்” ஆவான் என்று நியமம்

செய்து கொண்டுள்ளனர். சமீபத்தில் ஜராசந்தன் மன்னர்களை வென்று சாம்ராட் பதவியில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளான்.

இதுவரை நாம் ஐந்து சாம்ராட்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். மாந்தாதா வெல்லத் தக்கவர்களை வென்றும், பகீரதன் மக்களைப் பரிபாலித்தாலும், சகஸ்ரபாஹு கார்த்தவீரியன் தவபலத்தாலும், பரத மன்னன் இயல்பான பலத்தாலும் மருத் மன்னர் தன் செல்வத்தின் பிரபாவத்தாலும் சாம்ராட்களாக அறியப்பட்டுள்ளனர். தாங்கள் சத்ருவிஜயம், மக்களைக் காத்தல், செல்வச்செழுமை, தவசக்தி, உத்தம நீதி என்னும் ஐந்து குணங்கள் நிரம்பியவர். முழுமையான சாம்ராட் ஆக விரும்புகிறீர்கள். அதற்கு ஜராசந்தன் தடையாக இருக்கிறான்” எனத் தெரிவிக்கிறார். அதன்பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தங்களது யது வம்சத்திற்கும் ஜராசந்தனுக்கும் பகை ஏற்பட்ட காரணத்தைத் தெரிவிக்கிறார். ஜராசந்தனின் மருமகனான கம்சன் தன்னால் கொல்லப்பட்டதையும் அதனால் கோபம் கொண்ட ஜராசந்தன் தங்களைத் தாக்கியதையும், அவனுக்கு அஞ்சியே மதுராவி்லிருந்து துவாரகை சென்றதையும் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் தான் பீமனுடனும், அர்ஜுனுடனும் ஜராசந்தனின் நாட்டையடைந்து அவனுடன் போர் புரிந்து கொல்ல விரும்புவதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனை ஜராசந்தனிடம் போருக்கு அனுப்ப விரும்பாமல் தயங்குகிறார். ஆனால் பீமனும், அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் சென்று ஜராசந்தனைக் கொல்ல மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். எனவே அவர்கள் செல்லுவதற்கு யுதிஷ்டிரர் அனுமதி அளிக்கிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீமார்க்கனரும் கிரிவ்ரஜத்தில் ஜராசந்தனை வதம் செய்து, சிறைப்பட்ட மன்னர்களை விடுவித்து, ஜராசந்தன் மகன் சஹாதேவன் மற்றும் விடுவிக்கப்பட்ட மன்னர்கள் அளித்த பெரும் செல்வத்துடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர். அப்பெரும் செல்வத்தையும் ஜராசந்தனின் ஒப்பற்ற ‘சோதர்யான்’ என்ற தேரையும் தர்மராஜனிடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒப்படைக்கிறார். பகவானால் ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்டதாலும், பெரும் செல்வம் கிடைத்ததாலும் இனி ராஜகூய யாகம் செய்யத் தடையேதுமில்லை என யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியடைகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கொண்டு வந்த ஜராசந்தனின் தேரை அவருக்கே பரிசாக அளிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அனைவரிடமும் விடைபெற்று துவாரகாபுரி நோக்கி விரைந்தார்.

2.8 சகோதரர்களின் திக் விஜயம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி பீமன் ஜராசந்தனைக் கொன்றதாலும் சிறைப்பட்டிருந்த மன்னர்கள் விடுவிக்கப்பட்டதாலும் பாண்டவர்களின் புகழ்

மேலும் பரவியது. இந்நிலையில் அர்ஜுனன் முன்பே வில், அம்பு, அஸ்திரம், தேர் போன்றவையை அக்னிதேவனிடம் பெற்றதாலும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய துணையும் இருப்பதால், வடதிசை நோக்கிச் சென்று மன்னர்களை வெல்ல விரும்புவதாகத் தருமராஜரிடம் தெரிவிக்கிறார். இதைக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறார். அவையில் இருந்த வியாசரும் இதனை ஆமோதிக்கிறார். வியாசரின் ஆலோசனைப்படி தருமராஜர் அர்ஜுனன் வட திசைக்கும், பீமன் கிழக்கு திசைக்கும், சகதேவன் தென் திசைக்கும், நகுலன் மேற்குத் திசைக்கும் திக்விஜயம் செய்யட்டும் என அனுமதியளிக்கிறார் தான் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் இருந்து உத்தமமான ராஜபரிபாலனம் செய்து வந்தார். நாற்திசையிலும் சென்று பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சஹதேவன் ஆகிய நால்வரும் பெரும் செல்வத்தைச் சேகரித்து யுதிஷ்டிரரிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

2.9 யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்யத் தீர்மானித்தல்

தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தார். நியாயப்படி வரி வதித்து தர்மப்படி அரசாட்சி செய்ததால் அவரது ராஜ்யத்தில் மேகம் விரும்பியபடி மழை பொழிந்தது. யுதிஷ்டிரரின் ஜனபதம் முழுவதும் தன தான்யம் கொழிக்கும் வளநாடாயிற்று. மக்கள் யார் வாயிலும் பொய் கூறப்படவில்லை. மக்களுக்குள்ளே பொய் கபட நடத்தை இல்லை. தர்மப்படி பெற்ற செல்வத்தின் வருமானத்தால் அவரது பெரும் பொக்கிஷம் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் வரை இஷ்டப்படி கொள்ளையடிக்கப்பட்டால் கூட முடிவடையாத அளவு வளமையுடன் இருந்தது. யுதிஷ்டிரர் தனது அஸ்திர சஸ்திர, பண்டாரம் மற்றும் கஜானாவின் அளவை அறிந்து யாகம் செய்யத் தீர்மானித்தார். அவரது நண்பர்களும் யாகம் தொடங்கும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று கூறலாயினர்.

இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்தார். தர்மராஜருக்குப் பலவகை ரத்தினங்களைப் பரிசாக எடுத்துக் கொண்டு விசாலமான சேனையோடு வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகையால் இந்திரப் பிரஸ்தம் முழுவதும் மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் பரவியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்று வணங்கிய யுதிஷ்டிரர், “உங்கள் கருணையால் உலகம் முழுதும் என் வசம் ஆனது. செல்வமும் ஏராளமாகக் கிடைத்துவிட்டது. அச்செல்வத்தை ராஜகூயயாகம் செய்வதற்கும் பிராமணர்களுக்குத் தானமளிக்கவும் விரும்புகிறேன். யாகம் செய்ய எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்” என வேண்டுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரிடம் “நீங்கள் சாம்ராட் ஆகத் தகுதியுடையவர். நீங்கள் யாகத்திற்கான தீக்ஷை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நான் தங்களுக்கு நன்மை புரியக் காத்திருக்கிறேன். என்னை அவசியமான

பணியில் ஈடுபடுத்துங்கள்” என்று கூறுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆணையைப் பெற்று தம்பிகளுடன் யுதிஷ்டிரர் ராஜகுயயாகம் புரிவதற்கான சாதனங்களைச் சேகரிக்கலானார்.

2.10 ராஜகூய யாக ஏற்பாடுகள்

யாகத்திற்கு வேண்டிய யாகப் பொருட்கள், அவசியமான உபகரணங்கள், மங்களப் பொருட்கள் அனைத்தையும் சஹதேவன் ஏற்பாடு செய்தார். அத்துடன் தேவையான உணவுப் பொருட்களும், சுவையும் மனமும் மிக்க இனிப்புப் பொருட்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. கிருஷ்ணத்வைபாயனரான வியாச மகரிஷி ஏராளமான ரித்விஜர்களை (யாக பூஜை செய்பவர்) அழைத்து வந்தார். வியாசர் தானே முன்னின்று யாகத்தை நிர்வகித்தார். யக்ஞவல்யர், வசுபுத்திரர் பைலர், தெளம்ய முனிவர், இவர்களது புதல்வர்கள், சீடர்கள் அனைவரும் புண்யாவாசனம் செய்து, சங்கல்பம் செய்வித்து யக்ஞஸ்தானத்தை நிறுவினர்.

2.11 ராஜகூய யாகத் தொடக்கம்; பலதேச மன்னர்கள் பங்கேற்றல்

பின் தர்மராஜர் ஆணைப்படி எல்லா மன்னர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் தூதுவர் வாயிலாக அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. விருந்தினர்கள் தங்குவதற்குரிய பெரிய மாளிகைகள் அமைக்கப்பட்டன. உரிய நேரத்தில் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகதீக்ஷை அளிக்கப்பட்டது. ஏராளமான பிராமணர்களும், பல நாட்டு மன்னர்களும் உற்றார், உறவினர் நண்பரோடு யாகத்தைக் காண இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்தனர். அனைவருக்கும் அளவற்ற செல்வத்தை யுதிஷ்டிரர் தானம் அளித்தார். யுதிஷ்டிரரின் யாகம் தொடங்கியது. பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், திருதராஷ்டிரர், துரியோதனன் அவரது சகோதரர்கள் அனைவரையும் நகுலன் ஹஸ்தினாபுரம் சென்று மரியாதையோடு அழைத்தார். அவர்களும் பிராமணர்களுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்தனர்.

திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், விதுரர், துரியோதனன், கௌரவ சகோதரர்கள், காந்தார மன்னன் சுபலன், சகுனி, அசலன், வருஷகன், மஹாரதி, கர்ணன், சல்யன், வாஹ்லீகன், சோமதத்தன், பூரி, பூரிச்ரவா, சலன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், துரோணர், ஜயத்ரதன், புதல்வர்களுடன் துருபதன் சால்வன், மஹாரதி பகதத்தன், கடல் தீவுகளின் மிலேச்சர்கள், மலையக மன்னர்கள், பிருஹத்பலன், பெளண்ட்ரக வாசுதேவன், வங்க மன்னன், கலிங்க, ஆகர்ஷ, குந்தள, மாளவ, ஆந்திர, திராவிட, ஸ்ரீ லிங்க தேச மன்னர்கள், காஷ்மீர் மன்னர், குந்தபோஜன், கௌரவாஹன், விராடன், மாவேல்லன், சிகபாலன், பலராமர், அநிருத்தன், கங்கர், ப்ரத்யுமனன், சாரணன், கதன், சாருதேஷ்ணன்

ஆகிய வ்ருஷ்ணி குலத்தவரும் யாகத்திற்கு வருகை புரிந்தனர். அனைவரும் அவரவருக்கான பெரிய அழகிய மாளிகைகளில் தங்கி ஓய்வெடுத்த பின் யாக மண்டபம் வந்தனர். மன்னர்களும், பிராமணர்களும், மகரிஷிகளும் நிரம்பிய யாக மண்டபம் தேவர்கள் நிறைந்த சுவர்க்கலோகம் போலத் திகழ்ந்தது.

2.12 யாக நிகழ்வுகள்

யக்ஞ தீக்ஷை பெற்ற யுதிஷ்டிரர் நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும் என பிதாமகர் பீஷ்மர், குரு துரோணர், விதுரர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் ஆகியோரிடம் வேண்டி அவர்களைத் தகுந்த அதிகாரங்களில் ஈடுபடுத்தினார். உணவுப் பொருட்களை மேற்பார்வை செய்து பரிமாறும் பொறுப்பு துச்சாஸனுக்கும், பிராமணர்களை வரவேற்று உபசரிப்பது அஸ்வத்தாமாவிற்கும், மன்னர்களுக்குரிய சிசுருக்ஷைக்கு சஞ்ஜயனும் நியமிக்கப்பட்டனர். அனைத்துப் பொறுப்புக்களையும் பீஷ்மரும், துரோணரும் கண்காணித்தனர். உயர்ந்த ரத்தினங்களைப் பரிசோதித்து, பாதுகாத்து தட்சிணை அளித்தலை கிருபாசாரியார் மேற்கொண்டார். விதுரன் யாகத்திற்குரிய செலவுகளை மேற்கொள்ள செல்வத்தைச் செலவழிக்கும் காரியத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். துரியோதனனுக்கு மன்னர்களிடமிருந்து வரி, கப்பம் காணிக்கைகளைப் பெற்றுப் பாதுகாத்து வைக்கும் காரியம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாகத்திற்கு வந்திருந்த பிராமணர்களின் பாதங்களைக் கழுவுவதில் ஈடுபட்டார்.

யாகத்திற்கு வந்திருந்த மன்னர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு என் செல்வத்தால் ரத்தினங்களால் தானம் செய்து தர்மராஜர் யாகத்தை முடிக்க வேண்டும் என செல்வத்தை அள்ளி வழங்கினர். உவமையற்ற தன் செல்வத்தால் யுதிஷ்டிரர் வருணனுக்கு நிகரானார். யாகத்தில் ஆறு அக்னிகளை ஸ்தாபித்தார். மிகுதியான தக்ஷிணையளித்து பகவானை திருப்தி செய்தார். அந்த யாக விழாவில் வயிறார விரும்பிய வண்ணம் உண்டவர்களால் யாகம் பூரணமானது. யாரும் பசியோடு இல்லை. எல்லாப் பக்கமும் ரத்தினங்களே பரிசளிக்கப்பட்டன. மந்திரப் பயிற்சியில் நிபுணர்களான மகரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட அந்த யாகத்தில் மந்திர உச்சாடனம், துதி நெய், ஹோமம் முதலிய பொருட்களின் ஆஹுதியால் தேவர்கள் திருப்தியடைந்தனர். பெரும் செல்வமும் அன்னமும் பெற்ற பிராமணர்களும் திருப்தியடைந்தனர். சுருக்கமாக அந்த யாகத்தால் மக்களும், தேவர்களும் முழுமையாகத் திருப்தியடைந்தனர்.

2.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முதல் மரியாதை

பிறகு அபிஷேசனீய கர்மம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது ராஜசூயயாகம் முடிந்த பிறகு பூஜிக்கத் தக்கவர்களுக்கு அர்க்யம் அளித்து மரியாதை செய்வதாகும். ஆசாரியர், ரித்விஜ், சம்பந்தி, ஸ்னாதகர், நண்பர், மன்னன் இந்த ஆறு பேரும் பூஜை செய்யத் தகுந்தராவார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் சபையில் கூடியிருந்த மன்னர்கள், மகரிஷிகள் கூடித்திரியர் அனைவரிலும் யாருக்கு முதல் மரியாதை அளிப்பது என்று கேட்கிறார். பீஷ்மர் யோசித்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பூவுலகில் எல்லோரையும் விட அதிகம் பூஜைக்குரியவர் என யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். பீஷ்மரின் ஆணைப்படி வருஷணிகுல ரத்தினமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு சஹதேவன் முறைப்படி முதல் மரியாதையைச் சமர்ப்பித்தார்.

2.14 சிசுபாலன் எதிர்ப்பு; சிசுபால வதம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முதல் மரியாதை அளித்ததை ஏற்காத சிசுபாலன் மிகுந்த கோபத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவமதிக்கும் சொற்களைக் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர் சிசுபாலனிடம் வந்து பிதாமகர் பீஷ்மரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் கடுமையான சொற்களால் அவமரியாதை செய்யாதே என வேண்டுகிறார். அப்போது பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முவுலகிற்கும் பூஜிக்கத் தக்கவர் எனக் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் பகவானின் அவதாரங்களையும் சரித்திரத்தையும் விரிவாகக் கூறுங்கள் என பீஷ்மரிடம் வேண்டிக் கேட்கிறார். பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவதாரச் சிறப்பையும் பால லீலைகளையும், நரகாசுரன், கம்சன், பாணாசுரன் போன்ற அசுரர்களை வென்றதையும், பல மன்னர்களை வென்றதையும், சிசுபாலனின் பிறப்பு வரலாற்றையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கரங்களால் அவனுக்கு இறுதி நேரும் என்பதையும் கூறுகிறார். பிறகு பீஷ்மரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் பலவாறாக சிசுபாலன் செவி சூடும் சொற்களைக் கொண்டு அவமதிக்கிறான். அவனது 100 குற்றங்கள் முடிந்த நிலையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது சுதர்சன சக்கரம் கொண்டு அவனை வீழ்த்துகிறார். சேதிராஜன் உடலுக்கு பாண்டவர் இறுதிக் கடன் செய்கின்றனர். சிசுபாலனின் மகனுக்கு யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்விக்கிறார்.

2.15 ராஜசூய யாகச் சிறப்பு

யுதிஷ்டிரரின் பெரும் ராஜசூய யாகத்தில் பல ராஜ்யங்களோடு ஜம்புத்வீபம் முழுவதுமே திரண்டதுபோல் காணப்பட்டது. அன்னக்குவியல் மலைபோல் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. தயிர் கால்வாய்களாகப் பெருகியது. நெய்க் குண்டங்கள் நிரம்பியிருந்தன. உயர்ந்த போஜனம் செய்த பிராமணர்

ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருந்தனர். பலவகை பசுக்களும் தன தான்யங்களும் நிரம்பியிருந்தன. யாகம் செய்பவர் அனைவரும் சரியான சமயத்தில் அக்னியில் ஆஹுதி அளித்தனர். வியாசர், தெளம்யர் முதலிய பதினாறு ரித்விஜ்களும் யாகத்தில் தத்தம் காரியங்களை நடத்தினர். உயர்ந்த குணம் உடையவரே அங்கு திரண்டிருந்தனர். யக்ஞ மண்டபம், கந்தர்வ, அப்சரஸ் சமுதாயம் தேவ, ரிஷி, யக்ஷ கணங்களால் நிரம்பி மற்றொரு தேவலோகம் போல் விளங்கியது. நாரதர், தும்புரு, இசை வல்லுநர்களான கந்தர்வர்கள் இனிய கீதம் பாடினர். புராண இதிகாச உபாக்கியானங்கள் செய்யப்பட்டன. இசைக் கருவிகளின் ஒலி மிகுந்து இருந்தது. எல்லா வர்ண மக்களும், பல தேசத்தைச் சேர்ந்த பலவகை இன மக்களும் ஒன்றாகத் திரண்டிருந்தனர். உணவு ஏற்கும் பிராமணர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு லட்சம் ஆனதும் சங்கு ஒலிக்கப்பட்டது. பலமுறை பகல் நேரத்தில் இந்த சங்கொலி கேட்டது. இந்த சங்க நாதத்தினால் மக்கள் வியப்படைந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் இந்த யாகம் சந்திரனின் ராஜசூய யாகத்தைப் போலத் திகழ்ந்தது. தருமராஜன் ஆயிரம் கோடி தங்க நாணயங்களை பிராமணர்களுக்கு தட்சிணையாக வழங்கினார். யாகம் செய்த பிராமணர்கள் மனம் விரும்பிய பொருட்கள் அனைத்தையும் பரிசாகப் பெற்றனர். யுதிஷ்டிரர், வியாசர், தெளம்யர், நாரதர், சுமந்து, ஜைமினி முதலான அனைவருக்கும் மனப்பூர்வமான உபசாரத்தையும் பூஜையையும் செய்தார். ராஜசூயயாகம் முடிந்து தருமராஜரின் அவப்ரத ஸ்நானம் முடித்ததும் இறுதியாக பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர், பீஷ்மர் ஆகியவர்களையும் பூஜித்தார். யாகத்தில் கலந்து கொண்ட மன்னர்கள் உரிய மரியாதையோடு பாண்டவர்கள் உடன் சென்று வழியனுப்ப, தத்தம் நாடு திரும்பினர். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அனைவரிடமும் விடைபெற்று துவாரகாபுரி திரும்பினார்.

2.16 வியாசரின் எதிர்காலக் கணிப்பு

யாகம் முடிவுற்ற பிறகு வியாச பகவான் தனது சீடர்களுடன் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரை ஆசனம் அளித்து உபசரித்த பின் “தேவரிஷி நாரதர் தேவகாரியமாக நடைபெற்றுள்ள அவதாரம் பிறப்பு பற்றிக் கூறிய, குழப்பமான நிலை சிசுபாலனின் மரணத்தால் மாறிவிட்டதா” என வியாசரிடம் கேட்கிறார். வியாசர் “இந்த நிலை இன்னும் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் வரை இருக்கின்றது. உன்னை மட்டும் காரியமாகக் கொண்டு பூபால சமுதாயம் அனைத்தும் சரியான தருணத்தில் தங்களுக்குள் போரிட்டுக் கொண்டு அழிந்துவிடும். கூடித்திரியர்களின் இந்தப் பேரழிவு துரியோதனனின் குற்றத்தாலும், பீமார்ஜுனர்களின் பராக்கிரமத்தாலும் நடந்து முடியும். மாமன்னா! இரவின் முடிவில் கனவில் நீ சிவபெருமானைக் காண்பாய். அவர் காளை மீதேறி எப்போதும் தென்திசையை நோக்கி

இருப்பார். ஆனால் நீ கவலைப்படாதே. காலம் யாராலும் கடக்கப்பட முடியாததாகும். நீ கவனத்தோடு புலன்களை அடக்கிப் புவியை ஆள்வாயாக” என்று கூறி விடைபெற்று கயிலையங்கிரிக்குச் செல்கிறார்.

மகரிஷியின் சொற்களால் கவலை கொண்ட தருமர் கூத்திரியர் அழிவிற்குத் தானே காரணமாக வேண்டும் என்றால் தான் வாழ்ந்து பயன் என்ன? மடிவதே மேல் என உரைக்கிறார். சகோதரர்கள் மருட்சியடையாமல் ஆலோசித்து செயல்படுங்கள் என வேண்டிக் கொள்ளுகின்றனர். தருமர், “நான் என் சகோதரர்களிடமும் மன்னர்களிடமும் ஒருபோதும் கடுமையாகப் பேச மாட்டேன். உற்றார் உறவினரின் ஆணைக்கு அடங்கி அவர்கள் விரும்பியதை அளிப்பேன். உலகில் சண்டை சச்சரவு மூளுவது வேறுபாடு கருதுவதால்தான். எனவே யாரிடமும் வேறுபாடு இன்றிச் சமமாக நடந்து கொள்ளுவேன். சண்டை, பகை, விரோதம் இவற்றில் இருந்து விலகி எல்லோருக்கும் விருப்பமானதைச் செய்து உலக நிந்தைக்குப் பாத்திரம் ஆகாமல் இருப்பேன்” என சபதம் மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

2.17 யுதிஷ்டிரரை விதுரர் திருதராஷ்டிரர் கட்டளைப்படி அழைத்தல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் ஆணைப்படி விதுரர் இந்திரப்பிரஸ்தம் செல்லுகிறார். மன்னர் தெரிவித்தபடி சூதாட்டம் ஆடுவதற்காக அழைப்பினைத் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் சூதாட்டத்தில் வம்பு சண்டை வருகிறது. அறிவுள்ள மனிதன் யாரும் சூதாட விரும்ப மாட்டான் என்று கூறுகிறார். விதுரர் “தான் திருதராஷ்டிர மன்னர் ஆணையைத் தெரிவித்துள்ளேன். சூது அனர்த்தத்தின் வேர் எனத் தடுக்க முயன்றும் முடியவில்லை. எது உனக்கு நன்மை எனத் தோன்றுகிறதோ அதைச் செய்” எனச் சொல்லுகிறார். யுதிஷ்டிரர் விதுரர் மூலம் சகுனி, விவிம்சதி, சித்ரசேனன், சத்யவிரதன், புருமித்திரன் மற்றும் ஜயன் முதலியோர் சூதாடப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார். திருதராஷ்டிரரின் ஆணையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். நான் திருதராஷ்டிரர் கட்டளையிடைவிட்டால் ஒருபோதும் சகுனியுடன் சூதாடமாட்டேன். ஆனால் அழைத்த பின் பின் வாங்கமாட்டேன் எனத் தெரிவிக்கிறார். பின் யாத்திரைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். தம்பியருடனும் திரௌபதி முதலிய பெண்களோடும் அரசனுக்குரிய பரிவாரங்களோடும் தானம் அளித்து யாத்திரையைத் தொடங்கினார் விதுரரும் அவர்களுடன் பயணித்தார். ஹஸ்தினாபுரம் அடைந்து படைகளுடன் முகாம் அமைத்தார். அப்போது யுதிஷ்டிரரிடம், சூதாட்டத்தின் மூலம் பாண்டவர்களின் நாட்டையும் செல்வத்தையும் கைப்பற்றும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளதை விதுரர் தெரிவிக்கிறார்.

2.18 யுதிஷ்டிரர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல். சூது தொடக்கம்

ஹஸ்தினாபுரம் அடைந்து முகாம் அமைத்துத் தங்கிய யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னரின் அழைப்புக் காலத்தின்படி அரண்மனைக்குச் சென்றார். திருதராஷ்டிர மன்னரையும், பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா ஆகியோரையும் முறைப்படி சந்தித்தார். கௌரவ சகோதரர்களைச் சந்தித்தபின் காந்தாரியைக் கண்டு வணங்கினார். பிறகு பாண்டவர்கள் அவர்களிருப்பிடமான மாளிகைகளுக்குச் சென்றனர். நித்ய கர்மங்களை முடித்துப் போஜனத்திற்குப் பின் உறங்கச் சென்றனர். காலை வந்திகளின் துதியைக் கேட்டு எழுந்து தயாராகி சூதாட்டச் சபைக்குச் சென்றனர். பாண்டவர்கள் அச்சபையில் வயதுக்கேற்றவாறு எல்லோரையும் மரியாதை செய்தபின் அவரவர்க்குரிய ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர்.

2.19 யுதிஷ்டிரரின் தயக்கம்; சகுனியின் தூண்டுதல்

அவைக்கு வந்த யுதிஷ்டிரரிடம் சகுனி சூதினைத் தொடங்கலாம் எனக் கூறுகிறான். ஆனால், “சூது பாவச்செயல்; இதில் கூடித்திரியருக்கு உரிய பராக்கிரமத்தைக் காட்ட முடியாது. சூதாட்டத்தை நல்லவர்கள் விரும்புவதில்லை. நீ சூதாடி வஞ்சகமாக எங்களை வெல்ல முயலாதே. முனி சிரேஷ்டர்கள் சூதாட்டத்தைப் பாவம் என்று விலக்குகின்றனர். கூடித்திரியர்களுக்கு போர் புரிதலே தருமத்தின் உத்தம வழியாகும். சிறந்த மனிதர்கள் சூதாட்டம் போன்ற கபடச் செயல்களை மேற்கொள்ளுவதில்லை. கோணல் தன்மையும், கபடமும் இல்லாத போரே சத்புருஷர்களின் விரதமாகும். நாங்கள் ஈட்டிய செல்வத்தால் தருமத்தைக் காக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதனை சூதாடி எங்களிடமிருந்து சுருட்டிக் கொள்ள முயற்சிக்காதே. நான் தீய நடத்தையின் மூலம் சுகம் அல்லது செல்வம் பெற விரும்புவதில்லை. ஏனென்றால் சூதாட்டக்காரனின் செயலைக் கற்றறிந்த சான்றோர் நல்லதென்று கருதுவதில்லை.” என யுதிஷ்டிரர் சகுனியிடம் தான் சூதினை விரும்புவதில்லை எனத் தெரிவிக்கிறார்.

ஆனால், சகுனி, “யுதிஷ்டிரா! நாங்கள் கபடம் செய்வோம் என்று நீங்கள் கருதினால், உங்களுக்கு சூதாட பயம் இருக்குமானால் சூதாட்டத்தில் இருந்து விலகிக் கொள்ளுங்கள்” என்று அவரது சுயகௌரவத்தை பழிப்பதுபோல் தூண்டுவிடுகிறான். யுதிஷ்டிரர், “நான் அழைக்கப்பட்ட பிறகு பின்வாங்குவதில்லை. இது நான் மேற்கொண்டுள்ள உறுதி, தெய்வம் பலசாலி; நான் தெய்வத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்; நான் யாரோடு சூதாட வேண்டும்; எனக்கு எதிராக அமர்ந்து பந்தயம் கட்டுபவர் யார் எனத்

தீர்மானிக்கப்பட்டால் சூதினைத் தொடங்கலாம் எனத் தெரிவிக்கிறார். துரியோதனன் தான் பந்தயம் வைப்பதற்கான செல்வத்தை அளிப்பதாகவும், தனக்காக தன் மாமா சகுனி சூதாடுவார் என்றும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறான். “ஒருவருக்காக இன்னொருவர் சூதாடுவது சரியென்று எனக்குப்படவில்லை; அதன்பின் உங்கள் விருப்பம் போல் செய்யுங்கள்” என யுதிஷ்டிரர் கூறுகிறார். சூதாட்டம் தொடங்கும்போது திருதராஷ்டிரனை முன்னிட்டு பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர் ஆகிய அனைவரும் மிகுந்த வருத்தத்துடன் சபைக்குள் நுழைந்து உரிய ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர்.

2.20 யுதிஷ்டிரர் சூதில் படிப்படியாகத் தோல்வி; செல்வம் இழத்தல்

முதலில் உன்னதமான ஹாரத்தை வைத்த யுதிஷ்டிரர் அதனைப் பகடை உருட்டிய சகுனியிடம் இழந்தார். தங்க நாணயங்கள் நிரம்பிய பெட்டிகளைப் பணயமாக வைத்துத் தோற்றார். “ஹைத்ரம்” என்ற உயர்ந்த ராஜரத்தைப் பணயம் வைத்தார். சகுனி அதை வென்றான். தன்னுடைய லட்சக்கணக்கான பணியாட்கள், பணிப் பெண்கள் அனைவரையும் பந்தயம் கட்டி இழந்தார். பிறகு ஆயிரம் தேர்கள், ஆயிரம் யானைகள், சித்திரரதன் என்ற கந்தருவன் அர்ஜுனுக்குப் பரிசளித்த கந்தர்வ தேசக் குதிரைகள், அத்துடன் பத்தாயிரம் வாகனங்கள், வண்டிகள், பாலும் அரிசிச் சோறும் உண்ணும் அறுபதாயிரம் போர் வீரர்கள் அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாகப் பணயம் வைத்து யுதிஷ்டிரர் இழந்தார். ஐந்து துரோணம் என்னும் அளவுள்ள தங்கத்தைப் பணயம் வைத்து இழந்தார். இவ்வாறு தனது செல்வம் அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரர் சகுனியிடம் தோற்று இழப்பதைக் கண்ட விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் எச்சரிக்கை செய்கிறார். சூதை நிறுத்துமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். கௌரவர் அழிவுக்குக் காரணமாகாதே என எடுத்துரைக்கிறார். துரியோதனன் விதுரர் பாண்டவர்களிடத்து பற்று வைத்துள்ளார் என விதுரரை ஏசுகிறான். விதுரர் முயற்சிக்குப் பலன் ஏதும் இல்லை.

2.21 யுதிஷ்டிரர் செல்வம், ராஜ்யம், சகோதரர், தன்னுடன் தீரௌபதியையும் இழத்தல்

சகுனி யுதிஷ்டிரரிடம் இதுவரை நீங்கள் உங்களுடைய பெரும் செல்வத்தைத் தோற்றுவிட்டீர். தோற்காத பொருள் ஏதேனும் உள்ளதா என வினவுகிறான். யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் ஆயுத, ப்ரயுத, சங்கு, பத்ம, அர்புத, கர்வ, சங்க, நிகர்வ, மஹாபத்ம, கோடி, மத்ய, பரார்த்த, பர என்னும் அளவு செல்வம் உள்ளது. நான் இதைப் பணயம் வைத்து விளையாடுகிறேன் என்று கூற, சகுனி அளவற்ற அச்செல்வத்தையும் வென்றான். அதன்பின்

தன் நாட்டில் சிந்து நதியின் கிழக்குக் கரை முதல் பர்ணசா நதிக்கரை வரை இருந்த கால்நடைகளைத் தோற்றார். பிறகு பிராமணர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களைத் தவிர மற்ற நகரம் நாடு, பூமி அனைத்தையும் பணயமாக வைத்துத் தோற்றார். மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் தங்களது குண்டலம், ஹாரம் முதலிய அணிகலன்களைப் பணயத்தில் இழந்தார்.

மேலும் சியாம வண்ணத்தவனும் சிங்கம் போன்றவனுமான தனது சகோதரன் நகுலனைப் பணயம் வைத்துத் தோற்றார். சகுனி இனி எந்தச் செல்வம் உங்களிடம் உள்ளது என்று கேட்க, தரும உபதேசம் செய்பவனும் சாஸ்திரத்தில் வல்லவருமான, தனது அன்புக்குரிய சஹதேவனைச் சூதில் இழந்தார். சகுனி, மாத்திரி புதல்வர்களை நான் ஜெயித்துவிட்டேன். இனி பீமனும் அர்ஜுனனும் உள்ளனர். ஆனால் இவர்களைப் பணயம் வைக்க மாட்டீர் என்ற பொருள் படப் பேசுகிறான். தருமர் ஓ மூடா! நீ உறுதியாக அதர்மமாக நடந்து கொள்கிறாய். சகோதரர்களாகிய எங்களிடையே பகை உண்டாக்க விரும்பாதே. உலகப் புகழ் பெற்ற வீரர் அர்ஜுனன் பணயப் பொருளாக வைக்கத் தகாதவர். ஆனாலும் நான் இவரை வைத்து ஆடுகிறேன் என்ற யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனையும் தோற்றார். சகுனி இனி பீமனைப் பணயமாக வையுங்கள் எனத் தூண்டுகிறான். தருமர் சிறந்த கதாதாரியும், போரில் தங்கள் தளபதியும், கோபம் நிறைந்தவரும் ஈடற்ற பலசாலியுமான பீமனைப் பந்தயம் வைத்து இழக்கிறார்.

சகுனி, யுதிஷ்டிரரிடம் நீங்கள் சகோதரர்களையும், யானை, குதிரையுடன் பெரும் செல்வத்தையும் தோற்றுவிட்டீர்கள். இனி உங்களிடம் என்ன மீதம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறான். யுதிஷ்டிரர் சகோதரர் அனைவரிலும் மூத்தவரான தன்னைத் தானே பணயம் வைப்பதாகக் கூறுகிறார். ஒருக்கால் நான் தோற்றுவிட்டால் அடிமையைப் போல எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வேன் என்றும் கூறுகிறார். சகுனி தன் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தி தருமரை வென்றான். இச்சமயத்தில் சகுனி சபையில் அமர்ந்திருந்த மன்னர் அனைவரிடமும் பாண்டவர்களின் தோல்வியைத் தனித்தனியாகத் தெரிவித்தான். பிறகு சகுனி திருதராஷ்டிரரிடம் இதுவரை நீங்கள் தோற்காத பாஞ்சால ராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவைப் பணயம் வைத்து அனைத்தையும் ஜெயித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறான். தருமர் திரௌபதியின் நற்குணங்களையும், தோற்றப் பொலிவையும் புகழ்ந்து கூறுகிறார். திரௌபதியைப் பணயம் வைப்பது தனக்குப் பெரும் கஷ்டத்தை அளிக்கிறது என்றாலும் ஆடுகிறேன் எனக்கூறி பணயம் வைக்கிறார்.

இந்நேரத்தில் அவையில் அமர்ந்திருந்த முதியவர், பெரியவர் அனைவரும் சீசு என நிந்தித்தனர். அவை முழுவதிலும் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோர் உடலில் இருந்து அதிர்ச்சியும் கோபமும் கொண்டதால் பெரும் வியர்வை பெருகியது. விதுரர் இரு கைகளாலும் தலையைப் பிடித்தபடி கவலையில் ஆழ்ந்தார். சோமதத்தன், பீஷ்மர், சஞ்ஜயன், அஸ்வத்தாமா, பூரிச்ரவா அனைவரும் செயலற்றுத் திகைத்துப் போயினர். திருதராஷ்டிரர் பெரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார். கர்ணனும் துச்சாதனனும் மகிழ்ந்தனர். மற்றவர் கண்ணீர் உகுத்தனர். இச்சமயம் பகடையை உருட்டிய சகுனி நானே வெற்றி பெற்றேன் எனக்கூறி உல்லாசத்தால் உன்மத்தனானான்.

2.22 திரௌபதியை யுதிஷ்டிரர் பணயத்தில் தோற்ற பின் அவை நிகழ்வுகள்

யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியை இழக்கிறார். திரௌபதி துச்சாதனனால் அவைக்கு இழுத்து வரப்படுகிறாள். கர்ணன் அடிமைகளுக்கு ஆடை அணியத் தகுதியில்லை; அவர்களின் ஆடையை நீக்கு என துச்சாதனனிடம் கூறுகிறான். பாண்டவர் தம் மேலாடையைத் தாமே களைகின்றனர். துச்சாதனன் திரௌபதியின் மேலாடையைப் பற்றி இழுக்க முற்பட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருளால் ஆடை வளர்ந்து பெருகுகிறது. திரௌபதி மானம் காக்கப்படுகிறாள். பீமன் துச்சாதனன் மார்பைப் பிளந்து குருதி குடிக்கச் சபதம் இடுகிறார். கர்ணன் திரௌபதியைப் பார்த்து வேறு கணவனை வரித்துக் கொள் எனக் கூறுகிறான். துரியோதனன் திரௌபதியைப் பார்த்துச் சிரித்துத் தனது இடது தொடையைக் காட்டுகிறான். பீமன் மீண்டும் துரியோதனன் தொடையைப் போரில் உடைப்பேன் எனச் சபதம் செய்கிறார். அவையில் தீய சகுனங்கள் நிகழ்கின்றன. மன்னர் திருதராஷ்டிரர் இதனால் அச்சம் கொண்டு கௌரவர்களைக் காப்பாற்ற விரும்பித் துரியோதனனை நிந்தித்துக் கட்டுப்படுத்துகிறார். திரௌபதிக்கு வரம் அளிக்கிறார். திரௌபதி பெற்ற வரத்தின்படி பாண்டவர் அனைவரும் விடுவிக்கப்படுகின்றனர். பீமன் பகைவர்களை அழிக்க தருமரின் அனுமதியை வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்து திருதராஷ்டிரரிடம் பேச முற்படுகிறார். யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம் அவர் தன் பெரிய தந்தை என்ற மரியாதையுடன், “மன்னா தாங்களே எங்கள் சுவாமி. நாங்கள் எப்போதும் தங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டே இருக்க விரும்புகிறோம்” என்று கூறுகிறார்.

2.23 திருதராஷ்டிரர் கூற்று; பாண்டவர் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புதல்

திருதராஷ்டிரர், “நீ உனது தோற்றுவிட்ட செல்வத்துடன் எந்தத் தடையுமின்றி இந்திரப்பிரஸ்தம் சென்று உன் ராஜ்யத்தை ஆள்வாயாக. நான் கூறுவது அனைத்தும் உன் நன்மைக்காகவே; இன்னும் ஒரு

விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். யுதிஷ்டிரா நீ தர்மத்தின் சூட்சுமத்தை நன்கு அறிந்தவன்; பெரியவர்களை மதிப்பவன். எனவே நீ நடந்ததை மறந்துவிடு. உத்தம புருஷர்கள் யாரிடமும் பகை பாராட்டுவதில்லை. துரியோதனனது கடுமையான நடத்தையை மனதில் வைக்காதே. உன் தாய் காந்தாரியையும் இங்கு அமர்ந்துள்ள குருட்குக் கிழவனான என்னையும் பார். என்னால் இந்த சூதைத் தடுக்க முடியவில்லை. நீ துரியோதனன் முதலியோரிடம் சிநேகத்துடன் நடந்து கொள்” என யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் அவரது கட்டளையை ஏற்றுச் சகோதரர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து விடைபெற்று இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பினர்.

2.24 மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் சூதாட அழைப்பு; யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொள்ளாதல்

யுதிஷ்டிரர் இந்திரப்பிரஸ்தம் செல்லும் வழியில் நீண்ட தூரத்தினைக் கடந்துவிட்டார். அப்போது ப்ராதிக்காமி அவரிடம் சென்று, “தங்கள் தந்தை திருதராஷ்டிரர் நீங்கள் திரும்பி வந்து பகடை உருட்டிச் சூதாட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுள்ளார்” எனக் கூறுகிறான். உயிர்கள் அனைத்தும் பகவானின் தூண்டுதலால் சுப, அசுப பலன்களைப் பெறுகின்றன. யாரும் அவற்றை விலக்க முடியாது. திருதராஷ்டிரரின் இந்த அழைப்பு குலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகப் போகிறது என்பதை அறிந்தாலும் என்னால் அவருடைய ஆணையை மீற முடியாது என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியருடன் மீண்டும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். பாண்டவர்கள் அவையில் பிரவேசித்ததைக் கண்ட அனைவரும் வேதனை அடைகின்றனர். சகுனி யுதிஷ்டிரரிடம் சூதாட்டத்திற்கான பந்தயத்தைத் தெரிவிக்கிறான். “சூதாட்டத்தில் தோற்பவர் மான் தோல் அணிந்து 12 ஆண்டுகள் காட்டில் வனவாசம் புரிய வேண்டும். 13 ஆம் ஆண்டு ஏதாவது ஒரு நகரத்தில் யாரும் அறியாமல் அஞ்ஞாத வாசம் புரிய வேண்டும். 13 ஆம் ஆண்டு மக்களால் அறியப்பட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அஞ்ஞாத வாசத்தை வெற்றியுடன் முடித்துவிட்டால் மீண்டும் ராஜ்யத்தைப் பெற்று ஆளலாம்.” இப்பந்தயம் இருதரப்பினருக்கும் பொதுவானது எனத் தெரிவிக்கிறான்.

2.25 யுதிஷ்டிரர் புதிய நிபந்தனையை ஏற்றுச் சூது விளையாடித் தோல்வியடைதல்

அவையினர் யுதிஷ்டிரர் வரப்போகும் ஆபத்தை உணர்ந்து கொண்டாரா இல்லையா என்று தெரியவில்லை; தம் அறிவுடன் சிந்திப்பாரா, அல்லது

சகுனியின் கபடத்தில் வீழ்ந்து விடுவாரா என்றெல்லாம் பேசுகின்றனர். ஆனாலும் வெட்கமுற்ற போதிலும், திருதராஷ்டிரர் ஆணையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற தருமத்தின்படி, விளைவை அறிந்த பின்னும் யுதிஷ்டிரர் சூதாட ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். என்னைப் போன்ற தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட மன்னன் சூதாட்டத்திற்காக அழைக்கப்பட்ட பின் எவ்வாறு பின் வாங்க முடியும்? எனவே உன்னோடு சூதாடுகிறேன் என்று கூறுகிறார். பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், கிருபர், யுயுத்சு, தம்பியர் நால்வர், விகர்ணன், திரௌபதி, குந்தி, காந்தாரி என அனைவரும் தடுத்தபோதிலும் விதி வசப்பட்டிருந்த யுதிஷ்டிரர் விலகவில்லை. சகுனி மீண்டும் ஒருமுறை பந்தயம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கிறான். யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். ஒரே முறை பகடை உருட்டுகிறான். விளையாட்டு முடிந்தது. யுதிஷ்டிரர் தோல்வியடைந்தார்.

2.26 பாண்டவர் சபதம்; யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம் விடைபெறுதல். விதுரர் கூற்று

அதன்பின்னர் துச்சாதனன் பீமனைப் பரிகசிக்கிறான். துரியோதனன் பீமனைப்போல் நடந்து காட்டிக் கேலி செய்கிறான். கோபம் கொண்ட பீமன் போரில் துச்சாதனனைக் கொல்லவேன்; துரியோதனன் தொடையைப் பிளப்பேன் என்று சபதமிடுகிறார். அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்வதாகவும், சஹதேவன் சகுனியின் உயிரைப் பறிப்பேன் என்றும் நகுலன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களைப் பூமியில் இல்லாமல் செய்வேன் என்றும் சபதம் இடுகின்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் பரதவம்சப் பெரியவர்கள் அனைவரிடமும் வனம் செல்ல அனுமதி கேட்கிறார். பிதாமகர் பீஷ்மர்; குரு துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, சோமதத்த மன்னர், வாஹ்லீக மன்னர், விதுரர், திருதராஷ்டிரர், யுயுத்சு, திருதராஷ்டிரர் புரோகிதர் சஞ்ஜயன் மற்றுமுள்ளவரிடமும் வனம் செல்ல அனுமதி வேண்டுகிறார். பிறகு திரும்பி வந்து உங்களை தரிசிப்பேன் என்றும் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும் அவையிலிருந்த அனைவரும் வெட்கத்துடன் அமைதியாக இருந்தனர்; விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம், “வயதானவரும் மெல்லிய இயல்புடையவருமான குந்தி வனம் செல்லத் தகுந்தவர் அல்ல; அவர் என் வீட்டில் மதிப்புடன் இருக்கட்டும். நீங்கள் வனத்தில் சுகமாகப் பிணியின்றி வாழ விரும்புகிறேன் என்று தெரிவிக்கிறார்.

2.27 பாண்டவர் பதில்; விதுரர் உபதேசம்

பாண்டவர்கள் விதுரர் குந்தியைத் தாம் பாதுகாப்பதாகக் கூறியதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். நீங்கள் எங்கள் தந்தையின் சகோதரர். தந்தைக்குச் சமமானவர். நீங்கள் எங்களுடைய பரமகுரு. உங்கள் கட்டளையை

ஏற்கிறோம். எங்களுக்கு வேறு கடமைகள் இருந்தாலும் அவற்றையும் கூறுங்கள் என வேண்டுகின்றனர். விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். “யுதிஷ்டிரா நீ தர்மம் அறிந்தவன்; அர்ஜுனன் போரில் வெற்றி பெறுவார். பீமன் பராக்கிரமசாலி. நகுலன் பொருட்களைச் சேகரிப்பதில் திறமையுடையவர். சஹதேவன் அடக்கமுடையவர். பிரம்மரிஷி தெளமயர் பிரம்மஞானி. திரௌபதியும் தர்மார்த்தத்தைக் காப்பதில் திறமை மிகுந்தவள். நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரியமானவர்கள். எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவர்கள். உங்களிடம் பேதமோ, பகையோ யாரும் ஏற்படுத்த இயலாது. பொறுமையுடன் ஆபத்துக் காலத்தில், தர்மத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் சங்கடம் நேரும்போதும், எல்லாச் சமயங்களிலும் உனக்கு உசிதமான கடமையை அனுசரித்து வா. உன்னுடைய முந்தைய தோஷம் எதையும் மற்றவர் அறியாமல் பார்த்துக் கொள்” என்று விதுரர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசம் கூறுகிறார். இவ்வாறு விதுரர் கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரையும், துரோணரையும் வணங்கி ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

2.28 குந்தியிடம் விடை பெறுதல்; மக்கள் பேச்சு

பின் தாய் குந்தியை வணங்கி விடை கேட்டனர். குந்தி தனது புதல்வர்களின் நிலைக்காகத் தன்னையே நொந்து கொள்ளுகிறாள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எண்ணி முறையிடுகிறாள். உத்தம தர்மசீலரான தன் மகன்களின் நிலைக்கு என்ன காரணம் என்று பலவாறு புலம்புகிறாள். தாயை வணங்கி ஆறுதல் அளித்துப் பாண்டவர்கள் பிரிந்து சென்றனர்.

யுதிஷ்டிரரின் நிலை கண்டு ஹஸ்தினாபுர மக்கள் பலவாறு துயரத்துடன் பேசிக் கொள்ளுகின்றனர். “இதுவரை யாராலும் காணப்படாத துருபத ராஜகுமாரி இன்று வீதியில் நடந்து செல்லுகிறாள். மென்மை, தயை, தைரியம், சீலம், புலனடக்கம், மன அடக்கம் என்ற ஆறு நற்குணங்களும் பெற்ற யுதிஷ்டிரர் செல்வதால் இன்று நமக்குப் பெருந்துன்பம் உண்டாகிறது. யுதிஷ்டிரரின் துன்பத்தால் உலகம் முழுதும் துன்பம் அடைந்துள்ளது. நாம், நம் மக்கள் உறவினரோடு பாண்டவர்களைப் பின் தொடரலாம். நம் வீட்டில் புதைத்து வைத்துள்ள நிதியையும், தன தான்யங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருடன் செல்லுவோம். நம் வீடுகள் அனைத்தும் சிதைந்து போகுமாறு நாம் இவற்றை விட்டு நீங்குவோம். இனி இங்கு யாகம், மந்திர உச்சாடனம், ஹோமம், ஜபம் அனைத்தும் நின்று விட்டும். பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டதுபோல் நாம் வீடுகளைத் துறந்து விடுவோம். சுபல புத்திரன் சகுனி இவற்றின் மீது அதிகாரம் செய்யட்டும். நகரம் காடாக மாறிப் போகட்டும். பாண்டவர் செல்லும் வனத்திலிருந்து கொடிய விலங்குகள் நீங்கிக் போகட்டும். நாம் அனைவரும் காட்டில் கிடைக்கும் புல்லரிசி மற்றும் காய்,

பழங்களை உண்ணுவோம்” என்று மக்கள் பேசிக் கொள்வதைக் கேட்டும் எந்த மனமாறுதலும் இன்றி யுதிஷ்டிரர் வனம் நோக்கி சகோதரர்களுடனும் திரௌபதியுடனும் நடந்தார்.

3. வன பருவம்

3.1 பாண்டவர்களின் வனவாசம் தொடங்குதல்

3.1.1 பாண்டவர் வனம் ஏகுதல்; நகர மக்கள் பின் தொடருதல்; யுதிஷ்டிரர் வேண்டியவாறு பெரும்பான்மையினர் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

ஹஸ்தினாபுரத்து வந்தமான் புரதிசையிலிருந்த நகர வாசல் வழியே பாண்டவர் திரௌபதியோடு வடக்கு முகமாக யாத்திரையைத் தொடங்கினர். பாண்டவர் வனவாசம் செல்வதை அறிந்த நகர மக்கள் அச்சம் சிறிதும் இன்றி, சோகத்துடன் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர் ஆகியோரை நிந்திக்கின்றனர். “நமது குலம், வீடு, வாசல் இனிப் பாதுகாப்புடன் இருக்காது. பாவம் நிறைந்தவனான துரியோதனன் சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் துணையுடன் ஆளக்கூடிய நாட்டில் ஆசாரம், தர்மம், ஒழுக்கம் ஆகியவை இருக்க முடியாது. சுகம் எப்படி இருக்கும்? பேராசை, கர்வம், நீசத்தன்மை கொண்ட துரியோதனன் ஆளும் இடத்தில் பூமி நல்ல தன்மையுடன் இருக்காது. எனவே இரக்கம், புலன் அடக்கம், வீரம், வெட்கம் உடைய பாண்டவர் வாழும் இடம் செல்லலாம்” என்று கூறிய நகர மக்கள் பாண்டவர்களிடம் சென்று நீங்கள் செல்லும் இடத்திற்கே நாங்களும் வருகிறோம். இந்த துஷ்டனின் ராஜ்யத்தில் இருந்து துன்பம் அடைய விரும்பவில்லை. மூடர்களோடு சேர்வது தீமையைத் தான் தோற்றுவிக்கும். தர்மம் அறிந்தவரின் சேர்க்கை நன்மையை அளிக்க வல்லது. பாவிக்குடன் சேர்ந்தால் நாங்களும் பாவத்தின் பங்காளிகளாகிவிடுவோம் வேதங்கள் கூறும் உத்தம குணங்கள் நிரம்பிய உங்களோடு இருக்க விரும்புகிறோம்” என்று கூறுகின்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் அவர்களிடம் கூறுகிறார். “நான் என் தம்பிகளுடன், உங்களிடம் ஒன்றை வேண்டுகிறேன். உங்களைப் போலவே கவலை கொண்ட எங்கள் பிதாமகர் பீஷ்மர், விதுரர், திருதராஷ்டிரர், தாய் குந்தி மற்றும் பெரும்பாலான உறவினர் ஹஸ்தினாபுரத்தில்தான் இருக்கின்றனர். ஆகவே நீங்கள் அனைவரும் அவர்களை நன்கு பேணி வர வேண்டும். வெகுதூரம் வந்துவிட்ட நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். எனது சொந்தக்காரர்களை உங்கள் அடமானப் பொருள் போல, இருப்பவர்களை, பாதுகாப்பதே நான் உங்களிடம் விரும்புவது” என்று தெரிவிக்கிறார். கௌரவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டும் அவர்களிடம் தீமை பாராட்டாத யுதிஷ்டிரரின் உத்தம குணத்தை நினைத்து, சோகத்துடன் நகர மக்கள் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். நகர மக்கள் சென்றதும் பாண்டவர்கள் தேரிலேறி

கங்கைக் கரையிலிருந்த ‘பிரமாணகோடி’ என்ற ஆலமரத்திற்கருகில் சென்று நீர்க்கடன்களை முடித்து இரவை அங்கேயே கழித்தனர். அக்னிஹோத்ரிகள் ஆன சில பிராமணர்களும், அவ்வாறல்லாத சில பிராமணரும் தம் உறவினருடன் பாண்டவருடன் தொடர்ந்து வந்தனர். அவர்கள் தீயை மூட்டி வேத மந்திர கோஷங்களோடு அக்னிஹோத்ரம் செய்தனர். பின் இரவு முழுதும் ஆறுதலுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

3.1.2 பாண்டவர் வனம் செல்லும்போது, பிசுஷு ஏற்று உண்ணும் பிராமணர் உடன் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் கவலை

பொழுது புலர்ந்ததும் பாண்டவர்கள் வனத்திற்குள் செல்ல ஆயத்தமாயினர். அப்போது பிசுஷு ஏற்று உண்ணும் பிராமணர் உடன்வர முற்பட்டனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்களிடம், “எங்களது நாடும் செல்வமும் சூதில் அபகரிக்கப்பட்டது. இனி நாங்கள் காய்கனி கிழங்குகளையே உண்ண வேண்டி வரும். காடு பல தீமைகளை உள்ளடக்கியது. பயங்கர விலங்குகளும், பாம்பு, தேள் போன்ற ஜந்துக்களும் கொண்டது. அங்கு வந்தால் நீங்கள் கஷ்டப்பட நேரும். எனவே உங்கள் இடத்திற்குச் செல்லுங்கள்” என்று கூறுகிறார். ஆனால் அப்பிராமணர்கள் நாங்கள் உங்களிடம் அன்பு கொண்டவர்கள். எங்களை விலக்காதீர்கள் என்று பதிலளிக்கின்றனர். யுதிஷ்டிரர் எனக்கு உங்களிடம் அன்பு உள்ளபோதும் உங்களுக்காகவும் அதிக உணவு சேகரிப்பது எப்படி? என்று சொல்லுகிறார். பிராமணர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உணவைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளுவோம் என்றும் ஜபத்தின் மூலம் நன்மையைத் தேடித் தருவோம்; நல்ல கதைகளைக் கூறி மகிழ்ச்சியுடன் உங்களுடன் காட்டில் வசிப்போம் என்றும் சொல்லுகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களிடம் செல்வமும், வசதியும் இல்லாததால் நீங்களே உணவு சேகரிப்பதை நான் எனக்கு இழிவாகக் கருதுகிறேன். நீங்கள் கஷ்டப்படுவதை எப்படிச் சகிப்பேன் என்று கூறிய பிறகு சோகத்துடன் தரையில் அமர்ந்து விடுகிறார்.

3.1.3 யுதிஷ்டிரரிடம் செளனகர் கூறுவது; யுதிஷ்டிரர் பதில் உரை

அச்சமயம் யோக நிஷ்டையில் நிபுணரும் பரமார்த்த தத்துவத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவருமான பிராமணர் செளனகர் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசுகிறார். “சோகத்திற்கும் பயத்திற்கும் ஆயிரக்கணக்கான காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் சோகமும் பயமும் மூடர்களையே பீடிக்கின்றன. ஞானிகளை அவை கட்டுப்படுத்துவதில்லை. குற்றங்கள் உடைய, ஞானத்திற்கு எதிரான, நன்மையை அழிப்பதான கர்மங்களில் தங்களைப் போன்ற ஞானிகள் சிக்குவதில்லை. துக்கத்திற்குக் காரணம் பற்று. நண்பர்களையும் பெரும்

செல்வத்தையும் அடைந்து அதன் மீது பற்று வைக்கக்கூடாது. செல்வம் எல்லா வகை துன்பங்களையும் தருகிறது. பணம் சம்பாதிப்பது, பாதுகாப்பது, செலவு செய்வதில் மனிதன் பெரும் துக்கத்தினைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறான். பணத்தைத் தியாகம் செய்தாலும் துயரம்; காப்பாற்றினாலோ அதனாலேயே பகை ஏற்படுகிறது. செல்வத்தால் துக்கம் கிடைப்பதால் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கக்கூடாது. தரும் செய்வதற்காகப் பொருள் சம்பாதிப்பதை விரும்பாமல் இருப்பதே நல்லது. யுதிஷ்டிரா நீங்கள் எந்தப் பொருளையும் விரும்பாமல் பொருளாசையைத் தியாகம் செய்து விடுங்கள்” என்று சௌனகர் கூறுகிறார்.

யுதிஷ்டிரர், தான் பொருளை விரும்புவது போகங்களை அனுபவிப்பதற்காக அல்ல; பிராமணர்களைப் பரிபாலிக்கவே; கிருகஸ்தாசிரமத்தில் உள்ளவன் தன்னை அண்டி வந்தவர்களைப் போஷிப்பதே தர்மம் ஆகும். கிருகஸ்தன் ஒவ்வொரு நாளும் தேவர்களுக்கு விதிப்படி உணவு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதிதிக்கும், உற்றார் உறவினருக்கும் மனைவி மக்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் உணவளிக்க வேண்டும். இந்த தர்மத்தை நான் பின்பற்றுவதைப் பற்றி உங்கள் கருத்தைக் கூறுங்கள் என்று சௌனகரிடம் கேட்கிறார்.

3.1.4 தெளமயர் ஆலோசனைப்படி சூரியனை உபாசித்து யுதிஷ்டிரர் அக்ஷய பாத்திரம் பெறுதல்

சௌனகர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார், “புலன்களை வசப்படுத்துதல்; அஹிம்சையைப் பின்பற்றுதல், குருவிற்கு சேவை செய்தல், தேவையான அளவு தகுந்த உணவு உண்ணுதல், வேதங்களை நன்கு கற்றுக் கொள்ளுதல், மனதை நன்கு அடக்கி வைத்தல், கருமங்களை முற்றிலுமாக பகவத் அர்ப்பணம் செய்தல் ஆகிய ஏழு உத்தம செயல்களால் மனிதன் சிறந்த நன்மையை அடைகிறான். இந்த நியமங்களை மேற்கொண்ட தேவர்கள் ஐசவரியத்தை அடைந்துள்ளனர். தாங்கள் மனதையும், புலன்களையும் வசப்படுத்தி தவத்தின் மூலம் சித்தியையும், யோகத்தால் தோன்றும் ஐசவரியத்தையும் பெற முயற்சி செய்யுங்கள். சித்த புருஷர்கள் எதை விரும்பினாலும் அதைத் தம் தவத்தின் மூலம் பெற்றுவிட முடியும். எனவே தாங்கள் தவத்தை மேற்கொண்டு உங்கள் மன விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சௌனகர் உரைக்கிறார்.

இதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் தமது புரோகிதரான தெளமயரிடம் வேத விற்பன்னர்களான தன்னுடன் வனம் வந்த பிராமணர்களைப் பரிபாலிக்க, உணவளிக்க நான் என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார் தெளமயர், “சிருஷ்டி

தொடங்கியபோது பிராணிகள் பசியால் வருந்தின. சூரிய பகவான் தந்தையைப் போல அவர்களிடம் இரக்கம் கொண்டு உத்தராயணத்தில் தன் கிரணங்களால் பூமியின் ரஸத்தை ஈர்த்து தட்சிணாயணத்தில் திரும்பவும் பூமியை அந்த ரஸத்தால் நிரப்பிவிட்டார். மேகமாக மாறி மழை பொழிந்த பின் சந்திரன் அன்னம் முதலிய ஔஷதிகளை உற்பத்தி செய்தார். எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றும் அன்னம் சூரிய ரூபமாகும். சூரிய பகவானே உயிர்களுக்குத் தந்தை. எனவே நீ சூரியனை நோக்கித் தவம் செய்வாயாக. அவரது அருளைப் பெற்று பிராமணர்களைப் பரிபாலனம் செய்” என்று கூறுகிறார்.

யுதிஷ்டிரர் புரோகிதர் தெளம்யரிடம் சூரிய பகவானை எவ்வாறு ஆராதனை செய்வது எனக் கேட்கிறார். தெளம்யர் சூரியனின் 108 நாமங்களைக் கூறுகிறார். சூரியோதய நேரத்தில் ஏகாக்ர சிந்தனையோடு நீராடித் தூய்மையான பின் இந்த நாமங்களை ஜபிப்பவன் அனைத்து செல்வத்தையும் நன்மையும் பெறுவான் என்று தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களுக்கு அன்னம் அளிக்கும் உத்தேசத்தோடு கங்கையில் நீராடி, நியமத்தோடு மனதை ஒருமுகப்படுத்தி மலர், நைவேத்யம் முதலியவற்றால் சூரிய பகவானைப் பூஜை செய்தார். பின் புலன்களை அடக்கி ப்ராணாயாமத்தில் நிலைத்து, கங்கையில் கழுத்தளவு நீரில் நின்றபடி சூரிய பகவானின் 108 நாம ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்தார். “முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், வித்யாதரர், குஹ்யர், 7 வகை பித்ருக்களும் சூரிய பகவானே! தங்களைப் பூஜித்து சிறந்த உலகை அடைகின்றனர். கோடைக் காலத்தில் எல்லா ஔஷதிகளின் ரஸ ஸாரத்தை ஈர்த்து மழைக் காலத்தில் அதை மழையாகப் பொழிகிறீர்கள். தாங்கள் 13 தீவுகளை கொண்ட உலகம் அனைத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறீர்கள். மனு, மனுபுத்திரர்கள், உலகம். அமானவர்கள், மன்வந்திரங்கள் மற்றும் ஈஸ்வரனுக்கே நீங்கள் ஈஸ்வரன் ஆவீர், தாங்களே இந்திரன்; தாங்களே ருத்ரன்; தாங்களே விஷ்ணு; தாங்களே ப்ராஜாபதி, அக்னி, சூட்சுமமான மனம், சனாதன பிரம்மம் நீங்கள்தான். நான் சிரத்தையோடு எல்லோருக்கும் உணவளிக்க வேண்டி அன்னத்தை வேண்டுகிறேன். தாங்கள் எனக்கு அன்னமளித்து அருள் புரிய வேண்டும்” என்று யுதிஷ்டிரர் துதி செய்தார். மகிழ்ச்சியடைந்த சூரிய பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு தரிசனம் அளித்தார். ஜொலிக்கும் அக்னியைப் போன்ற திருமேனியைக் கொண்ட சூரியன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார்.

“தர்மராஜா! நீ கேட்டவை அனைத்தும் உனக்குக் கிடைக்கும். நான் 12 ஆண்டுகள் வரை உனக்கு அன்னமளிப்பேன். இதோ நான் அளிக்கும் தவலையைப் (பாத்திரம்) பெற்றுக் கொள். உனது சமையற் கூடத்தில்

இந்தப் பாத்திரத்தின் மூலம் பழம், கிழங்கு, காய், கீரை மற்றும் நான்கு வகை உணவு தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய அனைத்துப் பொருட்களும் கிடைக்கும். அவற்றால் உணவு தயாரித்து திரௌபதி தான் உண்ணாமல் உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருக்கும் வரை அக்ஷயமாக (குறையாமல்) இருக்கும். இன்றிலிருந்து 14 ஆம் ஆண்டு நீ உன் நாட்டைப் பெறுவாய்” என்று தருமராஜனுக்கு சூரிய பகவான் அருள் பாலித்தார்.

3.1.5 அக்ஷய பாத்திரம் கொண்டு யுதிஷ்டிரர் அனைவருக்கும் உணவளித்தல்

சூரிய பகவான் அளித்த அக்ஷய பாத்திரத்தின் மூலம் தேவையான உணவு தயாரிக்கப்பட்டது. பிராமணர்களுக்கு முதலில் உணவளித்தார். பின் தருமராஜர் மிஞ்சிய ‘விகஸம்’ என்னும் அன்னத்தை உண்டார். யுதிஷ்டிரர் உண்ட பின் திரௌபதி போஜனம் செய்தாள். திரௌபதி உண்டபின் அந்த பாத்திரத்தில் உணவு முடிந்துவிட்டது. இவ்வாறு சூரியனிடம் இருந்து மனம் விரும்பிய வரம் பெற்ற யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களுக்கு நியமப்படி அன்னதானம் செய்யலாயினார். புரோகிதர்களை முன்வைத்து உத்தமமான திதி, நக்ஷத்திரம் மற்றும் பர்வங்களில் விதியின்படி யக்ஞ காரியங்களையும் செய்து வந்தார். பின் தெளம்யரோடு பாண்டவர்கள் காமயக வனம் சென்றனர்.

3.1.6 விதுரர் காமயக வனத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்து உபதேசம் செய்தல்

ஹஸ்தினாபுரத்தில் பாண்டவர்களோடு செல்லும்படி திருதராஷ்டிரர் கூறியதால் விதுரர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காமயக வனம் வருகிறார். அவரது வருகையைக் கண்டு பிராமணர்கள் மீண்டும் நம் ஆயுதங்களை வஞ்சகமாகப் பெறுவதற்காக சூதாட்டத்திற்கு அழைக்க வருகிறாரோ என்று ஐயம் கொள்ளுகின்றனர். விதுரர் பாண்டவர்களால் வரவேற்கப்பட்டு உபசரிக்கப்படுகிறார். விதுரர் பாண்டவரிடம் திருதராஷ்டிரர் தன்னிடம் நடந்து கொண்ட விதத்தைத் தெரிவிக்கிறார். நான் கௌரவருக்கும் பாண்டவருக்கும் நன்மையளிக்கும் வழியைத் தெரிவித்ததையும் திருதராஷ்டிரர் அதை விரும்பவில்லை என்பதையும் கூறுகிறார். நீ பாண்டவரிடம் சென்றுவிடு. இனி இந்த நாட்டை ஆள உன் உதவியை விரும்பவில்லை என்று மன்னர் கூறியதையும் விதுரர் தெரிவிக்கிறார்.

விதுரர் தான் கூறும் உபதேசங்களை மனிதல் பதிய வைத்துக் கொள்ளுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் பேசலானார். “பகைவர்கள் தாங்க முடியாத

கஷ்டங்களை அளித்தாலும், பொறுமையுடன் அனுகூலமான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டும். சிறிதளவு தீயும் எரியும் பொருட்கள் இடப்பட்டால் பெரிதாகக் கொழுந்து விட்டு எரிவதுபோல், மனக்கட்டுப்பாட்டினால் தன் சக்தியையும் உதவுபவர்களையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தன்னிடமுள்ள செல்வத்தைத் தனக்கு உதவுபவர்களுடன் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். செல்வத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதால் அதனை அனுபவிக்கும் மக்கள் அவனுடைய துக்கத்தையும் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். உதவி செய்பவர்கள் இருந்தால் உலகமே கிடைத்தது போலாகும். தனது உதவியாளர் சகோதரர்களுடன் அமர்ந்து சமமாகப் போஜனம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எதிரில் தன்மானம், பெருமை, பூஜை போன்ற விஷயங்களைக் கூறக்கூடாது. அவ்வாறு நடந்து கொள்ளும் மன்னன் எப்போதும் மேன்மையடைகிறான்” என்று விதுரர் கூறுகிறார். அவரது அறிவுரைகளை ஏற்றுக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் கால தேசத்திற்கு ஏற்ற அறிவுரைகளை தனக்குக் கூறும்படியும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் தெரிவிக்கிறார்.

3.1.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காம்பக வனம் வருகை; யுதிஷ்டிரரிடம் சூதாட்ட சமயத்தில் தான் ஹஸ்தினாபுரம் வரமுடியாத காரணத்தைத் தெரிவித்தல்

பின்னர் காம்பக வனத்திற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், த்ருஷ்டத்யும்னன், சேதிராஜன், கேகய ராஜகுமாரர் முதலியோர் வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் செய்த தீய செயலுக்கு உரிய பலனை அனுபவிப்பது உறுதி என்று தெரிவிக்கிறார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் சூதாட்ட சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஹஸ்தினாபுரம் வராதது ஏன் என்று கேட்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தான் வந்திருந்தால் சூதாட்டத்தைத் தடுத்திருப்பேன் என்றும் அவ்வாறு தடுக்க முடியவில்லை என்றால் துரியோதனன் கொல்லப்பட்டிருப்பான் என்றும் கூறுகிறார். அத்துடன் தான் வரமுடியாத காரணத்தையும் விவரமாகத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் நடத்திய ராஜகூய யாகத்தில் கலந்து கொள்ள இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்துவிட்டபோது அங்கு சிசுபாலன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட சௌபபதி சால்வன் துவாரகாபுரியின் மீது படையெடுத்துச் சென்றதைக் கூறுகிறார்.

தான் இல்லாத நேரத்தில் துவாரகை மீது போர் தொடுத்த சால்வன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புதல்வருடன் போர் செய்ததையும் நகருக்கு அழிவு செய்ததையும் தெரிவிக்கிறார். இதனால் தான் சால்வனையும் அவனுடைய சௌபவிமானத்தையும் அவன் மறைந்து இருந்த தீவினில் தேடிச்

கண்டுபிடித்து அழித்ததையும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். சால்வனின் வதத்திற்குப் பின் துவாரகை திரும்பி, பாண்டவருக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை அறிந்து பாண்டவர்களைக் காண காம்யக வனம் வந்ததையும் தெரிவிக்கிறார். பின் திரௌபதியின் மனத் துன்பத்திற்கு ஆறுதல் அளித்து, துரியோதனாதியர் கொல்லப்படுவது உறுதி என்பதைச் சபதம் செய்து பாண்டவரிடம் விடைபெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பினார்.

3.1.8 பாண்டவர்கள் காம்யகவனம் நீங்கி த்வைத வனம் செல்லுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடைபெற்ற பின் பாண்டவர் காம்யக வனத்திலிருந்து வேறு வனம் செல்லத் தயாராயினர். பிராமணர்களுக்கு உரிய தானங்களை வழங்கினர். குருஜாங்கால தேசத்தின் பிராமணர்களிடமும், மக்களிடமும் விடைபெற்றனர். யுதிஷ்டிரர் காம்யக வனம் குருஜாங்கால தேசத்தின் அருகில் இருந்ததால் மக்கள் வரக்கூடிய வனமானது. ஜனங்கள் இல்லாத காட்டில் நாம் வாசம் செய்ய வேண்டும். எனவே கனிகளும், மலர்களும் நிறைந்த, நாம் அனைவரும் 12 ஆண்டுகள் சுகமாக வாழத்தக்க வனத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடியுங்கள் எனத் தன் சகோதரர்களிடம் தெரிவிக்கிறார். அதன்படி அர்ஜுனன் புனித நீர்வளம் மிக்க த்வைத வனம் என்னும் வனத்தைத் தேர்வு செய்து யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். அதனை ஏற்ற யுதிஷ்டிரர் தன்னிடமிருந்த அனைவருடனும் த்வைத வனம் அடைந்தார். சரஸ்வதி நதிக்கரையில் இருந்த அந்த வனம் சிறந்த மலர்களுடைய மரங்களைக் கொண்டிருந்தது. மரங்களின் கிளைகளில் மயில்கள், சாதகம், சகோரம், கோகிலம் முதலிய பறவைகள் இனிமையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தன. மனதிற்கு இனிய சூழல் எங்கும் நிறைந்திருந்தது. அவ்வனத்தைப் பாண்டவர்கள் அடைந்ததும் அவ்வனத்தில் வாழ்ந்து வந்த சாரணர்களும், சித்தர்களும், ரிஷிகளும் பாண்டவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்களை வணங்கிய யுதிஷ்டிரரை அவர்களும் மன்னராக எண்ணிப் பூஜித்தனர். பின் யுதிஷ்டிரர் மலர்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் அடியில் அனைவருடனும் அமர்ந்தார்.

3.1.9 மார்க்கண்டேய முனிவர் வருகை; யுதிஷ்டிரருக்குத் தருமம் குறித்துக் கட்டளையிடுதல்

பாண்டவர்கள் த்வைத வனம் வந்து அங்கு கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். அந்தக் காட்டில் இருந்த முனிவர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் உபசாரம் செய்தனர். புரோகிதர் தெளம்யர் அவர்களுக்கு யக்ஞ, யாக, பித்ரு, ஸ்ரார்த்த காரியங்களைச் செய்வித்தார். அப்போது ஒருநாள் பாண்டவர்களிடத்தில் பழைய, ஒளிமிக்க மார்க்கண்டேய மகரிஷி

அதிதியாக வந்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரை வணங்கி முறைப்படி பூஜித்தார். யுதிஷ்டிரரிடத்தில் மார்க்கண்டேயர், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியின் வனவாசத்தை நினைவு கூர்ந்தார்.” தந்தையின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ ராமர் வில்லை மட்டும் ஏந்திக் கொண்டு லட்சுமணனுடன் காட்டில் வாசம் புரிந்தார். போகங்கள் அனைத்தையும் தியாகம் செய்தார். நாபாகன், பகீரதன் முதலிய மன்னர்களும் சத்தியத்தின் மூலமே புகழ் பெற்றனர். விதாதா கூறிய புராதன வேதவாக்கியங்களின்படி அக்னிஹோத்ரம் முதலியவற்றைப் பின்பற்றியே சப்தரிஷி கணங்கள் தேவலோகத்தில் பிரகாசிக்கின்றனர். பிராணிகள் அனைத்தும் விதாதா அமைப்புக்கு ஏற்றபடி தம் பிறவிக் கேற்ற காரியங்களையே செய்து வருகின்றன. நீ உனது சத்தியம், வெட்கம், தர்மம் முதலிய நல்ல குணங்களின் காரணமாக உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுகிறாய். சக்தி சாலி என்று கருதி ஒருபோதும் அதர்ம வழியில் நடக்கக்கூடாது உன் சபதத்தின்படி வனவாசகாலம் முடிந்ததும் உனது ராஜ்யலக்ஷ்மியை நீ மீண்டும் அடைவாய்” என்று கூறிய மார்க்கண்டேயர் அனைவரிடமும் விடைபெற்று வடதிசை நோக்கிச் சென்றார்.

3.1.10 தல்ப புத்திரர் பகன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பிராமணரின் சிறப்பைக் கூறுதல்

த்வைத வனத்தில் பாண்டவர்கள் வாசம் புரியத் தொடங்கியதும் அவ்வனம் ப்ராமணர்களால் நிரம்பியது. எல்லாப் பக்கங்களிலும் வேத மந்திர கோஷங்கள் ஒலித்தமையால் பிரம்மலோகம் போல் காணப்பட்டது. இதயத்திற்கு இதமாக வேத உச்சரிப்பு ஒலி விளங்கியது. ஒரு நாள் தல்பருடைய மகன் ‘பகன்’ என்னும் மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். “குருசிரேஷ்டா! த்வைத வனத்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் வேதிகையில் அக்னி எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. பார்கவ, ஆங்கீரஸ், வாஸிஷ்ட, காசியப, ஆத்ரேய, அகஸ்திய வம்சத்தைச் சேர்ந்த உலகின் மிகச்சிறந்த பிராம்மணர்கள் இங்கு வந்து உன்னைச் சந்தித்துள்ளனர்; இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் வெற்றி பெற விரும்பும் மன்னன் ஒரு பிராமணனைத் துணையாகக் கொள்ள வேண்டும். தர்ம, அர்த்த பயிற்சியும், மோஹம் நீங்கியவனுமான பிராமணன் துணையுடன் கூடித்திரியன் தன்பகைவனை அழிக்கிறான். பிராம்மணர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பெறாத கூடித்திரியர்களிடம் செல்வம் நிறைந்த பூமி நீண்டநாள் நிலைத்திருப்பதில்லை. பிராம்மணர்களிடம் ஒப்பற்ற யோசிக்கும் திறன் உள்ளது. கூடித்திரியர்களிடம் ஒப்பற்ற பலம் உள்ளது. இவ்விருவர்களும் இணைந்து பணியாற்றும்போது உலகம் முழுவதும் சுகம் அடைகிறது. எனவே கிடைக்காததை அடையவும், அடைந்ததை அதிகரிக்கவும் தகுந்த ஆலோசனை கூறுவதற்காக அறிஞரும், தேவஞானம் உடையவருமான பிராம்மணனை அழைத்துக் கொள்.” என்று பகன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார்.

3.1.11 யுதிஷ்டிரரைப் பகைவரிடம் கோபம் கொள்ளும்படி வேதனையுடன் திரௌபதி கூறுதல்

ஒருநாள் பாண்டவர்கள் தங்களுடைய துன்ப நிலை பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறத் தொடங்கினாள். “மன்னா! தங்களை இத்தகைய துயர நிலையில் அனுப்பிவிட்டு துராத்மாவான துரியோதனன் தன் நண்பர்களுடன் ஆனந்தமாக இருக்கிறான். மகாராஜா! இன்று உங்களை இந்த நிலையில் கண்டு நான் அமைதி இழந்திருக்கிறேன். ராஜசபையின் ராஜ சிம்மாசனத்தை விட்டுக் குசப்பாயில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். சந்தனம் பூசி குரியனைப்போல் ஒளியுடன் இருந்தவர் இன்று சேற்றிலும் அழுக்கிலும் இருக்கிறீர்கள். தங்க அணிகலன், ஆடை அணிந்திருந்த தாங்கள் இன்று மான்தோலும் மரஉரியும் பூண்டிருக்கிறீர்கள். தங்கப் பாத்திரங்களில் ருசியாக சமைக்கப்பட்ட அன்னத்தை உண்டவர் இன்று காட்டு மலர், கிழங்குகளை உண்டு வாழ்கிறீர்கள்.

உங்களுடைய சகோதரர்கள் துயரம் அனுபவிக்கத் தகுந்தவர்களல்ல. இன்று அவர்களைத் துயரத்தோடு என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. பீமசேனன் எல்லா வேலைகளும் செய்து கஷ்டப்படுகிறார். இதைக் கண்டு பகைவர்கள் மீது தாங்கள் ஏன் கோபம் கொள்ளவில்லை. ஆற்றல் மிக்க அர்ஜுனனின் துயரம் கண்டு தங்களது கோபம் ஏன் அதிகரிக்கவில்லை? நகுல சகதேவர்கள் துயரம் அனுபவிக்கத்தக்கவர் அல்ல; அவ்விருவரது நிலை கண்டும் துரியோதனனிடம் ஏன் உங்களுக்குக் கோபம் வெளிப்படவில்லை? துருபத குலத்து இளவரசி பாண்டவர்களின் பத்தினியாகிய என் நிலை கண்டும் எவ்வாறு பகைவர்களை மன்னிக்கிறீர்கள்? கூடித்திரியன் என்பவர் துஷ்டர்களை நாசம் செய்பவன். ஆனால் உங்களிடம் கூடித்திரியர்களுக்குரிய பாவம் இல்லை. இந்தக் கோபமின்மை கூடித்திரிய குணத்திற்கு விபரீதமாக இருக்கிறது.” என்று கூறுகிறாள்.

மேலும் தன் தந்தையின் இல்லத்தில் பிரகஸ்பதி கூறிய நீதிகள் அனைத்தையும் தன் சகோதரர்கள் கற்கும்போது தானும் தெரிந்து கொண்டதாகக் கூறுகிறாள் எப்போதும் மன்னிப்பதும் குற்றம்; எப்போதும் கோபம் கொள்ளுவதும் குற்றம். அந்தந்த சமயங்களில் அவசியத்திற்கு ஏற்றவாறு மென்மையாகவும், சிலசமயம் கோபத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மென்மையாக நடந்து கொள்ளுபவரை எல்லோரும் அவமதிக்கின்றனர். கோபம் உள்ளவரிடம் எல்லோருக்கும் உத்வேகம் உண்டாகிறது. சரியான சந்தர்ப்பத்தில் இவ்விரண்டையும் பிரயோகிக்கத் தெரிந்தவனே வெற்றியுள்ள மன்னனாவான் எனத் திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் உரைக்கிறாள்.

3.1.12 யுதிஷ்டிரர் கோபத்தை இகழ்ந்து பொறுமையைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியின் பேச்சை மறுத்து, பொறுமையே சிறந்தது என்று எடுத்துக் கூறுகிறார். “திரௌபதி, கோபமே மனிதர்களைக் கொல்வது கோபத்தை அடக்குபவனுக்கு மேன்மை உண்டாகிறது. கோபமுடைய மனிதன் பாவம் செய்ய முடியும். கொலையும் செய்து விடுகிறான். இவ்வுலகில் பொறுமையுள்ள சாதுக்களுக்கே வெற்றி உண்டாகிறது. மனிதர்களில் பூமியைப்போல் பொறுமையுடையவன் இல்லையென்றால் ஒருபோதும் சமாதானம் நிலவாது. எல்லோரும் கோபத்திற்கு வசமாகிவிட்டால் பெரும் தீமை ஏற்படும்; தந்தை மகன்களை அடிப்பாராகில் மகன் தந்தையை அடிப்பான் பதிபத்னியை அடிப்பாராகில் பத்னிபதியை அடிப்பான்.

திரௌபதி! உன்னுடைய சொற்படி மன்னன் கோபம் அடைந்தால் மக்கள் அனைவரும் விரைவில் அழிந்து விடுவார்கள். பொறுமை, தர்மம்; யக்ஞம், வேதம்; சாஸ்திரம் என்பதை அறிபவன் எல்லாவற்றையும் மன்னிக்கிறான். பொறுமைமே பிரம்மம்; பொறுமையே சத்தியம், பொறுமையே கடந்த காலமும் எதிர்காலமும் ஆகும். பொறுமையே தவமும் தூய்மையும் ஆகும். மன்னிப்பவர்களுக்கே இவ்வுலகம் உள்ளது. பீஷ்மர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துரோணர், விதுரர் அனைவரும் பொறுமையும், அமைதியுமே நல்லதென்று கூறுகின்றனர். வியாசரும் எப்போதும் அமைதியையே உபதேசிக்கிறார். இவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிரருக்கு எப்போதும் அமைதிக்காக அறிவுறுத்திக் கொண்டிருந்தால் அவர் எப்போதாவது அரசை அளிப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்குள்ளது. ஒருக்கால் கொடுக்காவிடில் பேராசை காரணமாக அழிந்து விடப் போகிறார். பொறுமையும், தர்மமுமே, புலனடக்கம் உள்ளவர்களின் வழி. சனாதன தர்மம். எனவே நான் இயல்பாகவே பொறுமையையும் தயையையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.” என்று உரைத்தார்.

3.1.13 திரௌபதி பதில்

இதைக்கேட்ட திரௌபதி “தீயவர்கள் செல்வத்தையும் சுகத்தையும் அனுபவிக்கின்றனர். தர்மம், பொறுமை, கருணை, வினயம் இவற்றால் எந்த மனிதனும் செல்வத்தையும் சுகத்தையும் அடைவதில்லை. உங்களுக்கு சூதாடும் தீயபழக்கம் எப்படி வந்ததென்று தெரியவில்லை. எல்லாம் ஈஸ்வரனின் நியதிப்படி நடக்கிறது என்றால் தீயவனான துரியோதனனுக்கு செல்வம் அளித்து ஈஸ்வரன் என்ன பயன் அடையப் போகிறார்? செய்த கர்மம் செய்பவனைப் பின் தொடருகின்றது என்றால் ஈஸ்வரனும் அத்தகைய கர்ம பலனைப் பெறுவார். ஆனால் அவர் பலம் மிக்கவர் என்பதால் பாவ

கர்மங்கள் அவரை அணுகுவதில்லை. எனவே பலமே பெரிது. பலமற்றவர்களால் எந்த நன்மையையும் பெற முடிவதில்லை என்று கூறுகிறாள்.

3.1.14 யுதிஷ்டிரர் சமாதானம்; ஈஸ்வரனை நிந்திக்கலாகாது எனல்

யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் மேலும் உரைக்கிறார். “திரௌபதி, நீ நாஸ்திக வாதத்தை முன் வைக்கிறாய். நான் பலன் கருதி தர்மத்தைப் பின்பற்றவில்லை. இயல்பாக என் மனம் தருமத்தை விரும்புகிறது. தர்மத்தினை சந்தேகப்படுபவன் பெரும் பாவியாவான். மார்க்கண்டேய மகரிஷி தர்மபரிபாலனத்தினாலேயே சிரஞ்சீவியாக இருக்கிறார். வியாசர், வசிஷ்டர், மைத்ரேயர், நாரதர், சுகர் மற்ற மகரிஷிகள் அனைவரும் தர்ம பாலனத்தாலேயே இந்நிலையை அடைந்துள்ளனர். வேத சாஸ்திரங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நிந்திப்பவன் நரக லோகம் அடைகிறான். தர்மத்தைச் சரணடைபவன் பரமாத்மாவை அடைகிறான். தர்மம் பலனற்றுப் போனால் தர்மாத்மாக்கள் மோகூத்தை அடைந்திருக்க மாட்டார்கள். அனைவரும் மிருகங்களைப் போல வாழ்க்கையைக் கழித்திருப்பார்கள். தர்மத்திற்குப் பலனளிப்பவர் நிச்சயம் ஈஸ்வரன்தான். அவருடைய கிருபையினால் அவரிடம் பக்தி கொள்ளும் மனிதன் சமத்துவம் அடைகிறான். எனவே பரமேஸ்வரனை நீ அவமதிக்கக்கூடாது” என்று கூறுகிறார். ஆனால் திரௌபதி மீண்டும் புருஷார்த்தத்தை, வெற்றிக்குரிய காரியத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரரை வற்புறுத்துகிறாள்.

3.1.15 பீமன் திரௌபதியின் கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பேசுதல்

திரௌபதியின் பேச்சுக்கு ஆதரவாக பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். “மன்னா! தாங்கள் தருமத்தை விரும்புபவர் என்று புகழ் பெற்றுள்ளீர்கள். எனவே உங்களுடைய அந்தப் புகழுக்காக நாங்கள் பெரும் துன்பத்தில் ஆழ்ந்துள்ளோம். பலசாலிகள் வனவாசம் அனுபவிப்பதில்லை. நாம் பகைவர்களின் குற்றங்களை மன்னித்துக் கொண்டிருப்பதால் கௌரவர் நம்மைப் பலவீனர்களாக எண்ணுகின்றனர். தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவருக்கும் துயரம் உண்டாக்குவது தர்மம் ஆகாது. ஆயுளின் முன் பகுதியில் காமத்தையும் மத்திய பாகத்தில் தனத்தையும், இறுதிப்பகுதியில் தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரத்தின் விதியாகும்.

எல்லா தர்மங்களையும் பின்பற்றும் மனிதன் ஆனாலும், செல்வமில்லாதவனால் யக்கும் முதலியன செய்ய முடியாது. கூடித்திரியர்கள் பிச்சை எடுக்க விதி கிடையாது. வைஸ்ய, சூத்திரர்களின் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் சட்டம் கிடையாது. பலமும், உற்சாகமுமே

கூத்திரியனின் சிறப்பான தர்மம் ஆகும். கூத்திரியன் தவத்தின் மூலம் புண்ணியலோகம் அடைவதில்லை. தனக்கு விதித்த போர் மூலம் வெற்றி அல்லது மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால் அதை அடைகிறான். மன்னா! தாங்கள் இன்றே ஹஸ்தினாபுரம் மீது படையெடுங்கள். துரியோதனனிடமிருந்து ராஜ்யத்தை மீட்டுக் கொள்ளுங்கள். நான், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கேகயர்கள், துருபதர்களின் உதவியுடன் பெரும்போர் மூலம் நாட்டை மீட்கலாம்” என்று பீமன் கூறுகிறார்.

3.1.16 யுதிஷ்டிரர் தன் சபதத்தில், தருமத்தில் உறுதியாக இருப்பதை அறிவித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் பதில் கூறுகிறார். “பரதகுல நந்தனா! பீமா, உன் சொற்களால் என் இதயம் பிளந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் உன்னை நிந்திக்கவில்லை. என்னுடைய அநியாயத்தாலேயே உங்களுக்கு இந்தத் துன்பம் வந்துள்ளது. நடந்ததெல்லாம் நீ அறிவாய். கௌரவ சபையில் அனைவர் முன்னும் சபதம் செய்து வனவாசம் வந்துவிட்டு இப்போது இங்கு ராஜ்யத்திற்காக யார் சபதத்தை மீறுவது? பீமசேனா! நான் சூதாடியபோது என் இரு கைகளையும் எரித்து விட விரும்பினாய்; அர்ஜுனன் தடுத்துவிட்டான். நான் சபதம் செய்வதற்கு முன் நீ ஏன் இவ்வாறு கூறவில்லை? சபதத்தின்படி வனவாசம் வந்த என் பின்னால் வந்து ஏன் என்னிடம் இப்போது கடுமையான சொற்களைக் கூறுகிறாய்? கௌரவர் சபையில் நான் செய்த சபதத்தை மீறி இச்சமயம் போர் தொடுக்க முடியாது. நான் வாழ்க்கையை விட, அமரத்துவத்தை விட, தர்மத்தையே சிறந்ததாகக் கருதுகிறேன். ராஜ்யம், புத்திரன், புகழ் இவையனைத்தும் சத்திய தர்மத்தின் பதினான்கில் ஒரு கலையைக் கூட அடைய முடியாது” என்று யுதிஷ்டிரர் பதிலளித்தார்.

ஆனாலும் பீமன் மேலும் உரைத்தார். “மன்னா! நாம் 13 ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும். அந்தக்காலத்தில் நமக்கு மரணம் ஏற்படலாம். அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் நாம் எப்படி மறைந்து வாழ்வது? இதுவரை நாம் வெற்றி பெற்ற மன்னர்கள் துரியோதனனோடு சேர்ந்திருப்பார்கள். இதுவரை நாம் 13 மாதங்களைக் கழித்துவிட்டோம். மாதம் என்பது வருஷத்தின் பிரதிநிதியாகக் கருதப்படும். இந்த 13 மாதங்களையே 13 ஆண்டுகளாகக் கருதிப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்யுங்கள். ஏனெனில் கூத்திரியர்கள் அனைவருக்கும் போரை விட வேறு சிறந்த தருமம் கிடையாது” என்று பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

3.1.17 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீமனுக்குப் பதிலுரைத்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் கூறுகிறார். “பேசுவதில் சிறந்த பீமா, நீ கூறுவது சரி. நான் கூறுவதையும் கேள். நீ உன்னுடைய பலத்தின் மீது கர்வம் கொண்டு இப்போது யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கலாம் என்று கூறுகிறாய். இப்போது கௌரவர்களின் பலம் அதிகமாக உள்ளது. பூரிச்ரவா, சலன், ஜலசந்தன், பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் அனைவரும் அஸ்திர வித்தையை நன்கு அறிந்தவர்கள். நாம் போரில் வென்ற மன்னர்கள் இப்போது கௌரவர் பக்கம் இருக்கிறார்கள். துரியோதனன் அவர்களுக்கு சிறப்பான மரியாதையையும் உபசாரத்தையும் செய்துள்ளான். அவர்கள் துரியோதனனுக்காக உயிரும் தருவார்கள். பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் ஆகியோர் நம்மிடத்தில் அன்பு வைத்திருந்தாலும் துரியோதனனது உணவை உண்பதால் அந்தக் கடனைக் கட்டாயம் கழிப்பார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பெரும் வீரர்கள். இவர்களுடன் துளைக்க முடியாத கவசமணிந்த கர்ணனும் இருக்கிறான். இவர்கள் அனைவரும் போரில் வெல்லப்பட்டால்தான் நீ தனியாக துரியோதனனைக் கொல்ல முடியும்” என்று யுதிஷ்டிரர் கூறினார். இதனைக் கேட்ட பீமன் கவலையும் ஐயமும் கொண்டு ஒரு சொல் கூட பேசவில்லை.

3.1.18 வியாசர் வருகை; யுதிஷ்டிரருக்குப் ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி வித்யா உபதேசம்

இச்சமயம் அங்கு மகாயோகி வியாச பகவான் வருகை தந்தார். உரிய பூனைகளை ஏற்றபின் யுதிஷ்டிரரிடம் தனியாகப் பேசலானார். “யுதிஷ்டிரா! பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன், துச்சாதனன் ஆகியோரிடத்தில் உன் மனதில் உறைந்துள்ள பயத்தை சாஸ்திரத்தால் நான் போக்கப் போகிறேன். நான் அளிக்கும் ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி என்னும் வித்தையை ஏற்றுக் கொள். இது சித்தியளிக்கவல்லது. நான் உனக்கு உபதேசிக்கும் இந்த வித்தையை நீ அர்ஜுனுக்கு உபதேசிப்பாயாக; அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக தேவராஜன் இந்திரன், ருத்ரன், வருணன், குபேரன் மற்றும் தர்மராஜரிடம் செல்லட்டும். நர நாராயண ரிஷிகளில் நரனே அர்ஜுனனாகப் பிறப்பெடுத்துள்ளார். எனவே இவருக்கு திவ்ய அஸ்திரங்களைப் பெறுவதில் தடை இல்லை. மன்னா! நீ வசிப்பதற்கு வேறு வனம் செல்; ஒரே இடத்தில் அதிக நாட்கள் வாழ்வது ருசிகரமாகாது.” என்று கூறிய வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி வித்தையை உபதேசித்த பின் அந்தர்த்தியானமானார். வியாசர் உபதேசித்த மந்திரத்தை மனதில் யுதிஷ்டிரர் தரித்துக் கொண்டு அப்பியாசம் செய்தார்.

3.1.19 பாண்டவர் காம்யகவனம் தீரும்புதல்; யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு உரைப்பவை

வியாசர் அறிவுரைப்படி பாண்டவர் மீண்டும் காம்யக வனம் வருகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் தனியாக அர்ஜுனனிடம் பேசலானார். “அர்ஜுனா, தற்போது பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாசாரியார், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, இவர்களிடம் தனுர்வேதம் நிலைபெற்றுள்ளது. எல்லா அஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கும் வித்தையை இவர்கள் அறிந்தவர்கள். இன்று பூமி முழுவதும் துரியோதனன் வசம் உள்ளது. எங்கள் அனைவரையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு உன் மீது உள்ளது.

நான் வியாச பகவானிடம் இருந்து ஒரு ரகசிய வித்தையைப் பெற்றுள்ளேன். அதை முறைப்படி பிரயோகம் செய்தால் உலகனைத்தும் உள்ளது உள்ளபடி தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த வித்தையை என்னிடமிருந்து பெற்று, தீவிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டு, மௌன விரதம் பூண்டு தேவர்களின் ஆசியைப் பெற்றுக் கொள். தனஞ்ஜயா! இந்திரனிடத்தில் தேவர்களின் அனைத்து திவ்ய அஸ்திரங்களும் உள்ளன. வருத்தாஸூரனோடு போர் நடைபெற்றபோது, தேவர்கள் தங்களின் அனைத்து அஸ்திரங்களையும் இந்திரனுக்குச் சமர்ப்பித்து விட்டனர். எனவே நீ யாத்திரை மேற்கொண்டு இந்திரனைத் தரிசித்துத் தேவர்களின் அஸ்திரங்களைப் பெற வேண்டும்” என்று கூறி வியாசர் தனக்கு அளித்த ப்ரதி-ஸம்ருதி வித்தையை அர்ஜுனனுக்கு யுதிஷ்டிரர் உபதேசித்தார். அர்ஜுனன் வடதிசை நோக்கிச் சென்று தவம் மேற்கொள்ளுவதற்காகத் தன் யாத்திரையைத் தொடங்கினார்.

3.1.20 வனத்தில் பாண்டவர்களின் ஆகாரம்

பாண்டவர்கள் வனத்தில் கிடைத்த பழங்களையும், கிழங்குகளையும் காட்டில் விளைந்த தானியங்களையும் உணவாக ஏற்றனர். முதலில் தங்களுடன் இருந்த பிராமணர்களுக்கு நிவேதனம் செய்து பிறகு தாங்கள் உணவு உண்டனர். தர்மராஜர் தன்னுடைய சகோதரர்களைப் புதல்வர்களைப் போலவும் மற்றவர்களை சகோதரர்களைப் போலவும் போஷித்தார். திரௌபதியும் கணவர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் தாய்போல முதலில் உணவளித்து மிகுந்ததைத்தான் உண்டு வந்தாள். பாண்டவர்கள் நால்வரும் காட்டில் இருந்த கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடி வந்தனர். அவ்விலங்குகளின் தோல் பிராமணர்களுக்கு ஆசனமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரருடன் இருந்த பிராமணர் யாரும் நோயுறவில்லை; மெலிந்தும் பலமில்லாதவரும், பயமுடையவரும் யாரும் இல்லை. யுதிஷ்டிரர் அவர்களை நன்கு பாதுகாத்து வந்தார். இவ்வாறு அர்ஜுனனைப் பிரிந்து ஐந்தாண்டு காலம் கழிந்தது.

3.1.21 பீமன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்; பிரகஸ்தவ மகரிஷி வருகை

அர்ஜுனனுடைய பிரிவால் பாண்டவர்கள் மேலும் துயரம் அடைந்தனர். பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “மன்னா! நம் அனைவரின் உயிரும் அர்ஜுனனிடமே வாழ்கின்றன. ஒருவேளை அர்ஜுனனுக்குத் தீங்கு ஏற்பட்டால், பாஞ்சாலர்களும், நாமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அனைவருமே நாசமாகிவிடுவோம். மகாராஜா! 12 ஆண்டுகள் கழியும் முன்பே, நான் அர்ஜுனனுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அழைத்துக் கொண்டு கௌரவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வேன். தாங்கள் 13 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் காட்டில் இருந்து வாருங்கள் அப்போது தங்களுக்கு தோஷம் உண்டாகாது. அஞ்ஞாத வாசத்தில் துரியோதனனது ஒற்றர் அறியாமல் நாம் எங்கு மறைந்து வாழ முடியும்? மீண்டும் நீங்கள் சூதுக்காக அழைக்கப்பட்டால் அதை மறுக்க மாட்டீர்கள். சகுனி சூதுக்கலையில் கைதேர்ந்தவன்; அவனிடம் தோற்று மீண்டும் வனவாசத்தை அனுபவிக்க நேரும். கபடமுடையவனை கபடத்தாலேயே கொல்ல வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். துரியோதனனை வதம் செய்ய எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள்” என பீமன் வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர் பீமனை உச்சி மோந்து அவருக்கு ஆறுதலுடன் கூறலானார், “பீமசேனா! நீ 13 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் காண்டியம் ஏந்திய அர்ஜுனனுடன் சென்று துரியோதனனைக் கொன்று விடுவாய் என்பதில் ஐயமில்லை. துரியோதனனைக் கொல்லும் சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது என்று நீ கூறுவது சரியல்ல. நான் பொய் பேச முடியாது. எனக்கு அந்த வழக்கம் கிடையாது” என்று கூறினார்.

அச்சமயம் பிரகஸ்தவ மகரிஷி அங்கு வந்து சேர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் அவருக்கு முறைப்படி பூஜை செய்தார். யுதிஷ்டிரர் மகரிஷியின் அருகில் அமர்ந்து மிகவும் வருத்தத்துடன் பேசலானார்; தான் கௌரவர்களால் கபடமாக சூதாடி காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டதையும், தங்கள் பத்தினி திரௌபதி அவர்களால் அவமானப்பட்டதையும், அர்ஜுனனைப் பிரிந்து தான் உயிரற்றவனைப் போல் இருப்பதையும் முனிவரிடம் கூறினார். அத்துடன் என் போன்ற பாக்கியம் இல்லாத மன்னன் யாரையாவது தாங்கள் புவியில் கண்டுள்ளீர்களா? என்னை விட துயரம் உடையவன் வேறு யாருமே கிடையாது என்று நினைக்கிறேன் என முனிவரிடம் கூறினார்.

3.1.22 பிரகஸ்தவ முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நளனின் வரலாறு கூறுதல்

அப்போது பிரகஸ்தவ முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் சூதாட்டத்தில் நாட்டினை இழந்து துன்புற்ற நளனின் வரலாற்றைக் கூறுகிறார். “நிஷத தேச மன்னன் நளன் விதர்ப்பதேச இளவரசி தமயந்தியை சுயம்வரத்தில்

மணம் புரிகிறான். கலியால் பீடிக்கப்பட்ட நளன் பின் புஷ்கரன் உடன் சூதில் ஈடுபட்டு, தோற்றுக் காட்டிற்குத் தமயந்தியுடன் செல்லுகிறார். பறவைகள் நளனது ஆடையைக் கவர்ந்து செல்ல, தமயந்தி காட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவளைத் தனியே விட்டு விட்டு அவளது புடவையில் பாதியைக் கிழித்து உடுத்திக் கொண்டு நளன் சென்று விடுகிறார். தமயந்தி மலைப் பாம்பால் விழுங்கப்படும்போது வேடனால் காப்பாற்றப்படுகிறாள். வேடனின் தீய நடத்தையிலிருந்து தப்பி வணிகர் குழுவுடன் சென்று சேதி நாடு சேருகிறாள். விதர்ப்ப தேசத்திலிருந்து தமயந்தியைத் தேடி பல நாடுகளுக்கும் அவளது தந்தை பீமன் ஆட்களை அனுப்பி வைக்கிறார். அவ்வாறு வந்து சேதி நாட்டில் தமயந்தியைக் கண்ட சுவேதன் என்ற அந்தணர் அவளை அவளுடைய தந்தையின் தேசமாகிய விதர்ப்ப நாட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். அங்கே அவள் வசித்து வருகிறாள்.

இதற்கிடையில் தமயந்தியைக் காட்டில் விட்டு விட்டு நளன் கார்க்கோடகன் என்ற நாகத்தைக் காட்டுத் தீயிலிருந்து காப்பாற்றுகிறான். பின் அந்நாகத்தால் தீண்டப் பெற்றுத் தன் உருமாறி அழகற்றவன் ஆகிறான். அவ்வுருவில் பாகுகன் என்ற பெயருடன் அயோத்தி வேந்தன் ருதுபர்ணனிடம் சாரதியாகப் பணிபுரிகிறான். நளனைத் தேட தமயந்தி அந்தணர்களைப் பல நாடுகளுக்கும் அனுப்புகிறாள். பர்ணாதர் என்பவர் அயோத்தி தேசத்தில் நளனைக் கண்டு ஐயம் கொண்டு தமயந்தியிடம் தெரிவிக்கிறார். தமயந்தி நளனை வருவிப்பதற்காகப் பொய்யாக ஒரு சுயம்வரச் செய்தியினை அயோத்தி வேந்தன் ருதுபர்ணனிடத்தில் சுவேதன் மூலம் தெரிவிக்கிறாள். ஒரே நாளில் நூறு யோஜனை கடக்க வேண்டியிருந்ததால் ருதுபர்ண மன்னருக்குப் பாகுகன் என்ற பெயரில் இருந்த நளன் தேரோட்டுகிறார். ருதுபர்ண மன்னர் வழியில் சூதுக்கலையை நளனுக்குக் கற்பிக்கிறார். விதர்ப்ப தேசம் வந்த நளனைத் தன் பணிப்பெண் மூலம் குழந்தைகளை அனுப்பி சோதித்து தமயந்தி அறிந்து கொள்ளுகிறாள். பின் விவரம் பீமராஜனுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. நளன் மீண்டும் சுய உருவைப் பெற்றுப் பின் தான் கற்ற சூது வித்தையுடன் புஷ்கரனை வென்று நாட்டைப் பெற்று தமயந்தியுடனும், தன் குழந்தைகளுடனும் தருமநெறி தவறாமல் ஆட்சி புரிந்தார் என்று பிருகஸ்தவ முனிவர் நளனது வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

மேலும் பிருகஸ்தவ முனிவர் கூறுகிறார், “யுதிஷ்டிரா! நீ உன் தம்பியருடனும், திரௌபதியுடனும் இக்காட்டில் வசிக்கிறாய். எப்போதும் தர்ம சிந்தனையில் இருக்கிறாய். வேதங்களில் சிறந்த பிராமணர்கள் வித்வான்கள் உன்னுடன் இருக்கின்றனர். நளன் தனியாக துன்பத்தை

அனுபவித்தார். கலியால் பீடிக்கப்பட்டார். தன் சுய உருவை இழந்தார். பணியாளாக இருந்தார். மனைவியின் சுயம்வரச் செய்தியைக் கேட்டார். எனவே உன்னுடைய துயரத்தை நீ பெரிதாக எண்ணாதே; நீயும் உன் ராஜ்யத்தைப் பெற்று மகிழலாம்” என்று யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

3.1.23 யுதிஷ்டிரர் பிரகஸ்தவ முனிவரிடம் கூதுக்கலையை அறிதல்; அர்ஜுனன் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டல்

பிருகஸ்தவ முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம், மன்னா! சூதாட்டத்தை அறிந்த மன்னன் மீண்டும் சூதுக்க அழைப்பான் என்று நீ பயந்து கொண்டிருக்கிறாய். அந்த பயத்தை நான் போக்கிவிடுகிறேன். தருமராஜா! நான் சூதாட்டக்கலையை முழுமையாக அறிந்தவன். அதனை நான் உனக்கு அளிக்கிறேன் என்று கூறி, சூதாட்டக்கலையின் இரகசியத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கற்பித்தார். யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியுடன் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்குக் குதிரை வித்தையினையும் உபதேசித்தார். பின் அங்கிருந்து சென்றார். அதன் பின் காட்டில் வழி நடந்து வந்த தபஸ்வியான பிராமணர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தனர். அவர்கள் அர்ஜுனன் காட்டில் மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்து, தனியாக கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் துயரம் கொண்டார். பீமன், நகுலன், சகதேவன், திரௌபதி ஆகிய அனைவருமே மிகுந்த வருத்தத்துடன் அர்ஜுனன் இல்லாமல் காம்பக வனத்தில் வாழ விரும்பவில்லை என்று கூறிப் புலம்பினர்.

3.1.24 நாரதர் வருகை; தீர்த்தயாத்திரையின் பலன்களை பீஷ்மர்- புலஸ்தியர் உரையாடல் வழி தெரிவித்தல்

இவ்வாறு பாண்டவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அங்கு தேவரிஷி நாரதர் வருகை புரிந்தார். அவருக்கு முறைப்படி பூஜைகள் செய்த யுதிஷ்டிரர் ஒரு மனிதன் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்வதால் அவனுக்குக் கிடைக்கும் பலன்கள் என்ன என்பதைக் கூறியருளுமாறு வேண்டினார். நாரதர் இது தொடர்பாக ஹரித்வார் தீர்த்தத்தில் பீஷ்மருக்கும் புலஸ்தியருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலைத் தெரிவிக்கிறார். “பீஷ்மர் தீர்த்தங்களால் உண்டாகும் பலன் பற்றி ஏற்பட்ட ஐயத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று புலஸ்திய மகரிஷியிடம் கேட்டார். புலஸ்தியரும் பீஷ்மரிடம் பல்வேறு தீர்த்தங்களைப் பற்றியும் அதில் நீராடுவதால் பெறும் பலன்களையும் தெரிவித்தார்.” அதனை நான் உனக்குக் கூறுகிறேன் என்று தீர்த்தங்களின் பெயர்கள், மகிமைகள், அவற்றைத் தரிசிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள் பற்றி மிக விரிவாக யுதிஷ்டிரருக்கு நாரதமகரிஷி கூறினார்.

“கங்கை ஸ்நானம் செய்வது எல்லாவற்றிலும் அதிக மகிமை தருவது. புஷ்கரத்தில் தவம் செய்ய வேண்டும். மகாலயத்தில் தானம் செய்ய வேண்டும். மகாபர்வதத்தில் ப்ருகுதுங்கத்தில் உபவாசம் செய்ய வேண்டும். கங்கையைப் போல ஒரு தீர்த்தமும் இல்லை. விஷ்ணுவை விடச் சிறந்த தெய்வமும் இல்லை. கங்கைக் கரையில் உள்ள இடம் சித்தி கேஷத்திரம் எனப்படும். கங்கா மகாத்மியம் தன்யமானது; பவித்திரமானது, சொர்க்கத்தை அளிக்கக்கூடியது. உத்தமமானது. புண்ணியத்தை அளிப்பது. ரமணியமானது; தர்மத்திற்கு உகந்தது; சிறந்தது; செல்வம் அளிப்பது; மேதா சக்தியைத் தருவது” என்று கங்கையின் சிறப்பினையும் தீர்த்தங்களின் மஹாத்மியத்தையும் பீஷ்மருக்கு புலஸ்தியர் கூறியதை யுதிஷ்டிரருக்கு நாரதர் தெரிவித்தார். அத்துடன் இப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி பீஷ்மர் அடைந்ததைப்போல எட்டு மடங்கு புண்ணியம் நீ பெறுவாய். ரிஷிகள் அனைவரையும் உன்னுடன் அழைத்துச் செல்.

தேஜஸ்வியான லோமஷ முனிவர் உன்னோடு வரப்போகிறார். அவரையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு யாத்திரை செய். முன் காலத்தில் விருத்தாசுரனை அழித்த இந்திரன் பகைவர் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்து மகிழ்வுடன் மூவுலகத்தினையும் பரிபாலனம் செய்ததுபோல் நீயும் தர்மத்தால் உன் பூமியை வென்று தர்ம பரிபாலனம் செய்து புகழ் பெறுவாய்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்த நாரத முனிவர் அங்கேயே மறைந்தார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடன் இருந்த ரிஷிகளிடம் தீர்த்த யாத்திரை பற்றிய விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்.

3.1.25 யுதிஷ்டிரர் தெளம்யரிடம் வேறு வனம் செல்ல விருப்பம் தெரிவித்தல்

யுதிஷ்டிரர் தெளம்ய முனிவரிடம் கூறினார், “அந்தணரே! நான் ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்காக ஆண் சிங்கம் அர்ஜுனனை வெளியே அனுப்பியுள்ளேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் மூன்று யுகங்களாக ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றனர். நாரதரும் இதனை உறுதி செய்கிறார். துரியோதனன், துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா முதலிய மஹாரதிகளைப் போருக்குத் தன்பக்கம் பெற்றிருக்கிறான். இவர்கள் அனைவரும் என் சேனையைப் பொசுக்கி விடுவார்கள். இவர்களை அர்ஜுனனே வெல்ல முடியும். அர்ஜுனன் சாட்சாத் இந்திரனிடம் இருந்து திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெற்று வரப்போகிறார். இங்கு காம்யக வனத்தில் அர்ஜுனன் இல்லாமல் பாண்டவர்களும் திரௌபதியும் சிறிதும் மகிழ்ச்சியின்றி இருக்கின்றனர். எனவே தாங்கள் எங்களுக்கு ஒரு நல்ல, புனிதமான, உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கக்கூடிய வனத்தைப் பற்றித் தெரிவிக்க

வேண்டும்.” எனக் கேட்டார். அதன்படி தெளம்யர் நான்கு திசைகளிலும் இருக்கும் புண்ணிய ஆசிரமங்களையும், தீர்த்தங்களையும், மலைகளையும் பற்றித் தெரிவித்தார்.

3.1.26 யுதிஷ்டிரரிடம் லோமஷ முனிவர் வருகை; அர்ஜுனன் பற்றிய செய்திகளுடன் இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்த செய்தியையும் தெரிவித்தல்

இச்சமயம் இந்திரனால் யுதிஷ்டிரரிடம் அனுப்பப்பட்ட லோமஷ முனிவர் அங்கு வந்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரை நன்கு உபசரித்து தகுந்த பூஜை செய்து அவர் தன்னிடம் வந்த காரணத்தைக் கேட்டார். லோமஷ முனிவர் தான் இந்திரலோகம் சென்றதையும் அங்கு அர்ஜுனன் இந்திரனுடன் அரியணையில் அமர்ந்திருப்பதையும் கண்டு வியந்தபோது இந்திரன் தனக்குக் கூறியதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். “யுதிஷ்டிரா! இந்திரன் இனி நான் சொல்லும் விஷயங்களை உனக்குத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்; அவற்றைக் கேள் என்று கூறத் தொடங்கினார்.

“முனிவரே! நீர் பாண்டவரிடம் செல்லுங்கள். நீ ஆணையிட்டிருந்தபடி அர்ஜுனன் சிவபெருமானிடமிருந்து பாசுபத அஸ்திரத்தையும், பிரம்மசீர் என்ற அஸ்திரத்தையும் பெற்றுவிட்டார். யமன், குபேரன், வருணன், இந்திரன் ஆகியோரது திவ்ய அஸ்திரங்களையும் அடைந்துவிட்டார். இத்துடன் விஸ்வாவஸுவின் புதல்வரிடமிருந்து நாட்டியம், இசை, சாமகானம், வாத்தியக்கலை ஆகிய காந்தருவக் கலைகளையும் கற்றுவிட்டார். இந்திரலோகத்தில் மிக சுகமாக இருக்கிறார். அர்ஜுனன் தேவர்களுக்கான ஒரு பெரிய காரியத்தை வெற்றியுடன் முடித்துவிட்டு விரைவில் உங்களிடம் வருவார். அதுவரை நீ உன் சகோதரர்களுடன் தவத்தை மேற்கொள். தவத்தினால் பெரும் பலன் பெறலாம். மிகுந்த பராக்கிரமசாலியும், சூரிய தேவனுடைய புதல்வனுமான கர்ணன் பற்றிய கவலை வேண்டாம். அர்ஜுனன் கார்த்திகேயனை விடச் சிறந்தவர் அர்ஜுனன் திரும்பியதும் கர்ணன் பற்றிய உன் பயம் விலகும். தீர்த்த யாத்திரை பற்றிய உன்னுடைய மானசீக சங்கல்பத்தை லோமஷர் துணையுடன் நிறைவேற்றுவாய். அவரை நிச்சயமாக நம்பு; தவறாக எண்ணாதே” என்ற இந்திரனைச் செய்தியை லோமஷர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அத்துடன் அர்ஜுனன் பாண்டவர்களை தீர்த்த யாத்திரையில் ஈடுபடுத்துங்கள். ததீசி முனிவர் இந்திரனையும் அங்கிரா முனிவர் சூரியனையும் காத்ததுபோல அரக்கர்களிடமிருந்து பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று தன்னிடம் வேண்டிக் கொண்டதையும் லோமஷர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

3.1.27 யுதிஷ்டிரர் தீர்த்த யாத்திரைக்குத் தயாராகுதல்; அதிகப்படியானவர்களை ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்புதல்

லோமஷ முனிவர் கூறிய செய்திகளைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். லோமஷரை வணங்கித்தான் முன்பே தெளமயரின் கட்டளைப்படி தீர்த்தயாத்திரை செல்லத் தீர்மானித்திருந்ததைத் தெரிவிக்கிறார். லோமஷர் சொல்லும் சமயத்தில் யாத்திரை புறப்படலாம் என்று கூறினார். லோமஷர், தீர்த்த யாத்திரையின்போது குறைந்த மக்களுடன் செல்வதே உசிதம்; அப்போதுதான் விரும்பிய இடங்களுக்குச் செல்ல முடியும் என்று யுதிஷ்டிரரிடம் ஆலோசனை தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் அதனை ஏற்று, பிஷ்ணுயால் புசிப்பவர்கள், சந்தியாசிகள், பசி, தாகம் தாங்காதவர், குளிரைச் சகிக்க முடியாதவர், இனிப்பு உண்ணும் பிராமணர், சமைத்த உணவு மட்டுமே உண்பவர், மாமிசம் உண்போர் ஆகியோரை அவரவர் வீட்டிற்குத் திரும்பச் சொல்லுகிறார். ஒருவேளை திருதராஷ்டிரர் அவர்களை ஆதரிக்காவிட்டால் துருபதனுடைய பாஞ்சாலம் சென்று வாழ அறிவுறுத்தினார்.

3.2 பாண்டவர்களின் தீர்த்த யாத்திரை

3.2.1 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் தீர்த்த யாத்திரை புறப்படுதல்

யுதிஷ்டிரர் தீர்த்த யாத்திரைக்குத் தயாரானதைக் கண்டு காம்யக வனத்தில் வாழ்ந்த பிராம்மணர்கள் தாங்களும் யுதிஷ்டிரரோடு யாத்திரை செய்ய விரும்புவதைத் தெரிவிக்கின்றனர். யுதிஷ்டிரர் தெளமயர், லோமஷர் ஆகியோரின் அனுமதியைப் பெற்று அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். இச்சமயம் வியாஸ பகவான், நாரத மகரிஷி, பர்வத மகரிஷி ஆகியோர் காம்யகவனம் வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தனர். “மனதில் தூய்மையோடு தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளுங்கள். உடல் தூய்மைக்கான விரதங்கள் மனுஷவிரதம் எனப்படும். மனதில் தூய்மை பெறுவது தெய்வ விரதம் எனப்படும். யுதிஷ்டிரா நீ மானசீக, சரீர, நியம விரதங்களால் தூய்மை பெற்றுவிட்டாய். தெய்வ விரதம் மேற்கொண்டு யாத்திரை செய்து உத்தமமான பலன் பெறுவாய்” என யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினர். பாண்டவர்கள் இவர்களின் பாதங்களை வணங்கி யாத்திரை புறப்பட்டனர்.

மார்கழி மாதம் பெளர்ணமி கழிந்த பின் புஷ்ய நட்சத்திரத்தன்று பாண்டவர் யாத்திரை தொடங்கினர். தலையில் ஜடாமுடி தரித்து பழைய கிழிந்த வஸ்திரங்கள், மான்தோல் தரித்து சூரிய பகவான் அளித்த அக்ஷய பாத்திரத்துடன் புறப்பட்டனர். அவர்களுடன் இந்திரசேனன் முதலான பணியாட்கள் 14 பேர் தேருடன் பின் தொடர்ந்தனர். சமையல் பணியாளர்களும்

சென்றனர். அவசியமான அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் முதுகில் தூணிருடன் கைகளில் அம்புகளை ஏந்திக் கிழக்குத் திசை நோக்கிப் பாண்டவர்கள் யாத்திரையைத் தொடங்கினர்.

3.2.2 யுதிஷ்டிரர் லோமஷ முனிவரிடம் கேட்ட வினா; லோமஷர் பிற மன்னர்களை உதாரணம் காட்டி ஆறுதல் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் லோமஷ முனிவரிடம், “முனிவரே என் அறிவின்படி நான் சாத்வீக குணங்களையும், தர்ம வழியில் செல்லுவதையும் மேற்கொண்டுள்ளேன். ஆனாலும் மற்ற மன்னர்கள் அடையாத பெரும் துன்பத்தை அடைந்துள்ளேன். துரியோதனன் முதலியவர்கள் சாத்வீக குணம் இல்லாதவர்கள்; தரும நெறியையும் பின்பற்றுவதில்லை. ஆனால் இவ்வுலகில் மேன்மேலும் செல்வச் செழிப்புடன் வாழுகின்றனர். இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார். லோமஷர் யுதிஷ்டிரரிடம், அதர்மத்தில் ருசியுடையவர்கள் அதன் மூலம் வளர்ந்தாலும் அதற்காக நீ வருத்தப்படக்கூடாது. முதலில் அதர்மத்தால் வளரலாம்; சுகம் பெறலாம்; பகைவரையும் வெல்லலாம். ஆனால் இறுதியில் வேரோடு அழிந்து விடுகின்றனர். தைத்யர்களும் தானவர்களும் அதர்மத்தின் மூலம் வளர்ந்து பின் நசிந்தனர். தேவர்கள் தருமத்தை விரும்பினர். அசுரர்கள் அதனை விலக்கினர். தேவர்கள் தீர்த்தங்களில் நீராடி ஞானம் பெற்றனர். ஆனால் அசுரர்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் பிரவேசிக்கவில்லை. அதர்மத்தால் கர்வம் அடைந்தனர்.

லக்ஷ்மி தேவர்களிடம் சென்றுவிட்டாள். அலக்ஷ்மி அசுரர்களிடம் நிலை பெற்றதால் அவர்களிடம் கலி நுழைந்தது. விரைவில் அழிந்துவிட்டனர். தேவர்கள் புனிதமான கடல்களிலும், நதிகளிலும், புண்ணிய ஆசிரமங்களிலும் யாத்திரை செய்து பாவங்கள் அற்று நன்மைகளைப் பெற்றனர். மன்னர்கள் தர்மத்தின்படி நடந்து கொள்ளும்போது பகைவர்களை அழிக்க முடிகிறது. ராஜ்யமும் செல்வமும் பெருகுகிறது. நீயும் சகோதரர்களின் துணையோடு தீர்த்தங்களில் நீராடி இழந்துவிட்ட ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கொள். இதுவே சனாதன மார்க்கம். நீயும் தீர்த்த யாத்திரை புண்ணியத்தால் அளவற்ற செல்வம் அடைவாய். சிபி, பகீரதன், வஸுமனா, கயன், புரு, புருரவா முதலிய மன்னர்களைப் போலவும், முசுகுந்தர், மாந்தாதா, மருத் மன்னர் போன்றோர் புண்ணியம், கீர்த்தி பெற்றதைப் போலவும் நீயும் புகழும் செல்வமும் பெறுவாய்” என்று லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறினார்.

3.2.3 பாண்டவர்கள் நைமிஷாரண்யம், பிரயாகை கயாவை தரிசித்தல்

தீர்த்த யாத்திரை புறப்பட்ட பாண்டவர்கள் நைமிஷாரண்யம் வந்தனர்.

பின் கோமதி தீர்த்தம், அஸ்வ தீர்த்தம், கோதீர்த்தம், பாலகோடி தீர்த்தம், விருஷ தீர்த்தம், ப்ரஸ்த கிரியைத் தரிசித்து பாகுதா நதியில் நீராடினர். பின்பு பிரயாகையில் கங்கா யமுனா சங்கமத்தில் நீராடினர். பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்து பிரம்மனுடைய வேதிக்குச் சென்று தவம் புரிந்தனர். அங்கிருந்து கயன் யாகம் செய்த சிறப்பினையுடைய கயா தீர்த்தம் சென்றனர். பிரம்ம சரோவரத்தை அடைந்தனர். அங்கு பாண்டவர்கள் சாதூர்மாஸ்ய விரதம் ஏற்றனர். இங்கேயே அக்ஷய வடம் உள்ளது. இந்த தீர்த்தத்தில் பல உபவாசங்களைப் பாண்டவர்கள் மேற்கொண்டனர். அங்கு வந்த நூற்றுக்கணக்கான தவசிகளில் ‘ஷமடர்’ என்ற பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்ட பிராமண வித்வான் கய மகாராஜனின் கதையைக் கூறினார்.

3.2.4 யுதிஷ்டிரர் அகஸ்தியாஸ்ரமம் செல்லுதல்; பிருகு தீர்த்தம் தரிசனம்

பிராமணர்களுக்கு தக்ஷணை அளித்த பின் யுதிஷ்டிரர் கையையில் இருந்து புறப்பட்டார். அகஸ்தியாஸ்ரமம் சென்று மணிமதி நகரத்தில் வாசம் புரியலானார். அப்போது லோமஷ மகரிஷியிடம் அகஸ்தியர் வாதாபியை அழித்த வரலாற்றைக் கேட்டார். லோமஷ முனிவர் இல்வலன், வாதாபி என்ற தைத்யர்கள் மணிமதி நகரத்தில் வசித்து வந்ததையும், இல்வலன் இந்திரனைப் போன்ற மகனை அளிக்குமாறு ஒரு தபஸ்வியிடம் வேண்டியதையும், பிராமணர் மறுத்ததால், பிராமணர்கள் மீது கோபம் கொண்டு தன் சகோதரன் வாதாபியின் உதவியோடு பிராமணர்களைக் கொன்று வந்ததையும், அகஸ்திய முனிவர், இல்வலன், வாதாபி என்ற இந்த இரு தைத்யர்களையும் அழித்ததையும் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

“கங்கை சிவபெருமானின் சடையில் இருந்து விழுந்து பிரவகித்து தென்திசை தேசங்களைத் தாய் குழந்தையைப் பராமரிப்பதுபோல் வளமைப்படுத்துகிறது. இங்குள்ள பிருகு தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பரசுராமர் இழந்த தேஜஸைப் பெற்றார். நீயும் இத்தீர்த்தத்தில் நீராடி துரியோதனன் அபகரித்த உன் செல்வத்தை மீண்டும் பெறலாம்” என்று லோமஷ முனிவர் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் விரும்பியபடி பரசுராமர் ஸ்ரீ ராமரைப் போருக்கு அழைத்து ஸ்ரீ ராமரிடம் தோற்றுப் போனதையும், ஸ்ரீ ராமர் சாட்சாத் விஷ்ணுவின் அவதாரம் என்பதையும் லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், திரௌபதியுடனும் பிருகு தீர்த்தத்தில் நீராடி ஒளிமிகுந்த தேகம் பெற்றார். அகஸ்தியர் வரலாற்றை விரிவாகக் கூறும்படிக்கேட்டார்.

3.2.5 யுதிஷ்டிரர் லோமஷரிடம் அகஸ்தியர் வரலாற்றை விரிவாகக் கேட்டறிவது

மித்ர, வருணன் மகனான அகஸ்திய முனிவர் விந்திய மலை வளருவதைத் தடுத்ததையும், கடல் நீர் முழுவதையும் பருகிக் கடலை வற்றச் செய்ததையும் லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார். “சூரியன் மேருமலையை வலம் வருவது போலத் தன்னையும் வலம் வர வேண்டும் என்று விந்தியம் விரும்பியது. சூரியனிடம் தன்னையும் வலம் வரக்கூறியது. ஈசன் மேருவை மட்டுமே வலம் வரத் தன்னை நியமித்திருப்பதை சூரிய பகவான் விந்திய மலையிடம் தெரிவித்தார். கோபம் கொண்ட விந்திய மலை வேகமாக வளரத் தொடங்கியது. இதனால் சூரிய சந்திரர்களின் பாதை தடைபட்டது. சூரிய சந்திரர்கள், தேவர்கள் அனைவரும் அகஸ்தியரை நாடி அவரது உதவியை வேண்டினர். அகஸ்தியர் விந்திய மலையிடம் தான் தெற்கு நோக்கிச் செல்வதால் விந்தியம் தன் உயரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவும், மீண்டும் வரும் வரை வளரக்கூடாது என்றும் தெரிவித்து விந்தியத்தின் உயரத்தைக் குறைத்தார்.

தெற்கில் சென்றவர் மீண்டும் வரவில்லை. எனவே விந்தியம் வளராமல் நின்றது. தேவர்களுடன் போரிட்டுத் தோற்ற தானவர்கள் கடலில் சென்று ஒளிந்து கொண்டனர். இரவு வேளையில் வெளிவந்து முனிவர்களைக் கொன்று குவித்தனர். இதனால் யாகம் தடைபட்டது. தேவர்கள் ஆஹுதி இன்றி வருந்தினர். பகவான் விஷ்ணுவின் ஆலோசனைப்படி அகஸ்தியரிடம் சென்று கடலை வற்றச் செய்தார். நீர் வற்றியதும் தேவர்கள் கடலில் மறைந்திருந்த அசுரர்களுடன் போரிட்டுக் கொன்றனர். இதுவே லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்கு உரைத்த அகஸ்தியரின் வரலாறு ஆகும்.

3.2.6 யுதிஷ்டிரர் வேண்டியவாறு லோமஷர் பகீரதன் மூலம் கங்கை நீரால் கடல் நிரம்பியதைக் கூறுதல்

“கபில முனிவரால் சாம்பலான சகரபுத்திரர்கள் நற்கதி அடையவில்லை. சகரமன்னன் அஸ்வதேம யாகம் செய்ய விரும்பித் தனது புத்திரர்கள் 60000 பேரைக் காணாமல் போன யாக குதிரையைத் தேடச் செய்தார். வற்றிப்போன கடலைப் பிளந்து உள்ளே பாதாளம் வரை சென்ற சகரர்கள் கபில முனிவரின் ஆசிரமத்தில் சகரரின் யாகக் குதிரையைக் கண்டனர். அவர்களால் அவமதிக்கப்பட்ட கபிலர் அவர்களைப் பார்வையாலேயே எரித்துச் சாம்பலாக்கினார். பிறகு சகரனின் பேரன் அம்சுமான் யாகக் குதிரையைக் கபிலரிடம் வேண்டி மீட்டு வந்து யாக காரியம் பூர்த்தியாகச் செய்தார். சகர புத்திரர்கள் சொர்க்கம் அடையாமல் தவித்தனர். இதனால் வருந்திய

அம்சமானின் பேரன் பகீரதன் தனது பெரு முயற்சியால் கங்கையையும், சிவனையும் நோக்கித் தவம் புரிந்து கங்கையைப் பூமிக்கு வரச் செய்தார். சிவன் பெருகி வந்த கங்கையைத் தனது சடையில் தாங்கி அதன் வேகத்தைக் குறைத்துப் பூமியில் விட்டார். பூமியில் மூன்று தாரைகளாகப் பெருகிய கங்கை சகர புத்திரர்களை உத்தாரம் செய்து, அகஸ்தியர் பருகியதால் வற்றிப்போன கடலை மீண்டும் நிரப்பியது” இவ்வாறு கடல் மீண்டும் நிரம்பியதை யுதிஷ்டிரர் அறியுமாறு லோமஷர் உரைத்தார்.

3.2.7 யுதிஷ்டிரர் நந்தா கௌசிகியில் நீராடுதல்; ஹேமகூட மலையின் சிறப்பு

யுதிஷ்டிரர் நந்தா, அபராநந்தா என்ற நதிகளை நோக்கி யாத்திரை புரிந்தார். சோகம் இல்லாத ஹேம கூட மலையைக் கண்டார். அங்கு சிந்தனைக்கெட்டாத விஷயங்கள் நடந்தன. காற்று இல்லாமலே மேகங்கள் தோன்றின. ஆயிரக்கணக்கான பனிக்கட்டிகள் விழுந்தன. யாரும் இல்லாமலே வேத ஒலி கேட்டது. காலையிலும் மாலையிலும் அக்னி ஒளி வீசியது. யுதிஷ்டிரர் இதற்கான காரணத்தை லோமஷரிடம் கேட்டார். “இம்மலை தேவர்கள் வாழும் இடம். சாதாரண மனிதர்கள் தேவர்களைத் தரிசிக்க அங்கு வந்தனர். சாதாரண மக்களுக்குத் தரிசனம் அளிக்க விரும்பாத தேவர்கள் அவர்கள் இம்மலையை அணுக முடியாதவாறு செய்தனர். தேவர்களின் உத்தமமான சின்னங்கள் இன்றும் இம்மலையில் பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே நீ மௌன விரதம் மேற்கொண்டு ஹேமகூட மலையின் மீது ஏறு” என்று லோமஷர் கூறினார். அவ்வாறே செய்த பாண்டவர்கள் நந்தாவில் மூழ்கி நீராடிப் பின் அழகிய, புண்ணியமான விசுவாமித்திரரின் ஆசிரமம் இருந்த கௌசிகைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது லோமஷர் ருஷ்ய சிருங்க முனிவரின் வரலாற்றைப் பாண்டவர்களுக்குக் கூறினார்.

3.2.8 யுதிஷ்டிரர் கௌசிகி, கங்காசாகரம், வைதரணி வழியாக மகேந்திர பர்வதம் அடைதல்

யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் கௌசிகி நதியில் இருந்த எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடி ஆலயங்களில் தரிசனம் செய்தார். பிறகு கலிங்க தேசம் சென்றார். வைதரணி நதியின் வடக்குக் கரையோரம் இருந்த தீர்த்தங்களில் நீராடினார். பிரம்மாவின் திவ்யமானவனம், விஸ்வகர்மாயாகம் செய்த இடம் அனைத்தையும் தரிசித்தார். பிறகு லோமஷ முனிவர் கூறியபடி மௌனத்தை ஏற்று எல்லா விதிகளையும் கடைப்பிடித்து கடலில் நீராடினார். அனைவரும் இரவுப் பொழுதை மகேந்திர மலையில் கழித்தனர்.

அங்கே லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ருகு, அங்கிரா, வசிஷ்டர், காஸ்யபர், கோத்திரத்தில் வந்த பல தவசிகளை அறிமுகப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் அவர்களை வணங்கி அவர்களது ஆசியைப் பெற்றார். பரசுராமரின் சேவகரான அக்ருத்வரணர் என்ற முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒவ்வொரு சதுர்த்தசி அன்றும் அஷ்டமி அன்றும் பரசுராமரைத் தரிசிக்க முடியும் என்று தெரிவித்தார். ஒரு இரவு அங்கிருந்து யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் சதுர்த்தசி நாளில் பரசுராமரின் தரிசனம் பெற்றார். பரசுராமரைப் பணிந்து பூஜித்த பாண்டவர்கள் மகேந்திர பர்வதத்தில் தங்கிப் பின் தென்திசை நோக்கிப் பயணம் புறப்பட்டனர்.

3.2.9 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள், திரௌபதியுடன் பல்வேறு தீர்த்தங்களில் நீராடுதல்

யுதிஷ்டிரர் கடற்கரையில் அமைந்திருந்த பல்வேறு தீர்த்தங்களில் நீராடிய பின் பிரஸஸ்தா நதிக்கரைக்கு வந்து அதில் நீராடி தேவ பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் அளித்தார். பிறகு கோதாவரியை அடைந்து அதில் நீராடி திராவிட தேசத்தில் யாத்திரை புரிந்தார். அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தார். முதலையாக இருந்து அப்சரஸ்களாக அர்ஜுனனால் சாபவிமோசனம் பெற்ற ஐந்து நாரி தீர்த்தங்களில் நீராடினார். பிறகு சூர்பாரக தீர்த்தத்தில் நீராடினார். பரசுராமரால் உருக்கப்பட்ட தவசிகளால் சூழப்பட்ட வேதியைத் தரிசித்தார். அனைத்துத் தேவர்களுக்கும்மான பல்வேறு ஆலயங்களைத் தரிசித்தார். மீண்டும் சூர்பாரக தீர்த்தம் திரும்பி சகோதரர்களுடன் கடற்கரை தீர்த்தங்கள் வழியாக மறுபடியும் பிரபாச தீர்த்தம் அடைந்தார். அங்கே தேவ பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்தார். யுதிஷ்டிரர் அங்கு 12 நாட்கள் நீரையும் காற்றையும் மட்டுமே பருகி, பகல் இரவு இரண்டு நேரமும் நீராடி நாற்புறங்களிலும் அக்னி சூழ்ந்திருக்க அதன் நடுவில் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டார்.

3.2.10 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமனுடன் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பிரபாசக்ஷேத்திரத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டுப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமரும் படைவீரர்களோடு அங்கு சென்றனர். பாண்டவர்கள் உடலில், மண் புழுதி படிந்திருப்பதையும், அவர்கள் தரையில் உறங்குவதையும், திரௌபதியும் பெரும் கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டனர். அதனால் மிகுந்த துயரம் கொண்டு அழலாயினர். ஆனாலும் தைரியம் இழக்காத யுதிஷ்டிரர் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்று உபசரித்தார். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் நம்பிக்கைக்கு உரியவரான யாதவர்களிடம் பகைவரின் செயல்கள் அனைத்தையும்

கூறினார். தன்னுடைய வனவாச விஷயங்களையும் அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்று வர இந்திரலோகம் சென்றிருப்பதையும் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரரின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிறிது ஆறுதல் அடைந்தாலும், பாண்டவர்களின் பலவீனமான நிலை கண்டு யாதவ வீரர்கள் துக்கமும் வேதனையும் அடைந்தனர்

3.2.11 பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி சொற்கள்; யுதிஷ்டிரர் கூற்று

பலராமர் பாண்டவர்களின் துயர நிலையக் கண்டு, “தர்மம் பூமியில் சுகம் அடையவில்லை; அதர்ம வழியே வெற்றி பெறுகிறது. பாண்டவர் நிலையும், துரியோதனன் சுகமும் இதையே காட்டுகின்றன. பூமி இதை எவ்வாறு பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?” என்று துயரத்துடன் கூறினார். சாத்யகி உடனடியாக கௌரவர்கள் மீது படையெடுத்துச் சென்று அவர்களைக் கொன்று நாட்டை வென்று பாண்டவர்களிடம் அளிக்க வேண்டும். தனி ஒருவனாகத்தான் அதைச் செய்வேன் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைச் சமாதானப்படுத்தி அப்படி நாட்டை வென்று பெறுவதை யுதிஷ்டிரர் விரும்பமாட்டார் பயம், விருப்பம், ஆசை எதற்காகவும் யுதிஷ்டிரர் தருமத்தைக் கைவிடமாட்டார். எனவே பாண்டவர்கள் போர் மேற்கொள்ளும்போது நாம் அனைவரும் அவர்களுக்குத் துணைபுரியலாம் என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியிடம், “நீ கூறுவது உன் போன்ற வீரனுக்கு ஏற்புடையதே. ஆனால் சத்தியத்தைக் காப்பதே எனக்குப் பிரதானம். அரசை அடைவது அல்ல; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மட்டுமே என்னை நன்றாக அறிவார். வருஷணி வம்சத்தில் பிரதான வீரரான மாதவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர் செய்யும் சமயம் வந்துவிட்டது என்று கருதினால் நீ அவருடன் சேர்ந்து போரில் துரியோதனனை வென்று விடலாம். நீங்கள் என்னுடைய நண்பர்கள் மட்டுமல்ல; உலகத்தையே காப்பவர்கள். உங்களைச் சந்தித்ததே எனக்கு ஆனந்தம் தருகிறது. நீங்கள் தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் எப்போதும் கவனமாக இருங்கள். இப்போது நீங்கள் துவாரகைக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள்.” என்று யாதவர்களுக்கு விடையளித்தார். பின் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், முனிவர்களுடனும் தீர்த்த யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார்.

3.2.12 பயோஷ்ணி, கயன் யாகம் செய்த இடம் வைபுரிய மலை அடைதல்

பாண்டவர்கள் பிறகு விதர்ப்ப மன்னரால் பூஜிக்கப்பட்ட உத்தமமான தீர்த்தங்கள் கொண்ட பயோஷ்ணி நதிக்கரைக்குச் சென்றனர்.

இந்நதிக்கரையிலேயே ந்ருக மன்னன் யாகம் செய்து சோமரசத்தின் மூலம் இந்திரனைத் திருப்தியுற் செய்தார். அமுர்த்தரயாவின் மகன் கயன் ஏழு அஸ்வமேத யாகங்களைப் பயோஷ்ணி நதிக்கரையில் செய்து இந்திரனை மகிழ்வித்தார். லோமஷ முனிவர் கய மன்னன் செய்த யாகத்தின் சிறப்பினை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். பிறகு பாண்டவர்கள் அனைவரும் பயோஷ்ணி நதியில் நீராடி வைடூர்ய பர்வதத்தையும், நர்மதை நதிக்கரையையும் நோக்கிச் சென்றனர். வைடூர்ய மலையின் சிறப்பினை யுதிஷ்டிரருக்கு லோமஷர் எடுத்துரைத்தார். லோமஷ முனிவர் கூறியவாறு ச்யவன மகரிஷி தோற்றுவித்த குளத்திலும், சிசுதாக்கூஷ தீர்த்தத்தையும் தரிசித்து, பின் சைந்தவாரண்யத்தை அடைந்து அங்குள்ள சிறு சிறு நதிகளில் யுதிஷ்டிரர் நீராடினார். பிறகு ஆர்ச்சித பர்வதத்தைத் தரிசித்தார். ரிஷிகளால் உபாசிக்கப்படும் சந்திர தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தார். பாலகில்ய முனிவர்கள், ராஜா சந்தனு, சுனகன், நர, நாராயணர்கள் அனைவரின் நித்திய தாமங்களைத் தரிசனம் செய்து அனைவருக்கும் பூஜை செய்து பாண்டவர்கள் வணங்கினர் யமுனையின் கரையில் மாந்தாதா யாகம் புரிந்த இடத்திலும் யாத்திரை மேற்கொண்டனர்.

3.2.13 பல்வேறு புண்ணியக் கோஷத்திரங்களின் தரிசனம்

யமுனைக் கரையில் நாபாகனின் மகன் அம்பரீஷன் யாகம் செய்த இடம், நகுஷனின் மகன் யயாதியினுடைய யக்ஞபூமி, பரசுராமரின் குண்டங்கள். நாராயண ஆசிரமம், ரௌப்யா நதிக்கரையில் உள்ள ஜமதக்னியின் ப்ரஸர்பண தீர்த்தம், யமுனையின் கரையில் இருந்த ப்லக்ஷாவதரணம் என்னும் தீர்த்தம் ஆகியவற்றைத் தரிசனம் செய்து நீராடினார். ப்லக்ஷாவதரணம் என்னும் நீரில் இருந்து கொண்டு மூவுலகையும் யுதிஷ்டிரர் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தரிசித்தார். பல ராஜரிஷிகளும் தேவரிஷி, பிரம்மரிஷிகளும் தரிசித்த சரஸ்வதி நதியைத் தரிசித்து பிரஜாபதியின் யக்ஞவேதியினையும் வணங்கினார். சரஸ்வதி நதியின் விண்ஷன் எனும் தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தார். நிஷாதர்களுடைய நாட்டின் எல்லையில் இத்தீர்த்தம் இருந்தது. நிஷாதர்கள் தன்னை அறிய வேண்டாம் என்று எண்ணிய சரஸ்வதி இங்கு பூமியின் அடியில் பிரவேசித்துப் பின் சமசோத்பேத தீர்த்தத்தில் மீண்டும் வெளித் தோன்றினாள். லோபமுத்ரா தன் கணவர் அகஸ்தியரை வரித்த சிந்துவின் பெரிய தீர்த்தம்; இந்திரனுக்குப் பிரியமான பிரபாச தீர்த்தம்; விஷ்ணு பதம் என்னும் உத்தம தீர்த்தம் வசிஷ்டர் புத்திர சோகத்தால் கயிற்றைக் கட்டிக் கொண்டு உயிர் விட விரும்பி இறங்கிய விபாஷா (வ்யாச) நதி; புண்ணியமான காஷ்மீர மண்டலம் மானசரோவர், மலையின் நடுப்பகுதியில் அமைந்திருந்த பரசுராமரின் ஆசிரமம், சிவபிரானும், பார்வதியும் பிரத்யக்ஷமாகத் தரிசனம் அளிக்கும் தீர்த்தம்,

முருகனும், அருந்ததியோடு வசிஷ்டரும் சாதனைகள் புரிந்து சித்தி பெற்ற உஜ்ஜானகம் என்ற குளம், குசேசயர் என்ற பெயருள்ள தாமரைகள் மலர்ந்துள்ள குஷ்வான் என்ற மடு, ருக்மிணி தேவியின் ஆசிரமம், தரிசனத்தாலேயே சமாதிரூப பலமளிக்கும் ப்ருதுதுங்க மலை, விதஸ்தா நதி, உஷ்நர மன்னர் யாகம் செய்து இந்திரனை விட உயர்ந்த ஸ்தானம் பெற்ற ஸ்தலம், யமுனையின் உபநதிகளான ஜலா, உபஜலா ஆகிய நதிகளையும் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடன் தரிசனம் செய்தார்.

3.2.14 லோமஷர் அஷ்டாவக்ரர் பற்றிக் கூறுதல்

உத்தால முனிவரின் மகன் ஸ்வேத கேதுவின் பவித்ர ஆஸ்ரமத்தைப் பற்றி லோமஷ முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். சுவேத கேது இந்த ஆசிரமத்திலேயே சரஸ்வதி தேவியை மனித உருவில் தரிசித்ததையும், ஸ்வேத கேதுவின் சகோதரி சுஜாதாவின் மகன் எட்டு கோணலுடைய உடல் கொண்ட அஷ்டாவக்ரர் ஜனக மன்னரின் அவையில் வருணனின் மகன் வந்தியை வென்றதையும் வந்தியால் நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட தன் தந்தை கஹோடு முனியைத் திரும்பப் பெற்றதையும், சமந்தா நதியில் நீராடி அங்கங்கள் நேராகப் பெற்ற வரலாற்றையும் லோமஷர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார். ஸ்வேத கேதுவின் ஆசிரமத்தில் அனைவரும் ஓர் இரவு தங்கி சமந்தா நதியில் நீராடிப் பின் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தனர். மதுவிலா நதி, கர்தமில் கேஷத்திரம், கனகல் பர்வத வரிசைகள், கங்கையின் பிரதேசத்தில் சனத்குமாரர்கள் சித்தி பெற்ற இடம், பிருகுதுங்க மலையில் உள்ள உஷ்ணி கங்கா என்னும் தீர்த்தம் ரைப்பியரின் அழகான ஆசிரமம் இவற்றையெல்லாம் லோமஷர் பாண்டவர்களுக்குத் தரிசனம் செய்வித்தார்.

3.2.15 லோமஷர் பரத்வாஜர், யவக்ரீதர், ரைப்பியர் அவரது புதல்வர்கள் பற்றிக் கூறுதல்; உத்திரா கண்ட யாத்திரை

லோமஷ முனிவர் தன் நண்பர்களான பரத்வாஜர், ரைப்பியர் ஆகியோரைப் பற்றிக் கூறினார். தவத்தின் மகிமையால் வேதஞானம் பெற்ற பரத்வாஜரின் மகன் யவக்ரீதன் அதனால் அகங்காரம் கொண்டு இருந்ததையும், ரைப்பியர் ஏவிய அரக்கன் யவக்ரீதனைக் கொன்றதையும் கூறினார். பரத்வாஜரின் சாபத்தால் ரைப்பியர் அவரது மகன் பராவஸுவால் கொல்லப்பட்டு, இன்னொரு மகன் அர்வாவஸு தவம் புரிந்து சூரியனிடத்தில் வரம்பெற்று அனைவரையும் உயிர்ப்பித்ததையும் யுதிஷ்டிரரிடம் லோமஷர் தெரிவித்தார்.

பிறகு உஷீரபீஜம், மைனாகம், ஸ்வேதம், காலசைலம் என்னும் மலைகளைப் பாண்டவர்கள் தாண்டினர். கங்கை ஏழு தாரைகளாகப்

பிரவாகம் செய்வதை ஏகாக்ர சிந்தையுடன் தரிசித்தனர். அதன்பிறகு, “ஸ்வேதகிரி என்ற கைலாயமலை, மந்திராசலத்திலும் பிரவேசிக்க வேண்டும். யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கின்னரர்கள், நாகர்கள், சுபர்ணர்கள் வாழும் இடம். தேவர்களின் கால்தடம் பதிந்துள்ள தேவர்கள் விளையாடும் இடம் இங்கெல்லாம் தவறு ஏதும் செய்யக்கூடாது. சுத்தமான ஆசார விசாரத்தோடு இருக்க வேண்டும். எனவே திரௌபதியைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்; சகோதரர்களே! நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். எச்சரிக்கையுடன் முன்னேறுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் லோமஷரின் கருத்தைச் சகோதரர்களிடம் தெரிவித்தார்.

3.2.16 பாண்டவர்கள் சுபாகுவின் ராஜ்யம் அடைதல்

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் “நாம் செல்லும் வழியில் ஏராளமான அரக்கர்கள் மறைந்து வாழ்கிறார்கள். எனவே நாம் தவத்தின் வலிமையினாலேயே இங்கிருந்து மேலே செல்ல முடியும். எனவே குறைந்த உணவுடன் ஏகாக்ர சிந்தையுடன் செல்ல வேண்டும். திரௌபதியால் கடினமான வழியில் செல்ல முடியாது. எனவே, நீ சகதேவன், சாரதி, சமையலர்கள், சேவகர்கள் அனைவருடனும், தேர், குதிரைகளுடனும், இங்கிருந்து திரும்பிச் சென்றுவிடு. நானும் நகுலனும், லோமஷரும் உயர்ந்த நியமத்தோடும், குறைந்த உணவோடும் யாத்திரை செய்து திரும்பி வருவோம். அதுவரை கங்காத்வாரத்தில் திரௌபதியுடனும் மற்றவர்களுடனும் காத்திரு” எனத் தெரிவித்தார்.

ஆனால் பீமன், “திரௌபதி களைப்படைந்திருந்தாலும், அர்ஜுனனைக் காணும் விருப்பத்துடன் நம்மோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறாள். திரும்பிச் செல்ல விரும்புகிறவர்கள் திரும்பிச் செல்லட்டும். கடக்க முடியாத மலைப் பிரதேசங்களில் நான் தங்களை தனியாக விட்டுச் செல்ல விரும்பவில்லை சகதேவனும் உங்களை விட்டுப் பிரிய மாட்டான். மலை மீது ரதங்களில் செல்ல முடியவில்லை என்றால் நாம் கால்நடையாகச் செல்வோம். நடக்க முடியாத, கடக்க முடியாத இடங்களில் திரௌபதியையும், நகுல, சகதேவர்களையும் நான் தோளில் சுமந்து வருவேன்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

பேசியபடியே அனைவரும் மேலே ஏறிச் சென்றார்கள். அங்கே குலிந்த ராஜன் சுபாகுவின் ராஜ்யம் தென்பட்டது. அது கிராத், தங்கண, குலிந்த என்ற காட்டுவாசியினர் அதிகம் வாழும் இடம். சுபாகு தன் நாட்டிற்குப் பாண்டவர்கள் வந்திருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நாட்டின் எல்லையிலேயே அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தான். அன்று இரவு அங்கே பாண்டவர்கள்

தங்கினர். மறுநாள் தங்களது பணியாட்களையும் தேர், குதிரை மற்றும் அனைத்துப் பொருட்களையும் சுபாகுவின் பாதுகாப்பில் வைத்து, பாண்டவர் அனைவரும் திரௌபதியுடன் கால்நடையாகச் சென்றனர்.

3.2.17 அர்ஜுனனைக் காணாமல் துயர் உறுதல்; கந்த மாதன மலை மீது செல்லத் தீர்மானித்தல்

யுதிஷ்டிரர், “அர்ஜுனனைப் பிரிந்து ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்தன. ஆனாலும் இன்னும் அவரைக் காணவில்லை. காடுகளிலும், மலைகளிலும், கடக்க முடியாத வழிகளிலும் அர்ஜுனனைக் காணும் பெரு விருப்புடனேயே சென்று கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு முயற்சித்தும் இன்னும் அர்ஜுனனைக் காண முடியவில்லை. எனக்கு மிகவும் கவலையாக உள்ளது. அர்ஜுனனே நம்முடைய துணையாகும். அர்ஜுனனே நமக்கு எல்லா வகையான விலை மதிப்பற்ற ரத்தினங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் இந்திரனுக்கும் சமமான அர்ஜுனனைக் காண நாம் இன்று கந்தமாதன பர்வத்தின் கணவாய்களில் பிரவேசிக்கப் போகிறோம். கந்தமாதனம் விசாலமான பத்ரிமரமும் நர நாராயணர்களின் ஆசிரமம் உள்ள இடமாகும். எப்போதும் யக்ஷர்கள் அங்கு வாசம் புரிகிறார்கள். குபேரனின் அழகான புஷ்கரனியும் அங்குள்ளது. அந்தப் பிரதேசத்தில் எந்த வாகனமும் செல்ல முடியாது. கொடுமையானவரும், லோபமானவரும், அமைதியற்றவரும் அங்கு செல்ல முடியாது. மனதையும், புலன்களையும் அடக்காத மனிதர்களை ஈக்களும், கொசுக்களும், சிங்கம், புலி, பாம்புகளும் அங்கு எதிர்க்கின்றன. புலனடக்கத்துடன் அங்கு செல்பவர்கள் கண்களில் இவை தென்படுவதில்லை. நாம் அர்ஜுனனைக் காணும் விருப்பத்துடன் மனதை அடக்கி, சிறிதளவு உணவே உண்டு கந்தமாதன மலை மீது பிரவேசிப்போம்” என்று பீமனிடம் மற்றவர்களிடமும் தெரிவித்தார்.

3.2.18 பாண்டவர்கள் கங்கையை வணங்குதல்; நரகாசுர வதம், வராக அவதாரம் பற்றி அறிதல்

அப்போது லோமஷர், பாண்டவர்களிடம், “புண்ணிய நதியான அலகநந்தாவின் சிறப்பினைக் கூறினார். பத்ரிகாசலத்திலிருந்து தோன்றும் அலகநந்தா கந்தர்வர்களாலும், பாலகில்ய முனிவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிறது. மரீசி, புலகர், பிருகு, அங்கீரா போன்றோர் இங்கு ஜபம் செய்கின்றனர். இந்திரன் இங்கு தவம் மேற்கொள்கிறார். சந்திரன், சூரியன், கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் அனைத்தும் இரவிலும் பகலிலும் சந்தி நேரத்திலும் இந்நதியில் யாத்திரை செய்கின்றன. பகவான் சங்கரன் இதன் புண்ணியமான நீரை உலகைக் காப்பதற்காகத் தன் தலையில் தரித்துள்ளார்.

நீங்கள் அனைவரும் மனதை அடக்கி இந்நதியினைப் பக்தியுடன் வணங்குங்கள்” என்று கூறினார்.

பாண்டவர்களும் அவ்வாறே செய்தனர். அனைவரும் தொடர்ந்து மேலே சென்றனர். ஆகாச கங்கையை வணங்கிச் செல்லும்போது, ஒரு வெள்ளை மலையைக் கண்டனர். அது எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறிக் கிடப்பதைப் போலத் தோன்றியது. லோமஷர் இது பற்றிய விவரத்தைப் பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். வெள்ளையாகச் சிதறிக் கிடப்பது எல்லாம் நரகாசுரனின் எலும்புகள் என்பதைப் பாண்டவர்களிடம் கூறினார். இந்திரன் நரகாசுரனைக் கண்டு பயந்ததையும், விஷ்ணுவை நோக்கித் தவம் புரிந்ததையும், பகவான் விஷ்ணு அவனைக் கையால் அடித்துக் கொன்றதையும், அவனது எலும்புகளே வெண்மையாகச் சிதறிக் கிடக்கின்றன என்றும் தெரிவித்தார். பிறகு லோமஷர் பூமி நீரில் மூழ்கிப் போனதையும் பகவான் விஷ்ணு வராக அவதாரம் தரித்து, தனது மலைச்சிகரம் போன்ற ஒற்றைக் கொம்பினால், புதைந்துபோன பூமியை மீட்டெடுத்த வரலாற்றையும் பாண்டவர்கள் மகிழும்படிக் கூறினார்.

3.2.19 கந்தமாதன மலையில் பாண்டவர்கள் புயல், மழையை எதிர் கொள்ளுதல்

பாண்டவர்கள், வில், அம்பு, தூணிர், கேடயம், கத்தி முதலியவற்றுடன் கைகளில் தோலுறை அணிந்து, பிராமணர்களுடனும், திரௌபதியுடனும் கந்தமாதன மலையில் யாத்திரை செய்தனர். மலையின் சிகரத்தின் மீது பாண்டவர்கள் பல குளங்கள், நதிகள், மலைகள், காடுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டனர். கந்தர்வ, அப்சரஸ்களுக்குப் பிரியமானதும், கின்னரர்களின் விளையாடுமிடமும், ரிஷி, சித்தர், தேவர்கள் வாழ்விடமும் ஆன கந்தமாதன மலையின் கணவாயினுள் பிரவேசித்தனர். அப்போது அங்கு பெரும் சுழற்காற்று எழும்பியது. அக்காற்று பூமியையும் வானத்தையும் மூடிவிட்டது. பலத்த மழையும் பொழிந்தது. பாண்டவர்களால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. காற்று அவர்களைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. காற்றின் வேகத்தால் பீதியுற்று ஆகாயம் வெடித்ததா? பூமி பிளந்துவிட்டதா என்று யோசித்தனர்.

பீமன் திரௌபதியைப் பாதுகாத்து ஒரு மரத்தின் அருகில் நின்று கொண்டார். யுதிஷ்டிரர், நகுல, சகதேவர், தெளமியர், லோமஷர் அனைவரும் பயத்துடன் ஆங்காங்கே மரங்களின், மலை ஓரத்தில் மறைந்து கொண்டனர். சிறிது நேரத்தில் காற்றின் வேகம் குறைந்து திசைகளை மறைத்தவாறு பனிக்கட்டிகளோடு மழை தொடர்ந்து பெய்தது. மலையின் எல்லாப்

பக்கத்தில் இருந்தும் நீர் பெருகி நதிகளாகி மிகுந்த ஒலியுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பின் புயலும், காற்றும் நின்று மேகங்கள் கலைந்ததும் சூரியன் பிரகாசித்தது. பாண்டவர்கள் மறைவிடத்தில் இருந்து வெளிவந்து தம்யாத்திரையைத் தொடர்ந்தனர்.

3.2.20 திரௌபதி மயக்கம்; யுதிஷ்டிரர் வருத்தம்; பீமன் கடோத்கஜனை வரவழைத்தல்

பாண்டவர்கள் சிறிது தூரம் சென்ற நிலையில் திரௌபதி களைப்புடன் அமர்ந்துவிட்டாள்; அச்சமளிக்கும் காற்றாலும், மழையாலும் பீடிக்கப்பட்ட அவள் திடீரென பூமியின் மீது மயங்கி விழுந்தாள். நகுலன் அவளைத் தாங்கிப் பிடித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளிக்குமாறு கூறினார். தருமராஜன் பீமனோடும் சகதேவனுடனும் திரௌபதியிடத்து ஓடி வந்தார். மிகுந்த வருத்தத்துடன், “சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய கிருஷ்ணா இன்று என்னுடைய சூதாட்ட விருப்பத்தினால் இவ்வாறு துன்பம் அடைந்தாள். நான் எத்தகைய செயலைச் செய்துவிட்டேன். இவளுடைய தந்தை துருபதர், பாண்டவர்களை மணந்து சுகம் பெறுவாய் என்று கூறி மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். ஆனால் பாவியான எனது செயலால் சுகங்களை இழந்து, இந்தக் கஷ்டங்களையும், சோகத்தையும், வழித் துன்பத்தையும் அடைந்து மெலிந்து பலவீனமாகித் தரையில் கிடக்கிறாள்” என்று கூறி அழலானார். இச்சமயம் அவரருகில் வந்த தெளமியர் முதலிய பிராமணர்கள் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தனர். பிறகு சாந்தி காரியங்களைச் செய்தனர். திரௌபதி மெல்ல மெல்ல உணர்வு வரப் பெற்றாள்.

யுதிஷ்டிரர் அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்து மான்தோல் மீது படுக்க வைத்து உபசாரம் செய்தார். அச்சமயம் அவளால் மேலும் நடக்க முடியாது என்பதால் பீமனிடம் மேற்கொண்டு நாம் எவ்வாறு செல்ல முடியும் என்று வினவினார். பீமன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துத் தாங்கள் விரும்பினால் நான் ஹிடம்பியின் மகனான கடோத்கஜனை வரவழைப்பேன்; அவன் எல்லோரையும் சுமந்து செல்வான் என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர் அதனை ஒப்புக் கொண்டதும் பீமன் கடோத்கஜனை நினைத்து ஸ்மரணம் செய்தார். கடோத்கஜன் அங்கு தோன்றி, பீமனிடம் தனக்கான கட்டளையைக் கேட்டான். அப்போது யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் கடோத்கஜன் நம்மை தூக்கிச் சென்று பத்ரிகாஸ்ரமத்தில் சேர்க்கட்டும் என்று கூறினார். கடோத்கஜன் தன்னுடைய தோழர்களான அரக்கர்களை பாண்டவர்கள் அனைவரையும் மற்ற பிராமணர்களையும் சுமந்து செல்லக் கூறினான் தான் அவர்கள் மத்தியில் திரௌபதியைச் சுமந்து வந்தான். மிக அழகான வனம், தோட்டங்கள் அனைத்தையும் பார்த்தபடி அவர்கள் அனைவரும் பத்ரிகாசிரமத்தை அடைந்தனர்.

3.2.21 பத்ரிகாசிரம தரிசனம்

கடோத்கஜன் மற்றும் அவனது நண்பர்களால் சுமக்கப்பட்ட பாண்டவர்களும் பிராமணர்களும் அரக்கர்களது தோள்களில் இருந்து மெல்ல இறங்கினர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக நர-நாராயணர்களுடைய ரமணீயமான பத்ரிகாசிரமத்தைத் தரிசித்தனர். அங்கு இருந்த மகரிஷிகள் பாண்டவ சகோதரர்களை அன்புடன் வரவேற்று உபசாரம் செய்தனர். சிறந்த கனி, கிழங்கு, மலர், நீர் அனைத்தையும் அளித்தனர். பாண்டவர் பத்ரிகாசிரமத்தைத் தரிசனம் செய்து எல்லா இடங்களிலும் சுற்றி வந்தனர். அங்கேயே சொர்ணமயமான சிகரங்களை உடைய மைனாக பர்வதத்தையும், பிந்துசரஸ் என்ற குளத்தையும் தரிசனம் செய்தனர். கந்தமாதன மலையின் மீது தூய நறுமணம் வீசும் சுகமளிக்கும் காற்று வீசியது. தூய நீருள்ள குளங்களும் இருந்தன. அழகு மிக்க இப்பிரதேசத்தில் பாகீரதியின் நீரினால் தேவ, ரிஷி, பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து, ஜபம் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு பாண்டவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அங்கு வாழ்ந்தனர். பாண்டவர்கள் அர்ஜுனனைக் காணும் ஆவலோடு ஆறு இரவுகள் அங்கு தங்கினர்.

3.2.22 கந்தமாதன மலை மீது உபத்திரவங்கள் ஏற்படுதல்; யுதிஷ்டிரர் கவலை; அனைவரும் பீமன் இருந்த சௌகந்திக வனம் வருதல்

இச்சமயம், திரௌபதி விரும்பிய சௌகந்திக தாமரைகளைக் கொண்டு வருவதற்காக குபேரவனம் வந்த பீமன் அங்கு காவல் இருந்த அரக்கர்களோடு சண்டையிட்டார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் இருந்த பத்ரிகாசிரமத்தில் சில இயற்கை உபத்திரவங்கள் ஏற்பட்டன. மலையின் மீது பலத்த புயல்காற்று எழும்பியது. கற்களையும் மணலையும் மழையாகப் பொழிந்தது. சூரியன் மறைக்கப்பட்டது. பூமி அசைந்தது. விலங்குகளும் பறவைகளும் அச்சத்துடன் குரல் எழுப்பின. இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் யாரோ போருக்கு வருகிறார்கள் என்று நினைத்தார். சகோதரர்களிடம் போருக்கு ஆயத்தமாகக் கூறினார். நாற்புறமும் பார்த்தார். எங்கும் பீமன் தென்படவில்லை. பீமசேனன் எங்கே என்று நகுல சகதேவர்களிடம் கேட்டார். பீமன் ஏதாவது துணிச்சலான காரியத்தைச் செய்துவிட்டாரா? இப்போது தோன்றும் அடையாளங்கள் யுத்தத்தை அறிவிப்பவை என்று கூறினார்.

அப்போது திரௌபதி காற்றில் பறந்து வந்த சௌகந்திக மலரைப் பற்றித் தெரிவித்தார். தான் அதிகமான சௌகந்திக தாமரைகளை விரும்பியதையும் அவற்றைக் கொண்டு வருவதற்காக பீமன் வடகிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினாள். திரௌபதி

சுறியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் நாம் அனைவரும் பீமசேனன் சென்றுள்ள அதே வழியில் செல்லுவோம் என்று தெரிவித்தார். பின் கடோத்கஜன் மற்றும் அவனுடைய தோழர்களிடத்தில் அனைவரையும் சுமந்து சென்று பீமன் இருக்கும் இடத்தில் சேர்க்குமாறு கூறினார். பீமன் பிரம்மவாதி சித்தர்களிடத்தில் ஏதேனும் குற்றம் இழைப்பதற்குள் நாம் அவரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் சுறியபடி கடோத்கஜனும் பிற அரக்கர்களும் அனைவரையும் சுமந்து வர லோமஷருடன் அனைவரும் பீமன் நின்றிருந்த குபேரனின் குளக்கரையை அடைந்தனர். அங்கே அரக்கர்களின் சின்னாபின்னமான உடல்களைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கவலையடைந்தார். பீமனைப் பார்த்து, “நீ என்ன செய்துவிட்டாய்? உன்னுடைய இந்த செயல் தைரியமானது என்றாலும் தேவர்களுக்குப் பிரியமில்லாதது. எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய வேண்டும் என்றால் மறுபடி இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடாதே” என்று அறிவுரை கூறினார். பாண்டவர்கள் அக்குளக்கரையில் இருந்தபோது குபேரனின் காவலர்கள் அவர்கள் அனைவரையும் பணிந்து வணங்கினர். பிறகு பாண்டவர்கள் அக்குளக்கரையிலேயே தங்கியிருந்து அர்ஜுனனின் வருகையை எதிர்நோக்கியிருந்தனர்.

3.2.23 அசரீரியின் கட்டளை; பாண்டவர் நர-நாராயணர் ஆசிரமம் தீரும்புதல்

சௌகந்திகத் தடாகத்தில் தங்கியிருந்தபோது யுதிஷ்டிரர் தனது சகோதரர்களிடமும் பிராமணர்களிடமும் கூறலானார். “நாம் பல புண்ணியக்ஷேத்திரங்களையும், தீர்த்தங்களையும் தரிசித்தோம். தேவர்கள், ரிஷிகள், மகான்கள், முனிவர்கள் சஞ்சரித்த இடங்களைத் தரிசித்தோம். பல ரிஷிகளுடைய சரித்திரத்தையும் செயல்களையும் கேட்டறிந்தோம். கிடைத்த கனி கிழங்குகளைக் கொண்டு பித்ருக்களைப் பூஜை செய்துள்ளோம். மலர்களாலும், நீராலும் தேவர்களைப் பூஜித்துள்ளோம். புண்ணியமான கடலிலும் நீராடியுள்ளோம். இலா, சரஸ்வதி, சிந்து, யமுனா, நர்மதா ஆகிய தீர்த்தங்களில் பிராம்மணர்களோடு முறைப்படி ஸ்நானமும் ஆசமனமும் செய்துள்ளோம். கங்காத்வாரத்தைக் கடந்து மங்களமயமான மலைகளைக் கண்டோம். இமயத்தையும், விசாலமான பத்ரி தீர்த்தம், நர நாராயணர்களின் ஆசிரமத்தையும், தேவர்கள் பூஜிக்கும் குபேரனின் இந்த தடாகத்தையும் தரிசித்துவிட்டோம். லோமஷ முனிவர் எல்லாப் புண்ணிய இடங்களிலும் வரிசைப்படி தரிசனம் செய்வித்துள்ளார். இந்த இடம் குபேரனின் வாசஸ்தலம். நாம் குபேரபுரியில் எவ்வாறு பிரவேசிப்பது என்று யோசியுங்கள்” என்றார்.

அச்சமயம் அசரீரி வாக்கு ஒலித்தது. “குபேரனுடைய இந்த இடத்திலிருந்து மேலே செல்ல முடியாது. மன்னா! நீ வந்த வழியாகவே நர-நாராயண ஆசிரமம் திரும்பிச் செல். அங்கிருந்து வ்ருஷபர்வாவின் ஆசிரமத்தையும், அதைத் தாண்டி உள்ள ஆர்ஷ்டிஷேனரின் ஆசிரமத்தையும் தரிசனம் செய். பிறகு அங்கேயே வாசம் செய். பிறகு உனக்கு குபேரனின் இருப்பிட தரிசனம் உண்டாகும்.” என அசரீரி கூறியது. இச்சமயம் குளிர்ந்த காற்றுடன் மலர் மாரி பொழிந்தது. அசரீரி ஒலியைக் கேட்டு ரிஷிகளும் பிராமணர்களும் வியப்படைந்தனர். பிறகு தெளம்ய முனிவர் இதற்கு பிரதிவாதம் செய்யக்கூடாது; செய்யவும் முடியாது என்று கூறினார். பின் அசரீரி வாக்கின்படி பீமனுடனும், திரௌபதியுடனும் யுதிஷ்டிரர் ரிஷிகள், பிராம்மணர்களோடு வந்தவாறே நர நாராயண ஆஸ்ரமம் திரும்பினார். அங்கேயே அனைவரும் சுகமாக வசிக்கலாயினர்.

3.2.24 ஜடாசுரன் யுதிஷ்டிரர், திரௌபதி நகுல சகதேவர்களை அபகரித்தல்

அசரீரி கூறியவாறு நர நாராயணர் ஆசிரமத்தில் பாண்டவர்கள் வசித்து வந்தனர். கதோதகஜனும் அவனது நண்பர்களும் விடைபெற்றுச் சென்றனர். ஜடாசுரன் என்ற அரக்கன் ஒருவன் பிராமண வேடம் பூண்டு அவர்களுடனேயே வசித்து வந்தான். அவன் பாண்டவர்களிடம் நான் மந்திரங்கள், சாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்த பிராமணன் என்று கூறி வந்தான். யுதிஷ்டிரர் அவனது உண்மை சொருபத்தை அறியவில்லை. ஜடாசுரன் திரௌபதியை அபகரிப்பதற்கான காலத்தை எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தான். ஒரு நாள் பீமசேனன் ஆசிரமத்தில் இருந்து வெளியே சென்றுவிட்டார். கதோதகஜனும் தன் நண்பர்களுடன் விடைபெற்றுத் தன் இடம் சென்றுவிட்டான். லோமஷர் முதலிய ரிஷிகள் தியானத்தில் இருந்தனர். மற்ற தபோதனர்கள் நீராடவும் மலர்கள் பறிக்கவும் வெளியே சென்றுவிட்டனர்.

இதை அறிந்து, ஜடாசுரன் பேருரு தரித்துக் கொண்டான். பாண்டவர்களுடைய ஆயுதங்களையும், திரௌபதியையும், மூன்று பாண்டவர்களையும் தூக்கிக் கொண்டு அங்கிருந்து சென்றுவிட்டான். சகதேவன் அவன் பிடியிலிருந்து முயற்சி செய்து விடுபட்டார். தன் வாளைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். பீமன் சென்ற வழியில் அவரைப் பலமாகக் கூவி அழைக்கலாயினார். ஜடாசுரனால் தூக்கிச் செல்லப்பட்ட தருமராஜன் அவனிடம் “அடே! முட்டாளே! உனது தர்மம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. விலங்குகளும் பறவைகளும் கூட தம் தர்மத்தில் மீறுவதில்லை. தேவ, ரிஷி, சித்த, பித்ரு, புல், பூச்சி, எறும்பு அனைத்தும் மனிதர்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே வாழ்க்கையைக் கழிக்கின்றனர். நீயும் மனிதனால் வாழ்க்கையை

நடத்துகிறாய். மனிதர்களால் முறைப்படி பூஜிக்கப்பட்டு தேவர்களும் விருத்தியடைகிறார்கள். தேசத்தை நாங்கள் பரிபாலனம் செய்யவில்லை என்றால் தேசம் எப்படி செழிப்புடன் இருக்கும். நீ எங்களுடைய ஆசிரமத்தில் எங்களால் மதிக்கப்பட்டு சுகமாக இருந்திருக்கிறாய். எங்களது அன்னத்தை உண்டு எங்களையே அபகரித்துச் செல்ல எவ்வாறு விரும்புகிறாய்? இதுவரை நீ பிராமண உருவத்தில் காட்டிய ஆசாரம் அனைத்தும் வீண்தான். இன்று வீணாகவே உன் உயிர் அழியப் போகிறது” என்று கூறித் தன் உடலின் பாரத்தை அதிகமாக்கினார்.

3.2.25 பீமன் ஜடாசுரனை வதம் செய்தல்

ஜடாசுரனால் யுதிஷ்டிரரின் பாரம் அதிகரித்ததால் வேகமாகச் செல்ல இயலாமல் போனது. இந்நிலையில் சகதேவன், அரக்கனைக் கொன்றுவிடலாம் என்று கூறி அவனைப் போருக்கு அழைத்தார். அதே நேரத்தில் கையில்கதையுடன் அங்கு பீமன் வந்தார். அவர் தனது இரு சகோதரர்களும், திரௌபதியும் அரக்கன் பிடியில் இருப்பதைக் கண்டார். சகதேவன் அவனைத் தடுத்துக் கொண்டிருந்ததையும் பார்த்தார். பீமன், அரக்கனிடம், “பாவியே நீ சாஸ்திரங்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதே உன் மீது ஐயம் கொண்டேன். உன்னிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும், நீ பிராமணனின் உருவில் இருந்தாய்; எங்களுக்கு எந்தத் துன்பமும் தரவில்லை. அதனால் நான் உன்னை ஒன்றும் செய்யவில்லை. ராக்ஷஸன் ஆனாலும் குற்றமேதுமின்றி அவனை வதைப்பது தருமத்திற்கு விரோதமானது. இன்று உனக்கு ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. அதனால்தான் காலன் உனக்குத் திரௌபதியை அபகரிக்கும் அறிவை அளித்துள்ளான். நீ பகனுடையதும், ஹிடும்பனுடையதுமான வழியில்தான் செல்ல வேண்டும்.” என்றார்.

அரக்கன் உடனே யுதிஷ்டிரர் நகுலன், திரௌபதி மூவரையும் விட்டுவிட்டான். பீமனிடம் நான் உனக்காகவே தாமதித்தேன். நீ போரில் கொன்றுள்ள அரக்கர்களுக்கு உன்னுடைய ரத்தத்தாலேயே தர்ப்பணம் செய்வேன் என்று கூறினான். பீமனுக்கும் ஜடாசுரனுக்கும் கைப்போர் நடைபெற்றது. பலசாலிகளான இருவரும் பெரிய மரங்களைச் சாய்த்தனர். வாலி சக்ரீவனைப்போலப் போர் செய்தனர். மரங்களைப் பிடுங்கிப் போர் புரிந்து பின் பாறைகளை எடுத்து ஒருவர் மீது ஒருவர் வீசலாயினர். பிறகு ஒருவர் மீது ஒருவர் பாய்ந்து தாக்கினர். பீமன் தனது கையைக் கொண்டு முஷ்டியால் அரக்கனுடைய கழுத்தின் மீது வேகமாக அடித்தார். இரு கைகளாலும் அவனை உயரமாகத் தூக்கித்தரையின் மீது அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்.

3.2.26 பாண்டவர்கள் வருஷபர்வாவின் ஆசிரமம் அடைதல்

அரக்கன் கொல்லப்பட்ட பிறகு யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியுடனும், தன் தம்பிகளுடனும் உரையாடினார். “நாம் காட்டில் வசிக்கத் தொடங்கி நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அர்ஜுனன் ஐந்தாவது ஆண்டில் திரும்பி வருவதாகக் கூறியுள்ளார். அர்ஜுனைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பத்தை நோக்கி நாம் காத்திருக்கிறோம். விரைவில் அவரைச் சந்திப்போம்” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார். பின் அனைவரும் வடதிசை நோக்கிச் சென்றனர். கடோத்கஜனும் அவனுடைய நண்பர்களான அரக்கர்களும் பாண்டவர்களது சேவைக்காக உடன் சென்றனர். கைலாசம், மைனாகம், கந்தமாதனக் கணவாய்கள், வெண்மலை ஆகியவற்றைத் தரிசித்து பதினேழாம் நாள் இமயத்தின் பின்பகுதியை அடைந்தனர்.

கந்தமாதன பருவத்தை அருகில் இருந்து தரிசித்தனர். அப்பகுதி பலவகை மரங்களாலும் கொடிகளாலும் பொலிவுற்றிருந்தது. அழகிய நீர் வீழ்ச்சிகளும் இருந்தன. அங்கே இருந்த வருஷபர்வாவின் புனிதமான ஆசிரமத்தைப் பாண்டவர்கள் அடைந்தனர். ராஜரிஷி வருஷபர்வாவை பணிந்து வணங்கினர். வருஷபர்வாவின் ஆசிரமத்தில் தங்களது யக்ஞ பாத்திரங்களையும் அணிகலன்களையும் வைத்துவிட்டு அவரது அனுமதியுடன் மேலும் வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் செல்ல வேண்டிய வழியைத் தெரிவித்த வருஷபர்வா அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினர்.

3.2.27 பாண்டவர்கள் ஆர்ஷ்டிசேனின் ஆசிரமம் அடைதல்

தங்கள் பயணத்தைக் கால்நடையாகவே தொடர்ந்த பாண்டவர்கள் மிக அழகான மலைப்பிரதேசத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். மால்யவான் என்ற மனதைக் கவரும் மலையை அடைந்தனர். பறவைகளும், வானரங்களும் மான்களும் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அந்த மலையிலிருந்து சித்தர்களும், சாரணர்களும் வாழ்ந்த கந்தமாதன பர்வதத்தை அருகில் கண்டனர். பல்வேறு வகை உயர்ந்த மரங்களும், மலர்ச்செடிகளும், கொடிகளும் நிரம்பியிருந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். சகோரம், மயில், குயில், கிளி, சிட்டுக்குருவி, சாதகபக்ஷி, சக்ரவாகம் போன்ற பறவைகளின் இனிய ஒலி எங்கும் கேட்டது. தங்க நிற மலர்கள் நிரம்பிய ‘ஷேபாலிகா’ செடிகளைக் கண்டனர். குரவ மரங்களையும், திலக விருகூங்களையும் பார்த்தனர். அங்கே அனைத்து மரங்களிலும் மலர்கள் நிறைந்திருந்தன. பறவைகள் வாழிடமாகத் திகழ்ந்தன. மலரற்ற மரமோ, முள்ளுடைய மரமோ ஒன்று கூட இல்லை.

மரங்களின் இலைகள், பழங்கள் வழவழப்பானவை; ஒளியுடையவை. ஆண், பெண் மயில்கள், சகோரம், சதபத்ரம், கோகிலம், மைனா முதலிய பறவைகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. வெள்ளியைப்போல மலைகளில் இருந்து அருவிகள் பெருகி வீழ்ந்து கொண்டிருந்தன. அன்னங்கள் கூட்டமாக வசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர். பலவகை தாதுக்களையும், நதிகளையும், மிருகங்களையும், காடுகளையும் கொண்ட பர்வதராஜனைத் தரிசித்தனர். பின்னர் பாண்டவர்கள் கடுமையான தபஸ்வியும், மெலிந்த சரீரத்துடன் நாடி, நரம்புகள் மட்டுமே தெரியும்படி தோன்றியவரும், தர்மங்களில் சிறந்தவருமான ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தனர்.

3.2.28 ஆர்ஷ்டிசேனர் யுதிஷ்டிரரிடம் வினா வடிவில் உபதேசம் செய்தல்

ராஜரிஷி ஆர்ஷ்டிசேனர் தவத்தின் மூலமே பாபங்கள் அனைத்தும் நீங்கப் பெற்றவர். யுதிஷ்டிரர், திரௌபதி, பீமன், நகுலன், சகதேவர் அனைவரும் அவரை வணங்கி அவரைச் சூழ்ந்து நின்றனர். ராஜரிஷி பாண்டவர்களை அறிந்து கொண்டார். அனைவரையும் அமரச் செய்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்கலானார், “குந்தி மைந்தா! உன் மனம் பொய்யின் பக்கம் செல்வதில்லையே? நீ தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கிறாயா? பெரியவர்களையும், குரு, வித்வான்களையும் எப்போதும் மதித்து வருகிறாயா? பாவ கர்மங்களில் உனக்கு ருசி உண்டாவதில்லையே? உனக்கு உதவியவர்களுக்கு உசிதப்படி பதில் உதவி செய்கிறாயா? உனக்கு அபகாரம் செய்தவர்களை மன்னித்து விடுகிறாயா? காட்டில் வசித்தபோதும் தர்மத்தைப் பின்பற்றினாயா? ஆசாரங்களைப் பின்பற்றிப் புரோகிதர் தெளமியருக்கு துன்பம் விளைவிக்காமல் இருக்கிறாயா? பழைய கால ராஜரிஷிகள் சென்ற வழியிலேயே நீயும் செல்கிறாயல்லவா? எப்பொழுதெல்லாம் தன் குலத்தில் பேரன் பிறக்கிறானோ அப்போதெல்லாம் பித்ருலோகத்தில் பித்ருக்கள் சோகத்தில் ஆழ்கிறார்கள். சிரிக்கவும் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாம் இவனுடைய பாவத்தில் பங்கு பெற வேண்டி இருக்குமோ என்று நினைத்து சோகம் அடைகிறார்கள். இவனுடைய புண்ணியத்தில் சிறிது பாகம் பெறுவோமா என்று சிரிக்கிறார்கள். பார்த்தா! தாய், தந்தை, அக்கி, குரு, ஆத்மா இந்த ஐந்திற்கும் மதிப்பளிப்பவன் இக, பரலோகங்களை வென்று விடுகிறான்” என்று ஆர்ஷ்டிசேனர் கூறினார். யுதிஷ்டிரர், “பகவானே தாங்கள் எனக்கு தர்மத்தைப் பிழிந்து கூறிவிட்டீர்கள். என் சக்திக்கேற்ப உசிதமான முறையில் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தார்.

3.2.29 ஆர்ஷ்டிசேனர் அறிவுரை

ஆர்ஷ்டிசேனர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார், “பார்த்தா! சந்திவேளையில் பல ரிஷிகள் ஆகாய மார்க்கத்தில் பறந்து செல்லுகின்றனர். கிம்புருஷர்கள் ஆண்களும் பெண்களுமாக இங்கு ஜலக்ரீடை செய்ய வருவர். மலைச் சிகரங்களில் அவர்கள் உலவுவதைக் காணலாம். கந்தர்வ அப்சரஸ் கணங்களும் வித்யாதரர் கணங்களும் இங்கு காட்சி தருகின்றனர். இங்கிருந்தே இவை அனைத்தையும் நீ பார்க்கலாம். இதற்கு மேல் மலைமேல் செல்லும் யோசனை உனக்கு எந்த வகையிலும் இருக்கக்கூடாது. அங்கு தேவர்களின் இடம் உள்ளது. அங்கு மனிதர்கள் செல்லக்கூடாது. அங்கு செல்ல விரும்பி சிறிது சபலம் கொண்டாலும் அவர்களை எல்லோரும் விலக்கிவிடுவர். ராக்ஷஸர்களால் வதைக்கப்படுவர். இதற்கு மேல் செல்லும் மனிதன் இரும்பு சூலத்தால் கொல்லப்படுவான். மனிதர்கள் மீது சவாரி செய்யும் குபேரன் இங்கு இணையற்ற வைபவத்தோடு காணப்படுகிறார். குபேரனுக்கு சேவை செய்யும் தும்புரு கந்தர்வர்களின் சாமகானம் இங்கு தெளிவாகக் கேட்கிறது. யுதிஷ்டிரா! அர்ஜுனனைச் சந்திக்கும் வரை இனிய ரஸமுள்ள பழங்களை உண்டு அனைவரும் இங்கு வாசம் புரியுங்கள்” என்று உரைத்தார்.

ஆர்ஷ்டிசேனரின் நன்மையளிக்கும் சொற்களைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் அவருடைய கட்டளையைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். இனிய ரசமுள்ள பழங்களையும், இனிய தேனையும் உண்டு வந்தனர். லோமஷர் கூறிய பலவகைக் கதைகளைக் கேட்டு வந்தனர். இவ்வாறு புலனடக்கத்தோடு உத்தம விரதங்களைக் கடைப்பிடித்த பாண்டவர்கள் அங்கு பல மாதங்கள் தங்கினர். ஐந்தாவது ஆண்டு முடியும் நேரம் வந்தது. கடோத்தகஜன் மீண்டும் பாண்டவர்களைச் சந்திக்க வந்தான். ஒருநாள் பெரிய நீர்நிலையில் வசித்து வந்த மகாநாகம் புத்திமானை கருடன் பிடித்துக் கொண்டது. அப்போது மலை அசைந்தது. மலைப்பாறைகள் சிதறின. இக்காட்சியைப் பாண்டவர்கள் நேரில் கண்டனர். மலைச் சிகரத்திலிருந்து காற்று வேகமாக வீசியது. அக்காற்று எல்லாவகையான நறுமண மலர்களையும் கொண்டு சேர்த்தது. ஐந்து வண்ணங்களைக் கொண்ட அந்த மலர்களைத் திரௌபதி கண்டாள்.

3.2.30 யுதிஷ்டிரர் பீமனைத்தேடி மலை மீது ஏறுதல்; பீமனிடம் கூறியவை

அஸ்வரதா நதிக்கரையில் கிடந்த மலர்களைக் கண்ட திரௌபதி பீமனிடம், “உங்கள் பலத்தால் இந்த மலையை நான் தரிசிக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினாள். அவளது சொற்களால் தனக்கு அவமதிப்பு ஏற்பட்டதாகக்

கருதிய பீமன் தான் தனியாக மலைமீது ஏறலானார். குபேரனின் இடத்திற்கு வந்தார். அங்கே அரக்கர்களோடு போர் ஏற்பட்டது. குபேரனின் நண்பனான மணிமான் என்னும் அரக்கனை பீமன் கொன்றார். அச்சமயம் ஏற்பட்ட ஒலிகளை ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமத்தில் இருந்த யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். ஐயம் கொண்டு பீமனைத் தேடினார். தங்களிடையே பீமனைக் காணாததால் கவலை கொண்டார். எனவே திரௌபதியை ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்தில் விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களுடன் மலை மீது ஏறத் தொடங்கினர். மலைச் சிகரத்தை அடைந்து பீமசேனனைக் கண்டனர். சக்திசாலிகளும் பேருருவம் கொண்டவர்களுமான ராக்ஷஸர்கள் இறந்து கிடப்பதையும் கண்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் குபேரன் மாளிகையைக் கண்டும் இறந்து கிடந்த அரக்கர்களைக் கண்டும் பீமனிடம் கூறலானார். “வீர பீமசேனா! நீ துணிச்சலுடனும், மோஹத்துடனும் செய்த பாபகர்மம் முனிவர்போல வாழும் உனக்குத் தகுந்ததல்ல. வீணாக இந்த அரக்கர்களைச் சம்ஹாரம் செய்துள்ளாய். ராஜதுரோகம் செய்வது கூடாது என்பதே தர்மம். நீ அதையும் மீறி தேவர்களுக்கே துரோகமானவற்றைச் செய்துள்ளாய். தர்ம, அதர்மத்தை அவமதித்துப் பாவ காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவன் பாவங்களின் பலனைப் பெற்றே ஆக வேண்டும். நீ எனக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்பினால் இன்று முதல் மறுபடி ஒருபோதும் இத்தகைய காரியத்தில் ஈடுபடாதே” என்று கூறி மௌனமானார்.

3.2.31 கந்தமாதன மலையில் குபேரன்-யுதிஷ்டிரர் சந்திப்பு

இந்த நேரத்தில் பீமனிடம் இருந்து தப்பி ஓடிய அரக்கர்கள் சிலர் குபேரனிடம் சென்றனர். அவரிடம் ஒரு மனிதன் ராசஷ, யக்ஷர்களை வதைத்துவிட்டான். க்ரோத வக்ஷ ராக்ஷஸர்களை விரட்டிவிட்டான். மணிமான் கொல்லப்பட்டான். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யுங்கள் என்று கூறினர். பீமன் இரண்டாவது முறையாகக் குற்றம் செய்துவிட்டான் என்பதை அறிந்த குபேரன் உடனே தேரைப்பூட்ட ஆணையிட்டார். ஆயிரக்கணக்கான யக்ஷர்களோடு வான்வழியாகக் குபேரன் பாண்டவர்கள் இருந்த கந்தமாதன மலைச் சிகரத்தை வந்து அடைந்தார். பாண்டவர்களிடம் குபேரன் கோபம் கொள்ளாததைக் கண்ட யக்ஷர்கள் அமைதியாக நின்றனர்.

தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் குபேரனை வணங்கித் தம்மைக் குற்றவாளியாகக் கருதி அவரைச் சூழ்ந்து கைகுவித்து நின்றனர். போரில் உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்ட நிலையில் பீமன் அப்போதும் போருக்குத் தயாராக நின்றார். குபேரன், யுதிஷ்டிரரிடம், “நீ எப்போதும்

எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையை விரும்புவாய் என்பதை அனைவரும் அறிவர். எனவே நீ உன் சகோதரர்களோடு இந்த மலைச்சிகரத்தில் பயமின்றி வசிக்கலாம். நீ பீமசேனைக் கோபிக்க வேண்டாம். இறந்துவிட்ட யக்ஷர்களின் மரணத்திற்கு பீமன் காரணம் மட்டுமே ஆவார். முன்பு ‘குஷ்வதி’ யில் தேவர்களின் ஆலோசனை சபை கூடியது. அதற்காக நான் சென்றபோது, யமுனைக் கரையில் சூரியனை நோக்கி முகத்தை உயர்த்தித் தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அகஸ்திய முனிவரின் தலைமீது மணிமான் அறியாமையால், முட்டாள்தனத்தோடு துப்பிவிட்டான். கோபம் கொண்ட அவர், உன்னுடைய தீய நண்பன் என்னை அவமதித்துள்ளான். எனவே அவன் ஒரு மனிதனால் கொல்லப்படுவான். அதே மனிதனை தரிசனம் செய்து நீயும் பாவத்தில் இருந்தும், சாபத்தில் இருந்தும் விடுதலை பெறலாம் எனத் தெரிவித்துள்ளார். எனவே உன் சகோதரர் பீமன் சாபத்திலிருந்து எனக்கு விடுதலை அளித்துள்ளார்” என்று கூறினார்.

மேலும் யுதிஷ்டிரரிடம் குபேரன் பேசலானார். கூடித்திரியர்களில் சிறந்தவரே! தைரியமும், தேசகால அறிவுடையவனும், தர்மத்தை அறிந்தவனுமான மன்னன் நீண்டகாலம் இப்புவினியை ஆள்வான். யுதிஷ்டிரே! இந்த பீமசேனன் தர்மத்தை அறியவில்லை. இவருக்குத் தன் பலத்தின் மீது பெரும் கர்வம் உள்ளது. இவர் சிறுவர்களைப் போல இருக்கிறார். கோபம் கொண்டவராகவும், பயமற்றவராகவும் இருக்கிறார். நீ இவருக்கு உபதேசமளித்து உன் வசத்தில் வைத்துக் கொள். இப்போது மறுபடியும் ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் திரும்பி கிருஷ்ணபக்ஷம் முழுவதும் பயமின்றி வாழ்ந்திரு. என்னுடைய கட்டளைப்படி யக்ஷ, கின்னரர்கள் எப்போதும் உங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள். பீமசேனன் இங்கு வேண்டாத தைரியத்தோடு வந்துள்ளார். அதை அவருக்கு எடுத்துக் கூறித் தடுத்து வையுங்கள். யக்ஷர்கள் உங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வார்கள். ருசியான அன்ன-பானங்களை ஏராளமாக அளிப்பார்கள். யுதிஷ்டிரா, நீ தர்மராஜனின், பீமன் வாயு தேவனின், அர்ஜுனன் தேவராஜன் இந்திரனின் சொந்தப் புதல்வர்கள். நகுல-சகதேவர்கள் அகவினி தேவர்களின் புதல்வர்கள். எனவே என்னாலும் நீங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

அர்ஜுனனிடம் சொர்க்க, சிரேஷ்ட சம்பத்துகள் பிறப்பு காலத்தில் இருந்தே உள்ளன. அவரிடம் தானம், பலம், புத்தி, லஜை, தைரியம், தேஜஸ் ஆகிய அனைத்து நற்குணங்களும் உள்ளன. குருகுலத்தின் கீர்த்தியை அதிகரிக்கும் அர்ஜுனன் இந்திரன் மாளிகையில் பித்ரு கந்தர்வர்களால் மதிக்கப்பட்டு அஸ்திர வித்தையைப் பயின்று கொண்டிருக்கிறார். உன் தந்தைக்குப் பாட்டனரான சாந்தனு சொர்க்கலோகத்தில் அர்ஜுனனோடு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்.

யமுனைக்கரையில் ஏழு அஸ்வமேத யாகங்களை அனுஷ்டித்த சாந்தனு சொர்க்கலோகத்தை வென்று அதில் வாசம்புரிகிறார். அவர் என்னிடம் உன்னைப் பற்றி நலம் விசாரித்தார்.” என்று குபேரன் கூறினார். பாண்டவர்கள் அவரது பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். பீமன் தனது ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து விட்டுக் குபேரனை வணங்கினார். அவருக்கு ஆசியளித்த குபேரன், அர்ஜுனன் விரைவில் இங்கு வருவார் என்று தெரிவித்தார். பிறகு அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்ற குபேரன் தன் விமானத்தில் ஏறி கயிலைக்குச் சென்றார். பாண்டவர்கள் ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்தில் அமைதியோடும் சுகமாகவும் இருந்தனர்.

3.2.32 தெளம்யர் யுதிஷ்டிரருக்கு மேரு பர்வதம் பற்றிக் கூறுதல்

ஒருநாள் காலை நீராடி முனிவர்களை வணங்கிய யுதிஷ்டிரரிடம் தெளம்ய முனிவர் கூறலானார், “மகாராஜா! அதோ கிழக்கு திசையினைப் பாருங்கள். பர்வதராஜன் மந்திராசலம் பிரகாசிக்கிறது. அது இந்திரனும் குபேரனும் வாழும் இடம். அவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இத்திசையில் இருந்தே சூரிய பகவான் உதிக்கிறார். சூரிய பகவானைப் பிரஜைகள் அனைவரும், ரிஷிகளும், சித்தர்களும் மகாத்மாக்களும் வணங்குகின்றனர். தென்திசையில் இருந்து யமதர்மராஜன் தனது தரும காரியத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார். இதோ! வடதிசையில் பிரகாசிக்கும் மகாமேரு பர்வதத்தைப் பாருங்கள். இங்கேயே பிரம்மாவின் சபை உள்ளது; ஸ்தாவர, ஜங்கம பிராணிகள் அனைத்தையும் சிருஷ்டி செய்து பிரம்மா அங்கு நித்திய வாசம் புரிகிறார்.

பிரம்மலோகத்திற்கு மேல், கிழக்கு திசையில் பகவான் மகாவிஷ்ணுவின் லோகம் உள்ளது. தானவ, தேவர்களும் கூட தரிசிக்க முடியாதது. மகாவிஷ்ணுவின் லோகத்தை அடைந்த புண்ணியாத்மாக்களான ஞானிகள் மறுபடி பிறப்பது இல்லை. மேருமலையைச் சுற்றியே சூரிய சந்திரர்களும் நகூத்திரங்களும் இயங்குகின்றன. சூரிய பகவான் மேருமலையை வலம் வந்தே கிழக்கில் உதிக்கிறார். தக்ஷிணாயணத்தில் தெற்கு நோக்கிச் சென்று குளிர்ச்சியைத் தருகிறார். மீண்டும் வடக்கு நோக்கி வந்து வெப்பத்தைத் தந்து மழை தோன்றுவதற்கும் காரணமாகிறார். இரவு, பகல் காலம் சூரிய பகவானைக் கொண்டே கணக்கிடப்படுகிறது. சந்திரனும் நகூத்திரங்களும் தங்கள் இயக்கத்தால் மாதங்கள் கணக்கிடக் காரணமாகின்றனர்” என யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

3.2.33 அர்ஜுனன் வருகை

கந்தமாதன மலையின் மீது உத்தமமான விரதங்களை மேற்கொண்டு

பாண்டவர்கள் அர்ஜுனனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர். வீரர்களான அவர்கள் தைரியம் கொண்டவர்கள். எப்போதும் சத்தியத்தையே கடைப்பிடித்து வந்தவர்கள். எனவே கந்தர்வ, மகரிஷிகள் அவர்களைக் காண விரும்பி வரலாயினர். வளமான அந்த மலைப்பிரதேசம் பாண்டவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. சூரிய பகவானின் உதய, அஸ்த காட்சியினைத் தெளிவாகக் கண்டு வந்தனர். எப்போதும் சுபமான கர்மங்களையே கடைப்பிடித்து வந்தனர். தர்மத்தையே பின்பற்றி வந்தனர்.

இந்த மலை மீது நமக்கு அர்ஜுனனின் தரிசனம் விரைவில் கிடைக்கும் என்று தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். எப்போதும் அர்ஜுனனையே நினைத்தவாறு ஒரு நாள் ஒரு மாதமாகத் தோன்ற அவர்கள் ஒரு மாத காலம் காத்திருந்தனர். இந்நிலையில் இந்திரன் மாளிகையில் 5 ஆண்டுகள் இருந்து அவரிடமிருந்து திவ்ய அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் தனது சகோதரர்களிடம் திரும்பிச் செல்ல விரும்பினார். இந்திரனுடைய அனுமதியைப் பெற்று அவரை வலம் வந்து வணங்கி விடை பெற்றார். இந்திரனுடைய தேரில் அர்ஜுனன் கந்தமாதன பர்வதம் வந்தார். மாதலியால் செலுத்தப்பட்டு மின்னன் போன்ற ஒளியுடன் தேர் வந்தது.

3.2.34 இந்திரன் வருகையும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆசி அளித்தலும்

இச்சமயத்தில் வானத்தில் எரிநட்சத்திரம் தோன்றியதுபோல் ஒளி ஏற்பட்டது. பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஜாம்பூநத தங்கத்தால் ஆன இந்திரனது தேரினை மாதலி செலுத்தி வர இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடத்தில் தேரின் மூலம் வந்தார். யுதிஷ்டிரரையும் பீமனையும் வணங்கினார். பாண்டவர்கள் அர்ஜுனனைக் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைந்தார். பின் அர்ஜுனன் பாண்டவர்களும், ரிஷிகளும் சூழ்ந்திருக்க அமர்ந்தனர். மாதலி யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பினார். அர்ஜுனன் தான் சிவனிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றதையும், இந்திரன், வாயு பகவானிடமிருந்து திவ்யாஸ்திரங்கள் பெற்றதையும் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தார். பின் நகுல சகாதேவருடன் ஓய்வு கொண்டார்.

மறுநாள் காலைப் பொழுதில் வானத்தில் தேவர்களின் இசைக் கருவிகளின் முழக்கமும், தேர்களின் மணி ஒலியும் எதிரொலித்தது. பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஒலி வந்த திசையைப் பார்த்தனர். இந்திரன் தனது தேரில் பாண்டவர்களிடம் வந்து சேர்ந்தார். அவரைச் சுற்றி தேவர்கள், அப்சராஸ்கள், மருத் கணங்கள் ஆகியோரும் வந்தனர். தேரில் இருந்து இறங்கிய இந்திரனை யுதிஷ்டிரர் சாஸ்திரப்படி வரவேற்றார். அர்ஜுனனும்

இந்திரனை வணங்கி சேவகனைப் போல் அருகில் நின்றார். யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் அர்ஜுனன் வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டு இந்திரன் மகிழ்ச்சியடைந்தார். இந்திரன், யுதிஷ்டிரரிடம், பாண்டு குமாரா! நீ இந்தப் புவியை அரசாளப் போகிறாய். இப்போது மறுபடியும் காம்யகவன ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிச் செல். அர்ஜுனன் ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் என்னிடம் திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் எனக்கு மிகப் பரியமான காரியத்தையும் நடத்தியுள்ளார். மூவுலகிலும் போரில் இவரை யாரும் வெல்ல முடியாது” எனக் கூறினார். பின் மகரிஷிகளின் துதிகளை ஏற்று இந்திரன் தேவர்களுடன் சொர்க்கம் திரும்பினார்.

3.2.35 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அவரது யாத்திரை மற்றும் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்

இந்திரன் சென்ற பிறகு, யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடத்தில், “அர்ஜுனா! சொர்க்கத்தில் உன்னுடைய காலம் எப்படிக் கழிந்தது? திவ்யாஸ்திரங்களை எப்படிப் பெற்றாய்? சிவனை எவ்வாறு தரிசித்தாய்? இந்திரனுக்காக நீ செய்த பிரியமான காரியம் என்ன? அனைத்தையும் முழுமையாகக் கூறு” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் கூறலானார். தான் ப்ருகுதுங்க மலையை அடைந்ததையும், அங்கு ஒரு பிராமணனைச் சந்தித்ததையும் அவர் கூறியபடி இமயமலை சென்று தவம் புரிந்ததையும் தெரிவித்தார். முதல் மாதம் கனியையும் இரண்டாம் மாதம் நீரையும் ஏற்று மூன்றாம் மாதம் பட்டினியாக இருந்ததையும் நான்காம் மாதம் கைகளை மேலே தூக்கிக் கொண்டு தவம் மேற்கொண்டதையும் தெரிவித்தார். ஐந்தாம் மாதம் ஒரு பன்றியின் பொருட்டாக பெண்களுடன் வந்த வேடனுடன் போர் செய்ததையும் அவர் மீது பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவியதையும், பிரம்மாஸ்திரம் பயனற்றுப் போனதையும் வேடனோடு மல்யுத்தம் செய்ததையும் கூறினார். பின்னர் வேடனாக உருவெடுத்து வந்த பிணாக பாணியான சிவன் தன்னிடம் மகிழ்ந்து பாசுபத அஸ்திரத்தை அளித்ததைக் கூறினார்.

பிறகு இந்திரனும், குபேரனும், யமதர்மராஜனும், வருணனும் தனக்குத் தரிசனம் தந்ததையும் தங்களது திவ்ய அஸ்திரங்களை அளித்ததையும் அர்ஜுனன் கூறினார். பிறகு இந்திரன் கூறியவாறு அவரது பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கமயமான தேரோடு மாதலி வந்ததையும் அவருடன் இந்திரலோகம் சென்று அமராவதி நகரில் வாழ்ந்ததையும் கூறினார். வசு, ருத்ர, சாத்ய, மருத்கண, ஆதித்ய மற்றும் அஸ்வினி குமாரர்களை தரிசித்ததையும் இந்திரனை வணங்கி அவரது சிம்மாசனத்தில் பாதி இடமளிக்கப்பட்டதையும் தெரிவித்தார். ஒவ்வொரு நாளும் அஸ்திரவித்தை பயிற்சி பெற்றது, கந்தர்வன் விஸ்வாவசுவின் மகன்

சித்திரசேனனின் நட்பு கொண்டது, சங்கீதக் கலையை முழுவதும் கற்றுக் கொண்டது. ஐந்து விதிகளோடு பதினைந்து அஸ்திரங்களைப் பெற்றது இந்திரனால் பாராட்டப்பட்டது ஆகிய அனைத்தையும் விரிவாகத் தெரிவித்தார். தன்னிடம் இந்திரன் குருதகூழினை பெற விரும்பியதை யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார்.

3.2.36 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் பாதாள உலகின் நிவாத கவசர்கள், பௌலோமர், காலகேயர்களை வென்றதைத் தெரிவித்தல்

இந்திரன் அர்ஜுனனிடம், “பரந்தபா! அஸ்திர சாஸ்திரத்தின் பூரண ஞானத்தை நீ பெற்றுவிட்டாய். குருதகூழினை அளிக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. நீ அதனை அளிப்பதாகச் சபதம் செய்தால் நான் என்னுடைய விருப்பத்தை உன்னிடம் கூறுவேன்” என்றார். அப்போது அர்ஜுனனும் இந்திரன் விரும்பியதைச் செய்வதாக உறுதியளிக்கிறார். இந்திரன் கடலுக்குள் பாதாள உலகில் வாழும் நிவாத கவசர் என்ற மூன்று கோடி எண்ணிக்கையுள்ள தானவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்பதையே குருதகூழினையாகக் கேட்டார். பிறகு இந்திரன் மற்றும் தேவர்களின் ஆசியைப் பெற்று மாதலியால் செலுத்தப்பட்ட இந்திரனது தேரில் ஏறித் தனது தேவதத்தம் என்ற சங்கினை ஒலித்தவாறு கடலினை அடைந்து நிவாத கவசர்களின் இடத்தை அடைந்ததையும் அங்கே அவர்களோடு பயங்கரமான யுத்தம் புரிந்து அவர்களை வென்றதையும் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். பிறகு அங்கிருந்து திரும்பும் வழியில் வானில் இயங்கக்கூடிய ஹிரண்யபுரம் என்ற நகரில் பௌலோமர், காலகேயர் என்ற அசுரர்களை அழித்து அந்நகரையும் இல்லாமல் செய்து இந்திரனிடம் திரும்பியதையும் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

3.2.37 யுதிஷ்டிரர் வாழ்த்து; திவ்யாஸ்திர தரிசன விருப்பம்

இவ்வாறு அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தனது சொர்க்கலோக வாழ்க்கையின்போது நடந்தவற்றைத் தெளிவாகத் தெரிவித்தார். பதினைந்து அஸ்திரங்களைப் பெற்றது; இந்திரன் கவசம் அணிவித்தது, தேவதத்தம் என்ற சங்கினைப் பெற்றது; சித்திரசேனனிடம் சங்கீதம் பயின்றது என்ற எல்லா விஷயங்களையும் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். “தனஞ்ஜயா! நீ திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றது; இந்திரனின் பகைவர்களான நிவாத கவசர், பௌலோமர், காலகேயர் ஆகிய அரக்கர்களை அழித்தது, நீ பார்வதி தேவியோடு சாக்ஷாத் சங்கரனைத் தரிசித்தது இவை அனைத்தும் மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயங்கள் ஆகும். இப்போது நாம்

திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வென்று நம் ராஜ்யத்தைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது; அர்ஜுனா! நீ வீரம் மிக்க நிவாத கவசர்களை அழித்த திவ்யாஸ்திரங்களைக் காண எனக்கு மிகவும் விருப்பமாக உள்ளது” என்று யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் மறுநாள் காலை நீங்கள் அவற்றைக் காண்பீர்கள் எனத் தமையனிடம் தெரிவித்தார்.

3.2.38 திவ்யாஸ்திரத்தைக் காண முயன்றபோது நிகழ்ந்தவை

காலை புலர்ந்ததும் யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் நித்திய கர்மங்களை நிறைவேற்றினார். பின் திவ்யாஸ்திரங்களைத் தரிசனம் செய்விக்குமாறு அர்ஜுனனுக்குக் கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனன் நீராடி சிவபெருமானையும், இந்திரனையும் வணங்கி, காண்டிய வில்லையும் தேவதத்தம் சங்கையும் எடுத்துக் கொண்டு திவ்யாஸ்திரங்களைக் காண்பிக்கத் தொடங்கினார். அதே நேரம் பூமி நடுங்கியது; பெரும் காற்று வீசியது. சூரியனின் ஒளி மங்கியது. பூமிக்கு அடியில் வாசம் செய்த பிராணிகள் துன்புற்றன. அவை அர்ஜுனனை வணங்கி உயிர்ப்பிச்சை கேட்டன.

இதேசமயம் பிரம்மரிஷி, சித்தரிஷி, தேவரிஷி தேவர்கள், யக்ஷ, ராக்ஷஸ, கந்தர்வர்கள், பறவைகள், ஜங்கம பிராணிகள் அனைத்தும் அங்கு வந்து தோன்றின. இதன்பின் இந்திரன், பிரம்மா, லோகபாலகர்கள், மகாதேவன் தன் கணங்கள் சூழ அங்கு வந்தனர். வாயுதேவன் அர்ஜுனன் மீது நறுமண மலர்களைத் தூவினார். தேவர்களின் ஆடல், பாடல் நிகழ்ந்தது. அச்சமயம் தேவர்களின் கட்டளையால் நாரதர் அர்ஜுனன் அரகில் வந்து திவ்யாஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதிலிருந்து தடுத்து நிறுத்தினார். யுதிஷ்டிரரிடத்தில் போர்க்களத்தில் பகைவர் மேல் செலுத்தும்போது இவற்றைத் தரிசனம் செய்யுங்கள். இப்போது இவற்றைக் காணப் பிடிவாதம் செய்யாதீர்கள் என்று கூறினார். பின் தேவர்கள், மற்ற பிராணிகள் வந்தவாறே திரும்பினர்.

3.2.39 கந்தமாதன மலையில் வசித்தல்; பீமன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பாண்டவர்கள் அர்ஜுனன் திரும்ப வரப்பெற்று கந்தமாதன மலையில் குபேரனின் வாழ்விடத்தில் சுகமாக இருந்தனர். அர்ஜுனன் எப்போதும் அஸ்திரப் பயிற்சியிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். குபேரனுடைய அருளால் அங்கு வசிக்கும் பாக்கியம் பெற்ற பாண்டவர்கள் அங்கு 4 ஆண்டுகள் இருந்தனர். முதலில் 6 ஆண்டுகளும் கந்தமாதன மலையில் 4 ஆண்டுகளுமாக 10 ஆண்டுகள் வனவாசம் கழிந்தது. ஒருநாள் யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் அமர்ந்து கொண்டிருந்தபோது பீமன் கூறலானார். “குருராஜா! உங்களுடைய

சபதத்தை சத்தியமாக்கும் விருப்பத்தோடும், உங்களுக்குப் பிரியமானதைச் செய்வதற்காகவும் நாங்கள் வனவாசத்தைத் துறக்கவில்லை. துரியோதனனை வதைக்கவில்லை. இப்போது வனவாசத்தின் 11 ஆம் ஆண்டை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். துரியோதனனை ஏமாற்றி நாம் நம்முடைய அஞ்ஞாத வாசத்தையும் கழித்துவிடலாம். நாம் இங்கிருந்து சென்று பூமியில் வாசம்புரிவோம். நாம் சொர்க்கத்திற்கு நிகரான இங்கு சஞ்சரித்து சோகம் இன்றி இருக்கலாம். ஆனால் அதனால் பூமியில் தங்களுடைய புகழ் வீணாகிவிடும்” என்று பீமன் கூறியதை யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

யுதிஷ்டிரர் அனைவரின் அபிப்பிராயத்தையும் அறிந்து பிறகு குபேரனுடைய இடத்தை வலம் வந்தார். கந்தமாதன மலையை நோக்கி, “சைலேந்திரா! இப்போது தவ வாழ்க்கையை ஏற்றுள்ள நான், பகைவரை வென்று இழந்த என்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பெற்று என்னுடைய காரியத்தை நடத்தி முடித்துவிட்டு மறுபடி தவம் மேற்கொள்ளும்போது தங்களை தரிசிப்பேன்” என்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். கடோத்கஜன் தன்னுடைய கணங்களுடன் அவர்களைச் சுமந்து கடக்க முடியாத இடங்களில் கடக்க வைத்தான். பாண்டவர்கள் புறப்பட்டதும் லோமஷ முனிவர் தந்தை புதல்வர்களுக்கு உபதேசம் அளிப்பதைப்போல உபதேசம் அளித்தார். பிறகு வான் வழியாக தேவர்களின் இடத்திற்குத் திரும்பினார். ராஜரிஷி ஆர்ஷ்டிசேனரும் பாண்டவர்களுக்கு உபதேசம் அளித்தார். பாண்டவர்கள் ஐவரும் வந்த வழியிலேயே திரும்பினர்.

3.2.40 பாண்டவர்கள் விசாகயூபம் என்னும் வனம் அடைதல்

மலையின் வழியில் அழகிய காடுகள், நதிகள், குகைகள் இவற்றைப் பார்வையிட்டவாறு இரவு-பகல் நேரங்களில் தங்கிய பாண்டவர்கள் கைலாச மலையைப் பின்னால் விட்டுவிட்டு வருஷபர்வாவின் ஆசிரமம் அடைந்தனர். நடந்த விஷயங்களையெல்லாம் வருஷபர்வாவிடம் கூறினர். அங்கிருந்து விடைபெற்று பத்ரிகாஸ்ரமம், நர-நாராயணக்ஷேத்திரம் வந்தனர். ஒரு மாத காலம் அங்கிருந்து சுபாகுவின் தேசத்தை அடைந்தனர். அங்கு தாங்கள் விட்டுச்சென்ற விஷோகன் முதலிய சாரதிகளையும் இந்நிரசேனன் முதலிய பரிசாரர்களையும் சேவர்களையும் சந்தித்தனர். ஓரிரவு அங்கு இருந்து தங்களுடைய தேர்களையும் பிற பொருட்களையும் பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டனர். கடோத்கஜனுக்கு விடையளித்துப் பின் விசாகயூபம் என்னும் வனப் பகுதியை அடைந்தனர். சைத்ர ரத வனத்தைப் போன்ற அந்த அழகான வனத்தில் ஓராண்டுக்காலம் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அப்போது பீமனுக்கு ஒரு துன்பம் நேர்ந்தது.

3.2.41 யுதிஷ்டிரர் அபசகுனங்களைக் கண்டு பீமனைத் தேடிச் செல்லுதல்

ஒருநாள் பீமசேனன் தனியாகச் சென்று பாம்பின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் இருந்த இடத்தில் தீயவற்றை அறிவிக்கும் அடையாளங்கள் தோன்றின. ஆசிரமத்தின் தென்திசையில் தீப்பிடித்த இடத்தில் ஒரு நரி அவலக்குரல் எழுப்பியது. ஒரு சிறகு, ஒரு கண், ஒரு கால் கொண்ட கௌதாரிப் பறவைகள் சூரியன் பக்கம் ரத்தத்தைக் கக்கியபடி காணப்பட்டன. காற்று கூழாங்கற்களைப் பொழிந்தது. பசு, பறவைகள் வலது புறம் ஒலி எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. யுதிஷ்டிரரின் இடது கையும், இடது கண்ணும் துடித்தன. யுதிஷ்டிரர் தன் மனதில் பெரும் பயத்தை உணர்ந்தார். திரௌபதியிடம் பீமசேனன் எங்கே எனக் கேட்டார். பீமன் இங்கிருந்து சென்று வெகுநேரம் ஆகிவிட்டது எனத் திரௌபதி தெரிவித்தாள். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் திரௌபதியைப் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு கூறிப் பின் நகுல சகதேவர்களிடம் பிராமணர்களைப் பாதுகாக்குமாறு தெரிவித்து, தெளமயருடன் பீமனைத் தேடி வனத்துக்குள் சென்றார். கிழக்கு திசையில் சென்று அங்கு பூமியில் பீமனுடைய காலடிச் சுவடுகளைக் கண்டார். அதனைப் பின்பற்றிச் சென்றார் பீமனால் சிதைக்கப்பட்ட மரம், செடி, கொடிகளைக் கண்டார். அதனைப் பின்பற்றிச் சென்று பீமன் பாம்பின் பிடியில் சிக்கியிருப்பதைப் பார்த்தார்.

3.2.42 யுதிஷ்டிரர்-நகுஷன் உரையாடல்

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம், நீ இவ்வாறு இந்தப் பாம்பிடம் சிக்கிக் கொண்டாய்? இந்த நாகம் யார் என்று கேட்டார். பீமன் நடந்தவற்றைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் நகுஷன் ஆகிய சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பீமனை விட்டுவிட வேண்டினார். நகுஷன் பீமன் தானாக வந்து என்னிடம் சிக்கினான். இங்கிருந்து சென்றுவிடு. இல்லையென்றால் நீயும் எனக்கு ஆகாரமாவாய் என்று கூறியது. நீண்ட கால உபவாசத்திற்குப் பின் இவன் எனக்கு ஆகாரமாகக் கிடைத்துள்ளான். இவனை விடவும் முடியாது. வேறு ஆகாரத்தை ஏற்கவும் முடியாது என்று பாம்பு யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தது. யுதிஷ்டிரர் சர்ப்பத்திடம், “நீ யார்? தேவனா? தைத்தியனா? உண்மையில் சர்ப்பம்தானா? எதற்காகப் பீமனை உண்ண நினைக்கிறாய்? எந்த உபாயத்தினால் பீமனை விடுவிப்பாய் என்று கூறு” எனக் கேட்டார். சர்ப்பம் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதில் அளித்தது. “மன்னா! நான் பூர்வஜன்மத்தில் உன்னுடைய முன்னோரான ‘நகுஷன்’ என்னும் மன்னன். சந்திரனிலிருந்து ஐந்தாவது தலைமுறையில் இருந்த ‘ஆயு’ என்ற மன்னரின் மகன். என் மனதையும் புலன்களையும் அடக்கி யோகத்தைப் பயின்றேன்.

நற்காரியங்களாலும், பலத்தாலும் மூவுலக சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றேன். அதனால் கர்வமடைந்து பிராம்மணர்களை என் பல்லக்கைச் சுமக்கச் செய்தேன். சொர்க்கத்தில் அகஸ்திய முனிவர் பல்லக்கைச் சுமந்தபோது நான் அவரைக் காலால் உதைத்தேன். அதனால் அவர் எனக்கு சர்ப்பமாகும்படி சாபமளித்தார். அகஸ்தியரின் அருளால் எனது நினைவு என்னைவிட்டு அகலவில்லை. நான் கேட்கும் சில வினாக்களுக்கு நீ பதில் அளித்தால் பீமனை விட்டுவிடுவேன்” என்று கூறியது யுதிஷ்டிரர் பாம்பிடம் நீ கேள்வியைக் கேள்; நான் பதிலளிக்கிறேன் என்றார்.

3.2.43 யுதிஷ்டிரர் சர்ப்பத்தின் வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்; பீமன் விடுவிப்பு

சர்ப்பம் கேட்டது: பிராமணன் யார்?

யுதிஷ்டிரர் பதில்: சத்தியம், தானம், தவம், பொறுமை, நன்னடத்தை, கொடுமையின்மை, இரக்கம் என்ற நற்குணங்கள் கொண்டவனே பிராமணன்.

சர்ப்பத்தின் கேள்வி: நீ கூறும் நற்குணங்கள் சூத்திரர்களிடமும் உள்ளன.

யுதிஷ்டிரரின் பதில்: சூத்திரனிடம் சத்தியம் முதலிய மேற்கூறிய நற்குணங்கள் இருந்து, பிராமணனிடம் இல்லையென்றால் அந்த சூத்திரன் சூத்திரன் அல்ல; பிராமணன் பிராமணன் அல்ல; இந்த லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவனே பிராமணன் ஆவான். அவை இல்லாதவன் சூத்திரனே ஆவான்.

சர்ப்பத்தின் கேள்வி: நடத்தையாலேயே பிராமணன் என்று சொல்லப்பட்டால் அதற்கேற்ற கருமங்கள் இல்லாதிருந்தால் ஜாதியே வீணல்லவா?

யுதிஷ்டிரரின் பதில்: சர்ப்பமே! மனிதரில் ஜாதியை பரீட்சை செய்வது மிகக் கடினமாகும். ஏனெனில் இச்சமயம் எல்லா வர்ணங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்துவிட்டன. மனிதர்கள் அனைவரும் எல்லா ஜாதிப் பெண்களிடமும் வாரிசைத் தோற்றுவிக்கின்றனர். குழந்தைக்கு சம்ஸ்காரம் செய்து அதற்கு வேதத்யாயனம் செய்விக்கப்படாதவரை அவன் சூத்திரனுக்குச் சமமானவன். வைதீக சம்ஸ்காரத்தோடு வேதாத்யாயனம் செய்த பிறகும் பிராமணன் முதலிய வர்ணங்களில் சீலமும் சதாசாரமும் இல்லையெனில் அவன் ஜாதிக்கலப்பு உடையவனே என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது எனவே சம்ஸ்காரத்தோடு நன்னடத்தையும் உடையவனே பிராமணன் ஆவான்.

யுதிஷ்டிரரின் பதிலால் மகிழ்ந்த சர்ப்பம் பீமனை விடுவித்தது. இப்போது யுதிஷ்டிரர் சர்ப்பத்திடம் மிக உத்தமமான கதிக்கான கர்மத்தையும், தானம் சத்தியம் இவற்றில் எது பெரியது, அஹிம்சை, இனிய பேச்சு இவற்றில் எது பெருமை உடையது என்ற வினாக்களைக் கேட்டார். சர்ப்பம் இவற்றிற்கான பதிலை அளித்தது. இன்னும் பல வினாக்களுக்கான விடையை யுதிஷ்டிரர் சர்ப்பத்திடம் கேட்டறிந்தார். சர்ப்பம் யுதிஷ்டிரரோடு உரையாடியதால் சாப விமோசனம் பெற்றது. மலைப்பாம்பு சரீரத்தைத் துறந்த நகுஷ மன்னர் விண்ணிலிருந்து வந்த விமானம் ஏறிச் சொர்க்கம் அடைந்தார். யுதிஷ்டிரர், பீமனுடனும், தெளம்யருடனும் ஆசிரமம் திரும்பினார். பீமன் சர்ப்பத்தால் பிடிக்கப்பட்டுப் பின் விடுவிக்கப்பட்ட விவரங்களை அனைவரிடமும் யுதிஷ்டிரர் தெரிவித்தார்.

3.3 பாண்டவர்களின் 12 ஆம் ஆண்டு வனவாசம்

3.3.1 பாண்டவர்கள் த்வைத வனத்தில் இருந்து காம்பகவனம் செல்லுதல்

பாண்டவர்களது 12 வது ஆண்டுக்கால வனவாசம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இச்சமயம் மழைக்காலம் வந்தது. இரவும் பகலும் எப்போதும் மழை பெய்தது; பூமி நீரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு அமைதியாகவும் இதமாகவும் ஆயிற்று. பறவைகளின் ஒலி எங்கும் நிறைந்தது. மாரிக்காலம் முடிந்து சரத்காலம் வந்தது. தர்ப்பைப் புல் காடுகளிலும் மலைகளிலும் மிக அதிகமாக வளர்ந்தன. நதியின் நீர் தெளிந்து தூய்மையானது. வானம் நிர்மலமானது. நகூத்திரங்கள் பிரகாசித்தன. பாண்டவர்கள் பருவத்தின் சந்திவேளையை ஸ்நாதனம், தானம் முதலியவற்றால் அனுசரித்தனர். தவசிகளோடு அந்த உத்தம யோகத்தைப் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக் கொண்டனர். கிருஷ்ணபகும் தோன்றியதும் பாண்டவர்கள், தெளம்யர், மற்ற பிராமணர் தங்களது சாரதி மற்றும் சேவகர்களுடன் காம்பக வனம் நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு இருந்த முனிவர்கள் யுதிஷ்டிரர் முதலியோரை வரவேற்றனர். அங்கு பாண்டவர்கள் வாசம்புரியத் தொடங்கினர். ஒருநாள் அவர்களிடம் வந்த பிராமணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டவர்களைச் சந்திப்பதற்காக அங்கு வரப்போவதைத் தெரிவித்தார்.

3.3.2 பாண்டவர்களிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், மார்க்கண்டேயர், நாரதர் ஆகியோரின் வருகை

அவர் மார்க்கண்டேய முனிவரும் விரைவில் உங்களைச் சந்திக்க வர இருக்கிறார் என்று கூறுகிறார். அதே நேரத்தில் ஷைப்ய, சுக்ரீவ குதிரைகள்

பூட்டப்பட்ட தனது தேரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்திய பாமாவோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரையும், தெளம்யரையும், பீமசேனனையும் முறைப்படி வணங்கினார். அர்ஜுனனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். நகுல சகதேவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கினர். பிறகு அர்ஜுனனிடம் அவரது செய்திகள் அனைத்தையும் கேட்டறிந்தார்.

பின் யுதிஷ்டிரரிடம், “தாங்கள் சத்தியம், எளிமை முதலிய நற்குணங்களோடு சுவதர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள். எனவே தாங்கள் இகலோகம், பரலோகம் இரண்டையும் வென்றுவிட்டீர்கள். பிரம்மச்சரிய விரதம் கடைப்பிடித்து முதலில் வேதங்களைப் பயின்றீர்கள்; தனுர்வேத சிக்ஷை பெற்றீர்கள். கூடித்திரிய தர்மப்படி செல்வத்தைப் பெருக்கி பழைய யக்ருங்கள் அனைத்தையும் அனுஷ்டித்தீர்கள் பெண் தொடர்பான போகத்தில் நீங்கள் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. தாங்கள் விருப்பத்தால் தூண்டப்பட்டு எதுவும் செய்வதில்லை; செல்வத்தின் மீது ஆசை கொண்டு தருமத்தைத் துறப்பதும் இல்லை. இந்தப் பிரபாவத்தாலேயே தர்மராஜன் என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். தாங்கள் ராஜ்யம், செல்வம் போகங்களைப் பெற்றும் தானம், சத்தியம், தவம், சிரத்தை, பொறுமை ஆகிய நற்குணங்களையே பின்பற்றுகிறீர்கள். சூதாட்ட சபையில் திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டதைத் தங்களைத் தவிர யாரால் சகித்துக் கொள்ள முடியும்? விரைவில் தங்களுடைய விருப்பங்கள் நிறைவேறப் போகின்றன. தாங்கள் அரியணையில் அமர்ந்து நியாயப்படி மக்களைப் பரிபாலனம் செய்யப் போகிறீர்கள்.

உங்களுடைய வனவாச சபதம் நிறைவேறும்போது நாங்கள் அனைவரும் உங்களுடைய விரோதிகளான கௌரவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறினார். மேலும் தஷார்ஹ, குகூர, அந்தக வம்ச வீரர்களும், பலராமனும் மதுராபுரியின் சேனைகளும் எப்போதும் போருக்குத் தயாராக இருக்கின்றனர் எனக் கூறினார். “மன்னா! தாங்கள் கோபத்திலிருந்தும் துயரத்திலிருந்தும் விலகி விரும்பிய இடங்களில் எல்லாம் சுற்றுங்கள். பிறகு உங்களது உத்தமமான ஹஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசியுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரரின் வனவாச காலம் முடிந்ததும் நிகழப்போகும் யுத்தத்தில் தாங்கள் அவருக்குத் துணையாவோம் எனப் பகவான் தெரிவித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் கேசவனைக் கைகுவித்து வணங்கினார். “தாங்களே பாண்டவர்களின் ஆதாரமாவீர்கள். நாங்கள் அனைவரும் தங்களைச் சரணடைகிறோம். நாங்கள் எங்களுடைய 12 ஆண்டு காலத்தைக் கழித்துவிட்டோம். இனி அஞ்ஞாத வாசத்தின் காலத்தையும் முறைப்படி

முடித்ததும் பாண்டவர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்படுவோம். பிரபோ! நாங்கள் மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர்களோடு உங்களுடைய சரணடைகிறோம் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார். இச்சமயம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் வயதுடைய முதிர்ந்த தபோதனர் மார்க்கண்டேய முனிவர் வந்தார். அவர் முதியவராயினும் 25 வயது இளைஞனைப் போலவே இருந்தார். பாண்டவர்களும், மற்றவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவரைப் பூஜித்தனர்.

அதே நேரத்தில் தேவரிஷி நாரதரும் பாண்டவர்களைச் சந்திக்க அங்கு வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மார்க்கண்டேயரிடத்தில் தாங்கள் பாண்டவர்களிடம் கூற விரும்பியதைக் கூறுங்கள் என்று வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர், மார்க்கண்டேயரிடம் மனிதனின் சுப, அசுப கர்மங்கள்; அவற்றின் பலன்கள், எவ்வாறு ஈஸ்வரன் கர்மப் பலன்களை அளிக்கிறார் என்று கேட்டார். மேலும் மனிதன் செய்யும் கர்மம் இந்த உலகத்தில் மட்டும் அவனுக்குப் பலன் அளிக்கின்றனவா? அல்லது அற்புதமான மேல் உலகத்திலும் அவ்வாறு நடக்கிறதா? ஜீவன் தன் சரீரத்தைத் துறந்து மேல் உலகம் செல்லும்போது அதன் சுப-அசுப கர்மங்கள் அதற்கு எவ்வாறு கிடைக்கின்றன? மனிதன் இறந்த பின் அவனது கருமங்கள் எங்கே இருக்கின்றன?” என்று கேட்டார்.

மார்க்கண்டேய மகரிஷி யுதிஷ்டிரரின் இந்த வினாக்களுக்கு விரிவான விளக்கங்களைக் கூறினார். அத்துடன் யுதிஷ்டிரா! நீங்கள் தேவர்களுடைய காரியங்களுக்காகப் புவியில் தோன்றியிருக்கிறீர்கள் எப்போதும் புலனடக்கத்துடனும் உத்தம ஆசாரங்களுடனும் விளங்குகிறீர்கள். தேவர்கள், பித்ருக்கள், ரிஷிகளை உத்தமமான முறையில் திருப்தி செய்யப் போகிறீர்கள். பிறகு நற்கர்மங்களின் பலனாக நீங்கள் அனைவரும் வரிசையாக புண்ணியாத்மாக்களின் இருப்பிடம் சென்று விடுவீர்கள். எனவே கௌரவ மன்னா! நீ மனதில் எந்த ஐயத்திற்கும் இடமளிக்காதே. இந்தத் துயரம் உன் எதிர்கால சுகத்தை அறிவிப்பதாகும்” என்று மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

3.3.3 பாண்டவர்கள் விரும்பியவாறு மார்க்கண்டேயர் பல வரலாறுகளைத் தெரிவித்தல்

பாண்டவர்கள் மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் சிறந்த பிராமணர்களின் மகிமையைக் கூறுமாறு கேட்டனர். மார்க்கண்டேயர் பரபுரஞ்சய மன்னரால் கொல்லப்பட்ட அரிஷ்டநேமி முனிவரின் மகனை, முனிவர் தனது தாய்மையான வாழ்க்கை மற்றும் தவத்தின் மகிமையால் உயிரோடு காப்பாற்றிய வரலாற்றைக் கூறினார். பிறகு அத்ரி முனிவர் யாகத்தில்

ஈடுபட்ட ப்ருது மன்னரிடம் செல்வம் வேண்டிச் சென்றதையும், ப்ருதுவை இந்திரனுக்குச் சமமானவராகப் புகழ்ந்ததையும், சனத்குமாரர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு ப்ருகு மன்னன் பிரஜாபதியே என்று கூறியதையும் சொன்னார். அத்ரி முனிவர் மன்னனை இந்திரனுக்குச் சமமாக நிறுவியதால் அவரது மகிமை சிறந்தது எனக் கூறினார்.

சரஸ்வதி தேவி சிறந்த பிராமணர்களுடைய அக்னி ஹோத்திரத்தில் இருந்து வந்து தார்ஷ்ய முனிவரின் ஐயத்தை விலக்கிய வரலாற்றையும் மார்க்கண்டேய முனிவர் பாண்டவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார். பிறகு வைவஸ்த மனுவின் கடுமையான தவத்தைப் பற்றியும், அப்போது பகவான் விஷ்ணு மீன் வடிவத்தில் வந்து மனுவினை அடைந்து பாணை, கிணறு, நதி, கடல் நீரில் வளர்ந்து பேருரு பெற்றதையும், பிரளய காலத்தில் மத்ஸ்ய மூர்த்தி மனுவையும், சப்த ரிஷிகளையும் பீஜங்களையும் காப்பாற்றிய வரலாற்றையும் எடுத்துரைத்தார். நான்கு யுகங்களின் ஆண்டுக் கணக்கு, யுகங்களின் இயல்பு. பிரளய கால வருணனை, மார்க்கண்டேய முனிவர் பால முகுந்தனோடு உரையாடியது. முகுந்தனின் வயிற்றில் பிரவேசித்தது. முகுந்தனின் வயிற்றில் 100 ஆண்டுக்காலம் இருந்து உலகனைத்தையும் உயிர்களையும் தரிசித்தது, பால முகுந்தன் தானே நாராயணன் எனத் தெரிவித்தது, பகவானின் அருளால் மீண்டும் உலக சிருஷ்டி நடைபெறுவது என்ற அனைத்து விவரங்களையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். மார்க்கண்டேய முனிவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே நாராயண பகவான், அவர் அருளால் பூமி தோன்றுகிறது, நடைபெறுகிறது, எனவே இவரையே சரணடையுங்கள் என்றும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். முனிவரின் சொற்களைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் ஐவரும் திரௌபதியோடு எழுந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்கினார்கள்.

3.3.4 யுக முடிவு காலத்தில் கலியுகத்தின் இயல்பும், கல்கி அவதார வருணனையும்

யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் யுகங்கள் சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளைக் கூறினீர்கள்; பிரளயம் பற்றித் தெரிவித்தீர்கள். இப்போது எல்லா தர்மங்களும் அழிக்கப்பட்ட பின் மீதி என்ன இருக்கும்? அவர்களுடைய ஆகாரம், உணவு, ஆயுள் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர், “கலியுகத்தில் தர்மம் ஒற்றைக் காலில் நிற்கும்; ஜாதி கலப்பு மிகுந்து ஜாதியே இல்லாமல் போய்விடும்; உணவு தானியங்களில் தினைக்கு மதிப்பிருக்கும்; பலர் மீன் மாமிசமே உண்பார்கள்; மனிதன் நாஸ்திகனாகவும், திருடனாகவும் இருப்பான். தந்தை மகனையும், மகன் தந்தையையும் வதம் செய்வர். யுக முடிவில் மக்கள் கோதுமை, பார்லி

முதலிய தானியங்கள் அதிகம் விளையும் பிரதேசங்களுக்குச் செல்வர். பெண்கள் கணவனுக்கு உண்மையாக இருக்க மாட்டார்கள்.

பிராமணன் வேதத்தை விற்பான். எல்லா நாட்டு மக்களும் அன்னத்தை விற்பார்கள்; பெண்கள் பொது மகளிராவார்கள். மக்களின் ஆயுள் மிக அதிகமாக 14 ஆண்டுகள் இருக்கும். 5 அல்லது 6 வது வயதில் பெண்கள் குழந்தையைப் பெறுவார்கள் ஆண்கள் 7 அல்லது 8 வது வயதில் குழந்தையை உற்பத்தி செய்வர். சூத்திரர் தருமோபதேசம் செய்வர். மக்கள் எலும்பு இணைத்த சுவர்களைப் பூஜை செய்வார்கள். தெய்வ விக்கிரங்களைத் துறந்து விடுவார்கள். நகூத்திரங்களின் ஒளி மங்கிவிடும். கிரகங்கள் மாறான கதியில் செல்லத் தொடங்கும். புதல்வர்கள் தாய் தந்தையரைக் கொன்று விடுவார்கள். பெண்கள் தங்கள் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து கொண்டு கணவனைக் கொன்று விடுவார்கள். காலமில்லாத காலத்தில் மழை பொழியும்; எல்லாப் பக்கமும் தீப்பிடித்து எரியும் என கலியுகத்தின் முடிவுக் காலத்தைப் பற்றித் தெரிவித்தார்.

கலியுகத்தின் முடிவில் சம்பல் என்னும் கிராமத்தில் ஒரு பிராமணனுடைய மங்களமான வீட்டில் மிகுந்த சக்தியுடைய ஒரு பாலகன் தோன்றுவான். அவன் பெயர் விஷ்ணுயக்ஷா கல்கி என்பதாகும். பேரறிவும் பராக்கிரமும் நிறைந்த அவன் மக்களின் நன்மையை விரும்புவான். மனதால் சிந்தித்தவுடனே அவன் விருப்பப்படி வாகனங்களும், அஸ்திர சஸ்திரங்களும், போர் வீரர்களும், கவசங்களும் தோன்றிவிடும். அவன் துயரத்தால் பீடித்த இந்த உலகிற்கு ஆனந்தம் அளிப்பான். கலியுகத்தை முடிப்பதற்காகவே அவன் தோற்றம் நிகழும். அவனே கலியுகம் முழுவதையும் அழித்து, புதிய சக்திய யுகத்தைத் தொடங்குவான்” எனக் கூறினார்.

3.3.5 மார்க்கண்டேயரின் தரும உபதேசம்

மார்க்கண்டேயரிடம் யுதிஷ்டிரர் தான் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூற வேண்டினார். மார்க்கண்டேயர், யுதிஷ்டிரரிடம் “நான் இவ்விதம் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதால் பல யுகங்களைத் தரிசனம் செய்து அனுபவம் பெற்றதால், யுகங்களைப் பற்றிய விஷயங்களையும், கலியுகம் முடிந்த பின் மீண்டும் சக்தியயுகம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதையும் உனக்குத் தெரிவித்தேன். நீ எப்போதும் தர்மாத்மாவாக இருக்க வேண்டும்; எல்லோரிடமும் இரக்கம் காட்டு; நன்மை செய்; அன்புடன் இரு; யாரிடமும் குற்றம் காணாதே; புலனடக்கத்தோடு இரு. மக்களைக் காப்பதில் முனைப்புடன் இரு; அதர்மத்தை தூரத்திலேயே விலக்கிவிடு. தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் ஆராதனை செய்து கொண்டிரு; எல்லோருக்கும் தலைவன்

என்ற அகங்காரத்தை எப்போதும் அருகில் வரவிடாதே. இப்போது அடையும் துன்பத்திற்காக ஒருபோதும் வருந்தாதே. நான் கூறியதில் ஐயம் கொள்ளாதே. உலகனைத்தையும் வென்று ஆனந்தமாகவும் சுகமாகவும் இரு” என்று உபதேசம் செய்தார்.

3.3.6 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களின் மகிமையைக் கூறுமாறு மார்க்கண்டேயரிடம் வேண்டுகல்

மார்க்கண்டேயரின் தரும உபதேசத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மேலும் பிராமணர்களின் மகிமைகளைத் தனக்குக் கூறுமாறு வேண்டினார். மார்க்கண்டேயர் வாமதேவ முனிவரின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினார். இஷ்வாகு குலவீரன் பரீகூழித் மண்டிக மன்னன் ‘ஆயு’ வின் மகள் சூசோபனா என்பவளை மணந்து சலன், தலன், பலன் என்ற புதல்வர்களைப் பெற்றதையும் சலன் வாமதேவ முனிவரின் ஒப்பற்ற வாய்க் குதிரைகளைப் பெற்றுப் பின் திருப்பித் தராமல் முனிவரின் ஏவலால் உயிரிழந்ததையும் கூறினார். சலனுக்குப் பின் நாட்டைப் பெற்ற தலன் தானும் குதிரைகளைத் திருப்பித் தராமல், தன் மகனை இழந்ததையும், பின் ராணியால் முனிவரிடத்தில் வரம் பெற்று நற்குணம் பெற்று, பாவங்களில் இருந்து விடுபட்டு, மகனை மீளப் பெற்று வாய்க் குதிரைகளை திருப்பி அளித்த வரலாற்றையும் தெரிவித்தார். வாமதேவ முனிவரின் மகிமைகளைத் தெரிவித்தார். பக முனிவர் ஒரு லட்சம் ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்ததையும், இந்திரனே பக முனிவரிடம் வந்து சிரஞ்சீவியாக வாழ்பவர்களின் துயரம் மற்றும் சுகம் பற்றிய கருத்துக்களைக் கேட்டு அறிந்ததையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

3.3.7 பாண்டவர்கள் கூடித்திரியர்களின் மகிமையைக் கூறுமாறு மார்க்கண்டேயரிடம் வேண்டுகல்

மகரிஷிகள் பலரது மகிமைகளை எடுத்துரைத்த மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் பாண்டவர்கள் கூடித்திரியர்களின் மகிமையையும் கூறுமாறு கேட்டனர். மார்க்கண்டேயர் குரு வம்சத்து மன்னன் சுஹோத்ரன், சிபி மன்னனிடம் நட்புடன் இருந்ததைக் கூறினார். சிபியின் சீலங்களை நாரதர் சுஹோத்ரனிடம் எடுத்துக் கூறியதையும் சுஹோத்ரன், சிபி இருவருமே சிறந்தவர்கள் என்றாலும் சிபியின் சீலம் உயர்ந்தது என்று நாரதர் தெரிவித்ததையும் கூறினார். நகுஷன் மகன் யயாதி மன்னன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு பிராமணனுக்கு 1000 பசுக்களைக் கொடுத்ததைத் தெரிவித்தார். மேலும் நீதியின் வழியில் தவறாத சேதுகன், வருஷதர்பா என்ற மன்னர்களின் தானமளிக்கும் சிறப்பினையும் மார்க்கண்டேயர் கூறினார்.

சிபி மன்னனை புறாவின் ரூபம் தரித்த அக்னிதேவனும் பருந்தின் உருவம் தரித்த இந்திரனும் சோதித்த வரலாற்றை உரைத்தார். புறாவிற்காகத் தன்னையே துறக்க முன் வந்த சிபியின் ஒப்பற்ற மகிமையைப் பாண்டவர்களுக்கு மார்க்கண்டேயர் கூறினார்.

3.3.8 யுதிஷ்டிரர் சிரஞ்சீவி பிராணிகளைப் பற்றிக் கூற வேண்டதல்

மார்க்கண்டேயரிடம் பாண்டவர்களும், ரிஷிகளும் அவருக்கு முன் தோன்றிய சிரஞ்சீவி பிராணிகளின் பெயர்களைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மார்க்கண்டேயர் இந்திரத்யும்நன் என்ற ராஜரிஷி சொர்க்கத்தில் இருந்து வீழ்த்தப்பட்டு மார்க்கண்டேயரிடம் வந்து தன்னை அறிவீர்களா என்று கேட்டதையும், மார்க்கண்டேயர் அவரை அறிய மாட்டேன் எனக் கூறி ராஜரிஷியை அவருக்கும் முன்னால் பிறந்த இமயமலையில் வசித்த ‘ப்ராவாரகர்ணா’ என்ற ஆந்தையிடம் அழைத்துச் சென்றதையும் கூறினார். இந்திரத்யும்நன் குதிரை வடிவாகி மார்க்கண்டேயரை அங்கு அழைத்துச் சென்றது; அந்த ஆந்தையும் இந்திரத்யும்நனை அறிய மாட்டேன் எனத் தெரிவித்தது; பிறகு மூவரும் சேர்ந்து இந்திரத்யும்நன் என்ற பெயர் பெற்ற குளத்தில் வசித்த கொக்கிடம் சென்றது. நாடிஜங் என்ற அக்கொக்கு அதே குளத்தில் வசித்த ‘ஆகூபார்’ என்ற ஆமையிடம் கேட்கச் சொன்னது; ஆமை இந்திரத்யும்நன் பெயரைக் கேட்டதுமே கை கூப்பி வணங்கி, நான் அவரை அறிவேன். அவர் ஆயிரம் முறை அக்னி ஸ்தாபனம் செய்து யாக யூபங்களை ஸ்தாபித்தார். அவர் அப்போது தக்ஷிணையாக அளித்த பசுக்கள் சென்று வந்ததாலேயே இக்குளம் அமைந்துள்ளது என்று கூறியது. அதே நேரத்தில் ராஜரிஷி இந்திரத்யும்நனை அழைத்துச் செல்ல சொர்க்கத்திலிருந்து தேவதூதனுடன் விமானம் வந்தது. இந்திரத்யும்நன் ஆந்தையை அதன் இடத்திலும், மார்க்கண்டேயரை அவருடைய இடத்திலும் விட்டு விட்டு தேவலோகம் சென்றார். இவ்வாறு மார்க்கண்டேயரை விடப் பழமையான பிராணிகளான ராஜரிஷி இந்திரத்யும்நன், ‘ப்ராவாரகர்ணா’ என்ற ஆந்தை, ‘நாடிஜங்’ என்ற கொக்கு ‘ஆகூபார்’ என்ற ஆமை பற்றி மார்க்கண்டேயர் தெரிவித்தார்.

3.3.9 மார்க்கண்டேயரிடம் பல்வேறு விஷயங்களின் விளக்கங்களை யுதிஷ்டிரர் கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் மனிதன் எந்த நிலைகளில் தானம் செய்து இந்திரலோகத்தை அடைகிறான் என்று கேட்டார். மனிதன் சிறு வயதிலா, குடும்ப வாழ்விலா, இளமையிலா, முதுமையிலா எப்போது

தானம் செய்வதால் எத்தகைய பலனைப் பெறுகிறான் என்று கேட்டார். மார்க்கண்டேயர் மனிதன் எல்லா நிலைகளிலும் தானம் அளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார். அத்துடன் நான்கு வகை வாழ்க்கை வீணானது என்றும், 16 வகை தானம் வீணானது என்றும் கூறினார். தானம் பெறத் தகுதியில்லாத நிந்திக்கப்பட்ட பிராமணர்கள் யார் யார் என்றும், தானம் பெறத் தகுதியான உத்தம குணம் கொண்ட பிராமணர்களைப் பற்றியும் விளக்கிக் கூறினார். எல்லா தானங்களைக் காட்டிலும் அன்னதானம் சிறந்தது; பூமிக்கும் யமலோகத்திற்கும் உள்ள தூரம்; பிராமணர்களுக்கு கோபமே அஸ்திரம் என்பது; பிராமணர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய மூன்று வகையான தூய்மை நிலை; காயத்ரி ஜபத்தின் சிறப்பு; முனிவர்களுக்குரிய இயல்புகள் பற்றியும் தெரிவித்தார்.

ஸ்மிருதி, ஸ்ருதி இவற்றை அறிந்து கொண்டால் மட்டுமே பிரணவத்தோடு தொடர்புடைய பரமாத்ம தத்துவத்தை ஐயமின்றி அறிய முடியும்; இவற்றை அறியாதவனுக்கு வேதங்கள் மூலம் அறியப்படும் பரமாத்ம தத்துவம் புலனாகாது தேவர்களின் ஆயுள், மற்றும் சுப, அசுப பலன்கள் வேதத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளன. வேதங்களில் கூறியபடியே உலகு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் இயங்கி வருகிறது. எனவே புலன்களைத் தூய்மையோடு கட்டுப்படுத்தி சிற்றின்பங்களைத் துறக்க வேண்டும். தவத்தால் சொர்க்கலோகம் செல்லும் சௌபாக்கியம் கிட்டுகிறது; தானத்தால் போகப்ராப்தியும், ஞானத்தால் மோகூ உலகமும் பெறப்படுகிறது. புண்ணிய தீர்த்த ஸ்நானத்தால் பாவங்கள் குறைகின்றன. பூமி விஷ்ணு பகவானின் பத்தினி; சுவர்ணம் அக்னியின் வாரிசு; பசுக்கள் சூரிய பகவானுடைய கன்னிகைகள்; எனவே யார், தங்கம், பசு, மற்றும் பூமியைத் தானம் செய்கிறானோ அவன் மூன்று உலகங்களையும் தானம் செய்தவனாவான் என்று மார்க்கண்டேயர் கூறினார்.

3.3.10 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் இஷ்வாகு குல மன்னன் குவலாஸ்வன் துந்துமாறன் எனப் பெயர் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் இஷ்வாகு குலமன்னன் குவலாஸ்வன் எவ்வாறு துந்துமாறன் என்ற பெயரைக் பெற்றான் எனக் கேட்டார். மார்க்கண்டேயர் கூறலானார். “பாலைவனப் பிரதேச ஆஸ்ரமத்தில் உத்தங்கர் என்ற மகரிஷி வசித்து வந்தார். அவர் பகவான் விஷ்ணுவை நோக்கிக் கடுமையான தவம்புரிந்து பகவானின் தரிசனத்தைப் பெற்றார். பகவான் அவருக்கு வரம் அளிக்க விரும்பினார். முனிவர் பகவானின் தரிசனமும், அவரது நாமசங்கீர்த்தனமுமே தான் வேண்டும் வரங்கள் எனத்

தெரிவித்தார். பகவான் மகிழ்ந்து அவ்வாறே வரமளித்தார். அத்துடன், மூவுலகின் அழிவிற்கும் வரம் வேண்டி துந்து என்ற அசுரன் தவம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். இவ்வாகு குல மன்னன் குவலாஸ்வன் மூலம் துந்துவை உன் ஆணையால் வதம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அதன்படி உத்தங்கர் குவலாஸ்வ மன்னனிடம் சென்று துந்துவை வதைக்க வேண்டினார். பிரம்மாவை அச்சுறுத்திய மதுகைடபர்கள் பகவான் விஷ்ணுவால் வதைக்கப்பட்டதையும், அதனால் கோபம் கொண்ட கைடபனின் மகன் ‘துந்து’ மூவுலகையும் அழிக்கத் தவம் மேற்கொண்டிருப்பதையும் உத்தங்கர் குவலாஸ்வனிடம் தெரிவித்தார். அதன்படி குவலாஸ்வன் தனது 21000 புதல்வர்களுடன் துந்துவிடம் சென்றார். ‘துந்து’ தேவ, தானவ, யக்ஷ, சர்ப்ப, நாகங்களால் கொல்லப்பட முடியாத வரத்தைப் பிரம்மாவிடம் பெற்றிருந்தான். மணல் மயமான உஜ்ஜாலகம் என்ற பாலைவனப் பிரதேசத்தில் இருந்து துந்து பூமிக்குள் மறைந்திருந்தவாறு தேவர்களுக்கும், விஷ்ணு பகவானுக்கும் கூடத் துன்பத்தைக் கொடுத்து வந்தான். குவலாஸ்வன் தன் புதல்வர்களோடு சென்று ‘துந்து’ மறைந்திருந்த மணல் மயமான கடலைத் தோண்டி ஏழு நாட்களுக்குப் பின் அவனைக் கண்டார்.

குவலாஸ்வ மன்னன் சேனைக்கும் துந்துவிற்கும் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. துந்துவின் வாயிலிருந்து நெருப்பு தோன்றிக் குவலாஸ்வனின் புதல்வர்களை எரித்தது. குவலாஸ்வன் அவன் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தார். அசுரனின் உடலில் இருந்து பெரும் நீர் பிரவகித்தது. குவலாஸ்வ மன்னன் யோக பலத்தால் நீரைப் பருகிவிட்டார். அந்த நீரைக் கொண்டு துந்துவின் வாயிலிருந்து தோன்றிய அக்னியை அணைத்துவிட்டார். பின் பிரம்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தி துந்துவைச் சாம்பலாக்கிவிட்டார். துந்துவைக் கொன்றதால் குவலாஸ்வ மன்னர் துந்துமாறன் என்று அழைக்கப்பட்டார்” என்று மார்க்கண்டேயர் குவலாஸ்வ மன்னன் வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

3.3.11 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் பெண்களுக்கான சூட்சுமமான தருமத்தைக் கேட்டறிதல்

அதன்பிறகு யுதிஷ்டிரர் பெண்களுக்குரிய தர்மத்தின் சூட்சுமத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டினார். மார்க்கண்டேயர் கௌசிகன் என்ற வேதமறிந்த பிராமணன் ஒரு பதிவிரதையில் அறிவுறுத்தப்பட்டு மிதிலாபுரியில் வாழ்ந்த தர்மவியாதனிடம் தருமோபதேசம் பெற்றதைக் கூறினார். கௌசிகன் என்ற பிராமணன் வேதபாடம் செய்தபோது தன்மீது எச்சம் இட்ட கொக்கினைத் தவவலிமையால் பார்வையினாலேயே எரித்து விடுகிறான்.

அவன் பிசுஷயேற்கச் சென்றபோது ஒரு வீட்டில் பெண் ஒருத்தி 'இரு' என்று கூறித் தன் கணவனுக்குரிய பணிவிடைகளை முடித்து, உணவு பரிமாறி வெகு நேரம் கழித்தே பிசுஷயளிக்க வந்தாள். கௌசிகன் கோபம் கொண்டு இவ்வாறு பிராமணனை அவமதிப்பது உசிதமா? எதற்காக என்னை இரு என்று சொன்னாய் என்று கோபத்தோடு கூறி எரிப்பதுபோல் பார்த்தான். அப்பதிவிரதையோ, உன் பார்வையால் எரிந்து போக நான் கொக்கல்லவே என்று கூறி கணவனுக்குரிய பணிவிடையை ஏற்பதே பெண்ணின் தருமம் என்று தெரிவித்தாள். அத்துடன் மிதிலாபுரியில் வாழும் தர்ம வியாதனிடம் சென்று தருமோபதேசம் பெறுமாறும் கூறினாள்.

தான் கொக்கை எரித்த வரலாற்றை தனது பதிவிரதா தர்மத்தால் அறிந்து கொண்ட அப்பெண் கூறியவாறு மிதிலாபுரி சென்ற கௌசிகன் அங்கே தர்மவியாதன் கசாப்புக்கடை நடத்தி மாமிசம் விற்று வந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தான். அத்துடன் வியாதன் பதிவிரதை தங்களை என்னிடம் அனுப்பியதை நான் அறிவேன் என்றும் கூறினான். அதன்பிறகு வியாதன் பல்வேறு விஷயங்களில் தருமத்தின் நிலையைக் கௌசிகனுக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தான். கௌசிகன் தனது பெற்றோருக்குச் சேவை செய்யாததைக் கூறிப் பெற்றோரது சேவையில் ஈடுபடும்படி உபதேசித்தான். இவ்வாறு மார்க்கண்டேயர் கல்வி கற்பதால் மட்டுமே ஒருவன் உயர்ந்தவன் ஆவதில்லை; அவரவருக்குரிய தருமத்தில் இருந்து விலகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை யுதிஷ்டிரருக்கு வியாதன், மற்றும் பதிவிரதையின் செயல் மூலம் எடுத்துரைத்தார்.

3.3.12 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் அக்னி பற்றிய வரலாறு கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் முற்காலத்தில் அக்னிதேவன் எதற்காக நீருக்குள் பிரவேசித்தார். அக்னி மறைந்த பின் அங்கிரா முனிவர் எவ்வாறு அக்னியின் காரியத்தை மேற்கொண்டு தேவர்களுக்கு ஹவிஸ்ஸை சமர்ப்பித்தார், அக்னி ஒன்று என்றால் பல்வேறு காரியங்களில் அவருடைய பல உருவங்கள் ஏன் தென்படுகின்றன எனக் கேட்டார். மார்க்கண்டேயர், அங்கிரா தவ வலிமை மூலம் அக்னியை விட அதிக தேஜஸ் பெற்றதும் அக்னிதேவன் அங்கிராவையே தனது காரியங்களைச் செய்யுமாறு கூறியதையும், அங்கிரா அக்னியிடம் தன்னை முதல் மகனாக ஏற்றுக் கொள்ளச் சொன்னதையும் அக்னிதேவன் அதற்கு உடன்பட்டதையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

பின் அங்கிராவின் ஏழு புதல்வர்கள், எட்டு புதல்விகள் விவரம்

அங்கிராவின் முதல் மகன் ஷம்யுவின் வாரிசுகள்; கடைசி மகன் பிருகஸ்பதியின் வாரிசுகள். இந்த வாரிசுகளான அக்னிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள இடம் செயல்கள் ஆகியவற்றை விவரித்தார். பின் காச்யபர். வாசிஷ்டன் பிராணக், சவன், ச்ரீவர்சா என்ற ஐந்து அக்னி வடிவிலான ரிஷிகள் ‘பாஞ்சஜன்ய’ அக்னியைத் தோற்றுவித்தது; பாஞ்சஜன்ய அக்னிப்ருகத், ரதந்தர், ருத்ரன், இந்திரன், அக்னி, பஞ்சமகா பூதங்களைத் தோற்றுவித்தது ஆகிய செய்திகளைத் தெரிவித்தார். பின் பாஞ்சஜன்யனின் சந்ததிகள், சஹ அக்னி நீரில் பிரவேசித்து நஷ்டமடைந்தது பின் அங்கிரா அதர்வா இவர்களின் முயற்சியால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என அக்னியின் சந்ததிகள், காரியம், ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இடம் அனைத்தையும் மார்க்கண்டேயரிடம் யுதிஷ்டிரர் அறிந்து கொண்டார்.

3.3.13 யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் கார்த்திகேயனின் பிறப்பு வரலாற்றைக் கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் மார்க்கண்டேயரிடம் கார்த்திகேயனின் பிறப்பு வரலாற்றினைக் கூறுமாறு கேட்டார். மார்க்கண்டேயர் கூறலானார். “இந்திரன் தேவர்களின் சேனைக்கு ஒரு தேவ சேனாதிபதியை நியமிக்க விரும்பினார். மானஸ பர்வதத்தில் இந்திரன் கேசி என்னும் அரக்கனிடம் இருந்து பிரஜாபதியின் மகள் தேவசேனா என்பவளைக் காப்பாற்றினார். அவள் தான் பெரும் வீரனான ஒரு கணவனை மணக்க வேண்டும் என்று இந்திரனிடம் தெரிவித்தாள். அதேசமயத்தில் மகரிஷிகள் நடத்திய யாகத்தில் கலந்து கொண்ட அற்புதம் என்ற அக்னி தேவர்களுக்கான ஹவிஸ்ஸை தேவர்களிடம் சேர்த்தது. அந்த அக்னி சப்தரிஷிகளின் பத்தினியரைக் கண்டு விருப்பம் கொண்டது. தகூப்பிரஜாபதியின் மகள் ‘ஸ்வாஹா’ என்பவள் முன்னரே அற்புத அக்னியை மணக்க விருப்பம் கொண்டிருந்தாள். அவள் ரிஷபத்தினியரின் உருவத்தில் அற்புத அக்னியிடம் சென்று அவருடன் மகிழ்ந்து அவரது வீரியத்தைக் கையில் ஏந்தி ஸ்வேத மலையில் இருந்த நாணல் காட்டின் இடையில் இருந்த குண்டத்தில் சேர்த்தாள் அருந்ததியைத் தவிர ஆறு ரிஷிபத்தினிகளின் உருவில் அக்னியிடம் சென்று ஆறுமுறை அக்னியின் வீரியத்தைக் குண்டத்தில் சேர்த்தாள்.

அக்னியின் வீரியத்தில் இருந்து ஆறு தலைகளும் 12 கைகளும், 12 கால்களும் ஒரு வயிறும் ஒரு கழுத்தும் கொண்ட வீரனான ஸ்கந்தன் தோன்றினார். வழுவிய வீரியத்திலிருந்து தோன்றியதால் ஸ்கந்தன் எனப்பட்டார். பிறகு தேவர்களின் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். இந்திரன் தேவசேனாவை ஸ்கந்தனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். ருத்ரன் அக்னியின் வடிவில் இருப்பதால் ஸ்கந்தன் ருத்ரனின் மகனாகவே

கருதப்பட்டார் என ஸ்கந்தனின் வரலாற்றை மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் கூறினார். பிறகு சிவபெருமான் உமாதேவியோடு தேவர்கள் பின்தொடர பத்ராவட யாத்திரையை மேற்கொண்டதையும், அப்போது தேவர்களைத் தடுத்துப் போர் புரிந்த மகிஷாசுரன் ஸ்கந்தனால் வதைக்கப்பட்டு உயிரிழந்ததையும், இந்திரன் ஸ்கந்தனைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்ததையும், சிவபெருமான் ஸ்கந்தனைத் தனக்குச் சமமாகக் கருதும்படி தேவர்களிடம் கூறியதையும் மார்க்கண்டேய மகரிஷி தெரிவித்தார். அதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்று சத்தியபாமாவுடன் துவாரகை திரும்பினார்.

3.3.14 யுதிஷ்டிரரிடத்தில் துரியோதனன் அபயம் வேண்டதல்; பாண்டவர்கள் துரியோதனனைக் காப்பாற்றுதல்

இதே நேரத்தில் பாண்டவர்கள் நகரின் அருகில் உள்ள த்வைத வனக் குளத்தருகே தங்கியிருக்கின்றனர் என்பதனை துரியோதனன் சகுனி முதலியோர் அறிந்தனர். வனவாசத்தால் பொலிவிழந்து, உடல் மெலிந்து, மரவுரி மான்தோல் அணிந்து துயரத்துடன் காட்டில் வசித்த பாண்டவர்களைப் பார்த்துக் கேலி செய்து அவர்களை மேலும் துன்பத்தில் ஆழ்த்த வேண்டும் என்று துரியோதனன் ஆசை கொண்டான். சகுனியும், கர்ணனும் அதற்குத் தூபமிட்டனர். இவர்கள் மூவரும் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று, தாங்கள் த்வைத வனத்தில் தங்கியிருந்த தங்களது பசுக்களைக் கணக்கெடுக்கும் நிமித்தமாக கோஷ யாத்ரா செல்ல அனுமதி வேண்டினர். இவர்கள் தீயநோக்கத்தோடு பாண்டவர்களிடம் செல்லக்கூடும் என்று யூகித்த திருதராஷ்டிரர் அனுமதி மறுத்தார். ஆனால் நாங்கள் பாண்டவர் பக்கமே செல்லமாட்டோம் என உறுதியளித்து பெரும் சேனையுடனும், பெண்களுடனும், வண்டி வாகனங்களுடனும், அனைவரும் த்வைத வனம் வந்தனர். பசுக்கள் கணக்கிடும் பணியை முடித்தனர்.

பின்னர் பாண்டவர் இருந்த இடத்தில் துரியோதனன் முகாம் அமைக்க சேனைக்கு உத்தரவிட்டான். அப்போது யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியுடன் 'சாத்தியங்க' என்னும் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். துரியோதனனின் வீரர்கள் பாண்டவர் அருகில் சென்றனர். அங்கு நுழைய முயன்றதுமே அங்கிருந்த கந்தர்வர்கள் அவர்களைத் தடுத்தனர். குபேர வனத்திலிருந்து கந்தர்வராஜன் சித்திரசேனன் முதலிலேயே தனது வீரர்களுடன் அங்கு வந்திருந்தார். கந்தர்வர்களால் தடுக்கப்பட்ட வீரர்கள் துரியோதனனிடம் அதைத் தெரிவித்தனர். கந்தருவர்களை அடித்து விரட்டுமாறு துரியோதனன் கட்டளையிட்டான். அதன்படி கந்தர்வர்களிடம் வீரர்கள் அங்கிருந்து செல்லுமாறு தெரிவித்தனர். கந்தர்வர்கள் நீங்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட முடியாது எனக்கூறிச் சிரித்தனர். இதை வீரர்கள் மூலம் அறிந்த துரியோதனன் அவர்களை அடித்து விரட்டுமாறு கூறினான்.

துரியோதனனுடைய வீரர்களால் தாக்கப்பட்ட கந்தருவர்கள் தங்கள் தலைவர் சித்திரசேனனிடம் தெரிவித்தனர். இந்திரசேனன் கௌரவர்களை அடக்கக் கட்டளையிட்டார். இருதரப்பு வீரர்களும் மோதிக் கொண்டனர். கடுமையான போர் நிகழ்ந்தது. போரில் கர்ணன் தேர் உடைக்கப்பட்டு அவன் தப்பி ஓடினான். போரில் சற்றே தளர்ந்த கந்தருவர்களைக் கண்டு சித்திரசேனன் தானே போரில் ஈடுபட்டார். கர்ணன் ஓடியபின் துரியோதனனின் தேர், கொடி, ஆசனம், குடை, சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தும் சாய்க்கப்பட்டன. கந்தருவர்கள் துரியோதனன், அவனது பெண்கள், சகோதரர்கள் அனைவரையும் சிறைப்பிடித்தனர். தப்பி ஓடிய துரியோதனனது வீரர்களும், மந்திரிகளும், தங்கள் பொருட்களுடன் பாண்டவர்களைச் சரணடைந்தனர். தங்களைக் காப்பாற்றி உயிர்ப்பிச்சை அளிக்குமாறு யுதிஷ்டிரிடம் வேண்டினர்.

இவ்வாறு துரியோதனன் முதலியோர் கைது செய்யப்பட்டதும், அவனது சேனை பாண்டவர்களிடம் சரணடைந்ததைக் கண்டு பீமன், “கௌரவர்கள் ஏதோ தீய நோக்கத்தோடு இங்கு வந்திருக்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் எதிர் விளைவைக் காண நேர்ந்துள்ளது. நம்மை இந்தக் கஷ்டமான நிலையில் கண்டு கேலி செய்யவே துரியோதனன் இங்கு வந்துள்ளான்” என யுதிஷ்டிரிடம் கூறினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரோ, பீமனிடம், “இது கசப்பான விஷயங்களைப் பேசும் நேரமில்லை. இப்போது கௌரவர்கள் பெரும் துன்பத்தில் உள்ளனர். ஜாதி அல்லது சகோதரர் உறவினரோடு கருத்து வேறுபாடும் சண்டை சச்சரவும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். பகையும் உண்டாகும். இதனால் குலத்தின் தர்மம் மாறிவிடாது. வெளி மனிதர்கள் குலத்தினரைத் தாக்கினால் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது. சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதே நமது தர்மம் ஆகும். எனவே துரியோதனனை விடுவிக்க முயற்சி செய்யுங்கள்” எனக் கூறினார்.

இதே நேரத்தில் சித்திர சேனனால் கைது செய்து கட்டி அழைத்துச் செல்லப்பட்ட துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கூவி அழைத்தான். பாண்டவர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியாகப் பெயரிட்டு அழைத்து காப்பாற்ற ஓடி வருமாறு கூவி அழைத்துப் புலம்பினான்.

இவ்வாறு தீனக்குரலில் அவன் புலம்பியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் இரக்கம் கொண்டு உள்ளம் உருகினார். தான் யாகத்தில் ஈடுபட்டதால் தன்னால் போரில் இறங்க முடியாது; எனவே பீமன் முதலிய நால்வரும் துரியோதனாதியரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றார். நமக்குத் துன்பமளித்த துரியோதனன் கந்தருவரால் கைது செய்யப்பட்டுப் பாண்டவர்களின் வீரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு சரணடைந்துள்ளான். தன்னுடைய உயிரைக்

காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறான் என்பதை விட ஆனந்தமளிக்கும் விஷயம் எதுவும் உங்களுக்கு இருக்க முடியுமா? நாம் இந்த விஷயத்தில் வேறு விதமாக யோசித்தல் உசிதமல்ல. மென்மையாகவோ, அல்லது கடுமையான வழிகளிலோ கந்தர்வராஜனிடமிருந்து துரியோதனனை விடுவியுங்கள் என்று தன் சகோதரருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

உடனே பாண்டவர் நால்வரும் தருமராஜரின் கட்டளையை ஏற்றுக் கந்தர்வர்களோடு கடும்போர் தொடங்கினர். அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட கந்தருவர்களைக் கண்டு சித்திரசேனன் போரை நிறுத்தி விட்டு அர்ஜுனனிடம் நட்பு பாராட்டினார். இந்திரன் ஆணையால் தான் பாண்டவரிடம் வந்ததைக் கூறினார். துரியோதனன் வனத்தில் இருந்த பாண்டவர்களைப் பார்த்துப் பரிகசிக்க விரும்பியதைத் தெரிந்து கொண்ட இந்திரன் தன்னைப் பாண்டவரிடத்தில் அனுப்பியதையும் துரியோதனனைக் கைது செய்து கொண்டு வரக் கட்டளையிட்டதையும் தெரிவித்தார். பின் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் கந்தருவர்களுக்கு நன்றி கூறிப் பாராட்டினார். விடுவிக்கப்பட்ட துரியோதனனிடம், அன்புடன், “சகோதரா! மறுபடி ஒருபோதும் இத்தகைய காரியத்தைச் செய்யாதே. இவ்வாறு செய்யும் மனிதன் சுகம் பெறுவதில்லை. நீ உன் சகோதரர்கள் அனைவருடனும் உன் வீட்டிற்குச் செல். எங்களிடம் பகைமை பாராட்டாதே” எனக் கூறி அனுப்பி வைத்தார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரின் கருணை உள்ளத்தால் துரியோதனன் கந்தர்வர்களிடம் இருந்து உயிர் பிழைத்தான்.

3.3.15 துரியோதனனின் யாக அழைப்பு; கர்ணனின் சபதச் செய்தி; யுதிஷ்டிரரின் கவலை

நாடு திரும்பிய பின் கர்ணன் துரியோதனனுக்காக திக்விஜயம் மேற்கொண்டான். நான்கு திசைகளிலும் மன்னர்களை வென்று தன் வீரத்தை நிலை நாட்டினான். கர்ணன் திக்விஜயம் முடித்துத் திரும்பியவுடன் துரியோதனன் ராஜசூய யாகம் செய்ய விரும்பினான். திருதராஷ்டிரர் உயிருடன் இருந்ததால் அந்த யாகத்திற்குப் பதில் வைஷ்ணவ யாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. யாகத்திற்கு தூதன் மூலம் பாண்டவர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. 13 ஆண்டுகள் காட்டில் கழிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையால் யாகத்தில் கலந்து கொள்ள இயலாது என யுதிஷ்டிரர் கூறிவிடுகிறார்.

யாகம் நிறைவடைந்த பின் கர்ணன், “அர்ஜுனனைப் போரில் கொல்லும் வரை, மற்றவர்களால் கால் கழுவப் பெற மாட்டேன். நீரிலிருந்து தோன்றிய பொருட்களை உண்ண மாட்டேன், ஆஸூர விரதங்களைத் தரிக்க

மாட்டேன்; யார் என்ன கேட்டாலும் இல்லை என்று கூற மாட்டேன்” என்று சபதம் செய்ததையும் ஒற்றர்கள் மூலம் யுதிஷ்டிரர் அறிந்து மிகுந்த கவலை கொண்டார். கர்ணனுடைய துளைக்க முடியாத கவசம், மற்றும் அவனது பராக்கிரமம் இவற்றை யோசித்து அமைதியிழந்தார்.

3.3.16 யுதிஷ்டிரரின் கனவு; த்ருண பிந்து குளக்கரைக்குச் செல்லுதல்

ஒருநாள் யுதிஷ்டிரர் இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது கனவில் சிங்கம், புலி போன்ற கொடிய விலங்குகள் தோன்றின. யுதிஷ்டிரர் கனவில் நீங்கள் யார்? எதை விரும்புகிறீர்கள்” எனக் கேட்டார். அவை “நாங்கள் த்வைத வன விலங்குள்; உங்களுடைய வீரரான சகோதரர்கள் எங்களைப் பெருமளவில் கொன்றுவிட்டதால் நாங்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் வம்சத்தின் விருத்திக்காக மட்டுமே உள்ளோம். எனவே எங்களை உயிர் வாழ விட்டு விடுங்கள். உங்கள் அருளால் எங்கள் வம்சம் விருத்தியடைய வேண்டும்” என்று பயந்து நடுங்கியவாறு வேண்டின.

காலை உறக்கம் கலைந்து விழித்த யுதிஷ்டிரர் தன் கனவு பற்றிய செய்தியைச் சகோதரர்களிடம் கூறினார். “அம்மிருகங்கள் சரியாகவே கூறுகின்றன. நாம் வனவாசி விலங்குகளிடம் கருணை காட்ட வேண்டும். நாம் இங்கு வந்து ஒருவருடம் எட்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. எனவே பாலைவனப் பிரதேசத்தில் காம்யக வனத்தில் ‘த்ருணபிந்து’ என்ற குளக்கரையில் மிகுதி நாட்களைக் கழிப்போம்” எனக் கூறினார். எனவே பாண்டவர்கள் தங்களது பரிவாரங்களுடன் காம்யக வனத்திற்குச் சென்றனர்.

3.3.17 வியாசரின் வருகை; பாண்டவர்களுக்குத் தானத்தின் மகிமையைக் கூறுதல்

பாண்டவர்களின் 11 வது ஆண்டு வனவாச காலம் மிகக் கஷ்டமாகக் கழிந்தது. விவேகத்துடன் எல்லாக் கஷ்டங்களையும் சகித்து வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய சகோதரர்களுக்கு தன்னுடைய செயலினாலேயே துன்பம் ஏற்பட்டது என்று கவலைப்பட்டார். சகுனியின் துஷ்டத் தன்மையை நினைத்தும், கர்ணனின் கடுமையான சபதத்தை நினைத்தும் கோபம் கொண்டபோதும், கோபத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. சகோதரர்களும் திரௌபதியும் பொறுமையுடன் அனைத்தையும் சகித்துக் கொண்டனர். வனவாசத்தின் சிறிது காலமே மீதம் இருந்தது.

அப்போது ஒரு நாள் சத்தியவதியின் புதல்வரான வியாச மகரிஷி தன் பேரர்களான பாண்டவர்களைக் காண அங்கு வந்தார். பாண்டவர்கள் வனவாச கஷ்டத்தால் உடல் பலவீனமாக இருப்பதையும் காய்கனி

கிழங்குகளை உண்டு வாழ்வதையும் கண்டு மிகவும் இரக்கம் கொண்டார். அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில், தவம், தானம் இவற்றின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறினார். எப்போதும் புலன்களையும் மனத்தையும் அடக்கி வைப்பவன் துயரம் அடைவதில்லை; தீய பழக்கங்கள் இல்லாததால் அவனுக்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் மிகுந்த சுகம் கிடைக்கிறது. தவத்தை விட தானமே சிறந்தது என்று யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்த வியாசர் முத்கல முனிவரின் வரலாற்றையும் தானத்தால் அவர் அடைந்த மேன்மையையும் தெரிவித்தார்.

3.3.18 ஜயத்ருதன் திரௌபதியை அபகரித்தல்; யுதிஷ்டிரர் கருணையால் விடுதலை செய்யப்படுதல்

ஒருநாள் திரௌபதி மட்டும் ஆஸ்ரமத்தில் இருந்தாள். அப்போது பாண்டவர்கள் அனைவரும் திருணபிந்து முனிவரின் வேண்டுகோள்படி கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர். அச்சமயம் மன்னர்களுடனும் தனது சேனையுடனும் காம்யக வனத்தின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்த சிந்துதேச மன்னன் ஜயத்ருதன் ஆசிரமத்தின் வாயிலில் தனியாக நின்றிருந்த திரௌபதியைப் பார்த்தான். அவளுடைய அழகினால் மனம் பேதலித்த ஜயத்ருதன் அவளை வலுக்கட்டாயமாகத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றுவிடுகிறான். வேட்டையாடிய வனத்தில் பல்வேறு தீய சகுனங்களைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர், கௌரவர்களால் ஏதோ தீங்கு நேரிட்டுவிட்டது என்று அஞ்சி விரைவாக ஆசிரமம் திரும்பினார்.

அங்கே திரௌபதியின் பணிப்பெண், திரௌபதி அபகரிக்கப்பட்டதைப் பாண்டவர்களிடம் தெரிவிக்கிறாள். அப்போதுதான் அவள் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள் என்று பணிப்பெண் கூறியதைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் மிக வேகமாக ஜயத்ருதன் சென்ற வழியில் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றனர். விரைவில் ஜயத்ருதனின் படையைக் கண்டனர். அவனது சேனையோடு யுத்தம் தொடங்கியது. சேனைகள் பாண்டவர்களின் வீரத்தின் முன் நிற்க இயலாமல் சிதறி ஓடின. ஜயத்ருதன் பாண்டவர்களால் சூழப்பட்டு ரதத்தில் இருந்து திரௌபதியை இறக்கி விட்டு விட்டுக் காட்டிற்குள் ஓடிவிட்டான். யுதிஷ்டிரர் நகுலர், சகதேவரோடு திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு ஆசிரமம் திரும்புகிறார். பீமனிடமும், அர்ஜுனனிடமும் “துரியோதனனின் தங்கை துச்சலாவின் கணவன் ஜயத்ருதன். அவள் நமக்கும் தங்கையாவாள். எனவே அவள் நலன் கருதி அவனை உயிரோடு விட்டு விடுங்கள்” என்று சொல்லி ஆசிரமம் திரும்புகிறார்.

பின்னர் பீமன், அர்ஜுனனால் கைது செய்யப்பட்டு மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமி வைத்து ஜயத்ருதன் யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்து வரப் பெறுகிறான்.

யுதிஷ்டிரர் இத்தகைய காரியத்தை ஒருபோதும் இனி செய்யாதே! மாற்றான் மனைவியையா விரும்புகிறாய்? நீயே கீழ்த்தரமானவன். உன்னுடைய நண்பர்களும் அதர்மர்கள். உன்னைத் தவிர வேறு எந்த அதமன் அதர்மான இத்தகைய காரியத்தைச் செய்ய முடியும். உனது செயல் உலகால் நிந்திக்கப்படும்” என்று கூறி அவனை விட்டு விடச் செய்கிறார்.

3.3.19 யுதிஷ்டிரர் வருத்தத்துடன் மார்க்கண்டேயரிடம் வினவுதல்

திரௌபதியை மீட்டு, ஐயத்ருதனை மன்னித்து விடுவித்த பின் யுதிஷ்டிரர் முனிவர்களோடு அமர்ந்தார். அப்போது மார்க்கண்டேயரிடம் யுதிஷ்டிரர் கேட்கலானார். “பகவன்! தாங்கள் கடந்த, நிகழ், எதிர்காலம் மூன்றையும் அறிந்தவர். நான் தங்களிடம் ஒரு ஐயத்தைக் கேட்கிறேன். சௌபாக்கியவதியான திரௌபதி யக்ஞத்தில் தோன்றியவள்; பாண்டுவின் மருமகளானாள். என்னிடத்தில் விதி, காலன், தெய்வம் மூன்றுமே துணையில்லை. இல்லை என்றால் எங்களுடைய தர்ம பத்தினியை எப்படி ஒருவன் அபகரிப்பான். அதனால் அவனுடைய தலை மொட்டையடிக்கப்பட்டது. நாங்கள் நினைக்காத எங்கள் மனைவியின் அபகரிப்பு என்ற அவமானம் எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. உறவினர்களே எங்களை நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றியுள்ளனர். என்னைப் போன்ற பாக்கியக் குறைவானவனை எங்காவது பார்த்தோ கேட்டோ இருக்கிறீர்களா? என்று மார்க்கண்டேயரிடம் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார். மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஸ்ரீ ராமனின் வரலாற்றை விவரித்தார்.

3.3.20 மார்க்கண்டேயர் ஸ்ரீ ராமனின் வரலாற்றைக் கூறி ஆறுதல் அளித்தல்

“இஷ்வாகு குலத்து மன்னர் தசரதர் ராமன், லக்ஷ்மணன், பரதன், சத்ருக்னன் என்ற நான்கு புதல்வர்களைப் பெற்றார். இராமன் விதேக மன்னன் ஜனகனின் மகள் சீதாவை மணந்தார். பின்பு கைகேயி பெற்ற வரத்தால் மனைவியுடனும் லக்ஷ்மணனுடனும் ராஜ்யத்தைக் துறந்து பட்டாபிஷேகத்தன்றே காடேக நேர்ந்தது. காட்டில் தனித்திருந்த சீதையை ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் அபகரித்துச் சென்றான். தடுத்த ஜடாயுவை ராவணன் வெட்டி வீழ்த்தினான். ஜடாயுவின் மூலம் சீதை கவர்ந்து செல்லப்பட்டதை அறிந்த இராமன் சக்ரீவனின் உதவியை நாடினார். நாடெங்கும் வானர வீரர்கள் சீதையைத் தேடினர். ஸ்ரீ ஹனுமான் கடல் தாண்டிச் சென்று இராவணனால் சிறை வைக்கப்பட்ட சீதையைக் கண்டார். பிறகு இராமனுக்கு அதைத் தெரிவித்தார். பெரும் வானரப் படையோடு கடல் நடுவில் பாலம் அமைத்த ஸ்ரீ ராமர் இராவணன் மீது போர் தொடுத்து

அவனைக் கொன்று சீதையை மீட்டார்.” என ஸ்ரீ ராமன் வரலாற்றைக் கூறிய மார்க்கண்டேயர் இவ்வாறு சீதையே அரக்கரால் அபகரிக்கப்பட்டு மீட்கப்பட்ட வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியே வனவாசத்துடன் மனைவியைப் பிரிய வேண்டிய பெரும் துக்கத்தைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. யுதிஷ்டிரா! இவ்வாறு பழைய காலத்தில் அளவற்ற தேஜஸ்வியான ஸ்ரீ ராமன் வனவாசத்தால் உண்டான மிக பயங்கரமான கஷ்டத்தை அனுபவித்துள்ளார். பரந்தபா! நீ கூடித்திரியன். துயரப்படாதே. ராமனுடைய கஷ்டத்திற்கு முன்னால் உன்னுடைய கஷ்டம் அணுவளவும் இல்லை. உனக்கு பராக்கிரமசாலியான சகோதரர்களின் துணை உண்டு. உன் சகோதரர்கள் பீமன், தனஞ்ஜயனைப் போன்ற வீரர்களால் உன் பகைவர்கள் அனைவரையும் வென்றுவிடுவாய். ஸ்ரீ ராமனுக்கோ துணை செய்பவர் யாருமில்லை என்றாலும் பராக்கிரமமுடைய இராவணனை வதம் செய்து வைதேகியை மீட்டு வந்தார். எனவே நீ கவலைப்படாதே” என்று யுதிஷ்டிரருக்கு மார்க்கண்டேயர் ஆறுதல் கூறினார்.

3.3.21 மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரருக்கு சாவித்திரியின் வரலாறு

கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர், மார்க்கண்டேயரிடம் “திரௌபதி பாண்டவர்களின் நிலைக்காகவோ, ராஜ்யம் இழந்ததற்காகவோ அதிகம் சோகம் அடைவதில்லை சூது சமயத்தில் அவளே எங்களைக் காப்பாற்றினாள். ஜயத்ருதனால் அபகரிக்கப்பட்டுத் துன்புற்றாள். திரௌபதியைப் போன்ற பதிவிரதையைத் தாங்கள் இதற்கு முன் கண்டதோ, கேட்டதோ உண்டா” என வினவினார்.

மார்க்கண்டேய முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு பழைய காலத்தில் மத்ர தேசத்து மன்னராயிருந்த அஸ்வபதியின் மகள் சாவித்திரியின் வரலாற்றைக் கூறினார். சாவித்திரி அற்ப ஆயுள் கொண்ட சத்தியவானை மணந்து யமதர்மராஜனிடம் இருந்து தன் கணவனை மீட்டது; தன் மாமனாருக்குப் பார்வை பெற வரம் பெற்றது, தன் தந்தைக்கு நூறு புதல்வர்கள் பெற வரம் பெற்றது; மாமனாருக்கு ராஜ்யம் திரும்பக் கிடைக்கச் செய்தது. தான் தன் கணவன் மூலம் 100 புதல்வர் பெற யமதர்மராஜனிடம் வேண்டி வரம் பெற்றது; தன்னையும், தன் கணவனையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு தாய் தந்தையருக்காகவும், மாமனார் மாமியாருக்காகவும், குலத்திற்காகவும் வரங்களை யமதர்மராஜனிடம் பெற்றுக் குலம் வளரச் செய்தது ஆகிய வரலாற்றினை மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துக் கூறினார்.

3.3.22 பிராமணனின் அரணிக்கட்டையைத் தேடச் சென்ற பாண்டவர் நிலை

திரௌபதி ஐயத்ருதனால் அபகரிக்கப்பட்டு மீட்கப்பட்டாள். அதன்பின் பாண்டவர்கள் காம்யக வனத்தை விட்டு த்வைத வனம் சென்றனர். அங்கு பழம் மட்டுமே உண்டு. குறைந்த போஜனத்தோடு வாழ்ந்து வந்தனர். அப்போது ஒரு தபஸ்வி பிராமணன் தனது அரணியையும் கடையும் கட்டையையும் ஒரு மரத்தில் தொங்கவிட்டிருந்தான். அங்கு வந்த மான் ஒன்று தன் உடலை மரத்தில் தேய்த்தபோது அரணிக்கட்டைகள் அந்த மானின் கொம்பில் சிக்கின. மான் அக்கட்டைகளுடன் ஓடிவிட்டது. அந்த பிராமணன் மான் தன் அரணிக் கட்டைகளோடு ஓடுவதைக் கண்டு பாண்டவர்களிடம் வந்தான். அக்னிஹோத்திரத்திற்காக அக்கட்டைகளை மீட்டுத் தருமாறு பாண்டவர்களிடம் கேட்டான். மானின் காலடி அடையாளத்தைப் பின்பற்றிச் சென்று அவ்விரண்டு கட்டைகளையும் எடுத்து வருமாறு வேண்டினான்.

பிராமணனின் அக்னிஹோத்திரக் காரியத்திற்கான இந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிப் பாண்டவர்கள் மான் சென்ற திசையில் வேகமாக ஓடினர். சிறிது தூரம் சென்றதும் மான் தென்பட்டது. பாண்டவர்கள் கர்னீ, நாலீக், நாராச் என்ற பாணங்களைச் செலுத்தினர். ஆனால் மான் தப்பித்து ஓடிவிட்டது. பாண்டவர்கள் அந்தக் காட்டில் பசி தாகத்தால் துயரம் கொண்டு ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அடியில் அமர்ந்தனர். அப்போது நகுலன் கோபத்துடன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நம் குலத்தில் சோம்பலால் எப்போதும் தர்மமும், அர்த்தமும் நாசமடைந்ததில்லை. எந்தப் பிராணிக்கும் எப்போதும் உதவி செய்யாமல் இருந்ததில்லை. ஆனாலும் நாம் தர்ம சங்கடத்தில் எவ்வாறு சிக்கினோம்” என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர், “ஆபத்துகளுக்கு எல்லையும் காரணமும், விசேஷமான நிமித்தமும் காணப்படவில்லை. முன்பு செய்த பாவ புண்ணியமும் ப்ராரப்தமாகி சுக-துக்க பலனை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்று பதிலளித்தார். பீமன் துச்சாதனன் திரௌபதியைக் கௌரவர் சபைக்கு தாஸியைப்போல இழுத்து வந்தபோது அவனை வதம் செய்யாததாலேயே இத்தகைய தர்ம சங்கடத்தில் நாம் சிக்கியுள்ளோம் என்றார். அர்ஜுனன் கர்ணனின் கடுமையான, எலும்புகளையும் துளைக்கச் செய்யும் வார்த்தைகளைச் சகித்துக் கொண்டதாலேயே இன்று இந்த தர்ம சங்கடமான நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளோம் என்றார். சகதேவன் சகுனி யுதிஷ்டிரரைச் சூதில் வென்றபோது அவனைத் தான் கொல்லாததாலேயே இன்று நாம் தர்ம சங்கடத்தில் சிக்கியுள்ளோம் என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் நகுலனிடம் ஏதேனும் மரத்தின் மீது ஏறி அருகில் எங்கேனும் நீர்நிலை தென்படுகிறதா எனப் பார்க்கச் சொன்னார். நகுலன் உடனே ஒரு பெரிய மரத்தின் மீது ஏறி நீர்நிலை இருப்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுவதைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் விரைந்து சென்று தூணிகளில் நீர் நிரப்பி வருமாறு நகுலனிடம் கூறினார். அவ்வாறே விரைந்து சென்ற நகுலன் சற்றுத் தொலைவில் தூய நீர் நிரம்பிய குளத்தைக் கண்டார். நீரைக் குடிக்க விருப்பம் கொண்டார். அப்போது ஒரு குரல் “இந்தக் குளத்து நீரின் மீது எனக்கு அதிகாரம் உள்ளது. முதலில் எனது வினாக்களுக்கு விடையளி. பிறகு நீர் குடி. எடுத்தும் செல்” என்று கூறியது.

அதனைப் பொருட்படுத்தாத நகுலன் நீரைக் குடித்தார். குடித்ததுமே நினைவற்று விழுந்தார். நகுலன் திரும்பி வரத் தாமதமானதால் யுதிஷ்டிரர் சகதேவனை அனுப்பி நகுலனை அழைத்துக் கொண்டு நீரும் கொண்டு வா எனக் கூறினார். சகதேவனும் அவ்வாறே நகுலன் சென்ற திசையில் சென்றார். நகுலன் பூமியில் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார். தாகத்தால் வருந்திய சகதேவன் நீரை நோக்கி ஓடினார். மீண்டும் அதே அசரீரி தனது வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின் நீரைக் குடிக்கக் கூறியது. சகதேவன் அதனை மதிக்காமல் நீரைக் குடித்தார். உடனே மயங்கி பூமியில் விழுந்தார்.

சகதேவனும் திரும்பாததைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை இருவரையும் தேடி அழைத்து வர அனுப்பினார். அர்ஜுனனும் குளக்கரைக்குச் சென்றார். தன் சகோதரர்கள் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார். மிகுந்த துயரம் கொண்டு எல்லாத் திசைகளிலும் பார்வையிட்டார். எங்கும் எந்த விலங்கும் தென்படவில்லை. களைத்துப்போன அர்ஜுனன் நீர் பருகச் சென்றார். மீண்டும் அசரீரி வாக்கு நீர் குடிப்பதில் இருந்து அவரைத் தடுத்தது. வினாவுக்கு விடையளிக்கக் கூறியது அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டு தன்னை நேரில் வந்து தடுக்குமாறு கூறினார். தன் பாணங்களை எல்லாத் திசைகளிலும் செலுத்தினார். அசரீரி, உன் பாணங்களால் ஒரு பயனுமில்லை. முதலில் வினாவிற்கு விடையளி; பின் நீரைக் குடி என்றது. அந்த வாக்கினை அவமதித்து நீரைப்பருகிய அர்ஜுனன் உடனே உணர்விழந்து விழுந்தார்.

நகுலன், சகதேவன், அர்ஜுனன் மூவரும் திரும்பாததைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனை, அவர்களைத் தேடி அழைத்துக் கொண்டு நீருடன் வா என அனுப்பினார். பீமன் நீர்நிலையின் அருகில் சென்று தன் சகோதரர்கள் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார். இது ராக்ஷஸர்களின் வேலை என்று தீர்மானித்தார். தான் அவர்களோடு போரிட வேண்டியிருக்கும் என்று எண்ணி முதலில் நீர் பருக விரும்பினார். அசரீரி பீமனை நீர் குடிப்பதிலிருந்து தடுத்தது. பீமன் அதற்கு செவி சாய்க்காமல் நீரைப் பருகினார். உடனே

மூர்ச்சையாகி விழுந்தார். சகோதரர் நால்வருமே திரும்பாததைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் கொதிக்கும் உள்ளத்துடன் தானே அவர்களைத் தேடிக் காட்டுக்குள் சென்றார். அழகிய அந்தக் குளத்தின் அருகில் வந்தார். அங்கு தன் சகோதரர்கள் நால்வரும் ஆயுதங்கள் சிதறிக் கிடக்கத் தரையில் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார். அளவற்ற துயர் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கலானார்.

3.3.23 யக்ஷன்-யுதிஷ்டிரர் வினா-விடை; பாண்டவர் நால்வரும் உயிர் பெறுதல்

பராக்கிரமசாலியான பீமனும், போரில் வெல்ல முடியாதவரான அர்ஜுனனும் சாஸ்திரங்களில் வித்வான்களான நகுல, சகதேவரும் பூமியில் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவர்களுடைய மரணத்திற்கான காரணம் எதுவாக இருக்க முடியும் என யோசித்தார். அவர்களுடைய உடலில் அஸ்திர சஸ்திரங்களால் ஏற்பட்ட காயம் ஏதும் இல்லை. வேறு யாருடைய கால் அடையாளமும் இல்லை. பெரிய பூதம் ஒன்று என் சகோதரர்களைக் கொன்றுள்ளது என நினைத்தார். அல்லது துரியோதனனின் ரகசிய சூழ்ச்சியாலோ, சகுனியின் செயலாகவோ இருக்கலாம் என எண்ணினார். தன் சகோதரர்களின் உடலில் மாறுதல் இல்லாததால் குளத்து நீரில் விஷம் கலக்கவில்லை என்பதைத் தீர்மானித்தார். ஆயுள் முடிந்தவுடன் எல்லாவற்றையும் முடித்து விடும் யமராஜனின் செயலே எனத் தீர்மானித்து நீரில் இறங்கினார்.

உடனே அசுரீரி ஒலித்தது. “ராஜகுமாரா! நான் பாசியையும், மீனையும் தின்னும் கொக்கு. நான்தான் உன் சகோதரர்களை யமனுலகு அனுப்பினேன். என் வினாக்களுக்கு விடையளி; பின் நீரைக்குடி” என்ற குரல் கேட்டது. யுதிஷ்டிரர் “நீ எந்தத் தேவதை என்று கூறு. இந்த வேலையை ஒரு பறவை செய்ய இயலாது. இவர்கள் நான்கு மலைகளுக்குச் சமமானவர்கள். யாராலும் வீழ்த்த முடியாதவர்களை வீழ்த்தி மிகுந்த பராக்கிரமத்தைச் செய்துள்ளாய். நீ என்ன விரும்புகிறாய் எனத் தெரியவில்லை. ஆகவே பகவானே நான் வினயத்தோடு கேட்கிறேன். நீ யார் என்று கூறு,” எனக் கேட்டார். அப்போது நான் யக்ஷன்; உன் சகோதரர்களை நானே கொன்றேன் என்று கூறிய, பேருருவமும், அச்சமளிக்கும் தோற்றமும் கொண்ட யக்ஷன் ஒருவனை யுதிஷ்டிரர் மரத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கக் கண்டார்.

யக்ஷன் கூறலானான், “மன்னா! உன் சகோதரர்களை நான் பலமுறை தடுத்தேன், என்றாலும் இவர்கள் பலவந்தமாக நீரை எடுத்துச் செல்ல விரும்பினார்கள், அதனாலேயே நான் இவர்களைக் கொன்றுவிட்டேன். என் வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின் நீரைக்குடி” என்று கூறினான். யுதிஷ்டிரர்

யகூஷனின் வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதாகக் கூறினார். யார் சூரியன் உதிக்கவும், மறையவும், நிலைபெறவும் செய்விக்கிறார்கள்; மனிதன் எதனால் வேதியனாகிறான், பெரும் பதவி பெறுகிறான்? பிராமணர்கள், கூடித்திரியர்களின் தேவதீபம், விவசாயம் செய்பவர்களின் சிறந்த பொருள் எது? பூமியை விடக் கடினமானது எது? யார் தூங்கினாலும் கண்கள் மூடுவதில்லை? யாத்திரிகள், கிருகஸ்தஸ், பிணியாளன், இவர்களின் நண்பன் யார்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அதிதி யார்? தனியாக சஞ்சரிப்பது யார்? மனிதனின் ஆத்மா எது? என்று பல்வேறு கேள்விகளை யகூஷன் யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டான். அவனது அனைத்து வினாக்களுக்கும் யுதிஷ்டிரர் சரியான பதிலை அளித்தார். அதனால் யகூஷன் உன் சகோதரர்களில் நீ விரும்பும் ஒருவன் உயிர் பெற முடியும் என்றான். யுதிஷ்டிரர் நகுலன் பிழைக்கட்டும் என்று கூறினார். யகூஷன் பீமன், அர்ஜுனனை விட்டு விட்டு நீ ஏன் நகுலன் உயிர் பெற வேண்டுகிறாய் எனக் கேட்டான். யுதிஷ்டிரர் “தர்மம் அழிக்கப்பட்டால், அந்த தர்மமே செய்பவனையும் அழித்து விடுகிறது. நான் என் தர்மத்தில் இருந்து விலக மாட்டேன் என் தந்தைக்கு குந்தி, மாத்ரி என்னும் இரு மனைவிகள் உண்டு. அவ்விருவருக்கும் புத்திரர்கள் இருக்க வேண்டும். குந்தியைப் போலவே மாத்ரியும் ஆவார். எனவே மாத்ரியின் ஒரு புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும்” என்று கூறினார். யகூஷன், “பாரதா! நீ அர்த்தத்தையும், காமத்தையும் விட அதிகமாக இரக்கத்தையும் சமத்துவத்தையும் மதிக்கிறாய். எனவே உனது சகோதரர்கள் அனைவரும் உயிர் பிழைக்கட்டும்” என்று வரமளித்தான்.

3.3.24 தருமராஜன் தோன்றுதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு வரமளித்தல்

குளத்து நீரில் ஒரு காலால் நின்றவாறு யகூஷனிடம் யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். “தாங்கள் எந்த தேவ சிரேஷ்டன். தாங்கள் யகூஷன் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. தாங்கள் எங்களுடைய நண்பரா? அல்லது தந்தையா? என்று கேட்டார். யகூஷன் உருவில் இருந்தவரான தர்மராஜன் “யுதிஷ்டிரா! நான் உனக்கு பிறப்பளித்த தந்தையான தர்மராஜன் ஆவேன். உன்னைக் காணும் விருப்பத்தால் இங்கு வந்துள்ளேன். புகழ், சத்தியம், தமம், ஸௌசம், வெட்கம், உறுதி, தானம், தவம், பிரம்மச்சரியம் அனைத்தும் என் சரீரமாகும். நீ எனக்கு எப்போதும் பிரியமானவன். உன்னுடைய சமம், தமம், வைராக்கியம், சமாதானம், பொறுமை என்னும் ஐந்து குணங்களும் அன்பு நிறைந்தவை. நீ பசி-தாகம், சோக-மோகம், முதுமை-மரணம் என்னும் ஆறு குற்றங்களையும் வென்றுவிட்டாய். இவற்றில் முதல் இரண்டும் பிறப்பிலிருந்தும், இடை இரண்டும் இளமைப் பருவத்திலும் கடைசி இரண்டும் வாழ்வின் இறுதியிலும் வருகின்றன. உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் தர்மமாவேன். உனக்கு வரம் அளிக்க விரும்புகிறேன். விரும்பும் வரத்தைக் கேள்” என்று கூறினார்.

அதன்படி யுதிஷ்டிரர், தருமராஜனிடம் பிராமணனுடைய அரணிக்கட்டைகள் இரண்டையும், பிராமணனது அக்னி ஹோத்ரத்திற்காக வேண்டினார். தர்மராஜன், தானே யுதிஷ்டிரரைப் பரிசோதிப்பதற்காக மான் உருவில் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியதாகத் தெரிவித்து அரணிக் கட்டைகளை திருப்பி அளித்தார். இரண்டாவது வரம் கேட்குமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரர் நாங்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்து விட்டோம்.

13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசகாலம். இக்காலத்தில் யாராலும் எங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாத வரத்தை அளிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டார். தர்ம பகவான் அந்த வரத்தையும் அளித்தார். நீங்கள் 13 ஆம் ஆண்டில் மறைந்த உருவில் விராட நகரத்தில் இருந்து யாராலும் அறிய முடியாதவாறு சஞ்சரிப்பீர்கள் உங்களில் யார் எந்த உருவை வேண்டுகிறீர்களோ, அந்த உருவை நீங்கள் ஏற்க முடியும் என்று கூறிய தருமராஜன் இன்னொரு வரம் கேட்குமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். விதுரரும் தன் அம்சத்தில் இருந்து பிறந்தவர் என்பதையும் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர், நான் லோபம், மோகம், கோபத்தை வென்று தானம், தவம், சத்தியத்தில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தை மூன்றாவதாக யமதர்மராஜனிடம் கேட்டுப் பெற்றார். பிறகு தர்மராஜன் மறைந்து விட்டார். பாண்டவர்கள் ஐவரும் ஆசிரமம் திரும்பினர். பிராமணனுக்கு அரணியையும் மந்தனக் கட்டையையும் அளித்தனர்.

3.3.25 அஞ்ஞாத வாசத்திற்கான ஆலோசனை; தெளமயர் கூற்று

மிக விரைவில் அஞ்ஞாத வாசத்திற்குரிய காலம் வர இருந்த நிலையில் வனவாசத்தில் தங்களுடன் இருந்த பிராம்மணர்களிடம் பாண்டவர்கள் கை குவித்து அனுமதி வேண்டினர்; “முனிவர்களே! 12 ஆண்டுக் கால வனவாசம் முடியும் நேரம் வந்துவிட்டது. 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசம், இந்த ஆண்டில் நாங்கள் மறைந்து வாழ வேண்டும். எங்களது பகைவர்களான துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி ஆகியோர் ஒற்றரைக் கொண்டு எங்களைக் கண்டு பிடிக்க முயல்வர். நாங்கள் எங்களது அஞ்ஞாத வாசத்தை முடித்து, எங்களுடைய ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெற முடியுமா?” எனக் கேட்டனர். தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் கண்ணீர் பெருக, துயரத்தால் மூர்ச்சையாகும் நிலையை அடைந்தார்.

தெளமயர் அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் சொற்களைக் கூறினார், “மன்னா! தாங்கள் வித்வான்; புலன்களை வென்றவர்; சத்தியவான்; உங்களைப் போன்றவர்கள் ஒருபோதும் தைரியத்தையும், விவேகத்தையும் இழப்பதில்லை. தேவர்களும் கூட பகைவர்களை அழிப்பதற்காக மறைந்து

வாழ்ந்துள்ளனர். தேவராஜன் இந்திரன் கிரிபிரஸ்தாஸ்ரமத்தில் மறைந்திருந்து தன் பகைவர்களை வென்றார். விஷ்ணு பகவான் ஹயக்ரீவ சொரூபத்தில் இருந்து தைத்யர்களை அழித்தார். அவரே வாமன ரூபத்தில் மறைந்திருந்து பலி மன்னரின் ராஜ்யத்தைப் பெற்றார். அக்னிதேவன் நீரில் மறைந்திருந்து தேவர்களின் காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்தார். பிரம்மரிஷி ஒளர்வர் தாயின் தொடையில் மறைந்து வாசம் புரிந்தார். சூரிய பகவானும் பூமியில் மறைமுகமாக வாழ்ந்து பகைவர்களை எரித்துள்ளார். விஷ்ணு பகவான் தசரதன் மகன் ஸ்ரீ ராமனாக வாழ்ந்து தசமுக ராவணனை வதைத்துள்ளார். இதுபோல எத்தனையோ வீரர்கள் மறைந்து வாழ்ந்து போரில் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். நீயும் அஞ்ஞாத வாசத்தில் மறைந்து வாழ்ந்து நிச்சயம் பகைவரை அழித்து வெற்றி பெறுவாய்” என்று உற்சாகமளிக்கும் சொற்களைக் கூறினார்.

பீமசேனனும், யுதிஷ்டிரரிடம் நீங்கள் போருக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள்; நாங்கள் பகைவரை வெல்லுவோம் என தைரியமளித்தார். இதன்பிறகு வனவாசத்தில் பாண்டவர்களோடு இருந்த பிராமணர்கள் அவர்களுக்கு ஆசி அளித்துத் தத்தம் இடத்திற்குச் சென்றனர். பஞ்சபாண்டவர்கள் அனைவரிடமும் விடை பெற்றுத் திரௌபதியுடனும், தெளம்யரோடும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு இரண்டு மைல் தூரம் சென்று தங்கினர். அடுத்த இரண்டு நாட்களில் அஞ்ஞாத வாசம் தொடங்கும் காலம் என்பதால் பரஸ்பரம் ஆலோசனையை மேற்கொள்ள ஒன்றாக அமர்ந்தனர்.

4. விராட பருவம்

4.1 யுதிஷ்டிரர் அஞ்ஞாத வாசத்திற்குரிய தேசத்தைச் சிந்தித்தல்

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் நாம் மறைந்து வாழ வேண்டிய தேசத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பகைவர் நம்மைக் கண்டுபிடிக்காமல் நாம் அங்கு வாழ வேண்டும் என்றார். “தர்மராஜன் அளித்த வரத்தின் மகிமையால் நாம் வேற்று மனிதர்கள் அறியாமல் வாழ முடியும்; நான் சில தேசங்களின் பெயர்களைக் கூறுகிறேன். தாங்கள் விரும்பியதைத் தேர்ந்தெடுங்கள்” என அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அவர் பாஞ்சாலம், சேதி, மத்ஸ்யம், சூர-சேனம், படச்சரம், செளராஷ்டிரம் சால்வம், நவராஷ்டிரம், குந்திராஷ்டிரம், அவந்தி முதலிய தேசங்கள் அழகிய அன்னம் நன்கு கிடைக்கும் தேசங்கள் எனத் தெரிவித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் “பகவான் தர்மர் நமக்கு இட்ட கட்டளைப்படி நடக்க வேண்டும் என்றாலும் நாம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டியது அவசியம். மத்ஸ்ய தேசத்தின் மன்னன் விராடன் பெரும் பலசாலி. பாண்டவரிடம் அவருக்கு அன்பும் உள்ளது. அவர் இயல்பாகவே தர்மாத்மா; முதியவர்; உதார குணமுடையவர். எனவே நாம் இந்த ஆண்டை விராட நகரில் கழிப்போம். ஆனால் மத்ஸ்ய ராஜரிடம் யார் யார் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்து வாழ முடியும் என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தாங்கள் எவ்விதம் அங்கு வேலை செய்வீர்கள். தாங்கள் மென்மையானவர். சாதாரண மனிதனைப் போல துயரடையக் கூடியவரல்ல; இந்த துயர காலத்தை எப்படிக் கழிப்பீர்கள்” என்று கேட்டார்.

4.2 பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியும் தாங்கள் ஏற்கும் பணி பற்றிக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர், “நான் பகடை உருட்டிச் சூதாட அறிவேன். நான் கங்கள் என்ற பெயரில் பிராமண உருவில் விராட மன்னரில் அவையில் சேருவேன். இந்த விளையாட்டின் மூலம் மன்னரையும் மற்றவர்களையும் மகிழ்விப்பேன். என்னுடைய உருவில் என்னை யாரும் அறிய முடியாது. அவர் என்னை யார் என்று கேட்டால் முன்பு யுதிஷ்டிரரின் உயிருக்கு உயிரான தோழனாக இருந்தேன் எனக் கூறுவேன்” என்றார். யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனிடம் அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்று கேட்டார். பீமன், “பாரதா! நான் சமையல்காரர்களின் தலைவனாக ‘பல்லவன்’ என்ற பெயரில் மன்னன் விரும்பும்படியான சுவையான பண்டங்களைச் செய்வேன். சமையலுக்காகப் பெரும் விறகு சமைகளைச் சுமந்து வந்து மன்னர் என்னைப் பணியில் அமர்த்துமாறு செய்வேன். பலம் மிக்க காளைகளையும், யானைகளையும்

அடக்குவேன். மல்லர்களோடு மோதுவேன். ஆனால் அவர்களின் உயிர்களைப் பறிக்க மாட்டேன். நான் யுதிஷ்டிரருடைய சேவையில் சமையல்காரனாகவும், யானைகளை அடக்குபவனாகவும், காளைகளுக்கு முக்கணாங்கயிறு இடுபவனாகவும், குத்துச்சண்டை வீரனாகவும் இருந்தேன்” என மன்னரிடம் கூறுவேன் என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அவர் ஏற்கப் போகும் வேடம் பற்றிக் கேட்டார். அர்ஜுனன், “மன்னா, நான் விராட மன்னரிடம் என்னை ஒரு அலியாக அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வேன். என் கைகளில் ஆயுதம் ஏந்திய தழும்புகளை கங்கணம் முதலிய ஆபரணங்களால் மறைத்துவிடுவேன். காதணிகளையும் சங்கு வளையல்களையும் அணிந்து “பிரகந்தளா” என்ற பெயரில் அந்தப்புர மகளிருக்கும், பிற பெண்களுக்கும் ஆடல், பாடல், இசைக் கருவிகளைக் கற்றுத் தருவேன். யுதிஷ்டிரர் மாளிகையில் திரௌபதியின் பணிப் பெண்ணாக இருந்ததாகத் தெரிவிப்பேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் பிறகு நகுலனிடம் கேட்டார் நகுலன், “நான் குதிரைகளைப் பற்றிய விஷயங்களை அறிந்தவன் ஆதலால் விராட மன்னரிடம் குதிரைகளை அடக்கும் அஸ்வபந்தனாக இருப்பேன். அவற்றிற்குப் பயிற்சி அளிப்பேன். சிகிச்சையும் செய்வேன். யுதிஷ்டிரரிடத்தில் குதிரைகளின் தலைவனாக இருந்ததாகக் கூறுவேன். ‘க்ரந்திகன்’ என்ற பெயரை ஏற்பேன்” என்று கூறினார். சகதேவன், “நான் விராட மன்னரின் கோசாலையின் தலைவனாக இருப்பேன். விராட மன்னருடைய பசுக்களைப் பிணியின்றிப் பாதுகாத்து அதிக எண்ணிக்கையில் பெருகச் செய்வேன். பசுக்களில் லக்ஷணங்களும், வகைகளும், எனக்குத் தெரியும். நான் முன்பே தங்களால் பசுக்களை மேற்பார்வை செய்யும் பணியில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளேன். ‘தந்திபாலன்’ என்ற பெயரை ஏற்பேன். நீங்கள் என்னைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள வேண்டாம்” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர், இளமையும், மென்மையும் கொண்ட திரௌபதி விராட நகரத்தில் எவ்வாறு இருப்பாள் என்று கவலைப்பட்டார். திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் நான் மற்றவர்கள் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டுப் பணிவிடை செய்யும் சைரந்திரியாக என்னை அறிமுகம் செய்து கொள்வேன். கூந்தல் அலங்காரத்தில் நிபுணத்துவம் கொண்ட நான் விராட மகாராணி சகதேஷ்ணாவிடம் பணிப்பெண்ணாக சேர்ந்துவிடுகிறேன். நான் திரௌபதியிடம் பணிப்பெண்ணாக இருந்ததாகச் சொல்வேன்” என்று கூறினாள். யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டார். திரௌபதியிடம் “உயர்குலத்தில் பிறந்தவள் நீ. எனவே பணிப்பெண்ணாக இருக்கும்போது யாரும் உன்னை அறியாதவாறு பார்த்துக் கொள். பகைவர்கள் நம்மை அறிந்து கொள்ளாதவாறு நடந்து கொள்” என எச்சரித்தார்.

4.3 யுதிஷ்டிரர் தெளம்யர், மற்றும் பணியாட்களை அனுப்புதல் தெளம்யரின் அறிவுரை

யுதிஷ்டிரர் தங்கள் புரோகிதரான தெளம்யர், சமையலர்களுடன் துருபத மன்னரிடம் சென்று இருக்கட்டும். அங்கு நமது அக்னி ஹோத்திரத்தின் அக்னியைக் காப்பாற்றட்டும். இந்திரசேனனும் மற்ற சேவகர்களும் தேர்களையும் பிற பொருட்களையும் எடுத்துக் கொண்டு துவாரகை செல்லட்டும். திரௌபதியின் பணிப் பெண்களும், பாஞ்சால தேசத்திற்கே செல்லட்டும் என்று தெளம்யர், மற்றும்முள்ளவர்கள் செல்ல வேண்டிய இடங்களைத் தீர்மானித்துத் தெரிவித்தார். அத்துடன் “அங்கு எங்களுக்குப் பாண்டவர்களைப் பற்றித் தெரியாது. அவர்கள் எங்களைத் தவைய வனத்திலேயே விட்டுவிட்டு எங்கு சென்றார்கள் என்று தெரியாது” என்றே சொல்ல வேண்டும் என ஆலோசனையும் கூறினார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் கூறிய பின் பாண்டவர்கள் தெளம்யரின் அனுமதியை வேண்டினர்.

தெளம்யர் பாண்டவர்களுக்கு அறிவுரை கூறலானார். “பிராமணர்கள் நண்பர்கள், யாத்திரை, ஆயுதம் அல்லது போர் மற்றும் அக்னியிடம் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கடமைகளை அறிந்து நீங்கள் செய்துள்ள ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் சரியானதே. யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் கவனமாக இருந்து எப்போதும் திரௌபதியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உலக விவகாரங்கள் பற்றிய விஷயங்கள் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அன்பு காரணமாக நன்மைக்குரிய விஷயங்களைக் கூறுவது நன்மையை விரும்பும் நண்பர்களின் கடமையாகும். எனவே ராஜாவின் வீட்டில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை அறிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள். விவேகமுள்ளவர்கள் கூட அரண்மனையில் வாசம் புரிவது கடினம். அங்கு உங்களுக்கு அவமானம் நேரலாம். கௌரவம் கிடைக்கலாம். அனைத்தையும் சகித்துக் கொண்டு ஓராண்டு காலம் வாழ வேண்டும். மனதை வசப்படுத்தி உத்தமமாக நடந்து இந்த 13 வது ஆண்டைக் கழியுங்கள். இதே ஊரிலிருந்து ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புங்கள்” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர், தெளம்யரிடம் “எங்களுக்கு இத்தகைய சொற்களைக் கூறத் தாய் குந்தியையும், விதுரரையும் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது. இங்கிருந்து செல்லவும், வெற்றி பெறவும் அவசியமான கடமைகளை நிறைவேற்றித் தாருங்கள்” என்று வேண்டினார். தெளம்யர் அதனை ஏற்று சாஸ்திரப்படி பாண்டவர்களின் அக்னியை ஒளிரச்செய்து, அவர்களின் வலிமை, விருத்தி, ராஜ்யம் பெறுதல், புவியை வெல்லுதல் ஆகியவற்றிற்கான வேத மந்திரங்களை உச்சரித்து ஹோமம் செய்தார். பாண்டவர்கள் அக்னியை வலம் வந்து தெளம்யரை வணங்கி திரௌபதியுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டனர்.

தெளமயரும் அக்னி ஹோத்திர அக்னியுடன் பாஞ்சாலம் புறப்பட்டார். மற்றவர்களும் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு சென்று அங்கு மகிழ்வுடன் இருந்தனர்.

4.4 பாண்டவர்கள் விராட நகரத்தின் அருகில் மயானத்தில் 'ஷமீ' விருஷத்தின் மீது அஸ்திர சஸ்திரங்களை மறைத்து வைத்தல்

வீரர்களான பாண்டவர்கள் கத்தியைக் காட்டிக் கொண்டு, முதுகில் தூணிரை இறுக்கிக் காட்டி, உடும்புத் தோலால் ஆன கையுறைகளை அணிந்து கால்நடையாக யாத்திரை செய்தனர். தஷார்ண தேசத்திற்கு வடக்கே பாஞ்சாலத்திற்குத் தெற்கே யக்ருலோம, சூரசேன தேசங்களுக்கு இடையே யாத்திரை செய்தனர். விராடரின் தலைநகரம் நோக்கிச் சென்றனர். நடக்க இயலாமல் களைத்துப்போன திரௌபதியை அர்ஜுனன் சுமந்து சென்றார். தலைநகருக்கு அருகில் சென்றதும் யுதிஷ்டிரர் தங்கள் ஆயுதங்களை எங்கு வைத்து விட்டுச் செல்வது என்பது பற்றிச் சகோதரர்களுடன் ஆலோசித்தார். ஆயுதங்களோடு நகரில் பிரவேசித்து யாராவது ஒருவராவது பாண்டவர்களில் ஒருவரை அடையாளம் கண்டுவிட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டு வனவாசம் செய்ய நேரிடும் என்று கவலையடைந்தார்.

அங்கே சுற்றிப்பார்த்த அர்ஜுனன் அங்கு மயானத்தின் அருகில் ஒரு மேடான இடத்தில் இருந்த அடர்ந்த ஷமிவ்ருஷத்தைக் கண்டார். ஏறுவதற்குக் கடினமான அந்த மரத்தின் மீது தங்களது ஆயுதங்களை மறைத்து வைக்கலாம் எனத் தெரிவித்தார். பாதையிலிருந்து தூரத்தில் விலகியிருந்த, கொடிய விலங்குகளும், பாம்புகளும் சுற்றி வாழக்கூடிய மயான பூமியின் அருகில் இருந்த அந்த மரமே ஆயுதங்களை மறைத்து வைக்க ஏற்ற இடம் எனத் தீர்மானித்தனர். பிறகு பாண்டவர்கள் தங்களுக்குப் பெரும் வெற்றியைத் தேடித்தந்த விற்களின் நாணினை இறக்கினர். விற்களோடு, பளபளக்கும் கத்திகள், விலையுயர்ந்த தூணிர்கள், சுருள் கத்திகள், ரிபாட் என்னும் பாணங்களையும் அந்த மரத்தின் மீது வைத்தனர்.

நகுலனே மரத்தின் மீது ஏறி மரத்தின் பொந்துகளில் அவற்றை வைத்து உறுதியான கயிற்றினால் அவற்றை நன்கு கட்டினார். பிறகு பாண்டவர்கள் உயிரிழந்த ஒரு சுவத்தின் உடலை மரத்தின் கிளையில் கட்டினர். பிணம் இருப்பதைப் பார்த்து யாரும் அருகில் செல்ல மாட்டார்கள் என்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்தனர். அங்கே காட்டில் ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையர்களிடம் தங்களது குலவழக்கப்படி நூற்று எண்பது வருஷமான தங்கள் தாயின் உடலைக் கட்டி வைத்ததாகத் தெரிவித்தனர். பிறகு பாண்டவர்கள் ஐவரும் தங்களுக்குள் புரிந்து கொள்ளும்படி முறையே ஜயன், ஜயந்தன், விஜயன், ஜயத்சேனன், ஜயத்வலன் என்னும் ரகசிய பெயர்களை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

4.5 யுதிஷ்டிரர் தூர்காதேவியைத் துதித்தலும், தேவி வரமளித்தலும்

விராடரின் தலைநகருக்குள் பிரவேசிக்கும்போது யுதிஷ்டிரர் மனத்திற்குள் தூர்காதேவியைத் துதிக்கலானார். “யசோதாவின் கர்ப்பத்தில் தோன்றியவளும், நாராயணனுக்கு மிகவும் பிரியமானவளும், நந்தகோப குலத்தில் அவதரித்தவளும், அனைவருக்கும் மங்களம் அருளுபவளும், குலத்தைப் பெருக்குபவளும், கம்சனைப் பயமுறுத்தியவளும், அரக்கர்களை சம்ஹரிப்பவளும், கம்சன் பாறையின் மீது அறைய முற்பட்டபோது வானில் பறந்து சென்று விட்டவளும், திவ்யமான நறுமண மாலைகளையும், அணிகலன்களையும் சூடியவளும், திவ்ய வஸ்திரம் அணிந்தவளும் கையில் கேடயமும் கத்தியும் தரிப்பவளும், வசுதேவனின் புதல்வன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சகோதரியுமான தூர்காதேவியே! உன்னைத் துதிக்கிறேன். புவியின் பாரத்தை இறக்கும் புண்ணியமான தேவி! நீ எப்போதும் அனைவருக்கும் நன்மை புரிபவள். உன்னை ஸ்மரணம் செய்பவர்கள் உறுதியாக பாபத்தில் இருந்தும், துக்கத்தில் இருந்தும் காக்கப்படுகிறார்கள்” என்று வணங்கிய யுதிஷ்டிரர் தேவியை தரிசிக்க விரும்பி, பலவகையான நாமங்களை உச்சரித்து சகோதரர்களுடன் வணங்கலானார்.

“மூவுலகையும் காக்க மகிஷாசுரனை அழித்த தேவி! என்னிடம் மகிழ்ச்சியுற்று எனக்கு தயை செய். எனக்கு மங்களமாக ஆவாய். நீயே ஜயாவும் விஜயாவும் ஆவாய். நீயே போரில் வெற்றியை அருளுபவள். எனக்கும் வெற்றியை அளி. இப்போது எனக்கு வரம் அளித்திட வேண்டும். மலைகளில் சிறந்த விந்தியாசலத்தின் மீது உறைபவளே! காளி, மாகாளி, கத்தியையும் கடவாங்கத்தையும் ஏந்தியவளே! ஒவ்வொரு நாளும் இப்புவிபில் உன்னை வணங்குபவர்கள் புதல்வர்களையும், தனதான்யம் முதலிய செல்வங்களையும் குறைவின்றிப் பெறுகிறார்கள். துக்கத்தில் இருந்து நீக்குபவள் ஆதலால் மக்களால் துர்க்கா என்று அழைக்கப்படுகிறாய். நீயே கீர்த்தி, ஸ்ரீ, த்ருதி, சித்தி, வித்தை, சந்ததி, அறிவு, காந்தி, பொறுமை, தயை ஆவாய். உன்னைப் பூஜிப்பவன் மோகம், பந்தனம், புத்திரநாசம், தனநாசம் என்ற சங்கடங்களில் இருந்தும், பிணி, மரணம் முதலிய பயங்களில் இருந்தும் விடுபடுகிறான். நானும் ராஜ்யத்திலிருந்து பிரஷ்டமானவன். ஆதலால் உன்னைச் சரணடைகிறேன். உன்னுடைய திருவடிகளில் தலை வைத்து வணங்குகிறேன். என்னைக் காப்பாற்று” என்று மனமுருகித் துதித்தார்.

தேவி யுதிஷ்டிரருக்குப் பிரத்யக்ஷமாகி தரிசனம் அளித்தாள். “யுதிஷ்டிர மன்னா! உனக்குப் போரில் வெற்றி கிடைக்கும். என்னுடைய அருளால் கௌரவ சேனையை அழித்து, நீ ராஜ்யத்தைப் பெற்று அரசு புரிவாய்.

மன்னா! உன் சகோதரர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் சுகமும் ஆரோக்கியமும் பெற்று வாழ்வாய்” என்று கூறிய தேவி, என் அருளால் விராட நாட்டில் இருக்கும்போது உங்களை கௌரவர்களோ, நகர மக்களோ அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என வரமளித்து மறைந்தாள்.

4.6 யுதிஷ்டிரர் அரசவையில் விராடனைச் சந்தித்து மதிப்போடு வசித்தல்

பிறகு பாண்டவர்கள் கங்கையில் இறங்கி தேவ, ரிஷி, பித்ரு தர்ப்பணம் செய்தனர். யுதிஷ்டிரர் தர்மராஜன் அளித்த வரத்தை நினைத்துத் தர்மராஜனை ஸ்மரணம் செய்தார். தர்மராஜனை நினைத்து வணங்கியதுமே யுதிஷ்டிரர் தான் பெற நினைத்த பிராமண வடிவத்தைப் பெற்றார். தலைப்பாகை தரித்து கமண்டலம் ஏந்தி த்ரிதண்டம் தரித்த பிராமணன் ஆனார். தலையில் குடுமியுடன், சிவந்த ஆடை அணிந்து தர்ப்பையை எடுத்துக் கொண்டு அற்புதமான ரூபத்தில் தோற்றம் அளித்தார். யுதிஷ்டிரரைப் போலவே ஏனைய பாண்டவர்களுக்கும் அவரவர் விரும்பிய வேடத்திற்கேற்ற ஆடை, அணிகலன்கள் கிடைத்தது. அனைவரும் வேறு வேடம் தரித்தனர். யுதிஷ்டிரர் சூதாட்டக் காய்களைத் துணியில் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு முதலில் விராட மன்னரின் அவையை அடைந்தார்.

மிகுந்த புகழ் பெற்ற மத்ஸ்ய நாட்டு மன்னர் மந்திரி, புரோகிதர், அவை உறுப்பினர்கள் சூழ அவையில் அமர்ந்திருந்தார். அவையில் பிரவேசித்து சிறிதும் தயக்கம் இன்றித் தன்னிடம் வந்த யுதிஷ்டிரரைக் கண்டார். யுதிஷ்டிரர்; “மகாராஜா! நான் ஒரு பிராமணன்; எனது சர்வமும் நஷ்டமாகிவிட்டது. ஆதலால் நான் தங்களிடம் வாழ்க்கையைக் கழிப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன். இங்கு தங்கள் அருகில் வசிக்க விரும்புகிறேன். உங்கள் விருப்பப்படி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்தபடி நான் இங்கு இருப்பேன்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரை அன்போடு வரவேற்று, தங்களுடைய கோத்திரத்தையும், பெயரையும், தாங்கள் எந்தக் கலையில் திறமை பெற்றுள்ளீர்கள் என்பதையும் கூறுங்கள் என விராட மன்னர் கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர்; “விராட மன்னா! நான் வியாக்ரபத கோத்திரத்தில் தோன்றிய பிராமணன்; என் பெயர் கங்கன்; நான் யுதிஷ்டிர மன்னரோடு முன்பு இருந்தேன். நான் சூதாட்டம் ஆடுவதில் சிறந்தவன்” என்றார். விராடன் யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் இருக்க ஒப்புதல் அளித்து சூதாட்டத்தில் நிபுணர் என் அன்பிற்குப் பிரியமானவரே; தாங்கள் மத்ஸ்ய தேசத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கலாம் என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர் விராட மன்னரிடம், “நான் கீழ்வர்ண மனிதனிடம் விவாதம் செய்ய நேரக்கூடாது; என்னிடம்

தோற்றவர் தான் தோற்ற செல்வத்தைத் தன்னிடம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற இரண்டு நிபந்தனைகளைக் கூறுகிறார். மன்னரும் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார் மத்ஸ்ய தேசத்தில் தனக்கு இணையான மதிப்புடன் வாழவும், தோட்டம், சேனை முதலியவற்றையும், அரண்மனையின் செல்வத்தையும் மேற்பார்வையிடும் பணியினையும் அளித்தார். மக்கள் அரசாணையைப் பெற கங்கனை அணுகலாம் என்றும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் விராடனுடைய சபையில் யாரும் அறியாமல் மதிப்புடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழலானார்.

யுதிஷ்டிரரைப் போலவே எஞ்சிய நான்கு சகோதரர்களும் அவரவருக்கு உதசிமான பணியை மேற்கொண்டு ஒருமுகப்பட்ட மனத்தோடு அஞ்ஞாத வாச சமயத்தைக் கழிக்கலானார்கள். யுதிஷ்டிரர் அரசவையின் முக்கிய உறுப்பினர்களுக்கும் மத்ஸ்ய தேச மக்களுக்கும் மிகப் பிரியமானவராக இருந்தார். விராட மன்னரும் அவரது புதல்வனும் யுதிஷ்டிரரிடம் மிகுந்த அன்பு பாராட்டி வந்தனர். சூதாட்ட அரங்கில் சூதுக் காங்களை தன் விருப்பப்படி வீசி மன்னனை சூதாட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடையச் செய்தார். சூதில் வென்ற செல்வத்தை மன்னர் அறியாமல் தன் சகோதரர்களுக்குப் பங்கிட்டு வந்தார்.

4.7 விராடர் சபையில் திரௌபதிக்கு அவமானம்; யுதிஷ்டிரரின் சகிப்புத் தன்மை

இவ்வாறு பாண்டவர்கள் விராட தேசத்தில் அஞ்ஞாத வாசத்தில் பத்து மாதங்களைக் கழித்த நிலையில் திரௌபதிக்குப் பெருத்த துயரம் தரும், அவமானம் அளிக்கும் செயல் ஒன்று நிகழ்ந்தது. விராட ராணி சுதேஷ்ணாவின் சகோதரன் கீசகன்; பெரும் வீரன்; விராட மன்னரின் சேனாதிபதி. அவன் திரௌபதியைக் கண்டு மோகம் கொண்டு தன் சகோதரியின் உதவியுடன் அவளைப் பெற விரும்பினான். ராணி சுதேஷ்ணாவும் தன் சகோதரனுக்கு உதவுவதற்காகத் திட்டமிட்டுத் திரௌபதியை மது கொண்டு வரும்படி கீசகன் மாளிகைக்கு அனுப்பினாள். அங்கே திரௌபதிக்காகக் காத்திருந்த கீசகன் அவளிடம் பலவாறு பேசி வசப்படுத்த முயற்சித்தும் திரௌபதி அவனை ஏற்கவில்லை. கீசகன் வலிந்து அவளது கையைப் பிடித்து இழுத்தான். திரௌபதி அவளது கையை உதறி விராடரின் அரசவைக்கு ஓடி முறையிட்டாள். அப்போது யுதிஷ்டிரரும், பீமனும் சபையில் இருந்தனர். திரௌபதியைப் பின் தொடர்ந்த கீசகன் அரசவையில் மன்னரின் கண் முன்னேயே திரௌபதியின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்துக் கீழே தள்ளி அவளைக் காலால் உதைத்தான். அவனுடைய காலடியால் துன்பமுற்ற திரௌபதியின் வாயில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது.

இதைப் பார்த்த யுதிஷ்டிரருக்கும், பீமனுக்கும் அதனைச் சகிக்க முடியவில்லை. கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத பீமனைத் தன் கால் விரலால் பீமனின் விரலை அழுத்தி யுதிஷ்டிரர் எச்சரிக்கை செய்தார். அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் இரகசியம் வெளிப்பட்டுவிட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டுக்காலம் வனவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதாலேயே யுதிஷ்டிரரும் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார். பீமனிடம் சங்கேதமாக “விறகுக்காக காய்ந்த விறகை எடுத்துக் கொள். பசுமையான மரத்தின் குளிர்ந்த நிழலில் இருக்கும்போது அம்மரத்தின் ஒரு இலையைக் கூட எடுக்காதே முன் காரணங்களை நினைவில் கொண்டு அதைக் காக்க வேண்டும்” என்று உரைத்தார். அஞ்ஞாத வாசத்தில் விராடரின் நிழலில் இருக்கும் நாம் அவரைச் சார்ந்த யாருக்கும் துன்பம் அளிக்கக்கூடாது என்பதே அவர் கூற்றின் பொருளாகும்.

திரௌபதி விராட மன்னரிடம் முறையிட்டுத் தன்னைக் கீசகனிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டினாள். ஆனால் மன்னர் சொற்களால் கீசகனைத் தடுத்தாரேயன்றி, பெரும் குற்றம் செய்த கீசகனுக்குத் தண்டனை ஏதும் அளிக்கவில்லை. திரௌபதி, “தேஜஸ்வியும், புலன்களை வென்றவர்களும், பலசாலிகளும், மிகுந்த கௌரவமுடையவர்களுமான கந்தர்வர்களின் பத்தினியான என்னைச் சூத புத்திரன் காலால் உதைத்துள்ளான். அவர்கள் தர்ம பந்தனத்தில் கட்டுண்டுள்ளதால் இவன் என்னைக் காலால் உதைத்துள்ளான். இதைக் கண்டும் என் கணவர்கள் பதிவிரதையான தங்கள் அன்பு மனைவியின் அவமானத்தை கோழைகளையும், அலிகளையும் போல எவ்வாறு சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அவர்களுடைய கோபமும் பராக்கிரமம் எங்கே சென்றன? அவர்கள் துராத்மாவினால் அடிக்கப்படும் தன் மனைவியைக் காக்கவில்லை.” என்றாள்.

அவையினர் திரௌபதியைப் புகழ்ந்துரைத்தனர். கோபத்தினால் வியர்வை தோன்றிய நிலையில், யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியைப் பார்த்து, “சைரந்திரி, இனி நீ இங்கு நிற்காதே. சுதேஷ்ணாவின் மாளிகைக்குச் சென்றுவிடு என்றார். மேலும் கூறலானார். “கணவனை அனுசரிக்கும் வீரபத்தினிகள் எல்லா துயரத்தையும் பேசாமல் சகித்துக் கொள்ளுகின்றனர். பதி சேவையோடு துன்பம் ஏற்கும் தேவிகள் பதிலோகத்தில் வெற்றி அடைகிறார்கள். உன்னுடைய கணவர்கள் இதனைக் காணவில்லை என நினைக்கிறேன். ஆகவே உன்னிடம் ஓடிவரவில்லை. பெண்ணுக்கு யக்ஞமும் கிடையாது. சிராத்தமும் கிடையாது. உபவாச முறையும் கிடையாது. கணவனுக்கு அவர்கள் ஆற்றும் சேவையே அவர்களுக்கு சொர்க்கத்தை அளிக்கிறது. பெண்களின் தர்மம் இவ்வாறே சொல்லப்படுகிறது. சைரந்திரி! உன்னுடைய கணவர் கோபம் கொண்டால் இந்திரன் கூட அவர்களை

வெல்ல முடியாது. அவர்களுக்கு ஏதேனும் நிபந்தனை இருக்குமானால் அதை நினைவில் கொள். பொறுமை மிக்கவளே! பொறுமை எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது; பொறுமையே சத்தியம், தானம், தவம், தர்மமுமாகும் இரண்டு அம்சமும், 12 அங்கங்களையும், 24 பர்வங்களையும், 360 ஆரங்களையும் கொண்ட காலச்சக்கரம் முடிவடைய இன்னும் ஒரு மாத காலமே குறைவாக உள்ளது. அவ்வாறு இருக்கும்போது பொறுமையை யார் தியாகம் செய்ய முடியும்? என்று கூறினார். திரௌபதி செல்லாமல் அங்கேயே நின்றாள். மீண்டும் தருமராஜன், கந்தர்வர்கள் உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்வார்கள். உனக்கு அபகாரம் செய்தவனைக் கொன்று உன் துயரத்தை விலக்குவார்கள்” என்று கூறினார். இதைக் கேட்டபின் திரௌபதி சுதேஷ்ணாவின் மாளிகைக்குச் சென்றாள்.

4.8 யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவால் பிடிக்கப்பட்ட விராடரை மீட்பது

விராட நகரில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்தபோது, அஸ்தினாபுரத்தில் துரியோதனன் தன் சபையில் த்ரிகர்த்த மன்னர் சுசர்மா, கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் ஆகியோருடன் பாண்டவரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டான். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் நாட்டில் மழை மிகுதியாகப் பெய்யும். நாடு வளமாக இருக்கும் என்று கூறினார். அதன்படி விராட தேசமே அவ்வாறு இருப்பதால் அங்கே தேடலாம் என்று நினைத்தனர். சுசர்மாவின் ஆலோசனைப்படி விராடர் மீது படையெடுத்துச் சென்று அவரது பசுக்களைக் கவரலாம் எனத் தீர்மானித்தனர். முதல் நாள் சுசர்மா தாக்குவது என்றும் மறுநாள் துரியோதனன் வேறு திசையிலிருந்து விராட நகரின் மீது தாக்குவது என்னும் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இதன்படி சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடனும், பெரும் படையுடனும் கிருஷ்ணபக்ஷத்து சப்தமியன்று தென்கிழக்கு திசையில் இருந்து விராட நாட்டைத் தாக்கி அவரது ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைக் கவர்ந்து ஓட்டிச் சென்றான்.

இச்செய்தி அறிந்த விராட மன்னர் தன் சகோதரர்களுடனும், மகனுடனும், சேனையைத் திரட்டி சுசர்மாவைத் தொடர்ந்து பசுக்களை மீட்டு வரப் புறப்பட்டார். இந்நிலையில் கங்கன் என்ற பெயரில் அவரது அவையில் இருந்த யுதிஷ்டிரர் தானும் வில் வித்தையில் வல்லவன் என்று கூறித் தன்னையும் போருக்கு உடன் அழைத்துச் செல்லக் கூறுகிறார். அத்துடன் சமையலரான பல்லவன், கோரக்ஷகர் தந்தி பாலன், குதிரைகளைப் பராமரிக்கும் க்ரந்திகன் ஆகியோரும் ஆயுதப் பயிற்சி மிக்கவர்கள் அவர்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்லலாம் என்று விராடரிடம் தெரிவித்தார். விராடரும் உடன்பட்டார். பாண்டவர் நால்வரும் தனித்தனி

தேரில் ஏறி விராடருடன் சென்று போரில் ஈடுபட்டனர். சுசர்மாவுடன் கடும்போர் நடைபெற்றது. யுதிஷ்டிரர் பருந்து போன்று வியூகம் அமைத்தார். பருந்தின் அலகாக யுதிஷ்டிரரும், சிறகுகளாக நகுல சகதேவர்களும், வால் பகுதியில் பீமனுமாக நின்று ஆயிரக்கணக்கான பகைவர்களைக் கொன்று குவித்தனர். இந்நிலையில் சுசர்மா விராடரைச் சுற்றி வளைத்துச் சிறைப்பிடித்துத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றான்.

மன்னர் சிறைப்பட்டதால் விராட சேனை சிதறி ஓடத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனை அழைத்து விராடரை மீட்குமாறு கட்டளையிட்டார். நகுல சகதேவர்களின் துணையுடன், சுசர்மாவைப் பின் தொடர்ந்து சென்று தாக்கி அம்பு மழை பொழிந்த பீமனோடு சுசர்மாவும் அவனுடைய படையும் மோதின. பீமன் செய்த கடும் போரில் விராடர் சுசர்மாவிடம் இருந்து விடுபட்டு வந்து சேர்ந்தார். பீமன் சுசர்மாவோடு மேலும் போர் புரிந்து சுசர்மாவைக் கைது செய்து பசுக்களையும் மீட்டார். பீமன் காட்டி இழுத்து வந்த சுசர்மாவை யுதிஷ்டிரர், இனி இத்தகைய வேலை செய்யாதே போ, எனக்கூறிப் பீமனிடம் சுசர்மாவை விடுவிக்கக் கட்டளையிடுகிறார். சுசர்மாவும் பீமனால் விடுவிக்கப்பட்டான். விராடர் தானும், தன்பசுச் செல்வமும் மீட்கப்பட்டதால் யுதிஷ்டிரரிடம் விரும்பிய வரம் அளிப்பதாகத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் விராடர் விடுவிக்கப்பட்டதே தனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் வெற்றிச் செய்தியை நகருக்குத் தெரிவிக்கும்படிக் கூறினார். விராடரும் அவ்வாறே செய்தார்.

4.9 யுதிஷ்டிரர் விராடருடன் சூதாடுதல்; பிரகன்னளாவைப் புகழ்தல்; விராடர் கோபம்; யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தி மன்னிப்பு வேண்டுகை

விராடர் பாண்டவர் நால்வருடன் சுசர்மாவை வென்று பசுக்களை மீட்டுக் கொண்டு வந்தார். மக்களால் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கப்பட்டார். உத்தரன் கௌரவர்களை வென்று பசுக்களைக் கைப்பற்றிய செய்தியையும் கேட்டு ஆனந்தம் அடைந்தார். மகிழ்ச்சியுடன் கங்கரான யுதிஷ்டிரருடன் சூதாட விழைந்தார். சைரந்திரியிடம் பகடைக் காய்களைக் கொண்டு வர ஆணையிட்டார். கங்கரிடம் சூதாட்டத்தைத் தொடங்கலாம் என்றார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் மன்னா! ஒருவன் மிகுந்த சந்தோஷத்தில் இருக்கும்போது அவனோடு சூதாடக்கூடாது என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு இருக்கும் தங்களோடு நான் சூதாட தைரியம் பெறவில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமானால் மட்டுமே ஆட்டம் தொடங்கலாம்” என்றார். விராடர் சூதின் மீது விருப்பம் கொண்டார்.

யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் சூதில் பல குற்றங்கள் உள்ளன. தாங்கள் பாண்டவ யுதிஷ்டிரர் சூதில் ஈடுபட்டு வளமான தேசத்தையும், சகோதரர்களையும் தோற்றதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். சூதாட்டம் ஒரே நாளில் பெரும் செல்வத்தை அழித்து விடுகிறது என்றாலும் உங்களுக்கு விருப்பமும், பிடிவாதமும் இருந்தால் விளையாடலாம் என்றார்.

சூது தொடங்கியது. விளையாடிக் கொண்டே விராடர் தன் மகன் உத்தரனின் பெரும் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பேசினார். யுதிஷ்டிரர் சாரதியான பிரகன்னளாவைத் துணையாகக் கொண்டவன் போரில் எவ்வாறு வெல்லாது இருப்பான் என்றார். விராடர் கோபத்துடன், “என் மகனுக்கு இணையாக நீ எவ்வாறு ஒரு அலியைப் புகழ்கிறாய்? எதைக் கூறலாம், எதைக் கூறக்கூடாது என்ற ஞானம் உனக்கில்லை. நீ உன் பேச்சால் என்னை அவமானம் செய்கிறாய்.

என் மகன் ஏன் கௌரவர்களை ஜெயிக்க மாட்டான்? நீ உயிரோடு இருக்க விரும்பினால் மறுபடி இவ்வாறு பேசாதே” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், “மன்னா! துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன் முதலிய ஆறு மஹாரதிகளையும் ஒரே நேரத்தில் பிரகன்னளாவைத் தவிர வேறு யாரால் எதிர்க்க முடியும்? போரில் தேவ-அசுர-மனிதரையும் வென்று விட்ட பிருஹன்னளா போன்ற உதவியாளர் இருக்கும்போது ராஜகுமாரர் ஏன் வெற்றி பெற மாட்டார்” என்றார்.

விராடர் “கங்கரே! நான் பலமுறை கூறியும் நீ உன் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை” என்றார். அரசு புரியும் மன்னன் இல்லையென்றால் யாரும் தர்மப்படி நடக்க முடியாது என்ற விராடர் கோபத்துடன் யுதிஷ்டிரரின் வாய் மீது பகடைக் காய்களால் அடித்தார். “இனி இவ்வாறு ஒருபோதும் பேசாதே” என்றார். காய்கள் பலமாகப்பட்டு யுதிஷ்டிரர் மூக்கில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது. அது கீழே விழாதவாறு யுதிஷ்டிரர் இரு கைகளாலும் ஏந்தி அருகில் இருந்த சைரந்திரியைப் பார்த்தார். சைரந்திரி விரைந்து நீர் நிரம்பிய தங்கப் பாத்திரத்தைக் கொண்டு வந்து அவருக்குச் சேவை செய்தாள்.

இச்சமயம் நகரில் நுழைந்த உத்தரன் மன்னரைக்காண அனுமதி வேண்டித் தூதனை அனுப்பினான். விராடர் அவனுக்கப் பரிசளித்து, உத்தரன் பிரகன்னளா இருவரையும் காண விருப்பம் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் மன்னர் அறியாமல் தூதனிடம் என் மூக்கில் காயம்பட்டு ரத்தம் பெருகுவதைக் கண்டு பிருகன்னகளா மன்னரைத் தாக்கித் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடும். எனவே உத்தரனை மட்டும் அழைத்து வா என்று

சுறினார். அதன்பின் உத்தரன் சபையில் நுழைந்து மன்னரில் கால்களில் பணிந்து கங்கரையும் வணங்கினான். யுதிஷ்டிரர் தரையில் அமர்ந்திருப்பதையும், அவர் மூக்கில் ரத்தம் வருவதையும், சைரந்திரி அவருக்குச் சேவையாற்றுவதையும் கண்டான். மன்னரின் இது எவ்வாறு நேர்ந்தது என்று கேட்டான். விராடர், உத்தரனுக்கு இணையாக கங்கர் பிருகன்னளாவைப் புகழ்ந்து பேசியதால், தான் கோபத்துடன் அவரைத் தாக்கிவிட்டதைத் தெரிவித்தார். உத்தரன் மன்னரிடம், “விரைவாக இவரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுங்கள். இல்லாவிடில் இவரது கோபத்தால் தாங்கள் வேரோடு அழிய நேரிடும்” என்றான். விராடரும் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர் விராடரிடம், “நீண்ட நாட்களாக மன்னிக்கும் விரதம் ஏற்றுள்ளேன். ஆகவே தங்களுடைய குற்றம் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனக்குத் தங்களிடம் சிறிதும் கோபமில்லை என் மூக்கிலிருந்து பெருகும் ரத்தம் பூமியில் விழுமானால் தாங்கள் அரசோடு அழிந்து விட்டிருப்பீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை, மற்றவருக்குக் குற்றமோ நிந்தனையோ செய்யாதவனை அடிப்பது அநியாயமாகும். என்றாலும் நான் தங்களுடைய இந்தக் காரியத்தை நிந்திக்கவில்லை” என்றார். இதன்பின் அர்ஜுனன் உத்தரனுடன் யுதிஷ்டிரரை வெளிப்படுத்தும் விஷயமாக ஆலோசனை செய்தார். செய்ய வேண்டியவற்றைத் தீர்மானித்து விராடகுமாரன் உத்தரனுடன் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

4.10 பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்; உத்தரா-அபிமன்யு திருமணம்

போர் முடிந்த மூன்றாம் நாள் பாண்டவர்கள் அனைவரும் வெண்மையான ஆடையணிந்து அரசர்க்குரிய அணிகலன்களுடன் விராடரின் அரசவையில் பிரவேசித்து மன்னர்களுக்குரிய அரியணைகளில் அமர்ந்தனர். சபையில் நுழைந்த விராடர் கங்கர் என்று அறியப்பட்டவர் அரியணையில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு மிகுந்த கோபம் கொண்டு கடிந்துரைத்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் விராடரிடம் பாண்டவர்களை வெளிப்படுத்தி அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உத்தரனும் தன் தந்தையிடம் அதனை உறுதி செய்தான். உத்தரனுக்காகப் போர் புரிந்து கௌரவர்களை கொன்று பசுக்களை மீட்டவர்; தேவகுமாரன் என்று கூறப்பட்டவர் அர்ஜுனனே என்பதை விராடர் அறிந்தார்.

பாண்டவர்களுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் மரியாதை செய்ய விரும்பினார். தன் மகள் உத்தராவை அர்ஜுனனுக்கு மணம் செய்து தர முடிவு செய்தார். ஆனால் அர்ஜுனன் உத்தராவை, தன் மருமகளாக ஆக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். விராடரும், யுதிஷ்டிரரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதன் முதலிய அனைவருக்கும் அழைப்புகள் அனுப்பப்பட்டன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யு, மற்றும் வருஷணி குலத்தவருடன்

உபல்லவ்யம் வந்தார்; துருபதனும் புதல்வர், சிகண்டியுடன் வந்தார். பரத குல முறைப்படி அபிமன்யு-உத்தரா திருமணம் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அபிமன்யு-உத்தரா திருமண நிகழ்வுடன் விராட பருவம் முற்றுப் பெற்றது.

5. உத்தியோக பருவம்

5.1 விராட சபையில் ஆலோசனை; போருக்கான ஆயத்தம்

திருமண நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் அடுத்து செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடி ஆலோசித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடத்தில் ஒரு தூதனை அனுப்பலாம். பாண்டவர்களின் நாட்டைத் திருப்பியளிக்கக் கேட்கலாம். அவன் மறுத்தால் போர் மூலம் நாட்டை மீட்கலாம் என்று கூறினார். துருபத மன்னரும் இக்கருத்துக்கு உடன்பட்டார். தூதனை ஒருபுறம் துரியோதனனிடத்தில் அனுப்பிவிட்டு, அதே நேரத்தில் இன்னொரு புறம் மன்னர்களின் உதவியை வேண்டலாம். முதலில் கேட்பவர்களுக்கே உதவி செய்வது என்ற தர்மம் உள்ளதால் முதலில் மன்னர்களிடம் உதவி கேட்டுப் பெற வேண்டும். துரியோதனனுக்கு முன் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்றார். துருபத மன்னரே பாண்டவரின் சார்பாக தூதரை அனுப்ப வேண்டும் என்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனை ஏற்கப்பட்டது. அதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பினார். யுதிஷ்டிரர், விராடர், துருபதர் அனைவரும் சேர்ந்து மன்னர்கள் அனைவருக்கும் போருக்கான அழைப்புகளை அனுப்பினர். பாண்டவர்கள் பெரிய சேனை திரட்டுகிறார்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு, கௌரவர்களும் மன்னர்களை அழைக்கலானார்கள். அர்ஜுனன் துவாரகை சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சந்தித்து அவரைத் தனது சாரதியாக்கிக் கொண்டார்.

5.2 சல்யமன்னர்-யுதிஷ்டிரர் சந்திப்பு; யுதிஷ்டிரரின் கோரிக்கை

சல்யர் யுதிஷ்டிரரின் அழைப்பை ஏற்று அவரைச் சந்திப்பதற்கு தனது பெரும் சேனையுடன் புறப்பட்டார். அவர் பயணம் செய்த பாதையில் அவர் அறியாமலேயே ஓய்வெடுப்பதற்குரிய சபா மண்டபங்களை அமைத்து, அங்கு வகை வகையான உணவும், நீரும் கிடைக்கும் ஏற்பாடுகளைத் துரியோதனன் செய்திருந்தான். சல்யர் இவற்றை யுதிஷ்டிரரே செய்திருப்பதாக எண்ணினார். ஆனால் தன்னை உபசரித்தது துரியோதனன் என்பதை அறிந்து, அவன் கேட்டுக் கொண்டவாறு துரியோதனனின் படைக்குத் தலைவராக இருப்பதாக உறுதியளிக்கிறார்.

பின் சல்யர் யுதிஷ்டிரரிடம் வருகிறார். யுதிஷ்டிரர் மத்ர தேசத்து மன்னனும் நகுல-சுகதேவர்களின், தாய்மாமனும் ஆகிய சல்யரை மிக மதிப்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். அனைவரது நலத்தையும் விசாரித்த சல்யர் துரியோதனன் வழியில் தனக்கு செய்த சேவையையும் தான் அவனது சேனைத் தலைவனாக இருப்பதாக வாக்களித்ததையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். இதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் சல்யரிடம் பேசலானார்;

“மகாராஜா! தாங்கள் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தது நல்லதேயாகும். தாங்கள் எனக்காக செய்யத்தகாத ஒரு வேலையை அவசியம் செய்ய வேண்டும். புவியில் தேரோட்டுவதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சமமாகத் தாங்கள் விளங்குகிறீர்கள். கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரும் தேர் ஏறிப்போர் செய்ய முற்படும்போது தாங்களே கர்ணனின் சாரதியாவீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்தப்போரில் தாங்கள் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நீங்கள் போர் செய்யும் கர்ணனின் உற்சாகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதுவே கர்ணன் தோல்வியடையக் காரணமாகிவிடும். மாமா! எனக்காக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யுங்கள்” என வேண்டினார்.

சல்ல மன்னரும் கர்ணன் அர்ஜுனன் போரில் கர்ணனுக்குப் பிரதிகூலமாகப் பேசி அவனுடைய கர்வத்தையும் வீரத்தையும் அழியச் செய்வேன்; கர்ணன் கொல்லப்படுவான் என்று வாக்களித்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர், திரௌபதி ஆகியோர் சூது சபையில் கர்ணனால் அடைந்த அவமானம், திரௌபதி ஜடாசுரன், கீசகனால் பெற்ற துன்பம் இவையனைத்தும் துடைக்கப் பெறும். எதிர்காலத்தில் சுகம் நிச்சயம் என்று கூறி யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். தேவராஜன் இந்திரனும் அவன் மனைவி சசிதேவியும் த்ரிசிரா விருத்தாசுரன் ஆகியோராலும், நகுஷனாலும் பெற்ற துன்பங்களை விவரித்தார். நகுஷன் தன் அதர்மச் செயலால் அகஸ்தியரிடம் சாபம் பெற்று சொர்க்கத்தில் இருந்து நழுவினதையும், இந்திரன் தன் தேவியுடன் சொர்க்கலோக வாழ்வைப் பெற்றதையும் எடுத்துக் கூறினார். அதுபோல யுதிஷ்டிரரும் தன் துன்பங்கள் நீங்கப் பெற்று ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறுவார் என சல்ல மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் உறுதிபடக் கூறினார்.

5.3 யுதிஷ்டிரர் சேனை விவரம்

பின்னர் பல தேசங்களில் இருந்தும், யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்ற நான்கு வகை சேனையுடனும் மன்னர்கள் வரத் தொடங்கினர். முதலில் சாத்வத வம்சத்தின் யுயுதான் என்ற சாத்யகி தன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் வந்தார். பலவிதமான ஆயுதங்களைக் கொண்ட அந்த சேனை ஆறு கடலில் கலப்பதைப்போல யுதிஷ்டிரரின் சேனையில் சேர்ந்தது. சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேது ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடனும், ஜராசந்தன் மகன் சுகதேவன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடனும் வந்தனர். அழகிய பல்வேறு ஆடைகளை அணிந்த பாண்டிய மன்னனின் சேனையும், துருபதனின் சேனையும் மத்ஸ்ய மன்னர் விராடரின் சேனையும் திரண்டன. இவ்வாறு பாண்டவர்களின் பக்கம் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனை ஒன்று சேர்ந்தது; கௌவர்களுடன் போருக்குத் தயாரானது.

5.4 திருதராஷ்டிரரிடமிருந்து சஞ்ஜயன் தூது வருதல்; சஞ்ஜயன்- திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்

இதன்பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனைப்படி துருபத மன்னரின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிரரிடம் தூதுவராகச் சென்றார். பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்குத் திருப்பித்தரக் கூறினார். திருதராஷ்டிரர் அவருக்குப் பதில் அளிக்காமல் சஞ்ஜயனைப் பாண்டவரிடத்தில் தனது செய்தியைத் தெரிவிக்குமாறு கூறி அனுப்பி வைத்தார். சஞ்ஜயன் உபல்லவ்யம் வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து அனைவரது நலத்தையும் விசாரித்தான். உபல்லவ்யத்தில் யுதிஷ்டிரர் இந்திரனைப் போல வாழ்வது பெரும் சௌபாக்கியமே என்று உரைத்தான். யுதிஷ்டிரரும், “ஹஸ்தினாபுரத்தில் திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சோமதத்தர், பூரிசர்வா அனைவரும் நலமாக உள்ளனரா? மதிப்புடன் நடத்தப்படுகின்றனரா? பெண்கள் அனைவரும் நலமாக இருக்கிறார்களா? துரியோதனன் பிராமணர்களைப் பாதுகாக்கிறானா? கௌரவர்கள் பாண்டவர்கள் மீது ஏதேனும் குற்றம் சுமத்துகின்றனரா? ஆசாரியார்கள் எங்கள் மீது குற்றம் ஏதாவது கூறுகிறார்களா? எங்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளிப்பது பற்றி ஏதேனும் பேசுகிறார்களா? கோஷ யாத்திரையின்போது த்வைத வனத்தில் கௌரவர்கள் கந்தர்வர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு, அர்ஜுனனால் மீட்கப்பட்டதை நினைக்கின்றனரா? எவ்வகையிலாவது துரியோதனனை திருத்த நாங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியடையவில்லை” என்று சஞ்ஜயனிடம் கூறினார்.

சஞ்ஜயனும் அவரது கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கிறான். “துரியோதனனையும், கர்ணனையும் தவிர வேறு யாரும் பாண்டவர் மீது துவேஷம் கொள்ளுவதில்லை. திருதராஷ்டிரரும் தன் புதல்வர்களின் செயலை ஆதரிக்கவில்லை. மன்னர் அமைதியையே விரும்புகிறார். போரில் ஈடுபட்டு உறவினர்களைக் கொன்று வாழும் வாழ்க்கை நிந்தைக்குரியது. மரணத்திற்குச் சமமானது. உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து உத்தம குணங்களைப் பெற்ற பாண்டவர்கள் எவ்வாறு இந்த காரியத்தைச் செய்யத் துணிவர்? எனவே போரைத் தவிர்த்து இப்போதுள்ள நிலையிலேயே அமைதியுடன் வாழ வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும், துருபத மன்னரும் என் வேண்டுகோளை ஏற்று அமைதிக்கான வழியை நாட வேண்டும். பீஷ்மரும், திருதராஷ்டிரரும் இதையே விரும்புகிறார்கள்” என்று சஞ்ஜயன் கூறி முடித்தான்.

5.5 யுதிஷ்டிரர் இந்திரப் பிரஸ்தத்தைத் திருப்பி அளித்தால் அமைதி நிலவும் எனக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரரின் கருத்தைத் தெரிவித்த சஞ்ஜயனிடம் யுதிஷ்டிரர் பேசலானார். “சஞ்ஜயா! என்னுடைய எந்த சொற்களைக் கொண்டு நான் யுத்தத்தை விரும்புவதாகக் கூறுகிறாய்? விரும்பும் பொருள் கிடைத்துவிட்டால் யாரும் கர்மம் செய்ய மாட்டார்கள். போரிடாமல் சிறிதளவு லாபம் கிடைத்தாலும் நல்லதே. குந்தியின் புதல்வர்கள் சுகத்தை விரும்பி, தர்ம வழியில் எல்லோருக்கும் நன்மை தரும் செயல்களையே செய்கிறார்கள். சுகபோகமும், செல்வமும் மனிதனுக்குப் பேராசையை உண்டாக்குகிறது. நெய்யில் தூண்டப்படும் தீயைப்போல மனிதன் சுகம் அனுபவிப்பதிலும் செல்வத்திலும் ஒருபோதும் திருப்தி அடைவதில்லை. திருதராஷ்டிரரிடம் இந்த போகங்கள் குவிந்துள்ளபோதும் அவர் திருப்தி அடையவில்லை. போகப் பேராசை அஞ்ஞானியான துரியோதனனுக்கே தகுந்ததாகும். திருதராஷ்டிரர் தான் சமமில்லாத நடுநிலையற்ற நடத்தையைக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் மற்றவர்களிடம் சமமான நடுநிலையான நடத்தையைக் காண விரும்புகிறார். இது நல்லதல்ல; அவர் தன் நடத்தையைப் போல மற்றவர்களுடையதையும் பார்க்கட்டும். இன்று திருதராஷ்டிர மன்னர் ஐஸ்வர்யம் அனைத்தையும் தன் அதிகாரத்தில் வைத்துக் கொண்டு, தீய அறிவும், பிடிவாதமும், முட்டாளும், நல்லவர்களின் சொற்களை ஏற்காதவனுமான தன் புதல்வன் துரியோதனனுக்காக இப்போது ஏன் அழுகிறார்?

திருதராஷ்டிரர் தன்னிடம் அதிக விசுவாசம் கொண்ட விதுரரின் சொல்லை ஏற்காமல் தெரிந்தே அதர்ம வழியில் செல்லுகிறார். அறிவும், ஞானமும், சீலமும் கொண்ட விதுரரை புத்திர பாசத்தால் மதிப்பதில்லை. நான் சூதாடியபோது விதுரர் சுக்ர நீதியை எடுத்துக் கூறியபோதும் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை. கௌரவர்கள் விதுரரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டவரையில் அவர்கள் தேசம் முன்னேறியது. விதுரரை உதாசீனப்படுத்தியதில் இருந்து அவர்களுக்குத் துன்பம் நேர்ந்துள்ளது. பேராசை கொண்ட துரியோதனனுக்கு சகுனி, துச்சாதனன், கர்ணன் இவர்களே மந்திரிகள். நான் மிகவும் யோசித்தாலும் குரு, சிருஞ்ஜய வம்சத்திற்கு மங்களம் உண்டாகும் வழி தெரியவில்லை. போரில் அர்ஜுனனை வென்றுவிடலாம் என்று கர்ணன் நினைப்பது அவனுடைய தவறாகும். ராஜ்யத்தின் மீது எங்களுக்கு உள்ள உரிமையை அபகரிப்பது சுலபம் என்று துரியோதனன் நினைக்கிறானா? இதற்கு அவன் கிரீடதாரியான அர்ஜுனனோடு போரிட வேண்டியிருக்கும். திருதராஷ்டிரர் தன் புதல்வர்களைப் போலவே பாண்டவர்களுக்கும் ராஜ்யம் அளித்துவிட்டால்

கௌரவர்கள் போர்க்களத்தில் நஷ்டமடைவதில் இருந்து தப்ப முடியும். நாங்கள் கௌரவர்களால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது உனக்குத் தெரியும். சஞ்ஜயா! என்றாலும் நான் உன்னை மதித்து அவர்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்துவிட முடியும். நான் அமைதியை ஏற்பேன். ஆனால் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் பழையபடி என்னுடைய ராஜ்யம்தான் இருக்க வேண்டும். சுயோதனன் என்னுடைய ராஜ்யத்தை எனக்குத் திருப்பித்தர வேண்டும்” என்று யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யம் பெறாமல் அமைதிக்கு வழியில்லை என உறுதியாகச் சஞ்ஜயனிடம் கூறி முடித்தார்.

5.6 சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சித்தல்; யுதிஷ்டிரரின் பதில்

யுதிஷ்டிரரின் முடிவான சொற்களைக் கேட்ட பின்னும் சஞ்ஜயன் வாளா இருக்கவில்லை. யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்கவே முயன்றான். யுதிஷ்டிரரிடம் மேலும் கூறினான். “உங்களுடைய செயல் அனைத்தும் தர்மத்தின்படியே நடக்கிறது. உங்கள் தர்ம நடத்தை உலகில் புகழ் பெற்றுள்ளது. வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்ந்து உங்களுடைய புகழை நிலை நிறுத்துங்கள். தாங்கள் கூடித்திரியர்களுடைய ராஜ்யத்தில் பிச்சை எடுத்து வாழ்வது, போரிட்டு ராஜ்யத்தைப் பெறுவதை விடச் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். தர்மத்தை வரிப்பவனே ஞானியாவான். நீங்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பிப் போர் என்னும் பாவ கர்மத்தைச் செய்வதை விட துக்கமயமான வனவாசத்தை ஏற்படே தங்கள் தர்மத்திற்கு ஏற்றது. புகழைத் தரக்கூடியது. இன்று உங்களுக்கு உதவும் நண்பர்கள் அனைவரும் சூதாடிய அன்றும் உங்களுக்கு நண்பர்களே. பின் ஏன் 12 ஆண்டுக்காலம் வாசம் புரிந்தீர்கள்? அன்றே நண்பர்கள் துணையுடன் போர் புரிந்திருக்கலாம். பகைவர்களின் சக்தி அதிகரிக்க ஏன் கால அவகாசம் கொடுத்தீர்கள்?

உங்கள் பார்வையில் பொறுமையே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும். பீஷ்மரையும், துரோணரையும், அவர் மகனையும் கொன்றுவிடுவது போகமல்ல; கௌந்தேயா! தாங்கள் கிருபர், சல்யன், பூரிசீரவா, விகர்ணன், விவிம்சதி, கர்ணன், துரியோதனன் அனைவரையும் வதம்புரிந்து அடைய விரும்பும் சுகம் எத்தகையது என்று தயவு செய்து கூறுங்கள். மன்னா! இந்தப் புவி முழுவதையும் பெற்றாலும் தாங்கள் முதுமை-மரணம்; சுகம், துக்கம் பிடித்தது-பிடிக்காதது என்பவற்றில் இருந்து விடுபட முடியாது. தாங்கள் இவை அனைத்தையும் நன்கு அறிவீர்கள். எனவே போரிட வேண்டாம். ஒருவேளை தங்கள் மந்திரிகள் விரும்புவதால் பாவமயமான போர் புரிய விரும்பினால் உங்களுடைய அனைத்தையும் அந்த மந்திரிகளுக்கே அளித்து வானப்பிரஸ்தத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். ஆனால்

குடும்பத்தை வதைத்து சொர்க்க வழியிலிருந்து பிறழ்ந்து விடாதீர்கள்” என சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரின் தர்ம வழியைச் சிலாகித்துப் பேசி அவரைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சித்தான்.

தன்னைத் தர்ம வலையில் சிக்க வைக்க சஞ்ஜயன் முயற்சிப்பதை உணர்ந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் அவனுக்குப் பதிலளித்தார். “சஞ்ஜயா! தர்மம் அனைத்திலும் சிறந்தது என்பது உண்மையே. ஆனால் நான் தர்மம் செய்கிறேனா அதர்மமா என்பதை முதலில் அறிந்து கொள். சில இடங்களில் அதர்மமே தர்மமாகவும், சில இடங்களில் தர்மமே அதர்மமாகவும் காணப்படுகிறது. சில இடங்களில் தர்மம் தன் உண்மையான சொருபத்துடன் விளங்குகிறது. பல்வேறு வர்ணங்களுக்கும் வெவ்வேறு தர்மங்கள் உள்ளன. தர்மமும் அதர்மமும் எப்போதும் நிலையான உருவத்தில் உள்ளன என்றாலும் ஆபத்துக் காலத்தில் அவை மற்ற வர்ணங்களின் தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றன. ஆபத்துக் காலத்தில், வாழ்க்கைக்கான ஆதாரம் முற்றிலும் மறைந்து விட்ட நிலையில் ஹீனமானவன் எந்தத் தொழிலை ஏற்க முடியுமோ அதுவே தர்மம் ஆகும். வாழ்க்கைக்கு முக்கிய சாதனம் இல்லாதபோது பிராமணன் அழிந்துவிடக்கூடாது என்று விரும்பியே பகவான் பிராயச்சித்தம் செய்யும் முறையை அமைத்துள்ளார். பிராமணர் அல்லாதவரும் பிரம்ம வித்தையில் நிஷ்டை இல்லாதவர்களும் அனைவரிடமும் தன் தர்மத்திற்கேற்றவாறே வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். என்னுடைய முன்னோர்கள் சென்ற வழியிலேயே நானும் செல்கிறேன். இவ்வுலகத்தின் செல்வம், பிரஜாபதியின் செல்வம், சொர்க்கம், பிரம்மலோகமே கிடைத்தாலும் நான் அதர்மத்தை ஏற்க மாட்டேன்.

இங்கு தர்மத்தின் தலைவனும், நல்ல நீதி அறிந்தவனும், பிராமண பக்தனும் சிறப்பு மிக்கவருமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமர்ந்திருக்கிறார். பலசாலி கூடித்திரியர்களையும், போஜ வம்சத்தவரையும் இவர் ஆட்சி செய்கிறார். நான் அமைதியை விரும்பாமல் நிந்தைக்குரியவனாவேனா, அல்லது போருக்குத் தயாராகி என் தர்மத்தை மீறுவேனா என்பதை அவர் தெரிவிக்கட்டும். இவர் பாண்டவர், கௌரவர் இருவருடைய நன்மையை விரும்புவர். வருஷணி, அந்தக வம்சத்தில் நீதியை நிலை நாட்டியவர். ஒவ்வொரு செயலுக்கும் இறுதி விளைவை அறிந்தவர். இவர் எங்களுடைய விருப்பத்திற்குரியவர். நான் இவருடைய ஆணைப்படியே செயலாற்றுவேன்” என யுதிஷ்டிரர் இறுதி முடிவை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் விட்டுவிடுகிறார்.

5.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சஞ்ஜயனிடம் கூறும் செய்தி; யுதிஷ்டிரர் ஐந்து கிராமங்களைத் தர வேண்டும் எனத் தெரிவித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சஞ்ஜயனிடம் நீண்ட உரை நிகழ்த்துகிறார். தான்

பாண்டவர், கௌவர் என்ற இருபக்கத்து நன்மையையும் விரும்புவதைத் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் தன் தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பதையும், சில நேரங்களில் தர்மமே அதர்மமாகவும், அதர்மமே தர்மமாகவும் தோற்றமளிப்பதையும், தர்மம் ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் வேறு வேறானதும் என்றும் எடுத்துரைக்கிறார். திரௌபதி சூதாட்ட சமயத்தில் அவமானம் செய்யப்பட்டதையும் அந்த அவமானம் அர்ஜுனன் இதயத்தில் புதைந்து கிடப்பதையும் நினைவூட்டுகிறார் தான் ஹஸ்தினாபுரம் வந்து கெட்டுப்போன காரியத்தை சரி செய்ய முயற்சிக்க விரும்புகிறேன் எனத் தெரிவிக்கிறார். பின்னர் பாண்டவர்கள் அமைதிக்கும் தயார்; போர் புரியவும் தயார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு உன் மன்னனிடம் ஏற்ற சொற்களைக் கூறு என்று தெரிவிக்கிறார். அதன்பின் யுதிஷ்டிரர் சஞ்ஜயனுக்கு விடை தரும் முகமாக புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசலானார். “சஞ்ஜயா! நான் உனக்கு விடையளிக்கிறேன் நீ நம்பிக்கைக்குரிய தூதன்; எங்களுக்கு விருப்பமானவன்; சீலம் மிகுந்தவன். கடுமையான சொற்களால் நீ கோபம் கொள்வதில்லை. உன்னுடைய சொற்கள் மனம் கவரக் கூடியவை; பொருள் நிறைந்தவை; இரண்டாவது விதுரைப்போல் இங்கு வந்துள்ளாய். நீ தனஞ்ஜயனின் அன்பு நண்பனும் ஆவாய்.

சஞ்ஜயா! நீ இங்கிருந்து சென்று பிராமணர்களுக்கும், தவசிகள், முனிவர்கள், முதியவர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் வணக்கத்தைக் கூறு; நலம் விசாரித்ததைச் சொல். ஆசாரியார்கள், புரோகிதர்கள், ரித்விஜர்களிடம் கைகுவித்து என் சார்பாக வணக்கம் செய். அவர்களுடைய உடல் நலத்தை நான் விசாரித்தாகச் சொல். வணக்கத்திற்குரிய குருவான துரோணர், ஆசார்யபுத்திரன் அஸ்வத்தாமா, மகாரதி கிருபர், பிதாமகர் பீஷ்மர், முதிய மன்னர் திருதராஷ்டிரர் ஆகியோரிடமும் என் வணக்கத்தைக் கூறு. மந்த புத்தி உடைய துரியோதனன், பாவத்தில் ஈடுபடும் துச்சாதனனிடத்திலும் நான் நலம் விசாரித்ததைக் கூறு. திருதராஷ்டிர அவையின் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் வாஹ்லீகர், சோமதத்தர், பூரிச்ரவா, எங்களுடைய புதல்வர்கள், சகோதரர்கள், பேரர் முறை கொண்டவர்களுக்கும் எங்கள் நலத்தைத் தெரிவித்து அவர்கள் நலத்தை நான் கேட்டதாகச் சொல்.

துரியோதனன் எங்களோடு போரிட அழைத்துள்ள விவிம்சதி, சால்வ, கேகய, அம்பஷ்ட, திரிகர்த்த, மலைநாட்டு மன்னர்கள் அனைவரையும் நான் விசாரித்ததாகச் சொல். மேலும் மந்திரிகள், சேனைத் தலைவர்கள், வாயிற் காவலர்கள், கணக்கர், ஞானியான வைஸ்ய புத்திரர் யுயுத்ச அனைவரையும் நான் கேட்டதாகக் கூறு. சூதாடுவதில் வல்ல, அடுத்தவர் செல்வத்தைச் சுருட்டும் கலையில் நிகரில்லாத சகுனி, வைகர்த்தன், கர்ணன் இவர்களையும் எனக்காக விசாரி. தூரதர்சியும், குரு, தாய், தந்தை போன்றவருமான

விதுரரிடத்தில் எனக்காக நலம் கேள். பின் அரண்மனைப் பெண்கள், மருமகள் முறையுள்ள பெண்கள், சிறுமிகள் அனைவருக்கும் மங்களத்துடன் கூடிய நலத்தை நான் விரும்பியதாகச் சொல். ஹஸ்தினாபுரத்து யானைப் பாகர்கள், பார்வையற்றவர்கள், அங்கஹீனர்கள், கிழவர்கள் அனைவரையும் நான் விசாரித்து ஆறுதல் அளித்ததைத் தெரிவி. துரியோதனனிடத்தில் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை மறுபடியும் எனக்கே திருப்பிக் கொடு அல்லது போர் செய் எனக்கூறு.

சஞ்ஜயா! பகவானே அனைவரையும் நியமிப்பவன். முற்பிறவியின் கர்மங்களுக்கேற்ப எல்லா வகையான பலனும் அளிப்பவன். துரியோதனன் அல்லது திருதராஷ்டிரர் என்னுடைய சேனை பலத்தைக் கேட்டால் எல்லாவற்றையும் சரியாகக் கூறு. நீ திருதராஷ்டிரரை வணங்கி, “மன்னா! பாண்டவர்கள் சிறுவர்களாக இருந்தபோது உங்கள் அருளாலேயே அவர்களுக்கு ராஜ்யம் கிட்டியது. முதலில் அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்து இப்போது தாங்களே அவர்களை நஷ்டமடையும்படி செய்யாதீர்கள் என்று கூறு. இந்த ராஜ்யம் என்பது விஷயமல்ல; நாம் அனைவரும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்து சுகமாக வாழ்க்கையைக் கழிக்கலாம்” என்பதைக் கூறு. பீஷ்மரிடம், சாந்தனுவின் மூழ்கும் வம்சத்தை உத்தாரம் செய்தீர்கள். இப்போது உங்கள் பேரர்கள் பரஸ்பரம் அன்புடன் வாழ்க்கையைக் கழிக்க யோசித்து வழியைத் தேடுங்கள் எனச்சொல். விதுரரிடம் போர் நடக்காதவாறு ஆலோசனை அளிக்கச் சொல். துரியோதனனிடம், திரௌபதியை அவமதித்தபோது கௌரவர்களை வதைக்கக்கூடாது என்று சகித்துக் கொண்டதையும், மான்தோல் அணிந்து காட்டில் வாழ்ந்தபோதும் கௌரவர்களை வதைக்கக்கூடாது என்று துன்பத்தைச் சகித்துக் கொண்டதையும், துச்சாதனன் திரௌபதியின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்தபோதும் கௌரவர்களை வதைக்கக்கூடாது என்று எண்ணியே சகித்துக் கொண்டதையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்.

ஆனால் இப்போது நாங்கள் மேலும் சகித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். எங்களுக்குரிய பாகத்தை நிச்சயம் எடுத்துக் கொள்வோம். துரியோதனன் தன் பேராசையை விட்டு எங்களுக்கு ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கட்டும். இல்லை எனில் அவிஸ்தலம், விருகஸ்தலம், மாகந்தி, வாரணாவதம் ஐந்தாவது ஏதேனும் ஒரு கிராமம் அளிக்கட்டும். இதனால்தான் அமைதி நிலவும். எங்கள் ஐந்து சகோதரர்களுக்கும் ஐந்து கிராமம் அளித்தால் குடும்ப மக்களோடு அமைதி தொடரும். கௌரவ, பாஞ்சாலர்கள் காயமற்ற உடலுடன் இருக்க வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். சஞ்ஜயா! நான் அமைதியை நிலை நிறுத்தும் திறனுடையவன். போரிடுவதிலும் திறமை மிக்கவன். தர்ம, அர்த்த விஷயத்தில் சரியான

ஞானம் கொண்டவன். நான் சமயத்திற்கேற்ப மென்மையாகவும் ஆவேன்; கடுமையாகவும் ஆவேன்' என யுதிஷ்டிரர் தனது இறுதி முடிவினைச் சஞ்ஜயனிடத்தில் தெரிவித்து விடைகொடுத்து அனுப்பினார்.

5.8 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதியின் தூதுவனாகக் கௌரவர் சபை செல்ல ஆயத்தம்; யுதிஷ்டிரர்-ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்

சஞ்ஜயன் சென்ற பிறகு யுதிஷ்டிரர், சகோதரர்கள், விராடர், துருபதர், கேகயர் அனைவரிடமும், “நாம் சக்ர, கதாதாரியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை கௌரவரிடம் சென்று போர் நேராதவாறு அமைதியை ஏற்படுத்தக் கேட்போம். இதுவே அனைவருக்கும் நன்மை தருவது ஆகும்” என்றார். அதனை ஏற்று அனைவரும் மகிழ்வுடன் தேவர்கள் இந்திரனிடம் செல்வதுபோல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்றனர். அவரிடம் யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறினார். “நண்பரைக் காக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நண்பர்களின் உதவிக்கான சரியான சமயம் வாய்த்துள்ளது. தங்களைத் தவிர வேறு யாரும் எங்களை இந்த விபத்திலிருந்து காக்க இயலாது. தங்களைச் சரணடைந்து நாங்கள் பயமின்றி உள்ளோம். வீண் கர்வி துரியோதனனும் அவனுடைய மந்திரிகளும் நம்மை வலியப் போருக்கு அழைக்கிறார்கள். தாங்கள் இப்பெரும் பயத்தில் இருந்து எங்களைக் காக்க வேண்டும்.” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், “மகாபாஹு தங்களுடைய சேவைக்கு நான் எப்போதும் தயாராக உள்ளேன். தாங்கள் கூற விரும்புவதைக் கூறலாம். தாங்கள் கூறும் எல்லாக் காரியத்தையும் நான் நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன்.” என்றார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் கூறலானார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! புதல்வர்களோடு திருதராஷ்டிர மன்னர் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதைத் தாங்கள் கேட்டீர்கள். சஞ்ஜயன் கூறியது திருதராஷ்டிரரின் கருத்தேயாகும். மன்னன் கூறியதையே தூதன் கூறினான். எதிராகக் கூறியிருந்தால் வதைக்கப்பட்டிருப்பான். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு ராஜ்யத்தில் பேராசை உள்ளது. ராஜ்யம் அளிக்காமலேயே எங்களோடு சமாதானம் செய்ய வழி தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். திருதராஷ்டிரர் தன் வாக்கை மீறமாட்டார் என்றே அவருடைய கட்டளைப்படி 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும் ஒரு ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் செய்தோம். நாங்கள் எங்கள் சபதத்தை மீறவில்லை. ஆனால் பேராசை கொண்ட திருதராஷ்டிரர், தர்மத்தை நினைக்காமல் துரியோதனன் கூறுவதையே பின்பற்றுகிறார்.

ஐனார்த்தனா! துரியோதனன் எதைக் கூறினாலும், அவர் ஆமோதிக்கிறார். தான் விரும்பியதைச் செய்து எங்களிடம் பொய்யாக

நடந்து கொள்ளுகிறார். இதை விடத் துக்கமான விஷயம் வேறென்ன இருக்கிறது? நான் என் தாயையும் நண்பர்களையும் கூட நன்றாகக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. கோவிந்தா! நான் திருதராஷ்டிரரிடம் அவிஸ்தலம், விருகஸ்தலம், மாகந்தி, வாரணாவதம் மற்றும் ஒரு கிராமம் ஆக ஐந்து கிராமங்களை மட்டுமே கேட்டேன். ஐந்து நகரங்களோ, கிராமங்களோ இருந்தால் நாங்கள் ஐவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருக்க முடியும். நான் பரத வம்சத்திற்கு நாசம் உண்டாக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் துஷ்டனான துரியோதனன் ஐந்து கிராமங்களைக் கூடத் தர ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

உத்தம குலத்து மனிதன் முதியவனாகிப் பிறர் செல்வத்தை விரும்பினால் அவனது லோபம் சிந்திக்கும் சக்தியையும், வெட்கத்தையும், தர்மத்தையும் அழித்து விடுகிறது. அந்த செல்வம் இறுதியில் அவனையே அழித்து விடுகிறது. ஏன் எனில் செல்வம் இன்மையே மனிதனின் வதம் ஆகும். செல்வம் இல்லாத மனிதனிடம் இருந்து அவனுடைய உற்றார், உறவினரும், நண்பர்களும் கூட முகம் திருப்பி விலகி விடுகின்றனர். என்னுடைய குடும்பத்து மக்கள் கூட என்னிடம் பாராமுகமாக இருக்கின்றனர். இதுவே எனக்கு மரணமாகும். இன்றும், நாளையும் உணவில்லாத ஏழ்மையை விடக் கொடுமையான வேறு ஒரு துயரம் இருக்க முடியாது. உலகில் செல்வந்தனே உயிர் வாழ முடியும். செல்வம் இல்லாதவன் இறந்தவனுக்குச் சமமானவன். செல்வ பலத்தில் இருந்து கொண்டு வேறொருவனின் செல்வத்தை அபகரிப்பவன், வஞ்சிக்கப்பட்டவனின் தர்ம, அர்த்தத்தை நஷ்டப்படுத்தி அவனையே அழித்து விடுகிறான். இவ்வாறு செல்வம் இழந்த பலர் மரணமடைந்துள்ளனர். சிலர் ஊரை விட்டு வெளியேறிவிட்டனர். பலர் பைத்தியமாகினர். செல்வத்திற்காக மற்றவர்களுக்கு அடிமைத்தனம் செய்கின்றனர். செல்வம் அழிவது மரணத்தை விடக் கொடிய விபத்தாகும். பரலோகத்திற்கான சனாதனமார்க்கம் செல்வத்தாலேயே கிட்டும். பிறப்பில் இருந்தே ஏழையானவன், செல்வத்தில் பிறந்து செல்வம் இழப்பவன் போலக் கஷ்டப்படுவதில்லை. செல்வமற்ற நிலையில் மனிதனுக்குக் கோபம் மட்டுமே வருகிறது. அதனால் தன் விவேக சக்தியை இழக்கிறான். குரூரமான கர்மங்களைச் செய்யத் தொடங்குகிறான். பாவ கர்மங்களில் ஈடுபட்டு இனக்கலப்புள்ள வாரிசுகளை உருவாக்கி நரகத்தையே அடைகிறான்.

எவன் எந்த அளவு செல்வம் உடையவனோ, அவன் அந்த அளவு புருஷனாகக் கருதப்படுகிறான். மதுகுதனா! நான் எவ்வாறு ராஜ்யத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டேன்; எவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு உள்ளானேன் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் எந்த நியாயத்தின்படியும் எங்கள் பிதூரர்ஜித சொத்தை, விட்டுவிட முடியாது. மாதவா! இந்த விஷயத்தில்

நாங்களும் கௌரவர்களும் சமாதானம் செய்து கொண்டு அமைதியாகச் செல்வத்தைப் பங்கிட்டுச் சுகமாக வாழ்வது முதலாவது ஆகும். அல்லது கௌரவர்களைக் கொண்டு ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றுவது இரண்டாவது ஆகும். ஆனால் இது மிகக் கொடுமையானதாகும். தொடர்பில்லாதவர்களைக் கூட வதைப்பது ஏற்றதல்ல என்றால் உற்றார், உறவினர், நண்பர்களை எவ்வாறு போரில் வதம் செய்ய முடியும்?

எங்களுடைய பகைவர்களில் பெரும்பாலானோர் உறவினர்கள். அவர்களைக் கொல்வது மிகப்பெரிய பாவமாகும். போரில் நல்ல விஷயம் இல்லை. கூடித்திரியர்களின் யுத்தம் என்னும் இந்தத் தர்மம் பாவ வடிவானது. ஆனாலும் இதைவிட்டு விட்டு வேறு தொழிலையோ குணத்தையோ ஏற்பது நிந்தைக்குரியதாகும். சூத்திரன் சேவை செய்கிறான். வைசியன் வியாபாரத்தால் வாழ்க்கை நடத்துகிறான். கூடித்திரியர்களாகிய நாங்கள் போரில் மற்றவர்களைக் கொண்டு வாழ்க்கையைக் கழிக்கிறோம். மீன் மீனைக் கொல்கிறது. நாய் நாயைக் கடிக்கிறது. இதுவே பரம்பரை தர்மமாகும். போரில் இருபக்கத்திற்கும் வெற்றி இல்லை. இருபக்கத்திற்கும் தோல்வியுமில்லை. இரு பக்கத்தினரின் செல்வமும் வைபவமும் அழிந்து விடுகிறது.

வெற்றியடைபவனும் நிச்சயம் செல்வத்தையும் மக்களையும் இழக்க வேண்டியுள்ளது. பிரியமானவர்களைப் போரில் இழந்துவிடுவதால் அவனும் பலம் இழந்து விடுகிறான். போரில் உறவினர்களையும், சகோதரர்களையும், புதல்வர்களையும் இழந்து விரக்தி அடைகிறான். பகைவர்களைக் கொன்ற பிறகு அவர்களுக்காகப் பச்சாதாபம் ஏற்படுகிறது. தோற்றவனின் ஒருவனைக்கூட வெற்றி பெற்றவன் உயிரோடு விடுவதில்லை. தோல்வியுற்றவர் மிகத் துயரத்தோடு நாட்களை கழிக்கின்றனர். யாரிடமும் பகை கொள்ளாமல் அமைதியைக் கடைப்பிடிப்பவனே சுகமாகக் கவலையின்றித் தூங்குகிறான். பகைவரின் குலத்தை வேரோடு அழிப்பவன் வீரனுக்குரிய புகழைப் பெறுவதில்லை. புருஷார்த்தம் பெற்றவன் பழைய பகையை நினைத்துப் பெரும் கவலை கொள்கிறான். இறக்கும் வரை அக்கவலை தொடருகிறது.

மதுசூதனா! ராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்து கிடைக்கும் சாந்தியும் வதத்திற்குச் சமமானது. ஏன் எனில் பகைவரிடம் இவன் மீது எப்போதும் ஐயம் இருக்கிறது. செல்வத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டதும் தன் அழிவும் நிகழும் என்பது அறியப்படுகிறது. நாங்கள் ராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்யவும் விரும்பவில்லை. குலத்தின் அழிவையும் விரும்பவில்லை. நாம் யுத்தத்தை விரும்பாமல் சாம், தான, பேதங்களால் ராஜ்யத்தை அடைய முயற்சி

செய்தாலும் நம் முயற்சி தோல்வியடைந்தால் போரை மேற்கொள்வதே நாம் ஏற்கும் முக்கியமான கடமையாகும். பண்டிதர்கள் இந்தப் போருக்கு நாய்களின் கலகத்தையே உவமையாகக் கூறுகின்றனர். மாதவா! திருதராஷ்டிரரிடம் தன் புதல்வர்களிடத்தில் பெரும் பற்றுள்ளது. அவர் மகனின் வசப்பட்டதால் ஒருபோதும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இச்சமயத்தில் தாங்கள் எதை உசிதமென்று கருதுகிறீர்கள்? வேறு யார் எங்களுக்கு ஆலோசனை கூற முடியும்? உங்களைத் தவிர கர்மங்களின் விளைவை அறிந்து, எதையும் தீர்மானிக்கக் கூடியவர், எங்கள் நன்மையை விரும்புகிறவர் வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறியதும், பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் “மன்னா! நான் இரு பக்கத்தினரின் நன்மைக்காகவும் கௌரவர் சபைக்குச் செல்வேன். உங்களுடைய நன்மைக்குத் தடையுண்டாகாமல் சமாதானம் செய்விக்க முடிந்தால் அது எனக்குப் புண்ணிய காரியமாக அமையும்” என்று பதிலளித்தார். இதைக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் கௌரவர்களிடம் செல்வது என் விருப்பமல்ல; ஏனெனில் தாங்கள் கூறும் நல்ல விஷயங்களை அவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். இப்போது அவனிடம் கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரும் கூடியுள்ளனர். அவர்களால் தங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ” என அஞ்சுகிறேன்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், “துரியோதனன் எத்தகைய பாவச் செயல் உடையவன் என்பதை நான் அறிவேன். நாம் அங்கு சென்று சமாதானத்திற்கு முயன்றால் நாம் உலகின் நிந்தைக்கு ஆளாக மாட்டோம். நான் கோபம் கொண்டால் உலக மன்னர்கள் அனைவரும் சேர்ந்தாலும் என் முன் நிற்க முடியாது. கௌரவர் சிறிதளவு தீங்கு செய்தாலும் அவர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிடுவேன். எனவே நான் அங்கு செல்வது ஏற்புடையதே. நான் விரும்பும் காரியம் சித்தியடையவில்லை என்றாலும் நாம் பழிச் சொல்லிலிருந்து தப்பிவிடலாம்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் விரும்பியவாறே செய்யுங்கள். தாங்கள் எங்களுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமானவர். தங்களுடைய அன்பு பற்றி எங்களுக்கு எந்த ஐயமும் இல்லை. இருபக்கத்தின் நன்மைக்காகக் கௌரவரிடம் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். தாங்கள் எங்களையும் கௌரவர்களையும் அறிவீர்கள். எப்படி உரையாட வேண்டும் என்பதையும் அறிவீர்கள். எங்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய அனைத்து விஷயங்களையும் துரியோதனனிடம் கூறுங்கள். தர்மத்திற்கேற்ற யுக்தியுடன்

நன்மையான விஷயங்கள் அனைத்தையும் மென்மையாகவோ, கடுமையாகவோ எடுத்துக் கூறுங்கள்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரின் தூதுவராக ஹஸ்தினாபுரம் சென்றார்.

5.9 ஹஸ்தினாபுரம் சென்று திரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரர் அங்கு நடந்தவற்றைக் கூறுமாறு வேண்டுகல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து புறப்பட்டு உபல்லவ்யம் வந்து சேர்ந்தார். பாண்டவர்களிடம் நடந்தவற்றைத் தெரிவித்தார். பின் ஓய்வெடுக்கச் சென்றார். பகல் முடிந்து இரவானதும் பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தியானித்து அவரோடு விராடர் முதலியோர் அறியாமல் ரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டனர். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அவர் துரியோதனனிடத்தில் கூறியதைத் தெரிவிக்க வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் துரியோதனனுக்கு நன்மை அளிக்கும் விஷயத்தைக் கூறியதையும் அவன் அதை ஏற்காததையும் தெரிவித்தார். அதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பகவானிடம் வேண்டிக் கேட்டார்.

“ஹ்ருக்ஷீகேசா! துரியோதனன் தங்கள் சொற்களை ஏற்காதபோது பிதாமகர் பீஷ்மர் அவனிடம் என்ன கூறினார்? அப்போது ஆசாரியரான துரோணர் என்ன கூறினார்? தாய் தந்தையரான காந்தாரியும் திருதராஷ்டிரரும் துரியோதனனிடத்தில் என்ன பேசினர்? எங்கள் சித்தப்பாவும் தர்மம் அறிந்தவருமான விதுரர் அவனிடத்தில் என்ன சொன்னார்? இதைத்தவிர சபையில் அமர்ந்திருந்த மன்னர்கள் என்ன கருத்தை வெளிப்படுத்தினர் நான் இவை அனைத்தையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தாங்களும் மற்ற குருசிரேஷ்டர்களும் எனக்கு நன்மையளிக்கும்படியான ஆலோசனையை தெரிவித்திருப்பீர்கள். இது தனக்குப் பிடிக்காமல் முட்டாள் துரியோதனன் அதனை ஏற்றிருக்க மாட்டான். கோவிந்தா! அவர்கள் அனைவரும் கூறிய விஷயங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

5.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பீஷ்மர், துரோணர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் ஆகியோர் துரியோதனனுக்கு அறிவுறுத்தியதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் வேண்டுகோளை ஏற்ற பகவான் கூறத் தொடங்கினார். முதலில் பீஷ்மர் கூறியதைத் தெரிவித்தார். பீஷ்மர் தன் தந்தை சாந்தனு இரண்டாவது மகனைப் பெறுவதற்காகத் தான் நைஷ்டிக பிரம்மச்சரியத்தை ஏற்று சத்தியவதியை சாந்தனுவிற்கு மணமுடித்து வைத்ததையும், பின் விசித்திரவீரியன் மரணமடைந்ததையும் அவனது மனைவியருக்கு வியாச

மகரிஷி மூலம் சந்தான உற்பத்தி செய்வித்து குல அபிவிருத்திக்காக திருதராஷ்டிரர், பாண்டு, விதுரர், பிறக்க, பாண்டு ராஜ்யத்தைப் பெற்றதையும் எடுத்துரைத்தார். குல வளர்ச்சிக்காகத்தான் பிரம்மச்சரியம் மேற்கொண்டு வாழ்ந்ததையும், பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தை அளித்துக் குலத்தைக் காப்பாற்றுமாறும், தாய்-தந்தை சொற்களைக் கேட்குமாறும் கூறியதைச் சொன்னார்.

பிறகு துரோணர், பாண்டு தன் தமையன் திருதராஷ்டிரரிடம் ராஜ்யத்தை அடமானப் பொருளாக அளித்து அரியணையில் அமர்த்திக் காட்டிற்குச் சென்றதையும், பீஷ்மரும், விதுரருமே நாட்டை நிர்வகித்ததையும், திருதராஷ்டிரர் அரியணையில் மட்டுமே அமர்ந்திருந்தார் என்பதையும் கூறி, அவர்கள் வம்சத்தில் வந்த நீ குலத்தில் பகையை வளர்க்காமல் சகோதரர்களோடு ராஜ்யத்தை அனுபவி என்று துரியோதனனிடம் கூறியதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னார். விதுரர் துரியோதனனிடம் பேசாமல் பீஷ்மரிடமே, பேசியதையும், துரியோதனனால் கௌரவ வம்சம் முழுவதும் நஷ்டமாகிறது என்றும், என்னோடும் திருதராஷ்டிரரோடும் காட்டிற்கு வாருங்கள் அல்லது துரியோதனனைக் கைது செய்து பாண்டவர்கள் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுங்கள் என்றதையும் கூறினார். அதன்பின் காந்தாரி தன் புதல்வனிடம் பீஷ்மர் இந்த ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. உண்மையில் இது மகாராஜா பாண்டுவினுடையது. தந்தையின் சொத்து புதல்வர்களுக்கே உரியதாகும். பீஷ்மர் கூறுவதையே நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ராஜ்யத்தை யுதிஷ்டிரரே ஆள வேண்டும் எனக் கூறியதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

இறுதியாக திருதராஷ்டிரர் கூறியதைச் சொன்னார். பிரஜாபதி சோமனே கௌரவ குலத்தின் மூலம் ஆவார்; அவருடைய ஆறாவது தலைமுறை யயாதி. யயாதி தன் மூத்த புதல்வன் யதுவிடம் இருந்து தர்மாத்மாவான கடைசிப் புதல்வன் புருவிற்கு ராஜ்யத்தை அளித்தார். புருவே நம் வம்சத்தை விருத்தி செய்தவர். இதேபோல என் தந்தையின் பிதாமகரும் தர்மங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவர். பிரதீபர் என் தந்தையின் பிதாமகர். தேவாபி, வாஹ்லீகர் சாந்தனு ஆகிய மூன்று புதல்வர்களைப் பெற்றார். தர்மவானும், சத்தியவாதியுமான தேவாபி தோல் நோயால் அவதியுற்றதால் மக்களாலும், சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களாலும் அவர் ராஜ்யத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டார். பிரதீபன் வருத்தம் கொண்டு கானகம் சென்றுவிட்டார். வாஹ்லீகர் மாமன் வீடு சென்றுவிட்டார். இளையவரான சாந்தனு அனைவரின் அனுமதியுடன் அரசரானார்.

இதேபோல பார்வையற்ற நானும் அரசனாகும் தகுதியைப் பெறவில்லை. அறிவாளியான பாண்டுவே ராஜ்யத்தைப் பெற்றுச் சிறப்பாக ஆண்டார். பாண்டுவிற்குப் பின் ராஜ்யம் அவருடைய புதல்வர்களுக்கே உரியதாகும். யுதிஷ்டிரர் பாண்டுவின் புதல்வர். மன்னனாக உரிமையுடையவர். சத்தியவாதி. நற்பண்புகள் நிறைந்தவர். மன்னருக்குரிய குணங்களைப் பெற்றவர். நீ மன்னனின் புதல்வனல்ல; துஷ்ட நடத்தையும், பேராசையும் கொண்டவன். வேறு ஒருவருடைய ராஜ்யத்தை நீ எவ்வாறு அபகரிக்க முடியும்? நீ உன் பிடிவாதத்தை விட்டு விட்டு வாகனங்கள் மற்றும் அனைத்துப் பொருட்களுடனும் பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்துவிடு. அப்போதுதான் நீ சகோதரர்களுடன் உயிர் பிழைக்க முடியும்; என்று திருதராஷ்டிரர் கூறியதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

5.11 துரியோதனனிடம் சாம, பேத, தான நீதிகள் வெற்றி பெறாததால் தண்ட நீதியைப் பிரயோகிக்கும்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

தொடர்ந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் ஆகியோர் எடுத்துக் கூறியும் மந்த புத்தியுடைய துரியோதனன் உணர்வு பெறவில்லை. அவன் கோபத்துடன் அவையிலிருந்து அனைவரையும் அவமதித்து வெளியேறிவிட்டான். அவன் பின்னே மற்ற மன்னர்களும் எழுந்து சென்றனர். துரியோதனன் அவர்களுக்கு குருக்ஷேத்திரம் செல்ல ஆணையிட்டுள்ளான். பீஷ்மர் சேனாதிபதியாக, 11 அக்ஷௌஹிணி படைகள் குருக்ஷேத்திரம் சென்றுள்ளன; மன்னா! நீயும் உசிதமானதைச் செய். பாரதா! பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் அனைவரும் என் முன்னிலையில் கூறியதையும் உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டேன். துரியோதனனிடத்தில் சாம, பேத, தான நீதிகளைப் பிரயோகித்துப் பேசினேன். ராஜ்யத்தை அவனே பெற முடியும் என்றும் எடுத்துரைத்தேன். பாண்டவர்களுக்கு ஐந்தே கிராமங்களைக் கொடுத்துவிடு என்றேன். அந்த துஷ்டன் எதனையும் ஏற்கவில்லை. இப்போது நான்காவது உபாயமான தண்டத்தைப் பிரயோகிக்கும் காலம் வந்துள்ளது. கௌரவர்கள் போரிடாமல் உனக்கு ராஜ்யம் அளிக்க மாட்டார்கள்; அவர்களுடைய மரண காலம் வந்துவிட்டது” என்று கூறினார்.

5.12 பாண்டவர்கள் சேனாதிபதியைத் தேர்வு செய்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பகவானின்

முன்னிலையில் தன் சகோதரர்களிடம் கூறினார். “கௌரவ சபையின் நிகழ்வுகள். அனைத்தையும் நீங்கள் கேட்டீர்கள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதையும் அறிந்து கொண்டீர்கள். ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் இங்கு திரண்டுள்ளன. இவற்றிற்கான ஏழு புகழ் பெற்ற சேனாதிபதிகளைக் கூறுகிறேன். துருபதன், விராடன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, சாத்யகி, சேகிதான், பீமசேனன் ஆகியோராவர். இவர்கள் பாண்டவ சேனையை நடத்தத் தகுதியானவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் நீதி அறிந்தவர்கள். எல்லா வகை அஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கும் திறமை பெற்றவர்கள். இப்போது இந்த எழுவரில் யார் தலைவராக இருக்கலாம் என்பதை யோசிக்கலாம். போர்க்கலையை நன்கு அறிந்த பீஷ்மரை எதிர்க்க முடிந்தவர் யார் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். சகதேவா! முதலில் நீ உன் கருத்தைக் கூறு. படைக்குத் தலைமையேற்கும் சேனாதிபதியாகத் தகுதியுடையவர் யார்?” எனக் கேட்டார். சகதேவன் “நம்முடைய சம்பந்தியும், பலமிருந்தவரும், அஸ்திர வித்தையில் சிறந்தவரும் மத்ஸ்ய நாட்டு மன்னருமான விராடர் போர்க்களத்தில் பீஷ்மரை எதிர்க்க முடியும்” என்று கூறினார்.

சகதேவரைத் தொடர்ந்து நகுலன் பேசினார்; “வயதிலும், சாஸ்திர ஞானத்திலும் முத்தவர், குலத்தில் பெரியவர், பலம், செல்வம் கொண்டவர், பரத்வாஜரிடம் அஸ்திர வித்தை கற்றவர். பீஷ்ம, துரோணரிடம் எப்போதும் போட்டி போடுபவர், துரோணரின் அழிவிற்காகத் தவம் மேற்கொண்டவர். நம்மிடம் தந்தையைப் போல அன்பு கொண்டவர், நம்முடைய மாமனாரும், மன்னர்களில் சிறந்தவருமான துருபத மன்னர் சேனைக்குத் தலைமை தாங்கட்டும்” என்று கூறினார்.

மாத்ரி புதல்வர்களைத் தொடர்ந்து சவ்யசாசி அர்ஜுனன் கூறலானார். “அக்னியின் ஜ்வாலையைப்போல ஒளியுடையவரும், தந்தையின் தவத்தாலும், மகரிஷிகளின் கிருபையாலும் அக்னி குண்டத்திலிருந்து கவசம், வில், கத்தி ஆகிய ஆயுதங்களுடன் தோன்றியவரும், சிங்கத்தைப் போன்ற பலமான சரீர அமைப்புக் கொண்டவரும், அழகான தோற்றமுடையவரும், துரோணரை அழிப்பதற்காகத் தோன்றியவரும், பீஷ்ம பிதாமகரின் வஜ்ரம் போன்ற பாணங்களைச் சகிக்கக் கூடியவருமான த்ருஷ்டத்யும்னன் படைக்குத் தலைமையேற்கும் தகுதி வாய்ந்தவர் என நான் கருதுகிறேன்” என்றார்.

அர்ஜுனன் தன் கருத்தைத் தெரிவித்ததும் பீமசேனன் கூறலானார், “ராஜேந்திரா! துருபத குமாரன் சிகண்டி பீஷ்ம பிதாமகரை வதம் செய்வதற்காகவே தோன்றியவன். சித்தர்களும், மகரிஷிகளும் இதைத் தெரிவித்துள்ளனர். பரசுராமரைப்போல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக்

கூடியவன்; மகாவிரதியான பீஷ்மர் தேரில் அமர்ந்து அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் எதிரில் வரும்போதும் த்வைரத போரில் (இரண்டு ரதங்களின் வீரர்களுக்கிடையேயான போர்) சிகண்டியைத் தவிர வேறு யாரும் அவரைக் கொல்ல முடியாது. சிகண்டியே சேனைக்குத் தலைமை ஏற்க ஏற்றவன்” என்று பீமன் கூறினார்.

சகோதரர்களின் சொற்களைக் கேட்ட பின் யுதிஷ்டிரர் கூறலானார். “தர்மாத்மாவான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகின் சாரசரத்தையும், பலம்-பலவீனத்தையும் அறிந்தவர். இந்த விஷயத்தில் இந்த மன்னர்களின் கருத்தையும் அவர் நன்கு அறிவார். எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாரைச் சொல்லுகிறாரோ அவரது நமது சேனையின் முதன்மைச் சேனாதிபதியாகட்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் குறிப்பிடப்படுபவர் முதியவரோ, வாலிபனோ, அஸ்திர வித்தையில் நிபுணனோ இல்லையோ அந்தக் கவலை நமக்கு வேண்டாம். பகவானே நம்முடைய வெற்றி அல்லது தோல்விக்கு மூல காரணமாவார். நம்முடைய உயிர், ராஜ்யம், பாவம், சுகம், துக்கம், அனைத்தும் இவரையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆதலால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாரைப் பிரஸ்தாபிக்கிறாரோ அவரே நம் பெரும் சேனையின் பிரதான தலைவராவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன்னுடைய கருத்தைக் கூறட்டும். இப்போது இரவாகிவிட்டது. இப்போதே நாம் சேனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுப்போம். இரவு கழிந்ததும் அதிகாலையில் அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பூஜித்து, ரக்ஷாபந்தனம், ஸ்வஸ்திவாசனம் முதலிய மங்கள காரியங்களைச் செய்து பின் கிருஷ்ணருக்கு அநீனமாகப் போர்க்களம் புறப்படுவோம் என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் பேச்சைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைப் பார்த்தவாறு கூறலானார். “மகாராஜா! நீங்கள் கூறியவர்கள் அனைவரும் சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவர்களே. பெரும் வீரர்களாவார். நான் அமைதிக்காகப் பெரும் முயற்சி செய்தேன். இதனால் நாம் தர்மத்தின் கடனிலிருந்து விடுபட்டு விட்டோம். மற்றவர்களைக் குற்றம் கூறும் மக்கள் இனி நம்மீது குற்றம் சுமத்த முடியாது. துரியோதனன் போருக்கு அவசரப்படுகிறான். பலமற்றவனாக இருந்தும் பலசாலியாகக் கருதுகிறான். தாங்களும் தங்கள் சேனையைப் போருக்கு நன்றாகத் தயார் செய்யுங்கள். நமது சேனை சக்தி வாய்ந்தது. கடக்க முடியாதது. போரில் துரியோதனனின் சேனையை அழித்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. மன்னா! நான் த்ருஷ்டத்யும்னனையே பிரதான சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவன் என்று கருதுகிறேன்” என்று தன் கருத்தைக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டுப் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். போர் வீரர்கள் பெரும் உற்சாகம் அடைந்தார்கள்.

5.13 பாண்டவர்கள் சேனை குருக்ஷேத்திரம் புறப்பாடு

போர் யாத்திரைக்காகப் பாண்டவர்கள் தயாரானார்கள். எல்லாத்திசைகளிலும் குதிரைகள், யானைகள், தேர்களின் ஒலி கேட்டது; சங்க, துந்துபிகள் முழங்கின. படைவீரர்கள் எல்லாப்பக்கமும் ஓடினர்; அழைத்தனர். கவசம் அணிந்தனர். அப்பெரிய சேனை நீர் நிரம்பிய கங்கையைப் போலக் கடக்க முடியாததாக இருந்தது. சேனைக்கு முன்னால் பீமசேனன், நகுலசகதேவன், அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், இவர்கள் அனைவரும் சென்றனர். பீமனே அனைவருக்கும் முன் இருந்தார். பௌர்ணமி நாளில் கடல் ஒலியைப் போலப் படைவீரர்களின் பெரும் கோஷம் எழும்பியது. வீரர்கள் அனைவரும் பகைவரின் சேனையை அழிப்பதற்கு உற்சாகம் கொண்டு இருந்தனர். யுதிஷ்டிர மன்னர் சேனையின் மத்தியில் சென்றார்.

போர்க்கருவிகளைச் சுமக்கும் வண்டிகள், கடைவீதி, தங்குமிடம் அமைக்கும் கூடாரத்திற்கான பொருட்கள், தேர் முதலிய சவாரி, பொக்கிஷம், அஸ்திரங்களைச் செலுத்தும் யந்திரங்கள், மருத்துவத்தில் சிறந்த வைத்தியர்களும் சேனையுடன் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் பலமற்றவர்களையும், மெலிந்தவர்களையும், மற்ற பணியாட்களையும் உபபல்லவ்யத்தில் ஒன்றாகச் சேர்த்து, கோட்டைப் பாதுகாப்பிற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்தார். பெண்களையும், செல்வத்தையும் காப்பாற்ற முழுமையான ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். திரௌபதி பணியாட்கள் சூழச் சிறிது தூரம் வரை மன்னரோடு சென்று பின் உபபல்லவ்யம் திரும்பினாள். பிராமணர்கள் நாற்புறமும் சென்று பாண்டவர்களின் புகழைப் பாடினர். பசுவையும், தங்கத்தையும் பாண்டவர்களிடமிருந்து தானமாகப் பெற்றனர்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் அமர்ந்து அவர்கள் யாத்திரை மேற்கொண்டனர் கேகய ராஜகுமாரர்கள், த்ருஷ்டகேது, காசியுவராஜன் அபிபூ, ச்ரேணிமான், வசுதானன், அபராஜிதன், சிகண்டி முதலியோர் அணிகலன்களுடன் கவசமணிந்து ஆயுதங்களுடன் மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் நிரம்பி, யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து சென்றனர். சேனையின் பாதிப்பகுதியில் விராடரும், த்ருஷ்டத்யும்னனும், சுதர்மாவும், குந்திபோஜனும் சென்றனர். இவர்களோடு நாற்பதாயிரம் தேர்களும் 2 லக்ஷம் குதிரைகளும், 4 லக்ஷம் காலாட்படையினரும், 60000 யானைகளும் இருந்தன. அனாத்ருஷ்டி, சேகிதான், சாத்யகி ஆகியார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் அர்ஜுனனையும் தொடர்ந்து சென்றனர். இவ்வாறு பெரும் சேனையுடன் யாத்திரை செய்து குருக்ஷேத்திரம் அடைந்தனர். எல்லையிலேயே தத்தம் சங்கங்களை ஒலித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் கூட சங்கொலி முழக்கினர்.

பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலியைக் கேட்டு பாண்டவ வீரர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் கொண்டு மெய்சிலிர்த்தனர்.

5.14 பாண்டவர்கள் தங்கும் இடத்தைத் தெரிவு செய்து கூடாரம் அமைத்தல்

யுதிஷ்டிரர் மயானம், ஆலயம், மகரிஷிகளின் ஆசிரமம், தீர்த்தம், சித்தர் வாழ்விடம் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து இந்த இடங்களிலிருந்து தொலைவில் சமதளமான நிலத்தில், புல்லும், விறகும் நிரம்பிய பிரதேசத்தில் தன் படை தங்க ஏற்பாடு செய்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனும், யுயுதானும் கூடாரம் அமைப்பதற்காகப் பூமியை அளந்தனர். ஹிரண்வதி நதிக்கரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அகழியைத் தோண்டிவித்தார். அகழியைக் காவல் செய்யக் காவலரை நியமித்தார். பின் அங்கேயே சேனையைத் தங்க வைத்தார். பாண்டவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்டதைப் போலவே மற்ற மன்னர்களுக்கும் கேசவன் கூடாரம் அமைக்கச் செய்தார். ஆயிரக்கணக்கான கூடாரங்கள் தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்டன. அவற்றில் அஸ்திரங்களும், உணவுப் பொருட்களும், விறகும் சேர்க்கப்பட்டன. நாற்றுக்கணக்கான சிற்பிகளும், சிறந்த வைத்தியர்களும் சம்பள அடிப்படையில் பணியமர்த்தப்பட்டனர். அவசியமான பொருட்களோடு அவர்களும் அங்கு வசித்தனர்.

ஒவ்வொரு கூடாரத்திலும், நாண், வில், கவசம், அஸ்திர சஸ்திரங்கள், தேன், நெய், குங்கிலியத்தூள் அனைத்தும் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. யுதிஷ்டிரர் ஒவ்வொரு கூடாரத்திலும் போதுமான நீர், புல், வைக்கோல் போன்றவை இருக்குமாறு ஏற்பாடு செய்தார். பெரிய இயந்திரங்கள், நாராசங்கள், தோமரங்கள், பரஸா, வில், கவசம், தூணிர் முதலியனவும் அங்கு சேர்த்து வைக்கப்பட்டன. தங்கக் கவசங்களும், இரும்பு அம்பாரிகளும் தாங்கிய அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகளும் பாதுகாப்பாகத் தங்க வைக்கப்பட்டன. பாண்டவர்கள் குருக்ஷேத்திரத்தில் படையுடன் முகாமிட்டதைக் கேட்ட அவர்களின் நண்பர்களான பல மன்னர்களும் தம் சேனையுடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

5.15 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தனது சமயத்திற்கேற்ற கடமையைக் கேட்பதும், பகவானின் பதிலுரையும்

போருக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து சேனைகளுடன் குருக்ஷேத்திரத்தில் முகாம் அமைத்த பிறகும் யுதிஷ்டிரர் தயக்கம் கொள்ளுகிறார். இந்தப் போர் நடைபெற வேண்டியதுதானா என்று துயரப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் அமைதியை நிலைநாட்டப் பெரும் முயற்சி செய்ததாகக் கூறியதை எண்ணினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கேட்கலானார்,

“அச்சுதா! மந்த அறிவுடைய துரியோதனன் ஏன் அவ்வாறு கூறினான்? (ஊசி முனையளவு பூமியும் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்க மாட்டேன் என்றது) தற்போது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும். எங்கள் தர்மத்திலிருந்து விலகாமல் இருக்க வேண்டும்? வாசுதேவா! துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, என்னுடைய சகோதரர்கள், மற்றும் என் கருத்தையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். குந்தி தேவியின் கருத்தினையும் முழுவதும் கேட்டீர்கள். இவை அனைத்தையும் தாண்டி, இந்த விஷயத்தில் பலமுறை யோசித்து எங்களுக்கு உசிதமானதைத் தயக்கமின்றிக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

இதனைக் கேட்ட பகவான் கூறலானார். “நான் கூறிய தர்ம அர்த்தத்திற்கு நன்மையளிக்கும் விஷயம் கபடம் செய்வதில் தேர்ந்த துரியோதனனின் மனதில் ஏறவில்லை. அவன் பீஷ்மர், விதுரர் மற்றும் என்னுடைய சொற்களைக் கேட்கவில்லை. துரியோதனன் க்ரணனை எண்ணி எல்லாவற்றையும் வென்றதாகக் கருதுகிறான். அவன் தர்மத்தையும், புகழையும் விரும்பவில்லை; அவன் என்னைக் கைது செய்யவும் கட்டளையிட்டான். ஆனால் அதில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அங்கு விதுரரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் துரியோதனனையே ஆதரிக்கின்றனர். சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் இம்முன்று முட்டாள்களும் மூடனும், சகிப்புத் தன்மையற்றவனுமான துரியோதனனிடம் உங்களைப் பற்றி பல உசிதமற்ற விஷயங்களைக் கூறியுள்ளனர். அவர்கள் சொற்களை நான் இங்கு கூறுவதால் என்ன லாபம்? அவன் தங்களிடம் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை மட்டும் அறிந்து கொள்ளுங்கள். நாம் அனைவரும் மிக அதிகம் தியாகம் செய்தும் அவன் சமாதானத்தை விரும்பவில்லை. ஆதலால் இதன் பிறகு போர் புரிவதே உசிதமாகும்” என்று உறுதியுடன் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு மன்னர்கள் யுதிஷ்டிரரின் முகத்தையே பார்த்தனர். யுதிஷ்டிரர் அனைவரையும் போருக்குத் தயாராகுமாறு ஆணையிட்டார். ஆனால் போர் தொடங்கியதும் உயிர் வதம் புரிய நேரும் என்பதை நினைத்து யுதிஷ்டிரர் பெருமூச்சுடன் பீமனிடமும், அர்ஜுனனிடமும் இவ்வாறு கூறலானார்; “எதில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக நான் வனவாச கஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டேனா, பலவகை துயரங்களைச் சகித்துக் கொண்டேனோ, அந்தப் பெரும் அனர்த்தம் என்னுடைய முயற்சிக்குப் பிறகும் விலகவில்லை. அதுவரவே விரும்புகிறது. அதைத் தடுப்பதற்காக நம் பக்கம் இருந்து முழு முயற்சி செய்யப்பட்டும், பெரும் கலகம் தானாகவே வந்து சேர்ந்துள்ளது. கொல்லத்தகாத மக்களையும், முதிய குரு ஜனங்களையும் வதம் செய்து நாம் என்ன வெற்றியைப் பெறப்

போகிறோம்?” என்று உள்ளம் கலங்கிக் கூறினார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறியவற்றையும், குந்தி, விதுரர் சொற்களைத் தெரிவித்ததையும் எடுத்துரைத்தார். அவர்கள் அதர்மத்தைக் கூறியிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்தார். இப்போதும் நாம் போரில் இருந்து விலகுவது சரியல்ல என்ற அர்ஜுனனின் கூற்றை யுதிஷ்டிரரும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

5.16 சேனாதிபதிகளுக்கு அபிஷேகம்

கௌரவ சேனைகளின் பிரதான சேனாதிபதியாக பீஷ்மர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதை யுதிஷ்டிரர் அறிந்தார். தன் சகோதரர்கள் சனாதனரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுற்றிச் சேனையை மேற்பார்வையிடுமாறும், முதலில் பீஷ்மரோடு போர் நிகழ உள்ளதால் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகளின் சேனாதிபதிகளையும் பாதுகாத்து வாருங்கள் என்றும் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். 7 அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுக்கும் ஏழு சேனாதிபதிகளை நியமிக்குமாறு கூறினார். அதன்படி துருபத மன்னர், விராடர், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், த்ருஷ்டகேது, சிகண்டி, மகத மன்னன் சகதேவன் என்ற எழுவரையும் சேனாதிபதிகளாகவும், த்ருஷ்டத்யும்னன் தலைமைச் சேனாதிபதியாகவும் நியமித்து முறைப்படி அபிஷேகம் செய்வித்தார். அர்ஜுனனை சேனாதிபதிகளுக்குத் தலைவனாகவும், நியமித்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் தேரைச் செலுத்தும் சாரதியானார்.

5.17 பலராமர் வருகை; தீர்த்த யாத்திரை செல்ல இருப்பதைத் தெரிவித்தல்

அச்சமயம் நீல நிற ஆடை அணிந்த, வெண்மை நிறம் கொண்டவரும் ஹலதாரியுமான பலராமன் பாண்டவர்களிடம் வந்தார். அவரது விழிகள் சிவந்திருந்தன. அவருடன் அக்ருரர் முதலிய யதுவம்சத்தவரும், கதன், சாம்பன், உத்தவன், ப்ரத்யும்னன், சாருதேக்ஷணன் முதலிய வ்ருஷ்ணி வம்சத்தவரும் உடன் வந்தனர். பலராமரைக் கண்டதும் அனைவரும் எழுந்து நின்று அவருக்கு மரியாதை செய்தனர். வணக்கம் தெரிவித்தனர். பலராமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்தபடி, “இந்த பயங்கரமான மனிதகுல சம்ஹாரம் நடந்தே தீரும் என்று தோன்றுகிறது. தவிர்க்க முடியாத விதியின் சட்டத்தை விலக்க முடியாது. இந்தப் போரிலிருந்து நண்பர்களான உங்கள் அனைவரையும் காயமில்லாத சரீரத்தோடு பிணியின்றி மறுபடி காண்பேன் என்பது என் நம்பிக்கை. பெரும் மனித அழிவு உண்டாகப் போகிறது. ரத்தத் சேறு உறையப் போகிறது.

நான் தனியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அடிக்கடி உன் எல்லா சம்பந்திகளோடும் ஒரே மாதிரி நடந்து கொள். நமக்குப் பாண்டவர் எப்படியோ அப்படியே துரியோதனனும் ஆவான். அவனுக்கும் உதவி செய் என்று கூறினேன். ஆனால் தர்மபுத்திரா! உனக்காகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. அர்ஜுனனிடமே அர்ப்பணமாகி விட்டார். இப்போரில் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாகும் என்பதே என் நம்பிக்கை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய சங்கல்பமும் அதுதான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இல்லாமல் நான் இவ்வுலகத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாது. எனவே இந்தக் கேசவன் செய்ய விரும்புவதையே நானும் பின்பற்றுவேன். பீமசேனன், துரியோதனன் இருவருமே வீரர்கள்; என்னுடைய சிஷ்யர்கள். இவ்விருவரிடமும் ஒரே மாதிரியான அன்பை நான் வைத்துள்ளேன். எனவே இப்போரில் இருந்து விலகி சரஸ்வதி நதிக்கரை தீர்த்தங்களுக்குச் செல்லுகிறேன். போரில் நஷ்டமடையும் குருவம்சத்தினரை நான் காண விரும்பவில்லை.” என்று கூறிய பலராமர் அனைவரிடமும் விடைபெற்றுத் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

5.18 பாண்டவரிடத்தில் உலூகன் தூது வருதல்; துரியோதனனின் நிஷ்டரமான சொற்களைத் தெரிவித்தல்

பாண்டவர்களின் முகாமிற்குத் துரியோதனனின் தூதுவனாக சகுனியின் புதல்வன் உலூகன் வந்தான். அவன் யுதிஷ்டிரரிடம் தான் துரியோதனனின் தூதுவனாக வந்துள்ளதைத் தெரிவித்தான். துரியோதனனுடைய சொற்களை உள்ளபடியே கூறுவதாகவும் அதற்காகத் தன் மீது கோபம் கொள்ளக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொண்டான். யுதிஷ்டிரரும், பயமின்றித் துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கூறுமாறு சொன்னார். அங்கு அமர்ந்திருந்த பாண்டவ ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய, ஸ்ரீ கிருஷ்ண, துருபதர் புதல்வர்கள், துருபதர் மற்றும் விராடர் நடுவில் உலூகன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “யுதிஷ்டிர மன்னா! திருதராஷ்டிரப் புதல்வர் தங்களுக்குக் கூறியுள்ள செய்திகளைக் கேளுங்கள். நீ சூதில் தோற்றாய். உன் மனைவி திரௌபதி சபைக்கு அழைத்து வரப்பட்டாள். இந்நிலையில் தன்னை ஆண் என்று கூறிக் கொள்பவன் கோபப்பட வேண்டும். 12 ஆண்டுகள் ராஜ்யத்தில் இருந்து விரட்டப்பட்டுக் காட்டில் வசித்தாய். ஒரு வருடம் விராட மன்னனுக்குத் தாஸனாக இருந்தாய். இதையெல்லாம் நினைத்து ஆணாகு. உன் தம்பி பீமன் அப்போது ஏதும் செய்யும் திறமையின்றிக் கூறிய சொற்களை நினைத்து வரட்டும், சக்தியிருந்தால் துச்சாதனனின் ரத்தத்தைப் பருகட்டும். போருக்கான ஆயுதங்கள் தயாராக உள்ளன. குருக்ஷேத்திரத்தில் சேறு உலர்ந்துவிட்டது. பாதை சமமாக உள்ளது. ஆகவே நாளைக் காலையிலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு வந்து போர் செய். பீஷ்மரை எதிர்க்காமலே ஏன் உன்னைப் பொய்யாகப் புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய்?

சக்தியற்றவன் கந்தமாதன மலை மீது ஏற விரும்புவதைப் போல நீயும் உன்னைப் பற்றிப் பெரிதாகப் பேசிக் கொள்ளுகிறாய். சாக்கு போக்கு சொல்லாமல் புருஷனாகு. போரில் வெல்ல முடியாத கர்ணன், சல்லியன், துரோணர் ஆகியோரை வெற்றி கொள்ளாமல் நீ எவ்வாறு ராஜ்யத்தைப் பெற முடியும்? பிரம்மவேதம் தனுர்வேதம் இரண்டிலும் நிகரற்ற துரோணாசாரியரை வெல்ல விரும்புவது அசட்டுத் துணிச்சலாகும். காற்று ஒருபோதும் மேருமலையைப் பெயர்த்து வீசியதாகக் கேள்விப்பட்டதில்லை நீ கூறியதுபோல் துரோணரை வெல்ல முடியுமென்றால் மேருமலை காற்றில் வீழும்; யுகமே கூட மாறிவிடலாம். யார் துரோணரைப் போர்க்களத்தில் எதிர்த்து நலமுடன் வீடு திரும்ப முடியும்? போர்க்களத்தில் பீஷ்மரும் துரோணரும் யாரைக் கொல்ல விரும்புகிறார்களோ அவன் எப்படி உயிரோடு தப்ப முடியும்? தேவர்கள் சுவர்க்கத்தைக் காப்பதுபோல் நாற்றிசை தேசத்து மன்னர்களும், காம்போஜ, சக, கச, சால்வ, மத்ஸ்ய, குருதேசத்துப் படைவீரரும், மிலேச்ச, புலிந்த, த்ராவிட, ஆந்திர மற்றும் காஞ்சி தேச வீரர்களும் எந்தப் படையைக் காக்கிறார்களோ, அந்தக் கௌரவர்களின் சேனையை நீ கிணற்றுத் தவளையைப்போல் நன்றாக அறியவில்லையா? அற்ப புத்தியுள்ள முட்டாள் யுதிஷ்டிரா! கங்கையைப் போல் வேகம் கொண்ட பலவகைப் படைகளால் நிரம்பிய பெரும் சேனையோடு இருக்கும் என்னோடு நீ போர் செய்ய எப்படி விரும்புகிறாய்? என்று துரியோதனனின் கடுமையான சொற்களை உலாகன் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தான்.

5.19 யுதிஷ்டிரர் பதிலுரை

யுதிஷ்டிரரை நிந்தனை செய்த சொற்களைத் தெரிவித்த பின், உலாகன், பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆகியவர்களிடம் கூறுமாறு துரியோதனன் உரைத்த நிஷ்டுரமான சொற்களையும் தெரிவித்தான். அவனுடைய சொற்களைக் கேட்ட பீமனும், சகதேவனும் கோபத்துடன் சபதமிட்டனர். அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டாலும் பொறுமை இழந்து பேசவில்லை. யுதிஷ்டிரர் உலாகனிடம் துரியோதனனுக்காக செய்தியைக் கூறினார். “உலாகா! நான் உன் பேச்சைக் கவனமாகக் கேட்டேன். இப்போது நான் உனக்குப் பதில் கூறுகிறேன். சூதாடியின் மகனே! நீ போ; பகையின் உருவமான நன்றி கெட்டவனும், தீய அறிவுடையவனும், குலத்திற்குக் கேடானவனுமான துரியோதனனிடம் நான் கூறுவதைச் சொல். பாவி துரியோதனா! நீ எப்போதும் பாண்டவர்களோடு தீய வழியிலேயே நடந்து வருகிறாய். தன் பலத்தால் பராக்கிரமத்தோடு பகைவர்களைப் போருக்கு அழைப்பவனே கூடித்திரியனாவான். பாவியான நீ, எங்களைப் போருக்கு அழைத்துவிட்டு எங்களுடைய மதிப்பிற்குரிய முதியவர்களையும், அன்பிற்குரிய சிறுவர்களையும் முன்னால் வைத்துப் போர்க்களத்திற்கு

வராதே! நீ உன்னுடைய பலத்தைக் கருதி எங்களைப் போருக்கு அழை. உன் கூடித்திரிய குணத்தை வெளிப்படுத்து. தானே எதிர்க்கத் திறனின்றி மற்றவர்களின் வீரத்தை நம்பிப் பகைவர்களைப் போருக்காக அழைப்பது அலியின் செயலாகவே, கோழைத் தன்மையாகவே அறியப்படும். மற்றவர்களை நம்பி நீ உன்னை அதிக சக்திசாலியாகக் கருதுகிறாய். ஆனால் கோழையைப் போல் திறனற்றவனாக இருந்து எங்கள் முன் எவ்வாறு கர்ஜனை செய்கிறாய்” என்று கூறினார்.

5.20 யுதிஷ்டிரர் கேள்வியும் அர்ஜுனன் பதிலும்

துரியோதனன் தனது சேனையை அணிவகுத்தான். பீஷ்மரிடம் பாண்டவரின் சேனையைத் தாங்கள் எத்தனை நாட்களில் அழிக்க முடியும் என்று கேட்டான். பீஷ்மர் தான் ஒரு மாதத்தில் அழிக்க முடியும் என்றார். துரியோதனன் இதே வினாவை துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன் ஆகியோரிடமும் கேட்டான். துரோணர் தான் ஒரு மாதத்தில் அழிப்பேன் என்றார். கிருபர் இரண்டு மாதத்திலும், அஸ்வத்தாமா பத்து நாட்களிலும், கர்ணன் ஐந்தே நாட்களிலும் பகைவரின் சேனையை அழித்து விடுவோம் எனத் தெரிவித்தனர். இச்செய்தியினை யுதிஷ்டிரர் ஒற்றர் மூலம் அறிந்து கொண்டார். அர்ஜுனனை அழைத்தார். எத்தனை நாட்களில் பகைவரின் சேனையை அழிக்க முடியும் என்று கேட்டார். அர்ஜுனன், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து தனது திவ்யாஸ்திரங்களுடன் ஒரு நொடிப் பொழுதில் தேவர்களுடன் உலகனைத்தையும் அழித்து விட முடியும். சிவபெருமான் அளித்த பாசபதாஸ்திரம் என்னிடம் உள்ளது. பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, மற்றும் கர்ணன் யாரும் இதனை அறிய மாட்டார்கள். ஆனால் எளிய மனிதர்களோடு போரிடும்போது நாம் அஸ்திரங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. நம்முடன் சாத்யகி, சிகண்டி, பீமசேனன், நகுல-சுகதேவர்கள் யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா மற்றும் துருபதர், விராடர் போன்ற பீஷ்மரையும், துரோணரையும் நிகர்த்த வீரர்கள் உள்ளனர். கடோதகஜன், அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் அனைவரும் உள்ளனர். தாங்கள் கோபம் கொண்டு யாரைப் பார்த்தாலும் அவன் விரைவில் அழிந்துவிடுவான். தங்கள் பிரபாவம் அத்தகையது” என்று பதிலுரைத்தார். பகைவர்களை அழிப்பது குறித்து யுதிஷ்டிரர் ஐயமோ, கவலையோ கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதை அர்ஜுனன் அவருக்கு உணர்த்தினார்.

5.21 பாண்டவ சேனை போருக்குப் புறப்படுதல்

தர்மபுத்திரன் யுதிஷ்டிரர் சேனையைப் போருக்குப் புறப்பட ஆணையிட்டார். சேனைகளுக்கும், சவாரிகளுக்கும் மன்னர்களுக்கும்

மிகச்சிறந்த உணவுப் பொருட்கள் அளிக்க ஆணையிடப்பட்டது. த்ருஷ்டத்யும்னனை முன்னிட்டு அபிமன்யு, பிருகந்தன், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் ஆகியோர் முதல் சேனைக் குழுவில் சென்றனர். இரண்டாவது சேனைக் குழுவிற்குப் பீமசேனன், சாத்யகி, அர்ஜுனன் மூவரும் தலைமையேற்றனர். இக்குழுவின் கோலாஹலம் சொர்க்கத்தைத் தொடுவது போலிருந்தது. பின்னர் விராடரோடும் துருபதரோடும், பல மன்னர்களோடும் யுதிஷ்டிரர் ஆகியோர் சென்றனர். சிறிது தூரம் சென்றதும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் குழப்பமடையும் வகையில் குழுவாகப் பிரிந்து சென்ற தன் சேனையை யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் ஒன்றாகச் சேர்த்தார்.

முதலில் பீமசேனனை நிறுத்தி யுதிஷ்டிரர், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அபிமன்யு, நகுல-சுகதேவர், பத்தாயிரம் குதிரை வீரர், இரண்டாயிரம் யானை வீரர், பத்தாயிரம் காலாட்படையினர், ஐநூறு ரதிகள் ஆகியோரைப் பின் தொடரச் செய்தார். இடையில் விராடர், ஐயத்சேனன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜாவை இருக்குமாறு செய்தார். அவர்களுக்கு நடுவில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சேனைக்குப் பின்னால் அர்ஜுனனும் இருந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான யானை வீரர்கள், பத்தாயிரம் குதிரை வீரர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரதங்கள் சேகிதான், சேதிராஜன், த்ருஷ்டகேது, சாத்யகி இவர்கள் சூழ யுதிஷ்டிரர் சென்றார்.

இவர்களைத் தவிர, ஏராளமான வண்டிகள், கடைகள், வேஷ-பூஷ சாமான்கள், சவாரிகள், பொருட்களைச் சுமந்த வண்டிகள், சிறிய பெரிய பொருட்கள், பெண்கள், பொக்கிஷம், அவற்றைச் சுமப்போர் ஆகியோரும் உடன் சென்றனர். எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் 20000 ரதிகள், 20000 யானைகள் லட்சக்கணக்கான குதிரைகள் அனைத்தும் சென்றன. இவ்வாறு லட்சக்கணக்கான வீரர்களும் சவாரிகளும் நிறைந்த அந்தப் போர்க்களத்தில் மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் நிரம்பப் பெற்றுப் பேரிகைகளும், சங்கங்களும் முழக்கப்பட்டன.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1 போர்க்கள வருணனை

குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் போரில் வெற்றி பெறுவோம் என நம்பி எதிரெதிர் நின்று கொண்டனர். கௌரவ சேனை மேற்கு நோக்கியும், பாண்டவசேனை கிழக்கு நோக்கியும், தங்கினார்கள். சமந்த பஞ்சகக்ஷேத்திரத்திற்கு வெளியே பாண்டவர்களின் ஆயிரக்கணக்கான கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பூமியில் இருந்த வாலிபர்கள் அனைவரும் போர்க்களத்தில் திரண்டு விட்டனர். எல்லா வர்ண மக்களும் ஒன்றாகக் கூடியிருந்தனர். சேனைகளுக்கும், சவாரிகளுக்கும் சிறந்த உணவு அளிக்கப்பட்டது. அனைவரும் இரவில் உறங்கி ஓய்வெடுப்பதற்காக சிறந்த படுக்கைகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. யுதிஷ்டிரர் பாண்டவ வீரர்களைப் போரில் அடையாளம் காட்டுவதற்காகப் பல்வேறு வகை சங்கேதங்களையும், ஆபரணங்களையும் அளித்தார்.

அர்ஜுனனின் கொடியினைக் கண்ட துரியோதனன் பாண்டவ சேனைக்கு எதிராக வியூகம் அமைத்தான். துரியோதனனைக் கண்ட பாஞ்சாலப் படைவீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பெரிய முரசுகளையும், சங்குகளையும் ஒலிக்கச் செய்தனர். பாண்டவ சேனை மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் இதனைக் கண்டு திருப்தியடைந்தனர். ஒரே தேரில் அமர்ந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் பாஞ்சஜன்யத்தையும், தேவதத்தத்தையும் முழக்கினார். இவ்விருவரின் சங்கொலியைக் கேட்டுக் கௌரவசேனை கவலை கொண்டு தளர்ச்சியடைந்தது. சேனையின் நடமாட்டத்தால் பூமியின் மண் பறந்து வானத்தில் பரவியது. சூரியனின் ஒளி மங்கியது. இரு சேனைகளின் அற்புதமான சேர்க்கை பிரளய காலத்தில் சந்திக்கும் இரு கடல்களைப் போலக் காணப்பட்டது.

6.2 நியமங்களை வகுத்தல்

கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் சேர்ந்து போர்ச் சமயத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்களை வகுத்துக் கொண்டனர்.

ஒவ்வொரு நாளும் போர் நிறுத்தப்பட்ட பின் மாலை வேளைகளில் இரு தரப்பும் பரஸ்பர அன்புடன் இருக்க வேண்டும். யாரும் யாரையும் பகைவராகக் கருதக் கூடாது. வாக்குப்போரில் ஈடுபடுபவர்களோடு வாக்குமூலமே போர் செய்யப்பட வேண்டும். படையிலிருந்து வெளியேறுபவரை வதைக்கக்கூடாது. தேரிலிருக்கும் ரதி, ரதியோடு மட்டுமே

போர் புரிய வேண்டும். அதேபோல் யானை வீரன் யானை வீரனுடனும், குதிரை வீரன் குதிரை வீரனுடனுமே போர் செய்ய வேண்டும். காலாட்படை காலாட்படையுடனேயே போர் செய்ய வேண்டும். போர் புரியும் வீரனின் பலம், உற்சாகம், தகுதியறிந்து அதற்குச் சமமானவனே எதிர்தரப்புக்கு எச்சரிக்கை செய்து போர் புரிய வேண்டும். கவனமின்றி இருப்பவனையோ, போரைக் கண்டு பயந்தவனையோ தாக்குதல் கூடாது. போரிடும்போது சரணடைந்தாலோ, புறமுதுகிட்டு ஓடினாலோ, ஆயுதங்களால் காயமடைந்திருந்தாலோ அவனைக் கொல்லக்கூடாது. குதிரைகளின் சேவைக்காக நியமிக்கப்பட்டவர்கள், பாரம் சுமப்பவர், ஆயுதங்களை வீரர்களிடம் சேர்ப்பிப்பவர், பேரி-சங்கம் வாசிப்போர் ஆகியோர் மீது யாரும் எத்தகைய தாக்குதலும் நடத்தக்கூடாது என, போரின்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்களை இரு தரப்பினரும் வகுத்துக் கொண்டனர்.

6.3 யதிஷ்டிரர் வியூகம் குறித்து அர்ஜுனனுடன் ஆலோசனை

கௌரவர்களின் மிகப்பெரும் சேனை பீஷ்மரின் தலைமையில் வியூகம் அமைத்து நின்றது. இதனைக் கண்ட யதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “பார்த்தா! பகைவரின் சேனை அதிகமாக இருக்கும்போது தன்னுடைய சேனையைப் பரப்பிப் போரிட வேண்டும் என்று பிருகஸ்பதி கூறியுள்ளார். நம்முடைய சேனை பகைவர்களுடைய சேனையை விடக் குறைவாக இருப்பதால் ‘சூசிமுகம்’ என்ற வியூகம் அமைக்கலாம் என்று தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் யதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நான் உறுதியான வெல்ல முடியாத வஜ்ரம் என்னும் வியூகத்தை அமைக்கிறேன். இது இந்திரனால் தெரிவிக்கப்பட்ட வியூகமாகும். பீமசேனன் நம்முடைய சேனையின் முன்னிருந்து போரைச் செய்யப் போகிறார். பீமசேனைக் கண்டதும் துரியோதனன் முதலிய கௌரவர்கள் துன்பம் கொண்டு பின்னால் திரும்பி விடுவார்கள். இவர் நமக்குக் கோட்டைச் சுவரைப் போல் இருப்பார்” என்று கூறிய அர்ஜுனன் பீமனிடம் “இனி தாங்கள் பகைவர்களுக்குத் தங்கள் பெரும் பலத்தைக் காட்டுங்கள்” என்று கூறினார்.

பாண்டவசேனையில் பீமசேனன் அனைவருக்கும் முன் இருந்தார். அவருடன் த்ருஷ்டத்யும்னன், நகுல-சகதேவர், சேதிராஜன், திருஷ்டகேது ஆகியோர் இருந்தனர். பீமனுக்குப் பின் விராடர் பெரும் படையுடன் பாதுகாத்து வந்தார். பீமனுடைய தேர்ச்சக்கரங்களை நகுல-சகதேவர் பாதுகாத்தனர். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், வீர அபிமன்யுவும் பீமனுக்குப் பின் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் பொறுக்கி எடுத்த வீரர்களோடு பாதுகாத்தார். பீஷ்மரைக் கொல்ல முன்னேறிய சிகண்டியை அர்ஜுனன் பாதுகாத்தார். அர்ஜுனனுக்குப்

பின்னால் சாத்யகி இருந்தார். யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் அர்ஜுனனின் தேர்ச்சக்கரங்களைக் காத்தனர். யுதிஷ்டிரர் யானைப் படையுடன் சேனையின் நடுவில் இருந்தார். துருபதன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையோடு விராடருக்குப் பின் சென்றார். அர்ஜுனனின் தேரின் மீது பெரும் வானரக்கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது.

6.4 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனன் ஆறுதல்

துரியோதனனுடைய பெரும் சேனையைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் மனத்தில் பெரும் துயரம் ஏற்பட்டது. பீஷ்மர் அமைத்திருந்த வியூகம் உடைக்க முடியாமல் இருந்ததைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் மனம் கலங்கினார். அவர் அர்ஜுனனிடம் “தனஞ்ஜயா! பீஷ்ம பிதாமகர் தலைமையேற்றுள்ள இப்பெரும் படையோடு எவ்வாறு போரிட முடியும்? அவர் அமைத்துள்ள இந்த வியூகம் பிளக்க முடியாதது. நாம் இப்போது உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் உள்ளோம்? இதில் இருந்து நாம் எப்படித் தப்பிப் பிழைப்போம்” என்று கலக்கத்துடன் கூறினார். அர்ஜுனன் அவருக்கு தைரியமூட்டினார். “மன்னா! அதிக அறிவுள்ள உத்தம குணமுடையவர்கள் கணக்கற்ற பெரும் சேனையைக் குறைவான வீரர்கள் மூலமே வென்று விடுவார்கள். இதை நாரதரும், பீஷ்மரும், துரோணாசாரியாரும் அறிவார்கள். வெற்றியை விரும்பும் வீரர்கள் தங்களுடைய பல, பராக்கிரமம் சத்தியம், நற்பண்பு, மற்றும் தர்ம உற்சாகத்தால் வெற்றியைப் பெறுகிறார்கள் சேனையின் அளவினால் அல்ல; போரில் நமக்கு வெற்றி கிடைத்தே தீரும். நாரதர் கூறியதுபோல ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உள்ளது. வெற்றி என்பது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஒரு குணமாகும். விநயம் அவரது இரண்டாவது குணம். முடிவுற்ற தேஜஸ் உடைய கோவிந்தன் சனாதன பரமாத்மா ஆவார். இவருடைய பாணங்கள் அமோகமானவை. இவரே முன்பு ஸ்ரீ ஹரியின் உருவத்தில் தேவாசுரப் போரில் தேவர்களுக்கு வெற்றியை அளித்தார். பாரதா! தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏன் எனில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தங்களுடைய வெற்றியை விரும்புகிறார்” என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

6.5 யுதிஷ்டிரர் போருக்குப் புறப்படுதல்

பிறகு யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் சேனையை எதிர்ப்பதற்காக ஆயத்தமானார். தன்னுடைய சேனையின் வியூகத்தை அமைத்தார். சாஸ்திரம் கூறிய விதிப்படி வியூகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வியூகத்தில் நடுவில் சிகண்டியின் சேனை அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வியூகத்தின் தெற்குப் பகுதியை சாத்யகி பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார். யுதிஷ்டிரர் யானைப்

படைகளுக்கிடையில் இருந்த தங்க, ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் ஏறினார். அவசியமான பொருட்கள் அனைத்தும் அதில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. யுதிஷ்டிரரின் தேரின் மீது யானைத் தந்தங்களால் அமைக்கப்பட்ட கம்பிகளையுடைய வெண்குடை சோபித்தது. சில மகரிஷிகள் மன்னரைப் புகழ்ந்து தெற்காக வலம் வந்தனர். புரோகிதர்கள், பிரம்ம ரிஷிகள், சித்த கணங்கள், ஜபம், மந்திரம், உத்தம மூலிகைகள் மூலம் யுதிஷ்டிரரின் வெற்றிக்கான ஆசிகளை வழங்கினர். இந்திரனை நிகர்த்த யுதிஷ்டிர மன்னர், ஏராளமான பசுக்கள், வஸ்திரம், மலர்கள், பழங்கள், தங்க ஆபரணங்களைப் பிராமணர்களுக்குத் தானமாக வழங்கிப் போர்க்களத்தில் முன்னேறினார்.

போர்க்களத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கையும், அர்ஜுனன் தேவதத்தம் என்ற சங்கினையும், பீமன் பெளண்ட்ரம், யுதிஷ்டிரர் அனந்தவிஜயம், நகுல-சகதேவர் சுகோஷம், மணிபுஷ்பகம் என்ற சங்கங்களையும் முழக்கினர். காசிராஜன், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடர், துருபதன், சாத்யகி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அபிமன்யு அனைவரும் தத்தம் சங்கினை முழக்கினர். அப்போது எழுந்த பேரொலி கௌரவர்களைப் பெரும் பயம் கொள்ளச் செய்தது. இதன்பின் அர்ஜுனனின் சோர்வும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனஞ்ஜயனுக்கு ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையை உரைத்து அவரைத் தெளிவுபடுத்தியதும் நடந்து முடிந்தன.

6.6 யுதிஷ்டிரர் பிதாமகர், துரோணர், கிருபர், சல்யன் ஆகியோரிடம் ஆசி பெறுதல்

அர்ஜுனன் போருக்கு ஆயத்தமானதும் பாண்டவப் படை பெரும் மகிழ்ச்சி கொண்டு சங்கநாதம் செய்தது. தேவ, கந்தர்வ, சித்த, சாரணரும் மகரிஷிகளும் போரைக் காண்பதற்காக தேவராஜனை முன்னிட்டுக் கொண்டு அங்கு வந்தனர். கடலைப்போல இருபுறமும் பெருகியிருந்த சேனையைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய கவசத்தைக் களைந்து சிறந்த ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து தேரிலிருந்து இறங்கிக் கால்நடையாகவே கைகளைக் குவித்தபடி பீஷ்ம பிதாமகரை நோக்கிச் சென்றார். அவருடைய சகோதரர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், முக்கியமான மன்னர்களும் யுதிஷ்டிரரைப் பின் தொடர்ந்தனர். அனைவரும் யுதிஷ்டிரர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார் என்று ஆவலோடு பார்த்தனர். பீஷ்மர் அருகில் சென்ற யுதிஷ்டிரர் தன் இரு கரங்களாலும் பிதாமகரின் சரணங்களை வருடினார். போர் புரிவதற்கான அனுமதியை வேண்டினார். அவருடன் போர் புரிவதற்கான அனுமதியையும் ஆசியையும் வழங்கக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் “இந்தப் போரின் மீது நீ இவ்வாறு என்னிடம் வராதிருந்தால் உன்னைத் தோல்வியடையுமாறு சபித்திருப்பேன். நீ போர்புரிய உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். நீ வெற்றியடை. உன்னுடைய விருப்பம் எதுவானாலும் அதைப் பெற்றுக் கொள். மகாராஜா! மனிதன் பொருளின் அடிமை. பொருள் யாருக்கும் அடிமையல்ல. இது உண்மையான விஷயம். நான் கௌரவர்கள் மூலம் பொருளால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். திருதராஷ்டிரர் குமாரர்கள் செல்வத்தின் மூலம் என்னை வளர்த்துப் போஷித்துள்ளார்கள். ஆதலால் அவர்களோடு நான் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்காகப் போர் செய்ய வேண்டும். அதைத் தவிர நீ என்ன விரும்புகிறாயோ அதைக் கூறு” என்றார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் “என்னுடைய நன்மையை விரும்பி நல்ல ஆலோசனையை அளியுங்கள். துரியோதனனுக்காகப் போர் புரியுங்கள். நான் தங்களைப் போரில் எவ்வாறு வெல்ல முடியும் என்று கேட்டார். பீஷ்மர், போர்க்களத்தில் தன்னை வெல்லக்கூடிய வீரன் யாரையும் காணவில்லை என்றும், தன்னுடைய மரணகாலம் இன்னும் வரவில்லை என்றும் இனி இந்தக்கேள்விக்குப் பதிலைப் பெற முயற்சிக்காதே என்றும் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை வணங்கி, துரோணாசாரியாரின் தேரை நோக்கிச் சென்றார். சகோதரர்களுடன் துரோணரை வலம் வந்து வணங்கி, “நான் எவ்வாறு உங்களுடன் குற்றமற்றவனாகப் பாவமற்றவனாகப் போர் புரிவேன்? உங்களுடைய ஆணையால் பகைவரை எவ்வாறு வெல்லுவேன்? எனக் கேட்டார். துரோணர் “நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் உனக்குத் தோல்வியடையுமாறு சாபமளித்திருப்பேன். நீ வெற்றியடைவாய். நான் உன் பக்கம் இருந்து போர் செய்ய இயலாது. நான் கௌரவர்கள் மூலம் பொருளால் கட்டுண்டுள்ளேன். நான் துரியோதனனுக்காகப் போர் புரிவேன். ஆனால் உன்னுடைய வெற்றியையே விரும்புவேன். நீ என்ன விரும்புகிறாய்” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் தன் குருவிடம் என்னுடைய வெற்றியை விரும்பி என்னுடைய நன்மைக்கான ஆலோசனையை அளியுங்கள் என்று கேட்டார். துரோணர், “உன்னுடைய வெற்றி தீர்மானமானது. ஏன் எனில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உன் மந்திரியாக இருக்கிறார். எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ, அங்கேயே வெற்றி இருக்கிறது” என்றார். யுதிஷ்டிரர் “தாங்கள் யாராலும் தோல்வி அடைபவரல்ல; பிறகு நான் தங்களை எவ்வாறு வெல்ல முடியும்? ஆசாரியாரே! தாங்கள் தங்களுடைய வதத்திற்கான உபாயத்தைக் கூறுங்கள். நான் தங்களுடைய பாதங்களில் வணங்கித் தங்களிடம் கேட்கிறேன்” என்றார். துரோணர், “நான் ஆயுதங்களைப் போட்டுவிட்டு உணர்வற்றவன்

போல் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளும் நிலையைத் தவிர வேறு எந்த சமயமும் யாரும் என்னைக் கொல்ல முடியாது. நான் நம்பத்தகுந்த புருஷன் மூலம் போர்க்களத்தில் மிகவும் பிரியமற்ற துயரமான செய்தியைக் கேட்பேனாகில் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டுவிடுவேன். இந்த உண்மையை உன்னிடம் தெரிவிக்கிறேன்” என்றார். துரோணரை வெல்லும் உபாயத்தை அவரிடத்திலேயே தெரிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் கிருபாசாரியாரிடம் சென்றார்.

கிருபாசாரியாரிடம் யுதிஷ்டிரர், “குருதேவா! நான் பாவமில்லாமல் உங்களோடு போர் புரிய தங்களுடைய அனுமதியைக் கேட்கிறேன். தங்களின் ஆசியைப் பெற்றே நான் பகைவரை வெல்ல முடியும்” என்றார். கிருபாசாரியார், “மன்னா! போரைத் தீர்மானித்த பின் நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் தோல்வியுறுமாறு உன்னைச் சபித்திருப்பேன். மனிதன் பொருளுக்கு அடிமை. பொருள் யாருக்கும் அடிமையல்ல. இது உண்மை. நான் கௌரவர்களிடம் பொருளால் கட்டுண்டிருக்கிறேன். எனவே அவர்களுக்காகப் போரிட்டாக வேண்டும். நீ வேறு எதை என்னிடம் பெற விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் “ஆசாரியாரே! நான் தங்களிடம் கேட்கிறேன்; தாங்கள் நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள்” என்று சொல்லி மேலே பேச முடியாமல் கவலையில் ஆழ்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் தன்னை வெல்லும் உபாயத்தை அறிய விரும்புவதைக் கிருபர் அறிந்து கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நான் வதைக்கப்பட முடியாதவன். போ, போரிடு; வெற்றியடைவாய். உன் வருகைக்காக நான் மகிழ்கிறேன். எப்போதும் எழுந்ததும் உன் வெற்றியை விரும்புவேன்; இது உண்மை” என்றார். யுதிஷ்டிரரும் அவரை வணங்கி அவரது அனுமதியுடன் சல்யனிடம் சென்றார்.

யுதிஷ்டிரர் சல்யனை வலம் வந்து வணங்கி, “நான் பாவமில்லாமல், நிரபராதியாகித் தங்களோடு போரிடுவேன். இதற்காகத் தங்களுடைய அனுமதியை வேண்டுகிறேன்” என்றார். சல்யனும் “மன்னா! போர் தீர்மானமானதும் நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் போரில் நீ தோற்குமாறு சாபம் அளித்திருப்பேன். இப்போது நான் மிகவும் திருப்தியடைகிறேன். நீ என்னைக் கௌரவித்தாய். நீ விரும்புவது நிறைவேறும். வீரனே! நீ இன்னும் கூறு. இந்தச் சூழ்நிலையில் போரில் துணையாக இருப்பதைத் தவிர வேறு எதனை என்னிடம் விரும்புகிறாய்? மனிதன் செல்வத்திற்கு அடிமை. செல்வம் யாருக்கும் அடிமை இல்லை. இது உண்மை; நான் செல்வத்தின் மூலம் கௌரவரிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே பேடியைப் போலக் கேட்கிறேன். மருமகனே! நீ என்ன விரும்புகிறாய்? நான் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன்” என்றார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனிடம், “கர்ணனுடன் அர்ஜுனனின் போர் நடக்கும்போது தாங்கள் கர்ணனின் உற்சாகத்தைக்

குலைக்க வேண்டும். தங்களையே கர்ணனுக்கு சாரதியாக துரியோதனன் நியமிப்பான் என்பது என் நம்பிக்கை. இந்த வரத்தைத் தாங்கள் அளிக்க வேண்டும் என்றார். சல்லியனும் அவ்வாறே செய்வதாகச் சபதமளித்தார். யுதிஷ்டிரரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்களித்தார். யுதிஷ்டிரரும் சல்யனை வணங்கி விடைபெற்றார்.

6.7 போர் முனையில் யுதிஷ்டிரர் அழைப்பு; யுயுத்ஸு பாண்டவர் பக்கம் வருதல்

இதன்பின் யுதிஷ்டிரர் சேனையின் நடுவில் நின்று, “எந்த வீரன் உதவிக்காக எங்கள் பக்கத்திற்கு வர நினைத்தாலும் அவரை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்” என்று அழைத்தார். அந்த சமயம் திருதராஷ்டிரருக்குப் பணிப் பெண்ணிடம் பிறந்த ‘யுயுத்ஸு’ மட்டும் பாண்டவர் பக்கம் பார்த்து, “மன்னா! தாங்கள் என்னை ஏற்றுக் கொண்டால் நான் உங்களுக்காகப் போரில் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களோடு போர் செய்வேன்” என்றான். யுதிஷ்டிரர், “யுயுத்ஸு, வா! வா! நாம் அனைவரும் சேர்ந்து உன் மூட சகோதரர்களுடன் போரிடுவோம். நான் உன்னை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்” என்றார். யுயுத்ஸு தன் சகோதரர்களைத் துறந்து பறையறைந்தபடி பாண்டவசேனைக்குச் சென்றுவிட்டான். துரியோதனனின் பாவச் செயல்களை நிந்தித்தவாறு பாண்டவர் சேனையிலேயே இருக்கலானான். பிறகு யுதிஷ்டிரரும், பிற பாண்டவர்களும் மகிழ்வுடன் பளபளக்கும் கவசங்களை அணிந்தனர். அனைவரும் தத்தம் தேரில் ஏறினர். முன்பிருந்ததுபோல் சேனை வியூகத்தை அமைத்தனர். நூற்றுக்கணக்கான பறைகளையும், துந்துபிகளையும் வாசித்தனர். சிங்கநாதம் செய்தனர்.

6.8 முதல் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் கவலை

மகாபாரத யுத்தத்தின் முதல்நாள் போரில் பீஷ்மரின் பராக்கிரமத்தால் பாண்டவ சேனை கலங்கியது. பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் சேனை வியூகத்தை உடைத்தார். பாண்டவ சேனையைக் கலக்கினார். கோடைக்காலத்து தீ காட்டில் பற்றி எரிவதைப்போலப் பீஷ்மரால் பாண்டவசேனை தகித்தது. விராட ராஜகுமாரன் உத்தரன் மத்ரராஜன் சல்யனால் கொல்லப்பட்டான். உத்தரனின் சகோதரன் ச்வேதன் மிகுந்த கோபத்துடன் சல்யனைத் தாக்கினான். பீஷ்மருடன் கடும்போர் புரிந்தான். முடிவில் ச்வேதனும் பீஷ்மரால் வதைக்கப்பட்டான். முதல்நாள் போரில் பாண்டவசேனை கலக்கமடைந்தது. கௌரவசேனை முன்னேறியது. பீஷ்மர் சிங்கம் வெள்ளைப் பசுவைத் துன்புறுத்துவதைப்போலப் பாண்டவசேனையைத் துன்புறுத்தினார். மாலை வந்தது, பாண்டவர்கள் கலக்கத்துடன் ரணகளத்திலிருந்து பின் வாங்கினர்.

தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்றார். மிகுந்த சோகத்துடன் பீஷ்மரின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு தன் தோல்விக்காகக் கவலைப்பட்டுப் பகவானிடம் கூறலானார், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பெரும் வில்லாளியும் பராக்கிரமியுமான பீஷ்மர் என் சேனையைத் தன் அம்புகளால் கோடைக்கால தீயைப் போலச் சாம்பலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பீஷ்மரைக் கண்டு என் சேனை முழுவதும் ஓடத் தொடங்குகிறது. இந்திரன், வருணன், குபேரனைக் கூடப் போரில் வெல்லலாம். பீஷ்மரை வெல்லுவது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். நான் அறிவின்றி பீஷ்மரோடு மோதி பீஷ்மர் என்னும் ஆழமான கடலில் படகின்றி மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் வனத்திற்குச் சென்று வாழ்வைக் கழிப்பதே நன்மையளிப்பதாகும். இந்த மன்னர்களை வீணாக பீஷ்மர் என்னும் மரணத்திடம் ஒப்படைப்பதால் நன்மை ஏதும் இல்லை. திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்த பீஷ்மர் என் சேனை முழுவதையும் அழித்து விடப் போகிறார். விட்டில் பூச்சி இறப்பதற்காகத் தீயில் குதிப்பதைப்போல என்படை வீரர்கள் அழிவதற்காகவே பீஷ்மரிடம் செல்லுகின்றனர். வார்ஷ்ணேயா! நான் ராஜ்யத்திற்காகப் பராக்கிரமம் செய்து எல்லா வகையிலும் கூழ்ணமாகிக் கொண்டே இருக்கிறேன். எனது வீர சகோதரர்கள் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டு மிகவும் மெலிந்து கொண்டே செல்லுகிறார்கள்.

இவர்கள் எனக்காக ராஜ்யத்தில் இருந்தும் சுகத்தில் இருந்தும் வஞ்சிக்கப்பட்டு துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இனி வாழ்வது துர்லபம். உயிர் தப்பினால் நான் கடினமான தவத்தை மேற்கொள்வேன். ஆனால் போர்க்களத்தில் நண்பர்களைக் கொல்ல மாட்டேன். மாதவா! விரைவில் என்ன செய்தால் எனக்கு நன்மை உண்டாகும் என்பதைக் கூறுங்கள். அர்ஜுனன் இந்தப்போரில் பற்றின்றிக் காணப்படுகிறார். பீமசேனன் ஒருவரே கூடித்திரிய தர்மத்தோடு போரிடுகிறார். இவ்வாறு போர் செய்தால் பீமசேனன் நூறு ஆண்டுகள் ஆனாலும் பகைவரின் படையை அழிக்க முடியாது. தங்கள் நண்பன் அர்ஜுனன் மட்டுமே திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தும் எங்களைக் காப்பாற்றவில்லை. பீஷ்ம, துரோணரின் திவ்யாஸ்திரங்களால் கூடித்திரியர் அனைவரும் அழியப் போகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! போர்க்களத்தில் பீஷ்மரை வெல்லக்கூடிய மகாரதியைக் கண்டு பிடியுங்கள். கோவிந்தா! தங்கள் அருளாலேயே பாண்டவர்கள் தம் பகைவரைக் கொன்று ராஜ்யத்தை வென்று சுகமடைய முடியும்” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் அமைதியுடன் தியானத்தில் அமர்ந்துவிட்டார்.

6.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல்; யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் உரைப்பது

யுதிஷ்டிரரைத் துயர நிலையில் கண்ட கோவிந்தன் பாண்டவர்களுக்கு

மகிழ்ச்சி அளிக்கும் விதமாகக் கூறலானார், “பரத சிரேஷ்டா! நீ துயரப்படாதே. இது உனக்குத் தகுந்ததல்ல. உனது வீர சகோதரர்கள் புகழ் பெற்ற வில்லாளிகள். நானும் உனக்குப் பிரியமானதைச் செய்பவன், புகழ் மிக்க சாத்தியகி, விராடர், துருபத மன்னன், துருபத குமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் மன்னர் அனைவரும் உங்களுடைய அருளுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் உங்களுடைய பக்தர்கள். த்ருஷ்டத்யும்னன் பலசாலி. தங்களிடம் பிரியம் கொண்டே சேனாதிபதி எனும் பெரும் பாரத்தை ஏற்றுள்ளார். சிகண்டி இந்த மன்னர்கள் முன்னிலையிலேயே பீஷ்மரை வதம் செய்து விடுவான்.” என்று ஆறுதல் கூறினார்.

இதைக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கூறினார். “த்ருஷ்டத்யும்னா! நான் கூறுவதை நீ மீறக்கூடாது. நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போல் பராக்கிரமம் உடையவன். முன்பு கார்த்திகேயனாக தேவர்களின் சேனாதிபதியாக இருந்தாய். ஆண் சிங்கமே! நீ வீரத்துடன் கௌரவர்களை நாசம் செய். நான், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமசேனன், மாத்ரி புதல்வர்கள், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், மற்ற மன்னர்கள் உன் பின்னால் அணிவகுப்போம்” என்றார். த்ருஷ்டத்யும்னன் மகிழ்ச்சியுடன் “பாரதா! சிவபெருமான் என்னைத் துரோணாசாரியாரின் மரணத்திற்காக நியமித்துள்ளார். இன்று போர்க்களத்தில் நான் பீஷ்மர், கிருபர், சல்யர், ஜயத்ருதன் போன்ற பெரும் வீரர்களை எதிர்ப்பேன்” என்றார். த்ருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் அவரிடம், “க்ரௌஞ்சாருணம்” என்னும் க்ரௌஞ்சப் பறவையின் வடிவிலான வியூகத்தை அமைத்துக் கொள்ளுமாறு கூறினார். இரண்டாம் நாள் போரில் பாண்டவ சேனை க்ரௌஞ்சப்பறவை வடிவில் வியூகம் அமைத்து நின்றது. இரண்டாம் நாள், மூன்றாம் நாள், நான்காம் நாள் போரில் பாண்டவர்களே முன்னிலை பெற்றனர். பீமசேனனும் அர்ஜுனனும், சாத்தியகியும் பெரும் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னன், அபிமன்யு, கடோதகஜன் ஆகியோரால் பெரும் இழப்பைக் கௌரவர்கள் சந்தித்தனர்.

6.10 ஐந்தாம் நாள் போர்

ஐந்தாம் நாள் போரில் கௌரவர்கள் மகர வியூகம் வகுத்தனர்; பாண்டவர்கள் ராஜாளி வியூகம் வகுத்தனர். வியூகத்தின் வாய்ப்பகுதியில் பீமசேனன் நின்றார். கண்களின் இடத்தில் சிகண்டியுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனும், தலைப்பகுதியில் சாத்தியகியும், கழுத்தின் இடத்தில் அர்ஜுனனும், இடது சிறகின் இடத்தில் துருபத மகாராஜனும், கேகயன் வலது சிறகிலும், அபிமன்யுவுடன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர் ஆகியோர் பின்பகுதியிலும் நின்றனர்.

6.11 ஆறாம் நாள் போர்

ஆறாம் நாளன்று யுதிஷ்டிரர் பாண்டவர் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைக்குமாறு த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கூறினார். அதன்படியே வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. ஆறாம் நாள் போரில் பீமசேனன் துரோணருடனும், திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களுடனும் பெரும் போர் புரிந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் துரோணருடன் போர் செய்தார். பீமசேனன் துரியோதனனை வென்றார். அபிமன்யு முதலிய மகாரதிகளும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களுடன் போர் புரிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோருக்குச் சரியான சமயத்தில் உதவியளித்து அவர்களைப் பாதுகாத்தார்.

6.12 ஏழாம் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் ச்ருதாயுவை வெல்லுதல்

ஏழாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய சேனையை வஜ்ரம் என்ற வியூகத்தில் அமைத்தார். யுதிஷ்டிர மன்னர் ச்ருதாயு மன்னனோடு போர் தொடங்கினார். அம்புகளால் ச்ருதாயுவைக் காயப்படுத்தினார். ச்ருதாயு தர்மராஜன் செலுத்திய பாணங்களை விலக்கி அவர் மீது ஏழு பாணங்களை எய்தான். அவை யுதிஷ்டிரரின் கவசத்தைத் துளைத்து உடலில் காயம் ஏற்படுத்தின. காயமுற்ற யுதிஷ்டிரர் மிகவும் சினம் அடைந்தார். 'வராக கர்ணம்' என்னும் பாணத்தால் ச்ருதாயுவின் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். ச்ருதாயுவின் கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். ச்ருதாயு யுதிஷ்டிரர் மீது மீண்டும் ஏழு பாணங்களைச் செலுத்தினான். யுதிஷ்டிரர் பிரளய கால அக்னி போலக் கோபம் கொண்டார்.

யுதிஷ்டிரரின் கோபத்தைக் கண்ட தேவ, கந்தர்வ, அரக்கர் அனைவரும் கவலை கொண்டனர். உலகத்தின் அமைதிக்காக ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்தனர். கௌரவசேனை மிகுந்த அவநம்பிக்கை கொண்டது. ஆனால் புகழ்மிக்க யுதிஷ்டிரர் தன் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டார். ச்ருதாயுவின் பெரிய வில்லை அவன் கையில் பிடித்திருந்த இடத்திலேயே வெட்டிவிட்டார். அவன் மார்பில் நாராசத்தால் அடித்தார். ச்ருதாயுவின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். குதிரைகளும் சாரதியும் கொல்லப்பட்ட நிலையில், யுதிஷ்டிரரின் கோபத்தைக் கண்டு அஞ்சிய ச்ருதாயு தேரை விட்டு விட்டு ஓடிவிட்டான். பெரும் வீரனான ச்ருதாயு தோற்றதும் துரியோதனனுடைய சேனை புறமுதுகிட்டு ஓடியது.

6.13 யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியைச் சினந்து கூறுதல்

பீஷ்மர் பாண்டவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கித் துன்புறுத்தினார். சிந்திராஜன் ஐயத்ருதனும் அவருக்குத் துணை நின்றான். துரியோதனனுடைய

முக்கிய வீரர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியைப் பார்த்துச் சினத்துடன் கூறலானார்; “வீரா! நீ என்னிடம் பெரும் விரததாரியான பீஷ்மரை அவசியம் கொன்றுவிடுவேன் என்று சபதம் செய்திருந்தாய். ஆனால் இந்த சபதத்தில் நீ வெற்றியடையவில்லை. போரில் தேவவ்ரதனை நீ வதைக்கவில்லை. பொய்யாக சபதம் செய்யாதே. உன்னுடைய தர்மத்தையும், குலத்தின் புகழையும் நீ காப்பாற்றிக் கொள். யமராஜனைப் போலப் பீஷ்மர் என்னுடைய சேனைகளைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார். பீஷ்மர் உன் வில்லை வெட்டியபோதும் நீ அவரை வெல்லுவதில் பற்றின்றி இருக்கிறாய். இது உனக்கு ஏற்றதல்ல. துருபத குமாரா! அளவற்ற பராக்கிரமியான பீஷ்மரையும், பயந்து ஓடும் என்னுடைய சேனையையும் பார்த்து நீ பயந்துவிட்டாய். அர்ஜுனன் எங்கேயோ பெரும் போரில் சிக்கியுள்ளார். அவர் இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை. இச்சமயம் புகழ்பெற்ற வீரனான நீ பீஷ்மரிடம் ஏன் பயம் கொள்ளுகிறாய்” என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரரின் கருணையற்ற சொற்களைச் சிகண்டி கட்டளையாகவே ஏற்றான்.

6.14 பீஷ்மர்-யுதிஷ்டிரர் போர்

பீஷ்மர் யுத்த களத்தில் யுதிஷ்டிரரின் வில்லையும் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் பயம் கொண்டார். ச்ருஞ்ஜயர்கள் நடுங்கினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மரணத்தின் வாய்க்குள் சென்றதாகவே அவர்கள் கருதினர். யுதிஷ்டிரருடன் நகுல-சுகதேவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்க்க முன்னேறினர். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் மீது எண்ணற்ற பாணங்களை எய்தார். அந்த அம்புக் கூட்டத்தை எல்லாம் அழித்த பீஷ்மர் தனித்தனி அம்புகளால் வலை வரித்து யுதிஷ்டிரரை மூடிவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் மீது நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். பீஷ்மர் அதனை ஷூரப்ரம் என்ற அம்பால் வெட்டி வீழ்த்தினார். அத்துடன் யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டபோதும் அதே தேரில் நின்று யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் மீது சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் செலுத்திய சக்தி ஆயுதத்தை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

தேரிழந்த யுதிஷ்டிரர் நகுலனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். பீஷ்மர் நகுல-சுகதேவர்களையும் தாக்கித் துன்புறுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடன் இருந்த மன்னர்களிடம் பீஷ்மரைத் தாக்குமாறு கட்டளையிட்டார். ஆனால் பீஷ்மர் அனைவரையும் எதிர்த்தார். இச்சமயம் சிகண்டி பீஷ்மருக்கு முன் சென்று அவரை நோக்கி “நில் நில்” என்று கூறினான். அவனுடைய பெண்மையை எண்ணிய பீஷ்மர் சிகண்டியைத் தவிர்த்து மற்றவர்களைத் தாக்கலானார். இதேசமயம் விந்த அனுவிந்தருடன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

செய்தார். தன்னுடைய தேரினை இழந்தார். சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டார். இவர்களுக்குத் துணையாக யுதிஷ்டிரரும் விந்த-அனுவிந்தருடன் போர் புரிந்தார்.

6.15 எட்டாம் நாள் போர்

எட்டாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையைச் ச்ருங்காடம் என்ற வியூகத்தில் அமைத்தார்; கடோதகஜன் துரியோதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தான் இராவான் அலம்புஷனால் கொல்லப்பட்டான். யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனைக் கடோதகஜனின் உதவிக்கு அனுப்பினார். பீமசேனனால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் 17 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இரு தரப்பிலும் சேனையின் பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் சேனையை ஒருங்கிணைத்துத் தன் சகோதரர்களின் உதவிக்கு அனுப்பி வைத்தார். மாலைப்பொழுது வந்ததும் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

6.16 ஒன்பதாம் நாள் போர்; யுதிஷ்டிரர் சிந்தனை

ஒன்பதாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள் அனைவருடனும் சேர்ந்து தாக்கியபோதும் பீஷ்மரை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. பீஷ்மரால் சேனையின் பெரும் அழிவு நிகழ்ந்தது. அர்ஜுனன் பிதாமகர் பீஷ்மர் மீது கொண்ட அபிமானத்தின் காரணமாக அவரை முழுமனதுடன் எதிர்க்கவில்லை. அஸ்வத்தாமா, துரோணர் முதலிய கௌரவ தரப்பு வீரர்களும் உற்சாகத்துடன் போர் செய்தனர். பலமிகுந்த பீஷ்மர் பாண்டவப் படைகளை எறும்புகளைப்போல நசுக்கி மிதித்துக் கொன்றார். இச்சமயம் மாலைப்பொழுது முடிந்து இரவு தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் மூலம் தன்னுடைய சேனை படுகாயப்படுத்தப்பட்டுத் துன்புற்றதைக் கண்டார். வீரர்கள் போரிலிருந்து விலகி ஓடியதையும் பீஷ்மர் தொடர்ந்து போர்க்களத்தில் ஆற்றலோடு செயல்பட்டதையும் எண்ணினார். சோமக் வம்சத்தினரும் போரில் தோற்று உற்சாகம் இழந்திருந்ததையும் கண்டார். அனைத்தையும் யோசித்து யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய சேனையைப் போரில் இருந்து திருப்பிக் கொண்டார். பாண்டவர்கள் பீஷ்மரின் பாணத்தால் மிகவும் வேதனைப்பட்டனர். பீஷ்மரின் பராக்கிரமத்தை எண்ணி அமைதியிழந்தனர்.

6.17 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் மகாரதிகளுடன் ஆலோசனை

பிறகு யுதிஷ்டிரர் வருஷணி, ச்ருஞ்ஜய வம்சத்தினருடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும், சகோதரர்களுடனும் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டார். பீஷ்மரை எவ்வாறு கொல்வது? எவ்வாறு வெற்றி பெறுவது? என்பதே

ஆலோசனையின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. நீண்டநேரம் யோசித்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரர் கூறலானார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பீஷ்மர் நம்முடைய சேனையை நாளுக்கு நாள் யானை நாணல் காட்டை அழிப்பதுபோல் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்நிலையில் அடக்க முடியாத வீரரான அவரோடு நாம் எவ்வாறு போர் புரிவது? எந்த வகையில் நமக்கு நன்மை ஏற்படுமோ அந்த உபாயத்தைச் செய்யுங்கள். தாங்களே எங்களின் சக்தியாவீர்கள். நாங்கள் வேறு யாருடைய உதவியையும் ஏற்க மாட்டோம். நாங்கள் பீஷ்மரோடு போரிடுவது சரி என்று தோன்றவில்லை. அவர் அக்னியைப் போலச் சேனையில் அனைவரையும் பொசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்நிலையில் அந்த மகாத்மாவின் பக்கம் கூட நம்மால் பார்க்க முடியவில்லை.

போர்க்களத்தில் சினம் கொண்ட யமராஜன், வஜ்ரமேந்திய இந்திரன், பாசமேந்திய வருணன், கதாதாரியான குபேரனைக் கூட வென்றுவிடலாம். ஆனால் பீஷ்மரைத் தோற்கச் செய்வது நிகழ முடியாதது. போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைக் கண்டு நான் துயரக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் காட்டிற்குச் சென்றுவிடுகிறேன். காட்டிற்குச் செல்வதே எனக்கு நன்மையளிப்பதாகும். ராஜ்யத்திற்காகப் போர் செய்து நான் கூழ்ணமாகிக் கொண்டே செல்கிறேன். என்னுடைய வீரமுள்ள சகோதரர்கள் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள். மதுசூதனா! என்னிடம் கொண்ட சகோதர பாசத்தால் என்னுடைய தம்பிகள் ராஜ்யத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளனர். வனத்திற்கும் சென்றனர். என்னாலேயே பாஞ்சாலிக்கு அவமானம் நேர்ந்தது. இப்போது நான் உயிரைப் பெரிதாகக் கருதுகிறேன். இன்று அது கூட கிடைத்தற்கரியதாகிவிட்டது. இன்று முதல் வாழ்க்கையின் மீதியுள்ள நாட்களுக்கு உத்தம தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பேன். கேசவா! என் மீதும், சகோதரர்கள் மீதும் உங்களுடைய அருள் இருக்குமானால் என்னுடைய தர்மத்திற்கேற்ற ஆலோசனையை அளியுங்கள்” என்றார்.

6.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மபுத்திரருக்கு ஆறுதலான சொற்களைக் கூறலானார்; “தர்மபுத்திரா! சத்தியப் பிரதிஞ்ஞரான குந்திகுமாரா! கவலைப்படாதீர்கள். உங்களுடைய சகோதரர்கள் பெரும் வீரர்கள். அர்ஜுனனும், பீமசேனனும் காற்றைப் போலவும் அக்னியைப் போலவும் வெல்ல முடியாதவர்கள். நகுல-சகதேவர்கள் இரு இந்திரனைப் போன்றவர்கள். தாங்கள் நட்பு காரணமாக எனக்கு ஆணையிட்டால் நான் பீஷ்மருடன் போர் புரிவேன். அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்ல

விரும்பவில்லையென்றால் நான் பீஷ்மரை வலுவில் போருக்கு அழைத்துக் கொன்றுவிடுவேன். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டால் தங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்றால் நான் இன்று தேர் ஒன்றையே கருவியாக்கி பீஷ்மரைக் கொன்றுவிடுவேன். மன்னா! நாளை போரில் என்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் காணுங்கள். உங்களுடைய பகைவர்கள், எனக்கும் பகைவர்களாவர். உங்களுடைய நண்பர்கள் என்னுடைய நண்பர்களும் ஆவர். என்னுடைய நண்பர்கள் உங்களுக்கும் நண்பர்கள் ஆவார்கள்.

மன்னா! தங்களுடைய சகோதரன் அர்ஜுனன் என்னுடைய சம்பந்தியும், நண்பனும், சிஷ்யனுமாவார். நான் அர்ஜுனனுக்காக என்னுடைய உடலையும் வெட்டி அளிப்பேன். அர்ஜுனனும் எனக்காகத் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்வார். நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவோம் என்று சபதம் செய்துள்ளோம். போர் தொடங்குவதற்கு முன் உபல்லவ்யத்தில் அனைவரின் முன்னாலும் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் செய்திருந்தார். பார்த்தனுக்காக அந்தச் சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன். குந்திமைந்தன் தயாராகிவிட்டால் போரில் நிகழ முடியாததைக் கூட நடத்திக் காட்டுவார். மன்னா! தானவ-தைத்தியரோடு தேவர்களையும் அர்ஜுனன் கொல்ல முடியும் என்றால் பீஷ்மரைக் கொல்லுவது பெரிய காரியமல்ல சாந்தனு புதல்வன் பீஷ்மர் நமக்கு எதிர்ப்பக்கத்தைச் சார்ந்திருக்கிறார். பலமில்லாதவர். இவருடைய வாழ்நாட்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன என்றாலும் அவர் தன் கடமையை அறியவில்லை” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

6.19 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுவது

யுதிஷ்டிரர் பகவானின் சொற்களைக் கேட்டு அவரிடம் கூறலானார். மாதவா! தாங்கள் கூறுவது சரியே. கௌரவர்களால் தங்களை வெல்ல முடியாது யாருடைய பக்கத்தில் தாங்கள் இருக்கிறீர்களோ, அவர்களின் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும். கோவிந்தா! தங்களை என் ரகுகனாகப் பெற்றுத் தேவர்களையும் போரில் வெல்ல முடியும் என்றால், பீஷ்மரை வெல்லுவது பெரிய விஷயமல்ல. மாதவா! நான் என்னுடைய வெற்றிக்காகத் தங்களை அசத்தியவாதியாக்கக்கூடாது. ஆயுதம் ஏந்த மாட்டேன் என்ற தங்கள் சத்தியத்தை மீறாமல் எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள். பீஷ்மர் எங்களுக்காகப் போர் புரிய முடியாது. ஆனால் நன்மைக்கான ஆலோசனை அளிக்க முடியும் என்று கூறியுள்ளார்.

அவர் எனக்கு நன்மையளிக்கும் ஆலோசனையை அளிப்பார். எனவே அவருடைய வதத்திற்கான உபாயத்தை அவரிடமே கேட்கச் செல்வோம்.

அவரிடம் ஆலோசனை பெறுவோம். அவர் நமக்கு உண்மையையும் நன்மையையும் கூறுவார். அவர் கூறுவது போலவே நான் செய்வேன். சிறு பருவத்தில் நாங்கள் தந்தையை இழந்தபோது, அவர்தான் எங்களை வளர்த்துக் காப்பாற்றினார். அவர் எங்களுடைய தந்தைக்குத் தந்தையும், பிரியமானவரும் ஆவார். என்றாலும் அவரை நான் கொல்ல விரும்புகிறேன். கூத்திரியனின் இந்த வாழ்க்கை முறைக்கு நான் அவமானமடைகிறேன்” என்றார்.

6.20 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ஆலோசனை வேண்டிச் செல்லுதல்

யுதிஷ்டிரர் கூறியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஏற்றுக் கொண்டார். நாம் அனைவரும் சேர்ந்து பிதாமகர் பீஷ்மரிடம் நாம் விரும்பியதைக் கேட்கச் செல்லுவோம் என்றார். இவ்வாறு ஆலோசனை செய்த பிறகு பாண்டவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகப் பகவான் வாசுதேவனுடன் தங்கள் தந்தைக்கும் தந்தையான பீஷ்ம பிதாமகரிடம் சென்றனர். ஆயுதங்களின்றிப் பீஷ்மரிடம் சென்று முதலில் தலை வணங்கினார்கள். பின்னர் முறைப்படி பீஷ்மரைப் பூஜித்து அவரது பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்கி அவரையே சரணடைந்தனர். பீஷ்மர் அவர்கள் அனைவரையும் பெயர் சொல்லி வரவேற்றார். உங்களுக்காக நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? போரைத் தவிர வேறு எதுவானாலும் தயங்காமல் கேளுங்கள். உங்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் கடினமானது என்றாலும் நான் அதை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன் என்று கூறினார்.

6.21 யுதிஷ்டிரர்-பீஷ்மர் உரையாடல்

பீஷ்மரின் மகிழ்ச்சியான சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் தீனனாகி அன்போடு கூறலானார். “எல்லாம் அறிந்தவரே! போரில் எங்களுக்கு எவ்வாறு வெற்றி உண்டாகும். நாங்கள் எப்படி ராஜ்யத்தை அடைவோம்? நாங்கள் எப்படி ஆபத்தில் சிக்காமல் இருக்க முடியும்? தாங்கள் தயவு செய்து தாங்களாகவே தங்களின் வதத்திற்கான உபாயத்தைக் கூறுங்கள். வீரரே! போர்க்களத்தில் நாங்கள் தங்களுடைய வேகத்தை எவ்வாறு சகிக்க முடியும்? தாங்கள் தேரின் மீது இரண்டாவது சூரியனைப்போல எழுந்தருளி எப்போது பாணத்தை எடுத்து, வில்லின் மீது வைத்து, எப்போது அதன் நாணை இழுக்கிறீர்கள் என்பதை எங்களால் பார்க்கவே முடியவில்லை. பரதசிரேஷ்டா! தாங்கள் நால்வகைப் படைகளையும் சம்ஹாரம் செய்பவர். உங்களை எந்த மனிதனால் வெல்ல முடியும்? போர்க்களத்தில் என் பெரும் சேனை தங்களால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பிதாமகரே! நாங்கள் போரில் தங்களை எவ்வாறு வெல்ல முடியும்? எவ்வாறு எங்களுக்கு ராஜ்யம்

கிடைக்கும்? எவ்விதம் என்னுடைய படையும் சேஷமமாக இருக்கும் என்னும் உபாயத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

அப்போது பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “குந்தி குமாரர்களே! நான் உயிரோடு இருக்கும் வரை போரில் எந்த வகையிலும் உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகாது. போரில் நான் கொல்லப்பட்டால் மட்டுமே நீங்கள் போரில் வெல்ல முடியும்? போரில் வெற்றியை விரும்பினால் என் மீது விரைவில் அடியுங்கள். வீரர்களே! நான் உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். நீங்கள் சுகமாக என் மீது அடிக்கலாம். நான் கொல்லப்பட்டு விட்டால் கௌரவ சேனை முழுவதும் இறந்ததுபோல ஆகிவிடும். இதை உங்களுடைய புண்ணியத்தின் விஷயமாகவே கருதுகிறேன். ஆகவே என்னைக் கொன்று விடுங்கள்” என்று கூறினார்.

இவ்வாறு பீஷ்மர் தன்னைக் கொல்ல அனுமதியளித்த பின்னும் யுதிஷ்டிரர் “போரில் தண்டமேந்தும் யமராஜனைப் போன்று சினங்கொண்ட உங்களை நாங்கள் எவ்வாறு வெல்ல முடியும்? இந்திரன், யமன், வருணன் அனைவரையும் வென்றாலும் உங்களை வெல்ல முடியாது” என்று கூறினார். பீஷ்மர் பதிலளித்தார். “மகாபாஹு! நீ கூறுவது சத்தியமாகும். என் கையில் ஆயுதம் இருக்கும் வரை என்னை யாராலும் கொல்ல முடியாது. நான் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிடும் நிலையில் மகாரதிகள் என்னைக் கொன்றுவிட முடியும். ராஜேந்திரா! முதலிலேயே நான் தீர்மானித்த விஷயத்தைக் கேள். அமங்கலத்தை அறிவிக்கும் சின்னமுடைய கொடியை ஏந்தியவனோடு நான் போரிட மாட்டேன். உன் சேனையில் துருபதன் புதல்வன் மகாரதி சிகண்டி இருக்கிறான். அவன் முதலில் பெண்ணாக இருந்தவன். நான் அவனுடன் போரிட மாட்டேன். எனவே சிகண்டியை முன்னால் நிறுத்தி அர்ஜுனன் சிறந்த வில்லாலும் ஆயுதத்தாலும் கவனத்தோடு முயற்சி செய்யட்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்லது அர்ஜுனனைத் தவிர, வேறு யாரும் என்னைக் கொல்லக் கூடியவர்களாக நான் காணவில்லை. இந்த வகையில் உனது வெற்றி நிச்சயமாகிவிடும். யுதிஷ்டிரா! நீ என் மீது நான் கூறிய நீதியின்படி பிரயோகம் செய். இவ்வாறு செய்து நீ திருதராஷ்டிர புதல்வர்களையும், அவர்களுடைய பரைவீரர்களையும் கொல்ல முடியும்.” என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியபின் யுதிஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் பீஷ்மரை வணங்கித் தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினர்.

6.22 பத்தாம் நாள் போர் தொடக்கம்

பத்தாம் நாள் பீஷ்மர் கூறியவாறு பாண்டவர்கள் சிகண்டியையே தம்

சேனையின் முன் நிறுத்தினர். பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் போரிட்டனர். கௌரவர்கள் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்து அர்ஜுனனைக் கொல்ல நினைத்துப் போரிட்டனர். சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்த எதிர்த்தரப்பு வீரர்களைத் தாக்கினர். போர் என்ற சூதில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் தங்கள் வெற்றிக்காகப் பீஷ்மரையே பந்தயத்தில் வைத்தனர். அப்பந்தயத்தில் வெல்ல எண்ணிப் பாண்டவர்கள் சிகண்டியையே முன்னால் நிறுத்திப் போரிட்டனர்.

6.23 யுதிஷ்டிரரிடம் பீஷ்மர் தன்னைத் தாக்கக் கட்டளையிடுதல்

பத்து நாட்கள் போரில் புறமுதுகிடாத எண்ணற்ற வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். தர்மாத்மா பீஷ்மர் பத்து நாட்கள் பாண்டவ சேனையை அழித்த பிறகு கடைசியில் தன் வாழ்க்கையின் மீதே எரிச்சலடைந்தார். அவர் போர்க்களத்தில் தான் விரைவில் கொல்லப்படுவதையே விரும்பினார். இனிப் போரில் சிறந்த வீரர்களைக் கொல்ல மாட்டேன் என்று நினைத்தார். போர்க்களத்தில் தன் அருகில் இருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார், “சாஸ்திரங்கள் அனைத்திலும் நிபுணத்துவம் பெற்ற மகாஞானி யுதிஷ்டிரா! நான் உனக்கு தர்மத்திற்கு அனுகூலமான சொற்களைக் கூறுகிறேன். நீ என் சொற்களைக் கேள். பாரதா! நான் இப்போது என் சரீரத்திடம் சலிப்படைந்துவிட்டேன். போர்க்களத்தில் ஏராளமான உயிர்களைக் கொன்று என் காலம் கழிந்துவிட்டது. ஆதலால் நீ எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பினால் அர்ஜுனனையும் பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் முன்னிறுத்தி என் வதத்திற்கு முயற்சி செய்” என்றார்.

6.24 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு தன் சேனைக்கு ஆணையிடுதல்

பீஷ்மரின் இறுதிக்காலம் நெருங்கிவிட்டதை அவருடைய சொற்களின் மூலம் யுதிஷ்டிரர் அறிந்து கொண்டார். போர்க்களத்தில் ச்ருஞ்ஜய வீரர்களை உடன் அழைத்துக் கொண்டு பீஷ்மரை நோக்கி முன்னேறினார். வீரர்களிடம், “வீரர்களே! முன்னேறுங்கள். போர் புரியுங்கள். போரில் பீஷ்மரை வெல்லுங்கள்; நீங்கள் அனைவரும் அர்ஜுனன் மூலம் பாதுகாக்கப்படுவீர்கள். நம்முடைய சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னனும், பீமசேனனும் போர்க்களத்தில் உங்களை நிச்சயம் காப்பாற்றுவார்கள். ச்ருஞ்ஜயர்களே! சிறிதும் பயப்பட வேண்டாம். நாம் இன்று சிகண்டியை முன்னிறுத்தி அவசியம் பீஷ்மரை கொன்றுவிடுவோம்” என்று உற்சாகமூட்டி ஆணையிட்டார். பாண்டவசேனை சிகண்டியையும் அர்ஜுனனையும் முன்னால் விட்டுத் தொடர்ந்து முன்னேறியது.

6.25 பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

இரு தரப்பினரின் கடும் போருக்குப் பின் பீஷ்மர் போர் புரியவும், பாண்டவர்களைக் கொல்லவும் விரும்பவில்லை. சிகண்டியும் அவரைத் தொடர்ந்து தாக்கினான். மாலையில் அர்ஜுனன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்திப் பிதாமகர் பீஷ்மரை அம்புப் படுக்கையில் வீழ்த்தினார். பீஷ்மர் விரும்பியவாறு அம்புகளால் தலையணை இணைத்தார். இருதரப்பும் போரை நிறுத்திவிட்டனர். பீஷ்மரைத் தரிசித்தனர். வணங்கினர். பின்னர் அவர் விரும்பியவாறு அகழி அமைத்தனர். பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். தங்கள் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினர். பாண்டவர்கள் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதால் மகிழ்வுடன் ஓய்வெடுத்தனர்.

அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றார். யுதிஷ்டிரரிடம், “குருநந்தனா! நீ வெற்ற பெற்றுக் கொண்டிருப்பது பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். சத்தியப் பிரதிஞ்ஞான இந்த மகாரதி பீஷ்மர் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவர். இவரை மனிதர்களும் தேவர்களும் சேர்ந்தாலும் கொல்ல முடியாது. தாங்கள் தங்கள் பார்வை ஒன்றாலேயே மற்றவர்களைச் சாம்பலாக்கும் வல்லமை உடையவர். உங்கள் அருகில் வந்து உங்கள் கோர திருஷ்டியினாலேயே பீஷ்மர் அழிந்துவிட்டார்” என்று கூறினார்.

பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் தர்மராஜர் அவரிடத்தில், “கிருஷ்ணா! தாங்கள் எங்களுடைய ஆதாரமாவீர்கள். தாங்களே பக்தர்களுக்கு அடைக்கலம் அளிப்பவர். உங்களுடைய கிருபா பிரசாதத்தாலேயே வெற்றி உண்டாகிறது. உங்கள் கோபத்தாலேயே தோல்வி ஏற்படுகிறது. தாங்கள் போர்க்களத்தில் எப்போதும் யாரைப் பாதுகாக்கிறீர்களோ, ஒவ்வொரு நாளும் யாருடைய நன்மையில் ஈடுபடுகிறீர்களோ அவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாகும். உங்களைச் சரணடைந்தால் வெற்றி பெறுவது வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல என்பது என்னுடைய தீர்மானம்” என்று பதிலளித்தார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு அடக்கத்துடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே தன்னுடைய வெற்றிக்குக் காரணம் என்று கூறியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தவாறே, மன்னா! உங்களுடைய கூற்று முற்றிலும் சரியானதே” என்றார்.

7. துரோண பருவம்

7.1 பதினோராம் நாள் போர்

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்துவிட்டார். அவர் கூறியவாறு, இருதரப்பினரும் போரை நிறுத்தவில்லை. துரியோதனன் பீஷ்மரின் அறிவுரையை ஏற்கவில்லை. கௌரவசேனையில் கர்ணன் இணைந்து கொண்டான். துரோணாசாரியார் கௌரவர்களின் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். துரியோதனன் துரோணரிடம் யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் சிறைப்பிடித்துத் தன்னிடம் அளிக்குமாறு வரம் கேட்டான். துரோணரும் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிவிட்டால் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்துத் தருவேன் என்று துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்தார். இச்செய்தி ஒற்றர்கள் வாயிலாக யுதிஷ்டிரருக்கு தெரிய வந்தது. யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டார்.

7.2 யுதிஷ்டிரர் கவலை கொள்ளுதல்; அர்ஜுனன் ஆறுதல் அளித்தல்

துரோணர் தன்னை உயிருடன் போரில் கைது செய்து துரியோதனனிடம் அளிப்பதாகக் கூறிய சபதத்தைத் தன் சகோதரர்களுக்கும், மன்னர்களுக்கும் யுதிஷ்டிரர் தெரிவித்தார். அர்ஜுனனைத் தன் அருகில் இருந்தே போர் புரியுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துக் கூறலானார்; “மன்னா! ஆசாரியார் என்னால் வதம் செய்யப்படக் கூடாதவர். அவரை நான் வதம் செய்ய மாட்டேன். அதேபோல உங்களைத் துறந்துவிடுவதிலும் எனக்கு விருப்பமில்லை. என் உயிரை விட்டாலும் விடுவேனேயன்றி எந்த வகையிலும் ஆசாரியாருக்குப் பகைவனாக மாட்டேன். துரியோதனன் போரில் உங்களைக் கைது செய்து ராஜ்யம் முழுவதும் அபகரிக்க விரும்புகிறான். அவனுடைய விருப்பம் நிறைவேறாது. பூமி துண்டு துண்டாக உடைந்தாலும், இந்திரனோ பகவான் விஷ்ணுவோ துரியோதனனுக்கு உதவினாலும் கூட நான் இருக்கும் வரை துரோணரால் உங்களைப் பிடிக்க முடியாது. எனவே நீங்கள் அவரிடம் பயப்பட வேண்டாம். மகாராஜா! நான் தங்களிடம் இன்னொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். நான் ஒருபோதும் பொய் கூறியதில்லை. செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றாமல் இருந்ததும் இல்லை.” என்று யுதிஷ்டிரரைத் தான் காப்பாற்றுவேன் என்று அர்ஜுனன் உறுதியளித்தார்.

7.3 துரோணர்-யுதிஷ்டிரர் போர்; துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயற்சி

துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனோடு கடும் போர் புரிந்தார். இரு

தரப்பினரும் த்வந்த யுத்தம் புரிந்தனர். சல்யன் பீமசேனனால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பாண்டவ கௌரவ மகாரதிகளுக்கிடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. யுதிஷ்டிரருடைய சேனை துரியோதனனின் சேனையை அழிக்கலாயிற்று. கௌரவ சேனையின் பெரிய ரதிகளும் பயந்து ஓடலாயினர். இதனால் கோபம் கொண்ட துரோணர் தன் சாரதியிடம் தர்மராஜர் இருக்கும் இடம் செல்லுமாறு கூறினார். தன்னைப் பாஞ்சாலர் முதலிய யாரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள் எனவும் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் இடத்தைச் சாரதி நெருங்கினான். யுதிஷ்டிரர் துரோணரை எதிர்த்தார்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கியபோது பாஞ்சால வீரன் குமாரன் என்பவன் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லாமல் தடுத்துவிட்டான். அத்துடன் துரோணாசாரியாரைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினான். ஆனால் துரோணர் சிறந்த அஸ்திரங்களைச் செலுத்திக் குமாரனைத் தோற்கடித்தார். சேனைக்குள் பிரவேசித்துப் பாண்டவசேனையின் முக்கிய வீரர்களனைவரையும் தன் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார்.

போர்க்களத்தில் முக்கிய வீரர்கள் அனைவரையும் துயருறச் செய்தார். யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதற்காக அவரை வேகமாகத் தாக்கினார். அப்போது ஆசாரியாரை யுகந்தர மன்னன் தடுத்துவிட்டான். துரோணாசாரியார் ஷூரப்ரம் என்ற பாணத்தால் யுதிஷ்டிரர் காயம் அடையும்படிச் செய்தார். யுகந்தரனையும் தேரில் இருந்து வீழ்த்தினார். உடனே விராடர், துருபதன், கேகயன், சிபி, சாத்யகி முதலியோர் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவதற்காக துரோணருடைய வழியைத் தடுத்து நின்றனர். அவர்களுடன் இருந்த பாஞ்சால நாட்டு வீரர்களான வியாக்ர தத்தன், சிம்மசேனன் இருவரையும் துரோணர் கொன்று அவர்களின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரருக்கு மிகவும் அருகாமையில் வந்துவிட்டார். அதனால் யுதிஷ்டிரர் சேனை குழப்பமடைந்தது. கௌரவசேனை வீரர்கள், இன்று யுதிஷ்டிரரைத் துரோணர் நிச்சயம் கைது செய்து துரியோதனனிடம் அளித்துவிடுவார் என்று பேசிக் கொண்டனர். இச்சமயம் அர்ஜுனன் தன் தேரின் ஒலி திசைகள் எங்கும் எதிரொலிக்குமாறு மிகுந்த வேகத்தோடு அங்கு வந்தார். போர்க்களத்தை மிதித்துக் கொண்டு வந்த அர்ஜுனன் துரோணரின் சேனையைத் தாக்கினார். பெரும் அம்புக் கூட்டங்களைத் துரோணர் மீது செலுத்தினார். அம்புக் கூட்டங்களால் திசைகளை மூடி இருள் பரவச் செய்துவிட்டார். இருள் பரவியது. சூரியன் அஸ்தாசலம் செல்லும் நேரம் வந்தது. அர்ஜுனனைக் கண்ட துரியோதனனும், துரோணரும் தம் படையைப் போரில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர்

அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டார். அன்றைய போரும் முடித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

7.4 பன்னிரண்டாம் நாள் போர்

பதினோராம் நாளன்று துரோணாசாரியார் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு அவரால் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்ய முடியவில்லை. யாராவது ஒரு வீரன் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் தனிமைப்படுத்தி போருக்கு அழைத்துவிட்டால் தான் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்து விடுவேன் என்று துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் கூறினார். இதனைக் கேட்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தான் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைப்பதாகக் கூறி ‘சம்சப்தகம்’ என்ற சபதம் ஏற்றான். அர்ஜுனன் தன்னுடன் இல்லையென்றால் துரோணரிடம் தான் சிக்கிவிடக்கூடும் என்று யுதிஷ்டிரர் கவலைப்பட்டார்.

7.5 யுதிஷ்டிரர்-அர்ஜுனன் உரையாடல்

சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடனும், சேனையுடனும், ‘சம்சப்தக’ சபதம் ஏற்றதை அர்ஜுனன் அறிந்தார். தன் தமையன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! யாராவது ஒருவன் என்னை வலியப் போருக்கு அழைத்தால் நான் பின் வாங்கமாட்டேன் என்பது நான் மேற்கொண்டுள்ள விரதம். சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடன் என்னை வலுவில் போருக்கு அழைக்கிறான். எனவே, அவனைக் கூட்டத்துடன் வதம் செய்வதற்கு எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்” என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன் சுசர்மாவுடன் போரிட அனுமதி வேண்டியதும், யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் கூறினார். “வீரா! துரோணாசாரியார் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை நீ கேட்டிருப்பாய். அவருடைய சங்கல்பம் என்னைக் கைது செய்வது, அவரது எண்ணம் பொய்யாகும்படி செய். பலமும், வீரமும் நிறைந்த துரோணர் என்னைப் பிடித்துத் தருவதாகத் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்துள்ளார்” என்றார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சத்யஜித் இன்று போர்க்களத்தில் உங்களைக் காப்பாற்றுவார். சத்யஜித் உயிருடன் இருக்கும் வரை ஆசாரியாரின் விருப்பம் நிறைவேறாது. சத்யஜித் போர்க்களத்தில் வீரகதி அடைந்துவிட்டால் நீங்கள் போர்க்களத்தில் இருக்க வேண்டாம்” என்று கூறினார். அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவருக்கு ‘சுசர்மா’ முதலியோரோடு போரிட அனுமதியளித்தார்.

7.6 துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்புதல்; சத்யஜித் வதம்

அர்ஜுனன் சம்சப்தக வீரர்களுடன் போரிச் சென்றுவிட்டார். துரோணர்

யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்பித் தன் சேனையைக் கருட வியூகத்தில் அமைத்தார். யுதிஷ்டிரர் துரோணர் தன்னைப் பிடிக்க முடியாதவாறு வியூகம் அமைக்கத் தருஷ்டத்யும்னனிடம் கூறினார். துருபத குமாரன் பாண்டவ சேனையை அர்த்த சந்திர வடிவ வியூகத்தில் அமைத்தார். இருதர்ப்பு சேனைகளுக்கும் இடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்பினார். யுதிஷ்டிரரும் அவரைத் தைரியத்துடன் எதிர் கொண்டார். பாஞ்சால வீரன் சத்யஜித் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற விரும்பித் துரோணரைத் தாக்கினான். இருவருக்கும் இடையே உக்கிரமான போர் நடைபெற்றது.

சத்யஜித் துரோணாசாரியாரின் தேர்க்குதிரைகளைத் தாக்கிக் கொடியை வெட்டிக் காவலர்களையும் காயப்படுத்தினான். துரோணரும் சத்யஜித்தின் வில் அம்புகளை வெட்டி அவனைத் தாக்கினார். சத்யஜித் உதவிக்கு வந்த பாஞ்சால வீரன் வருகனும் துரோணரைத் தாக்கினான். கோபம் கொண்ட துரோணர், சத்யஜித், வருகன் இருவரின் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். வருகனை அவனது சாரதி, குதிரைகளோடு கொன்றுவிட்டார். வருகன் கொல்லப்பட்டதும் சத்யஜித் வேறு வில்லை எடுத்து ஆசாரியாருடன் போரிட்டான். இதனைச் சகிக்க முடியாத துரோணர் சத்யஜித்தின் தேர், குதிரைகள், கொடி மற்றும் பாதுகாவலர்களையும் தாக்கினார். சத்யஜித் சிறிதும் சோர்வடையாமல் துரோணருடன் போர் செய்து கொண்டே இருந்தான். அவனுடைய வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்வதைக் கண்ட துரோணர் சத்யஜித்தின் தலையை அர்த்த சந்திர வடிவ அம்பால் வெட்டிவிட்டார். சத்யஜித் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் பயம் கொண்டார்.

7.7 யுதிஷ்டிரரின் உதவியாளர்களைத் துரோணர் வதம் செய்தல்

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பாஞ்சால, கேகய, சேதி மத்ஸ்ய, கருஷ மற்றும் கோசல தேசத்து வீரர்கள் விரைந்து வந்து துரோணரைத் தாக்கினர். துரோணர் மத்ஸ்ய தேச மன்னன் விராடரின் தம்பி சதாநீகனைக் கொன்றுவிட்டார். சிகண்டி, ஷத்ரவரமா, வசுதான், உத்தமௌஜா, சாத்யகி கூத்ரதேவன், யுதாமன்யு, யுதிஷ்டிரர், த்ருஷ்டத்யும்னன், சேகிதான் அனைவரும் துரோணரை ஒன்றாகத் தாக்கினர். துரோணர் இவர்கள் அனைவருடனும் ஒரே நேரத்தில் போர் புரிந்தார். கூடி மன்னனைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்திக் கொன்றார். வசுதானை ஒரே பல்லத்தால் வீழ்த்திவிட்டார். பாண்டவசேனை துரோணரைக் கண்டு நடுங்கியது. யுதிஷ்டிரர் துரோணருக்கு முன் நிற்க அஞ்சித் தன் தேரை தொலைவில் செலுத்தி துரோணரிடமிருந்து தப்பித்தார். கௌரவசேனை

பாண்டவசேனையின் தோல்வியைக் கண்டு கோலாகலத்துடன் போர்க்கருவிகளை இசைத்துச் சிம்மநாதம் செய்தது.

7.8 பதின்மூன்றாம் நாள் போர்

பதின்மூன்றாம் நாள் போருக்கு முன் துரியோதனன், துரோணர் அர்ஜுனன் முதலியோரிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக யுதிஷ்டிரர் அவர் அருகில் வந்தும் அவரைச் சிறைபிடிக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினான். ஆனால் துரோணர், தான் இன்று நிச்சயம் ஒரு பாண்டவ மகாரதியைக் கொன்றுவிடுவேன் என உறுதியளித்தார். அவர் விரும்பியவாறே சம்சப்தகர்களால் அன்றும் அர்ஜுனன் வலியப் போருக்கு அழைக்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரர் உள்ளிட்ட பாண்டவசேனையை விட்டுத் தொலைவில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு விடுகிறார். துரோணர் யாராலும் பிளக்க முடியாத சக்ர வியூகத்தை அன்று போருக்கு அமைத்தார். போர் தொடங்கியது. துரோணரின் முன் பாண்டவ மகாரதிகளாலும், சேனையாலும் நிற்க முடியவில்லை. வியூகத்தை உடைத்துக் கௌரவசேனையில் பிரவேசிக்க இயலவில்லை. இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம் கூறலானார்.

7.9 யுதிஷ்டிரர்-அபிமன்யு உரையாடல்; அபிமன்யு கூளுரை

யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம், “குழந்தாய்! சம்சப்தகர்களோடு போரிட்டு அர்ஜுனன் இங்கு திரும்பி வரும்போது அர்ஜுனன் எங்களை நிந்திக்காதவாறு செய். நாங்கள் துரோணர் அமைத்துள்ள சக்ரவியூகத்தை உடைக்கும் வகையை அறியமாட்டோம். நீ, அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பிரத்யுமனன் என்ற நால்வரே சக்ரவியூகத்தைப் பிளக்க அறிந்தவர்களாவீர்கள். அபிமன்யு! உன் தந்தை மற்றும் மாமன் தரப்பு வீரர்கள் உன்னை யாசிக்கின்றோம். நீயே எங்களுக்கு வரம் அளிக்கக்கூடியவன். நீ துரோணரின் சேனையை அழித்து விடு,” என்றார்.

அபிமன்யு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினான்; “மகாராஜா! என் தந்தையின் தரப்பு வெற்றிக்காக நான் பயங்கரமான சக்ர வியூகத்தில் பிரவேசிப்பேன். ஆனால் இவ்வியூகத்தினை உடைக்கும் முறையை மட்டுமே நான் அறிவேன். ஆபத்து நேரத்தில் அவ்வியூகத்திலிருந்து வெளியே வர அறியேன்.” என்றான். யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம், “நீ வியூகத்தைப் பிளந்து வழியை அமைத்துக் கொடுத்துவிட்டால் நாங்கள் உன் பின் வந்துவிடுவோம். நாங்கள் உன் பக்கத்தில் இருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவோம்” என்று கூறினார். பீமசேனனும் தான், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலியோருடன் சேனையோடு உன் பின் வந்து அபிமன்யு வியூகத்தை உடைக்கும் இடத்தில் எல்லாம் போர்புரிந்து பகைவரின் சேனையை அழிப்போம் என உறுதியளித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் மற்றும் பீமசேனன் ஆகிய பெரிய தந்தையரின் சொற்களைக் கேட்ட அபிமன்யு அவர்களிடம், “நான் இன்று துரோணரின் சக்ர வியூகத்தை உடைப்பேன். தாய், தந்தை இருவர் குலத்திற்கும் நன்மையும், புகழையும் தரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துவேன். நான் மாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், தந்தை அர்ஜுனனும் மகிழும்படிச் செய்வேன். நான் இன்னும் சிறுவனாக இருந்தாலும் எந்த வீரனாவது என்னிடமிருந்து உயிருடன் தப்பிவிட்டால் நான் அர்ஜுனன் மகனல்ல; சுபத்திரையின் வயிற்றில் பிறந்தவனல்ல; நான் தேருடன் இந்த கூத்திரிய சேனை முழுவதையும் இன்று அழிக்கவில்லை என்றால் அர்ஜுன குமரானல்ல” என்று சூளுரைத்தான். இவ்வாறு கூறியபின் அபிமன்யு துரோணரை நோக்கித் தேரைச் செலுத்த சாரதியிடம் ஆணையிட்டான்.

7.10. அபிமன்யு மரணம்

யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி அபிமன்யு துரோணரை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தக் கூறினான். துரோணர் அமைத்த சக்ரவியூகத்தை உடைத்தான். சேனைக்குள் பிரவேசித்துக் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். பல மகாரதிகளைக் கொன்றான். துரியோதனன் மகன் லக்ஷ்மணனை வதம் செய்தான். இறுதியில் துரோணரின் ஆலோசனைப்படி ஆறு மகாரதிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அபிமன்யுவின் தேர், குதிரைகள், சாரதி, காவலர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிட்டனர். ஆயுதங்கள் இழந்த அபிமன்யுவின் கத்தி, கேடயம், சக்கரம் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டனர். ஆறு மகாரதிகள் ஒன்று சேர்ந்து அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து தாக்கினர். இச்சமயம் துச்சாதனன் மகன் ஒரு கதையைக் கையிலேந்திக் கதையுடன் இருந்த அபிமன்யுவைத் தலையில் கதையால் அடித்து வீழ்த்திக் கொன்றுவிட்டான். அர்ஜுனனின் வீரகுமாரன் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான்.

7.11 பாண்டவர்கள் துயரம்; யுதிஷ்டிரர் அழுகை

பராக்கிரமம் உடையவனும், ரத யூதபதியுமான சுபத்ரா குமாரன் அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதும், பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரும் தேரையும், கவசத்தையும் துறந்து வில்லைக் கீழே வைத்துவிட்டு யுதிஷ்டிரரை நான்கு புறமும் சூழ்ந்து அவர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டனர். அனைவருடைய மனமும் அபிமன்யுவையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தது.

யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரனின் வீரப் புதல்வன் மகாரதி அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் மிகவும் துயரமடைந்து புலம்பலானார். “துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் போன்ற மகாரதிகளை வென்று, துரோணரின் வெல்ல முடியாத வியூகத்தைப் பிளந்து பகைவர் கூட்டத்தைச்

சம்ஹாரம் செய்த பிறகு என் புதல்வன் அபிமன்யு கொண்டு வீழ்த்தப்பட்டான். அஸ்திர வித்தையில் சிறந்த பெரும் வில்லாளிகளைத் தோற்கச் செய்தான். தேவர்களாலும் பிளக்க முடியாத நாங்கள் இதற்கு முன் பார்த்திராத துரோணரின் சக்ர வியூகத்தைப் பிளந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மருமகன் சிங்கம் பசுக் கூட்டத்தில் நுழைவதுபோல் அதில் பிரவேசித்தான். முக்கிய வீரர்களைப் போரில் வதம் செய்தான். துச்சாதனைத் தோல்வியுறச் செய்தான். துச்சாதனை புதல்வனால் யமலோகத்தை அடைந்துவிட்டான்.

அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் நான் இப்போது அர்ஜுனனை எவ்வாறு கண் கொண்டு பார்ப்பேன்? சுபத்ராவிற்கு எதிரில் எவ்வாறு செல்வேன்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனரிடம் இந்த விஷயத்தை எவ்வாறு கூறுவேன்? நான் என்னுடைய வெற்றியை விரும்பி சுபத்ரா, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் அனைவருக்கும் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்துள்ளேன். மதுவைப் போல் இனிமையான அரசினைப் பெறுவதற்காக, இதில் வீழ்ச்சியின் பயம் உள்ளது என்று சிந்திக்கவில்லை. போஜனம், சயனம், சவாரிகளில் செல்லுதல், உயர்ந்த ஆடை அணிகலன்கள் அணிதல் ஆகிய சுகங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய சுகுமார பாலகனைப் போரில் முன்னால் வைத்தேன். அடர்ந்த காட்டில் சிக்கிய அழகிய குதிரையைப் போல அவன் நலமிழந்துவிட்டான். அர்ஜுனன் அபயத்தை விரும்பும் பகைவருக்கும் அபயம் அளிப்பவர். அவருடைய பலசாலி புதல்வனை நாம் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

தன் புதல்வனின் வதத்தால் சினம் கொண்டு அர்ஜுனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வேரோடு அழித்துவிடப் போகிறார். பலத்திலும், புருஷார்த்தத்திலும் நிகரற்ற அர்ஜுனனுடைய புதல்வன் அபிமன்யு போரில் கொல்லப்பட்டதால் எனக்கு வெற்றி, ராஜ்யம், அமரத்வம், தேவலோகம் கிடைத்தாலும் மகிழ்ச்சி உண்டாகாது.” என்று யுதிஷ்டிரர் புலம்பலானார்.

7.12 வியாசரின் வருகை; யுதிஷ்டிரர்-வியாசர் உரையாடல்

இவ்வாறு அழுகையுடன் புலம்பிக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரர் முன் மகரிஷி ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயன வியாசர் வந்தார். அவரை வரவேற்று உரிய பூஜையளித்து யுதிஷ்டிரர் உபசரித்தார். பின்னர் அவர் அமர்ந்ததும் யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் கூறினார்; “முனிவரே! பல அதர்ம பராயணர்களான வில்லாளிகள் ஆகிய மகாரதிகள், மகாரதியான அபிமன்யுவை நாற்புறமும் சூழ்ந்து உதவியற்ற நிலையில் கொன்றுவிட்டனர். அபிமன்யு மிகவும் சிறியவன். நான் அவனிடத்தில் வியூகத்தில் நுழையும் வழியை அமைத்துக் கொடு என்று கேட்டேன். அவனும் வியூகத்தைப் பிளந்து சேனைக்குள் பிரவேசித்தான். நாங்களும் அபிமன்யுவைப் பின்பற்றிச் சக்ரவியூகத்தில்

நுழையத் தொடங்கும்போது சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் எங்களைத் தடுத்துவிட்டான். கூடித்திரியர்கள் போரில் தங்களுக்குச் சமமான சாதனங்கள் நிரம்பியவனோடு போரிட விரும்ப வேண்டும். ஆனால் பகைவர்கள் அபிமன்யுவோடு செய்த போர் சமமானதல்ல. அதனால் நான் துயரக் கண்ணீரில் மூழ்கிப் பெரும் கவலையில் ஆழ்ந்துள்ளேன்.” என்றார்.

தன்னிடம் புலம்பிய யுதிஷ்டிரரிடம் வேத வியாசர் கூறினார்; “சிறந்த சாஸ்திர ஞானம் கொண்ட யுதிஷ்டிரா! உன்னைப் போன்றவன் சங்கடமான சமயத்தில் சோர்வடையக் கூடாது. குர வீரனும், புருஷோத்தமனுமான அபிமன்யு பெரும் பராக்கிரமத்தைச் செய்து ஏராளமான பகைவர்களைக் கொன்று சொர்க்கத்தை அமைத்துவிட்டான். பாரதா! இது கடவுளின் சட்டமாகும். இதை யாரும் மீற முடியாது. மரணம் தேவ, தானவ, கந்தர்வர்களின் உயிரையும் அபகரித்துவிடும்.” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம், “முனிவரே! பத்தாயிரம் யானையின் பலத்திற்குச் சமமான பலமுடைய மன்னர்களும் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். இவர்களும் பராக்கிரமிகள், தபோபலம் மிக்கவர்கள், இவர்கள் ஆயுள் முடிந்து போரில் கொல்லப்பட்டு இறந்தவர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள். இவர்கள் முயற்சியும், கர்வமும் இன்றி பகைவர்களுடைய அம்பெனும் தீயில் குதித்துவிட்டனர். இவர்களை இறந்துவிட்டவர் என்று ஏன் கூறுகிறோம்? மரணம் யாருடையது? எந்தக் காரணத்தால் உண்டாகிறது? எதற்காக அது உயிர்களை அபகரிக்கிறது? பிதாமகரே! இவற்றை எனக்குத் தெளிவுபடுத்துங்கள்” என்று கேட்டார்.

வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் ஒரு பழைய இதிகாசத்தை விவரித்தார். அது முன்பு நாரதர் அகம்பன மன்னரிடம் கூறியது. அகம்பன மன்னன் தன் மகனுடைய மரணத்தால் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தபோது நாரதர் கூறிய மரணத்தின் தோற்றம் பற்றி வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார். அகம்பன மன்னன் மரணம் என்பது யாது? அது எவ்வாறு தோன்றியது? என நாரதரிடம் கேட்டான். நாரதர் மரணம் உலக உயிர்களை அழிப்பதற்காகப் பிரம்மாவால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சனாதன தர்மத்தால் மரணம் மக்களை அழிக்கிறது. சரீரமும், புலன்களும், ஆயுள் முடிந்ததும் வியாதி முதலியவற்றால் தங்களைத் தாங்களே கொன்று கொள்ளுகின்றன.

தேவருலகை அடைந்து கர்மாக்களின் பயனாக ஆனந்தத்தை அனுபவித்துப் பின் புலன்களுடன் உலகில் சரீரம் எடுக்கின்றன. உடல்களை வேறுபடுத்தும் பிராணன் என்ற ஆத்மா அழிவதும் இல்லை. திரும்ப

வருவதும் இல்லை. மரணம் என்பது பிரம்மாவின் சட்டம்; எனவே தீர புருஷர்கள் மரணத்திற்காகத் துயரப்படுவது இல்லை; என்று நாரதர் மற்றும் அகம்பன மன்னனுக்கிடையே நடந்த விஷயங்களை வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினார். மேலும், “பெரும் வில்லாளியான அபிமன்யு முற்பிறவியில் சந்திரனின் மகனாக இருந்தவன். அவன் போர்க்களத்தில் வதைக்கப்பட்டு துயரமற்றவனாகி மீண்டும் சந்திரலோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். ஆகவே பாண்டுகுமாரா! நீ சகோதரர்களோடு தைரியத்துடன் துயரத்தை விலக்கி மீண்டும் போருக்குத் தயாராகு” என வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

7.13 யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் ராஜரிஷிகளைப் பற்றிக் கேட்பது

மரணத்தின் தோற்றத்தையும் அதன் உவமையற்ற காரியத்தையும் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் வியாசரிடம், “பிரம்மன்! இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமியும், சிறந்தவனும், புண்ணியச் செயல்களைச் செய்தவர்களும் பாபமற்றவர்களுமான ராஜரிஷிகள் தங்களுக்குத் தகுந்த உத்தம உலகங்களில் வாசம் புரிகிறார்கள். அவர்களுடைய வரலாற்றைக் கூறி எனக்கு ஆறுதல் அளியுங்கள்” என்று கேட்டார். அவரது வேண்டுகோளை ஏற்ற வியாச மகரிஷி ச்ருஞ்ஜய மன்னனின் வரலாற்றையும், ச்ருஞ்ஜயனுக்கு நாரதர் மருத்த மன்னனின் சரிரத்தைத் கூறியதையும் விவரித்தார். முற்காலத்தில் எந்தெந்த ராஜரிஷிகள் எவ்வளவு தகூழினை, தானங்கள் இவற்றைச் செய்தார்கள் என்று யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷியிடம் வினவினார்.

7.14 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய 16 ராஜரிஷிகள்

ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கு நாரத மகரிஷி யாகத்தில் மிகுந்த தகூழினையளித்த பதினாறு மன்னர்களின் வரலாற்றை எடுத்துரைத்தார். அந்தப் பதினாறு மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகளையும், அவர்கள் அளித்த பெரும் தகூழினையையும் வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். முதலில் மருத்த மன்னன் தொடர்ந்து, 2. சுஹோத்ரன், 3. ராஜாபௌரவன், 4.சிபி மன்னனின் யாகம், தானத்தின் சிறப்பு, 5. ஸ்ரீ ராம சரித்திரம், 6. ராஜா பகீரதனின் சரித்திரம், 7. திலீப மன்னனின் மேன்மை, 8. மாந்தாதா மன்னனின் மகிமை, 9. ராஜா யயாதியின் சரித்திரம், 10. அம்பரீஷ மன்னன் வரலாறு, 11. ராஜா ஸஸபிந்துவின் சிறப்பு, 12. கபில மன்னனின் மேன்மை, 13. ராஜா ரந்தி தேவனின் பெருமை, 14. பரத மன்னனின் சரித்திரம், 15. ப்ருது மன்னனின் புகழ் மிக்க வரலாறு, 16. ஒப்பற்ற பரசராமரின் யாகம், அவர் கச்யபருக்கு அளித்த தகூழினை ஆகிய அனைத்தையும் வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

7.15 வியாச முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்து விடை பெறுதல்

வியாச முனிவர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார், “யுதிஷ்டிரா! புண்ணியாத்மா புருஷர்கள் பிரம்மச்சரியம், உத்தம ஞானம் வேத சாஸ்திரங்களின் பயிற்சி, யக்ஞ அனுஷ்டானங்களால் அடையும் அழிவற்ற உலகினை உன்னுடைய புதல்வன் அபிமன்யு அடைந்துவிட்டான். புண்ணியாத்மாக்கள் தங்களின் புண்ணிய கர்மங்கள் மூலம் எப்போதும் சொர்க்கலோகம் செல்ல விரும்புகின்றனர். ஆனால் சொர்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் இந்த உலகத்திற்கு வர விரும்புவதில்லை. அபிமன்யு கொல்லப்பட்டுச் சொர்க்கம் சென்றுள்ளான். ஆதலால் அவனை இங்கு அழைத்து வர முடியாது. உத்தம யாகங்கள் செய்யும் புருஷர்களும், தியானத்தின் மூலம் ஞானப்பார்வை பெற்ற யோகிகளும், தூய தவத்தால் தவசிகள் பெறுவதுமான உயர்ந்த லோகத்தை அபிமன்யு அடைந்துவிட்டான். வீர அபிமன்யு மரணத்திற்குப் பின் சந்திரனிடம் சென்று பிராமண சரீரத்தைப் பெற்றுத் தன் அமுத மயமான கிரணங்களால் சோமனைப் போன்றே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே நீ அவனுக்காகக் கவலைப்படாதே.”

“நாம் இந்த உலகத்தில் உயிரோடு இருப்பவர்களுக்காகத்தான் துயரப்பட வேண்டும். சொர்க்கலோகத்திற்குச் சென்று விட்டவனுக்காகத் துயரப்படுவது உசிதமல்ல; மகாராஜா! சோகப்படுவதால் துயரம்தான் அதிகரிக்கிறது. ஆகவே அறிவுடையவர்கள் மகிழ்ச்சி, மதிப்பு, சுகத்தைப் பெறச் சிந்தித்துச் சோகத்தைத் துறந்து தன் நன்மைக்காகவே முயற்சிக்க வேண்டும். இவையனைத்தையும் யோசித்தே ஞானிகள் துயரப்படுவதில்லை. மன்னா! நீ மனத்தையும், புலன்களையும் அடக்கிப் போருக்கு எழுந்திரு. நீ மரணத்தின் தோற்றத்தையும், அதன் உவமையற்ற விவரத்தையும் கேட்டுள்ளாய். மரணம் உயிர்கள் அனைத்திடமும் சமபாவத்துடன் செல்கிறது. ஆகவே நீ துயரப்படாதே; நான் என் சாதனையில் ஈடுபடுகிறேன்” என்று கூறி வியாசபகவான் அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டார். பிராசின பர்ஹீஸ் காலத்து மன்னர்களின் யக்ஞ சிறப்பினைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரரும் தன் மனத்திலிருந்து துயரத்தை இறக்கினார். அர்ஜுனனிடம் என்ன கூறுவது என்று யோசிக்கலானார்.

7.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வருகை; அர்ஜுனன் கோபம் யுதிஷ்டிரர் கூற்று

இச்சமயம் சம்சப்தகர்கள் வதத்தினை முடித்த அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரும் பாசறை திரும்பினர். பாசறையில் சோகம் நிரம்பி

இருந்ததையும், தனக்கு இடதுபக்கம் துடித்ததையும் கண்டு அர்ஜுனன் கவலை கொண்டார். யுதிஷ்டிரருக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டிருக்குமோ எனக் கிருஷ்ண பகவானிடம் தன் கவலையைத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவ்வாறு யுதிஷ்டிரருக்கு ஏதும் நிகழ்ந்திருக்காது, வேறு ஏதேனும் தீமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று ஆறுதல் அளித்தார். பின்னர் அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதை அறிந்த அர்ஜுனன் துயரத்தால் துவண்டு போனார். சூர வீரர்களான தன் சகோதரர்கள் இருக்கும்போது எவ்வாறு அபிமன்யு கொல்லப்பட்டான் என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார். கோபமும், சினமும், புத்திர சோகமும் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கிய அர்ஜுனனை யாராலும் தலைதூக்கிப் பார்க்க முடியவில்லை. அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், யுதிஷ்டிரரும் மட்டுமே அவரிடம் பேச முடிந்தது.

அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட விவரத்தை யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்குக் கூறலானார். “மஹாபாஹோ! நீ சம்சப்தக சேனையுடன் போருக்காகச் சென்றபோது துரோணாசாரியார் என்னைச் சிறைப்பிடிக்க மிகுந்த முயற்சி செய்தார். ஆனால் ரதிகள் மூலம் நான் துரோணரிடமிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டேன். துரோணாசாரியார் அமைத்த சக்ர வியூகத்தைப் பிளக்கும் உபாயத்தை நாங்கள் யாரும் அறியவில்லை. அதனை அறிந்திருந்த அபிமன்யுவிடம் அந்த வியூகத்தைப் பிளந்து விடுமாறு கூறினோம். அதனைக் கேட்ட அபிமன்யு அந்த பாரம் முழுவதையும் தானே ஏற்றான். கருடன் கடலில் நுழைவதைப்போல் துரோணரின் வியூகத்தில் பிரவேசித்தான். நாங்கள் அனைவரும் சுபத்ரா குமாரனுக்குப் பின்னால் அவ்வியூகத்தினுள் நுழைவதற்காகப் பின் தொடர்ந்தோம். ஆனால் அதேசமயம் நீசனான ஜயத்ருதன் சிவபிரான் அளித்த வரத்தின் பிரபாவத்தால் எங்களை அவ்வியூகத்தின் உள்ளே நுழையாதவாறு தடுத்துவிட்டான்.

சக்ர வியூகத்தில் நுழைந்து விட்ட வீர குமாரன் அபிமன்யுவைத் துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், ப்ருகத்பலன், கிருதவர்மா ஆகிய ஆறு மகாரதிகளும் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஆனாலும் கூட அபிமன்யு சோர்வடையாமல் அனைவரையும் வெல்ல முயற்சித்தான். ஆனால் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்த அவர்கள் அபிமன்யுவின், தேர், குதிரைகள், சாரதி, வில், அம்பு அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டனர். அபிமன்யு ஏந்திய பிற ஆயுதங்களையும் துண்டாடினர். துச்சாதனன் புதல்வன் மற்றும் அபிமன்யுவிற்கிடையில் நடந்த கதைப்போரில் ஏற்கனவே கடும்போரில் களைத்திருந்த அபிமன்யு அவனால் தலையில் அடித்துக் கொல்லப்பட்டு விட்டான். ஆனால் தான் கொல்லப்படுவதற்கு முன் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள், யானைகள், குதிரைகள் தேர்கள் அனைத்தையும் அபிமன்யு அழித்துவிட்டான். கோசல மன்னன் மகாரதி ப்ருகத்பலனையும் கொன்றுவிட்டான்.

அபிமன்யு போரில் சிறிதும் சோர்வடையவில்லை; பின்னிடவில்லை பகைவரை வேதனையுறச் செய்தான். தன் தந்தைகள் மற்றும் மாமனின் பெயரை புகழுக்குரியதாக்கிப் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைந்தான். அப்போது இருந்தே நாங்கள் துயரத்தில் வாடுகிறோம். இப்போது உன்னைச் சந்தித்தோம் எங்களுடைய சோகத்தை அதிகரித்த இந்நிகழ்ச்சி இவ்வாறு நடந்தது. ஆண் சிங்கமான அபிமன்யு இவ்விதமே சொர்க்கத்தை அடைந்துவிட்டான்” என்று யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு அதர்மமாக ஆறு மகாரதிகளால் தாக்கிக் கொல்லப்பட்டதை அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மறுநாள் போரில் தான் நிச்சயம் ஐயத்ருதனைக் கொல்லுவேன் என்றும் இல்லை எனில் தீயில் பாய்ந்து மாய்வேன் என்றும் சபதம் உரைத்தார். பின்னர் அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் திரும்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் அர்ஜுனனும் நள்ளிரவுப் பொழுதில் சிவபூஜை செய்தனர். மீண்டும் அர்ஜுனன் பாசபதாஸ்திரம் பெற விரும்பினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சாரதி தாருகனிடம் எவ்வாறாவாது தான் அர்ஜுனனை அவரது சபதத்தில் வெற்றி பெறச் செய்வேன் என்று கூறினார்.

7.17 யுதிஷ்டிரர் காலையில் நீராடி, தானமளித்து

ஆடையணிகலன்களுடன் அரியணையில் அமர்தல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜித்தல்

அன்றைய இரவு உறக்கத்தில் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடன் சிவபிரானை அடைந்து பாசபதாஸ்திரம் பெற்றதாகக் கனவு கண்டார். யுதிஷ்டிரர் உறக்கம் கலைந்து கண்விழித்தார். அப்போது சூத, மாகத, வந்திகள் யுதிஷ்டிரரைத் துதித்தனர். இசைக் கலைஞர்கள் பலவகை இசைக் கருவிகளை இசைத்தனர். பிறகு தங்கக் குடத்தில் வைக்கப்பட்ட சந்தனம் கலந்த நீரால் நீராடினார். பிறகு வெண்மையான ஆடை அணிந்தார். கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து காயத்ரிமந்திரம் ஜபித்து அக்னி தேவனை பூஜை செய்தார். தன் கூடாரத்தில் இருந்து வெளியே வந்து வேதாத்யயனத்தில் சிறந்த 1008 பிராமணர்களுக்கு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்வித்தார். அவர்களுக்கு தனித்தனியாக தேன், நெய், கனிகளுடன் தங்க நாணயத்தைப் பரிசளித்தார். அத்துடன் பிராமணர்களுக்கு 100 குதிரைகளையும், உத்தம வஸ்திரங்களையும், கன்றுகளோடு கறவைப் பசுக்களையும் தானமாக அளித்தார்.

பிறகு தங்கத்தாலான அர்க்ய பாத்திரம், மாலை, நிறைந்த நீர் கொண்ட கலசம், அக்னி, அக்ஷதை, கன்னிகைகள், தயிர், நெய், தேன் முதலிய மங்கலப் பொருட்களைக் கண்டார். சிலவற்றைத் தொட்டுப் பின் வெளியே வந்தார். அங்கு அவருடைய பணியாட்கள் அவருக்காக ‘சர்வதோபத்ர’ என்னும் ஆசனத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். விஸ்வகர்மாவால்

அமைக்கப்பட்ட நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட அந்த சிம்மாசனத்தில் மென்மையான துணி விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் யுதிஷ்டிரர் அமர்ந்தார். பணியாட்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை அளித்தனர். அவற்றை யுதிஷ்டிரர் அணிந்து கொண்டார். அவருக்கு வெண்சாமரங்கள் வீசப்பட்டன. சூதர்களும், வந்திகளும் கந்தர்வர்களும் துதித்து, வந்தனம் செய்து புகழ்கீதம் பாடினர்.

இதன்பிறகு தேர்ச்சக்கரங்களின் ஒலியும், குதிரைகளின் குளம்பொலியும் கேட்டன. கவசமணிந்த வாயிற்காவலன் யுதிஷ்டிரரிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வந்து கொண்டிருக்கிறார் என அறிவித்தான். யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை மரியாதையோடு அழைத்து வந்து அர்க்கியமும் ஆசனமும் அளிக்க ஆணையிட்டார். அவ்வாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மதிப்புடன் அழைத்து வரப்பட்டு ஆசனத்தில் அமர வைக்கப்பட்டார். யுதிஷ்டிரர் தான் எழுந்து மரியாதையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜை செய்தார்.

7.18 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பிரார்த்தனை செய்தல்

பிறகு யுதிஷ்டிரர் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஜனார்த்தனனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார். நலம் விசாரித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவ்வாறே செய்தார். அப்போது யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியைப் பெற்று பீமசேனன், விராடன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, கேகய ராஜகுமாரர்கள், திருஷ்டகேது, துருபதன், சிகண்டி, நகுல-சகதேவர், சேகிதான், யுயுத்சு, உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் உள்ளே அழைத்து வந்தார். இவர்களுடன் மற்ற உத்தம கூடித்திரியர்களும் வந்து தத்தம் இருக்கையில் அமர்ந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சாத்யகியும் ஒரே ஆசனத்தில் அமர்ந்தனர். இவ்வாறு சபை கூடியதும் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் அனைவர் முன்னிலையிலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானார்.

“பிரபோ! தேவர்கள் இந்திரனை ஆதாரமாகக் கொண்டதுபோல, நாங்கள் உங்கள் ஒருவரின் உதவியோடு மட்டுமே போரில் வெற்றியையும் சுகத்தையும் பெற விரும்புகிறோம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பகைவர்கள் எங்கள் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிப் பலவகைத் துன்பங்களை அளித்தனர். அவற்றைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். பக்தவத்சலா! சர்வேசா! மதுசூதனா! எங்கள் அனைவரின் சுகமும், வாழ்க்கை நிர்வாகமும் தங்களிடத்திலேயே உள்ளது. மாதவா! தாங்கள் அர்ஜுனனின் சபதம் உண்மையாகும்படிச் செய்ய வேண்டும். தாங்கள் இந்த துயரமாகிய கடலில் இருந்து எங்களைக் கரையேற்ற வேண்டும். இந்தச் சங்கடத்தில் இருந்து தாங்கள் எங்களை மீட்க வேண்டும். ஜனார்த்தனா! தாங்கள் வருஷ்ணி வம்சத்தவரை

ஆபத்துக்களில் இருந்து காப்பதுபோல எங்களையும் சங்கடத்தில் இருந்து காப்பாற்றுங்கள். கௌரவர் கடலில் மூழ்காமல் தாங்கள் படகாக இருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்.

பகைவரை அழிப்பவரே! சனாதனமான தேவதேவேஸ்வரா! விஷ்ணு! ஜிஷ்ணு! ஹரே கிருஷ்ணா! வைகுண்டா! புருஷோத்தமா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்! மாதவா! தேவரிஷி நாரதர் தாங்கள் சார்ங்க வில்லைத் தரிப்பவர். புராதனரிஷியான நாராயணன் என்று கூறியுள்ளார். அவருடைய சொல்லைச் சத்தியமாக்குங்கள்” என்று வேண்டினார்.

7.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூற்று

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதில் அளித்தார். “மன்னா! தேவர் உட்பட எல்லா உலகங்களிலும் உங்கள் தம்பி தனஞ்ஜயனுக்கு ஈடான வில்லாளி யாரும் இல்லை. அர்ஜுனன் சக்திசாலி. அஸ்திரஞானம் நிரம்பியவர். பெரும் பலசாலி. போரில் தேர்ச்சியுடையவர். சினமுடையவர். சிறந்த தேஜஸ்வி. சிங்கம் போன்றவர். அவர் நிச்சயம் உங்களுடைய பகைவர்களை கொன்று விடுவார். அர்ஜுனனுக்கு நானும் உதவுவேன். இன்று ஜயத்ருதனை அர்ஜுனன் திரும்பி வராத உலகுக்கு அனுப்பிவிடுவார். இந்திரனோடு தேவர் அனைவரும் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்ற வந்தாலும் அர்ஜுனன் அவனைக் கொன்றுவிட்டுதான் உங்களிடம் வருவார். தாங்கள் கவலையை விடுங்கள் என்று உறுதிபடக் கூறினார்.

7.20 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் ஆசி; அர்ஜுனன் கூற்று

இவ்வாறு அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். யுதிஷ்டிரரை வணங்கிய அர்ஜுனனை தர்மராஜன் அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு ஆசியளித்து சிரித்தவாறு, “அர்ஜுனா! இன்று போரில் உனக்கு நிச்சயம் வெற்றி உண்டாகும் என்ற விஷயம் தெளிவாகிவிட்டது. இதற்கேற்றவாறு உன்னுடைய முகத்தில் காந்தி உள்ளது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்” என்றார்.

அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் இன்று உத்தமமான வியப்பளிக்கும் கனவு கண்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருளினாலேயே அத்தகைய சொப்பனம் தோன்றியது” என்று கூறிய அர்ஜுனன் கனவில் சிவபிரானை தரிசனம் செய்ததைத் தெரிவித்தார். அந்தக் கனவைக் கேட்ட அனைவரும் மிகவும் வியந்து

பூமியில் தலை வைத்து சிவபிரானை வணங்கினர். பிறகு அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சாத்யகியுடன் ஒரே தேரில் ஏறி ஒன்றாக அர்ஜுனனுடைய கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். அதன்பின் அர்ஜுனன் சாத்யகியை யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ள சாத்யகியும் தருமபுத்திரரிடம் திரும்பி வந்தார்.

7.21 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் தோல்வி

14 ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேரைச் செலுத்த அர்ஜுனன் பல கௌரவ மகாரதிகளை வதைத்தவாறு ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி துரோணரிடம் போரிடாமல் அவரை வலம் வந்து வணங்கிச் சென்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தலைமையிலான பாஞ்சால, பாண்டவசேனை துரோணருடன் போரிட்டது. இருதரப்பு வீரர்களும் த்வந்தயுத்தம் புரிந்தனர். பாண்டவர்கள் துரோணரின் சேனை வியூகத்தைப் பிளந்துவிட விரும்பிப் போரிட்டனர்.

யுதிஷ்டிரருக்கும் துரோணருக்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரர் துரோணரை 90 பாணங்களால் அடித்தார். பதிலுக்கு துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் மார்பின் மீது 25 பாணங்களை விடுத்தார். அவரது, குதிரைகள், சாரதி, கொடி அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் அவரை மூடினார். அனைவரும் அவர் இறந்துவிட்டதாகவே எண்ணினர். யுதிஷ்டிரர் வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோணரின் பாணங்களை வெட்டிவிட்டார். அத்துடன் மலையையும் பிளக்கவல்ல ஒரு அச்சமுட்டும் சக்தி ஆயுதத்தைப் பெரும் கர்ஜனையுடன் துரோணர் மீது செலுத்தினார். துரோணர் யுதிஷ்டிரர் மீது பிரம்மாஸ்திரத்தை விடுத்தார். யுதிஷ்டிரரும் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்துப் பிரயோகம் செய்து அதனைச் சாந்தப்படுத்தினார். பிறகு பல பாணங்களால் துரோணரைக் காயப்படுத்தி அவருடைய வில்லையும் வெட்டிவிட்டார்.

ஒடிந்த வில்லை வீசிய துரோணர் ஒரு கதாயுதத்தை யுதிஷ்டிரர் மீது செலுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் ஒரு கதையை விடுத்தார். அவ்விரு கதைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி தீப்பொறி பறக்கப் பூமியில் விழுந்தன. கோபம் கொண்ட துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளைத் தன் அம்புகளால் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டார். வில்லை வெட்டிக் கொடியைத் துண்டாக்கினார். தர்மபுத்திரரைப் பாணங்களால் தாக்கினார். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதால் தேரில் இருந்து குதித்த யுதிஷ்டிரர் ஆயுதம் இன்றி இரு கைகளையும் உயர்த்தியவாறு பூமியின் மீது நின்றார். ஆயுதம் இன்றி இருந்த யுதிஷ்டிரர்

மீது பாணங்களைப் பொழிய முற்பட்ட துரோணர் அவரை நோக்கி ஓடினார். பாண்டவர் சேனையில் மன்னர் கொல்லப்பட்டாரோ என்று குழப்பம் நிலவியது. யுதிஷ்டிரர் சகதேவனின் தேரில் ஏறி அங்கிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டார்.

7.22 யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி கேட்டுச் சாத்யகியிடம் கூறுதல்

பிறகு கௌரவ சேனையில் சோமதத்தனின் மகன் சலனும், அலம்புஷனும் கொல்லப்பட்டனர். சாத்யகி துரோணருடன் சேனை மீது தாக்கினார். துரோணர் தானே சாத்யகியுடன் போரிட்டு அவரைத் தோல்வியுறச் செய்தார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்ய சங்கம் பெரிதாக முழங்கியது. காண்டீவத்தின் ஒலி கேட்கவில்லை. இதனால் அர்ஜுனனுக்கு ஏதோ ஆபத்து நேர்ந்துவிட்டது என்று எண்ணிய யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு ஐயத்ருதவதம் நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்பினார். தழுதழுத்த குரலில் சாத்யகியை அழைத்துக் கூறலானார். “சைன்யேயா! சாதுக்கள் ஆபத்துக் காலத்தில் ஒரு நண்பனின் கடமையாக எதைக் கூறினார்களோ, சனாதன தர்மத்தின்படி அந்தக் கடமைக்கான சந்தர்ப்பம் இப்போது வந்துள்ளது. சாத்யகி! நான் வீரர்கள் அனைவரிலும் உன்னையே சிறந்த நண்பனாகக் கருதுகிறேன். வார்ஷ்ணேயா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எப்போதும் பாண்டவர்களுக்கு சிறந்த உதவியாளர் என்பதைப்போல நீயும் உதவியாளனாக ஆவாய்.

சாத்யகி! உன்னுடைய வீரமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சமமானதே. ஆதலால் நான் உன் மீது வைக்கும் காரிய பாரத்தை ஏற்க வேண்டும். அர்ஜுனன் உன்னுடைய சகோதரன், நண்பன் மற்றும் குரு ஆவார். அவர் போர்க்களத்தில் ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளார். ஆதலால் அவருடைய உதவிக்காக நீ முயற்சி செய். நீ சத்தியவிரதன், குரவீரன், நண்பனுக்கு அபயமளிப்பவன். நண்பனுக்காகப் போர் புரிபவன், பிராமணர்களுக்குத் தானமளிப்பவன், இருவரும் சமமான புண்ணியம் பெறுபவர்களாவார்கள். உன்னிடம் நான் அர்ஜுனனுடைய உதவிக்காகக் கைகுவித்து யாசிக்கிறேன்.

சாத்யகி! ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எப்போதும் எங்களுக்காகப் போரில் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறார். இரண்டாவதாக நீ இருக்கிறாய். இன்றைய கோரப்போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் அர்ஜுனனுடைய உதவியாளனாகவும், பாதுகாவலனாகவும் ஆகத் தகுந்தவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அர்ஜுனன் உன்னுடைய நூற்றுக்கணக்கான காரியங்களைப் புகழ்ந்து அடிக்கடி உன் குணங்களை வருணித்துள்ளார். “சாத்யகியின் கையில் மிகவும் சுறுசுறுப்பு உள்ளது. அவன் விசித்திரமான

முறையில் போரிடுபவன்; அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவன் வித்வான். அவனுடைய தோள்கள் பெரியவை; மார்பு அகன்றது; புஜங்கள் வலிமையானவை; முகவாய் உறுதியானது. அவன் பெரும் பலசாலி; பெரிய வீரன், மகாரதி, தைரியசாலி; அவன் என்னுடைய சீடன் மற்றும் தோழன்; நான் அவனுக்குப் பிரியமானவன்; அவன் எனக்குப் பிரியமானவன்; சாத்யகி போரில் எனக்கு உதவி செய்து கௌரவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்துவிடுவான். போர் முனையில் சினியின் பேரன் சாத்யகியை அவசியம் உதவியாளனாகக் கொள்ளுவேன்; என்னுடைய பார்வையில் சாத்யகிக்குச் சமமானவன் வேறு யாரும் இல்லை” என்று அர்ஜுனன் த்வைத வனத்தில் என்னிடம் உன்னைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்” என்றார் யுதிஷ்டிரர்.

இவ்வாறு சாத்யகியின் பெருமைகளை அவரிடம் புகழ்ந்துரைத்த யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனனின் உதவிக்காகச் செல்லுமாறு கூறினார். தன் பேச்சை அவமதிக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டினார். அர்ஜுனன் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று துரியோதனன் சேனையில் பிரவேசித்து அர்ஜுனைக் காப்பாற்றுமாறு வற்புறுத்தினார்.

7.23 சாத்யகி பதிலுரைத்தல்

தர்மராஜருடைய அன்பான, இனிய சொற்களைக் கேட்ட சாத்யகி அவருக்குப் பதிலுரைத்தார்; “மன்னா! தாங்கள் அர்ஜுனனின் நன்மைக்காகக் கூறிய சொற்கள் அனைத்தும் நியாயமானவை. நான் அர்ஜுனனிடம் செல்வேன். ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்ட பிறகு தங்களிடம் திரும்பி வருவேன். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் ஜயத்ருதனை நோக்கிச் செல்லும்போது என்னிடம் கூறியதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அர்ஜுனன் தான் ஜயத்ருதனை வதம் புரிந்து திரும்பி வரும்வரை முழு கவனத்தோடு நான் தங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று பலமுறை உறுதியோடு கூறியுள்ளார். “தர்மராஜரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு முழுவதையும் உன் மீது வைத்து நான் சிந்துராஜனின் வதத்திற்காகச் செல்கிறேன். யுதிஷ்டிரர் கைது செய்யப்பட்டு விட்டால் சிந்துராஜன் வதம் நடைபெறாது. யுதிஷ்டிரர் கைது செய்யப்பட்டு விட்டால் நாங்கள் மறுபடி காட்டிற்குச் சென்றுவிட நேரும். நான் ஜயத்ருதனைக் கொன்று பெறும் வெற்றியும் வீணாகிவிடும்” என்று அர்ஜுனன் கூறி உங்களை என் அடைக்கலப் பொருளாக விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

நீங்கள் உங்கள் பாதுகாப்பைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். முவுலகிலும் பார்த்தனை யாரும் வெல்ல முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்குமிடத்தில் தடை எதுவும் நேராது. போரில் துரோணர் பிரயோகிக்கும்

விசித்திரமான அஸ்திரங்களைப் பற்றித் தாங்கள் நன்கு யோசிக்க வேண்டும். துரோணர் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றித் தங்களைக் கைது செய்ய விரும்புகிறார். நான் சென்ற பிறகு யார் உங்கள் ரக்ஷகனாவார்? யாரை நம்பி நான் அர்ஜுனனிடம் செல்வது? நான் உங்களை விட்டு எங்கும் செல்ல இயலாது” என்று சாத்யகி தான் யுதிஷ்டிரருடைய பாதுகாப்பை விட்டு விலக முடியாது எனப் பணிவுடன் எடுத்துக் கூறினார்.

7.24 யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியிடம் வற்புறுத்திக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியின் நல்ல சொற்கள் சரியானவை என்று கேட்டுக் கொண்டார். பிறகு சாத்யகியிடம் கூறலானார்; “மாதவா! நீ கூறுவது சரியானது. துரோணரிடம் நான் கவலை கொள்ளாமல் இல்லை. நான் என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பெருமுயற்சி செய்வேன். நீ என்னுடைய ஆணைப்படி அர்ஜுனனிடம் செல். பலம் மிகுந்த பீமன் என்னைக் காப்பாற்றுவார். என்னுடைய சகோதரர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், கேகயராஜகுமாரன், கடோதகஜன், விராடர், துருபத மன்னர், சிகண்டி, த்ருஷ்டகேது, குந்திபோஜன், பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் அனைவரும் என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள். ஆசாரியாரும் கிருதவர்மாவும் என் அருகில் வரமுடியாது. த்ருஷ்டத்யும்னன் போரில் சினத்துடன் ஆசாரியாரை எதிர்கொள்வான். அவன் துரோண வதத்திற்காகவே, கவசம், வில், அம்பு, கத்தி மற்றும் ஆபரணங்களோடு அக்னியில் இருந்து தோன்றியுள்ளான். ஆதலால் நீ கவலையின்றி அர்ஜுனனிடம் செல். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரை முற்றிலும் தடுத்துவிடுவான்” என்று கூறி சாத்யகியை அர்ஜுனனிடம் செல்ல வற்புறுத்தினார்.

7.25 சாத்யகி யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்று அர்ஜுனனிடம் புறப்படுதல்

சாத்யகி யுதிஷ்டிரரிடம், மன்னா! தங்களைக் காக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால், உங்கள் ஆணையை ஏற்று அர்ஜுனனிடம் செல்வேன். மன்னா! மூவுலகிலும் எனக்கு அர்ஜுனனை விடப் பிரியமானவர்கள் யாரும் இல்லை, என்ற உண்மையை நான் உங்களிடம் கூறுகிறேன். நான் உங்களுடைய கட்டளையையும் செய்தியையும் ஏற்று, உங்களுடைய ஆணையைத் தலைமீது தாங்கி, துரோணரின் வியூகத்தைப் பிளந்து அர்ஜுனனிடம் செல்வேன். இங்கு என் முன் நிற்கும் ஆஞ்ஜனக்குல யானைக் கூட்டத்தையும், ருக்மரதன் ஆகிய மகாரதிகளையும் அழிந்துப் பார்த்தனன் நோக்கிச் செல்வேன்” என்று உறுதியளித்தார்.

பிறகு சாத்யகியின் தேர் தயாரானது. தேரில் ஐந்து மடங்கு போர்ப்

பொருள்கள் நிரப்பப்பட்டன. குதிரைகள் நீராட்டி உணவளித்துப் பூட்டப்பட்டன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாரதி தாருகனின் தம்பி சாத்யகியின் சாரதியாவான். சாத்யகி போர் யாத்திரைக்கான மங்கள காரியங்களை முடித்து, பிராமணர்களுக்குத் தானமளித்துத் தேரில் ஏறினார். அவருடன் பீமசேனனும் உடன் சென்றார்.

7.26 பாண்டவர்களோடு துரியோதனன் போர்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்றபோது பீமசேனனும் அவருடன் சென்றார். சாத்யகி பீமனிடம் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க வேண்டிக் கொண்டதால் அவர் மீண்டும் தருமராஜரிடம் வந்தார். போரில் முன்னேறிய சாத்யகி ஜலசந்தன், சுதர்சனனை வதம் செய்தார். க்ருதவர்மாவைத் தோற்கடித்தார். துரியோதனனையும், துச்சாதனனையும் தோல்வியடையச் செய்தார். இச்சமயத்தில் பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யுமனன், நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர் அனைவரும் தத்தம் வீரர்களைப் பகைவருடன் போரிட உற்சாகமூட்டினார். அர்ஜுனனும், சாத்யகியும், ஜயத்ருத வதத்திற்காகச் சென்றுள்ளபோது இங்கு நாம் கௌரவர்களிடம் தோல்வியடைந்து விடக்கூடாது. எனவே நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கௌரவசேனையில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்துங்கள் என்று கூறினார். அதனை ஏற்ற பாண்டவ வீரர்கள் தங்கள் உயிரைப் பொருட்படுத்தாமல் போர்க்களத்தில் கௌரவ வீரர்களை அழிக்கலாயினர்.

வெற்றியை விரும்பிப் போரிட்ட பாண்டவர்களின் அந்த சேனையில் துரியோதனன் புகுந்தான். அவன் பாண்டவ சேனையை, யானை தாமரைக் குளத்தைக் கலக்குவது போலக் கலக்கினான். இதனைக் கண்ட பாஞ்சால வீரர்கள் பீமசேனன் தலைமையில் துரியோதனனைத் தாக்கினர். துரியோதனன் பீமசேனன் மீது 10, நகுல-சகதேவர் மீது 3-3, யுதிஷ்டிரர் மீது 7 பாணங்களைத் தொடுத்தான். பிறகு நூற்றுக்கணக்கான யானைகளையும் குதிரைகளையும் அழித்துவிட்டான்.

யுதிஷ்டிரர் இரண்டு பல்லங்களால் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். துரியோதனன் வேறு வில்லை எடுத்து “நில், நில்” என்று கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான். பாஞ்சால வீரர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து துரியோதனனை எதிர்க்க முயன்றார். துரோணாசாரியார் அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்துவிட்டார். பிறகு கௌரவசேனைக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் இடையே மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது. கௌரவ சேனையின் வியூகத்தின் உள் நுழைந்து சென்றுவிட்ட

அர்ஜுனனுக்குச் சாத்யகியின் சிம்மநாதமும், வியூகத்தில் வாயிலில் நின்ற ஆசாரியாரின் கர்ஜனையும் ஒருசேரக் கேட்டன.

7.27 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனனையும் சாத்யகியையும் தேடப் பீமனை அனுப்ப எண்ணுதல்

ஆசாரியார் தொடர்ந்து பாண்டவர்களின் வியூகத்தை ஆங்காங்கு நசுக்கத் தொடங்கியதும், பார்த்த, பாஞ்சால, சோமக வீரர்கள் அவரிடமிருந்து விலகி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டனர். துரோணரால் பாஞ்சால வீரர்கள் அழிந்து கொண்டிருந்தபோது பாண்டவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரருக்கு அவருக்கு ஆதரவளிக்கக்கூடிய பாதுகாப்பாளன் யாரும் தென்படவில்லை. அவர் இது எவ்வாறு ஆகும் என்று யோசித்தார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் எங்காவது தென்படுகிறாரா? சாத்யகி காணப்படுகிறாரா? என்று பார்த்தார். அர்ஜுனனின் ஹனுமக்கொடி எங்கும் காணப்படவில்லை. காண்டீவத்தின் கம்பீரத் த்வனி எங்கும் கேட்கப்படவில்லை. இதனால் தர்மராஜரின் ஒவ்வொரு அங்கமும் கவலை என்னும் தீயால் தகித்தது. அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் காணாமல் அவருக்குச் சிறிதும் அமைதி கிடைக்கவில்லை.

“நானே சினியின் பேரன் சாத்யகியை அர்ஜுனனுக்குப் பின்னால் அனுப்பினேன்; முதலில் ஒருவனுக்காக மட்டும் கவலை இருந்தது. இப்போது இருவருக்காகவும் கவலை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இப்போது சாத்யகியைப் பற்றி அறிய வேண்டும்; அர்ஜுனனையும் தேடவேண்டும். அர்ஜுனனுக்குப் பின்னால் சாத்யகியை அனுப்பினேன். இப்போது சாத்யகிக்குப் பின்னால் யாரைப் போர்க்களத்திற்கு அனுப்புவேன்? நான் யுயுதானைத் தேடாமல் அர்ஜுனனை மட்டும் தேடினால் உலகம் என்னை நிந்திக்கும். தர்மபுத்திரர் தன் சகோதரனைத் தேட வருஷணி வம்சத்துச் சத்திய பராக்கிரமியான சாத்யகியைப் பலியிட்டார் எனக் கூறும்.

உலகின் நிந்தையைக் கண்டு நான் மிகவும் பயப்படுகிறேன். எனவே, சாத்யகியைத் தேட, பீமசேனனை அனுப்புவேன். எனக்கு அர்ஜுனனிடம் இருக்கும் அதே அன்பு சாத்யகியிடமும் உள்ளது. சாத்யகியிடம் நான் பெரிய காரிய பாரத்தை ஒப்படைத்துவிட்டேன். சாத்யகி தன்னுடைய கௌரவத்தை நினைத்து என் வேண்டுகோளுக்காகக் கௌரவ சேனையாகிய கடலில் முதலையைப் போலப் பிரவேசித்துவிட்டார். கௌரவ வீரர்கள் சாத்யகியுடன் போரிடும் பெரும் கோலாகலம் கேட்கிறது. அவர்கள் போரில் இருந்து விலக மாட்டார்கள். இப்போது மகாரதி அர்ஜுனனும், சாத்யகியும் சென்றுள்ள இடத்திற்கே பீமசேனனையும் அனுப்புவதே எனக்குச் சரியாகத் தோன்றுகிறது.

“இப்புவிபில் பீமசேனனால் முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை. பீமசேனனின் பலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே நாங்கள் அனைவரும் வனவாசத்திலிருந்து நலமாகத் திரும்பியுள்ளோம். இங்கிருந்து சாத்யகியின் வழியில் பீமசேனன் செல்லட்டும். நிச்சயம் அர்ஜுனனும், சாத்யகியும் போரில் சோகத்துக்குரியவர்கள் அல்ல. அவர்கள் பெரும் வீரர்கள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் காக்கப்படுபவர்கள். என்றாலும், என்னுடைய துயரத்தை நீக்கிக் கொள்ள இந்த ஏற்பாட்டை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்” என்று மனத்திற்குள் தீர்மானித்த யுதிஷ்டிரர் தன் தேர் மூலம் பீமசேனனிடம் சென்றார்.

7.28 யுதிஷ்டிரர்-பீமசேனன் உரையாடல்

பீமனிடம் சென்ற தர்மராஜர், தன் கடமையைச் சிந்தித்துப் பலவாறு பேசி மூர்ச்சையடைந்துவிட்டார். பிறகு பீமனிடம் கூறலானார்; “பீமசேனா! தேர் ஒன்றின் உதவியுடனே, தேவ, கந்தர்வ, அசுரர்களை வென்ற என்னுடைய தம்பி அர்ஜுனனுடைய அடையாளம் எதுவும் தென்படவில்லை” என்றார். இவ்வாறு கூறிய யுதிஷ்டிரரிடம் பீமசேனன் அன்புடன் பேசினார். “மன்னா! உங்களை இத்தகைய பயந்த நிலையில் நான் பார்த்ததுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. நாங்கள் தைரியமிழந்த போதெல்லாம் தாங்களே எங்களுக்கு உற்சாகமூட்டி வந்தீர்கள். ராஜேந்திரா! எழுந்திருங்கள்; நான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? நீங்கள் ஆணையிட்டு விட்டால் இவ்வுலகில் என்னால் செய்ய முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை என்றார். யுதிஷ்டிரர் பெருமூச்சுடன் கூறலானார், “சகோதரா! இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சஜன்யத்தைச் சினத்துடன் ஒலித்ததிலிருந்து, இன்று அர்ஜுனன் போரில் கொல்லப்பட்டுப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே போர் செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ என்று எண்ணுகிறேன்.

சக்திசாலி வீரனாகிய அர்ஜுனனை நம்பியே நாம் அனைவரும் உயிர் வாழ்கிறோம். ஜயத்ருதனை வதம் செய்யக் கௌரவசேனையில் அர்ஜுனன் புகுந்துள்ளான். இன்னும் அவன் திரும்பி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. சியாமள வண்ணனாகிய அர்ஜுனன் உறக்கத்தை வென்றவன். அகன்ற மார்பும் பெரிய புஜங்களும் உடையவன். அழகானவன். அவன் என்னுடைய பிரியத்திற்காகவும், நன்மைக்காகவும் இந்திரலோகத்தில் இருந்து இங்கு வந்துள்ளான். அர்ஜுனன் பகைவரின் எல்லையற்ற பெரும் சேனையில் நுழைந்துள்ளான். அவனுடைய உதவிக்காக நான் சாத்யகியை அவன் பின் அனுப்பினேன். சாத்யகியும் சென்றதுதான் தெரியும். திரும்பியது தெரியாது. இதுவே என்னுடைய கவலைக்கும், துயரத்திற்கும் காரணமாகும். அர்ஜுனனுக்காகவும், சாத்யகிக்காகவும் நான் கவலைப்படுகிறேன்.

அர்ஜுனன் போரிட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கான எந்த அடையாளமும் காணப்படவில்லை. ஒருவேளை அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டிருந்தால், சாத்யகி மட்டும் உதவியாளன் இன்றிப் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். அல்லது அவரும் கொல்லப்பட்டிருந்தால், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பார். அர்ஜுனனுடையவும், சாத்யகியினுடையவும் ஆன உயிரைப் பற்றி என் மனத்தில் ஏற்பட்ட ஐயமும், பயமும் விலகவில்லை. ஆதலால் நீ அர்ஜுனனும், சாத்யகியும் சென்ற இடத்திற்குச் சென்று இருவரையும் சமமாகவே தேடு. சாத்யகி எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காக அர்ஜுனனைப் பின்பற்றிச் சென்றுள்ளார். பாண்டு குமாரா! நீ, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் மற்றும் சாத்யகியை நலமுடன் பார்க்கும்போது உச்சகுரலில் சிம்மநாதம் செய்து அதனை எனக்கு அறிவித்து விடு” என்று பீமசேனனிடம் கூறினார்.

7.29 பீமனின் கர்ஜனை; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி

யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்று சாத்யகியையும், அர்ஜுனனையும் நோக்கிச் சென்ற பீமசேனன் கௌரவ சேனையைத் தோற்கடித்தார்; துரோணரை வணங்காமல் அவருடன் போர் புரிந்தார்; தேருடன் ஆசாரியாரைத் தூக்கி வீசிவிட்டு மிலேச்சர்களையும், தரதர்களையும் தாண்டி சேனையில் முன்னேறினார். அப்போது பகைவர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த சாத்யகியைக் கண்டார். மேலும் முன்னேறி அர்ஜுனனையும் பார்த்தார். தான் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்ததுபோலப் பெரும் கர்ஜனை செய்தார். பீமனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் பெரும் கர்ஜனை புரிந்தனர். பீமன் மற்றும் அர்ஜுனனின் கர்ஜனை ஒலியைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் துயரம் விலகிப் பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

7.30 யுதிஷ்டிரர் யோசனை

யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பினார். “பீமா! நீ அறிவிப்பு செய்துவிட்டாய். பாண்டு குமாரா! நீ யாருக்குப் பகைவனோ அவர்கள் போரில் வெற்றி பெற முடியாது. சவ்யசாசி அர்ஜுனனும், சத்ய பராக்ரமியும் சாத்யகியும் நலமாக இருக்கின்றனர் என்பது ஆனந்தமான விஷயம் ஆகும். போரில் இந்திரனை வென்று, அக்னியை அழித்த அர்ஜுனன் இன்று போர்க்களத்தில் உயிரோடு இருக்கிறான். நிவாத கவசர்களை அழித்த பார்த்தன் இன்று எங்கள் சௌபாக்கியத்தால் நலமுடன் இருக்கிறான். 14 ஆயிரம் காலகேயர்களைத் தோல்வியுறச் செய்தவனும், துரியோதனனுக்காகக் கந்தர்வராஜன் சித்திரசேனனை வென்றவருமான அர்ஜுனன் எங்கள் பாக்கியத்தால்

உயிருடன் இருக்கிறார். கிரீடியான, வெண் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சாரதியாகக் கொண்ட, எனக்குப் பிரியமான அர்ஜுனன் உயிருடன் இருப்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயம்.

புத்திரசோகத்தால் வருந்தி இன்று மாலைக்குள் ஐயத்ருதனை வதம் செய்வதாகச் சபதம் செய்த அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வென்றுவிடுவானா? சூரியன் மறைவதற்குள் சபதத்தை நிறைவேற்றித் திரும்பும் அர்ஜுனனை நான் சந்திக்க முடியுமா? போரில் சிந்துராஜன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துரியோதனன் எங்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்வானா? பீமசேனன் போர்க்களத்தில் தன் சகோதரர்களை வதைப்பதைக் கண்டு துரியோதனன் எங்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்வானா? பீஷ்மரின் மரணம் ஒன்றாலேயே எங்களுடைய பகை சாந்தமாகுமா? மிகுதியுள்ள வீரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவாவது துரியோதனன் எங்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வானா” என்று பலவிதமாக யுதிஷ்டிரர் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். இதேசமயம் போர்க்களத்தின் வேறு ஒரு பக்கம் கோரயுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

7.31 ஐயத்ருத வதம் முடிந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் முதலிய அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதித்தல்

இச்சமயத்தில் அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான். அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் திரும்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மபுத்திரரிடம், “ராஜேந்திரா! உங்களுக்கு முன்னேற்றம் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களுடைய பகைவன் கொல்லப்பட்டான். உங்கள் தம்பி தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டான்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியுடன் தன் தேரில் இருந்து குதித்தார். ஆனந்தக் கண்ணீருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து, பாராட்டி, வாழ்த்தி வணங்கினார். அவருடைய அருளாலேயே ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான் என்றார்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உலகனைத்தின் குருவான தாங்கள் யாருக்கு ரக்ஷகரோ அவர்களுக்கு மூவுலகிலும் எங்கும் எதுவும் கடினமல்ல; கோவிந்தா! நாங்கள் உங்கள் அருளால் நிச்சயம் பகைவர்களை வென்றுவிடுவோம். ஜனார்த்தனா! உங்கள் அறிவு, பலம், பராக்கிரமத்தினாலேயே அர்ஜுனன் தேவர்களுக்கும் அரிதான இக்காரியத்தைச் செய்து காட்டியுள்ளார்.

ரிஷிகேசா! உங்கள் அருளாலேயே இந்த உலகம் ஒழுங்கான முறையில் ஐயம், ஹோமம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுகிறது. உங்கள் அருளாலேயே ஏகார்க்கவ நீரில் மூழ்கி இருளில் மறைந்திருந்த உலகம் இன்றைய உருவில் கிடைத்துள்ளது. தாங்கள் புராணபுருஷர், பரமதேவர், தேவதேவர், தேவகுரு மற்றும் சனாதன பரமாத்மாவும் ஆவீர்கள். ரிஷிகேசா! தாங்கள் முதலும் முடிவும் இல்லாதவர். மாறுதலற்றவர். தங்களைச் சரணடையும் புருஷனுக்குப் பெரும் ஐஸ்வர்யம் கிடைக்கிறது. நான்கு வேதங்களும் தங்களுடைய புகழைப் பாடுகின்றன. தங்களைச் சரணடைந்து நான் சர்வோத்தம ஐஸ்வர்யத்தைப் பெறுவேன். புருஷோத்தமா! தாங்கள் பரமேசுவரர், லோக பாலகர்களுக்கும் சுவாமி ஆவீர். சர்வேஸ்வரன். மாதவா! உங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகட்டும். தாங்களே எல்லோருடைய உற்பத்திக்கும், பிரளயத்திற்கும் காரணமாவீர். தாங்கள் அர்ஜுனனின் நண்பர். அர்ஜுனனின் நலம் விரும்புவவர். அர்ஜுனனைக் காப்பவர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பழைய காலத்து மகரிஷி மார்க்கண்டேயர் முன்பு உங்களுடைய பிரபாவத்தையும், மகாத்மியத்தையும், என்னிடம் வர்ணித்துள்ளார். அஸிதர், தேவலர், நாரதர் மற்றும் என் பிதாமகர் வியாசரும் தங்களையே சர்வோத்தம விதி என்று கூறியுள்ளனர். தாங்களே ஒளி, தாங்களே பரப்பிரம்மம், தாங்களே சத்தியம், தாங்களே பெரும் தவம். தாங்களே புகழ், தாங்களே ஸ்ரேயஸ், தாங்களே உலகின் காரணம், தாங்களே தாவர ஐங்கம உலகைச் சிருஷ்டித்துள்ளீர்கள். பிரளய காலம் வந்ததும் இது மறுபடி தங்களிடமே வந்துவிடும். ஐகத்பதே! வேதமறிந்தவர்கள் உங்களை முதலும் முடிவுமற்றவர் திவ்ய சொரூபர், விஸ்வேஸ்வரர், தாதா, பிறப்பற்றவர், வெளிப்படாதவர், பூதாத்மா, மகாத்மா, அனந்தன், விஸ்வதோமுகன் என்ற பெயர்களில் அழைக்கிறார்கள். உங்களுடைய ரகசியம் பூடகமானது.

தாங்கள் எல்லோருடைய ஆதிகாரணமும் இந்த உலகத்தின் சுவாமியும் ஆவீர்கள். தாங்களே பரமதேவன், நாராயணன், பரமாத்மா மற்றும் ஈஸ்வரன் ஆவீர். ஸ்ரீ ஹரியும், முமுட்சுக்களின் பரம ஆஸ்ரயமான பகவான் விஷ்ணுவும் தாங்களே ஆவீர். உங்களுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தைத் தேவர்களும் அறியார். தாங்கள் புராண புருஷர், புராணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். உங்களுடைய குணங்களையும், காலங்களில் உண்டாகும் கர்மங்களையும் கணிப்பவன் இந்தப் புவியிலும் அல்லது சொர்க்கத்திலும் கிடையாது. இந்திரன் தேவர்களைக் காப்பதுபோல் நாங்கள் தங்களால் காக்கப்பட வேண்டியவர்கள். எங்களுக்குத் தாங்கள் சர்வகுண சம்பன்ன நண்பர் உருவில் கிடைத்துள்ளீர்கள்” என்று பகவானை யுதிஷ்டிரர் துதித்து மகிழ்ந்தார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம் “தர்மராஜா! உங்களுடைய தீவிர தவம், சிறந்த தர்மம், சாதுத்தன்மை மற்றும் எளிமையான குணத்தினாலேயே பாவியான ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான். அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை அழித்துவிட்டு ஐயத்ருதனை வதைத்துள்ளான். அஸ்திர ஞானம், வீரம், உறுதி, விரைவு, அறிவு முதலிய குணங்களில் எங்கும் யாரும் அர்ஜுனனுக்கு ஈடாக மாட்டார்கள்” என்று கூறினார்.

பிறகு தர்மராஜர் அர்ஜுனனை அணைத்துக் கொண்டு பாராட்டினார். ஐயத்ருதனைக் கொண்டு சபதத்தைச் சத்தியமாக்கியது சௌபாக்கியம் எனப் புகழ்ந்து உரைத்தார். அர்ஜுனன் அவரிடம், “ஐயத்ருதன் உங்கள் கோபத்தினாலேயே கொல்லப்பட்டான். துரியோதனன் சேனையை வென்றதும் உங்கள் அருளால்தான். உங்கள் கோபத்தால் தகிக்கப்பட்டே பிதாமகர் பீஷ்மர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பாண்டுகுமாரா! தாங்கள் யாரைக் கோபிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்குப் போரில் வெற்றி கிடைப்பதற்கரியதாகும்” என்று அடக்கத்துடன் கூறினார்.

பிறகு அம்புகளால் படுகாயமுற்ற பீமசேனனும், சாத்யகியும் தன் முத்த குரு யுதிஷ்டிரரை வணங்கிப் பூமியில் நின்றனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்களிடம், “சூர, வீரர்களான உங்கள் இருவரையும் நான் பார்ப்பது சௌபாக்கியமானது. இருவரும் பகைவரின் சேனைக் கடலைக் கடந்துள்ளீர்கள். துரோணாசாரியார், க்ருதவர்மா போன்ற வீரர்களை வெற்றி கொண்டுள்ளீர்கள். கர்ணனும் தோற்கடிக்கப்பட்டான். சல்ய மன்னனையும் போரில் இருந்து விலக்கிவிட்டீர்கள். போர்க்களத்தில் இருந்து நலமாகத் திரும்பியதால் நான் ஆனந்தம் கொள்கிறேன். என் கட்டளையை நிறைவேற்றிய வீரர்களாகிய உங்கள் இருவரையும் நலமுடன் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நீங்கள் இருவரும் போரில் தைரியம் பெற்றுத் தோற்காதவர்களாவீர்கள்” என்று பாராட்டினார். பாண்டவர்சேனை முழுவதிலும் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் நிறைந்து காணப்பட்டது.

7.32 யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனுடன் போரிடுதல்

மீண்டும் போர் தொடங்கியது. ஐயத்ருதன் வதத்தால் சினம் கொண்ட துரியோதனன் பாண்டவரின் படையில் புகுந்து கடலில் நுழைந்த முதலையைப் போலக் கலக்கினான். பீமன், நகுல-சகதேவர், விராடர், துருபதன், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், தர்மபுத்திரர் அனைவரையும் தன் அம்புகளால் அடித்தான். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைக் கொல்ல விரும்பி அவனை நோக்கி ஓடினார். குரு வம்சத்து வீரர்கள் இருவரும் தம் சுயநலத்திற்காகப் போரில் வீரத்தைக் காட்டி ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டனர். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தி அவரது கொடியை வெட்டினான்.

யுதிஷ்டிரரின் பிரியமான சாரதி இந்திரசேனனை நெற்றியில் அடித்தான். யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் துளைத்துவிட்டான்.

இமைப்பொழுதில் வேறு வில்லை எடுத்த யுதிஷ்டிரர் இரண்டு பல்லங்களால் துரியோதனனின் வில்லை மூன்று துண்டுகளாக்கினார். பத்துப் பாணங்களால் அவனைக் காயப்படுத்தினார். இதற்குள் துரியோதனனுக்குப் பயந்து ஓடிச் சென்ற பாண்டவ வீரர்கள் திரும்பி வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். தருமபுத்திரர் துரியோதனன் மீது பயங்கரமான மறுக்க முடியாத பாணங்களை, நீ கொல்லப்பட்டாய் என்று சொல்லியவாறு செலுத்தினார். அந்த பாணத்தால் காயமடைந்த துரியோதனன் தேரின் பின் பகுதியில் நினைவிழந்து போலமர்ந்துவிட்டான். பாண்டவப் படை கோலாகலம் செய்தது. இச்சமயம் துரோணர், துரியோதனனின் உதவிக்கு வரவே, அவன் மீண்டும் உற்சாகத்துடன் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டான்.

7.33 இரவு நேரப் போர்; பாண்டவர்கள் சேனையுடன் துரோணரைத் தாக்குதல்

இச்சமயம் துரோணருடன் போரிடப் பாண்டவர் தத்தம் சேனையுடன் வந்தனர். சாத்யகியும், அர்ஜுனனும் துரோணரை எதிர்க்க வந்தனர். யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன் இருவரும் தனித்தனியாகத் தம் சேனையுடன் துரோணரைத் தாக்கினர். அவர்களுடன் த்ருஷ்டத்யுமனன், விராடன், கேகய ராஜகுமாரர்கள், மத்ஸ்ய, சால்வ தேச வீரர்கள் அனைவரும் தத்தம் சேனையுடன் துரோணர் மீது தாக்குதலைத் தொடங்கினர். துருபத மன்னர், சிகண்டி கடோதகஜன் மற்ற பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரும் துரோணரை நோக்கித் திரும்பி வந்தனர். அந்த இரவு பயங்கரமானதாகிவிட்டது. அந்த இரவு, வீரர்கள் அனைவருக்கும் அமங்களம் அளிப்பதாக இருந்தது.

சேனை முழுவதிலும், ரணபேரிகையின் ஒலியும், மிருகங்களின் ஒலியும், யானைகளின் பிளிறலும், குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், பயங்கரமாக ஒலித்தன. இரவு நேரமானதால் யாருக்கும் ஏதும் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. இரவில் மூங்கில் காடு எரியும்போது மூங்கில்களின் வெடிப் பொலியைப்போல ஆயுதங்கள் மோதிக் கொண்ட ஒலி சடசடவெனக் கேட்டது. அந்த கோர இரவில், கோபம் கொண்ட பாண்டவர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் துரோணர் மீது ஒன்றாகத் தாக்கினர். மகாரதியான துரோணருக்கு முன்னால் வந்த முக்கிய ரதிகள் அனைவரையும் அவர் போரிலிருந்து விலக்கிவிட்டார். அந்தப் பிரதோஷ நேரத்தில் துரோணாசாரியார் தனியாகவே தன் நாராசங்களால் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும்,

தேர்களையும், காலாட்படையின் பெரும் சேனையையும், குதிரை வீரர்களையும் அழித்துவிட்டார்.

தொடர்ந்து அஸ்வத்தாமா கடோதகஜன் இடையிலும், அஸ்வத்தாமா பீமசேனனிடையிலும் பெரும் போர் நடைபெற்றது. அஸ்வத்தாமா பாண்டவசேனையைத் தனியாகவே வதம் செய்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் போரிலிருந்து விலகிவிட்டனர். பீமசேனன் தன்னுடன் போரிட வந்த சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகனைக் கொன்றுவிட்டார். அத்துடன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் பத்துப்பேர், சகுனியின் மகாரதிகள் ஏழுபேர் சகுனியின் சகோதரர்கள் ஐவர் அனைவரும் பீமசேனனால் மரணமடைந்தனர்.

7.34 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி

யுதிஷ்டிரருக்கும், துரோணருக்கும் இடையே மறுபடி போர் தொடங்கியது யுதிஷ்டிரர், அம்பஷ்டர்கள், மாளவர்கள், த்ரிகர்த்தர்கள், சிபிதேச வீரர்கள் ஆகியோரை மரண உலகு அனுப்பினார். அபிசாக, சூரசேன, வாஹ்லீக, வசாதி தேச வீரர்களையும் அழித்தார். யுதிஷ்டிரர் தன் படையை அடித்து விரட்டுவதைக் கண்டு துரியோதனன் துரோணரைத் தூண்டினான். துரோணர் யுதிஷ்டிரர் மீது வாயவ்யாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார். மேலும் வாருண, யாம்ய, த்வாஷ்டர், சாவித்ர என்னும் திவ்யாஸ்திரங்களையும் வரிசையாக ஏவினார். யுதிஷ்டிரர் அவை அனைத்தையும் தன் திவ்யாஸ்திரங்களால் நஷ்டமாக்கிவிட்டார்.

துரோணாசாரியார் துரியோதனனின் நன்மையைக் கருதித் தர்மபுத்திரரைக் கொல்ல விரும்பி அவர் மீது ஐந்தர், ப்ராஜபத்ய என்னும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் மகேந்திராஸ்திரத்தின் மூலம் துரோணரின் திவ்யாஸ்திரங்களை நாசம் செய்து விட்டார். துரோணர் சினம் கொண்டு பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் பிரம்மாஸ்திரத்தாலேயே அதனை விலக்கிவிட்டார். துரோணர் அதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரரை மிகவும் புகழ்ந்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரரை விட்டு விலகி துருபதனின் சேனையுடன் போரைத் தொடங்கினார்.

7.35 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமராஜரை விலகிச் செல்லக் கட்டளையிடுதல்

சாத்யகி சோமதத்தனைத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டார். அதனால் கோபம் கொண்ட கௌரவர்கள் சாத்யகி மீது பாய்ந்தனர். யுதிஷ்டிரர் மற்ற பாண்டவர்களுடன் சாத்யகியின் உதவிக்கு வந்து கௌரவசேனை மீது

போரிட்டனர். தன் சேனை தாக்கப்படுவதைக் கண்ட துரோணர் விரைந்து வந்து 7 பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் ஆசாரியார் மீது 5 பாணங்களை அடித்தார். ஆசாரியார் யுதிஷ்டிரரின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்த பாண்டுகுமாரன் எண்ணற்ற பாணங்களால் துரோணரையும், அவரது குதிரைகள், தேர் மற்றும் சாரதியையும் துளைத்துவிட்டார். அந்த அம்புகளின் அடியால் துயருற்ற துரோணர் சிறிதுநேரம் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்திருந்தார். பிறகு பெரும் கோபத்துடன் வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் தன் திவ்யாஸ்திரத்தினால் அவ்வஸ்திரத்தின் பலத்தைக் குறைத்துதுடன் துரோணரின் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் வேறுவில்லை எடுக்க யுதிஷ்டிரர் அதனையும் வெட்டிவிட்டார்.

இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “யுதிஷ்டிரா! நான் கூறுவதைக் கேள். போரில் துரோணரை விட்டு விலகிவிடு. ஆசாரியார் உன்னைக் கைது செய்யும் முயற்சியில் இருக்கிறார். இவருடன் நீ போரிடுவது சரியென நான் கருதவில்லை. இவருடைய அழிவிற்காகத் தோன்றியவனே இவரைக் கொல்வான். நீ குருதேவரை விட்டு விட்டுத் துரியோதனனிடம் சென்று போர் செய். ஏன் எனில் மன்னன் மன்னனோடுதான் போரிட வேண்டும். மன்னரல்லாதவருடன் போரிடுவது மன்னருக்கு அழகல்ல; நீ உன் நால் வகை சேனையோடு அங்கு சென்றுவிடு. நானும் அர்ஜுனனும் கௌரவர்களோடு யுத்தம் செய்வோம்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரும், பகவான் கூறியவாறு பீமசேனனின் பாதுகாப்புடன் துரியோதனனை நோக்கிச் சென்றார்.

7.36 பாண்டவர் சேனையில் ஒளியேற்றப்படுதல்

இருள் சூழ்ந்து விட்டதால் கௌரவ சேனையில் தீபங்களும், தீவட்டிகளும் ஏற்றப்பட்டு இருள் அகற்றப்பட்டதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் தங்கள் சேனையிலும் தீபங்களையும், தீப்பந்தங்களையும் ஏற்ற ஏற்பாடு செய்தனர். ஒவ்வொரு யானைக்கும் ஏழு; ஒவ்வொரு தேருக்கும் பத்து; ஒவ்வொரு குதிரைக்கும் இரண்டு தீப்பந்தங்கள் ஏற்றப்பட்டன. கொடிகளின் அருகிலும், தேரினுள்ளும் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. இருசேனையின் காலாட்படையினரும் கைகளில் தீவட்டிகளை ஏந்திச் சேனைக்குள் சஞ்சரிக்கலானார்கள். அவ்வொளி பூமி, ஆகாயம் மற்றும் திசைகளிலும் பரவியது. தீவட்டிகள் மற்றும் விளக்குகளின் பிரகாசத்தில் பெரும் போர் நடைபெறத் தொடங்கியது.

7.37 பாண்டவ, கௌரவ மகாரதிகள் த்வந்த யுத்தம்

தரும புத்திரர் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையிடம் துரோணரைத் தாக்கிக் கொன்று விடும்படித் தூண்டினார். சாத்யகியைக் குருவம்சப் பூரி தாக்கினான். சகதேவனுடன் கர்ணனும், பீமசேனனுடன் துரியோதனனும் போரிட்டனர். நகுலனுடன் சகுனியும், சிகண்டியுடன் கிருபாசாரியாரும், பிரதிவிந்த்யனுடன் துச்சாதனனும் மோதினர். கடோக்கஜனை அஸ்வத்தாமாவும், விராட மன்னரை மத்ரராஜன் சல்யனும், துருபதனை வருஷசேனனும் எதிர்த்துப் போரிட்டனர். அர்ஜுனனை அரக்கன் அலம்புஷன் தடுத்தான். தர்மபுத்திரரை ஹ்ருதிக்கின் புதல்வன் க்ருதவர்மா எதிர்த்தான்.

7.38 யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவிடம் தோல்வியடைதல்

யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவை முதலில் 5 பாணங்களாலும் பின்னர் 20 பாணங்களாலும் தாக்கினார். க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி அவரை 7 பாணங்களால் துளைத்தான். தர்மபுத்திரர் வேறொரு வில்லால் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் அடித்தார். க்ருதவர்மா வெகுண்டு யுதிஷ்டிரரைத் திருப்பித் தாக்கினான். யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவின் வில்லையும் கையுறையையும் வெட்டிவிட்டார். 5 பாணங்களால் அவனது கவசத்தையும் பிளந்துவிட்டார். மீண்டும் மீண்டும் இருவரும் பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மா மீது பாம்பு வடிவ சக்தியை ஏவினார்.

அச்சக்தி ஆயுதம் க்ருதவர்மாவின் வலது புஜத்தைக் காயப்படுத்தியது. யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மா மீது மீண்டும் மீண்டும் பாணங்களைத் தொடுத்தார். க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் தாக்கி அவர் தேரிழக்குமாறு செய்தான். யுதிஷ்டிரர் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்தார். அக்கத்தியையும் க்ருதவர்மா அழித்துவிட்டான். தர்மபுத்திரர் தன்மீது செலுத்திய தோமரத்தையும் க்ருதவர்மா துண்டு துண்டாக்கிவிட்டான். கணக்கற்ற பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரின் கவசத்தையும் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டான். இவ்வாறு க்ருதவர்மா தர்மபுத்திரரின் வில்லை வெட்டித் தேரை வீணாக்கிக் கவசத்தையும் சின்னா பின்னமாக்கியதால் யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகிவிட்டார்.

7.39 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

துரியோதனன் தன் சேனை தோல்வியடைந்து ஓடியதைக் கண்டு, துரோணரையும், கர்ணனையும் கடும் சொற்களால் சுட்டான். துயறுற்ற இருவரும் பாண்டவசேனையுடன் மிகக் கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர். பாண்டவசேனை தோற்று ஓடலாயிற்று. இதனைக்கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

மனம் கசிந்து உருகினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தோற்று ஓடும் பாண்டவசேனையைத் தடுத்தனர். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போரிட்ட துரோணரும் கர்ணனும் மீண்டும் பாஞ்சால வீரர்களை அடித்துக் காயப்படுத்தினர். பாஞ்சால வீரர்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடலாயினர்.

இதனைக் கண்ட தருமபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் தானும் போரில் இருந்து விலக விரும்பினார். அவர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “பார்த்தா! பெரும் வில்லாளியான கர்ணனின் பாணங்களால் நம் சேனை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று நிச்சயம் அவன் நம்முடைய சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்துவிடுவான் என்று தோன்றுகிறது. இங்கு கர்ணனின் வதம் தொடர்பாக உனக்குத் தோன்றும் சமயோசிதமான கடமையைச் செய்” என்றார்.

7.40 கடோத்கஜன் வதம்; பாண்டவர்கள் சோகம்

இச்சமயம் அர்ஜுனன் தானே கர்ணனிடம் போர் செய்ய விரும்பினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைத் தடுத்துக் கடோத்கஜனைக் கர்ணனுடன் போரிடக் கூறினார். கடோத்கஜனும் கர்ணனுடன் போரிடச் சென்றான். இச்சமயம் துரியோதனனுக்கு உதவ வந்த அலம்புஷன் என்ற அரக்கனும், அலாயுதன் என்ற அரக்கனும் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டனர். பின்னர் கர்ணனுக்கும் கடோத்கஜனுக்கும் நிகழ்ந்த கடும்போரில் கர்ணன், அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் கடோத்கஜனைக் கொன்று வீழ்த்தினான். மலை சரிந்ததுபோல, பீமசேனன், ஹிடும்பா இவர்களின் புதல்வன் கடோத்கஜன் போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டுக் கிடந்தான். பாண்டவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது.

7.41 யுதிஷ்டிரரின் துயரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதலும்

இரவுப் போரில் கர்ணன் தன் சக்தி ஆயுதத்தால் கடோத்கஜனைக் கொன்றுவிட்டதால் கௌரவ சேனை மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தது. பாண்டவசேனை அழிக்கப்படலாயிற்று. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துக்கமடைந்தார். அவர் பீமசேனனிடம் துரியோதனனைத் தடுத்து நிறுத்துமாறு கூறி அழுதபடி தன் தேரில் சென்று அமர்ந்தார். அவர் முகத்தில் கண்ணீர் தாரை பெருகியது. அவரைக் கண்ணீர் பெருக அழுத நிலையில் கண்ட ஸ்ரீ வாசுதேவன் அவரிடம் ஆறுதலாகப் பேசலானார், “குந்தி மைந்தா! தாங்கள் துயரப்படாதீர்கள். முட்டாள்களைப் போலக் கவலைப்படுவது உங்களுக்கு அழகல்ல; எழுந்திருங்கள்; போர் புரியுங்கள். இந்தப் பெரும் போரின் பொறுப்பைச் சமாளியுங்கள். நீங்கள் பயந்து விட்டால் வெற்றி பெறுவது ஐயத்திற்கு இடமாகிவிடும்” என்று கூறி ஆறுதலளித்தார்.

7.42 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுபவை

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட தர்மராஜர் தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு அவரிடம் கூறலானார், “மகாபாஹு! எனக்கு தர்மத்தின் நிலை தெரியும். பிறர் செய்த உபகாரத்தை நினைக்காதவனுக்குப் பிரம்மஹத்தி தோஷம் உண்டாகிறது. ஜனார்த்தனா! நாங்கள் காட்டில் இருந்தபோது ஹிடம்பா குமாரன் எங்களுக்கு மிகுந்த உதவி செய்து வந்தான். அர்ஜுனன் ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்காகச் சென்று விட்டபோது, எங்களிடம் காம்யக வனத்திற்கு வந்த கடோத்கஜன் அர்ஜுனன் திரும்பி வரும் வரை எங்களுடனேயே இருந்தான். கந்தமாதன யாத்திரையில் மிகப்பெரிய சங்கடங்களில் இருந்து எங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளான். பாஞ்சாலி நடக்க முடியாமல் களைத்துவிட்ட போதெல்லாம் அவளைச் சுமந்து வந்தான்.

இந்தப் பெரும் போரிலும் கடினமான காரியங்களைச் செய்துள்ளான். சுகதேவர் மீது நான் கொண்ட அதே அளவு அன்பைக் கடோத்கஜன் மீதும் வைத்துள்ளேன். அவன் எனக்கு விருப்பமானவன்; நான் அவனுக்கு விருப்பமானவன். அதனாலேயே அவனது மரணத்தினால் நான் மிகவும் கவலை கொண்டு கண்ணீர் பெருக்குகிறேன். வார்ஷ்ணேயா! கௌரவர்கள் இப்போது என் சேனையை எவ்வாறு விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். இந்த நள்ளிரவில் அவர்கள் பாண்டவ சேனையை மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாதவா! பீமசேனனின் புஜபலத்தையும், அர்ஜுனனின் அஸ்திர பலத்தையும் கௌரவர்கள் அவமதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும், தாங்களும் உயிருடன் இருக்கும்போதே கடோத்கஜன் தேரோட்டி மகனோடு போரிட்டு எவ்வாறு மரணமடைய வேண்டியிருந்தது? சவ்யசாசி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பீமசேனன் குமாரன் கொல்லப்பட்டுள்ளான். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அபிமன்யுவைக் கொன்றபோது அர்ஜுனன் அங்கு இல்லை. தீயவனான ஐயத்ருதன் எங்கள் அனைவரையும் வியூகத்தில் நுழைய முடியாதவாறு தடுத்துவிட்டான். அபிமன்யு வதத்திற்கான உபாயத்தைத் துரோணரே கூறினார்.

துரோணரே அபிமன்யுவின் வாளைத் துண்டாக்கினார். க்ருதவர்மா அபிமன்யுவின் குதிரைகளையும் பக்கக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டான். மற்ற வில்லாளிகள் சுபத்ரா குமாரனைக் கொன்று வீழ்த்தினார். அபிமன்யு வதத்தில் ஐயத்ருதனின் பங்கு குறைவானதுதான் என்றாலும் அதற்காகவே அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றுவிட்டார். புருஷோத்தமா! இந்தக்

கர்ணனும், துரோணருமே எங்களுடைய துயரங்களுக்கு மூல காரணமானவர்கள். இவர்கள் உதவியினாலேயே துரியோதனன் தைரியமாக இருக்கிறான். துரோணர் வதம் செய்யப்பட வேண்டும். தேரோட்டி மகனும் கொன்று வீழ்த்தப்பட வேண்டும். ஆகவே நானே கர்ணனை வதம் செய்ய ரணபூமிக்குச் செல்வேன்” என்று வாசுதேவனிடம் கூறிய யுதிஷ்டிரர் சங்கநாதம் செய்து விரைந்து புறப்பட்டார். சிகண்டி பாஞ்சால, ப்ரபத்ரக சேனையுடன் அவருக்குத் துணையாக அவர் பின் சென்றான்.

7.43 வியாச மகரிஷி வருகை; அவர் அளித்த ஆறுதல்

கோபத்தால் யோசிக்கும் சக்தியை இழந்து கர்ணனை நோக்கிச் சென்ற யுதிஷ்டிரரின் முன் வியாச மகரிஷி தோன்றினார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! போரில் கர்ணனை எதிர்த்தும் அர்ஜுனன் இன்னும் உயிரோடு இருப்பது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். அர்ஜுனனை வதைப்பதற்காகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணன் இழந்துவிட்டான். இந்தப் போரில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போர் செய்வதற்காக அர்ஜுனன் செல்லாததும் மிகவும் நல்லதாயிற்று. யுதிஷ்டிரா! இவர்கள் தங்களுடைய திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து அவற்றை இழந்திருந்தால், கர்ணன் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியை நிச்சயம் அர்ஜுனன் மீது செலுத்தியிருப்பான். அந்நிலையில் நீ இன்னும் பயங்கரமான விபத்தை எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும். போரில் கர்ணன் கடோத்கஜனைக் கொன்றது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். உண்மையில் இந்திரனின் சக்தியை நிமித்தமாக்கிக் காலனே கடோத்கஜனை வதைத்துள்ளான்.

பாரதா! உனது நன்மைக்காகவே அந்த அரக்கன் போரில் கொல்லப்பட்டான். எனவே, நீ யார் மீதும் கோபம் கொள்ளாதே. சோகத்திற்கு இடம் தராதே. இவ்வுலகில் எல்லா உயிர்களும் இறுதியில் இந்தக் கதியையே அடைகின்றன. நீ உன் சகோதரர்களுடனும், மன்னர்களுடனும் கௌரவர்களை எதிர்த்து நில். இன்றைக்கு ஐந்தாம் நாள் இந்தப் புவியனைத்தும் உன்னுடையதாகிவிடும். பாண்டுகுமாரா! நீ எப்போதும் தர்மத்தையே சிந்தித்திரு. மென்மை, இரக்கம், தவம், தானம், பொறுமை, சத்தியம் ஆகிய நற்குணங்களையே மகிழ்ச்சியோடு பயன்படுத்து. தர்மம் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உண்டாகும்” என்று கூறிய வியாச மகரிஷி அங்கேயே மறைந்துவிட்டார்.

7.44 யுதிஷ்டிரர் போரில் இருந்து விலகுதல்; த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் துரோணரை வதைக்கக் கூறுதல்

வியாச பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் கர்ணனை வதம்

செய்யும் கருத்திலிருந்து விலகிவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “ஆசாரியாரை வதைப்பதற்காகவே வில், அம்பு, கத்தி, கவசங்களுடன் அக்னி குண்டத்தில் இருந்து நீ தோன்றியுள்ளாய். எனவே ஆசாரியாரோடு போரிட்டு அவரைக் கொன்றுவிடு. ஜனமேஜயன், சிகண்டி, நகுல-சகதேவன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் துருபதர், விராடர், சாத்யகி, அர்ஜுனன் இவர்களுடன் உனக்குத் துணையாக ஆசாரியாருடன் போரிட்டும். நமது ரதிகள் யானை, குதிரைகளுடன் ஆசாரியாரைக் கொன்று வீழ்த்தட்டும் என்று கட்டளையிட்டார். தர்மராஜரின் கட்டளைப்படி பாண்டவ வீரர்கள் துரோணரின் வதத்தை விரும்பி வேகமாக அவர்மீது பாய்ந்தனர். துரோணரைக் காக்க விரும்பிய துரியோதனனும் முழு முயற்சியோடு பாண்டவர்களை எதிர்கொண்டான்.

அந்த இரவுப்பொழுதில் போர்க்களத்தில் இருந்த வாகனங்களும், வீரர்களும் களைத்துவிட்டனர். மூன்றாம் ஜாமமாகிய அந்த நேரத்தில் வீரர்கள் அனைவரும் உறக்கத்தால் குருடாகிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கைகளில் இருந்து வில்லும் அம்பும் நழுவின. அவர்களால் நன்றாகப் போர் புரிய இயலவில்லை. ஆனால் வெட்கம் காரணமாகத் தம் தர்மத்தை நினைத்துப் போர்க்களத்தை விட்டு விலகவில்லை. உறக்கத்தில் சுயநினைவின்றி அவர்களால் எதையும் அறிய முடியவில்லை. பகைவர்களை வதம் செய்ய முடியவில்லை. பகைவர்கள் தம்மைக் கொல்ல வருவதைத் தடுக்கவும் முடியவில்லை.

7.45 அர்ஜுனன் சேனைகளை ஓய்வெடுக்கச் சொல்லுதல்

இருதரப்பு சேனையின் இந்த சோர்வடைந்த நிலையைக் கண்ட அர்ஜுனன் எல்லாத் திசைகளிலும் எதிரொலிக்குமாறு உரத்த குரலில் கூறத் தொடங்கினார்; “படை வீரர்களே! நீங்களும் உங்கள் வாகனங்களும் மிகவும் களைத்துவிட்டீர்கள்; உறக்கத்தால் குருடாகியுள்ளீர்கள். சேனை முழுவதும் இருளாலும், மண்ணாலும் மூடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே நீங்கள் சரியென்று கருதினால் இரு நாழிகை நேரம் போரை நிறுத்திப் போர்க்களத்திலேயே தூங்கிவிடுங்கள். சந்திரன் உதயமானதும் ஓய்வெடுத்த பிறகு உறக்கம் கலைந்து விழித்துக் கௌரவ-பாண்டவ வீரர் அனைவரும் போரைத் தொடங்குங்கள் என்று கூறினார்.

அர்ஜுனனின் இந்த சொல் தர்மமறிந்த அனைவருக்கும் சரியாகத் தோன்றியது. கௌரவ வீரர்கள், ஹே கர்ணா! ஹே துரியோதன மன்னா! நீங்கள் போரை நிறுத்துங்கள். பாண்டவசேனை போரில் இருந்து விலகிவிட்டது என்று கூறினார்கள். அர்ஜுனனின் சொற்களைக்

கௌரவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டதால் இருதரப்பு சேனைகளும் போர்க்களத்திலேயே இருநாழிகை நேரம் ஓய்வெடுத்துச் சுகத்தை உணர்ந்தன.

வீரர்களில் சிலர் குதிரைகளின் முதுகிலும், சிலர் தேரின் இருக்கைகளிலும் இன்னும் சிலர் யானைகளின் மீதும், பலர் பூமியின் மீதும் கையில் ஆயுதங்களோடும், கவசத்துடனும் உறங்கலாயினர். போரில் இருந்து விலகிய அந்த சேனைக் கூட்டம் பெருங்களைப்பினால் ஆழ்ந்து உறங்கியது. போர்க்களத்தில் சேனைகள் உறங்கிய அக்காட்சி திறமையான கலைஞன் அற்புதமான ஓவியம் தீட்டியதைப் போலத் தோன்றியது. சிறிது நேரத்தில் கிழக்குத் திசையில் சந்திரன் மேலே எழுந்து வானத்தில் தன் ஒளியைப் பரப்பினான். ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் இருள் மறைந்து நிலவொளியில் உலகம் பிரகாசித்தது. சந்திர கிரணங்களின் ஸ்பரிசுத்தால் சேனை முழுவதும் சூரியனைக் கண்டு தாமரை மலர்வதுபோல் கண் விழித்துவிட்டது. இவ்வுலகின் அழிவிற்காக வீரர்களின் அப்பெரும் போர் மீண்டும் தொடங்கியது.

அதிகாலைப் போரில் துரோணர் துருபத மன்னரையும், அவருடைய முன்று பேரன்களையும், அவர்களுடன் விராட மன்னரையும் வதம் செய்துவிட்டார். த்ருஷ்டத்யுமனன் துரோணரைக் கொல்லச் சபதமிட்டார். அதன் பின்னர் இருள் மறைந்தது. பொழுது புலர்ந்தது. சூரிய தேவனின் ஒளியால் உலகம்பிரகாசித்தது. துரியோதனன்-நகுலன்; துச்சாதனன்-சகதேவன்; கர்ணன்-பீமசேனன்; துரோணர்-அர்ஜுனன் இவர்களுக்கிடையில் போர் நடைபெற்றது. பின்னர் சாத்யகிக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி முன்னேறினார். கர்ணன் துரியோதனனுக்கு உதவ விரைந்தான். மீமன் அவனைத் தடுத்து விட்டார். கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் இடையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனை வீரர்களைப் போருக்குத் தூண்டினார்.

7.46 யுதிஷ்டிரர் சேனை வீரர்களிடம் கூறுதல்

தரும புத்திரர் யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சால சிங்கங்களான வீரர்களிடமும் மத்ஸ்ய தேச வீரர்களிடமும் கூறலானார்; “வீரர்களே! கூடித்திரிய தர்மத்தை முன் வைத்துப் போரிடுங்கள். வெற்றியடையுங்கள். அல்லது கொல்லப்படுங்கள். வெற்றி பெற்றுத் தகஷிணையோடு யக்ஞபுருஷனை ஆராதனை செய்யுங்கள். அல்லது கொல்லப்பட்டுத் தேவருபத்துடன் புண்ணிய லோகத்தை அடையுங்கள்” என்று கூறினார். அவ்வீரர்கள்

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டு ஆசாரியாரை அடிக்கலானார்கள். இன்னொரு பக்கம் பீமசேனன், நகுல-சகதேவன் ஆகிய சற்றே கோணல் இயல்புடைய மூவரும் ஆசாரியாரைப் பாதுகாத்த கௌரவர்களை விரட்டுமாறு அர்ஜுனனைத் தூண்டினார். துரோணரின் பாதுகாவலர்கள் கொல்லப்பட்டால்தான் பாஞ்சால வீரர்கள் இவரைக் கொல்ல முடியும் என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் கௌரவர்களைப் பலமாகத் தாக்கலானார்.

7.47 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் ஆலோசனை; பீமனின் சொற்கள்

ஆனாலும் துரோணரை யாராலும் தடுக்க முடியவில்லை. துரோணர் நிகழ்த்திய சேனையின் அழிவைக் கண்டு பாண்டவர்கள் பயம் கொண்டனர். போரில் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையை இழந்தனர். அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவோடு போரிட்டு வதைக்கமாட்டார் என்று கவலை கொண்டனர். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், “துரோணர் ஆயுதத்தைக் கீழே போடாதவரை இவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. எனவே குருவைக் கொல்லுவது உசிதமல்ல என்னும் தர்மபாவனையை விட்டு விட்டு அவரை வெற்றி கொள்ள ஏதேனும் முயற்சி செய்யுங்கள். யாரேனும் ஒருவர் துரோணரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று கூறினால் இவர் போர் புரியமாட்டார் என்று நம்புகிறேன்” எனக் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் யோசனையை அர்ஜுனன் ஏற்கவில்லை. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் அரைமனதாக ஒப்புக் கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் மாளவ மன்னன் இந்திரவர்மாவின் அஸ்வத்தாமா என்ற பெயருடைய யானையைக் கொன்றார். பின் துரோணரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று உரத்த குரலில் தெரிவித்தார். இச்செய்தியைக் கேட்டு துரோணர் உடல் தளர்ந்து திகைத்து நின்றார்.

7.48 துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் உண்மையைக் கூறுமாறு கேட்பது

பிறகு துரோணரின் மனத்தில் இந்த விஷயம் பொய்யாக இருக்கலாம் என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது. ஏன் எனில் அவர் தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவின் பல, பராக்கிரமத்தை நன்கு அறிந்தவர். தன் மகன் பகைவரால் கொல்லப்பட முடியாதவன் என்பதைத் தீர்மானித்தார். உடனே த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விட விரும்பிப் பாஞ்சால வீரர்கள் மீது மிக வேகமாகத் தாக்கினார். பாஞ்சால ரதிகளையும், மதஸ்ய தேச வீரர்களையும், ச்ருஞ்ஜய வீரர்களையும், ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரைகளையும் கொன்று குவித்தார். இவ்வாறு ஆசாரியார் கூடித்திரியர்களை அடியோடு அழிக்கத் தயாரானதைக் கண்டு அக்கனி தேவனை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஏராளமான ரிஷிகள் அங்கு வந்தனர்.

விசுவாமித்திரர், ஐமதக்னி, பரத்வாஜர், கௌதமர், வசிஷ்டர், காஸ்யபர், அத்ரி இவர்களுடன் பாலகில்யர்களும், ப்ருகு, அங்கிரா உள்ளிட்ட மகரிஷிகளும் துரோணரிடம் வந்தனர். அவரிடம், “துரோணா! நீ ஆயுதத்தைக் கீழே வை; எங்கள் பக்கம் பார். இப்போது உனது மரணத்திற்கான சமயம் வந்துவிட்டது. இனி இந்தக் குரூர கர்மத்தைச் செய்யாதே. இப்புவிபில் பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களைக் கூட நீ பிரம்மாஸ்திரத்தால் தகித்துவிட்டாய். நீ செய்த இந்தக் காரியம் ஒருபோதும் உத்தமமானதல்ல. பிராமணரே! ரணபூமியில் உன் அஸ்திர சஸ்திரங்களை வைத்து விடு; தாமதிக்காதே;” என்று கூறினர்.

பீமசேனன் கூறிய சொற்களை நினைத்தும், போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிரில் கண்டும் கவலை கொண்ட துரோணரின் மனத்தில் அஸ்வத்தாமாவின் மரணம் பற்றிய ஐயம் விலகவில்லை. எனவே அவர் இந்த விஷயத்தில் யுதிஷ்டிரரைக் கேட்க முடிவு செய்தார். யுதிஷ்டிரர் மூவுலக ராஜ்யத்தையே பெறுவதாயிருந்தாலும், எந்த வகையிலும் பொய் சொல்லமாட்டார் என்று துரோணாசாரியார் உறுதியாக நம்பினார். ஆகவே குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே சத்தியம் பேசி வந்த யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்க நினைத்தார்.

துரோணரின் கருத்தை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! கோபத்திலுள்ள துரோணர் இன்னும் அரைநாள் போரிலேயே உன் சேனை முழுவதையும் நாசம் செய்துவிடுவார். இப்போது நீ துரோணரிடமிருந்து அனைவரையும் காப்பாற்று, இந்த சமயத்தில் பொய் கூறுவது சத்தியத்தை விடச் சிறந்ததாகும். ஒருவருடைய உயிரைக் காப்பாற்றப் பொய் கூறினால், அதனைக் கூறுபவனுக்குப் பொய் கூறிய பாவம் ஏற்படாது” என்றார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே, பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! துரோணரின் வதத்திற்கான இந்த உபாயத்தைக் கேட்டு, நான் உங்கள் சேனையில் இருந்த மாளவ மன்னர் இந்திரவர்மாவின் ‘அஸ்வத்தாமா’ கொல்லப்பட்டாயிற்று; போரிலிருந்து விலகி விடுங்கள் என்று கூறினேன். ஆனால் அவர் என் சொல்லை நம்பவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு துரோணரிடம் ‘அஸ்வத்தாமா’ கொல்லப்பட்டாகிவிட்டது” என்று கூறுங்கள். தங்கள் சொற்களைக் கேட்டு துரோணர் போரிடமாட்டார். ஏன் எனில் தாங்கள் மூவுலகிலும் சத்யவாதி எனப் புகழ்பெற்றவர்” என்றார்.

பீமனின் பேச்சைக் கேட்டும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கட்டளையால்

தூண்டப்பட்டும், எதிர்கால நன்மையைக் கருதியும் தர்மராஜர் அந்தப் பொய்யைக் கூறத் தயாரானார். அவர் ஒருபுறம் சத்தியத்திடம் பயந்தார். மற்றொரு புறம் வெற்றியடைய விருப்பம் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவர் “அஸ்வத்தாமன் கொல்லப்பட்டான்” என்று உரத்த குரலிலும், “அந்த யானை வதம் செய்யப்பட்டது” என்பதை மிக மெதுவாகவும் கூறினார்.

இதற்கு முன் யுதிஷ்டிரரின் தேர் பூமியிலிருந்து நான்கு அங்குலம் உயரத்தில் இருந்து வந்தது. ஆனால் அவர் இவ்வாறு பொய் உரைத்ததுமே அவரது தேரின் குதிரைகள் பூமியைத் தொட்டு ஓடலாயின. தர்மராஜரின் வாயால் அந்த சொல்லைக் கேட்ட மகாரதி துரோணர் புத்திர சோகத்தில் ஆழ்ந்தார்.

7.49 தொடர் நிகழ்வுகள்; துரோணர் கொல்லப்படுதல்

அதன்பின்னர் மகன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டும், மகரிஷிகள் தன்னிடம் கூறியதை நினைத்தும், துரோணர் ஆயுதத்தைத் துறந்தார். தேரின் பின் இருக்கையில் சமாதி நிலையில் அமர்ந்து, பிரணவ மந்திரத்தினைச் சிந்தித்தவாறு உடலில் இருந்து உயிரைப் பிரித்துப் பிரம்மலோகம் சென்றார். துரோணரின் உயிரற்ற உடலில் இருந்து அவருடைய தலையைத் துணிக்கத் த்ருஷ்டத்யும்னன் முற்பட்டான். அப்போது வீரர்கள் தடுத்தனர். அர்ஜுனன் தேரில் இருந்து இறங்கி ஓடிக் கொல்லாதே, கொல்லாதே என்றும், ஆசாரியாரை உயிருடன் கொண்டு வா என்றும் தடுக்க முற்பட்டார் ஆனாலும் த்ருஷ்டத்யும்னன் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. துரோணரின் தலையைத் துணித்து திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் முன் வீசினான். இதனைக் கண்ட கௌரவ சேனை பயந்து ஓடத் தலைப்பட்டது. சகுனி, கர்ணன், கிருபர், துரியோதனன் அனைவரும் தத்தம் சேனைகளுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். இச்சமயம் சிகண்டியுடன் போரிடச் சென்ற அஸ்வத்தாமா திரும்பி வந்தான். கௌரவசேனை ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான்.

அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சேனை ஓடிக் கொண்டிருப்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்டான். துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் நடந்தவை அனைத்தையும் அஸ்வத்தாமாவிற்குத் தெரிவிக்கக் கூறினான். கிருபரும் துரோணர் கொல்லப்பட்ட முறையையும், யுதிஷ்டிரர் பொய் உரைத்ததையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் கேசத்தைப் பற்றித் தலையைத் துணித்து வீசியதையும் அஸ்வத்தாமாவிடம் தெரிவித்தார். ஆயுதத்தைத் துறந்த தன் தந்தை உயிர் துறந்த பின் கேசம்பற்றப்பட்டுத் தலை துணிக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்ட அஸ்வத்தாமா கோபத்தால் கொந்தளித்தான். தன் தந்தை

அவமானப்படுத்தப்பட்டதற்காகவும், யுதிஷ்டிரரின் நீசத்தனமான செயலுக்கும் பாண்டவர்களைப் பழிவாங்குவேன் எனச் சூளுரைத்தான். தன் தந்தை தனக்களித்த நாராயணாஸ்திரத்தால் பாண்டவர்களை அடியோடு அழித்துவிடுவேன் என்று துரியோதனனிடம் கூறி, நாராயணாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தான்.

அஸ்வத்தாமாவால் நாராயணாஸ்திரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக நீர்த்துளிகளோடு தீவிரமான காற்று வீசியது. மேகங்கள் இன்றி இடி முழக்கம் கேட்டது. பூமி நடுங்கியது. நதிகள் எதிர்த்திசையில் ஓடலாயின. மலைச் சிகரங்கள் உடைந்து விழுந்தன. திசைகள் எங்கும் இருள் பரவியது. சூரியன் மங்கிவிட்டான். கௌரவசேனை மீண்டும் உற்சாகம் கொண்டது. பாண்டவசேனை பயந்து ஓடியது. எங்கும் பயங்கர ஒலி கேட்கலாயிற்று.

7.50 கௌரவ சேனையின் உற்சாகத்தைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் காரணம் கேட்டல்

யுதிஷ்டிரர் தன் சேனைகள் ஓடுவதைக் கண்டார். எங்கும் அச்சம் தரும் ஒலியைக் கேட்டார். அர்ஜுனனிடம் இதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். “தனஞ்ஜயா! துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்டதும், தம் வெற்றியில் அவநம்பிக்கை அடைந்து, கௌரவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ரணபூமியிலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். அத்தகைய வருந்தத்தக்க நிலையில் ஓடிக் கொண்டிருந்த சேனையை மறுபடி யார் திருப்பினார்கள்? மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் மிகப் பயங்கரமான ஒலி கேட்கிறது. இவ்வொலி இந்திரனுடைய கர்ஜனை என்று நான் நினைக்கிறேன். கௌரவர்களின் உதவிக்காக இந்திரனே வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய மிகச் சிறந்த ரதிகளும் கலங்குகின்றனர். எந்த மகாரதி ஓடிய கௌரவர்களைத் தடுத்து மறுபடி ரணபூமிக்குத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறான்?” என்று வினவினார்.

7.51 அர்ஜுனன் பதில்; யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்

அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலுரைத்தார்; “மன்னா! யாருடைய விஷயமாக உங்களுக்கு இந்தச் சந்தேகம் உண்டாகிறது? எந்த வீரன் கௌரவர்களை நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்? மதங்கொண்ட யானையைப் போன்றவனும், இந்திரனுக்கும், விஷ்ணுவிற்கும் சமமானவனும், கோபத்தில் யமராஜனைப் போன்றவனும், புத்தியில் பிருகஸ்பதிக்கு நிகரானவனும், நீதி அறிந்தவனும், மகாரதியும், தீவிர கர்மங்களைச் செய்ய வல்லவனும், கௌரவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவனுமான அந்த வீரனை அறிமுகம் செய்கிறேன், கேளுங்கள்.

மன்னா! யார் பிறந்ததும் துரோணாசாரியார் தகுதியுள்ள ஆயிரம் பசுக்களைத் தானமளித்தாரோ, அதே அஸ்வத்தாமா இந்த கர்ஜனையைச் செய்கிறான். பிறந்ததும் ‘உச்சைஸ்ரவா’ என்ற குதிரையைப் போல கனைத்து, மூவுலகையும் நடுங்கச் செய்து அதனால் அஸ்வத்தாமா என்று பெயர் பெற்றானோ, அந்த அஸ்வத்தாமா சிம்மநாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். துருபத குமாரன் யாரைத் தாக்கி அனாதையைப் போலக் கொன்றானோ, அவருடைய இந்த ரக்ஷகன் எழுந்து நிற்கிறான். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் என் குருதேவனின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்ததை அஸ்வத்தாமா ஒருபோதும் பொறுக்க மாட்டான். தாங்கள் தர்மம் அறிந்தவராக இருந்தும் பொய் சொல்லிக் குருவை ஏமாற்றினீர்கள். அது பெரும் பாவமாகும்.

பொய் சொல்லித் துரோணரைக் கொல்வித்ததால் உங்கள் இகழ்ச்சி என்றும் நிலைத்துவிடப் போகிறது. ஆசாரியார், பாண்டுகுமாரன் யுதிஷ்டிரன் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவன்; என் சிஷ்யன், ஒருபோதும் பொய் சொல்ல மாட்டான் என நினைத்து உங்களை நம்பினார். ஆனால் தாங்கள் சத்தியம் என்ற போர்வையை அணிந்து, அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று ஆசாரியாரிடம் பொய்யுரைத்தீர்கள். அஸ்வத்தாமா என்ற யானையே கொல்லப்பட்டது என்பதை மறைத்துப் பொய் சொன்னீர்கள். மன்னா! சக்திசாலியான ஆசாரியார் அப்போது எவ்வளவு வியாசுலமடைந்தார் என்பதை நேரில் கண்டீர்கள். குருதேவன் மகனின் சோகத்தில் மூழ்கிப் போரில் இருந்து விலகிய நிலையில் சனாதன தர்மத்தை அவமதித்து அவரை ஆயுதத்தால் கொல்லச் செய்தீர்கள். தந்தை கொல்லப்பட்டதால் ஆசாரியாரின் புத்திரன் சினத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காலனின் கவளமாக்க விரும்புகிறான்.

அஸ்திரங்களைத் துறந்து உதவியற்றவராக இருந்த குருதேவரை அதர்மமாகக் கொல்லச் செய்து தாங்கள் அஸ்வத்தாமாவின் முன்னால் செல்லுங்கள். சக்தி இருந்தால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுங்கள். அஸ்வத்தாமா அதிகமானம் உடையவன். பிராணிகளிடம் அன்பு கொண்டவன். இன்று தன் தந்தையின் கேசம் பற்றப்பட்டதைக் கேட்டு ரணபூமியில் நம் அனைவரையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கப் போகிறான். நான் ஆசாரியாரின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பித் தொடர்ந்து அழைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் தானே சிஷ்யனாக இருந்தும் தர்மத்தைக் காலால் எட்டி உதைத்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் தானே தன் குருவைக் கொன்றுவிட்டான். நாம் இந்தப் பெரிய பாவத்தைச் செய்துவிட்டோம்.

யார் எப்போதும் தந்தையைப் போல நம்மீது அன்பு வைத்தாரோ,

நமக்கு நன்மையை விரும்பினாரோ, அந்த குருவை நொடியில் நாம் கொன்றுவிட்டோம் அழியக் கூடிய இந்த ராஜ்யத்திற்காகக் குருவைக் கொல்லச் செய்தோம். நம்முடைய பகைவர்கள் எப்போதும் ஆசாரியாரை உபசரித்து வந்தபோதும் அவர் என்னையே தன் புதல்வனை விடச் சிறந்தவனாகக் கருதி வந்தார். அவர் தங்களையும் என்னையும் கண்டு போரில் ஆயுதத்தைப் போட்டுவிட்டார்; கொல்லப்பட்டு விட்டார். அவர் போர் புரிந்திருந்தால் இந்திரனும் அவரைப் போரில் வெல்ல முடியாது.

நமது அறிவு கெட்டுவிட்டது. நீசர்களாகிய நாம் ராஜ்யத்திற்காக எப்போதும் உபகாரம் செய்த முதிய ஆசாரியாருக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டோம். பெரும் பாவ காரியத்தைச் செய்து ராஜ்யப் பேராசையினால் துரோணரை முழுமையாகக் கொன்றுவிட்டோம். என் குருதேவர், “அர்ஜுனன் என்னிடம் கொண்ட அன்பின் காரணமாக அவசியமானால் தன் தந்தை, புதல்வன், சகோதரன், மனைவி, உயிர் அனைத்தையும் தியாகம் செய்வான்” என்று நினைத்து வந்தார். ஆனால் நான் அவர் கொல்லப்படுவதைத் தடுக்கவில்லை. இப்போது நான் தலைகீழாக நரகத்தில் போடப்படுவேன். முதலாவதாக அவர் பிராமணன்; இரண்டாவது வயதானவர்; மூன்றாவது நம்முடைய ஆசாரியார். இதைத்தவிர அவர் ஆயுதத்தைத் துறந்துவிட்டார். இந்நிலையில் ராஜ்யத்திற்காக அவரைக் கொல்வித்து உயிரோடு இருப்பதை விட இறந்து விடுவதே நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன்” என அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் சினத்துடனும் வேதனையுடனும் கூறினார்.

7.52 பீமன், த்ருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனை நிந்தனை செய்தல்; த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகி மோதல்; பாண்டவர்கள் சமாதானம் செய்வித்தல்

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட பீமசேனன் கோபத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “பார்த்தா! நீ வனவாசி முனிவர் அல்லது பிராமணனைப் போலப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆபத்தில் தன்னையும், மற்றவரையும் காப்பாற்றுகிறவனே கூடித்திரியன். நீ கூடித்திரியனாக இருந்தும், குலத்தின் பாரத்தைச் சுமக்கக் கூடியவனாக இருந்தும் இன்று முட்டாளைப் போலப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். நம் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கி, திரௌபதியை அவமதித்து, நம்மை 13 வருடங்கள் காட்டில் வாழச் செய்த பகைவர்களைப் போரில் வெல்ல நீயும் உடன்பட்டாய். இன்று நீயே கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றாமல் சொல்லம்புகளால் துளைக்கிறாய் என்று அர்ஜுனனை அதட்டிப் பேசினார்.

பீமனைத் தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் தான் துரோணரின்

வதத்திற்காகவே அக்னியில் இருந்து பிறந்தவன் என்பதை நினைவூட்டினார். தான் துரோணரை, தன் தர்மத்தை விட்டு பரதர்மத்தை ஏற்ற விதர்மியைக் கொன்றது சரியே எனக் கூறினார். இச்சமயம் அர்ஜுனனை நிந்தித்த த்ருஷ்டத்யும்னனை சாத்யகி மிகுந்த கோபத்துடன் ஏசலானார். குருத் துரோகி என்றும், குருவின் குருவைக் கொன்றவர் என்னும் குலத்தின் பரம்பரைக்கே களங்கமானவன் என்றும் வசை பாடினார். தன் கதையால் அடித்துத் துருபத குமாரனைக் கொன்று விட ஓடினார். பீமனால் தடுக்கப்பட்டார். பின்னர் சுகதேவன் தன் இனிய சொற்களாலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முயற்சியாலும் அவ்விருவருக்கும் பரஸ்பரம் சமாதானம் செய்விக்க முற்பட்டனர்.

7.53 மீண்டும் போர் தொடக்கம். அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பது

பின்னர் மீண்டும் போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றனர். அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்திப் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கி விடுவதாகச் சபதம் செய்ததால் துரியோதனனும் தன் சேனையைப் போருக்குத் திருப்பினான். நிறைந்த இரு கடல்களைப் போலக் கௌரவ, பாண்டவசேனையின் கோரப்போர் மீண்டும் தொடங்கியது. ஒரு மலை மற்றொரு மலையுடன் மோதுவதைப் போலவும், ஒரு கடல் மற்றொரு கடலோடு மோதுவதைப் போலவும் கௌரவ-பாண்டவ சேனை மோதியது. ஆயிரக்கணக்கான சங்குகளும், ரண பேரிகைகளும் முழக்கப்பட்டன.

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையைக் குறி வைத்து நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதனால் ஆகாயத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் தோன்றின. சூரிய கிரணங்கள் இரு நாழிகைப் போதில் உலகம் முழுவதிலும் பரவி விடுவதைப் போல அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து பாணங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும், வானத்திலும், சேனை முழுவதிலும் பரவிவிட்டன. கருப்பு இரும்பாலான குண்டுகள் அதில் இருந்து விழலாயின. பிறகு, இரண்டு, நான்கு சக்கரங்கள் உள்ள பீரங்கிகளும், சூரியனைப் போன்ற பல சக்கரங்களும் தோன்றலாயின. வானம் பல்வேறு சஸ்திரங்களால் வியாபிக்கப் பட்டதைக் கண்டு பாண்டவ, பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் மனம் கலங்கினர். பாண்டவ மகாரதிகள் எவ்வாறு போரிட்டனரோ அதற்கேற்றவாறு அந்த அஸ்திரத்தின் வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. நாராயணாஸ்திரத்தால் காயமடைந்த வீரர்கள் நெருப்பால் தகிக்கப்பட்டது போலாயினார். அந்த அஸ்திரம் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கலாயிற்று.

7.54 நாராயணாஸ்திரத்தைக் கண்டும், அர்ஜுனன் போரிடாமல் நிற்பதையும் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கூறுவது

நாராயணாஸ்திரம் நாற்புறமும் வியாபித்ததும், அதனால் பாண்டவசேனை கூழ்ணமடையத் தொடங்கியதும் கண்டு தருமபுத்திரர் மிகுந்த பயம் கொண்டார் அவர் தன் சேனை உணர்வற்று ஓடுவதையும், அர்ஜுனன் பற்றற்ற பாவத்துடன் நிற்பதையும் கண்டு கூறலானார், “த்ருஷ்டத்யும்னா! நீ பாஞ்சாலர்களின் சேனையுடன் ஓடிவிடு. சாத்யகி! நீயும் வருஷ்ணி வம்சத்து வீரர்களுடன் ஓடிவிடு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனக்கு உசிதம் என்று தோன்றுவதைச் செய்யட்டும், யாரும் போர் புரிய வேண்டாம். இப்போது நான் சகோதரர்களுடன் அக்னியில் பிரவேசிக்கப் போகிறேன். கோழைகளுக்குக் கடுமையான போரில் பீஷ்ம-துரோணர் என்னும் பெரும் கடலைக் கடந்து நான் உற்றார்-உறவினரோடு அஸ்வத்தாமா என்னும் பசுவின் குளம்பு நீரில் மூழ்கிவிடப் போகிறேன்.

அர்ஜுனன் என்னைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள நல் விருப்பம் விரைவில் நிறைவேற வேண்டும். எப்போதும் தன் நன்மையில் ஈடுபடும் ஆசாரியாரை நான் போரில் கொல்லச் செய்தேன். சுபத்ரா குமாரனை எண்ணற்ற மகாரதிகள் மூலம் கொல்விக்கச் செய்தவனை நான் காப்பாற்றவில்லை. சபையில் கொண்டு வரப்பட்ட திரௌபதியின் வினாவிற்கு விடையளிக்காமல் அவளிடம் வெறுப்பைக் காட்டியவனை, அர்ஜுனனை அழிக்க விரும்பிய சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்ற விரும்பியவனை, வியூகத்தில் பிரவேசிக்க முயன்ற எங்களைத் தடுத்தவனை, துரியோதனனையும், சிந்துராஜனையும் காப்பாற்ற விரும்பித் துரியோதனனுக்குத் திவ்வியமான கவசத்தை அணிவித்தவனை சத்யஜித் முதலிய பாஞ்சாலர்களை வேரோடு அழித்த, ஆசாரியாரிடம் அன்பு கொண்டிருந்த நாம் அப்போது அவருடன் ஒத்துழைக்காததால் அந்த துரோணர் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். ஆதலால் அவருக்காக என் சகோதரர்களோடு நானும் இறந்துவிடுவேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் கைகளால் சைகை செய்து சேனை முழுவதையும் போரிடுவதிலிருந்து தடுத்து நிறுத்தினார்.

7.55 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வீரர்களிடம் நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வழியைக் கூறுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பீமனைக் காப்பாற்றுதல்

பின்னர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சேனையிடம் கூறலானார், “வீரர்களே! உங்களுடைய அஸ்திர-சஸ்திரங்களை விரைவில் கீழே இறக்கிவிடுங்கள்.

பரமாத்மா நாராயணன் இந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து தப்பிப்பதற்கு இந்த வழியையே தீர்மானித்துள்ளார். நீங்கள் அனைவரும் யானை, குதிரை மற்றும் தேர்களில் இருந்து இறங்கித் தரையில் நின்று விடுங்கள். இவ்வாறு பூமி மீது ஆயுதங்களின்றி நிற்கும் உங்களை அந்த அஸ்திரம் தாக்காது. இந்த அஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போரிடும்போது கௌரவர்களின் பலம் அதிகரித்துவிடும். வாகனமின்றிக் கைகுவித்து நமஸ்கரிப்பவனை இந்த அஸ்திரம் ஒன்றும் செய்யாது. யாராக இருந்தாலும் மனதளவில் இந்த அஸ்திரத்தை எதிர்த்தாலும், அவர்கள் ரஸாதலம் சென்றுவிட்டாலும் இந்த அஸ்திரம் அங்கும் சென்று அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட வீரர்கள் அனைவரும் மனத்தாலும் உடலாலும் அஸ்திரத்தைத் துறக்கத் தயாராயினர். இச்சமயம் பீமன் வீரர்களிடம் யாரும் ஆயுதங்களைத் துறக்க வேண்டாம் என்றும், தான் தன் பாணங்கள் மூலம் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்வேன் என்றும் கூறினார். அத்துடன் அர்ஜுனனிடம் காண்டீபத்தைக் கீழே வைக்க வேண்டாம் என்றும் உரைத்தார். அர்ஜுனன் நாராயணாஸ்திரத்திற்கு எதிராகக் காண்டீபத்தைக் கீழே வைப்பது தன் சபதம் என்று கூறி பீமன் சொல்லை ஏற்கவில்லை.

இந்நிலையில் பீமன் தானே நாராயணாஸ்திரத்தைத் தனியாக எதிர்ப்பேன் என்று கூறிப் போர் புரியலானார். தனக்கு எதிராகப் பீமன் போர் புரியத் தொடங்கியதால் நாராயணாஸ்திரம் கொழுந்து விட்டெரியும் தீயைப் போலப் பீமனைத் தாக்கத் தொடங்கியது. சம்வர்த்த அக்னி பிரளய காலத்தில் உலகம் அனைத்தையும் பொசுக்குவதுபோல அந்த அஸ்திரம் பீமசேனை நொறுங்கும் மூடிவிட்டது. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் விரைந்து தேரில் இருந்து இறங்கிப் பீமனிடம் ஓடினர். கோபத்தால் பாம்பைப்போல சீறிய பீமனைத் தேரில் இருந்து பூமியின் மீது இறக்கினர். அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பூமியில் வைக்கச் செய்தனர். அதன்பின்னர் அந்த நாராயணாஸ்திரம் எதிர்ப்பார் இல்லாததால் தானாகவே அமைதியடைந்துவிட்டது.

7.56 போர் தொடர்ந்து நடைபெறுதல்

அதன்பின்னர் அஸ்வத்தாமா தொடர்ந்து பாண்டவசேனையைத் தாக்கத் தொடங்கினான். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல விரும்பி அவருடைய கொடியையும் வில்லையும் வெட்டியதுடன், குதிரைகள், சாரதி, தேர் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு

விரைந்து வந்தார். அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தி, அவனது, தேர், குதிரைகள், சாரதி அனைத்தையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். அத்துடன் கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் தேரிழக்குமாறு செய்தார். அஸ்வத்தாமா மீண்டும் சாத்யகியை அடித்துக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி, சாரதியால் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

அதனைக் கண்ட பாண்டவ மகாரதிகள், அர்ஜுனன், பீமசேனன், பெளரவ மன்னன் வருத்தஷத்ரன், சேதி நாட்டு யுவராஜன், மாளவதேச சுதர்சனன் ஆகிய ஐவரும் துரோண புத்திரனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவருடனும் தனியாகவே போர் புரிந்த அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனையும், பீமசேனனையும் தவிர ஏனைய மூவரையும் கொன்றுவிட்டான். பீமசேனன் மிகுந்த கோபத்துடன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிடலானார். இருவருக்கும் இடையில் கோரமான போர் நடைபெற்றது. பீமனின் சாரதி அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையானான். சாரதி இல்லாத பீமனின் தேர்க்குதிரைகள் அவரை ரணபூமியிலிருந்து வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்றுவிட்டன.

தொடர்ந்து பாண்டவ மகாரதிகள் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டதையும், தோற்கடிக்கப்பட்டதையும் கண்ட அர்ஜுனன் பெரும் துன்பம் அடைந்தார். அவர் அஸ்வத்தாமாவைக் கடுமையான சொற்களால் பேசி வலியப் போருக்கு அழைத்தார். எனவே மிகுந்த கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர் மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அவ்வஸ்திரம் பாண்டவ சேனையில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியது. அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தார். ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் பாதிக்கப்படாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் கண்டு துயரம் கொண்டு விரக்தி அடைந்த அஸ்வத்தாமா போர்க்களத்தை விட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டான். மலைப்பொழுது வந்தடைந்தது. பாண்டவ, கௌரவ சேனைகள் தத்தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பின.

8. கர்ண பருவம்; 16 ஆம் நாள் போர்

8.1 கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியானதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் கூற்று

இதற்கிடையில் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனையை ஏற்றுத் துரியோதனன், கர்ணனை மகிழ்ச்சியுடன் தன்னுடைய சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தான். உதய காலத்திலேயே சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட கர்ணன் அந்த அதிகாலைப் பொழுதிலேயே போருக்குத் தயாராகி தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைத்தான்.

கர்ணன் கௌரவ சேனையை வியூகத்தில் அமைத்ததைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “மகாபாஹு! கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். இப்போது இது எனக்குத் துரும்பைப் போலத் தோன்றுகிறது. இந்தச் சேனையில் கர்ணன் ஒருவனே பெரும் வில்லாளியாக இருக்கிறான். தேவ, அசுர, கந்தர்வ, கின்னர, மூவுலக மக்களும் சேர்ந்தாலும் இவனை வெல்ல முடியாது. பால்குனா! இன்று அந்தக் கர்ணனைக் கொன்று உனக்கு வெற்றி உண்டாகும். என் இதயத்தில் தைத்து 12 ஆண்டுகளாக வேதனை அளித்துக் கொண்டிருந்த முள் விலகிவிடும். நீ அதைக் கருத்தில் கொண்டு வியூகத்தை அமைத்துக் கொள் என்றார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் பாண்டவ சேனையை அர்த்த சந்திர வடிவத்தில் அமைத்தார். அவ்வியூகத்தின் இடதுபுறம் பீமசேனனும், வலதுபுறம் த்ருஷ்டத்யும்னனும் இருந்தனர்.

வியூகத்தின் நடுப்பகுதியில் யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் நின்று கொண்டனர். தர்மராஜரின் பின் நகுல-சகதேவர் இருந்தனர். யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் அர்ஜுனனின் சக்கரக் காவலர்களாயினர். மற்ற வீரம் மிக்க மன்னர்கள் கவசம் அணிந்து வியூகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நின்று கொண்டனர். பாண்டவர்கள் இப்போது கொல்லப்பட்டனர் என்று துரியோதனன் கருதினான். பாண்டவசேனை வியூகத்தில் நின்றதும் கௌரவசேனை இப்போது அழிந்தது என்று யுதிஷ்டிரர் கருதிக் கொண்டார்.

இரு சேனைகளிலும் சங்கம், பேரிகை, பனகம், ஆனகம், துந்துபி, ஜாஞ்ஜ முதலிய போர் இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. முரசு அறையப்பட்டது. வெற்றியை விரும்பிய வீரர்களின் சிம்மநாதம் எழுந்தது. அவ்விரண்டு சேனைகளும் மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்த வீரர்களால் நிறைந்திருந்தன. இரு சேனைகளும் பரஸ்பரம் நடனமாடுவது போலப் போரைத் தொடங்கின.

8.2 இரு சேனைகளின் கோர யுத்தம்

தேவாகரர்களைப் போல இரு சேனைகளும் மோதிக் கொண்டன.

அஸ்திர சஸ்திரங்களால் அடித்துக் கொண்டன. வீரர்களின் வெட்டப்பட்ட தலைகளும், புஜங்களும் பூமியை நிரப்பின. சொர்க்கவாசியான ஜீவன் புண்ணியம் அழிந்ததும் அங்கிருந்த விமானங்களில் இருந்து கீழே விழுவதைப்போலப் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் தேர், யானை, குதிரைகள் இவற்றின் மேலிருந்து பூமியில் விழுந்தனர். நாற்படை வீரர்களும், தங்கள் கைகளாலும், அஸ்திர சஸ்திரங்களாலும், கால்களாலும், தேர்களாலும் பயங்கர அழிவைச் செய்தனர்.

8.3 பாண்டிய, சோழ சேனையின் சிறப்பு

பாண்டவர்களின் தரப்பில் இருந்து போரிட்ட பாண்டிய, சோழ, கேரள மன்னர்களின் வீரர்கள் கடுமையாகப் போரிட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் அகன்ற மார்பும், பெரிய கண்களும், வலிமையான புஜங்களும் கொண்டவர்கள். உயரமான உருவமுடையவர்கள். பலவகை தலை பூஷணங்களும், ஹாரங்களும் அணிந்திருந்தனர். சிவப்பான பற்களை உடையவர். பலவண்ண ஆடைகளை உடுத்தி, உடலில் நறுமணப் பொடியினைப் பூசியிருந்தனர். இடுப்பில் கத்தியைக் கட்டியிருந்தனர். கையில் பிராசத்தை வைத்திருந்தனர். யானைகளையும் தடுக்கும் சக்தி பெற்றவர்கள். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் விடாமல் இருந்தனர். நீண்ட கேசத்துடன், தலையில் மயிலிறகு அணிந்திருந்தனர். அன்பாகப் பேசும் அவர்கள் மிகுந்த பலமிக்க பராக்கிரமம் கொண்டவர்கள். இவர்களுடன் பாஞ்சால, கேகய, கோசல, காஞ்சி நிவாசி, மாகத வீரர்களும் கௌரவ சேனையுடன் போரிட்டனர்.

8.4 இரு சேனைகளின் கடும் யுத்தம்

பீமசேனன் யானைப்போரில் தன்னுடன் போரிட வந்த குலாக தேச மன்னன் சேஷமதூர்த்தியைக் கொன்று வீழ்த்தினார். அதனால் கௌரவசேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கியது. பிறகு வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் கர்ணன் பாண்டவசேனையை அழிக்க ஆரம்பித்தான். பாண்டவர்களும் கர்ணனின் கண்முன்பே கௌரவசேனையை அழிக்கலானார்கள். நகுலன் கர்ணனோடும் பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவோடும், சாத்யகி கேகய நாட்டு விந்த-அனுவிந்தர்களோடும் போர் புரிந்தனர். பிரதிவிந்த்யன் சித்ரனையும், யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனையும் தாக்கினர். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக கணங்களோடும் போரிட்டார். த்ருஷ்டத்யுமனன் கிருபாசாரியாரோடும், க்ருதவர்மா சிகண்டியுடனும் மோதினர். ச்ருதகீர்த்தி சல்யனையும், சகதேவன் துச்சாதனனையும் எதிர்த்தனர். அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவின் புதல்வர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினார்.

8.5 யுதிஷ்டிரர்-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

ஒருபுறம் துரியோதனன் பயமின்றி யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான். தர்மராஜர் துரியோதனைக் காயப்படுத்தி “நில்லடா” என்றார். கோபம் கொண்ட துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைப் பாணங்களால் துளைத்துப் பழி தீர்த்தான். அவருடைய சாரதியையும் ஒரு பல்லத்தால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடைய குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். அத்துடன் துரியோதனனின் கொடியையும், வில்லையும், கத்தியையும் வெட்டி அவனையும் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் பெரும் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்தாலும் பூமியின் மீதே நின்று கொண்டான்.

தங்கள் மன்னன் ஆபத்தில் இருப்பதைக் கண்ட கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார் முதலிய வீரர்கள் விரைந்து யுதிஷ்டிரருக்கு முன் வந்தனர். இரு சேனைகளுக்கும் இடையில் பயங்கர யுத்தம் மூண்டது. ரணபூமியில் உத்தமமான த்வந்தயுத்தம் நடைபெற்றது. ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய விரும்பிப் போரிட்ட அவர்கள் யாரும் புறமுதுகிடவில்லை. சிறிது நேரம் ஒழுங்காக நடைபெற்ற அந்தப்போர் ஒழுங்கற்ற முறையில் மாறிவிட்டது. ரதிகள் யானைகளையும், யானை வீரர்கள் குதிரை வீரர்களையும், தாக்கத் தொடங்கினர். யானைகள் சினம் கொண்டு இங்குமங்கும ஓடி வீரர்களையும், குதிரைகளையும் மிதித்துக் கொன்றன. காலாட்படையினரைத் துதிக்கையில் தூக்கி வீசிக் கொன்றன. பலமான காலாட்படையினர் யானைகளையும் அதன் வீரர்களையும் கொன்று குவித்தனர்.

அப்பெரும் போரில் ஆயிரக்கணக்கான கபந்தங்கள் எழுந்து நின்றன. அம்புகளால் அடிபட்ட வீரர்கள் தன்னவன், பகைவன் என்று அறியாமல் தாக்கிக் கொண்டனர். உடைந்த தேர்களும், விழுந்த யானைகளும், இறந்து கிடந்த குதிரைகளும், கொல்லப்பட்ட காலாட்படையினரும் நிரம்பி ஒரு நொடியில் பூமி நடக்க இயலாததாகிவிட்டது. பூமியில் ரத்த நதி பெருகிற்று. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தர்களையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். பீமன் கௌரவரின் யானைப் படையை முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டார்.

துரியோதனன் மீண்டும் வேறு தேரில் அமர்ந்து சேனைக்கு நடுவே நின்றிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுமாறு தன் சாரதிக்குக் கட்டளையிட்டான். யுதிஷ்டிரரும் துரியோதனனிடம் தேரைச் செலுத்த தன் சாரதிக்கு ஆணையிட்டார். அருகருகே வந்த இருவரும் பரஸ்பரம் அம்பு மழை பொழியலானார்கள். துரியோதனன் தர்மராஜரின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். அதனைச் சகிக்க முடியாத யுதிஷ்டிரர் வேறு ஒரு வில்லை எடுத்துத்

தூரியோதனனுடைய கொடியையும் வில்லையும் வெட்டினார். தூரியோதனன் மீண்டும் வேறு வில்லை எடுத்தான். அவ்விரு வீரர்களும் இரு சிங்கங்களைப் போலக் கர்ஜித்து, இரு காளைகளைப் போல் மோதி, ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினர். இருவரும் சிம்மநாதம் புரிந்து, வில்லை டங்காரம் செய்து, தத்தம் சங்கினை முழங்கினர்.

யுதிஷ்டிரர் வஜ்ரம் போன்ற பாணங்களால் தூரியோதனன் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். தூரியோதனனும் தங்கச் சிறகுடைய ஐந்து பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்திப் பழி தீர்த்துக் கொண்டான். பிறகு தூரியோதனன் ஒரு சக்தியை யுதிஷ்டிரர் மீது செலுத்த தருமராஜர் அதனை அக்கணமே வெட்டிவிட்டார். தான் செலுத்திய சக்தி அழிந்ததால், தூரியோதனன் ஒன்பது பல்லங்களால் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரர் சினத்துடன், பலமான பாணத்தைத் தூரியோதனன் மீது செலுத்தி அவனை மூர்ச்சிக்கச் செய்தார். தூரியோதனன் ஒரு கதையை எடுத்து யுதிஷ்டிரர் மீது அடித்தான். அதனைக் கண்ட தர்மராஜர் ஒரு பெரிய சக்தியைத் தூரியோதனன் மீது அடித்தார். அச்சக்தி தூரியோதனன் கவசத்தை வெட்டி அவன் மார்பில் தைத்தது. தூரியோதனன் உணர்விழந்தான்.

அச்சமயம் பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “தூரியோதனன் உங்களால் வதம் செய்யத் தகுந்தவனல்ல” என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனின் சபதத்தை நினைத்துத் தூரியோதனனை வதம் செய்யாமல் விலகிவிட்டார். அப்போது விரைந்து வந்த க்ருதவர்மா தூரியோதனனைக் காப்பாற்றத் தயாரானார். பின்னர் சாத்யகி-கர்ணன் இடையிலும் போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் கௌரவசேனையை அழித்தார். கர்ணன் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். இருள் சூழ்ந்ததால் போர் முடிவுக்கு வந்தது. இருதரப்பு சேனையும் கூடாரம் திரும்பியது.

8.6 17 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் ஓய்வெடுத்தனர். கௌரவ மகாரதிகளுக்கிடையில் மீண்டும் ஆலோசனை நடந்தது. கர்ணன் விரும்பியவாறு சல்யமன்னர், அவனுடைய சாரதியானார். 17 ஆம் நாள் காலை கர்ணன் தன் சேனையை ‘பார்ஹஸு பத்யம்’ என்ற வியூகத்தில் நிறுத்தினான். பிருகஸ்பதி கூறிய முறைப்படி, நன்கு அமைக்கப்பட்ட அந்த வியூகம் பகைவரின் மனத்தில் பயத்தை உண்டாக்கியபடி நடனம் செய்து கொண்டிருந்தது.

8.7 யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பார்த்து அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

கௌரவ சேனையின் முனையின் முன் கர்ணன் நிற்பதை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம், “தனஞ்ஜயா! ரணபூமியில் கர்ணன் அமைத்த இந்த வியூகத்தைப் பார். பகைவரின் சேனையைப் பார்த்து நாம் அவர்களிடம் தோற்காதவாறு வியூகத்தை விடு.” என்றார். அர்ஜுனனும், யுதிஷ்டிரரை வணங்கி “தாங்கள் கூறுவது போலவே அனைத்தும் நடைபெறுகிறது. யுத்த சாஸ்திரத்தில் இந்த வியூகத்தை அழிப்பதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள உபாயத்தை நான் செய்வேன்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்.

“தனஞ்ஜயா! அப்படியானால் நீயே ராதேயனுடன் போர் செய். பீமன் துரியோதனனிடமும், நகுலன் வருஷசேனனிடமும் சகதேவன் சகுனியிடமும் போர் புரியட்டும். சாத்யகி க்ருதவர்மாவையும், சதாநீகன் துச்சாதனனையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவையும் எதிர்க்கட்டும். நான் கிருபாசாரியாருடன் போரிடுவேன். திரௌபதியின் புதல்வர்களும், சிகண்டியும் திருதராஷ்டிரரின் மீதமுள்ள புதல்வர்களை எதிர்கொள்ளட்டும். நம்முடைய பல்வேறு வீரர்களையும் அந்தந்த பகைவர்களை அழிக்குமாறு கூறு” என்றார். தருமராஜர் கூறியவாறே வியூகம் அமைத்த அர்ஜுனன், தான் சேனைக்கு முன் வந்து சேர்ந்தார்.

பாண்டவ சேனையின் முன்னால் வலதுபுறம் அர்ஜுனனும், இடதுபுறம் பீமசேனனும் நின்றனர். சாத்யகி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள், யுதிஷ்டிரருடன் வியூகத்தின் முனையில் நின்றனர். நால்வகைப் படைகளுடன் கூடிய அந்த வியூகத்தின் மையப்பகுதியில் த்ருஷ்டத்யும்னன் நின்றான். முற்காலத்தில் பிரம்மா, ருத்ரன், இந்திரன் மற்றும் வருணனின் சவாரியில் வந்த அதே தேரில் அமர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பகைவர்களை நோக்கி வந்தனர். இரு தரப்பு சேனைகளுக்கிடையேயும் போர் தொடங்கியது. கர்ணன் பாஞ்சால மகாரதிகளைக் கொல்லத் தொடங்கினான். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக வீரர்களோடு போரிட்டார்.

8.8 கர்ணன்-யுதிஷ்டிரர் போர்; யுதிஷ்டிரர் போரிலிருந்து விலகுதல்

கர்ணன் நால்வகைச் சேனைகளையும் பிளந்து யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டான். அப்போது தன்னுடன் போரிட வந்த திராவிட-நிஷாத தேச வீரர்களை நசுக்கி மீண்டும் யுதிஷ்டிரருடன் போரைத் தொடர்ந்தான். பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மீண்டும் கர்ணனைத் தடுத்தனர். கர்ணனால் அவர்களைத் தாண்டி முன்னேற முடியவில்லை.

அச்சமயம், யுதிஷ்டிரர் கர்ணனிடம், கர்ணா! சூதபுத்திரா! நான் கூறுவதைக் கேள். நீ அர்ஜுனனிடம் எப்போதும் பொறாமை கொண்டுள்ளாய். துரியோதனனுடன் இருந்து, எப்போதும் எங்களுக்குத் தடை போடுகிறாய். உன்னிடம் உள்ள பலம், வீரம் அனைத்தையும் இன்று காட்டு” என்றவாறு கர்ணன் மீது இரும்பு பாணங்களைச் செலுத்தினார். கர்ணன் சிரித்தவாறு வத்ஸதந்தம் என்னும் பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் சிரித்து அவமதித்துத் தன்னைக் காயப்படுத்தியதால் யுதிஷ்டிரர் சினத்தால் எரிந்தார். அவர் பெரிய வில்லை எடுத்து, வஜ்ரம், மற்றும் இடிக்குச் சமமான பாணங்களைக் கர்ணன் மீது தொடுத்தார். அப்பாணம் கர்ணனின் இடது விலாவில் தைத்துத் துன்புறுத்தியது. அந்த அடியால் தளர்ந்த கர்ணன், வில்லை விட்டு, விட்டு, சல்யனுக்கு முன்னால் நினைவிழந்து உயிரிழந்ததுபோல் விழுந்துவிட்டான். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பிக் கர்ணனை மீண்டும் தாக்கவில்லை. கர்ணனின் நிலையைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் கவலை கொண்டனர்.

பாண்டவ சேனையில் ஆனந்தமும் கலகலப்பும், சிம்மநாதமும் ஒலித்தன. ஆனால் பலபராக்கிரமியான ராதேயன் சிறிது நேரத்திலேயே உணர்வு பெற்றான். யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிட யோசித்தான். விஜயம் என்னும் தன் வில்லை இழுத்து யுதிஷ்டிரைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். இரு கத்திகளால், யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திர தேவனையும், தண்டதாரனையும் கொன்றுவிட்டான். யுதிஷ்டிரர் கர்ணனை 30 பாணங்களால் துளைத்தார். சுஷேணனையும், சத்யசேனனையும் மூன்று மூன்று பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். சல்யனையும், கர்ணனையும் கணக்கற்ற பாணங்களால் அடித்தார். கர்ணன் தன் வில்லை அசைத்துச் சிரித்தவாறு யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டியதுடன், அவருக்குக் காயம் ஏற்படுத்திக் கர்ஜனை புரிந்தான்.

முக்கிய பாண்டவ வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற ஓடி வந்தனர். சாத்யகி, சேகிதான், யுயுத்சு, பாண்டிய மன்னன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி. பீமசேனன் அனைவரும் கர்ணனைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினர். பாண்டவதரப்பு முக்கிய வீரர்களால் தாக்கப்பட்ட கர்ணன் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட பாணங்கள் திசைகள் அனைத்தையும் மறைத்துவிட்டன. கர்ணன் தனியாகவே தன்னை எதிர்த்தவர்களை அழிக்கலானான்.

ச்ருஞ்ஜய, பாண்டவ மகாரதிகள் தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டபோதும், கர்ணன் கலங்கவில்லை. சிரித்தபடியே யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி, இமைப் பொழுதில் அவருடைய கவசத்தையும் பிளந்து சின்னாபின்னம்

செய்தான், விசித்திரமான ரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற அந்தக்கவசம் இரவு வேளையில் நட்சத்திரங்களோடு பொலியும் வானத்தைப் போலிருந்தது. கவசமில்லாத தருமபுத்திரரின் உடல் ரத்தத்தால் நனைந்து உதயகால சூரியனைப்போல் காணப்பட்டது. அவரது உடல் முழுவதும் அம்புகள் புதைந்திருந்தன. அவர் அந்த நிலையிலும் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தவாறு, கர்ணன் மீது ஒரு இரும்பு சக்தியை ஏவினார். கர்ணன் அதனை வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டான்.

யுதிஷ்டிரர் கர்ணனின் இரு புஜங்களிலும், நெற்றியிலும், மார்பிலும் 4 தோமரத்தால் அடித்துச் சிம்மநாதம் புரிந்தார். சரீரத்தில் இருந்து உதிரும் பெருக, சினம் கொண்ட கர்ணன், யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தித் தேரின் கொடியை வெட்டி, தூணீர்களைப் பிளந்து, தேரையும் துண்டு துண்டாக உடைத்துத் தள்ளினான். இச்சமயம் சாத்யகியும், சிகண்டியும் கர்ணன் மீது அம்புகளை அடித்தனர். சிங்கம் சிறிய மானைத் தாக்குவது போல ராதேயன் அந்த மகாரதிகளைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினான். தர்மராஜரை மீண்டும் தாக்கினான்.

காயம்பட்ட யுதிஷ்டிரர் வெள்ளை நிறமும், கறுப்பு வாலும் கொண்ட தன் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் அமர்ந்து போரில் இருந்து விலகிக் கூடாரம் திரும்பலானார். அவருடைய தேரின் சக்கரக் காவலர்கள் முன்பே கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அதனால் மன வருத்தம் கொண்ட அவர் கர்ணனுக்கு எதிரில் இருக்க முடியாமல் விலகிவிட்டார். அப்போது ராதேயன் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வஜ்ரம், சத்ரம், அங்குசம், மத்ஸ்யம், தவ்ஜம், கூர்மம், கமலம் முதலிய சுபலகூணங்கள் நிரம்பிய வெண்மையான தன் கரங்களால் யுதிஷ்டிரரின் தோளை தொட்டுப் பிடிக்க விரும்பினான். அச்சமயம் குந்தி தேவிக்கு தான் அளித்த வாக்கை, கர்ணன் நினைவு கூர்ந்தான். அப்போது சல்ய மன்னர், “கர்ணா! மன்னரில் சிறந்த யுதிஷ்டிரரைக் கையால் தொடாதே. இல்லையென்றால் நீ பிடித்ததுமே அவர் உன்னை வதம் செய்து கோபத் தீயால் உன்னைச் சாம்பலாக்கிவிடுவார்” என்றுரைத்தார்.

8.9 கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசுதல்

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் பெரிதாகச் சிரித்தான். யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசினான். “யுதிஷ்டிரரே! கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றியவன் கூடித்திரிய தர்மத்தை விட்டு விட்டுப் பெரும் போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகப் பயந்து எவ்வாறு போரை விட்டு ஓட முடியும்? நீ கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிபுணத்துவம்

பெறவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். குந்தி மைந்தா! நீ பிராமண பலம். ஸ்வாத்யாயம், மற்றும் யக்ஞ கர்மத்திலேயே தேர்ச்சியுடையவன். ஆகவே போரும் செய்யாதே. வீரர்களுக்கு எதிரிலும் செல்லாதே. வீரர்களோடு ஒருபோதும் பிரியமற்ற சொற்களைப் பேசாதே. போரில் கால்களை வைக்காதே.

பிரியமற்ற சொற்களைக் கூற வேண்டுமானால், மற்றவர்களோடு பேச என் போன்ற வீரனோடு பேசாதே. அவ்வாறு பேசினால் போரில் நீ தீய பலனை அனுபவிக்க வேண்டி வரும். ஆதலால் குந்தி மைந்தா! நீ உன் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடு. அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்கும் இடம் செல். மன்னா! கர்ணன் போரில் உன்னை எந்த வகையிலும் வதம் செய்ய மாட்டான்” என்று கூறிய கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை விட்டு விட்டான். யுதிஷ்டிர மன்னர் வெட்கத்துடன் உடனே ரணபூமியை விட்டு ஓடிவிட்டார். கர்ணன் பாண்டவசேனையை அழிக்கத் தொடங்கினான்.

யுதிஷ்டிரர் போரில் இருந்து விலகுவதைக் கண்ட சேதி, பாண்டவ, பாஞ்சால வீரர்களும், சாத்யகி, நகுல-சகதேவர், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரின் பின்னாலேயே சென்றனர். யுதிஷ்டிரரின் சேனை விலகியதைக் கண்ட கர்ணன் சிறிது தூரம் அதனைப் பின் தொடர்ந்தான். யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகள் களைத்துவிட்டன. அவர் ச்ருத கீர்த்தியின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். பாண்டவ சேனை அடித்து விரட்டப்படுவதைக் கண்ட தருமராஜர் தன் சேனை வீரர்களைப் போருக்குத் தூண்டினார். தருமபுத்திரரின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்ட பாண்டவ மகாரதிகள் மீண்டும் கௌரவ சேனையுடன் போரைத் தொடங்கினர்.

8.10 யுதிஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

சாத்யகியாலும், திரௌபதியின் புதல்வர்களாலும் காக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துப் போரிட அஸ்வத்தாமா அவரிடம் வந்தான். போரின் பலவகை வழிகளையும், பயிற்சிகளையும் வெளிப்படுத்தி, திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து, யுதிஷ்டிரரைத் தடுத்து, தன் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமா வானத்தை நிறைத்துவிட்டான். அப்போது, சாத்யகி, யுதிஷ்டிரர் உள்ளிட்ட பாண்டவர்களால் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுக்க முடியவில்லை. அஸ்வத்தாமாவின் சுறுசுறுப்பைக் கண்டு அனைவரும் வியந்தனர்.

அஸ்வத்தாமா மீது யுதிஷ்டிரர் 73 பாணங்களை அடித்தார். திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினர்.

அஸ்வத்தாமா அவர்கள் அனைவரையும் தன் அம்பு மழையால் முடி, தர்மராஜரின் வில்லை வெட்டி, அவரைக் காயப்படுத்தினான். தருமபுத்திரர் வேறு பெரிய வில்லை எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் 70 பாணங்களை அடித்தார். சாத்யகி இச்சமயம் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். அஸ்வத்தாமா ஒரு சக்தியைச் செலுத்திச் சாத்யகியின் சாரதியைக் கொன்று விட்டான். அவரை அம்புக் கூட்டத்தால் மறைத்துவிட்டான். சாத்யகியின் குதிரைகள் சாரதியின்றி ஓடலாயின.

யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகள் அஸ்வத்தாமா மீது வேகமாக அம்பு மழை பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமா, சிரித்தபடி, காட்டுத் தீ உலர்ந்த மரங்களை எரிப்பதுபோல் தன் அம்புகளாகிய தீயால் பாண்டவசேனை என்னும் விறகுகளையும், துரும்புகளையும் எரிக்கலானான். திமிஎன்னும் மீன்நதிப்பிரவாகத்தைக் கலக்குவதுபோல் பாண்டவசேனையைக் கலக்கினான். இச்சமயம் துரோணாசாரியாரின் சிஷ்யரான யுதிஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமாவிடம் கோபத்துடன் பேசலானார்.

“துரோணகுமாரா! நீ போரில் வீரன், பலம் மிகுந்தவன், அஸ்திரங்களை அறிந்தவன் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் நீ உன் பலம் முழுவதையும் துருபத குமாரனிடம் காட்டினால் நீ அஸ்திர வித்தையில சிறந்தவன் எனலாம். நீ இன்று என்னையே கொல்ல விரும்புகிறாய். இது உன்னுடைய அன்புமல்ல, நன்றியுமல்ல. பிராமணன் தவம், தானம், வேத அத்யயனம் ஆகியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். வில்லை வளைப்பது கூடித்திரியர்களின் தர்மமாகும். நீ பெயரளவிற்குத்தான் பிராமணன். இன்று நான் உன் கண் முன்பே போரில் கௌரவர்களை வெல்லுவேன். நீ உன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்து. நீ ஒரு சுயதர்மத்திலிருந்து பிறழ்ந்த பிராமணனாவாய்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா சிரித்தான். அவருடைய சொற்கள் உண்மையானவை என்பதால் அவன் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. பாண்டவ யுதிஷ்டிரரை அம்பு மழையால் மறைத்துவிட்டான். அவனை எதிர்கொள்ள முடியாத யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையை விட்டுவிட்டு, அங்கிருந்து விரைந்து சென்றுவிட்டார். தருமபுத்திரர் தன்னை விட்டு விலகியதும், அஸ்வத்தாமாவும் வேறு பக்கம் சென்றுவிட்டான். தருமபுத்திரர் மீண்டும் கௌரவசேனையை நோக்கி முன்னேறினார்.

8.11 கௌரவ சேனை யுதிஷ்டிரரைத் தாக்குதல்; கா்ணன்-யுதிஷ்டிரர் போர்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரர் இருந்த

இடத்திற்கு வந்தார். கௌரவ சேனையில் குழப்பத்தை விளைவித்தார். அர்ஜுனன் கவனக் குறைவாக இருந்தபோது, துரியோதனன் பாதி சேனையுடன் வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து கொண்டான். 70 கூடாரப்ரங்களால் தருமராஜரைக் காயப்படுத்தினான். குந்தி மைந்தன் கோபத்துடன் துரியோதனன் மீது 30 பல்லங்களை விடுத்தார். கௌரவ வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதற்காக ஓடினர். கௌரவர்களின் தீய கருத்தை அறிந்த பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிர மன்னரைக் காப்பாற்ற விரும்பி அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

நகுலன்-சகதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோர் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்து நின்றனர். பீமசேனனும் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற விரைந்து ஓடி வந்தார். வைகர்த்தன் கர்ணன் அங்கு யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற வந்த அனைவரையும் தடுத்துவிட்டான். பாண்டவர்களால் அம்பு மழை பொழிந்த ராதேயனைத் தாண்டிச் செல்ல முடியவில்லை. அச்சமயம் சகதேவன் தன் பாணங்களால் துரியோதனனைத் துளைத்துவிட்டார். துரியோதனன் காயம் அடைந்ததைக் கண்ட கர்ணன் தன் அஸ்திரத்தின் மூலம் யுதிஷ்டிரரின் சேனையையும், துருபத குமாரர்களையும் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரின் சேனை கர்ணனால் அடிக்கப்பட்டு ஓடிவிட்டது.

கர்ணன் செலுத்திய பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதியதால் தீ தோன்றலாயிற்று. சந்தனம் பூசப்பட்ட, அணிகலன்கள் அணிந்திருந்த கர்ணனின் புஜங்கள் தொடர்ந்து அசைந்து கொண்டிருந்தன. கர்ணன் தன் பாணங்களால் தர்மபுத்திரரைத் துன்புறுத்தலானான். மிகவும் துன்பமடைந்த யுதிஷ்டிரர் கோபத்துடன் கர்ணன் மீது 50 கூரிய அம்புகளை விடுத்தார். யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கியதும் வீரர்களின் ஆகாகாரம் எங்கும் கேட்கலாயிற்று. யுதிஷ்டிரர் கோபத்துடன், பல்லம், சக்தி, முசலம் மற்றும் ருஷ்டிகளால் கௌரவ வீரர்களைச் சின்னாபின்னம் செய்தார்.

இச்சமயம் கோபம் கொண்ட கர்ணன், கடுமையான முகத்துடன், நாராசங்கள், அர்த்த சந்திரங்கள் மற்றும் வத்ஸ தந்தங்களினால் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான். யுதிஷ்டிரரும் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்தினார். கர்ணன் சிரித்தபடி கங்கபத்ரமுடைய பல்லங்களால் யுதிஷ்டிரருடைய மார்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினான். அதனால் மிகவும் துன்புற்ற தருமராஜர் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து தேரை அங்கிருந்து வேறு இடத்திற்கு செலுத்துமாறு சாரதிக்கு ஆணையிட்டார். அதனைக் கண்ட துரியோதனனும், அவனது சகோதரர்களும் யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்துவிடு

என்று கூவியவாறு நாற்புறமும் இருந்து அவரை நோக்கி ஓடிவந்தனர். அப்போது தேர்ந்த கேகய வீரர்கள் 7000 பேருடன், பாஞ்சால வீரர்களும் சேர்ந்து கௌரவ சேனையைத் தடுத்து விட்டனர். அச்சமயம் பீமசேனனும் துரியோதனனும் போரைத் தொடங்கினர்.

8.12 யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவருடன் கர்ணனிடம் தோல்வியுறுதல்

இந்த நேரத்தில் கர்ணன் கேகய மகாரதிகளை அழித்தான். தன்னைத் தடுக்க முயன்ற 500 கேகயர்களை யமனிடம் சேர்த்துவிட்டான். தன் அம்புக் கூட்டங்களால் பாண்டவர்களின் தேர்ப்படையைப் பல பாகங்களில் பிளந்து தேரில் இருந்தவாறு யுதிஷ்டிரரிடம் போரிட்டான். யுதிஷ்டிரர் படுகாயமுற்று, உணர்விழந்தவர் போலாயினார். நகுல-சகதேவருக்கிடையில் சென்று, மெல்லத் தங்கியிருந்த கூடாரம் இருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றார். இச்சமயம் துரியோதனனின் நன்மையைக் கருதிய கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை மறுபடியும் 3 பாணங்களால் ஆழமாகக் காயப்படுத்திவிட்டான். யுதிஷ்டிரரும் ராதேயன் மார்பில் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். கர்ணனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் துளைத்துவிட்டார்.

யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான மாத்ரி புதல்வர்கள் இருவரும், கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து விடக்கூடாதே என்று கருதிக் கர்ணனை நோக்கி ஓடினர். இருவரும் முயற்சியுடன், தனித்தனியாக ராதேயன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ராதேயன் அவ்விருவரையும் பல்லங்களால் காயப்படுத்தினான். வெள்ளை நிற உடலும், கருப்பு வாலும் கொண்ட யுதிஷ்டிரரின் உத்தமமான தேர்க்குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். அவரது தலைக் கவசத்தையும் வீழ்த்தி விட்டான். நகுலனின் குதிரைகளையும் கொன்று தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். தேரிழந்த யுதிஷ்டிரரும், நகுலனும் சகதேவனின் தேரில் சென்று அமர்ந்தனர்.

8.13 யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவருடன் கூடாரம் திரும்புதல்

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரரும், நகுலனும் தேரிழந்ததைக் கண்ட சல்ய மன்னர் கர்ணனிடம், தர்மராஜருடன் போரிட வேண்டாம் எனக் கூறித் தடுத்தார். சல்யன் தடுத்தும் கேளாமல் கர்ணன் தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரரையும், நகுல-சகதேவரையும் பாணங்களால் காயப்படுத்தலானான். அப்போது சல்ய மன்னர், கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிடுவான் என நினைத்துக் கர்ணனிடம், நீ யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லுவதால் என்ன லாபம் கிடைக்கப் போகிறது. தருமபுத்திரர் கொல்லப்பட்டால் அர்ஜுனன் நிச்சயம் நம்முடைய மகாரதிகள் அனைவரையும் கொன்று விடுவார். அர்ஜுனனின் கொடி தென்படுகிறது. சங்கநாதம் கேட்கிறது. பீமன் துரியோதனனைக் கொல்ல

முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறான். பீமன் துரியோதனனைப் பிடித்து விட்டதைப் பார். நீ விரைந்து சென்று துரியோதனனைக் காப்பாற்று. யுதிஷ்டிரரையும் மாத்ரி புதல்வர்களையும் வதம் செய்து என்ன ஆகப்போகிறது” என்று கூறினார். சல்யனின் சொற்களைக் கேட்டும், பீமசேனன் துரியோதனனைப் பிடித்ததைக் கண்டும், கர்ணன் யுதிஷ்டிரரையும், நகுல-சகதேவரையும் விட்டு விட்டுத் துரியோதனனைக் காப்பாற்ற ஓடினான்.

கர்ணன் அங்கிருந்து சென்றதும் யுதிஷ்டிரரும், நகுல-சகதேவரும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் மூலம் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகிக் கூடாரம் திரும்பினர். தன் சகோதரர்களுடன் யுதிஷ்டிரர் வெட்கத்தோடு தன் கூடாரத்தை அடைந்தார். தேரில் இருந்து இறங்கியதும் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டார். அவருடைய சரீரம் அம்புகளால் படுகாயப்பட்டிருந்தது. உடலில் இருந்து அம்புகள் எடுக்கப்பட்டாலும், இதயத்தில் தைத்த அவமானம் என்ற முள்ளால் அவர் மிகவும் வேதனையடைந்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவரிடம் பீமனின் சேனைக்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டார். மாத்ரி புதல்வர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போர்க்களம் திரும்பினர்.

8.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

இதேசமயம் அஸ்வத்தாமாவை வெற்றி கொண்ட அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைக் காண விரும்பிப் போர்க்களம் எங்கும் காணக் கிடைக்காமையால் பீமசேனனிடம் வந்து யுதிஷ்டிரரைப் பற்றி வினவினார். பீமசேனன் யுதிஷ்டிரர் கர்ணனால் மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்டு கூடாரம் திரும்பியதைத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன், பீமசேனனிடம் தான் கௌரவ சேனையைத் தடுத்து வைப்பதாகவும், பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவர் நிலையை அறிந்துவர வேண்டும் என்று கேட்டார். ஆனால் பீமன் தான் அவ்வாறு சென்றால் பகைவர்கள் தன்னைக் கோழை என்று கருதுவர் எனக் கூறியதோடு, அர்ஜுனனோடு போரிட்ட சம்ஷப்தக சேனையைத் தானே தடுத்துவிடுவேன் என்றும், அர்ஜுனனே யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுமாறும் கூறினார். பீமனுடைய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் விரைந்து யுதிஷ்டிரரின் கூடாரத்திற்கு வந்தனர்.

யுதிஷ்டிரரிடம் வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தருமபுத்திரரின் திருவடிகளைப் பணிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்களை, சூரியன் அஸ்வினி குமாரர்களை வரவேற்பது போல வரவேற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரர் அருகில் வந்தபோது, அவர்கள் சரீரம் முழுவதிலும் பாணங்கள்

புதைந்திருந்தன. அவர்கள் ரத்தத்தில் நனைந்திருந்தனர். இந்நிலையில் அவர்களைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டே, தன்னை காண வந்திருப்பதாக நம்பினார். இனிமையான சொற்களால் அவர்கள் இருவரையும் பாராட்டிப் பேசலானார்.

8.15 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் என்று கேட்டல்

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நோக்கிக் கூறலானார். “தேவகி மைந்தா! அர்ஜுனா! உங்களுக்கு நல்வரவு. உங்கள் இருவரின் தரிசனம் எனக்கு மிகவும் பிரியமாக உள்ளது. ஏன் எனில் நீங்கள் இருவரும் கர்ணனை வதம் செய்து நலமுடன் திரும்பியுள்ளீர்கள். கர்ணன் போரில் விஷப்பாம்பு போன்று பயங்கரமானவன். ஆயுதக் கலையில் நிபுணன், கௌரவர்களின் தலைவன். பகைவர்களுக்குக் கவசமாக இருந்தவன். வருஷசேனன், சுஷேணன் ஆகிய தன் புதல்வர்களால் காப்பாற்றப்படுகிறவன். பரசுராமரிடம் அஸ்திர ஞானம் பெற்றுப் பெரும் சக்திசாலியாக, வெல்ல முடியாதவனாக இருந்தவன். உலகத்தின் மிகச் சிறந்த ரதி, புகழ் பெற்ற வீரன். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் ரக்ஷகன் எப்போதும் துரியோதனனின் நன்மையை விரும்பி நமக்குத் துன்பம் அளிப்பதில் முனைந்திருந்தவன்.

போரில் இந்திரனோடு தேவர்களும் அவனை வெல்ல முடியாது. ஒரு அசுரனை வென்று வந்த இரு தேவர்களைப்போல, நண்பர்கள் நீங்கள் இருவரும் போரில் கர்ணனைக் கொன்று இங்கு வந்துள்ளது. சௌபாக்கியத்திற்கு உரிய விஷயமாகும். இன்று என்னோடு பயங்கரப் போர் புரிந்த கர்ணன் த்ருஷ்டத்யுமனன், நகுல-சுகதேவர், சிகண்டி, திரௌபதி புதல்வர்கள் மற்றும் பாஞ்சாலர்கள் பார்க்கும்போதே என் கொடியை வெட்டிப் பக்கத்துக் காவலர்களைக் கொன்றுவிட்டான். குதிரைகளையும் அழித்துவிட்டான். என்னை வென்ற அவன் ஆங்காங்கு என்னை அவமதித்து மிகக் கடுமையான சொற்களைக் கூறினான். நான் அந்த அவமானத்தை எந்த வகையிலும் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. 13 வருடங்களாக நான் இரவில் நன்றாகத் தூங்க முடியவில்லை. பகலில் சுகமாக இருக்கவில்லை. அவனுடைய துவேஷத்தால் நான் எரிந்து கொண்டிருந்தேன்.

நான் என்னுடைய மரணத்திற்காகவே கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றேன். கர்ணனைப் போரில் எவ்வாறு கொல்ல முடியும் என்று யோசித்தே என்னுடைய நீண்டகாலம் கழிந்தது. நான் விழிக்கும்போதும், உறங்கும்போதும் எப்போதும் கர்ணனையே பார்த்து வந்தேன். இந்த உலகம் முழுவதும் எனக்குக் கர்ணமயமாகவே ஆகியிருந்தது. கர்ணனிடம் பயம்

கொண்டிருந்ததால் எப்போதும் அவன் என் எதிரில் நிற்பதாகக் கண்டேன். பார்த்தா! நான் போர்க்களத்தில் தேர், குதிரைகள் அனைத்தையும் இழந்து உயிரோடு மட்டுமே விடப்பட்டுள்ளேன். இப்போது எனக்கு உயிராலும், ராஜ்யத்தாலும் என்ன பிரயோஜனம்? கர்ணன் இன்று என்னை இவ்வாறு படுகாயப்படுத்தியுள்ளான். பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாசாரியாரிடம் கூட அடையாத அவமானத்தை இன்று நான் சூதபுத்திரனிடம் அடைந்துவிட்டேன். கௌந்தேயா! அதனாலேயே இன்று நீ எவ்வாறு கர்ணனைக் கொன்றாய் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறான்.

பார்த்தா! போர்க்களையில் தேர்ச்சி பெற்ற மகாரதிகளில் புகழ் பெற்ற பகைவர்களில் முக்கியமானவனான, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களால் உன்னை எதிர்ப்பதற்காகவே மதிப்போடு வைக்கப்பட்டிருந்த பலம் மிக்க கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? துரியோதனனால் போர்க்களத்தில் உன்னுடைய மரணமாகக் கருதப்பட்ட கர்ணனை நீ எவ்வாறு கொன்றாய்? நண்பர்கள் அனைவரும் பார்க்கும்போதே நீ எவ்வாறு கர்ணனின் தலையை வெட்டினாய்? அர்ஜுனா! சூதபுத்திரன் போர்க்களத்தில் உன்னைத் தேடிச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். உன்னைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூறுபவனுக்கு 6 காளைகளை அளிக்க விரும்பினான். அந்தத் தீயவனான சூதபுத்திரன் இன்று போர்க்களத்தில் உன்னால் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறானா? இன்று கர்ணனைக் கொன்று என்னுடைய மிகச்சிறந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றினாயா?

எப்போதும் மதிப்புடன், கர்வம் நிரம்பி, உனக்காக எல்லாப் பக்கமும் போரிட்ட அந்தக் கர்ணனை நீ போரில் கொன்றுவிட்டாயா? உன்னைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூறுபவனுக்கு யானைகள், குதிரைகள் கொண்ட தங்கத் தேரை அளிக்க விரும்பிய, எப்போதும் உன்னோடு போட்டியிட்ட அந்தப்பாவி உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? வீரத்தின் மதத்தால் உன்மத்தம் கொண்டு, கௌரவர்களிடத்தில் எப்போதும் அதிகமாகப் பேசி வந்த, துரியோதனனுக்கு மிகவும் பிரியமானவனுமான அந்தப் பாவி கர்ணனை நீ கொன்றுவிட்டாயா?

இன்று போரில் நீ விடுத்த பாணங்களால், உடல் முழுவதும் சின்னாபின்னமாகி அந்தப்பாவி கர்ணன் பூமியில் கிடக்கின்றானா? அவன் இறந்ததால் துரியோதனனின் இரு கைகளும் உடைந்துவிட்டனவா? எப்போதும் கர்வம் கொண்டு, நான் அர்ஜுனனை வதம் செய்ய முடியும் என்று தற்புகழ்ச்சி செய்த அவனுடைய சொல் இன்று பயனற்றதாகிவிட்டதா? கௌந்தேயன் அர்ஜுனன் உயிருடன் இருக்கும் வரை நான் மற்றவர்கள் மூலம் காலைக் கழுவிக்கொள்ள மாட்டோன் என்று விரதம் பூண்டிருந்த

கர்ணனை நீ கொன்றுவிட்டாயா? நிறைந்த சபையில் திரௌபதியிடம், “கிருஷ்ணே! நீ இந்த பலமற்ற பதிதர்களான சக்தியை இழந்த பாண்டவர்களை ஏன் விடவில்லை” என்று கேட்டவனை, இன்று நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு அர்ஜுனனைக் கொல்லாமல் திரும்பமாட்டேன் என்று சபதம் செய்தவனை, அந்தப் பாவியை நீ பாணங்களால் சின்னாபின்னமாக்கிப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டாயா? இன்றைய போரில் நான் இந்த வருந்தத்தக்க நிலையை அடையச் செய்யப்பட்டேன் என்னும் செய்தி தெரிந்ததும் நீ இந்தத் தீயவன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டாயா?

சவ்யசாசி அர்ஜுனா! நீ போர்க்களத்தில் காண்டீவத்தில் இருந்து விடுபட்ட பாணங்களால் அந்தக் கர்ணனின் குண்டலம் மண்டிய ஒளிமிக்க தலையை வெட்டி வீழ்த்தினாயா? வீரா! நான் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டபோது, கர்ணனின் வதத்திற்காகவே உன்னை நினைத்தேன். நீ கர்ணனை வீழ்த்தி என்னுடைய எண்ணத்தைப் பயனுள்ளதாக்கினாயா? கர்ணனை நம்பியே துரியோதனன் மிகுந்த கர்வத்துடன் நம்மைப் பார்த்து வந்தான். அவனுடைய நம்பிக்கையை நீ அழித்து விட்டாயா? முன்பு சபாவனத்தில் கௌரவர்களின் முன் பதரான என்னைப் போன்ற அலி என்று கூறிய அந்த துர்புத்தி சூதபுத்திரன் இன்று போரில் உன் கையால் கொல்லப்பட்டானா?

முன்பு துச்சாதனனிடம், சிரித்தவாறு, “சுபல புத்திரன் மூலம் வெல்லப்பட்ட துருபத குமாரியை நீயே சென்று இங்கு அழைத்து வா” என்று கூறிய அவனை நீ கொன்றுவிட்டாயா? பீஷ்மர் மீது பெரும் ஆட்சேபனை செய்த அந்த அதிரதி புதல்வனை இன்று நீ கொன்று விட்டாயா? பால்குனா! என் இதயத்தில் எந்தக் கர்ணனின் போக்கிரித்தனம் என்னும் வாயுவால் தூண்டப்பட்ட கோபத் தீ எப்போதும் கனன்று கொண்டிருக்கிறதோ “அந்தக் கர்ணனை இன்று நான் போரில் கொன்றுவிட்டேன் என்று கூறி” என்னுடைய இதயத் தீயை நீ அணைத்துவிடுவாயா? சொல். எனக்கு இந்தச் செய்தி மிகவும் கிடைத்தற்கரியதாகும். கூறு, வீரனே! நீ சூதபுத்திரனை எவ்வாறு கொன்றாய்? விருத்தாசுரனைக் கொன்ற இந்திரனாகவே நான் உன்னைப் பார்க்கிறேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் கர்ணன் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பும், பகையும் புலப்பட, அர்ஜுனனிடம் கேட்டார்.

8.16 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணனைக் கொல்ல இயலாததைக் கூறி, அவனைக் கொன்றுவிடச் சபதம் செய்தல்

யுதிஷ்டிரர் கர்ணன் மீது கொண்ட சினத்துடன் கூறிய சொற்களைக்

கேட்டு அர்ஜுனன் அவருக்குப் பதிலளிக்கலானார்; “மன்னா! இன்று நான் சம்ஷப்தகர்களோடு போர் புரிந்து கொண்டிருந்தபோது, அஸ்வத்தாமா விஷப் பாம்பைப் போன்ற பயங்கர பாணங்களால் அடித்தபடி என் முன் வந்து நின்றான். நான் கௌரவ சேனையிலிருந்த 500 வீரர்களை வதம் செய்து அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினேன். அஸ்வத்தாமா என்னையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் துன்புறுத்தலானான். அவன் எட்டு எட்டு காளைகள் பூட்டிய எட்டு வண்டிகள் ஆயுதங்களோடு அவன் பின் வர என்னுடன் போரிட்டான். அவன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் நான் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டேன். போர்க்களத்தில் நாற்புறமும் சுற்றி வந்த அஸ்வத்தாமா என்னையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான்.

நான் வஜ்ரம் போன்ற 30 வலிமையான அம்புகளால் ஒரு நொடியில் துரோண குமாரனைத் துன்புறச் செய்தேன். உடல் முழுதும் ரத்த தாரை பெருகிய நிலையில் இருந்த அஸ்வத்தாமாவிடம் சூதபுத்திரன் கர்ணன் விரைந்து வந்தான். தன் படை வீரர்கள் கலங்கி ஓடுவதைக் கண்டு 50 முக்கிய ரதிகளுடன் கர்ணன் என்னிடம் விரைந்து வந்தான். நான் அந்த 50 ரதிகளையும் அழித்து, கர்ணனை விட்டு விட்டுத் தங்களைத் தரிசனம் செய்ய வந்துள்ளேன்.

மன்னா! பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனைக் கண்டு கலங்குகின்றனர். கர்ணனிடம் போரிட்ட ப்ரபத்ர கணங்களின் 700 ரதிகளையும் அவன் அக்கணமே கொன்றுவிட்டான். மன்னா! கர்ணன் முதலில் உங்களோடு போரிட்டதையும், அதற்கு முன்பே அஸ்வத்தாமா உங்களைப் படுகாயப்படுத்தியதையும் கேட்டபோது கர்ணனிடமிருந்து நீங்கள் இங்கு வந்தது சமயோசிதமாகத் தெரிந்தது. மகாரதி கர்ணனை வெல்லவல்ல எந்த ஒரு வீரனும் ச்ருஞ்ஜயர்களில் கிடையாது. சாத்யகியும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் என்னுடைய சக்கரக் காவலர்களாகட்டும். யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் என் பின்னாலிருந்து காக்கட்டும். மகானுபாவா! பகைவர் சேனையில் உள்ள வெல்ல முடியாத வீரன் சூரபுத்திரன் கர்ணனுடன் இன்று நான் போர் புரிவேன். வாருங்கள்; பாருங்கள்.

பாரதா! 6000 ராஜகுமாரர்கள் சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்வதற்காகப் போர்க் கடலில் மூழ்கியுள்ளனர். இன்று நான் சகோதரர்களோடு போரில் ஈடுபட்டுக் கர்ணனைப் பிடிவாதமாகக் கொல்லாவிட்டால் சபதம் செய்து நிறைவேற்றாதவர்களுக்குக் கிடைக்கும் துயரளிக்கும் கதியையே நானும் பெறுவேன். நான் உங்களிடம் அனுமதி வேண்டுகிறேன். போர்க்களத்தில் வெற்றிக்கான ஆசீர்வாதத்தை எனக்கு அளியுங்கள். திருதராஷ்டிரப்

புதல்வர்கள் பீமசேனனை அழிக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதற்கு முன்பே கர்ணனையும் அவனுடைய சேனையையும் பகைவர் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்றார்.

8.17 யுதிஷ்டிரர் சினத்துடன் அர்ஜுனனை அவமானப்படுத்தும் வகையில் பேசுதல்

கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படவில்லை. நலமாக இருக்கிறான் என்பதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கோபத்துடன் அர்ஜுனனிடம் பேசலானார், “அர்ஜுனா! உன்னுடைய சேனை முழுவதும் ஓடிவிட்டது. நீ கர்ணனை ஐயிக்க முடியாதபோது பயந்து பீமனை விட்டு விட்டு இங்கே வந்துவிட்டாய். நீ சூதபுத்திரன் கர்ணனைக் கொல்வதில் திறமையுடையவனல்ல என்னும்போது பீமசேனனைத் தனியாக ரணபூமியில் விட்டு நீ அங்கிருந்து வந்துவிட்டாய். நீ த்வைத வனத்தில் நான் தேர் ஒன்றின் மூலமே போரிட்டுக் கர்ணனைக் கொன்றுவிடுவேன் என்ற சத்திய வாக்களித்தாய். அந்த சபதத்தை மீறிக் கர்ணனிடம் பயந்து பீமசேனனை விட்டு விட்டு இன்று நீ ரணபூமியில் இருந்து எவ்வாறு திரும்பி வந்தாய்?

பார்த்தா! நீ த்வைத வனத்தில் என்னால் கர்ணனோடு போரிட முடியாது என்று சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் அனைவரும் சமயத்திற்கு உசிதமான கடமையைத் தீர்மானித்து அதன்படியே காரியங்களைச் செய்திருப்போம். வீரனே! நீ என்னிடம் கர்ணனை வதைப்பதாகச் சபதம் செய்தாய்.

அதை நிறைவேற்றவில்லை. எங்களை எதற்காகப் பகைவர்களின் நடுவில் கொண்டு வந்து பாறையின் வேதியின் மீது போட்டு அரைக்கிறாய்? ராஜகுமாரா! நாங்கள் பல மங்களமயமான பொருட்களை அடையும் விருப்பத்தோடு உன்னை நம்பியிருந்தோம். ஆனால் உன்னால் எங்களுடைய நம்பிக்கை அனைத்தும் பயனற்றுப் போயிற்று. நான் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பினேன். ஆனால் நீ அனர்த்தத்தை விளைவிக்கும் அழிவையே தரிசிக்க வைத்துள்ளாய். தனஞ்ஜயா! நடப்பட்ட விதை மழையை எதிர்பார்த்து உயிரோடு இருப்பதைப் போல நாங்கள் 13 ஆண்டுகள் உன்னையே நம்பி உயிர் தரித்திருந்தோம். ஆனால் நீ எங்கள் அனைவரையும் நரகத்தில் ஆழ்த்திவிட்டாய்.

மந்த புத்தியுடையவனே! நீ பிறந்து ஏழு நாட்களே ஆனபோது குந்திதேவியிடம் அசரீரி, “தேவி! உன்னுடைய இந்தப் புதல்வன் இந்திரனுக்குச் சமமானவன் வீரம் மிகுந்த தன் பகைவர்கள் அனைவரையும் வென்று விடுவான். காண்டவ வனத்தில் தேவர்களையும், பிராணிகளையும்

வென்றுவிடுவான். மன்னர்களின் மண்டலியில் கௌரவர்களையும் அழித்து விடுவான். யாரும் இவனை ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது. தன் மனத்தையும், புலன்களையும் வசப்படுத்தி வித்தைகள் அனைத்தையும் பெறுவான். சந்திரனின் காந்தியாலும், வாயுவின் வேகத்தாலும், மேருவின் உறுதியாலும், பூமியின் பொறுமையாலும், சூரியனின் ஒளியாலும் சூபேரனின் செல்வத்தாலும், இந்திரனின் சௌர்யத்தாலும், பகவான் விஷ்ணுவின் பலத்தாலும் நிரம்பியவனாகத் திகழ்வான். குந்தி! உன்னுடைய இந்த சிறந்த புதல்வன் அதிதியின் கர்ப்பத்தில் தோன்றிப் பகைவரை அழிக்கும் விஷ்ணுவைப் போலத் தோன்றியவன். அளவற்ற பலசாலியான இந்தச் சிறுவன் தன் மக்களின் வெற்றிக்காகவும், பகைவரின் வதத்திற்காகவும் புகழ் பெற்றுத் தன் குலப் பரம்பரையைத் தோற்றுவிப்பவனாவான்” என்று கூறியது. ஆனால் இந்த சொற்கள் உண்மையாகவில்லை. நிச்சயம் தேவர்கள் கூடப் பொய் கூறுகிறார்கள் போலும்.

இதேபோல மற்ற ரிஷிகளும் உன்னைப் புகழ்ந்து கூறி வந்தார்கள். அவர்களின் சொற்களைக் கேட்டே நான் துரியோதனனுக்கு முன் ஒருபோதும் தலை வணங்கவில்லை. ஆனால் நீ அதிரதி புத்திரன் கர்ணனுக்கு முன்னால் பயத்தால் பீடிக்கப்படுவாய் என்பதை நான் அறியவில்லை. துரியோதனன் முன்பே, போரில் கர்ணனுக்கு முன்னால் அர்ஜுனன் நிற்க முடியாது என்று கூறி வந்தான். அதனை நம்பாமல் முட்டாள்தனமாக இன்று நரகத்திற்குச் சமமான ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளேன். அர்ஜுனா! நீ முன்னரே சூதபுத்திரன் கர்ணனோடு நான் போரிட மாட்டேன் என்று கூறியிருந்தால், ச்ருஞ்ஜயர்களையும், கேகயர்களையும், மற்ற நண்பர்களையும் போருக்கு அழைத்திருக்க மாட்டேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் போரை விரும்பி ஒன்று திரண்டுள்ள கௌரவர்கள், நண்பர்கள் மற்றவர்களுக்கிடையில் இன்று சூதபுத்திரனுக்கு அதீனமாகிவிட்டேன். என்னுடைய வாழ்க்கைக்குத் திக்காரம். பீமசேனன் மட்டுமே என்னை காப்பாற்றுவவர். அவர் கர்ணனைப் பாணங்களால் துளைத்து என்னைச் சங்கடத்திலிருந்து விடுவித்துள்ளார். பீமனின் உடல் ரத்தத்தில் குளித்திருந்த போதும் அவர் கையில் கதையை எடுத்து ஒன்று திரண்ட கௌரவர்களுடன் போரிட்டார். பார்த்தா! ஒருக்கால் மகாரதிகளில் சிறந்தவனும், உத்தமரதியுமான உன் மகன் அபிமன்யு உயிருடன் இருந்திருந்தால் போர்க்களத்தில் நான் இத்தகைய அவமானத்தை அடைந்திருக்க நேர்ந்திராது. கடோதகஜன் இருந்திருந்தால் கூட நான் அங்கிருந்து, முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டு ஓட நேர்ந்திருக்காது.

பீமசேனனின் அந்தப் புதல்வன் போரில் முன்னால் செல்பவன். பெரும்

அஸ்திரவேதா. அந்த வீரன் இருந்திருந்தால் இன்று பகைவரின் சேனை கண்களை மூடிக் கொண்டிருக்கும். தனியாகவே இரவில் போரிட்ட அவன் கர்ணனை மயங்கச் செய்தான். ஆனால் சூதடித்திரன் இந்திரன் அளித்த சக்தியால் அவனைக் கொன்றுவிட்டான். நிச்சயம் என்னுடைய துர்பாக்கியமும் முன்பு செய்த பாவமும் இப்போரில் பலம் பெற்றுள்ளன. தீயவனான கர்ணன் என்னை ஒரு சக்தி இல்லாத உற்றார், உறவினர் அற்ற மனிதரிடம் செய்யப்படுவது போல அவமதித்துள்ளான். ஆபத்தில் உள்ள மனிதனைக் காப்பாற்றுவவனே பந்து. அவனே சினேகமுடையவன். அவனே நண்பன். இதுவே சத்புருஷர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படும் தர்மம் ஆகும்.

குந்தி மைந்தா! உன்னுடைய தேர் விஸ்வகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டது. அதன் அச்சிலிருந்து ஒலி கேட்பதில்லை. அதன்மீது வாரைக்கொடி பறக்கிறது. அத்தகைய சபலகூடங்கள் உடைய தேரின் மீது அமர்ந்து, தங்கத்தாலான கத்தியையும், நாலடி உள்ள சிறந்த காண்டிபத்தையும் எடுத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சாரதியாகப் பெற்று, நீ கர்ணனிடமிருந்து எவ்வாறு பயந்து ஓடி வந்தாய்? நீ உன்னுடைய காண்டிபத்தைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கொடுத்து, நீ இவருக்குச் சாரதியாகி விடு. இவர் இன்று போரில் கர்ணனைக் கொன்றுவிடுவார். அல்லது உன்னை விடச் சிறந்த வேறு ஒரு மன்னரிடம் கொடுத்துவிடு.

பாண்டு மைந்தா! அவ்வாறானால் உலக மக்கள் நம்மை மீண்டும் ராஜ்யத்தை இழந்து, மனைவி, மக்களைப் பிரிந்து பாவிகள் வாழும் நரகத்திற்கு ஈடான கஷ்டத்தில் விழுந்தவர்களாகக் காண மாட்டார்கள். தீயவனான ராஜகுமாரா! நீ ஐந்தாவது மாதம் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து விழுந்திருந்தால், அல்லது தாய் குந்தியின் கர்ப்பத்தில் வராது இருந்திருந்தால் அது உனக்கு நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏன் எனில் அந்த நிலையில் போரில் இருந்து ஓடிவரும் களங்கத்தைப் பெற்றிருக்க மாட்டாய். உன்னுடைய இந்த காண்டிப வில்லிற்கும், புஜங்களின் பராக்கிரமத்திற்கும் எண்ணற்ற பாணங்களுக்கும், அனுமக் கொடிக்கும், அக்னிதேவன் அளித்த இந்த தேருக்கும் திக்காரம்” என்று யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை சினத்துடன் அவமதித்துக் கூறினார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபம் கொண்டார்.

8.18 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்யத் தயாராதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதிப்படுத்துதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும், அர்ஜுனன் மிகுந்த சினம் கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பித் தன் கத்தியை உயர்த்தினார்.

அர்ஜுனனுடைய கோபத்தைக் கண்டு, எல்லோருடைய மனத்திலும் உள்ள விஷயத்தை அறியும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம் கூறத் தொடங்கினார். “பார்த்தா! என்ன இது? எதற்காகக் கத்தியை உருவினாய்? இங்கு நீ யாருடனும் போரிடுவதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் எனில் பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களைக் காலனுக்குக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். குந்தி மைந்தா! யுதிஷ்டிர மன்னரைத் தரிசனம் செய்வதற்காகப் போரில் இருந்து நீ விலகி வந்துள்ளாய். எல்லா வகையிலும் மன்னரைத் தரிசனம் செய்து மகிழ வேண்டிய நேரத்தில் எதற்காக இப்போது இந்த செயலைச் செய்கிறாய்? கௌந்தேயா! உன் மூலம் வதம் செய்யப்பட வேண்டிய யாரையும் நான் இங்கு காணவில்லை. பிறகு நீ யாரை அடிக்க விரும்புகிறாய்? உனக்குச் சித்தத்தில் பிரமை உண்டாகிவிடவில்லையே? பார்த்தா! எதற்காக யாரிடம் சினம் கொண்டு கத்தியை உருவியுள்ளாய்? என்று கேட்டார்.

8.19 அர்ஜுனன் கத்தியை உயர்த்தியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

சினம் கொண்டு சீறும் பாம்பைப் போல, யுதிஷ்டிரரின் பக்கம் பார்த்த அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினார், “நீ உன் காண்டீவத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடு என்று யார் என்னிடம் கூறினாலும், அவனுடைய தலையை வெட்டிவிடுவேன் என்று மனத்திற்குள் சபதம் செய்துள்ளேன். கோவிந்தா! இவர் உங்கள் முன்னாலேயே என்னிடம் அந்தச் சொல்லைக் கூறியுள்ளார். ஆகவே நான் இவரை மன்னிக்க முடியாது. இந்த கர்ம பீருவான மன்னரை வதம் செய்வேன். யது நந்தனா! இவரை வதம் செய்து என்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன். அதற்காகவே நான் இந்தக் கத்தியை எடுத்துள்ளேன். நான் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து என் சபதத்தின் பாரத்திலிருந்து விடுபடுவேன். நீங்கள் இந்த உலகின் கடந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அறிவீர்கள். ஆகவே உங்களுடைய ஆணை எதுவானாலும் நான் அவ்வாறே செய்வேன்” என்றார்.

8.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு தர்மத்தின் நுட்பத்தை எடுத்துரைத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “பாரதா தர்மத்தின் நிர்ணயம் என்ன என்பதை நீ அறியவில்லை. நீ தர்மபீருவாக இருப்பதுடன் அறிவில்லாதவனாகவும் இருக்கிறாய். நீ தர்மம் அறிந்தவனாக உன்னை எண்ணிக் கொண்டு எந்த தர்மத்தைக் காப்பதாகச் சொல்கிறாயோ, அதில் உயிர் வதம் உள்ளது. நீ பாமர மனிதனைப்போல உன் மூத்த சகோதரனும், தர்மம் அறிந்தவனுமான மன்னனை எவ்வாறு வதம் புரிவாய்? போரிடாதவன், பகைமை கொள்ளாதவன், போரிலிருந்து விலகி ஓடுபவன், சரணடைந்தவன்,

கைகுவித்து அடைக்கலமளிக்குமாறு வேண்டுவன், எச்சரிக்கை இல்லாதவன் இவர்களை வதம் செய்வது வீரர்களுக்கு உகந்ததல்ல. உன்னுடைய தமையனிடம் மேற்கூறிய எல்லா விஷயங்களும் உள்ளன. பார்த்தா! நீ முட்டாள்தனமாக ஒரு சபதத்தைச் செய்து இப்போது அதர்மமான ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தயாராகிவிட்டாய்.

நீ தர்மத்தின் சூட்சுமமான சொருபத்தை அறியாமலேயே உன் மூத்த சகோதரனை வதைக்க எவ்வாறு ஓடி வந்தாய் கூறு. பாரதா! நான் உனக்கு தர்மத்தின் உண்மையான சொருபத்தைக் கூறுகிறேன். சத்தியம் பேசுவது, உத்தமமானது. சத்தியத்தை விடச் சிறந்தது வேறொன்றும் இல்லை. ஆனால் சத்தியத்தின் உண்மையான சொருபத்தின் ஞானம் மிகவும் கடினமானது. முதலில் சத்தியம் அசத்தியம் இரண்டையும் நன்கு நிர்ணயித்துக் கொண்டு, இரண்டில் எது விளைவில் சத்தியமாகுமோ அதையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

எந்தக் காரியத்தில் ஹிம்சை இல்லையோ அதுவே தர்மம் ஆகும். தர்மமே மக்களைத் தரிக்கிறது. தரிப்பதாலேயே அது தர்மம் எனப்படுகிறது. எது உயிரைப்பறிக்கிறதோ, எது எந்தஜீவனுக்கும் ஹிம்சை செய்வதில்லையோ அதுவே தர்மம். பிராண சங்கட காலத்தில், விவாகத்தில், குடும்பத்தினரின் உயிருக்கு ஆபத்து நேரும்போது ஒரு வேளை பொய் பேசப்பட்டால் அது பொய்யாகக் கருதப்படுவதில்லை. தர்மத்திற்காகப் பொய் பேசினால் மனிதனுக்குப் பொய் பேசிய குற்றம் உண்டாகாது.” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய சபதத்தை மீறுவதால் குற்றம் ஏற்படாது என்று விளக்கினார்.

8.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்தற்கான காரணத்தைக் கூறி ஆலோசனை வழங்குதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன், அவரிடம் யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் மீண்டும் என்னிடம் நீ உன் வில்லை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடு என்று கூறினார். அதனாலேயே நான் கோபம் கொண்டேன். கேசவா! நான் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விட்டுச் சிறிது நேரம் கூட உலகில் வாழ முடியாது. இப்போது நான் சபதத்தையும் மீற முடியாது. செய்வதறியாது உணர்விழந்தவன் போலாகிவிட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என்னுடைய சபதமும் உண்மையாக வேண்டும். யுதிஷ்டிர மன்னரும் உயிரோடு இருக்க வேண்டும். அதற்கான ஆலோசனையைத் தாங்கள் அளியுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “வீரா! யுதிஷ்டிரர் மிகவும் களைத்துள்ளார். கர்ணன் போர்க்களத்தில் இவரைப் படுகாயப்

படுத்தியுள்ளான். அதனால் இவர் மிகவும் துக்கத்தோடு இருக்கிறார். போரிடாத இவர் மீது குதபுத்திரன் தொடர்ந்து பாணங்களைப் பொழிந்து துன்புறுத்தியுள்ளான். அதனால் இவர் மிகவும் துயருற்று உள்ளார். உனக்குக் கோபம் அளித்து, உன்னைத் தூண்டவில்லை என்றால், நீ போரில் கர்ணனைக் கொல்ல மாட்டாய் என்பதை அறிந்தே இத்தகைய சொற்களைக் கூறியுள்ளார். உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் கர்ணனை எதிர்க்க முடியாது என்பதாலேயே என் முன்னால் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறியுள்ளார்.

கர்ணனின் ஆதாரத்திலேயே போர்க்களத்தின் வெற்றி, தோல்வி உள்ளது. கர்ணன் தோற்றுவிட்டால், வதம் செய்யப்பட்டுவிட்டால் மற்ற கௌரவர்கள் விரைவில் தோற்றுவிடுவார்கள். அத்தகைய எண்ணத்துடனேயே தர்மராஜர் உனக்கு சினத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே! அர்ஜுனா! தருமபுத்திரர் வதத்திற்குத் தகுந்தவரல்ல. எந்த உபாயத்தால் இவர் இறந்தவருக்குச் சமமாவாரே அந்த உபாயம் உனக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். இவ்வுலகில் மதிப்பு மிக்க மனிதன் மரியாதை பெறும் வரைதான் உண்மையில் உயிர் வாழ்கிறான். அவன் பெரும் அவமானத்தை அடைந்தபோது உயிருடன் இருப்பதாலும் இறந்தவனுக்குச் சமமாகிறான். யுதிஷ்டிரர் உங்கள் அனைவராலும் எப்போதும் மிகவும் மதிக்கப்பட்டு வந்தவர். இதுவரை தாங்கள் என்றே அவரை அழைத்து வந்த நீ இன்று அவரை நீ என்று கூறு. இது அவரைக் கொல்லாமலே கொன்று விடுவதற்குச் சமமானது” என்று அர்ஜுனனுக்கு ஆலோசனையும் வழங்கினார்.

8.22 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நீ என்று அழைத்துப் பேசுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரரிடம் அதற்கு முன் எப்போதும் கூறாத கடும் சொற்களைக் கூறலானார். “மன்னா! நீ போரிலிருந்து தானாக 2 மைல் தூரம் ஓடிவந்து அமர்ந்திருக்கிறாய். நீ என்னோடு பேசாதே. கௌரவ வீரர்களோடு தனியாகப் போர் செய்து கொண்டிருக்கும் பீமசேனனுக்கு என்னை நிந்திக்க உரிமையுண்டு. நீ என்னை நிந்திக்க முடியாது. ஏன் எனில் நீ உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் அல்ல; நண்பர்களால் எப்போதும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறாய்.

இன்று போர்க்களத்தில் கலிங்கம், அங்கம் முதலிய தேசங்களின் 800 யானைகளை, அவற்றின் கும்பஸ்தலங்கள், துதிக்கைகளோடு வெட்டி வீழ்த்திய பீமசேனன் என்னைக் கடுமையாகப் பேச உரிமையுள்ளவர். போர்க்களத்தில் உயிருக்கு அஞ்சாமல், ஏராளமான, யானைகளையும்,

குதிரைகளையும் அவற்றின் வீரர்களோடு வதம் செய்த நகுலனுக்கும் என்னைக் குறை கூற உரிமையுண்டு. பகைவரின் சேனையைக் கடைந்தெடுக்கும் சகதேவனும் இங்கு வந்தான். ஆனால் ஏதும் பேசவில்லை. உனக்கும் அவனுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் என்பதைப் பார்த்துக் கொள்.

த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, திரௌபதி புதல்வர்கள், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, சிகண்டி ஆகியோர் போர்க்களத்தில் மிகுந்த வேதனையைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களும் என்னைக் குறை கூறலாம். நீயல்ல. கூடித்திரியனின் பலன் அவன் இரு புஜங்களிலும், பிராமணனின் பலம் அவன் வாக்கிலும் உள்ளதாக ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் கூடித்திரியனான உன்னுடைய பலம் வாக்கில் மட்டுமே உள்ளது.

நீ நிஷ்டூரன். நான் எத்தகைய பலசாலி என்பதை நீயே அறிவாய். நான் எப்போதும் உனக்குப் பிரியமான காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்காக முயற்சி செய்கிறேன். அத்தகைய நிலையிலும் நீ உன்னுடைய சொல்லம்புகளால் என்னைக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறாய். நாங்கள் உன்னால் சிறிதும் சுகமடைய முடியவில்லை. நான் உனக்காகவே மிகப்பெரிய மகாரதிகளைச் சம்ஹாரம் செய்துள்ளேன். அதனாலேயே நீ என்னிடம் அதிக ஐயம் கொண்டு நிஷ்டூரனாகிவிட்டாய் உன் மூலம் எங்களுக்கு எந்தச் சுகமும் கிடைத்ததாக நினைவில்லை. நரதேவா! நீ விரும்பியதைச் செய்வதற்காக என் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்ட சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொன்றான்.

நான் உன்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பாராட்ட மாட்டேன். ஏன் எனில் நீ உன்னுடைய தீமைக்காகவே சூதாட்டத்தில் பற்றுக் கொண்டாய். நீ நீசர்களால் பாராட்டப்பட்டு, பாவ கர்மத்தைச் செய்து, இப்போது எங்கள் மூலம் பகைவரின் சேனையாகிய கடலைக் கடக்க விரும்புகிறாய். சூதாடுவதில் உள்ள பல பாவமயமான தோஷங்களைச் சகதேவன் உன்னிடம் கூறியபோதும், நீ தீயவர்கள் பின்பற்றும் குற்றங்களைத் தியாகம் செய்யவில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் அனைவரும் நரகத்திற்கீடான கஷ்டத்தில் ஆழ்ந்தோம். பாண்டவா! உன்னால் சிறிதளவு சுகம் கூடக் கிடைத்ததாக நாங்கள் அறியவில்லை. ஏன் எனில் நீ சூதாடும் தீயபழக்கம் உடையவன். தீய பழக்கத்தைச் செய்து இப்போது நீ எங்களைக் கடுமையான சொற்களால் தூஷிக்கிறாய்.

நீ கௌரவ வம்சத்தின் அழிவைச் செய்ததோடு, பாவத்திற்குரிய கொடுமையான கர்மத்தையும் செய்துள்ளாய். வடதிசை வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். மேல்திசை வீரர்களின் சம்ஹாரமும் முடிந்துவிட்டது.

தென்திசை வீரர்கள் வெட்டப்பட்டு விட்டனர். கிழக்கு திசை கூத்திரியர்கள் அழிந்துவிட்டனர். இருதரப்பிலும் மிகப்பெரிய வீரர்கள் ஈடு இணையற்ற பராக்கிரமத்தைப் போரில் காட்டியுள்ளனர். நரேந்திரா! நீ பாக்கியமற்ற சூதாடி. உன்னாலேயே எங்களுடைய ராஜ்யம் அழிந்தது. உன்னாலேயே நாங்கள் கோரமான சங்கடத்தை அடைந்தோம். இப்போது என்னுடைய சொல் என்னும் சாட்டையால் எங்களை அடித்துக் கோப்பபட்ச் செய்யாதே” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துப் பேசினார்.

8.23 அர்ஜுனன் அடைந்த அளப்பரிய துயரம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய அடுத்த உபாயம்

தன் மதிப்பிற்குரிய மூத்த சகோதரனை நீ என்று அழைத்துப் பேசிக் கலங்கிய அர்ஜுனன் தன் செயலுக்காகப் பச்சாதாபப்பட்டு விரக்தியடைந்தார். தன் வாளை உருவினார். அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “அர்ஜுனா! எதற்காக வாளை உருவுகிறாய்?” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் தன் மதிப்பிற்குரிய சகோதரனை அவமானப்படுத்திய இந்த சரீரத்தை அழித்துக் கொள்ளப் போகிறேன்” என்று பதிலளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அவரிடம், “நீ தருமராஜரை நீ என்றழைத்ததற்காகவே இவ்வளவு துயரமடைந்து தற்கொலை செய்ய விரும்புகிறாய். இன்று நீ அவரைக் கொன்றிருந்தால் உன் நிலை என்ன ஆகியிருக்கும்? இதன் பின் என்ன செய்வாய். தர்மம் மிகவும் சூட்சுமமானது.

சகோதரனை வதம் செய்வதால் கிடைக்கும் கோர நரகத்தை விடக் கொடிய நரகம் நீ தற்கொலை செய்து கொண்டால் கிடைத்துவிடும். ஆகவே, பார்த்தா! இங்கு நீ உன்னையே புகழ்ந்து கொள். தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்வது தற்கொலைக்குச் சமமானதாகும் என்றார். அர்ஜுனனும் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” எனக்கூறி யுதிஷ்டிரரிடம் தன்னைத்தானே பாராட்டிப் பேச முற்பட்டார்.

8.24 யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் தற்புகழ்ச்சி செய்து கூறுதல்

அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! கேளுங்கள். பினாகபாணி சங்கரனைத் தவிர வேறு யாரும் எனக்குச் சமமான வில்லாளி கிடையாது. நான் விரும்பினால், ஒரு நொடியில் உலகனைத்தையும் அழிக்க முடியும். நான் திசைகளையும், தி்க்பாலகர்களையும் வென்று தங்களுக்கு உட்படுத்தினேன். ராஜசூய யாகமும், தங்கள் திவ்ய சபையின் நிர்மாணமும் என்னாலேயே நிகழ்ந்தது. என்னுடைய கைகளிலும் கூர்மையான அம்புகளும், பெரிய வில்லும் சின்னங்களாக உள்ளன. என்னுடைய கால்களில் தேர் மற்றும் கொடிச் சின்னங்கள் உள்ளன. என்னைப் போர்க்களத்தில் பகைவர்

வெல்ல இயலாது. என்னாலேயே நான்கு திசை வீரர்களும் கொல்லப்பட்டனர். சம்ஷப்தகர்களிலும் சிலரே மீதமுள்ளனர். கௌரவ சேனையில் பாதியை நானே அழித்துள்ளேன்.

மன்னா! பரத வம்சத்தின் இந்தப் பெரும் சேனை என் கைகளாலேயே கொல்லப்பட்டுப் போர்க்களத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அஸ்திர வித்தை அறிந்தவர்களையும் நான் அஸ்திரங்களால் கொல்கிறேன். நான் இங்கு உலகனைத்தையும் அழித்துச் சாம்பாலக்கிவிடுவேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நாம் இப்போது சூதபுத்திரனை வதம் செய்து விடுவதற்காக விரைந்து செல்வோம். இன்று இந்த யுதிஷ்டிர மன்னர் திருப்தியடையட்டும். இன்று என்னால் சூதபுத்திரனின் தாய் புதல்வனை இழந்தவனாவாள். அல்லது என் தாய் குந்தியே தன்னுடைய ஒரு புதல்வனான என்னை இழந்து விடுவாள். நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். இன்று போர்க்களத்தில் என் பாணங்களால் கர்ணனைக் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன்.” என்று அர்ஜுனன் தன்னைத்தானே புகழ்ந்து உரைத்துக் கொண்டார்.

அதன்பின் அர்ஜுனன் ஆயுதத்தை அவிழ்த்துக் கீழே வைத்தார். வாளை உறையில் இட்டார். மிகவும் வெட்கத்தோடு, தலை குனிந்து நின்றார். இரு கரங்களையும் குவித்து யுதிஷ்டிரரை வணங்கினார்.

8.25 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு வேண்டதல்; தருமராஜர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்

பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! தாங்கள் மகிழ்ச்சியடையுங்கள். நான் கூறியதை மன்னித்துவிடுங்கள். உரிய நேரத்தில் தங்களுக்கு அனைத்தும் தெரிந்துவிடும். உங்களுக்கு என் நமஸ்காரம். மகாராஜா! இப்போது கர்ணனின் வதத்தில் தாமதம் ஏற்படாது. அந்தக் காரியம் விரைவில் நடக்கும். நான் இப்போது சென்று, பீமசேனைப் போரிலிருந்து விடுவித்துக் கர்ணனை வதம் செய்துவிடுவேன் என்னுடைய வாழ்க்கை உங்களுக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காகவே இருக்கிறது. நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். தாங்கள் இதை நன்றாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.” என்று கூறினார். போருக்குப் புறப்படத் தயாரானார். யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கினார். இச்சமயம் அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டுக் கவலை கொண்ட யுதிஷ்டிரர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து அமர்ந்து கொண்டார்.

அர்ஜுனனை நோக்கிப் பேசலானார், “கௌந்தேயா! நான் நிச்சயம் நல்ல காரியம் செய்யவில்லை. அதனால் உங்களுக்கு மிகுந்த சங்கடம்

வந்துள்ளது. நான் குலத்தை அழிக்கக்கூடிய நராதமனான பாவி. பாவ மயமான தீய பழக்கங்களில் பற்றுடையவன். மூடன்; சோம்பேறி; கோழை. ஆதலால் இன்று நீ என்னுடைய தலையை வெட்டிவிடு. நான் பெரியவர்களை அவமதிப்பவன். கடுமையானவன். நீ என்னுடைய வறண்ட சொற்களை நீண்டகாலம் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன? பாவியான நான் இன்று வனத்திற்கே சென்றுவிடுகிறேன்.

என்னிலிருந்து விலகித் தனியாக சுகமாக இரு. தைரியசாலியான பீமசேனன் தகுதியுள்ள மன்னனாவார். கோழையான நான் ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்வதால் என்ன பயன்? ஆகவே, மறுபடியும் என்னிடம் நீ கோபத்தோடு கூறிய சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி எனக்கில்லை. வீரா! பீமசேனன் மன்னனாகட்டும். இன்று இவ்வளவு அவமானம் ஏற்பட்ட பிறகு உயிர் வாழும் அவசியம் எனக்கில்லை” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் திடீரென்று கட்டிலை விட்டுக் கீழே இறங்கிக் காட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினார். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமபுத்திரரின் பாதங்களைப் பணிந்து கூற முற்பட்டார்.

8.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் அவரை அவமதித்தற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், அர்ஜுனன் இவ்வாறு அவரை அவமதித்துப் பேசியதற்கான காரணத்தைத் தெரிவித்தார். “மன்னா! சத்யப்ரதிக்குள் அர்ஜுனன் காண்டீவ வில்லின் விஷயத்தில் எத்தகைய சபதம் செய்துள்ளார் என்பதைத் தாங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். அவருடைய அந்தச் சபதம் பிரசித்தமானது. யார் அர்ஜுனனிடம், “நீ உன் காண்டீவ வில்லை மற்றவருக்குக் கொடுத்துவிடு” என்று கூறினாலும், அவரை வதம் செய்து விடுவதாக அர்ஜுனன் சபதம் செய்துள்ளார். தாங்கள் இன்று அர்ஜுனனிடம் அவரது காண்டீவத்தை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்து விடுமாறு கூறிவிட்டீர்கள். ஆகவே அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை மீறாமல் இருப்பதற்காக என்னுடைய கட்டளையால் உங்களை இவ்வாறு அவமதித்தார்.

ஏன் எனில் மன்னா! குருஜனங்களை அவமானப்படுத்துவது அவர்களுடைய வதத்திற்கிணையானது என்று கூறப்படுகிறது. ஆதலால் மகாராஜா! சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட எங்களுடைய குற்றங்களை நீங்கள் மன்னித்து விடுங்கள். மகாராஜா! நாங்கள் இருவரும் உங்களைச் சரணடைகிறோம். தங்கள் பாதங்களில் பணிந்து உங்களிடம் மன்னிப்பை யாசிக்கிறோம். தாங்கள் என்னுடைய குற்றத்தை மன்னித்து

விடுங்கள். நான் தங்களிடம் உண்மையாகச் சபதம் செய்து கூறுகிறேன். இப்போது சூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்றே கருதுங்கள். தாங்கள் யாருடைய வதத்தை விரும்புகிறீர்களோ, அவனுடைய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் நடந்ததை விளக்கிச் சொன்னார்.

8.27 உண்மையறிந்த யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தன் கட்டளையினால், அர்ஜுனன் தன் சபதத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, யுதிஷ்டிரரை அவமதித்துப் பேசினார் என்பதையும், தன்னைத்தானே தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டார் என்பதையும் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் தெளிவுபடுத்தினார். உண்மையை அறிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் தன் பாதங்களில் பணிந்திருந்த ரிஷிகேசனை வேகமாகத் தூக்கி நிறுத்தினார். தன் இரு கரங்களையும் குவித்து, அவரிடம் கூறலானார். “கோவிந்தா தாங்கள் கூறுவது சரி. உண்மையில் இந்த நியமம் என்னால் மீறப்பட்டது. மாதவா! தங்கள் வேண்டுகோளால் என்னைத் திருப்தி செய்தீர்கள். ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்குவதில் இருந்து காப்பாற்றினீர்கள்.

அச்சுதா! தங்கள் மூலம் நாங்கள் கோர விபத்திலிருந்து தப்பினோம். இன்று உங்களை ரக்ஷகராகப் பெற்று நாங்கள் ஆபத்தென்னும் கடலிலிருந்து கரையேறிவிட்டோம். அஞ்ஞானத்தால் மோகிக்கப்பட்டிருந்த நாங்கள் தங்கள் அறிவென்னும் படகின் உதவியால், துயரக் கடலில் இருந்து தப்பிவிட்டோம் அச்சுதா! நாங்கள் உங்களாலேயே சனாதனர்களானோம்” என்று மகிழ்ந்து உரைத்தார்.

8.28 பகவான் அர்ஜுனனிடம் கூறுவது; அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி

தர்மராஜரின் அன்பு நிறைந்த சொற்களைக் கேட்ட கோவிந்தன், அர்ஜுனனிடம் சில சொற்களைக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரை திரஸ்கரித்துப் பேசியதால் மனத்திற்குள் பாவம் செய்துவிட்டது போல் அர்ஜுனன் விரக்தியடைந்தார். அவருடைய நிலையைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “பார்த்தா! நீ மன்னரிடம் நீ என்று சொன்னதற்கே இவ்விதம் துயரத்தில் மூழ்கிவிட்டாய். ஒருவேளை அவரைக் கொன்றிருந்தால் உன் நிலை என்னவாகியிருக்கும்? மன்னனை வதம் செய்த பின் என்ன செய்திருப்பாய்? இவ்விதம் தர்மத்தின் சொருபம் அனைவருக்கும் அறிய முடியாததாகும்.

இப்போது நீ யுதிஷ்டிர மன்னரைப் பக்தியுடன் மகிழ்ச்சியடையச்

செய். அவர் மகிழ்ந்தால் நாம் உடனே போருக்குச் சென்று கர்ணனைத் தாக்குவோம் இன்று, நீ கூரிய பாணங்களால் போர்க்களத்தில் கர்ணனை வதம் செய்து தர்மபுத்திரரின் இதயத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், உல்லாசத்தையும் நிரப்பிவிடு, இவ்வாறு செய்தால் உன் காரியம் அனைத்தும் நடந்து முடிந்துவிடும்” என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் வெட்கத்துடன் தர்மராஜரின் கால்களில் விழுந்து வணங்கினார். அவரிடம், மன்னா! மகிழுங்கள்; மகிழுங்கள். நான் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் விருப்பத்துடன் பயத்தால் கூறிய உசிதமற்ற சொற்களை மன்னித்து விடுங்கள் என்றார். தனஞ்ஜயன் தன் கால்களில் விழுந்து அழுவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவரை அன்போது எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு தானும் விம்மி, விம்மி அழலானார். அவ்விருவரும் நீண்ட நேரம் அழுதனர். இதனால் அவர்கள் மனத்தில் இருந்த அழுக்கு கழுவப்பட்டது. அவ்விருவரும் பரஸ்பரம் அன்போடு சேர்ந்தனர். மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்த தர்மராஜர் அர்ஜுனனை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு உச்சி மோந்தார்.

8.29 யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்; அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்ல உறுதி

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், “மகாபாஹு! நான் போரில் முயற்சியோடு ஈடுபட்டிருந்தேன். ஆனால் கர்ணன் சேனை முழுவதும் பார்க்கும்போதே தன்னுடைய அம்புகளால் என்னுடைய கவசம், வில், கொடி, சக்தி, குதிரைகள் அனைத்தையும் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டான். இதனால் நான் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன். இன்று எனக்கு உயிர் வாழப் பிரியம் இல்லை. இன்று போர்க்களத்தில் கர்ணனை நீ வதம் செய்யாவிடில் நான் உயிரை விட்டு விடுவேன். அதன்பின் நான் உயிர் வாழ்வதில் என்ன பிரயோஜனம்?” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அவரிடம், “மன்னா! நான் சாத்யகி, தங்களின் அருட்பிரசாதம், பீமசேனன், நகுல-சகதேவன் அனைவர் மீதும் சபதமிட்டுச் சத்தியம் செய்து, என் வில்லைத் தொட்டுக் கூறுகிறேன். இன்று நான் கர்ணனைப் போரில் கொன்றுவிடுவேன். அல்லது நானே கொல்லப்படுவேன்” என்றார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “இன்று நான் கர்ணனை வதம் புரிவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. தங்களுடைய அறிவாலேயே அந்த துராத்மாவின் வதம் நிகழும்” என்று உரைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனிடம், “பரத சிரேஷ்டா! நீ பலம் மிகுந்த கர்ணனை வதம் செய்யும் திறமையுடையவன். என் மனத்திலும் எப்போதும் போரிலும் கர்ணனை எந்த வகையிலும் கொன்று விட வேண்டும் என்ற விருப்பமே உள்ளது” என்றார்.

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தருமபுத்திரரிடம், “மகாராஜா! தாங்கள் அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் கூறி, கர்ணனின் வதத்திற்கான அமைதியை அளியுங்கள். தாங்கள் கர்ணனின் பாணங்களினால் மிகவும் துன்புற்றுள்ளீர்கள். என்று கேட்டு நாங்கள் இருவரும் உங்களைப் பற்றிய செய்தியை அறிவதற்காக இங்கு வந்தோம். தாங்கள் கர்ணனால் கொல்லப்படவோ, பீடிக்கப்படவோ இல்லை என்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். இப்போது அர்ஜுனனுடைய வெற்றிக்கு ஆசி அளியுங்கள் என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை அன்புடன் அழைத்துக் கொண்டு கூறினார்; “நீ என்னிடம் சொல்லத் தகுந்த சொற்களையே கூறினாய். நான் அதனை மன்னித்துவிட்டேன். தனஞ்ஜயா! நான் உனக்குக் கர்ணனை வதம் செய்யக் கட்டளையிடுகிறேன். நான் உன்னிடம் கடுமையாகப் பேசியதற்காக வருந்தாதே” என்றார். தனஞ்ஜயன் தன் சகோதரனுக்குத் தலைவணங்கிப் பாதங்களைப் பற்றி நமஸ்கரித்தார். மீண்டும் தமையனிடம், “பூபாலா! இன்று நான் கர்ணனைக் கொன்றே மீண்டும் உங்களைத் தரிசிப்பேன். போர்க்களத்திலிருந்து, தங்களை வாழ்த்துவதற்காக வருவேன். கர்ணனைக் கொல்லாமல் ரணபூமியில் இருந்து திரும்ப மாட்டேன்,” என உறுதியளித்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம், “குறைவற்ற புகழ், நிறைந்த ஆயுள், மனம் விரும்பும் ஆசைகள், வெற்றி, பராக்கிரமம் ஆகியவை எப்போதும் உனக்குக் கிடைக்கட்டும். தேவர்கள் உனக்கு மேன்மையை அளிப்பார்கள். விரைவில் கர்ணனைக் கொன்று விடு” எனக்கூறி விடை கொடுத்தார்.

8.30 யுதிஷ்டிரர் போர்க்களம் வருதல்

ரணபூமியில் அர்ஜுனன், கர்ணன் இருவரும் த்வைரதப் போரினைத் தொடங்கினார். அவ்விரு பெரும் வில்லாளிகளும், பகைவர்களின் சேனையையும் தங்களுக்குள்ளும் அஸ்திரங்களால் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். இச்சமயம் கூடாரத்தில் ஓய்வெடுத்த யுதிஷ்டிரர், பாணங்கள் சரீரத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு மருத்துவர்களின் மருந்துகளாலும், மந்திரங்களாலும் குணம் பெற்றார். அவர் தங்கக் கவசமணிந்து தேரேறி விரைந்து போரைக் காண வந்தார். தர்மராஜர் போர்க்களத்திற்கு வந்ததைக் கண்ட அனைவரும், ராகுவின் கிரஹணத்தில் இருந்து விடுபட்ட நிர்மலமான சந்திரன் உதயமாவதுபோல அவரைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அவரை வாழ்த்தினார்கள். ஆகாயத்திலும், பூமியிலும் கர்ண-அர்ஜுனப் போரைக் காண வந்த பார்வையாளர்கள் அவரவர் இடத்தில் ஸ்திரமாக நின்றனர். சற்று நேரம் கழிந்ததும், யுதிஷ்டிரர் கூடாரம் திரும்பினார்.

8.31 கர்ணவதம் நிகழ்ந்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைக் காண வருதல்

புதல்வர்களுடன் கர்ணனைக் கொன்ற பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மகிழ்வுடன் சிம்மநாதம் செய்து தத்தம் சங்கினை முழங்கினர். இருவரும் கூடாரத்தில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் தேரின் மூலம் வந்தனர். தங்கக் கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதரில் சிறந்த யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களை இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் பற்றிக் கொண்டனர். அவ்விருவரின் மகிழ்ச்சியையும் உல்லாசத்தையும் கண்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். இருவரிடமும் அன்புடன் பேசி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். அப்போது, அர்ஜுனனும், வாசுதேவனும் கர்ணன் வதம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை உள்ளவாறு விவரித்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கைகுவித்து முறுவலித்தபடி கூறினார், “மன்னா! காண்டவதாரி அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், நீங்கள் அனைவரும் நலமோடு இருப்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். நீங்கள் அனைவரும் வீரர்களை அழிக்கும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போரிலிருந்து விடுபட்டீர்கள். பாண்டவா! இப்போது மேலே செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுங்கள். வைகர்த்தன் கொல்லப்பட்டான். சௌபாக்கியத்தால் தாங்கள் வெற்றி அடைந்து விட்டீர்கள். உங்களுக்கு வளர்ச்சி உண்டாகிறது. இது சிறந்த சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

சூதில் வெல்லப்பட்ட திரௌபதியைக் கேலி செய்த நர அதமனான கர்ணனுடைய ரத்தத்தை இன்று பூமி குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களுடைய அந்தப் பகைவன் உடல் முழுதும் பாணங்கள் நிரம்பியிருக்க, போர்க்களத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆண் சிங்கமே! பாணங்களால் படுகாயமுற்ற கர்ணனைத் தாங்கள் பாருங்கள். தாங்கள் கவனத்தோடு எங்கள் அனைவருடனும் தடையற்ற இந்த பூமியை அரசாண்டு ஏராளமான போகங்களை அனுபவியுங்கள்” என்றார்.

8.32 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்துப் போர்க்களக் காட்சியைக் காணச் செல்லுதல்

மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய சொற்களைக் கேட்டு தர்மபுத்திரர் உள்ளம் மகிழ்ந்தார். அவர், பகவானிடம் “அஹோ பாக்யம்! அஹோ பாக்யம்” என்று கூறினார். “மகாபாஹு தேவகி நந்தனா! நீங்கள்

இருக்கும்போது இந்தப் பெரிய காரியம் நடந்தது வியப்பிற்குரிய விஷயமில்லை. தங்களைப் போன்ற சாரதி இருக்கும்போது பார்த்தன் முயற்சியோடு சூத புத்திரனை வதம் செய்துள்ளான். உங்கள் அறிவின் பிரசாதத்தால் இவ்வாறு நடப்பது ஆச்சரியமல்ல” என்றார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வலது கையைத் தன் இடது கையில் எடுத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் இருவரிடமும், “பிரபோ! தேவரிஷி நாரதர், நீங்கள் இருவரும் மகாத்மா, தர்மாத்மா, புராண புருஷர்கள், சாக்ஷாத் நாராயணர்கள் என்பதை என்னிடம் கூறியுள்ளார்.

சிறந்த புத்திசாலியான தத்வ வேத மகரிஷி ஸ்ரீ கிருஷ்ணத் வைபாயனரும் அடிக்கடி இந்த விஷயத்தை என்னிடம் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுடைய அருளாலேயே பாண்டவ தனஞ்ஜயன் எப்போதும் பகைவர்களை வென்றுள்ளார். ஒருபோதும் அவர் போரிலிருந்து பின் வாங்கியதில்லை. பிரபோ! தாங்கள் அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியான போதே எங்களுடைய வெற்றி உறுதியாகிவிட்டது. எங்களுக்குத் தோல்வி உண்டாகாது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டாயிற்று. கோவிந்தா! பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணனுடன் கிருபாசாரியாரின் துணையுடன் செல்லும் சூர வீரர்கள் அனைவரும் உங்கள் அருளால் வதம் செய்யப்படுவார்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருளாலேயே தங்கள் வெற்றி கிட்டியது எனக் கூறிப் பகவானைப் புகழ்ந்து துதித்தார்.

8.33 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்களுடன் ரண பூமியில் கிடந்த கர்ணனைப் பார்த்தல்

இவ்வாறு கூறிய யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடனும், அர்ஜுனனுடனும், தன்னுடைய, கருப்பு வால் கொண்ட வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கத் தேரில் ஏறிப் போர்க்களம் சென்றார். அவர்களுடன் ஆலோசித்துப் பேசியவாறு கர்ணன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தார். நூற்றுக்கணக்கான அம்புகள் வியாபிக்கப்பட்ட கர்ணனை நறுமண எண்ணெயால் ஏற்றப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான விளக்கொளியில் யுதிஷ்டிரர் கண்டார். கவசம் சின்னாபின்னமாகிப் பாணங்கள் தைத்த கர்ணனின் உடலைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் மிகவும் புகழ்ந்தார்.

அவர், “கோவிந்தா! வித்வானும், வீரசவாமியும், பாதுகாவலனுமான உங்களால் காக்கப்பட்டு இன்று நான் சகோதரர்களுடன் புவியின் மன்னனாகிவிட்டேன். துராத்மாவான துரியோதனன் மிகுந்த கர்வியான கர்ணன்கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுராஜ்யத்திலிருந்தும், வாழ்க்கையிலிருந்தும் அவநம்பிக்கை அடைந்து விடுவான். புருஷோத்தமா! தங்களுடைய

அருளால் ரணபூமியில் ராதேயன் கர்ணன் கொல்லப்படுவதால் நாங்கள் காரியம் கைகூடியவர்களானோம். மிகுந்த பாக்கியத்தால் உங்களுடைய வெற்றி உண்டாயிற்று. பாக்கியத்தாலேயே எங்களுடைய பகைவன் கர்ணன் இன்று கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான். சௌபாக்கியத்தாலேயே காண்டீவதாரி அர்ஜுனன் வெற்றி அடைந்தான். மகாபாஹு! மிகவும் துயரத்துடன் நாங்கள் விழித்திருந்த 13 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இன்றைய இரவில் உங்களுடைய அருளால் நாங்கள் சுகமாகத் தூங்குவோம்” என்று கூறினார்.

இவ்வாறு தர்மராஜர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் அடிக்கடி புகழ்ந்தார். புதல்வர்களுடன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் தனக்குப் புதிய பிறவி உண்டானதெனக் கருதினார். அப்போது பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து அவருடைய ஆனந்தத்தை அதிகரித்தனர். நகுல-சகதேவர், பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி அனைவரும் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தனர். தங்கள் லட்சியம் வெற்றி பெற்றதால் அவர்கள் அனைவரும் உல்லாசம் அடைந்திருந்தனர். அவர்கள் தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரரை வாழ்த்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்தபடி, மகிழ்ச்சியுடன் தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர்.

9. சல்ய பருவம்

9.1 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை வேண்டதல்; பகவான் உரைத்தவை

துரியோதனன் மத்ராஜன் சல்யனைச் சேனாதிபதியாக்கியதை யுதிஷ்டிர மன்னர் அறிந்தார். அவர் அனைவர் முன்பும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இதைத் தெரிவித்தார். “மாதவா! இந்த உண்மையை அறிந்து உசிதமானதைச் செய்யுங்கள். ஏன் எனில் தாங்களே எங்களது தலைவரும் பாதுகாவலருமாவீர்கள்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார். “பாரதா! ருதாயன குமாரரான சல்யரை நான் நன்கறிவேன். அவர் பலசாலி. பெரும் தேஜஸ்வி. அஸ்திர, சஸ்திரங்களை விரைந்து செலுத்துபவர். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் ஆகியோருக்குச் சமமான பராக்க்ரமி. சிகண்டி, அர்ஜுனன், பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யுமனன் இவர்களை விடப் பலசாலி. ரணபூமியில் பயமில்லாமல் சஞ்சரிப்பவர். ஆண் சிங்கமே! தாங்கள் இன்று சல்யமன்னரை எதிர்த்துப் போரிடுங்கள் உங்கள் சேனையை ஒவ்வொரு நாளும் கலக்கிய சல்யரை இந்திரன் சம்பாகரனைக் கொன்றது போல் கொன்று விடுங்கள். அவர் கொல்லப்பட்டால் துரியோதனனுடைய பெரும் சேனையே கொல்லப்பட்டது போலாகும்.

இவர் என் மாமா என்று கருதி அவரிடம் இரக்கம் காட்டக்கூடாது. கூடித்திரிய தர்மத்தை முன்வைத்துச் சல்ய மன்னரைக் கொன்றுவிடுங்கள். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் ஆகிய பெரும் கடலைத் தாண்டிய நீங்கள் சல்யன் என்னும் பசுவின் குளம்பில் மூழ்கி விடாதீர்கள். உங்களுடைய தபோபலம் கூடித்திரிய பலம் இரண்டையும் காட்டி மகாரதி சல்யனைக் கொன்று விடுங்கள் என்று பகவான் வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய கூடாரத்திற்குத் திரும்பினார். பாஞ்சாலர்களும், பாண்டவர்களும் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதால் அன்றிரவு மகிழ்ச்சியுடன் உறங்கினார்கள்.

9.2 18 ஆம் நாள் போர்

பொழுது புலர்ந்ததும் இருதரப்பு சேனைகளும் போருக்கு ஆயத்தமாயின. பாண்டவர்கள் தம் சேனையை மூன்று பகுதியாகப் பிரித்து நின்றனர். த்ருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, சாத்யகி மூவரும் அம்மூன்று பிரிவுக்கும் தலைவராக இருந்தனர். அன்று பாண்டவர்களிடம் 6000 தேர்களும், 6000 யானைகளும், பத்தாயிரம் குதிரைகளும் 2 கோடி காலாட்படையினரும் மீதம் இருந்தனர். பரஸ்பரம் வதத்தை விரும்பிய பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் எதிரெதிர் வந்து போரைத் தொடங்கினர்.

இருதரப்பு சேனைகளுக்கிடையே பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. காலாட்படையினரின் கோலாகலம், யானைகளின் பிளிறல், இசைக்கருவிகளின் கோஷம், சங்குகளின் முழக்கம் இவற்றால் பூமி இடி இடிப்பதுபோல ஒலியை எதிரொலித்தது யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற கைகள் வெட்டுண்டு விழுந்தன. ரணபூமி முழுவதும் நூற்றுக்கணக்கான கபந்தங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. வீழ்ந்து கிடந்த யானைகள் வஜ்ரத்தால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளைப் போலத் தோற்றமளித்தன. ரணபூமியில் ரத்த நதி பெருகியது. பீமசேனனும் அர்ஜுனனும் பகைவரை மூர்ச்சிக்கச் செய்தனர். மாத்ரி குமாரர்கள் சல்யனோடு வெற்றியை விரும்பிப் போரிட்டனர். பாண்டவர்களால் தொடர்ந்து காயப்படுத்தப்பட்ட கௌரவசேனை திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கண் முன்னேயே ஓடலாயிற்று.

9.3 யுதிஷ்டிர-சல்ய மன்னர் போர்

மத்ரராஜன் சல்யன் கோபாவேசத்துடன் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினார். அவரால் தாக்கப்பட்ட வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைத் தஞ்சமடைந்தனர். சல்யன் யுதிஷ்டிரரையும் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் தன் பாணங்களால் தடுத்தார். சல்யன் தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்ட பீமசேனன் சல்யனுடன் கதாயுத்தம் புரிந்தார். பீமசேனனிடமிருந்து கிருபாசாரியார் சல்யனைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றார். சற்று நேரத்தில் மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பிய சல்யன் அவர் மீது கூரிய பாணங்களைச் செலுத்தினார்.

தருமராஜரும் சல்யனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பதினாறு நாராசங்களால் அடித்தார். சல்யன் யுதிஷ்டிரர் மீது வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களை விடுத்தார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திரசேனனையும், தருமசேனனையும், சல்யனின் சாரதியுடன் கொன்றுவிட்டான். சல்யன் கோபத்துடன் 25 சேதிநாட்டு வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் கொடியை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டிவிட்டார். மத்ரராஜன் சினத்துடன் அம்பு மழை பொழிந்தார். சாத்யகி, பீமசேனன், மாத்ரி புதல்வர்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தி, யுதிஷ்டிரரைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் சல்யனால் துன்புறுத்தப்படுவதைக் கண்ட பீமன், சாத்யகி, நகுல-சகதேவர் அனைவரும் சல்யனைச் சூழ்ந்து கொண்டு போரிட்டனர். அவர்கள் அனைவரோடும் போரிட்ட சல்யன் தருமபுத்திரரின் வில்லை, நாணுடன் வெட்டிவிட்டார். தர்மபுத்திரரும் வேறு வில்லின் மூலம், குதிரைகள், சாரதி, தேர், கொடியுடன் சல்யனை மறைத்துவிட்டார். மீண்டும் பாண்டவ

மகாரதிகள் அனைவரும் சல்யனைத் தாக்கினர். யுதிஷ்டிரர் சல்யனைக் கொண்டு விட விரும்பி ஒரு சதக்னியால் அடித்தார். சல்யன் யுதிஷ்டிரரின் சதக்னியை வெட்டிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜனை செய்தார்.

சல்யன் தொடர்ந்து பீமசேனன் முதலிய நான்கு மகாரதிகளுடன் தனியாகவே கடும் போர் புரிவதைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் சல்யன் மூலம் தன்சேனை அழிந்துவிடக் கூடாதே என்று கவலை கொண்டார். பலம் மிகுந்த மாமா இன்று எங்களை வதம் செய்து விடுவார் போல் தோன்றுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சல்யன் என் கையால் கொல்லப்படுவார் என்று கூறிய விஷயம் எவ்வாறு நிறைவேறும் என்று கவலைப்பட்டார். சல்யன் வெற்றிக்கு முயன்ற பாண்டவர்கள் அனைவரையும் தடுத்துவிட்ட போதும், பீமசேனன் முதலியோர் தர்மராஜரை முன்னால் வைத்துச் சல்யனை விட்டு விலகாமல் போரிட்டனர்.

9.4 யுதிஷ்டிரரின் சங்கல்பம்; சல்யருடன் போருக்கான ஆயத்தம்

கௌரவ வீரர்கள் சல்யனை முன்னால் வைத்துப் பாண்டவர்களை வேகமாகத் தாக்கினர். கௌரவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்ததால் பாண்டவர்களைப் போரில் கலக்கினர். பீமனால் தடுக்கப்பட்டும் பாண்டவ வீரர்களால் கௌரவ சேனையின் முன் நிற்க முடியவில்லை. அர்ஜுனன் கிருபரோடும் க்ருதவர்மாவோடும் மோதினார். சகதேவன் சகுனியைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். சிகண்டி அஸ்வத்தாமாவையும், பீமன் துரியோதனனையும், சேனையுடன் யுதிஷ்டிரர் சல்யனையும் தடுத்துப் போரிட்டனர்.

சந்திரனுக்கு அருகிலேயே சனைஸ்வரன் என்னும் கிரகம் இருப்பது போல யுதிஷ்டிரருக்கு அருகிலேயே சல்யன் காணப்பட்டார். சல்யனால் காயமடைந்த வீரர்கள் யுதிஷ்டிரர் அழைத்தும் கூடப் போரை விட்டு ஓடினர். சினம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மத்ரராஜனை அடிக்கத் தொடங்கினார். இன்று தான் வெற்றி பெற வேண்டும் அல்லது இறந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். அவர் தன் சகோதரர்களையும், சாத்யகியையும் அழைத்து, “பந்துக்களே! பீஷ்ம, துரோண, கர்ண மற்றும் துரியோதனனுக்காகப் போரிட்ட வீரர்களைத் தத்தம் பகுதியின் காரியத்தை நிறைவேற்றி யமனுலகு அனுப்பி விட்டீர்கள். இப்போது மீதமிருக்கும் சல்யன் என் பங்கில் வந்தவர். அவரை நான் போரில் வெல்ல விரும்புகிறேன். இதுபற்றி என் மனத்தில் உள்ளதை உங்களிடம் கூறுகிறேன்.

இன்று இந்திரனாலும் வெல்லப்பட முடியாத மாத்ரி புதல்வர்கள் இருவரும் என் சக்கரக் காவலர்களாகித் தம் மாமாவோடு நன்றாகப்

போரிட்டும். பிறகு போரில் சல்யர் என்னைக் கொல்லட்டும். அல்லது நான் அவரைக் கொன்றுவிடுகிறேன். என்னுடைய சங்கல்பத்திற்காக சல்ய மாமாவுடன் நான் வெற்றி அல்லது வதத்தை விரும்பிப் போரிடுவேன். என் தேரில் சாஸ்திரப்படி மிக அதிக ஆயுதங்களும், மற்ற அவசியமான பொருட்களும் வைக்கப்பட்டும். சாத்யகி என் தேரின் வலது சக்கரத்தையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் இடது சக்கரத்தையும் காக்கட்டும். அர்ஜுனன் என் தேரின் பின்னால் இருக்கட்டும். பீமன் என் தேரின் முன்னால் செல்லட்டும். இப்போரில் நான் சல்யனை விட அதிக சக்திசாலியாகி விடுவேன்” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் விரும்பியவாறே ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. யுதிஷ்டிரர் சபதம் செய்து மத்ரராஜனுடன் போரிட்டார். துரியோதனனும், சல்யனும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் முன்னேறாமல் தடுத்தனர். சல்யன் இந்திரன் சம்பாசுரன் மீது அம்பு மழை பொழிந்ததுபோல யுதிஷ்டிரர் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். யுதிஷ்டிரரும், துரோணாசாரியார் கற்றுக் கொடுத்த உபதேசங்களை வெளிப்படுத்தி, அழகிய முறையில் எந்தத் தவறும் இல்லாமல் பாணமழை பொழிந்தார். மாமிச ஆசையுடன் போரிட்ட இரு சிங்கங்களைப் போல அவர்கள் தோற்றமளித்தனர்.

9.5 மகாரதிகளுக்கிடையிலான போர்

பீமசேனன் துரியோதனனுடன் போர் புரிந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, நகுல-சகதேவர் ஆகியோர் சகுனி முதலியவர்களை எதிர்த்தனர். துரியோதனன் பீமசேனனுடைய தங்கம் அலங்கரித்த கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினான். அத்துடன் பீமனுடைய வில்லையும் வெட்டினான். பீமசேனன் துரியோதனன் மார்பில் ரத சக்தியால் அடித்து அவனை மூர்ச்சையடையச் செய்தார். துரியோதனனுடைய சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். அதனால் அவனுடைய குதிரைகள் கட்டுப்பாடின்றித் தேரைத் துரியோதனனுடன் இழுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார் ஆகியோர் துரியோதனனைக் காப்பாற்ற விரைந்து வந்தனர்.

9.6 யுதிஷ்டிரர்-சல்ய மன்னர் போர்

அச்சமயம் கௌரவ சேனை முழுவதும் குழப்பம் நிலவியது. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்ய முற்பட்டார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் அங்கு தன் குதிரைகளைத் தானே செலுத்திக் கொண்டு மத்ரராஜனோடு போரிட்டார். அங்கு அவர் ஆச்சரியமாகக் காணப்பட்டனர். புலன்களை வசப்படுத்தி, மென்மையான இயல்புடையவராக இருந்தாலும் அப்போது அவர் கடுமையானவராகிவிட்டார். இந்திரன் வஜரத்தால்

பகைவர்களை அடித்து போலக் கௌரவ சேனையைத் தன் பாணங்களால் அடித்து வீழ்த்தினார். தனியாகவே, ஏராளமான ரதிகளை, குதிரைகள், சாரதி, கொடி, மற்றும் தேர்களுடன் தரையில் வீழ்த்திவிட்டார். குதிரைகளையும், அவற்றின் வீரர்களையும், காலாட்படையினரையும், ஆயிரக்கணக்கில் கொன்று வீழ்த்தினார்.

யுதிஷ்டிரர் மத்ரராஜனோடு போரிட்டு, “சல்யா! நில்” என்றார். சல்யன் அச்சமின்றி யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினார். இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புமழை பொழிந்து ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். இருவரும் சரீரத்தில் உதிரம் பெருக, மலர்ந்த பலாச மரத்தைப் போலக் காணப்பட்டனர். உயிரைப்பணயம் வைத்துப் போர் புரிந்த இருவரில் யார் வெல்பவர்கள் எனத் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. யுதிஷ்டிரர் வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தைப் பெறுவாரா அல்லது சல்யன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று ராஜ்யத்தைத் துரியோதனனுக்கு அளிக்கப் போகிறாரா என்று தெரியாமல் வீரர்கள் யோசிக்கலாயினர். யுதிஷ்டிரருக்குப் போரில் அனைத்துமே அனுசூலமாக இருந்தது.

சல்யன் யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி அவர் மீது 100 பாணங்களை அடித்தார். யுதிஷ்டிரர் வேறு வில்லை எடுத்துச் சல்யன் மீது 300 பாணங்களை அடித்து அவரது வில்லைத் துண்டாக்கினார். சல்யனின் கொடியை வெட்டினார். நான்கு குதிரைகளையும் இரண்டு சக்கரக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டார். துரியோதனனுடைய சேனை பயந்து ஓடியது. அஸ்வத்தாமா விரைந்து வந்து சல்யரைத் தன் தேரிலேற்றிச் சென்றுவிட்டான். சற்று நேரம் கழித்து முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகம் போலக் கம்பீர ஒலியுடன் கூடிய, யந்திரங்களும் போர்க்கருவிகளும் நிறைந்த வேறு ஒரு தேரில் ஏறிச் சல்யன் மீண்டும் போருக்கு வந்தார். வேறு வில்லைக் கையில் ஏந்தி வந்த சல்யன், யுதிஷ்டிரர், சாத்யகி, பீமன், சகதேவன் அனைவரையும் காயப்படுத்தினார்.

சல்யன் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் அனைத்தையும் அவற்றின் வீரர்களோடு ஒன்றாக அழித்தார். பீமசேனன், சாத்யகி, நகுல-சகதேவர் அனைவரும் சல்யனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தனர். சல்யன் அவர்களுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டார். அதனைக் கண்ட துரியோதனன் கட்டளையை ஏற்றுக் கௌரவ வீரர்கள் சல்யனைப் பாதுகாத்து யுதிஷ்டிரருக்கு முன் நின்றனர். சல்யனும், யுதிஷ்டிரரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்புகளை விடுத்து ஒருவரை ஒருவர் கொல்லுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர். சல்யனும், யுதிஷ்டிரரும், ஒருவரை ஒருவர் காயம் செய்தபோது, யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் கவசத்தைப்

பிளந்துவிட்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரருடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். பீமன், யுதிஷ்டிரர் இருவருடைய கவசத்தையும் பிளந்துவிட்டார்.

இச்சமயம் கிருபாசாரியார் யுதிஷ்டிரரின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். சல்ய மன்னன் யுதிஷ்டிரருடைய நான்கு குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். மிருதங்கச் சின்னமுடைய கொடியைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சல்யனைக் கொன்றுவிடுமாறு கூறியது வீணாகிவிடுமோ என்று கவலை கொண்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரருக்கு இந்த நிலையை உண்டாக்கியதும், பீமன் சல்யனின் வில்லையும், குதிரைகளையும், சாரதியையும் விரைந்து வெட்டிவிட்டார். சகதேவனும், பீமனும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் சல்யன் மீது செலுத்தினார்.

கவசம் வெட்டப்பட்டு, சாரதியும், குதிரைகளும் இல்லாத நிலையில் சல்யன் கேடயத்தையும், கத்தியையும் எடுத்தவாறு தேரில் இருந்து குதித்து யுதிஷ்டிரரை நோக்கி ஓடினார். அவரைத் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, சிகண்டி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் தன் பாணங்களால் சல்யனின் கேடயத்தைத் துண்டாக்கிவிட்டார். அவருடைய கத்தியையும் வெட்டிவிட்டார். பீமன் முதலியோரின் பாணங்களால் மறைக்கப்பட்டபோதும், சல்யன் ஒரு சிங்கம் மானைப் பிடிக்க ஒருவது போல யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க ஓடினார்.

9.7 யுதிஷ்டிரர் மத்ராஜன் சல்யரை வதம் செய்தல்

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை நினைத்த யுதிஷ்டிரர் சல்யனை விரைவாகக் கொன்று விடத் தீர்மானித்தார். சாரதியும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுத் தேரின் மீது நின்றிருந்த யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் வீரத்தைக் கேட்டும் பார்த்தும், அவர் தன் பங்கில் கொல்லப்படாமல் இருந்ததை நினைத்துச் சல்யன் வதத்தைச் சங்கல்பித்தார். மணி தண்டமுடைய ஒரு ஒளிமிக்க சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்தார். மிக வேகமாக அதனைச் சல்யன் மீது வீசினார். அந்த சக்தி எரிநகூத்திரத்தைப் போன்ற பிரகாசத்துடன் சல்யனை நோக்கி வந்தது. ப்ரஜாபதி த்வஷ்டா விஸ்வகர்மாவின் மூலம் நிர்மாணித்து, சங்கரனுக்கு அளித்த அந்த சக்தி பிரளய காலத்து சம்வர்த்தக அக்னியைப் போல மிகவும் பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது.

யுதிஷ்டிரர் கோரமான மந்திரங்களால் மந்திரித்து, “பாவியே! நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்று கூறி அந்த சக்தியைச் செலுத்தியபோது திரிபுரம் எரித்த மகேஸ்வரனைப் போலவே தோற்றமளித்தார். அந்தச் சக்தி ஆயுதத்தைச் சகித்துக் கொள்ள சல்யன் முயன்றார். ஆனால் அது சல்யனின்

மர்ம ஸ்தானங்களைப் பிளந்து, பரந்த மாற்பைக் கிழித்துப் பூமியில் உறைந்துவிட்டது. கார்த்திகேயனின் சக்தியால் காயமுற்ற க்ரௌஞ்சமலை காவி கலந்த அருவி நீரால் நனைந்ததுபோல சல்யரின் முக்கு, கண், காது, வாய் மற்றும் காயங்களில் இருந்து குருதி பெருகியது. சல்ய மன்னரின் சரீரம் ரத்தத்தால் குளித்துவிட்டது. இந்திரனின் ஐராவதம் போன்ற பெரிய உருவம் கொண்ட சல்யன் வஜ்ரத்தால் அடிபட்ட மலையைப் போலத் தேரில் இருந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டார்.

மத்ரராஜன் சல்யன் கொல்லப்பட்டதும், இளைஞனான அவருடைய தம்பி தேரில் ஏறி யுதிஷ்டிரரை நாராசங்களால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். தருமராஜர் அவனை ஆறு பாணங்களால் துளைத்தார். வில்லையும், கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். பிறகு உறுதியான ஒரு பல்லத்தால் அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். சல்யனும் அவருடைய தம்பியும் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ வீரர்கள் குழப்பமடைந்து ஓடிவிட்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் சிறந்த வில்லாளியான சல்யனைக் கொன்றதும் பார்த்தர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி மகிழ்ச்சியுடன் சங்கநாதம் எழுப்பினர். முற்காலத்தில் விருத்தாசுரனை வதம் செய்த இந்திரனைத் தேவர்கள் துதித்ததுபோலப் பாண்டவர் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தனர்.

9.8 மத்ர தேச வீரர்களின் வதம்

சல்யன் கொல்லப்பட்டதும், அவனைச் சேர்ந்த 700 ரதிகள் கௌரவ சேனையிலிருந்து பிரிந்து யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிட விரும்பிப் பாண்டவசேனையில் நுழைந்தனர். யானை மீது ஏறி வந்த துரியோதனன் அவர்களைப் போருக்கு செல்ல வேண்டாம் என்று கூறித் தடுத்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. போரைத் தீர்மானித்தனர். மத்ர தேச வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்துவதை அறிந்த பார்த்தன் காண்டீபத்துடன் வந்தார். அவருடன் நகுல-சகதேவர், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி முதலிய அனைவரும் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். கிழக்குக் காற்று பெரும் நதியான கங்கையைக் கலக்குவது போல மத்ரதேச மகாரதிகள் பாண்டவசேனையைக் கலக்கினர். எங்கே ராஜா யுதிஷ்டிரர்? எங்கே அவரது தம்பி? அவர்களுடைய மற்ற மகாரதிகள் அனைவரும் எங்கே? என்று கேட்டுப் போருக்கு வந்த அவர்களைத் திரௌபதியின் புதல்வர்களும், சாத்யகியும் கொல்லத் தொடங்கினர்.

துரியோதனன் சகுனியின் ஆலோசனைப்படி தன் சேனையுடன் மத்ரதேச வீரர்களைக் காப்பாற்ற முயன்று பாண்டவர்களுடன் போரிட்டான்.

ஆனாலும் மத்ர தேச வீரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். கௌரவசேனை மீண்டும் பயந்து ஓடிவிட்டது.

9.9 பாண்டவப் படைவீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தும் திருதராஷ்டிரரை இகழ்ந்தும் பேசியது

சல்யன் கொல்லப்பட்டதும், கௌரவப் படைவீரர்களும், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் பெரும்பாலும் போரில் இருந்து விலகிவிட்டனர். அவர்கள் தங்களை அனாதையாகக் கருதி உதவியாளரைப் பெற விரும்பினர். சல்யன் கொல்லப்பட்டதால் எந்தப் போர் வீரனும் சேனைகளை ஒன்று திரட்டிப் போரிட உற்சாகம் கொள்ளவில்லை. பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் கர்ணன் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டபோது ஏற்பட்ட பயமும், துக்கமும் மீண்டும் கௌரவப் படைவீரர்களுக்குத் தோன்றிவிட்டது. கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் யானைகள் மீதும், குதிரைகள் மீதும் மற்றும் தேரில் ஏறியும் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டனர். பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் வெற்றியை விரும்பி அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். அப்போது பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் தங்களுக்குள் உரையாடலானார்.

“இன்று யுதிஷ்டிர மன்னர் பகைவரில்லாதவராகி விட்டார். துரியோதனன் ராஜ்ய லக்ஷ்மியிலிருந்து விலகிவிட்டான். திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுக் கவலையுற்று மூர்ச்சித்து விழட்டும். துயரம் அனுபவிக்கட்டும். இன்று அவர் அர்ஜுனன் சிறந்த வில்லாளி என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும். விதுரர் கூறிய சத்தியமான, நன்மையளிக்கும் சொற்களை நினைவு படுத்திக் கொள்ளட்டும். இன்று முதல் தானே அடிமை போல யுதிஷ்டிரருக்குச் சேவை செய்து முன்பு பாண்டவர்கள் எவ்வளவு துன்பம் அனுபவித்தார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய மகிமையையும், அர்ஜுனனின் அஸ்திரங்களின் சக்தியையும், பீமனின் பலம் எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளட்டும்.

இன்று சகுனி கொல்லப்பட்டதும் மாத்ரி புதல்வர்களின் பராக்கிரமத்தையும் அவர் அறிந்து கொள்வார். தனஞ்ஜயன், சாத்யகி, பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர் போன்ற வீரர்களுக்கு எப்படி வெற்றி கிடைக்காமல் போகும்? உலகனைத்தின் சுவாமியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாருக்கு ரக்ஷகரோ அவர்களுக்கு வெற்றி ஏன் உண்டாகாது? யுதிஷ்டிரரைத் தவிர வேறு யாரால் போர்க்களத்தில் பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், சல்யன் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை வெற்றி கொள்ள முடியும்?” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெருமையைக் கூறினர்; யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து பேசினர்.

9.10 கௌரவ மகாரதிகளுடன் யுதிஷ்டிரர் போரிடுதல்

தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி சால்வமன்னனையும். சேஷமதூர்த்தி மன்னனையும் வதம்புரிந்து விட்டார். துரியோதனன் தனியாகவே பாண்டவ மகாரதிகளுடன் போரிட்டான். அப்போது சகுனி யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டு அவருடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டான். வேறு தேரில் ஏறி வந்த யுதிஷ்டிரர் சகுனியை அம்புகளால் துளைத்தார்.

மீண்டும் இரு தரப்பினருக்குமிடையில் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. யாரும் போரில் இருந்து விலகவில்லை. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனையும் அவனுடைய சகோதரர்களையும் கொல்ல விரும்பினார். கிருபாசாரியாரைக் காயப்படுத்தி அவருடைய குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். கிருபரும் எட்டு பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைத் துளைத்தார். அப்போது துரியோதனன் 700 ரதிகளை யுதிஷ்டிரருடன் போரிட அனுப்பினான். அந்த ரதிகள் யுதிஷ்டிரரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அதனைக் கண்ட சிகண்டி முதலிய பாண்டவ ரதிகள் அந்த 700 ரதிகளையும் போரில் கொன்றுவிட்டனர்.

அங்கு நடைபெற்ற போரில் எண்ணற்ற அழகிய பெண்களின் வகிட்டுச் சிந்தாரம் அழிக்கப்பட்டது. மலைகளுடனும், காடுகளுடனும், பெரும் சப்தத்துடன் பூமி அசைந்தது. எரி நகூத்திரங்கள் வானில் இருந்து விழுந்தன. யானைகள் கண்ணீர் பெருக்கின. காற்றில் மணலும், கற்களும் சேர்ந்து விழுந்தன. ஆனால் இந்த உத்பாதங்களை நினைக்காமல் கூத்திரிய வீரர்கள் மீண்டும் போருக்குத் தயாராயினர்.

9.11 சகுனி பாண்டவ வீரர்கள் போர்

சகுனி வீரர்களைப் போருக்குத் தூண்டினான். தன் சேனையில் மீதியிருந்த பத்தாயிரம் குதிரை வீரர்களோடு பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினான். அப்போரில் பாண்டவர்களின் வியூகம் பிளக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் சுகதேவனிடம் திரௌபதியின் புதல்வர்களோடு சேர்ந்து சகுனியைக் கொன்றுவிடுமாறு கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் தேர்ப்படையின் பெரும் பகுதியை அழித்துவிட்டார். அப்போது போரிட வந்த 3000 யானைகள் கொண்ட பெரும் படையை அர்ஜுனன், பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சுகதேவர் அனைவரும் தாக்கி அழித்தனர்.

9.12 கௌரவ சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுதல்; துரியோதனன் ஓட்டம்

துரியோதனனால் தூண்டப்பட்ட கௌரவசேனை மீண்டும் போரிட

வந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போரிட்ட துரியோதனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டுத் தேரிழந்தான். அவன் ஒரு குதிரையிலேறிச் சகுனியிடம் சென்றான்; கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதி அழிந்துவிட்டது. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் பதினோரு புதல்வர்களை வதம் செய்துவிட்டார். அத்துடன் எஞ்சியிருந்த கௌரவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையின் பெரும் பகுதியையும் அழித்துவிட்டார். அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவையும் அவன் புதல்வர்களையும் கொன்று சம்ஷப்தக சேனையை முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் சுதர்சனனும், துரியோதனனும் மட்டுமே மீதமிருந்தனர்.

அவர்களில் சுதர்சனனையும் பீமன் கொன்றுவிட்டார். சகதேவனும், பீமசேனனும் சகுனியுடனும் அவன் மகன் உலாகனுடனும் போரிட்டனர். சகதேவன் தன் பங்காகக் கருதி சகுனியையும், உலாகனையும் வதம் புரிந்துவிட்டார். சகுனி கொல்லப்பட்டதால் சினம் கொண்ட சகுனியின் வீரர்கள் பாண்டவர்களை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரும் அர்ஜுனனால் அழிக்கப்பட்டனர். இச்சமயம் தன்னுடைய வீரர்களை ஒன்று திரட்டிய துரியோதனன் பாண்டவர்களையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அழித்துவிட்டுத் திரும்புமாறு கட்டளையிட்டான். அவன் சொற்படி போருக்கு வந்த அந்த சேனை இருநாழிகைப் பொழுதிலேயே பாண்டவர்களால் அழிக்கப்பட்டது.

கௌரவசேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டது. ஒரு வீரன் கூடத் தப்பவில்லை. துரியோதனனிடம் இருந்த 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையும், பாண்டவர்களாலும், ச்ருஞ்ஜயர்களாலும் அழிந்துவிட்டன. துரியோதனன் மட்டுமே மீதமிருந்தான். அவனும் மிகுந்த காயமடைந்துவிட்டான். வீரர்கள் அனைவரையும் இழந்து, திசைகளையும், பூமியையும் அவன் சூன்யமாகக் கண்டான். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிம்மநாதம் செய்தனர். சேனையும், வாகனமும் இல்லாத நிலையில் அவன் ஓடிவிடத் தீர்மானித்தான்.

பாண்டவர்களின் சேனையில் 2 ஆயிரம் தேர்களும், 700 யானைகளும் 5 ஆயிரம் குதிரைகளும், பத்தாயிரம் காலாட்களும் மீதமிருந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு த்ருஷ்டத்யும்னன் அங்கு போருக்காக நின்றார். அங்கு துரியோதனன் தனித்துவிட்டான். தன் உதவியாளர் யாரையும் போர்க்களத்தில் காணாமல், இறந்த தன் குதிரையை அங்கேயே விட்டு விட்டுக் கீழ்த்திசையை நோக்கி ஓடிவிட்டான். இச்சமயம் சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்து கூட்டி வந்தார். அப்போது அங்கு வந்த வியாச மகரிஷியின் அறிவுரைப்படி சாத்யகி சஞ்ஜயனை விடுதலை செய்துவிட்டார்.

9.13 ராஜகுலப் பெண்களை யுயுத்சு அஸ்தினாபுரத்தில் சேர்த்தல்

இதற்குள் சூரிய பகவான் மறையத் தொடங்கினார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவைக் கேட்டு ராஜ குலப்பெண்கள் பெருந்துயரில் சூழ்ந்து கண்ணீர் பெருக்கினர். அவர்கள் அனைவரும் மந்திரிகளுடனும், காவலர்களுடனும் கூடாரத்தில் இருந்து ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அதனைக் கண்ட யுயுத்சு யுதிஷ்டிர மன்னரிடமும், பகவான் வாசுதேவனிடமும் நகரத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு அனுமதி கேட்டான். கருணை வடிவான யுதிஷ்டிரர் அவனை மார்புடன் அணைத்து ஹஸ்தினாபுரம் செல்ல அனுமதியளித்தார். யுயுத்சு, தேரில் அமர்ந்து குதிரைகளைச் செலுத்தி, கண்ணீர் பெருக்கியவாறு ராஜகுலப் பெண்களைத் தலைநகருக்கு அழைத்துச் சென்றான். சூரியன் மறைந்ததும் அனைவருடனும், தாளாத்தயுருடன் ஹஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்தான்.

9.14 பாண்டவர்கள் துரியோதனனைத் தேடுதல்; வேடர்கள் வருகை

ரணபூமியில் எங்கும் துரியோதனனைக் காணாமல் பாண்டவர்கள் நாற்புறமும் அவனைத் தேடுவதற்காக ஒற்றர்களை அனுப்பினர். துரியோதனன் செய்த கபடத்திற்கு அவர்கள் பழி தீர்க்க விரும்பினர். துரியோதனனைத் தேடிச் சென்ற ஒற்றர்கள் அனைவரும் திரும்பி வந்து அவன் தலைமறைவாகிவிட்டதைத் தெரிவித்தனர். அப்போது பீமனுக்கு மாமிசம் கொண்டு வந்த வேடர்கள், தாகம் தீர்க்கக் குளக்கரைக்கு வந்தபோது துரியோதனன் குளத்துள் மறைந்திருப்பதைக் கண்டனர். பீமசேனனிடம் இந்த விஷயத்தைக் கூறினால், அவர் மகிழ்ச்சியடைந்து நமக்குப் பெரும் செல்வம் அழிப்பார் எனக் கருதினார். உடலை வருத்தும் மாமிசக் குவியலைச் சுமந்து வாழ விரும்பாத அவர்கள் பரஸ்பரம் கலந்து பேசி, பாண்டவர்களின் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர்.

9.15 வேடர்களின் செய்தியைக் கேட்டுப் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சி

துரியோதனன் தலைமறைவாகிவிட்டதைக் கேட்டு யுதிஷ்டிர மன்னர் மிகுந்த கவலையில் ஆழ்ந்தார். இச்சமயம் துரியோதனனைக் குளத்தில் கண்ட வேடர்கள் பாண்டவர்களிடம் வந்தனர். காவலர்கள் தடுத்தும் கேளாமல் பீமசேனனிடம் தாங்கள் குளக்கரையில் கண்டதையும், கேட்டதையும் தெரிவித்தனர். பீமன் மகிழ்ந்து அவர்களுக்குப் பெரும் செல்வம் அளித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் வேடர்கள் கூறிய அனைத்துச் செய்தியையும் கூறினார். தனக்கு மாமிசம் கொண்டு வந்த வேடர்கள் துரியோதனனைப் பற்றிய செய்தியை அறிந்துவிட்டதையும் விளக்கினார்.

9.16 யுதிஷ்டிரரும், பாண்டவர்களும் த்வைபாயன் குளத்தை அடைதல்

பீமசேனன் கூறிய பிரியமான சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரரும் சகோதரர்களும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முன்னால் வைத்து விரைவாகக் கூடாரத்திலிருந்து கிளம்பினார். பாண்டவ, பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிரிக்கும் ஒலி எல்லாப் பக்கமும் எதிரொலித்தது. அப்போது அர்ஜுனன், பீமசேனன், மாத்ரி புத்திரர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், சிகண்டி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, சாத்யகி அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன், தங்களுடைய அதிகக் களைப்பையும் பொருட்படுத்தாது, துரியோதனனைப் பிடிக்கும் ஆசையுடன், யுதிஷ்டிரரின் பின்னால் சென்றனர். அவர்களோடு யானை, குதிரை வீரர்களும், காலாட் படையினரும் பின் தொடர்ந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் துரியோதனன் மறைத்திருந்த ‘த்வைபாயன்’ என்ற குளக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

9.17 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்

யுதிஷ்டிரர், துரியோதனன் அந்தக் குளத்தின் நீரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்துள்ளதைக் கண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பிரபோ! இவன் நீருக்குள் மாயையைப் பிரயோகித்து நீரைத் தடுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். மாதவா! இவன் கபட வித்தையால் மறைந்திருந்தபோதும் என்னிடமிருந்து தப்ப முடியாது” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம், “பாரதா! மாயாவிமான துரியோதனனுடைய இந்த மாயையை நீங்கள் மாயை மூலமே அழித்துவிடுங்கள். மாயாவியின் வதம் மாயையாலேயே செய்ய வேண்டும் என்பதே உண்மையான நீதி. தாங்கள் பல உபாயங்களால் நீரில் மாயையைப் பிரயோகித்து மாயாமய துரியோதனனை வதம் செய்யுங்கள். இந்திரன், ஸ்ரீ ஹரி, ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் ஆகியோர் இத்தகைய உபாயங்களாலேயே தைத்யர்களையும், ஹிரண்யாக்ஷனையும், ராவணனையும் வதம் செய்தனர். நீங்களும் இத்தகைய உபாயங்களையே மேற்கொள்ளுங்கள் என்று ஆலோசனை கூறினார்.

9.18 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடன் உரையாடுதல்

உத்தமமான கடுமையான விரதங்களை உபாசிக்கும் யுதிஷ்டிரர் பகவான் வாசுதேவனின் சொற்களைக் கேட்டார். பிறகு நீரில் இருந்த துரியோதனனிடம் கூறினார்; “மக்கள் தலைவா! சுயோதனா! நீ எதற்காக நீரில் இந்த அனுஷ்டானத்தைத் தொடங்கியுள்ளாய். கூடித்திரியர்கள் அனைவரையும், தன் குலத்தையும் அழிக்கச் செய்து, இன்று உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் விருப்பத்துடன் நீர் நிலையில் நுழைந்து அமர்ந்திருக்கிறாய்.

சுயோதனா! எழுந்திரு; எங்களோடு போரிடு, உன்னுடைய முன் இருந்த கர்வமும், அபிமானமும் எங்கு சென்றுவிட்டன? பயத்தால் நீரை ஸ்தம்பனம் செய்து இங்கு அமர்ந்துள்ளாயா? சபையில் அனைவரும் உன்னைச் சூர வீரன் என்று கூறுகிறார்கள். நீ நீரில் மறைந்து தூங்கும்போது உன் வீரம் வீண் என்று நான் கருதுகிறேன். மன்னா! எழுந்திரு. போரிடு. நீ நல்ல குலத்தில் உதித்த, சிறப்பாகக் குருகுலத்தின் வாரிசு, உன்னுடைய குலத்தையும், பிறவியையும் நினைத்துப் பார். இன்று போருக்குப் பயந்து எவ்வாறு நீருக்குள் மறைந்திருக்கிறாய்?

மன்னா! போர் செய்யாமலோ, அல்லது போரிலிருந்து புறமுதுகிட்டு ஓடுவதோ சனாதன தர்மமல்ல. இதனை மேற்கொள்ளும் நீசமனிதனுக்குச் சொர்க்கம் கிடைக்காது. ரணபூமியில் புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், சிற்றப்பா, பெரியப்பாக்களையும், சம்பந்திகளையும், மாமன்மார்களையும் உற்றார் உறவினரையும் வதம் செய்வித்து இப்போது ஏன் குளத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? நீ சூரன் என்று கருதுகிறாய்; கூறிக் கொள்ளுகிறாய். உண்மையான சூர வீரர்கள் பகைவர்களைக் கண்டு ஓடுவதில்லை. சகோதரர்களையும், சேனை முழுவதையும் கொல்வித்து இப்போது தன் உயிரை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்ள யோசிக்கக்கூடாது. கர்ணன் மற்றும் சகுனியின் உதவியை ஏற்று, தன்னைத்தானே முதுமையும் இறப்பும் அற்றவனாகக் கருதினாய். உன்னை மனிதனாகவே நினைத்துக் கொள்ளவில்லை.

மிகப்பெரிய பாவத்தைச் செய்த நீ இப்போது ஏன் போரிடவில்லை? பாரதா! எழுந்திரு; எங்களோடு போரிடு. சுயோதனா! உன்னுடைய பௌருஷம் எங்கே சென்றுவிட்டது? எங்கே உன்னுடைய அந்தக் கர்வம்? எங்கு சென்றது உன் பராக்கிரமம்? எங்கே அந்தப் பெரும் கர்ஜனையும் மிரட்டலும்? எங்கு சென்றது உன்னுடைய அஸ்திர வித்தை? இப்போது இந்தக் குளத்தில் எவ்வாறு உனக்கு உறக்கம் வருகிறது? எழுந்திரு. கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி போரிடு. எங்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்து இப்புவிையை அரசாண்டு கொள்; அல்லது என் கைகளால் கொல்லப்பட்டு ரணபூமியில் உறங்கிவிடு. பிரம்மா உனக்கு உத்தம தர்மமாகக் கூறியுள்ளதையே கடைப்பிடித்து உண்மையான மன்னனாகு” என்று யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போரிட வருமாறு அழைத்தார்.

9.19 துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தல்

தன்னைப் போரிட அழைத்த யுதிஷ்டிரருக்குத் துரியோதனன் நீருக்குள் இருந்தவாறே பதிலளித்தான். “மன்னா! எந்தப் பிராணியின் மனத்திலும்

பயம் உறைவது வியப்பிற்குரியதல்ல. ஆனால் பாரதா! நான் உயிர் பயத்தால் இங்கு ஓடி வரவில்லை. என்னிடம் தேரும் இல்லை; தூணீரும் இல்லை. என்னுடைய பக்கக் காவலர்களும் கொல்லப்பட்டனர். நான் போர்க்களத்தில் தனியாக இருந்தேன். இந்த நிலையில் நான் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுக்க விரும்பினேன். உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ, பயந்தோ, துயரத்துடனோ நான் இந்த நீருக்குள் நுழையவில்லை. களைப்பினால் மட்டுமே இவ்வாறு செய்தேன். கௌந்தேயா! நீயும் உன் சேவகர்களும் சிறிதுநேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் எழுந்து மீண்டும் போர்க்களத்தில் அனைவருடனும் போரிடுவேன்” என்றான்.

9.20 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் போருக்கு அழைத்தல்; துரியோதனன் ராஜ்யம் வேண்டாம் எனல்

யுதிஷ்டிரர் அவனிடம், “சுயோதனா! நாங்கள் அனைவரும் களைப்பாறியாயிற்று. வெகு நேரமாக உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நீ இப்போதே எழுந்து இங்கேயே போரிடு. போரில் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் கொன்று செழுமையான ராஜ்யத்தை அடைந்து கொள். அல்லது எங்களால் கொல்லப்பட்டு வீரர்களின் புண்ணிய லோகத்திற்குச் சென்றுவிடு” என்று கூறினார்.

துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருக்கு மறுமொழி உரைத்தான்; “குருந்தனா! நான் எந்த கௌவர்களுக்காக ராஜ்யத்தை விரும்பினேனோ, அந்த என் சகோதரர்கள் அனைவரும் அழிந்துவிட்டனர். இங்குள்ள ரத்தினங்கள் அனைத்தும் நஷ்டமாகிவிட்டன. விதவைப் பெண்ணைப்போல ஸ்ரீ ஹீனமான ஐஸ்வர்யம் அழிந்துவிட்ட இந்தப் பூமியை அனுபவிக்க என் மனத்தில் சிறிதும் உற்சாகமில்லை.

நான் இன்று கூட பாஞ்சால, பாண்டவர்களின் உற்சாகத்தை அழித்து உன்னை வெல்லும் அதிகாரம் உடையவன். ஆனால் துரோணரும், கர்ணனும் பீஷ்ம பிதாமகரும் கொல்லப்பட்டு விட்டதால் இந்தப் போருக்கு எந்த அவசியமும் இல்லை. இந்த சூன்யமான பூமி உன்னுடையதாகவே இருக்கட்டும். எந்த மன்னன் உதவியாளர்கள் இல்லாமல் அரசாட்சியை விரும்ப முடியும்? நண்பர்களையும், புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், தந்தையையும் விட்டு உங்கள் மூலம் ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டபின் என் போன்ற எந்த மனிதன் உயிரோடு இருப்பான்?

பாரதா! நான் மான்தோல் அணிந்து காட்டிற்குச் சென்றுவிடுவேன். என் தரப்பு மக்கள் கொல்லப்பட்டதால் எனக்கு இப்போது ராஜ்யத்தில்

சிறிதும் விருப்பமில்லை. என்னுடைய சகோதரர்களும் சேனைகளும் கொல்லப்பட்ட இந்த பூமி உன் அதிகாரத்திலேயே இருக்கட்டும். நீ கவலையின்றி இதை அனுபவி. நான் மான் தோலணிந்து காட்டிற்குச் சென்றுவிடுவேன். எனக்கு உறவினரே இல்லாதபோது இந்த வாழ்க்கையை, உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எனக்கும் விருப்பமில்லை.

ராஜேந்திரா! போ. எதன் தலைவன் நாசமாகிவிட்டானோ, வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனரோ, ரத்தினங்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டதோ அந்த பூமியை ஆனந்தமாக அனுபவி. ஏன் எனில் உன் வாழ்க்கைக் கூடினமாகிவிட்டது” என்றான். மக்களும் சேனையும், செல்வமும் இல்லாத ராஜ்யத்தைத்தான் நீ ஆளப்போகிறாய் என எள்ளலுடன் துரியோதனன் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கூறலானார்.

9.21 யுதிஷ்டிரர் போரில் வென்றே பூமியைப் பெற விரும்புவதாகக் கூறுதல்

“மன்னா! நீ நீருக்குள்ளிருந்து துயரமுற்ற மனிதனைப்போல அழாதே. உன்னுடைய சொற்கள் எனக்கு எந்தப் பொருளையும் உணர்த்தவில்லை. சுயோதனா! நீ அளிப்பதில் வல்லவன். ஆனாலும் நீ அளித்த இந்தப் பூமியை நான் ஆள விரும்பவில்லை. இந்தப் பூமியை நான் அதர்மமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கூத்திரியர்கள் தானம் ஏற்பது தர்மமாகச் சொல்லப்படவில்லை.

உன்னைப் போரில் தோற்கச் செய்தே இந்தப் புவியை அனுபவிப்பேன். இப்போது நீ இந்தப் புவிக்குத் தலைவனல்ல என்னும்போது, இதை எவ்வாறு தானம் செய்ய விரும்புகிறாய்? நாங்கள் குலத்தில் அமைதியை நிலவச் செய்வதற்காகத் தர்மத்தின்படி முன்பு எங்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கேட்டோம். அப்போது ஏன் நீ எங்களுக்கு பூமியை அளிக்கவில்லை? முன்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எங்களுக்கு ராஜ்யம் அளிக்க மறுத்து இப்போது எதற்காக அளிக்கிறாய்?

கௌரவா! நீ இப்போது யாருக்கும் பூமியை அளிக்கவும் முடியாது. அதைப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கவும் முடியாது. என்னைப் போரில் வென்று இந்தப் புவியை பரிபாலனம் செய். நீ முன்பு ஊசி முனையளவு பூமியையும் எனக்கு அளிக்க விரும்பவில்லை. பிறகு இன்று புவி முழுவதையும் எவ்வாறு அளிக்கிறாய்? ஐஸ்வர்யம் முழுவதையும் பெற்று இந்தப் புவியை ஆண்டு, எந்த முட்டாள் பகைவனின் கையில் தன்னுடைய பூமியை அளிக்க விரும்புவான்? இன்று பூமியை அளிக்க விரும்பினாலும், நீ உன் உயிரிலிருந்து

கை கழுவ நேரும் என்று அறியவில்லை. எங்களைத் தோற்கச் செய்து இந்தப் பூமியை ஆண்டு கொள்; அல்லது கொல்லப்பட்டு உத்தமமான உலகத்திற்குச் சென்றுவிடு.

மன்னா! நான், நீ இருவரும் உயிரோடு இருக்கும் வரை நம்முடைய வெற்றி விஷயத்தில் அனைவருக்கும் ஐயம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். தீய அறிவுடையவனே! இப்போது உன்னுடைய உயிர் என் கையில் உள்ளது. நான் விரும்பினால் உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்க முடியும். ஆனால் நீ உன் விருப்பத்தினால் உயிரோடு இருக்க முடியாது.

நீ எங்களை எரித்துவிட முயன்றாய். பீமனை விஷப் பாம்பால் தீண்டச் செய்தாய். விஷம் கலந்த உணவளித்து நீரில் மூழ்கடித்தாய். எங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு கபட வலையால், எங்களை வேட்டைப் பொருளாக்கினாய். திரௌபதியைக் கடுமையாகப் பேசினாய். கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தாய். இவை அனைத்தும் நினைவில் இருக்கிறதல்லவா? பாவியே! இவ்வனைத்துக் காரணங்களாலும் உன் உயிர் அழிந்துவிட்டது. எழுந்திரு, போரிடு. இதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் பழைய விஷயங்களை நினைவுபடுத்திப் போருக்கு அழைத்தார்.

9.22 துரியோதனன் குளத்திலிருந்தவாறே யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

இயல்பாகவே கோபமுடையவனான துரியோதனனால், யுதிஷ்டிரரின் ஏச்சுக்களச் சகிக்க முடியவில்லை. மன்னனாக, எல்லோருடைய மதிப்பிற்கும் உரியவனாக, கர்வியாக இருந்த அவனால் வெற்றி பெற்ற தர்மராஜரின் சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நீருக்குள் இருந்த அவன் உஷ்ணப் பெருமூச்சு விட்டான். மனத்திற்குள் போரைத் தீர்மானித்தான். யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் இவ்வாறு கூறினான்.

“பாண்டவர்கள் உங்கள் நன்மையை விரும்பும் நண்பர்களுடன் வந்துள்ளீர்கள். உங்களிடம் தேரும், வாகனமும் உள்ளன. நான் களைப்படைந்து தேரிழந்து, வாகனமின்றித் தனியாக இருக்கிறேன். தேரிலமர்ந்து அஸ்திர சஸ்திரங்களோடு இருக்கும் உன்னோடு தனியாகத் தரையில் நின்று, அஸ்திர சஸ்திரங்களின்றி எவ்வாறு நான் போரிட முடியும்? யுதிஷ்டிரா! நீங்கள் ஒவ்வொருவராக என்னுடன் போரிடுங்கள். பல வீரர்களோடு ஒருவனைப் போரிட நிர்ப்பந்திப்பது நியாயமானதல்ல. உடலில் கவசமின்றிக் களைத்து ஆபத்தில் சிக்கிய காயமடைந்த, வாகனங்களோ, வீரர்களோ இல்லாதவனிடம் போருக்காக நிர்ப்பந்திப்பது நியாயத்திற்குப் பொருந்தாது.

மன்னா! எனக்கு உன்னிடமோ, பீமனிடமோ, பார்த்தனிடமோ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமோ, பாஞ்சாலர்களிடமோ, நகுல-சகதேவர், சாத்யகி மற்றும் உள்ள உன் வீரர்கள் யாரிடமோ பயம் கிடையாது. போரில் தனியாகவே நான் உங்கள் அனைவரையும் முன்னேறாமல் தடுத்து விடுவேன். மன்னா! சாதுக்களின் புகழுக்கு மூலகாரணம் தர்மமேயாகும். நான் இங்கு அந்த தர்மத்தையும், புகழையும் பாலனம் செய்து கூறுகிறேன். நான் போரில் உங்கள் அனைவரோடும் ஒவ்வொருவராகப் போரிடுவேன்.

இன்று நான் அஸ்திர சஸ்திரமும் தேரும் இல்லாதபோதும், தேர்களின் மீதும், குதிரைகள் மீதும் ஏறி வந்துள்ள உங்கள் அனைவருடனும் போர் புரிவேன் சகோதரர்களுடன் உன்னை வதம் செய்வேன். வாஹ்லீகர், பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், ஐயத்ருதன், பகதத்தன், பூரிச்ரவா, சல்யன், சகுனி மற்றும் புதல்வர்கள். நண்பர்கள் உற்றார் உறவினர் அனைவரின் கடனிலிருந்தும் விடுபடுவேன் என்று கூறிப் பின்னர் மௌனமானான்.

9.23 யுதிஷ்டிரர்-துரியோதனன் இருவரும் போர் பற்றித் தீர்மானித்தல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவனிடம் கூறலானார். “சுயோதனா! கூடித்திரிய தர்மத்தை நீ அறிந்திருப்பதும், போரிட விரும்புவதும் மகிழ்ச்சிக்கும் சௌபாக்கியத்திற்கும் உரிய விஷயம். நீ ரணபூமியில் தனியாகவே. ஒவ்வொருவரிடமும் பொருதி, எங்கள் அனைவரோடும் போரிட விரும்பினாலும் சரி; உனக்குப் பிடித்தமான ஆயுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு நீ எங்களில் ஒவ்வொருவரோடும் போரிடு. வீரனே! நீ எங்களில் ஒருவனை வதம் செய்துவிட்டதும், ராஜ்யம் முழுவதும் உன்னுடையதாகிவிடும்; அல்லது கொல்லப்பட்டு சொர்க்கலோகம் அடைந்துவிடுவாய், என்ற உனக்கு விருப்பமான வரத்தை அளிக்கிறேன்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட துரியோதனன் அவரிடம் கூறினான். “என்னோடு போரிட யாராவது ஒரு வீரனை வரித்துவிடு. நான் கதை ஒன்றுடனேயே போரிட விரும்புகிறேன். என்னை ரணபூமியில் தனியாக வெல்லும் கர்வமுடையவன் என்னோடு போரிட்டும். விசித்திரமான தேர்ப்போர் ஒவ்வொரு அடியிலும் நடந்துவிட்டது. இன்று இந்த அற்புதமான கதாயுத்தம் நடைபெறட்டும். மகாபாஹு! நான் கதையின் மூலம் சகோதரர்களுடன் பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் கொன்றுவிடுவேன். யுதிஷ்டிரா! எனக்கு இந்திரனிடம் கூடப் பயமில்லை” என்றான்.

யுதிஷ்டிரர், அவனிடம் “சுயோதனா! எழுந்திரு. போரில் கதை மூலம்

ஏதேனும் ஒரு வீரருடன் போரிட்டு உன்னுடைய ஆண்மையை அறிமுகப்படுத்து. இந்திரனே உனக்கு ஆதரவளித்தாலும் இன்று நீ உயிருடன் தப்ப முடியாது.” என்றார். நல்ல குதிரை சாட்டையின் அடியைச் சகிக்க முடியாதது போல, துரியோதனனால் யுதிஷ்டிரருடைய சொற்களைச் சகிக்க முடியவில்லை. அவன் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரும்பிலான பெரும் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நீரைக் கிழித்தவாறு எழுந்து நின்றான். திரிகூலம் எடுத்த ருத்ரனைப் போலப் பாண்டவர்கள் எதிரே நின்றான். கையில் கதையுடன் நின்ற அவனை தண்டதாரி யமன் என்றே அங்கிருந்தோர் கருதினர்.

துரியோதனன் போருக்காக நீரில் இருந்து வெளியேறியதைக் கண்ட பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். ஒருவருடன் ஒருவர் கைகுலுக்கிக் கொண்டனர். அதனைக் கண்ட துரியோதனன் அவர்கள் தன்னைப் பரிகாசம் செய்வதாகக் கருதினான். பாண்டவர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்குவது போலப் பார்த்தான். “பாஞ்சாலர்களே! பாண்டவர்களே! இந்தப் பரிகாசத்திற்கான பலனை நீங்கள் இப்போதே அனுபவிக்க நேரும். என் கையால் கொல்லப்பட்டு யமலோகம் செல்லப் போகிறீர்கள்” என்றான். ரத்தத்தால் நனைந்த உடலோடு பெரும் கர்ஜனை செய்தவாறு பாண்டவர்களை வலுச்சண்டைக்கு அழைத்தான்.

“யுதிஷ்டிரா! நீங்கள் ஒவ்வொருவராக என்னுடன் போருக்கு வந்து கொண்டே இருங்கள். போர்க்களத்தில் ஒரு வீரனைப் பல வீரர்களோடு போரிட நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல. நான் உங்கள் அனைவருடனும் போரிடுவேன். ஆனால் இதில் உசிதமானது, உசிதமற்றது இரண்டையும் நீ நன்றாக அறிவாய்.” என்று கூறினான். யுதிஷ்டிரர் அவனிடம், “சயோதனா! நீ மகாரதிகள் பலரோடு சேர்ந்து போரில் அபிமன்யுவைக் கொன்றபோது உன் மனத்தில் இத்தகைய கருத்து ஏன் தோன்றவில்லை? உண்மையில் கூடித்திரிய தர்மம் மிகவும் குரூரமானது. மிகவும் இரக்கமற்றது. பல வீரர்கள் சேர்ந்து ஒரு வீரனைக் கொல்லக்கூடாது, என்பதே தர்மமாக இருந்தால், உன்னுடைய சம்மதத்துடன் பல மகாரதிகள் அபிமன்யுவை எவ்வாறு வதம் புரிந்தனர்? எல்லோருமே தாங்கள் ஆபத்தில் சிக்கும்போது தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். உச்ச பதவியில் தாங்கள் நிலைக்கும்போது அவர்களுக்குப் பரலோகம் பற்றிய நினைவு வருவதில்லை” என்றார்.

9.24 யுதிஷ்டிரர் தங்களில் ஒருவரோடு மட்டும் போரிடுமாறு துரியோதனனிடம் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் அவனிடம் கூறினார். “பாரதா! நீ கவசத்தை

அணிந்து கொள். போருக்கு அவசியமான பொருட்களை எடுத்துக் கொள். நான் உனக்குப் பிடித்தமான இந்த வரத்தை அளிக்கிறேன். ஐந்து பாண்டவர்களில் யாரோடு நீ போரிட விரும்புகிறாயோ, அந்த ஒருவனை வதம் செய்ததும் நீ மன்னனாக முடியும்; அல்லது கொல்லப்பட்டால் சொர்க்கம் சேர்வாய். சூரனே! போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு எந்தப் பிரியமான காரியத்தை நாங்கள் செய்ய முடியும்” என்றார்.

துரியோதனன் தங்கமயமான கவசத்தையும், விசித்திரமான தலைக் கவசத்தையும் அணிந்து கொண்டான். பாண்டவர்களிடம், “உங்கள் சகோதரர்களில் யாரேனும் ஒருவன் கதை மூலம் என்னுடன் போரிட்டும். நான், நகுல-சகதேவன், பீமன், அர்ஜுனன் அல்லது உன்னோடும் போரிட முடியும். கதாயுத்தத்தில் எனக்கு நிகரானவன் யாரும் இல்லை என்பதை நான் நினைவில் வைத்துள்ளேன் நீங்கள் அனைவரும் அல்லது உங்களில் யாராவது ஒருவன் கூட என்னுடன் நியாயமாகப் போரிடும் திறமையுடையவனல்ல. என் சொல் உண்மையா பொய்யா என்பது இந்த முகூர்த்தத்திலேயே தெளிவாகிவிடப் போகிறது. இன்று என்னோடு யார் போரிடத் தயாரானாலும் அவன் கதையை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்” என்றான்.

9.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரை வைதல்

இவ்வாறு கூறிய துரியோதனன் அடிக்கடி கர்ஜித்தான். இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் சினம் கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், யுதிஷ்டிரா! இந்த துரியோதனன் கதைப் போருக்கு உன்னையோ, அர்ஜுனனையோ, அல்லது நகுல-சகதேவரையோ வரித்துவிட்டால் அப்போது நிலை என்னவாகும்? துரியோதனனிடம், மன்னா! நீங்கள் எங்களில் ஒருவரைக் கொன்று மன்னனாகிவிடு என்ற அசட்டுத் துணிச்சலான சொல்லை ஏன் கூறினீர்கள்? நீங்கள் கதைப் போரில் துரியோதனனை எதிர்க்கும் வலிமையுடையவர் என்று நான் கருதவில்லை. இவன் பீமனை வதம் செய்யும் பொருட்டு பீமனைப் போன்ற இரும்புப் பதுமையுடன் 13 ஆண்டுகள் கதாயுத்தப் பயிற்சி செய்துள்ளான்.

நீங்கள் இரக்கம் காரணமாக இந்த அசட்டுத் துணிச்சலான காரியத்தைச் செய்துள்ளீர்கள். பீமனைத் தவிர கதாயுத்தத்தில் துரியோதனனை எதிர்க்கக் கூடிய வேறு யாரையும் நான் காணவில்லை. ஆனால் பீமன் கதைப் போரில் அதிகப் பயிற்சி பெற்றதில்லை. இப்போது நீங்கள் முன்பு போலவே மறுபடி இந்த சூதாட்டத்தைத் தொடங்கிவிட்டீர்கள். மன்னா! உங்களுடைய இந்த சூது சகுனியின் சூதைக் காட்டிலும் அதிகப் பயங்கரமானது. மன்னா!

பீமசேனன் பலவான்; திறமையுடையவர் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் துரியோதனன் அதிகமாகப் பயிற்சி செய்துள்ளான். ஒருபுறம் பலசாலியும், மறுபுறம் போர்ப் பயிற்சி பெற்றவனும் இருந்தால் அவர்களில் போர்ப் பயிற்சி செய்தவனே பெரியவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

ஆகவே! மகாராஜா! தாங்கள் உங்கள் பகைவனைச் சமமான நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளீர்கள். தாங்களும் பெரும் சங்கடத்தில் சிக்கி, எங்களையும் பெரும் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளீர்கள். பகைவர் அனைவரையும் வென்று விட்ட பிறகு, ஒரே ஒருவன் மீதம் இருக்கும்போது, அவனும் சங்கடத்தில் இருக்கும்போது, தன் கைக்கு வந்த ராஜ்யத்தைப் பணயம் வைத்துத் தோற்பவனும், இவ்வாறு ஒருவனோடு போர் புரியும் நிபந்தனையை வைத்துப் போரிட விரும்புவவனும் வேறு யார் இருப்பார்கள்? நீங்கள், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் அல்லது அர்ஜுனன் யாராயினும் நியாயமாகப் போரிட்டுத் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது. ஏன் எனில் சுயோதனன் கதாயுத்தத்தில் அதிக அளவு பயிற்சி செய்துள்ளான்.

பாரதா! நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது நீங்கள் பகைவனிடம் நீ கதை மூலம் போரிட்டு எங்களில் யாராவது ஒருவனைக் கொன்றுவிட்டு மன்னனாகிவிடு என்று எவ்வாறு கூறினீர்கள், பீமசேனன் போரிட்டாலும் நமக்கு வெற்றி கிடைப்பதில் ஐயமுள்ளது. ஏன் எனில் நியாயமாகப் போரிடும் வீரர்களில் பலம் மிகுந்த சுயோதனனின் பயிற்சி எல்லோரையும் விட மிக அதிகமானது. அப்படியிருந்தும் நீங்கள் அடிக்கடி எங்களில் ஒருவனைக் கொன்று மன்னனாகு என்று கூறுகிறீர்கள். நிச்சயம் பாண்டு குந்தி தேவியின் சந்தானம் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க அதிகாரியில்லை. இறைவன் இதை முடிவுற்ற காலம் வரை வனவாசம் செய்யவோ, அல்லது பிச்சை எடுப்பதற்காகவோ பிறப்பித்துள்ளார்” என்று கூறினார்.

9.26 பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் துரியோதனனை வெல்வேன் என உறுதியளித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரைக் கடிந்து சாடுவதைக் கேட்ட பீமசேனன் பகவானிடம், “மதுசூதனா! நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். நான் நிச்சயம் சுயோதனனைப் போரில் கொன்று விடுவேன். தர்மராஜர் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவார். துரியோதனனுடைய கதையை விட என்னுடைய கதை ஒன்றரை மடங்கு கனமானது. ஆகவே இந்தக் கதை மூலம் துரியோதனனைக் கொன்றுவிடுவேன். தாங்கள் கவலை கொள்ளாதீர்கள்” என்று கூறினார். பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

பீமசேனன், யுதிஷ்டிரரிடம், “சகோதரா! நான் ரணகளத்தில் துரியோதனனோடு போரிட உற்சாகம் கொண்டுள்ளேன். இந்த நராதமன் என்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது. என் இதயத்தில் நீண்ட காலமாகச் சேர்த்து வைத்துள்ள கோபத்தை இன்று துரியோதனன் மீது அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்னிதேவனை விட்டது போல விடப் போகிறேன். பாண்டு மைந்தா! இன்று நான் கதை மூலம் துரியோதனனை வதம் செய்து உங்கள் இதயத்தின் முள்ளை எடுத்து விடுவேன். உங்கள் கழுத்தில் புகழ் மயமான மாலையை அணிவிப்பேன். இன்று இந்த துரியோதனன் தன்னுடைய உயிரையும், ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும் தியாகம் செய்யப் போகிறான். துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதும், அதைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிர மன்னன் சகுனியின் ஆலோசனையால் செய்யப்பட்ட தன் அசுப கர்மங்களை நினைவு கூறுவார்” என உரைத்தார்.

9.27 பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்ஷேத்திரம் அடைதல்

பீமசேனனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் போர் தொடங்கவிருந்தது. அந்நேரத்தில் மகாபாரதப் போர் தொடங்கும் முன்னதாகவே தான் அதில் பங்கேற்க விரும்பாமல் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் சென்று விட்ட பலராமர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். சரஸ்வதி நதிக்கரையில் தீர்த்தங்களில் நீராடி 82 நாட்கள் யாத்திரை மேற்கொண்ட அவர், நாரத மகரிஷி மூலம் மகாபாரதப் போர் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டறிந்தார். இறுதியாக பீமனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் கதைப் போர் நடக்க இருப்பதை நாரதர் கூறக் கேட்டார். தனது இரு சீடர்களின் கதைப்போரைக் காண்பதற்காகப் பலராமர் த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வந்தார்.

பலராமரைப் பாண்டவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். உரிய முறைப்படி பூஜித்து வணங்கினர். பீமனும், துரியோதனனும் தம் கதைகளை உயர்த்தி மரியாதை அளித்தனர். அனைவரிடமும் நலம் விசாரித்த பலராமர், யுதிஷ்டிரரிடம் மிகப் புனிதமான குருக்ஷேத்திரம் சென்று போரிடலாம் என்று ஆலோசனை கூறினார். “அனைவரும் இங்கிருந்து சமந்தபஞ்சக தீர்த்தம் செல்லலாம்; அந்தப் பூமி தேவலோகத்தில் பிரஜாபதியின் உத்தரவேதி என்ற பெயரில் பிரசித்தமாக உள்ளது. மூவுலகிலும் பிரசித்தமான அந்தச் சனாதன தீர்த்தத்தில் போரிட்டு மரணமடைபவன் நிச்சயம் சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்வான்” என்று பலராமர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

யுதிஷ்டிர மன்னர் பலராமரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அனைவரும் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தை நோக்கிச் சென்றனர். துரியோதனன்

கையில் பெரும் கதையை எடுத்துக் கொண்டு கால்நடையாகவே சென்றான். அவர்கள் அனைவரும் மேற்கு முகமாகச் சென்று சரஸ்வதி நதியின் தென்கரையில் இருந்த குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தனர். அங்கு உவர்பூமி கிடையாது.

9.28 யுதிஷ்டிரரிடம் பீமசேனன் கூறுதல்

துரியோதனன் அப்போது கர்வத்துடன் அனைவரிடமும் தனக்கும் பீமனுக்குமான கதைப் போரை அனைவரும் அமர்ந்து பாருங்கள் என்று கூறினான். மன்னர் சமுதாயம் அங்கு எல்லாப் பக்கமும் அமர்ந்து கொண்டது. போருக்கு நின்ற துரியோதனன் முன் பல அபசகுனங்கள் தோன்றின. அவற்றைக் கண்ட பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

“சகோதரா! மந்த புத்தியுடைய துரியோதனன் ரணபூமியில் என்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது. என் மனத்தில் நீண்ட காலமாக மறைத்து வைத்திருந்த கோபத்தைத் துரியோதனன் மீது, அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தின் மீது அக்னியை விட்டது போலச் செலுத்தப் போகிறேன். இன்று உங்களுடைய இதயத்தின் முள்ளை நான் எடுத்து விடுவேன். போரில் கதையின் அடியால் இவனை வதம் செய்து, இந்தக் கதையாலேயே இவன் உடலை நூறு துண்டுகளாக்குவேன். இவன் இனி ஒருபோதும் அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது.

பாரதா! என் படுக்கையில் இவன் பாம்பை விட்டான். உணவில் விஷம் வைத்தான். பிராமண கோடி தீர்த்தத்தில் என்னை மூழ்கடித்தான். அரக்கு மானிகையில் எரிக்க முயற்சித்தான். நிறைந்த சபையில் என்னைப் பரிகாசம் செய்தான். அனைத்தையும் அபகரித்துக் கொண்டான். 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும், ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் செய்ய வைத்தான். இவன் மூலம் பெற்ற எல்லாத் துன்பங்களையும் நான் இன்று முடித்து விடுவேன். இன்று இவனை வதம் செய்து எனக்கு நானே ருணமற்றவனாவேன்.

மன்னா! இன்றுடன் இவன் ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. தாய் தந்தையரையும் இவன் தரிசிக்கப் போவதில்லை. இவன் சுகமனைத்தும் இன்றுடன் முடிந்துவிடும். இவன் மறுபடி தன் மனைவியரைப் பார்ப்பது நிகழாது. குருராஜனான சாந்தனுவின் குலத்தில் உயிரோடு உள்ள இந்தக் களங்கம் இன்று தன் உயிரையும், லக்ஷ்மியையும், ராஜ்யத்தையும் விட்டு நிரந்தரமாகப் பூமியில் தூங்கி விடுவான். திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, தான் சகுனியின் ஆலோசனைப்படி செய்த அசுப கர்மங்களை யோசிக்கப் போகிறார்” என்று கூறிய பீமசேனன்

கதையை உயரத் தூக்கிப் போருக்கு முன்னேறினார். யுதிஷ்டிர மன்னரின் கவலையைப் போக்கித் தைரியமூட்டிப் பின் பீமன் போருக்குச் சென்றார்.

9.29 பீமன்-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தொடைகள் உடைக்கப்படுதல்

பீமனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் இடையில் கோரமான போர் நடைபெற்றது. பீமன் பலசாலியானாலும், துரியோதனன் கதாயுத்தத்தில் 13 ஆண்டுக்காலம் தொடர்ந்து பயிற்சி மேற்கொண்டு வந்ததால் பீமன் துரியோதனனை எதிர்கொள்ள இயலாமல் களைப்படைந்தார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் “நியாயமாகப் போரிட்டுப் பீமனால் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது. பீமன் துரியோதனனின் தொடைகளை உடைப்பதாகச் செய்த சபதமும் நிறைவேறாது” எனக் கூறினார். துரியோதனன் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட வேண்டியவன் என்பதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறக் கேட்ட அர்ஜுனன் பீமன் பார்க்கும்போது தன் இடது தொடையைத் தட்டிச் சங்கேதம் செய்தார். பீமனும் அதனைப் புரிந்து கொண்டார். துரியோதனன் பீமனின் கதைக்குத் தப்புவதற்காக உயரத் தாவ முயன்றபோது அவன் தொடைகளில் கதையால் அடித்தார். கால்கள் உடைக்கப்பட்ட துரியோதனன் பூமியில் விழுந்தான்.

9.30 பீமன் துரியோதனனை அவமதித்தல்; யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனைத் தடுத்துக் கூறுதல்

துரியோதனனை வீழ்த்திய பீமசேனன் சூதாட்ட சபையில் அவன் தன்னை மாடு, மாடு என்று கூறியதையும் பதர் என் போன்ற அலி என்று கூறியதையும் அவனுக்கு நினைவுபடுத்தினார். திரௌபதிக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைச் சொல்லிக் காட்டினார். அவனுடைய மகுடத்தைத் தன் இடது காலால் இடறித் தள்ளினார்; தலையின் மீது கால்களால் எட்டி உதைத்தார். இடது காலால் அவன் தலையை மிதித்து, ஏமாற்றுக்காரன், கபடன் என்று ஏசினார். பெரிதாகப் பேசினார்; மகிழ்ச்சியுடன் குதித்து நடனமாடினார். பீமனுடைய இந்தச் செயலைப் பார்த்துச் சோமகர்கள் மகிழவும் இல்லை; அவரைப் பாராட்டவும் இல்லை.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிர மன்னர் பீமசேனனிடம் கூறலானார். “பீமா! நீ பகைமையிலிருந்து ருணமற்றவனாகிவிட்டாய். நீ உன் சப-அசுப கர்மத்தால் உன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டாய். இனி இந்தக் காரியத்திலிருந்து விலகிவிடு. நீ இவன் தலையைக் காலால் உதைக்காதே. உன் மூலம் தர்மம் மீறப்படக் கூடாது. துரியோதனன் மன்னனாவான். நம் சகோதரன். இவன் கொல்லப்பட்டு விட்டான். நீ இவனிடம் இவ்வாறு நடந்து கொள்வது உசிதமானதல்ல.

பீமா! 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்குத் தலைவனும், நம்முடைய சகோதரனுமான துரியோதனனைக் காலால் உதைக்காதே. இவனுடைய சகோதரர்களும், மன்னர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். சேனை அழிந்துவிட்டது. இவனும் போரில் வீழ்த்தப்பட்டு விட்டான். இத்தகைய நிலையில் துரியோதன மன்னன் முற்றிலும் சோகத்திற்குரியவன். பரிகாசத்திற்கு உரியவனல்ல. இவன் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டான். இவனுக்குப் பிண்டம் அளிக்கவும் யாரும் இல்லை. இதைத்தவிர இவன் நம்முடைய சகோதரன். இவனிடம் நீ நியாயத்திற்கு உரிய வழியில் நடந்து கொள்ளவில்லை. உன்னை மக்கள் முன்பு, “பீமன் தர்மாத்மா” என்றே கூறி வந்தார்கள். அத்தகைய நீ இன்று துரியோதன மன்னனை ஏன் கால்களால் எட்டி உதைக்கிறாய்? என்று கூறிப் பீமனை அவரது அதர்மச் செயலிலிருந்து தடுத்தார்.

9.31 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கண்ணீருடன் கூறியவை

பீமசேனைத் தடுத்த யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் சென்றார். கண்ணீர் மல்கத் தழுதழுத்த குரலோடு அவனிடம் கூறினார். “சகோதரா! நீ வருந்தவோ, சினங் கொள்ளவோ கூடாது. துயரப்படுவதும் உசிதமல்ல. அனைவரும் தாங்கள் முன்பு செய்த கர்மங்களின் விளைவுகளையே அனுபவிக்கிறார்கள். குரு சிரேஷ்டா! இந்தப் போரில் நாங்கள் உன்னையும் நீ எங்களையும் கொல்ல விரும்பினோம். இது நிச்சயம் இறைவன் அளித்த தூய்மையற்ற கர்மங்களின் கடுமையான பலனாகும். பாரதா! நீ லோபத்தாலும், மதத்தாலும், அவிவேகத்தாலும், தன் குற்றத்தாலேயுமே இத்தகைய பெரும் விபத்தைப் பெற்றுள்ளாய்.

நீ, உன் நண்பர்கள், சகோதரர்கள், தந்தைக்குச் சமமானவர்கள், புதல்வர்கள், பேரர்கள் இவர்களைக் கொல்லச் செய்து, பிறகு நீயும் கொல்லப்பட்டாய். உன் குற்றத்தாலேயே நாங்கள் உன் சகோதரர்களையும், குடும்பத்து மக்களையும் கொன்று வீழ்த்தினோம். நான் இதைத் தெய்வத்தின் கடக்க முடியாத சட்டம் என்று கருதுகிறேன். பாவமற்றவனே! நீ உனக்காகத் துயரப்படாதே; உனக்குப் புகழுக்குரிய மரணம் உண்டாகியுள்ளது. ஏன் எனில் விருப்பமான உற்றார், உறவினர்கள் இல்லாமல் நாங்கள் தீனத்தன்மையுடன் வாழ்க்கையைக் கழிக்க நேரிடப் போகிறது. சகோதரர்கள், மற்றும் புதல்வர்களின் சோகத்தால் கலங்கித் துயருறும் விதவை மருமகன்களை எவ்வாறு பார்க்க முடியும்?

மன்னா! நீ தனியாகச் சுகமானவன். நிச்சயம் உனக்குச் சொர்க்கத்தில் இடம் கிடைக்கும். நாங்கள் இங்கு நரகத்திற்கு ஈடான பயங்கர துயரத்தை

அனுபவிக்க நேரிடும். திருதராஷ்டிரரின் சோகத்தில் கலங்கும் விதவை மருமகள்களும், பேரர்களின் மனைவிகளும் நிச்சயம் எங்களை நிந்திக்கப் போகிறார்கள்,” என்ற யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துயரத்தால் வருந்தி வெகுநேரம் வரை கண்ணீர் பெருக்கி அழுது கொண்டிருந்தார். பீமசேனன் துரியோதனனை அதர்மமாகக் கொன்றுவிட்டதால் கோபம் கொண்ட பலராமர் பீமசேனனைக் கொல்ல விரும்பினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் தமையனை அமைதிப்படுத்தினார். ஆனாலும் பலராமர் பீமசேனன் கபடமாகப் போர் செய்ததாக உலகத்தால் நிந்திக்கப்படுவார் எனச் சொல்லித் துவாரகை சென்றுவிட்டார்.

9.32 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

துரியோதனன் வீழ்த்தப்பட்டபோதும் பாஞ்சால, வ்ருஷ்ணி வம்ச, பாண்டவ வீரர்கள் உற்சாகம் இன்றித் துயரமே கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துக்கத்துடன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு சோகத்தில் மூழ்கினார். அந்நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவரிடம் கூறலானார்; “தர்மராஜா! தாங்கள் மௌனமாக இருந்து ஏன் அதர்மத்தை ஆமோதிக்கிறீர்கள். துரியோதனனுடைய சகோதரனும், உதவியாளர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். துரியோதனன் பூமியில் விழுந்துவிட்டான். இந்த நிலையில் பீமசேனன் அவனுடைய தலையைக் கால்களால் மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தர்மம் அறிந்தும் தாங்கள் அருகில் இருந்து இவை அனைத்தையும் எவ்வாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பதிலளித்தார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பீமசேனன் கோபம் மிகுந்து துரியோதனனுடைய தலையைக் கால்களால் உதைத்து எனக்கும் நல்லதாகப்படவில்லை. தன் குலமே அழிந்துவிட்டதால் நான் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. ஆனால் என்ன செய்வேன்? திருதராஷ்டிரருடைய புதல்வர்கள் எப்போதும் எங்களைத் தம் கபட வலையின் வேட்டைப் பொருளாக்கிக் கடுஞ்சொற்களைக் கூறிக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டனர். வார்ஷ்ணேயா! பீமனின் இதயத்தில் இந்த விஷயங்களின் துயரம் அதிகம் இருந்தது. இதை யோசித்தே நான் இவருடைய காரியத்தைத் தடுக்கவில்லை. காமவசப்பட்ட லோபியும், அஜிதாத்மாவுமான துரியோதனனைக் கொன்று தர்மம் அல்லது அதர்மம் செய்து பீமன் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும் என்று நான் நினைத்தேன்” என உரைத்தார்.

தர்மராஜர் அவ்வாறு கூறியதும், யதுகுல சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் “நல்லது; அதுவே சரி” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் பீமன் செய்த அனைத்தையும் ஆமோதித்தார். அர்ஜுனனும் மகிழ்ச்சியடைந்த மனத்துடன் பீமனிடம் ஏதும் கூறவில்லை.

பீமசேனன் துரியோதனனை வதம் செய்ததால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்.

9.33 பீமசேனன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கி, அவர் முன் கை குவித்து நின்று கொண்டார். மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்த கண்களோடு வெற்றித் திருமகளால் பிரகாசித்த பீமன், யுதிஷ்டிரரிடம் “மகாராஜா! இன்று இந்தப் பூமி முழுவதும் உங்களுடையதாகிவிட்டது. இதன் முட்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டதால் இது மங்களமயமாகிவிட்டது. தாங்கள் அரசாண்டு தன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

மன்னா! யாருக்குக் கபடமும் ஏமாற்றுவதுமே பிரியமோ, எவன் கபடத்துடன் இந்தப் பகைமைக்கு அடித்தளம் போட்டானோ, அந்தத் துரியோதனன் இன்று கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். கடுமையான பயங்கரச் சொற்களைப் பேசும் துச்சாதனன் முதலிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், கர்ணன், சகுனி முதலிய உங்கள் பகைவர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். உங்கள் பகைவர்கள் அழிந்து விட்டனர். இன்று ரத்தினங்கள் நிரம்பிய காடுகளோடும், மலைகளோடும் இந்த பூமி முழுவதும் உங்களுடைய சேவைக்குத் தயாராக உள்ளது” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்கு மறுமொழி அளித்தார். “பீமசேனா! நீ பகையை முடித்துவிட்டாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கருத்தைப் பின்பற்றி நாம் இந்தப் புவி முழுவதையும் வென்றுவிட்டோம் என்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். சௌபாக்கியத்தால் தாய், கோபம் என்னும் இரு கடன்களில் இருந்தும் விடுபட்டு விட்டாய். வீரனே! பாக்கியவசமாக நீ வெற்றி பெற்றாய். சௌபாக்கியத்தாலேயே நீ உன் பகைவனைக் கொன்று வீழ்த்தினாய்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரைத் தொடர்ந்து பாண்டவ, பாஞ்சால வீரர்கள் பீமனைப் புகழ்ந்தும், துரியோதனனை இகழ்ந்தும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவ்வீரர்களிடம் “இவனை இப்போது நிந்திப்பதால் என்ன பயன்? இவன் தன் மந்திரிகளோடும், குடும்பத்தோடும், உற்றார் உறவினரோடும் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்” என்றார். அவரது சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன், வேதனையுடன் கைகளை ஊன்றிப் பூமியில் எழுந்து உட்கார்ந்தவாறு துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன், பூரிச்ரவா அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய மாயையாலேயே கொல்லப்பட்டனர் என்று கடுமையாகச் சாடினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவனிடம், குதாட்டம்

நடந்தது; திரௌபதி அவமதிக்கப்பட்டது, அபிமன்யுவைக் கொன்றது முதலிய செய்யத்தகாத காரியங்களைச் செய்து, பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தை வழிச் செல்வத்தையும், சொந்த ராஜ்யத்தையும் திருப்பித்தர மறுத்ததாலேயே இத்தகைய விளைவுகளை நீ அனுபவிக்க நேர்ந்தது எனக் கூறினார். துரியோதனன் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி தனக்கு உத்தமமான முடிவே கிடைத்துள்ளது எனப் பதிலளித்தான்.

துரியோதனன் இவ்வாறு கூறியதும் அவன் மீது புனிதமான நறுமண மலர் மாரி பொழிந்தது. கந்தர்வர்கள் இனிய இசைக் கருவிகளை இசைத்தனர். அப்சரஸ்கள் துரியோதனனின் புகழை இனிய கீதமாகப் பாடினர். சித்தர்கள் நன்று நன்று என்றனர். இனிய காற்று வீசியது. திசைகளில் ஒளி பரவியது. வானம் பளபளத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பாண்டவர்கள் முதலியோர் இந்த அற்புத விஷயங்களையும், துரியோதனன் புகழ்ந்து பூஜிக்கப்பட்டதையும் கண்டு வெட்கம் கொண்டனர்.

9.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சமாதானப்படுத்துதல்

பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், பூரிச்ரவா அனைவரும் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதைத் துரியோதனன் கூறக் கேட்டு அனைவரும் கவலை கொண்டனர். சோகத்துடன் வருத்தமடைந்தனர். இவ்வாறு பாண்டவர்கள் தீன சித்தமுடையவராகவும், கவலை கொண்டவர்களாகவும் இருப்பதைக் கண்டு பகவான் கம்பீரமான குரலில் அவர்களிடம் கூறலானார்;

“இந்த துரியோதனன் மிகவும் விரைவாக அஸ்திரம் செலுத்துபவன். ஆகவே, இவனை யாராலும் வெல்ல முடியாது. பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய பெரும் பராக்கிரமசாலிகளான மகாரதிகளைத் தர்மத்தின்படி எளிமையான போரில் உங்களால் வெல்ல முடியாது. தர்ம யுத்தத்தால் இவர்கள் கொல்லப்பட முடியாதவர்கள் என்பதால் உங்கள் நன்மையை விரும்பி நானே அடிக்கடி மாயைகளைப் பிரயோகித்துப் பல உபாயங்களால் போர்க்களத்தில் அவர்களை வதம் செய்தேன். ஒருக்கால் போரில் நான் இவ்வாறு கபடமாகக் காரியம் செய்யாதிருந்தால் எவ்வாறு உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கும்? ராஜ்யம் எவ்வாறு கைக்கு வந்திருக்கும்? செல்வம் எவ்வாறு கிடைக்க முடியும்?

பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், பூரிச்ரவா ஆகிய புகழ்பெற்ற அதிரதிகளைத் தர்மயுத்தம் செய்து லோக பாலகர்களாலும் வெல்ல முடியாது. கதாதாரி துரியோதனனும் போரில் களைப்பதில்லை. இவனை தர்மத்திற்கேற்ற போரின் மூலம் காலனும் கொல்ல முடியாது. இவ்வாறு

கொல்லப்பட்ட பகைவனுக்காக நீங்கள் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? பல அதிக சக்தியுடைய பகைவர்கள் பலவகை உபாயங்களாலும், கோணல் நீதிகளைப் பிரயோகித்தும் கொல்லத்தகுந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவர்களும் அசுரர்களை அழிப்பதற்கு இத்தகைய வழிகளை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். சிறந்தவர்கள் செல்லும் வழியையே அனைவரும் பின்பற்றுகிறார்கள். இப்போது நம்முடைய காரியம் முடிந்துவிட்டது. மாலை நேரம் வந்துவிட்டது. நாம் அனைவரும் வாகனங்களோடு ஓய்வெடுப்போம்” என்று உரைத்தார்.

9.35 பாண்டவர்கள் சங்கநாதம் செய்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இந்த ஆறுதலளித்த, தைரியமான சொற்களைக் கேட்டுப் பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பிறகு அனைவரும் மகிழ்வுடன் சங்கநாதம் செய்ய முற்பட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சஜன்யத்தையும், அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும் முழக்கினர். தர்மராஜர் அனந்த விஜயம், பீமசேனன் பெளண்ட்ரம், நகுலன்-சகோசம் சகதேவன் மணிபுஷ்பகம் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஜைத்ரம், சாத்யகி நந்திவர்த்தன் என்னும் தத்தம் சங்கங்களை மகிழ்வுடன் ஒலித்தனர். பின்னர் பாண்டவசேனையில் போர் இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. அனைவரும் மங்களமயமான சொற்களால் பாண்டவர்களைத் துதி செய்தனர்.

9.36 பாண்டவர்கள் கௌரவர் கூடாரத்திற்குச் செல்லுதல்

பாண்டவர்கள் அனைவரும் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, சிகண்டி, யுயுத்சு மற்றும் திரௌபதியின் புதல்வர்களுடன் கௌரவர்களின் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர். முதலில் துரியோதனனின் கூடாரத்திற்குள் பிரவேசித்தனர். தலைவன் கொல்லப்பட்ட அந்தக் கூடாரம் சூன்யமான அரங்கத்தைப் போலவும், உற்சவம் இல்லாத நகரத்தைப் போலவும், ஸ்ரீ ஹீனமாகக் காட்சியளித்தது. கிழ மந்திரிகளின் பாதுகாப்பில் பெண்களும் அலிகளுமே அங்கிருந்தனர். அங்கு துரியோதனனுக்கு முன்னால் செல்லும் சேவகர்கள் அழுக்கடைந்த ஆடையுடன் பாண்டவர் முன் கைகுவித்து நின்றனர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் தத்தம் தேரில் இருந்து கீழே இறங்கினர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் காண்டவவில்லையும், அக்ஷய தூணீர்களையும் தேரில் இருந்து இறங்கிப் பின் அவரையும் இறங்குமாறு கூறினார். அர்ஜுனன் இறங்கியதும். ஜனார்த்தனனும் தேரில் இருந்து இறங்கினார். அவர் இறங்கியதும் அர்ஜுனனின் தேர் தீப்பிடித்து எரிந்து சாம்பலாகிப் பூமியில் விழுந்துவிட்டது.

இதனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் வியப்பெய்தினர். அர்ஜுனன், பகவான்

விரும்பினால் தேர் எரிந்ததற்கான காரணத்தைத் தனக்குக் கூறுமாறு வேண்டினார். பகவான் அர்ஜுனனிடம், “இந்தத்தேர் பலவித அஸ்திரங்களாலும், பிரம்மாஸ்திரத்தின் தேஜஸாலும் முன்பே எரிந்துவிட்டது. நான் இதன் மீது இருந்ததால் இதுவரை எரியாத இந்தத் தேர், நான் இதை விட்டவுடன் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டது” என்று கூறினார்.

9.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

இதன் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிர மன்னரை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு கூறினார். “கௌந்தேயா! சௌபாக்கியத்தால் தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகிவிட்டது. பகைவர்கள் அனைவரும் தோற்றுவிட்டனர். தங்கள் சகோதரர்களுடன் தாங்களும் நலமாக உள்ளீர்கள். உங்களுடைய பகைவர் அனைவரும் காலனின் கவளமான இந்தக் கோரப் போரிலிருந்து நீங்கள் உயிருடன் பிழைத்தது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயம். பாரதா! இப்போது சமயத்திற்கேற்ற காரியத்தை விரைந்து செய்யுங்கள்.

நான் அர்ஜுனனோடு உபல்லவ்ய நகரம் வந்தபோது தாங்கள் என்னிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த அர்ஜுனன் உன்னுடைய சகோதரனும், நண்பனுமாவான். பிரபோ! இவனை எல்லா ஆபத்தில் இருந்தும் நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கூறினீர்கள். அதன்படி உங்கள் சகோதரன் சவ்யசாசி அர்ஜுனன் என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டு வெற்றி உடையவனானான். இந்த மயிர்க்குச்செடுக்கும் போரிலிருந்து சகோதரர்களுடன் உயிருடன் தப்பிவிட்டான்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்த யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் கூறினார்.

“பகைவரை அழிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துரோணர் பிரயோகித்த பிரம்மாஸ்திரத்தை உங்களைத் தவிர வேறு யாரால் சகிக்க முடியும்? உங்கள் அருளாலேயே சம்ஷப்தக கணங்களை அர்ஜுனன் வென்றார். உங்கள் மூலம் பலமுறை எங்களுடைய காரியங்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளன. உபல்லவ்ய நகரத்தில் கிருஷ்ண த்வைபாயனர் என்னிடம், “எங்கு தர்மமுள்ளதோ, அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கேயே வெற்றி உள்ளது”. என்றார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் கூறிய பின், பாண்டவ வீரர்கள் கௌரவர்களின் கூடாரங்களில் பிரவேசித்தனர். ரத்தினக் குவியல்கள், வெள்ளி, தங்கம், முத்து, நல்ல ஆபூஷணங்கள் ஆகிய செல்வங்களையும், பொக்கிஷ அறையையும் ராஜ்யத்தின் சிறந்த பொருட்கள் அனைத்தையும் கைப்பற்றினர்.

பின்னர் அனைவரும் அங்கேயே ஓய்வெடுக்கலானார்கள். அப்போது

புகழ்மிக்க வாசுதேவன் பாண்டவர்களிடம், “இன்று இரவு நம்முடைய நன்மைக்காகக் கூடாரத்திற்கு வெளியே இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். மிகவும் நல்லது என்று கூறிப் பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் சாத்யகியுடன் ஓகவதி நதிக்கரையில் ஓய்வெடுத்தனர். அப்போது யுதிஷ்டிரர் ஒரு சமயோசிதமான காரியத்தைச் சிந்தித்தார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மாதவா! சினத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்துவதற்காக ஒருமுறை தாங்கள் அஸ்தினாபுரம் செல்வது சரி எனத் தோன்றுகிறது. தாங்கள் யுக்தியோடும், காரணங்களோடும் சமயத்திற்கேற்ற சொற்களைக் கூறிக் காந்தாரி தேவியை அமைதிப்படுத்த முடியும். எங்களுடைய பிதாமகர் வியாசரும் இப்போது அங்கேயே இருப்பார்” என்று கூறினார்.

9.38 யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அஸ்தினாபுரம் அனுப்பியதற்கான காரணம்

திருதராஷ்டிரரின் புதல்வனும் பலம் மிக்கவனுமான துரியோதனன் கதாயுத்தத்தின் நியமத்தை மீறி அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனன் போரில் அவனை அதர்மமாகக் கொன்றதால் யுதிஷ்டிரர் மிகப் பெரிய பயம் கொண்டார். கோரத் தவமுடைய தபஸ்வினி காந்தாரி தேவி கோபம் கொண்டால் அனைத்தையும் எரித்துச் சாம்பலாக்க முடியும் என்று நினைத்தார். அதனால் சினத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்த வேண்டும் என்று கருதினார். காந்தாரியின் புதல்வன் இயல்பாகப் போரிட்டுக் கபடமாக எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கேட்டுக் காந்தாரி இப்பெரும் துயரத்தை எவ்வாறு சகிக்க முடியும் எனச் சிந்தித்தார். அதனால் பயமும் சோகமும் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

“கோவிந்தா! அச்சதா! தடையற்ற இந்த ராஜ்யம் உங்கள் அருளால் எங்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டது. இப்போரில் பெரும் அழிவை நாங்கள் நேருக்கு நேராகக் கண்டோம். முன்பு தேவாசுரப் போரின்போது தைத்தயர்களை வதம் செய்வதற்காகத் தேவர்களுக்கு உதவி செய்தீர்கள். அதேபோல இந்தப் போரில் எங்களுக்கு உதவி அளித்துள்ளீர்கள். தாங்கள் சாரதியின் காரியத்தைச் செய்து எங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளீர்கள். இப்போரில் தாங்கள் அர்ஜுனனின் சுவாமியாகவும், உதவியாளராகவும் இல்லாதிருந்தால் கௌரவசேனை என்ற இந்தக் கடலை எவ்வாறு வெற்றி பெற்றிருக்க முடியும்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் எங்களுக்காகக் கதைகளின் அடிகளைச் சகித்துக் கொண்டீர்கள். பல ஆயுதங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டீர்கள். பல

கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டீர்கள். துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதும் இவை அனைத்தும் நஷ்டமடையாதவாறு இப்போது செய்யுங்கள். வெற்றி உண்டானாலும் எங்கள் மனம் சந்தேகம் என்னும் ஊஞ்சலில் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது. மாதவா! தாங்கள் காந்தாரி தேவியின் சினத்தைப் பற்றிக் கவனம் கொள்ளுங்கள். காந்தாரி ஒவ்வொரு நாளும் தீவிர தவத்தால் தன் உடலைப் பலவீனமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய புதல்வர்களும், பேரர்களும் வதம் செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு நிச்சயம் எங்களை எரித்து விடுவார். இப்போது அவரைச் சாந்தப்படுத்தி மகிழ்விக்கும் காரியமே சமயோசிதமாகத் தோன்றுகிறது.

புருஷோத்தமா! புத்திர சோகத்தால் பலவீனமடைந்து, கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து அமர்ந்துள்ள காந்தாரியைத் தங்களைத் தவிர வேறு யார் நேராகப் பார்க்க முடியும்? பகைவர்களை அடக்கும் மாதவா! கோபத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்த அங்கு தாங்கள் செல்வது உசிதம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மகாபாஹு! தாங்கள் உலகனைத்தையும் சிருஷ்டிப்பவர்; அழிப்பவரும் ஆவீர். தாங்களே அனைத்தின் உற்பத்தி மட்டுமே பிரளயத்திற்கும் இடம் ஆவீர்கள். தாங்கள் யுக்தியாலும், காரணங்களாலும் சமயத்திற்கேற்ற சொற்களால் காந்தாரி தேவியை விரைவில் அமைதி செய்வீர்கள். எங்களுடைய பிதாமகரான கிருஷ்ணத்வைபாயனர் வியாசரும் அங்கேயே இருப்பார். சாத்வத சிரோமணியே! பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பும் தாங்கள் எல்லா வகையாலும் காந்தாரி தேவியின் கோபத்தை அமைதிப்படுத்த வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

தர்மராஜரின் சொற்களைக் கேட்ட யதுகுலத் திலகன் தாருகனிடம் தேரை ஆயத்தம் செய்யுமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சைப்யம், சுக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், பலாஹம் என்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தன் சிறந்த தேரிலேறி அஸ்தினாபுரம் அடைந்தார். வியாசரும் அங்கிருந்தார். தன்னுடைய யுக்தி மிகுந்த சொற்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரையும், காந்தாரி தேவியையும் அமைதிப்படுத்தினார். அப்போது அஸ்வத்தாமா இரவில் உறங்கும்போது பாண்டவர்களை வதம் செய்ய விரும்புவதை அவர் அறிந்தார். மன்னரிடமும், அவர் தேவியிடமும் இதனைத் தெரிவித்துப் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து குருகேஷத்திரம் திரும்பினார். பாண்டவர்களிடமும் தான் திருதராஷ்டிர மன்னரையும் காந்தாரி தேவியையும் அமைதிப்படுத்தியதைத் தெரிவித்தார். பின்னர் அவர்களுடனேயே எச்சரிக்கையுடன் இருந்தார்.

10. ஸௌப்திக பருவம்

10.1 த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரோட்டி மூலம் புதல்வர் மற்றும் பாஞ்சாலர்கள் வதம் பற்றி அறிந்த யுதிஷ்டிர மன்னனின் துயரம்

அந்த இரவு கழிந்ததும், த்ருஷ்டத்யும்னனின் சாரதி, யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தான். இரவில் கவலையின்றி உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும், சேனை முழுவதையும் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் குரூரமாகத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டனர். தான் ஒருவன் மட்டுமே ஏதோ ஒரு வழியில் தப்பி வந்தேன் எனத் தெரிவித்தான்.

அமங்களமான அந்த சொல்லைக் கேட்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் சோகத்தால் கலங்கி பூமியில் விழுந்துவிட்டார். சாத்யகியால் தாங்கப்பட்ட அவர் நினைவு திரும்பியதும் துயரத்துடன் அழலானார்; “மற்றவர்கள் தோற்று வெற்றி பெறுகின்றனர். நான் பகைவரை முன்னால் வென்று பின் தோற்றுவிட்டேனே! வெற்றியும் தோல்வியாகிவிட்டதே. சிங்கம் போன்ற கர்ணன், பெரும் கடலுக்கு ஒப்பான துரோணாசாரியார், பீஷ்மர் என்னும் தீ இவர்களாலும் கொல்லப்பட முடியாத இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமமுடைய மன்னர்களும், புதல்வர்களும், பேரர்களும் சாதாரணமாகக் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். செல்வச் செழிப்புள்ள வியாபாரி கடலைக் கடந்து விட்டு தவறாக அவமதித்ததால் சிறிய நதியில் மூழ்கி விட்டதைப் போல் நாம் ஆகிவிட்டோம். இன்று துயரக் கடலில் மூழ்கும் பதிவிரதையான கிருஷ்ணாவிிற்காகவே நான் கவலை கொள்கிறேன். முன்பே சோகத்தால் கூடிணமடைந்த அவள் உடல் விறகைப் போலாகிவிட்டது.

இப்போது தன் சகோதரர்களும், புதல்வர்களும், பாஞ்சால மன்னர் துருபதனும் கொல்லப்பட்ட மரணச் செய்தியைக் கேட்டு அவள் உணர்விழந்து விடுவாள். எப்போதும் சுகம் அனுபவிக்கத் தக்க அவள் சோகத்தினால் ஏற்படும் துயரத்தைத் தாங்க முடியாமல் என்ன ஆவாளோ? புதல்வர்கள் மற்றும் சகோதரர்களின் அழிவால் என்ன நிலையை அடைவாளோ” என்று திரௌபதியை நினைத்துப் புலம்பிய யுதிஷ்டிரர் நகுலனிடம் அப்போது உபல்லவ்ய நகரில் தன் தாய்க்குலப் பெண்களோடு தங்கியிருந்த திரௌபதியை அழைத்து வருமாறு கூறினார். நகுலனும் உபல்லவ்யம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

பின்னர் யுதிஷ்டிர மன்னர் நண்பர்களுடன் புதல்வர்களும், பாஞ்சாலர்களும் கொல்லப்பட்ட ரணபூமிக்குச் சென்றார். உடல்கள்

சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டும், தலைகள் வெட்டப்பட்டும் கிடந்த தன் புதல்வர்களையும், தோழர்களையும் கண்டார். அவர்களுடைய சிதைக்கப்பட்ட சரீரங்களைக் கண்டு தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரர் பெருங்குரலில் விம்மி விம்மி அழுதவாறே உணர்விழந்தார். அவரது வருந்தத்தக்க நிலையைக் கண்ட நண்பர்கள் கவலையுடன் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தனர்.

10.2 திரௌபதி அழகையுடன் அஸ்வத்தாமாவின் வதத்தை விரும்பிக் கூறுதல்

இதேசமயம் உபல்லவ்யம் விரைந்த நகுலன் விரைந்து செல்லும் தேரின் மூலம் திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து சேர்ந்தார். தன் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுத் துயருற்ற கிருஷ்ணா யுதிஷ்டிரைக் கண்டதும் காற்றால் முறிக்கப்பட்ட வாழை மரத்தைப் போல் நடுங்கிப் பூமியில் விழுந்து விட்டாள். ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியனைப் போல அவள் முகம் ஒளியிழந்தது. சரிந்து விழுந்த அவளைத் தன் கைகளால் தாங்கி எடுத்துக் கொண்டு பீமன் அவளுக்குத் தைரியம் அளித்தார்.

திரௌபதி, யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! சௌபாக்கியமான விஷயம், தாங்கள் கூத்திரிய தர்மத்தின்படி புதல்வர்களை யமராஜனின் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்துப் பூமி முழுவதையும் பெற்று விட்டீர்கள். தாங்கள் கேஷமமாக இருந்து மதங்கொண்ட யானையைப் போல ராஜ்யத்தைப் பெற்று விட்டீர்கள் இப்போது உங்களுக்கு அபிமன்யுவின் நினைவு வராது. தன் வீரப் புதல்வர்கள் கூத்திரிய தர்மப்படி கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டும் தாங்கள் உபல்லவ்ய நகரில் என்னோடிருந்து இதனை முற்றிலும் மறந்துவிடுவீர்கள்.

பார்த்தா! பாவி அஸ்வத்தாமா தூங்கிக் கொண்டிருந்த என் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டான் என்பதைக் கேட்டுச் சோகத்தீ என்னைத் தகிக்கிறது. இன்று நீங்கள் ரணபூமியில் துரோணகுமாரனின் உயிரைப் பறிக்காவிட்டால், நான் இங்கேயே பட்டினி கிடந்து உயிரை மாய்ப்பேன். அஸ்வத்தாமா தன் பாவங்களுக்கான பலனைப் பெறாவிடில் நான் நிச்சயம் உயிர்த்தியாகம் செய்வேன்.” இவ்வாறு கூறிய திரௌபதி யுதிஷ்டிரரின் முன் உண்ணா நோன்பிற்காக அமர்ந்துவிட்டாள். ராஜரிஷியான யுதிஷ்டிரர் அவளிடம், “உன் புதல்வர்களும் சகோதரர்களும் தர்மப்படி போரிட்டுத் தருமத்திற்கேற்ற மரணத்தை அடைந்தனர். ஆகவே அவர்களுக்காக நீ வருந்தக்கூடாது. அத்துடன் துரோணபுத்திரன் இங்கிருந்து ஓடி அடர்ந்த காட்டில் நுழைந்துவிட்டான். அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினாலும் உனக்கு

எவ்வாறு நம்பிக்கை ஏற்படும்” எனக் கேட்டார். திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம், “மகாராஜா! அஸ்வத்தாமாவின் தலையில் அவன் பிறந்ததிலிருந்தே உடன் தோன்றிய மணி ஒன்று இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த மணி, அஸ்வத்தாமாவைப் போரில் கொன்று, கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டால் அதனை நான் பார்ப்பேன். அதனைத் தங்கள் சிரசில் தரிக்கச் செய்து நான் உயிர் வாழ்வேன்” எனக் கூறினாள்.

10.3 அஸ்வத்தாமாவிடம் பெற்ற மணியை யுதிஷ்டிரர் தன் தலையில் தரித்தல்

பின்னர் திரௌபதி பீமனிடம் அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று விடுமாறு வேண்டினாள். பீமன் நகுலன் தேரைச் செலுத்த அஸ்வத்தாமா இருந்த கங்கைக் கரைக்கு விரைந்து சென்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களும், யுதிஷ்டிரருடன் பீமனைக் காப்பதற்காகப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். அவர்களைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா அவர்கள் மீது பிரம்மாஸ்திரம் பிரயோகம் செய்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அர்ஜுனனும் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திர நிவாரணத்திற்காகத் தானும் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். அங்கு தோன்றிய வியாசரும், நாரத மகரிஷியும் அவ்விரு அஸ்திரங்களுக்கிடையில் நின்று கொண்டனர். அவர்கள் கேட்டவாறு அர்ஜுனன் தனது அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். அதனை திரும்பப் பெறுவதற்கு அறியாத அஸ்வத்தாமா அதனைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விடுத்தான். பின்னர் இரு மகரிஷிகளும் கூறியவாறு அஸ்வத்தாமா தன் தலையிலிருந்த மணியைப் பாண்டவர்களிடம் அளித்துவிட்டான். மணியைப் பெற்றுத் திரௌபதியிடம் வந்த பாண்டவர்கள் அஸ்வத்தாமாவின் மணி கொண்டு வரப்பட்டதைத் தெரிவித்தனர். பின்னர் திரௌபதி விரும்பியவாறு யுதிஷ்டிரர் அந்த மணியைத் தலையில் தரித்துக் ககொண்டார்.

10.4 யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைத்த பதில்

அன்று இரவு ஓய்வெடுக்கும்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரர் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சிறப்பான தவமோ, புண்ணிய கர்மாவோ செய்யாத நீசனான அஸ்வத்தாமா எவ்வாறு என் புதல்வர்களைக் கொன்றான்? பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள் வீரம் மிக்கவர்கள். துரோணாசாரியாரே த்ருஷ்டத்யும்னன் முன் நின்றதில்லை. அத்தகைய வீரனை அஸ்வத்தாமா தனியாகவே ரணபூமியில் எவ்வாறு கொன்றான்? எனக் கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலுரைத்தார். “மன்னா! மலையில் சயனிக்கும் மகாதேவன் மகிழ்ச்சியுற்றால் அமரத் தன்மையையும்

அளிக்க முடியும். அஸ்வத்தாமா அவினாசியான சிவபிரானைச் சரணடைந்து அவர் அருளாலேயே ஏராளமான வீரர்களைத் தனியாகவே அழித்துவிட்டான் என்று சொல்லி, சிவபிரானின் மஹிமைகளை விளக்கிக் கூறினார். சிவபிரான் கோபம் கொண்டால் உலகம் தடுமாறும். அவர் மகிழ்ந்தால் உலகம் நிலைபெற்று விடும். அந்த சக்திசாலியான மகாதேவனின் அருளாலேயே அஸ்வத்தாமா இந்தக் காரியத்தை நடத்தி முடித்தான். தன் பலத்தால் அல்ல. தாங்கள் இனிமேலே ஆக வேண்டியதைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறினார்.

11. ஸ்த்ரீ பருவம்

11.1 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்து வணங்குதல்

இதேசமயம் தன் புதல்வர் அனைவரும், மன்னர்களுடனும், சேனையுடனும் அழிந்துவிட்டதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் பெரும் சோகத்தில் மூழ்கினார். விதுரர் மற்றும் வியாச மகரிஷியின் சொற்களால் ஆறுதல் பெற்ற அவர், வியாசரின் ஆணைப்படி இறந்தவர்களுக்கு இறுதிச்சடங்குகளைச் செய்ய, ராஜகுலப் பெண்களுடன் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து ரணபூமி நோக்கிப் புறப்பட்டார். இச்செய்தியை அறிந்த யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னரைச் சந்திக்க விரும்பித் தன் சகோதரர்களுடன் சென்றார் அவருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சாத்யகியும், யுயுத்சுவம் உடன் சென்றனர்.

கங்கைக் கரையை அடைந்த யுதிஷ்டிரர் துயரக் குரலுடன் அழுது கொண்டிருக்கும் பெண்களின் கூட்டங்களைக் கண்டார். ஆயிரக்கணக்கில் இருந்த பெண்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள், “மன்னரின் தர்மமும் இரக்கமும் எங்கு சென்றுவிட்டன? பெரிய தந்தை, சிறிய தந்தை, சகோதரர் குரு, புதல்வர், நண்பர்களையும் கொன்றுவிட்டாரே! மன்னா! துரோணாசாரியாரையும், பீஷ்ம பிதாமகரையும், ஐயத்ருதனையும் வதம் செய்து உங்கள் மனநிலை எவ்வாறிருந்தது? மன்னா! உன் பெரிய, சிறிய தந்தையர், சகோதரர்கள், வீரன் அபிமன்யுவையும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் காண முடியாமல் இந்த ராஜ்யத்தால் என்ன பயன்?” என்று கேட்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் ஏதும் பேசாமல் அவர்களைத் தாண்டிச் சென்று தன் பெரிய தந்தையான திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று அவரை வணங்கித் தன் பெயரைக் கூறினார். தன் புதல்வர்களின் வதத்தினால் வேதனையுடன் இருந்த மன்னர், யுதிஷ்டிரரை அணைத்துக் கொண்டார். ஆனால் அவருடைய உள்ளம் மகிழ்வுடனில்லை. பின்னர் பீமசேனனைத் தன் கைகளால் இறுக்கிக் கொல்ல விரும்பிய திருதராஷ்டிரர் முன் இரும்புப் பதுமையை நிறுத்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனைக் காப்பாற்றிவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடம் அவருடைய குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அமைதிப்படுத்தினார். திருதராஷ்டிரனும் அமைதியடைந்து பாண்டவர்களை அன்புடன் வாழ்த்தினார். பிறகு பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரின் அனுமதியைப் பெற்றுக் காந்தாரியைக் காணச் சென்றனர்.

11.2 காந்தாரியின் கடைக்கண்ட்டு யுதிஷ்டிரரின் கால் நகங்கள் கருத்தல்

தன் நூறு புதல்வர்களையும் இழந்து புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட காந்தாரியின் எண்ணத்தைத் தன் திவ்ய திருஷ்டியால் வியாசமகரிஷி அறிந்தார். அவர் காந்தாரியிடம் விரைந்து வந்து, அவள் துரியோதனனிடம் கூறியவாறே தர்மத்தின் பக்கம் வெற்றி கிட்டியுள்ளது என்றும் அவள் தன் சினத்தைத் தடுத்துக் கொண்டு பாண்டவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தினார். காந்தாரியும் சினம் தணிந்தாள். பின்னர் பீமனிடம் அவன் செயலுக்காகக் குற்றம் சாட்டினான். பீமசேனனும் காந்தாரிக்கு விளக்கம் அளித்தார். ஒரு புதல்வனையாவது தங்களுக்கு மீதம் விட்டிருக்கக் கூடாதா என்று பீமனிடம் கேட்ட காந்தாரி” எங்கே அந்த யுதிஷ்டிர மன்னன்” என்று கேட்டாள்.

காந்தாரியின் சொற்களைக் கேட்டு நடுங்கிய யுதிஷ்டிரர் கை கூப்பியவாறு காந்தாரியின் முன் வந்தார். மிக இனிமையான குரலில், “தேவி உங்கள் புதல்வர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கொடுஞ்செயல் புரிந்த யுதிஷ்டிரர் நான்தான். உலகம் முழுவதும் உள்ள மன்னர்களின் அழிவிற்குக் காரணமானவன். ஆகவே சபிக்கத் தகுந்தவன். தாங்கள் எனக்குச் சாபம் அளியுங்கள். நான் என் நண்பர்களின் துரோகி. விவேகமில்லாதவன். நண்பர்களை வதம் செய்து இப்போது உயிராலோ, ராஜ்யத்தினாலோ அல்லது செல்வத்தாலோ எந்தப் பயனும் இல்லை,” என்றார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி விம்மத் தொடங்கினாள். அவளால் ஏதும் பேச இயலவில்லை.

யுதிஷ்டிர மன்னர் குனிந்து காந்தாரியின் பாதங்களில் பணிய விரும்பினார். காந்தாரியின் அருகில் வந்தார். அப்போது தர்மமறிந்த தூதர்சினியான காந்தாரி தேவி தன் கண்களில் கட்டியிருந்த துணிப்பட்டியின் உள்ளிருந்தே, யுதிஷ்டிரரின் கால் விரல்களுடைய நுனிப்பகுதியை பார்த்து விட்டாள். மிக அழகாகவும், ஒளியுடனும், காணத்தக்கவையாகவும் இருந்த யுதிஷ்டிரரின் கால் நகங்கள் காந்தாரியின் பார்வைபட்ட மாத்திரத்திலேயே கருத்துவிட்டன. இதனைக் கண்ட அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பின்னால் மறைந்து கொண்டார். அதைக் கண்டு காந்தாரியின் சினம் இறங்கிவிட்டது. அவர்கள் அனைவருக்கும் காந்தாரி தாயைப்போல் ஆறுதல் அளித்தாள்.

11.3 பாண்டவர்கள் குந்தியிடம் செல்லுதல்; குந்தியின் பரிவு

பின்னர் பாண்டவர்கள் காந்தாரியிடம் விடை பெற்றுத் தாங்கள் தாயான குந்திதேவியிடம் சென்றனர். குந்தி நீண்ட காலத்திற்குப் பின் தன்

புதல்வர்களைக் கண்டார். அவர்கள் அனுபவித்த கஷ்டங்களை நினைத்து, புடவைத் தலைப்பால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார். பாண்டர்களுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களால் காயம்பட்ட சரீரங்களை அடிக்கடி பார்த்தார். மாறி மாறிப் புதல்வர்களின் சரீரங்களைத் தன் கைகளால் தடவினார். புதல்வர்களை இழந்த திரௌபதிக்காகத் துயரம் அடைந்தார். திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தார். அதற்குப் பிறகு குந்திதேவி, திரௌபதியுடன் பாண்டவர்கள் பின் தொடரக் காந்தாரியிடம் வந்தார்.

11.4 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்கள், திருதராஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் அரச குலப் பெண்களுடன் போர்க்களம் செல்லுதல்; காந்தாரியின் சாபம்

காந்தாரி தேவி திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தாள். திருதராஷ்டிர மன்னரும், யுதிஷ்டிரருடனும், மற்றவர்களுடனும், அரச குலப் பெண்களுடனும் ரணபூமிக்குச் சென்றார். போர்க்களத்தில் தன் புதல்வர்களும் புகழ் பெற்ற மன்னர்களும், கர்ணன், துரோணர், பீஷ்மர் முதலியோரும் கொல்லப்பட்டுக் கிடந்ததைக் கண்ட காந்தாரி சோகத்தால் தன் நிலை மறந்து, உணர்விழந்து, சினம் கொண்டு கிருஷ்ணபகவானுக்குச் சாபமளித்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் குற்றத்தினை மறந்து என் மீது ஏன் குற்றம் சுமத்த விரும்புகிறாய் என்றும், அரச குலப் பெண்கள் போரிட்டு உயிர் துறப்பதற்காகவே புதல்வரைப் பெறுகின்றனர் என்றும் கூறினார்.

11.5 திருதராஷ்டிரர் கொல்லப்பட்டவர் எண்ணிக்கை, அவர்கள் அடைந்த கதி பற்றிக் கேட்பது; யுதிஷ்டிரரின் பதில்

காந்தாரி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இடையே நடந்த விவாதத்தைத் தடுத்த தர்மமறிந்த ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம், “நீ உயிரோடு உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கையை அறிவாய். இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை அறிவாயாகில் அதனை எனக்குக் கூறு என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் மன்னரிடம் இப்போரில் ஒரு அரப் 64 கோடி 20 ஆயிரம் படை வீரர்கள் இறந்துவிட்டனர் எனத் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிரர் இறந்தவர்களின் எந்த கதியை அடைந்தனர் எனக் கூறுமாறு கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் கூறினார்; “இப்பெரும் போரில் மகிழ்வுடனும், உற்சாகத்துடனும் தங்கள் உடலை ஆஹுதி அளித்த உத்தம வீரர்கள் இந்திரலோகத்திற்குச் சமமான உலகை அடைந்துள்ளனர். மகிழ்ச்சியின்றிப் போரிட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்கள் கந்தர்வ உலகம் சென்றுவிட்டனர். உயிரை விரும்பிப் போர்க்களத்திலிருந்து விலகும்போது கொல்லப்பட்டவர்கள்

குஹ்ய லோகம் சேர்ந்துவிட்டனர். பகைவரால் வீழ்த்தப்பட்ட, போரிடும் ஆயுதம் இல்லாத நிலையிலும் பகைவரை எதிர்த்து, அஸ்திர சஸ்திரங்களால் வெட்டுண்ட கூத்திரிய தர்ம பராயண புருஷர்கள் பிரம்மலோகம் சென்றுள்ளனர். போர்க்களத்தில் எல்லைக்குள் இருந்து ஏதாவது ஒரு வகையில் கொல்லப்பட்டவர்கள் உத்தரகுரு தேசத்தில் பிறக்கப் போகிறார்கள்” என்றார்.

திருதராஷ்டிரர், அவரிடம், “மகனே! நீ எந்த ஞானத்தின் பலத்தால் இவ்வாறு கூறுகிறாய்? எனக்குக் கூறலாம் என்றால் கூறு” என்றார். யுதிஷ்டிரர் கூறினார்; “மகாராஜா! முன்பு நான் வனவாச காலத்தில் தீர்த்த யாத்திரை செய்தபோது லோமச மகரிஷியின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றேன். அவரிடம் இருந்தே இந்த ‘அனுஸ்மருதவித்யா’ என்ற சாஸ்திரத்தைப் பெற்றேன். இதைத் தவிர முற்காலத்தின் ஞானயோகத்தின் சக்தியால் நான் திவ்ய திருஷ்டியையும் பெற்றுள்ளேன்” என்றார். பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னர், யுதிஷ்டிரரிடம் போர்க்களத்தில் இறந்து கிடக்கும் அனைவரின் உடலுக்கும் முறைப்படி எரியூட்டும் காரியத்தைச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

11.6 யுதிஷ்டிரர் அனைவருக்குமான இறுதிச் சடங்குகளை ஏற்பாடு செய்தல்

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களின்படி யுதிஷ்டிரர், சுதர்மா, தெளமயர்; சாரதி சஞ்ஜயன், விதுரர், குருவம்ச யுயுத்சு, இந்திரசேனன் முதலிய சேவகர்கள், சாரதிகள் அனைவரிடமும் “இறந்து போனவர்கள் அனைவருக்கும் பிரேத காரியங்களை நடத்தி முடியுங்கள். ஒரு உடல் கூட அனாதைபோல அழிந்துவிடக்கூடாது” என்று கட்டளையிட்டார். சந்தன அகில் கட்டைகள், நெய், எண்ணெய், நறுமணப் பொருட்கள், பட்டுத்துணிகள் முதலிய பொருட்கள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன. உடைந்த தேர்கள், பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களும் சேர்க்கப்பட்டன. பல சிதைகள் அமைக்கப்பட்டன. பெரியவர்-சிறியவர் என்ற வரிசைப்படி, மன்னர்களின் சாஸ்திரிய முறைப்படி விதுரர் முதலியோர் எரியூட்டும் காரியத்தைச் செய்து முடித்தனர்.

துரியோதன மன்னன், அவனுடைய 99 சகோதரர்கள், சல்ய மன்னர், சலன் பூரிச்ரவா, ஐயத்ருத மன்னன், அபிமன்யு, சோமதத்தன், துச்சாதனன் மகன், லக்ஷ்மணன், த்ருஷ்டகேது மன்னன், ப்ருஹந்தன், ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள், கேஷமதன்வா விராடர், துருபதர், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யுமனன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலன், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், சகுனி, அசலன், பகதத்த மன்னன், வைகர்த்தன் கர்ணன் அவன் புதல்வர்கள், கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவர், த்ரிகர்த்தன், கடோத்கஜன்,

பகனின் சகோதரன் அலம்புஷன், ஜலசந்தன் உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களுக்கு நெய்யின் தாரையால் எரியூட்டப்பட்டது. பின்னர் சிராத்த காரியம் செய்யப்பட்டது. சாமகானம் செய்யப்பட்டது. சாமவேத மந்திரமும், ருசாக்களின் கோஷமும், பெண்களின் அழகுரலும் பெரிதாக ஒலித்தன.

இதன்பின் அங்கு பல தேசங்களிலிருந்து வந்து அனாதைகளாகக் கொல்லப்பட்டவர்களின் சடலங்களை ஆயிரக்கணக்கான குவியல்களாகக் குவித்தனர். நெய்யிலும், எண்ணெயிலும் தோய்க்கப்பட்ட விறகுகளால், உறுதியான உள்ளம் கொண்டவர்கள் சிதை அமைத்தனர். ஒரு உடல் கூட விடப்படாமல் அனைத்தும் மன்னனின் ஆணைப்படி, விதுரர் ஏற்பட்டால் எரியூட்டப்பட்டன. பின் யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிர மன்னர் முன்னால் செல்லக் கங்கைக் கரையை நோக்கிச் சென்றார்.

11.7 இறந்தவர்களுக்கு ஜல அஞ்சலி

எல்லோரும் திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரருடன் புண்ணிய நீருடைய பெரும் கங்கையின் கரைக்கு வந்தனர். தங்கள் அணிகலன்களையும், தலைப்பாகை முதலியவற்றையும் நீக்கினர். பின்னர் கங்கையின் நீரைத் தங்கள் சகோதரர், புதல்வர், பேரர், உறவினர் அனைவருக்கும் அர்ப்பணம் செய்தனர். தர்மமறிந்தவர்கள். தங்கள் நண்பர்களுக்காகவும், வீரர்களின் மனைவியர் மூலம் அந்தந்த வீரர்களுக்கும் நீர் அளிக்கப்பட்டது.

11.8 குந்தி தேவி கர்ணன் தன் மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிடுதல்

அப்போது குந்திதேவி துயரத்தால் கலங்கி அழுதபடி, மெல்லிய குரலில் தன் புதல்வர்களிடம் இவ்வாறு கூறினார்; “பாண்டவர்களே! எந்த வில்லாளி வீரன் தேர்ப்படைத் தலைவனாகவும், வீரனுக்குரிய சுப லக்ஷணங்கள் நிரம்பியவனாகவும், இருந்தானோ, யாரை அர்ஜுனன் தோல்வியுறச் செய்தானோ, யாரை நீங்கள் சூதபுத்திரன், ராதாவின் புதல்வன் என்று அறிகிறீர்களோ, யார் சேனையின் நடுவில் சூரிய பகவானைப் போல் பிரகாசித்தானோ, யார் முன்பு உங்கள் அனைவரையும் எதிர்த்தானோ, யார் துரியோதனன் சேனை முழுவதும் தன் பின்னால் வரும்படி சோபித்தானோ எந்த சூர வீரன் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்தும் உலகில் எப்போதும் புகழையே சம்பாதித்தானோ, போரில் ஒருபோதும் புறமுதுகிடாதவனுமான அந்த சகோதரன் கர்ணனுக்காகவும் நீங்கள் ஜலதானம் செய்யுங்கள். அவன் உங்களுடைய மூத்த சகோதரனாவான். சூரிய பகவானின் அம்சத்தால் அந்த வீரன் என்னுடைய கர்ப்பத்தில் தோன்றினான். பிறவியோடு அவன் உடலில் கவசமும். குண்டலமும் சோபையுற்றன. அவன் சூரிய பகவானைப் போலவே தேஜஸ்வியாவான்” என்றாள்.

11.9 யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுக்காக நீர் அஞ்சலி; பெண்களுக்குச் சாபம்

குந்தி தேவியின் சொற்களைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் கர்ணனுக்காக துயருற்றுக் கஷ்டத்தில் ஆழ்ந்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் பெரு மூச்சு விட்டவாறு குந்தியிடம் கூறினார்; “தாயே! மிகப்பெரிய மகாரதிகளையும் வெல்லும் பெருவீரனாக இருந்த, அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு எந்த வீரனாலும் எதிர்க்க முடியாத அந்த சூரிய குமாரன் முன்பு எவ்வாறு உங்களுக்குப் புதல்வர் ஆனார்.

யாருடைய வீரத்தை எண்ணி நாங்கள் அஞ்சியிருந்தோமோ, அந்த வீரனை, துணியில் மூடிய தீயைப்போல இதுவரை தாங்கள் எவ்வாறு மறைத்து வைத்தீர்கள்? நாங்கள் அர்ஜுனனின் பலத்தை நம்பி இருந்ததுபோல, திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் எப்போதும் கர்ணனின் கை பலத்தையே நம்பி இருந்தனர். சஸ்திரதாரிகள் அனைவரிலும் சிறந்த கர்ணன் உண்மையில் எங்களுடைய மூத்த சகோதரனா? தாங்கள் முன்பு இந்த அற்புத பராக்கிரம வீரனை எவ்வாறு தோற்றுவித்தீர்கள்? தாங்கள் இந்த ரகசியத்தை மறைத்து எங்களைக் கொன்று விட்டீர்கள்.

அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள், பாஞ்சாலர்கள் மற்றும் குருகுலத்தின் வீழ்ச்சியால் ஏற்பட்டதைவிட 100 மடங்கு துயரம் இப்போது என்னை வேதனைப்படுத்துகிறது. யாரோ என்னைத் தீயில் இட்டதைப்போல நான் எரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஒருவேளை முதலிலேயே இந்த விஷயம் தெரிந்திருந்தால் குருகுலத்தை அழித்துவிட்ட இந்த கோரப்போர் நிகழ்ந்திருக்காது.” என்ற யுதிஷ்டிரர் விம்மி விம்மி அழுதார். அழுதவாறே கர்ணனுக்காக நீர் அஞ்சலி அளித்தார். அனைவருமே இவை அனைத்தையும் கேட்டு அழுதார்கள். பிறகு யுதிஷ்டிரர் அன்புடன் கர்ணனின் மனைவியரையும், புதல்வர்களோடு அழைத்துக் கொண்டார். கர்ணனுக்கு முறைப்படி பிரேத காரியங்களைச் செய்தார்.

பிறகு அவர், “பாவியான நான் இந்த ரகசியத்தை அறியாத காரணத்தால் என் அண்ணனைக் கொல்வித்தேன். ஆகவே, இன்று முதல் பெண்களின் மனத்தில் எந்த ரகசியமும் மறைந்திருக்க முடியாது” என்று சாபமளித்தார். பின்னர் சகோதரர்களுடன் நீரிலிருந்து வெளியேறிக் கரைக்கு வந்தார்.